



GlobalNauka
Організатор
Конференцій



VIII Всеукраїнська наукова шкільна конференція «Крок у науку»

**30 квітня 2024 р.,
м. Кам'янське, Україна**



Освітня платформа «ВЧИМО»

Об'єднання науковців GlobalNauka

Онлайн-сервіс «Організатор конференцій»

*Комунальний заклад «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради
(м. Кам'янське)*

*Фаховий коледж ракетно-космічного машинобудування
ДНУ імені Олеся Гончара (м. Дніпро)*

Державний університет економіки і технологій (Кривий Ріг)

**VIII Всеукраїнська наукова шкільна конференція
«КРОК У НАУКУ»
30 квітня 2024 р.**



**м. Кам'янське
2024**

Крок у науку: Збірник статей VIII Всеукраїнської наукової шкільної конференції 30 квітня 2024 року. – Кам'янське: GlobalNauka, 2024, 546 с.

У збірнику представлені наукові матеріали учасників VIII Всеукраїнської наукової шкільної конференції «Крок у науку», організаторами якої виступили: Освітня платформа «ВЧИМО», Об'єднання науковців GlobalNauka, Онлайн-сервіс «Організатор конференцій», Комунальний заклад «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради (м. Кам'янське), Фаховий коледж ракетно-космічного машинобудування ДНУ імені Олеся Гончара (м. Дніпро), Державний університет економіки і технологій (Кривий Ріг).

Тематика конференції:

- природничі та географічні науки;
- сільськогосподарські, біологічні і хімічні науки;
- історичні та правознавчі науки, журналістика;
- соціологічні, філологічні та літературознавчі науки;
- педагогічні та психологічні науки;
- фізико-математичні науки;
- комп'ютерні науки;
- Мистецтві і спорт;
- золоте перо;
- маленькі науковці (роботи учнів 1–4 класу).

*Всі статті збірника доступні для ознайомлення на сайті
<https://vchymo.com/event/conf-krok-u-nauku8>*

**Відповідальність за якість і достовірність інформації
несуть автори публікацій.**

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Ніколаєнко Лариса Петрівна – директор освітнього закладу Комунального закладу «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради, вчитель математики, спеціаліст вищої категорії, учитель-методист (м. Кам'янське);

Василенко Інна Анатоліївна – заступник директора з навчально-методичної роботи Комунального закладу «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради, вчитель природознавства і біології, спеціаліст вищої категорії, кандидат технічних наук, доцент (м. Кам'янське);

Логвіна Ольга Вікторівна – заступник директора з навчально-виховної роботи Комунального закладу «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради, вчитель хімії, спеціаліст вищої категорії, старший вчитель (м. Кам'янське);

Куманьов Сергій Олександрович – вчитель інформатики Комунального закладу «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради, спеціаліст вищої категорії, розробник освітнього платформи «ВЧИМО» (м. Кам'янське);

Мандрика Тетяна Петрівна – викладач вищої категорії, ЦК програмної інженерії, завідувача підготовчим відділенням Фахового коледжу ракетно-космічного машинобудування ДНУ імені Олеся Гончара (м. Дніпро);

Чупринов Євгеній Валерійович – доцент кафедри металургійних технологій Державного університету економіки і технологій, кандидат технічних наук, доцент (м. Кривий Ріг).

**ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ РАКЕТНО-КОСМІЧНОГО
МАШИНОБУДУВАННЯ
ДНУ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА (м. Дніпро)**

Переваги навчання в ФКРКМ ДНУ ім. О. Гончара:

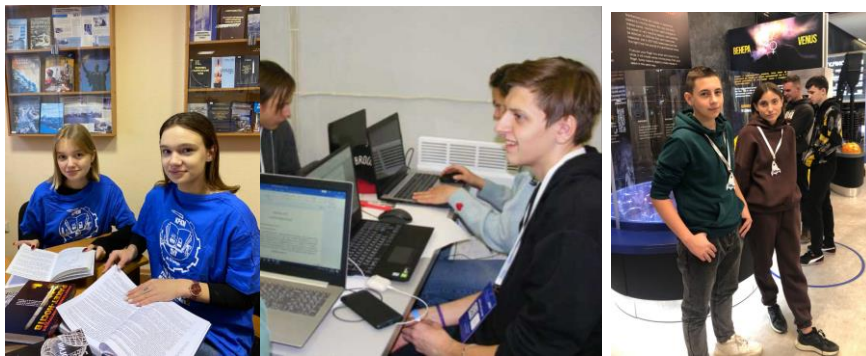
- підтримка талановитої молоді. Кращим студентам, що проявили себе у навчанні, науці та спорті, призначаються стипендії Президента України, Верховної Ради, Кабінету Міністрів України (у тому числі іменні);
- партнерство з установами, організаціями;
- наявність гуртожитку;
- підготовче відділення. Підготовче відділення – це структурний підрозділ, який здійснює підготовку абітурієнтів до вступу у коледж. Після закінчення навчання на підготовчому відділенні, слухачі складають підсумкову атестацію та мають додаткові бали при вступі до коледжу.

Для випускників 9 класів – співбесіда з української мови та математики.

Для випускників 11 класів – результати національного мультипредметного тесту (НМТ) 2024 або співбесіда з української мови та математики. Замість результатів НМТ 2024 року можна буде скористатися результатами НМТ 2022 або 2023 року або результатами ЗНО 2021 року.

Відділення: механічне; комп'ютерних технологій та систем; комп'ютерної та програмної інженерії.

Спеціальності (освітні програми): авіаційна та ракетно-космічна техніка; безпілотні літальні апарати; облік і оподаткування; комп'ютерна інженерія; інженерія програмного забезпечення; прикладна механіка (обслуговування верстатів з програмним управлінням і робототехнічних комплексів); галузеве машинобудування (комп'ютерні технології в машинобудуванні); електроенергетика, електротехніка та електромеханіка.



Форма власності: державна. Форма навчання: денна

Тип освітньо-кваліфікаційного рівня: фаховий молодший бакалавр

49089, м. Дніпро, вул. Макарова, 27

Телефон: (056) 734 07 99

Офіційний сайт: <http://www.dkrkm.org.ua>

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧІ ТА ГЕОГРАФІЧНІ НАУКИ

<i>Валерія Базилюк, Тетяна Бодрова</i> ЯВИЩЕ БЕЗПРИТУЛЬНИХ ТВАРИН НА ВУЛИЦЯХ УКРАЇНСЬКИХ МІСТ ЦЕ ПИТАННЯ ЕКОЛОГІЧНЕ, СОЦІАЛЬНЕ ЧИ РИТОРИЧНЕ?	16
<i>Василь Бартвицький, Ольга Мартинець</i> БІОФЛУОРЕСЦЕНЦІЯ ТА БІОЛЮМІНЕСЦЕНЦІЯ. ВИКОРИСТАННЯ ЛЮДИНОЮ ВЛАСТИВОСТЕЙ ЖИВОГО СВІТЛА	19
<i>Владислав Борисов, Геннадій Артеменко</i> БІОЛЮМІНЕСЦЕНЦІЯ ЖИВИХ ОРГАНІЗМІВ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНЕ ДЖЕРЕЛО ОСВІТЛЕННЯ ПІД ЧАС БЛЕКАУТІВ	22
<i>Микита Вавринюк, Світлана Волощинська</i> ВМІСТ ОСНОВНИХ ПЛАСТИДНИХ ПІГМЕНТІВ У ЛИСТКАХ РОСЛИН ЯК ІНДИКАТОР ЗАБРУДНЕННЯ	28
<i>Юлія Возьна, Віра Сава, Юлія Возьна</i> ДОСЛІДЖЕННЯ КИСЛОТНОСТІ РІЗНИХ ТИПІВ ҐРУНТІВ	30
<i>Катерина Завгородня, Тетяна Панова,</i> СУЧАСНІ УЯВЛЕННЯ ПРО МЕХАНІЗМИ ПАМ'ЯТІ. СПРИЙНЯТТЯ ЯК ОБОВ'ЯЗКОВИЙ ПРОЦЕС ПАМ'ЯТІ. ЯК ПОКРАЩИТИ ВЛАСНУ ПАМ'ЯТЬ.	35
<i>Єва Земляна, Світлана Іванова</i> ТОРГІВЕЛЬНІ ШЛЯХИ МИНУЛОГО	39
<i>Маргарита Курченко, Марина Тарасенко</i> ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ БАРВНИКІВ РОСЛИННОГО ПОХОДЖЕННЯ	42
<i>Валерія Кутвіцька, Світлана Іванова</i> СТАНОВЛЕННЯ ПІРАТСЬКОГО РЕМЕСЛА	45
<i>Марія Павлова, Вікторія Горохова</i> РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО РОЛЬ У ВІДНОВЛЕННІ СТІЙКОСТІ ТИХ, ХТО РЯТУЄ ТИСЯЧІ ЖИТТІВ	49
<i>Вероніка Пилипенко, Лариса Жук, Вікторія Гавриліна</i> ЗАБАРВЛЕНІ СПОЛУКИ БРОМТИМОЛОВОГО СИНЬОГО В СПЕКТРОФОТОМЕТРИЧНОМУ АНАЛІЗІ НАТАМІЩИНУ	52
<i>Валерія Подоляко, Валентина Тимофєєва</i> ЕКСПЕРИМЕНТ ІЗ ПРОРОЩУВАННЯ КІСТОЧКИ АВОКАДО	56

<i>Платон Солоков, Ренат Шевченко, Інна Шатровка</i> ВЛАСТИВОСТІ ВІТРУ У ВІЙСЬКОВІЙ СПРАВІ НА ПРИКЛАДІ ВИКОРИСТАННЯ БПЛА DJI MAVIC 3	59
<i>Анастасія Ткач, Світлана Максимова</i> РУДИЙ СОСНОВИЙ ПИЛЬЩИК – ОДИН НА ОДИН З ПРОБЛЕМОЮ	63
<i>Діана Уралова, Анастасія Іванченко, Ілля Жирков, Дмитро Сухоненко, Марія Мельник, Юлія Подгорна</i> ПЕТРИКІВСЬКИЙ РОЗПИС- РОДЗИНКА ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ (РОЗРОБКА БУКЛЕТУ- ВІЗИТІВКИ)	67
<i>Маліка Ханієва, Ганна Павленко</i> ВПЛИВ СПОСОБУ ЖИТТЯ НА РІВЕНЬ РОЗУМОВОЇ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ УЧНІВ СЕРЕДНІХ ТА СТАРШИХ КЛАСІВ, ЯКІ НАВЧАЮТЬСЯ НА ДИСТАНЦІЙНІЙ ТА ЗМІШАНІЙ ФОРМІ НАВЧАННЯ	70
<i>Аріна Хмель, Олена Мельник</i> НАНОМАТЕРІАЛИ ТА МЕДИЦИНА	75
<i>Карина Шпак, Інна Шатровка</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕОЛОГІЧНОЇ ПАМ'ЯТКИ «ДНІПРОВСЬКІ ПОРОГИ»	81
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ, БІОЛОГІЧНІ І ХІМІЧНІ НАУКИ	
<i>Кароліна Анохіна, Тетяна Панова</i> РАК ШКІРИ, ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРИЧИНИ РОЗВИТКУ	86
<i>Вікторія Ащеулова, Анастасія Завірова</i> СТОМАТОЛОГІЧНА ДОПОМОГА В ДАВНІ ЧАСИ	90
<i>Анастасія Білогуб, Лідія Бондаренко</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА В УКРАЇНІ	93
<i>Софія Гатілова, Ірина Борисенко, Вікторія Гаврилiна</i> МОЛЕКУЛЯРНЕ МОДЕЛЮВАННЯ КОМПЛЕКСІВ ПОТЕНЦІЙНИХ НУКЛЕОТИД-ЗВ'ЯЗУЮЧИХ РЕЧОВИН З ДНК	96
<i>Маргарита Дем'янчук, Любов Мартинюк</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВІТАМІННИХ КОМПЛЕКСІВ «ПРОДЕВІТ » ТА «ЧІКТОНІК» В ОСІННЬО – ЗИМОВИЙ ПЕРІОД ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ КРОЛІВНИЦТВА	100
<i>Вікторія Домбровська, Галина Лало</i> ДОСЛІДЖЕННЯ АЛЕЛОПАТИЧНОЇ АКТИВНОСТІ ВОДОРОЗЧИННИХ РЕЧОВИН З РОСЛИННОГО МАТЕРІАЛУ (ПРИРОДНІ ГЕРБІЦИДИ)	104

<i>Євгеній Лебідь, Оксана Юхимець</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ КОЛЬОРУ НА КОРИСНІ ВЛАСТИВОСТІ ТА ХІМІЧНИЙ СКЛАД ЯБЛУК	109
<i>Олександра Мельник, Олена Мельник</i> ЕФІРНІ ОЛІЇ. ВИЗНАЧЕННЯ ЯКОСТІ ЕФІРНИХ ОЛІЙ ОДНИМ АБО ДВОМА МЕТОДАМИ ДОСЛІДЖЕННЯ	114
<i>Кіра Напилова, Ярослава Смикова</i> ДОСЛІДЖЕННЯ АЛЕЛОПАТИЧНОЇ АКТИВНОСТІ ЛАВАНДИ ВУЗЬКОЛИСТОЇ	120
<i>Дар'я Попова, Оксана Іванова</i> ГІДРОПОНІКА - ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТИЙ МЕТОД ВИРОЩУВАННЯ РОСЛИН	125
<i>Вікторія Порчинська, Світлана Матвєєва</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ДИНАМИКИ СТАТИСТИЧНИХ ДАННИХ ЩОДО ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ЗОРОВОГО АНАЛІЗАТОРА УЧНІВ ЛІЦЕЮ №2 ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ	130
<i>Аліна Тітова, Надія Літвінова, Любов Ушакова</i> СКУМПІЯ ЗВИЧАЙНА - ТАНІНОВМІСНИЙ ЧАГАРНИК ЗАХИСНИХ СМУГ ХАРКІВСЬКОГО РЕГІОНУ	134
<i>Емілія Федун, Ірина Роєнко</i> ЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН КАХОВСЬКОГО ВОДОСХОВИЩА ВНАСЛІДОК ВОЄННИХ ДІЙ	135
ІСТОРИЧНІ ТА ПРАВОЗНАВЧІ НАУКИ, ЖУРНАЛІСТИКА	
<i>Катерина Акулят, Наталія Жидкова</i> СТОЛЯРСТВО МЕНЩИНИ ХХ - ПОЧАТКУ ХХІ СТ.	138
<i>Поліна Біндюгіна, Наталія Петрушина</i> УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ В РІЗНІ ЧАСИ	141
<i>Анастасія Гальцова, Руслан Ключник</i> ПОЛІТИЧНІ КРИЗИ В УКРАЇНІ: РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ	144
<i>Аліна Гоголь, Наталія Мацько</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗНАЧЕННЯ ВИШИВАНКИ КРІЗЬ ПРИЗМУ УКРАЇНСЬКОЇ МОДИ	149
<i>Ангеліна Жучок, Олена Бита, Валентина Поліщук</i> ЖІНКИ В ІСТОРІЇ ПРОСКУРОВА	154
<i>Софія Ілюхіна, Наталія Петрушина</i> ІСТОРІЯ ПЕТРИКІВСЬКОГО КРАЮ	159

<i>Яна Кальченко, Сергій Шамара</i> ІДЕОЛОГЕМА «ДРУЖБА НАРОДІВ» У СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ: ЧИ МОЖЛИВІ НОВІ СЕНСИ?	161
<i>Єлизавета Кісенко, Вікторія Леляго</i> СТОЛІТНЯ ВІЙНА	164
<i>Марія Коробка, Вікторія Леляго</i> ТРАГЕДІЯ ТА ЖИТТЯ ТИТАНІКУ	168
<i>Марія Кошеленко, Наталія Петрушина</i> ВТІЛЕННЯ ЇЖІ В УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ	172
<i>Софія Коцюрмаха, Віка Печенюк</i> ЗАКОНОДАВСТВО РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ У 1835-1914 РР.	174
<i>Вероніка Лисиця, Тетяна Маслюковська</i> СУРОГАТНІ СТРАВИ ЧАСІВ ГОЛОДОМОРУ	178
<i>Ольга Ліпська, Євгенія Смоковська</i> СПРАВЖНЯ ІСТОРІЯ МІСТ ПІВДНЯ УКРАЇНИ	182
<i>Ярослав Мельник, Вікторія Павлюк</i> ПЕРЛ-ХАРБОР	185
<i>Ксенія Мірошниченко, Наталія Грідіна</i> ДУХОВНА СПАДЩИНА ЧУГУЄВА	196
<i>Вадим Панчук, Алла Ткаченко, Людмила Панчук</i> ПЕРЕВІРКА УТВОРЕНИХ ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ ТЕКСТІВ НА ПРЕДМЕТ ПЛАГІАТУ	201
<i>Олександра Пирожок, Марія Завірова</i> УКРАЇНЦІ В РОСІЙСЬКІЙ МАСОВІЙ КУЛЬТУРІ	204
<i>Вероніка Прийомишева, Михайло Гаврилюк</i> УТВОРЕННЯ ГАЛИЦЬКО- ВОЛИНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ	207
<i>Лідія Рак, Вікторія Леляго</i> ЛАЗАР ГЛОБА – КОЗАК ЧИ САДІВНИК?	208
<i>Максим Степаненко, Сергій Шмирко</i> АРМІЯ ТА ВІЙСЬКОВЕ МИСТЕЦТВО КРИМСЬКОГО ХАНАТУ	212
<i>Євгенія Терьохіна, Наталя Калянова</i> МОВНЕ ПИТАННЯ В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ	214
<i>Ніка Хуснутдінова, Вікторія Леляго</i> ІСТОРИЧНИЙ ПОРТРЕТ АЛЕКСАНДРА МАКЕДОНСЬКОГО	218

<i>Вероніка Чепурна, Вікторія Летяго</i> ГОЛОДОМОР – ТРАГЕДІЯ УКРАЇНИ ТА ЛЮДСТВА	222
<i>Софія Чубенко, Галина Сіряк</i> ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНСЬКИХ МУЗЕЯХ	225
СОЦІОЛОГІЧНІ, ФІЛОЛОГІЧНІ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧІ НАУКИ	
<i>Софія Бондар, Лада Горбатенко</i> ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ У ВИБОРІ МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЇ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ	229
<i>Валерія Брошеван, Віта Повар</i> СОЦІОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА РОЛЬ СЕНСОРИЗМІВ У РОЗКРИТТІ ОБРАЗІВ ГЕРОЇВ РОМАНУ РЕЯ БРЕДБЕРІ «DANDELION WINE»	234
<i>Олександра Буценко, Наталія Троцько</i> РОЛЬ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ДЛЯ ВІДОБРАЖЕННЯ НЕГАТИВНИХ ТА ПОЗИТИВНИХ РИС ЛЮДИНИ В ПОВІСТІ НЕЧУЯ-ЛЕВИЦЬКОГО “КАЙДАШЕВА СІМ’Я”	238
<i>Мирослава Вороновська, Вікторія Овчарова</i> РАНЖУВАННЯ ЖИТТЄВИХ ЦІННОСТЕЙ СУЧАСНИХ ПІДЛІТКІВ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	242
<i>Тетяна Гаврильчик, Жанна Ключко</i> КАНАБІС В УКРАЇНІ: ВІД СОЦІАЛЬНОГО ДИСКУРСУ ДО ЛЕГАЛІЗАЦІЇ	247
<i>Анастасія Гречко, Наталія Ленартович</i> ФЕМІНІТИВИ	251
<i>Вероніка Грода, Жанна Балагур, Наталія Царенко</i> ФЕНОМЕН МУЗИЧНОЇ ІНДЕТИФІКАЦІЇ УКРАЇНЦІВ ЗАСОБАМИ ТВОРІВ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В ЧАС РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	255
<i>Вікторія Дворніченко, Ольга Уминська</i> ТРАДИЦІЇ ПИСАНКАРСТВА ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ	261
<i>Ілля Дьячок, Наталя Дьячок</i> ОСОБЛИВОСТІ ПОЯВИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕЯКИХ ІТ-ТЕРМІНІВ З ПОЗИЦІЙ СУЧАСНИХ МОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ	265
<i>Камелія Дяченко, Світлана Полозенко</i> ПРИЙОМИ ХУДОЖНЬОГО ВТІЛЕННЯ ГУМАНІСТИЧНОГО ЗМІСТУ В РОМАНІ ДЖОНА БОЙНА «ХЛОПЧИК У СМУГАСТІЙ ПІЖАМІ»	268
<i>Артем Іваненко, Ірина Зоц</i> СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ МОЛОДІЖНОГО МОВЛЕННЯ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ	272

<i>Ратмир Кравець, Людмила Сорокіна</i> АНГЛІЙСЬКІ СКОРОЧЕННЯ В ІНТЕРНЕТ- ПРОСТОРИ ТА В МОБІЛЬНИХ ТЕКСТОВИХ ПОВІДОМЛЕННЯХ	276
<i>Ярослав Лебідь, Олена Самсонюк, Ірина Півень</i> СЕМАНТИКА ТВІРНИХ ОСНОВ ПРИЗВИЩ УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ ГІМНАЗІЇ №5 ШЕПЕТІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	281
<i>Катерина Майтакова, Юлія Белименко</i> АНГЛІЦИЗМИ Й ВАРВАРИЗМИ ЯК ЗАПОЗИЧЕННЯ У ЛЕКСИЦІ ВОЛОНТЕРСЬКОГО РУХУ	286
<i>Анна Малонос, Ольга Вознюк, Людмила Воробйова</i> ВІЗІЯ УКРАЇНИ В РОМАНІ СОФІ ОКСАНЕН «СОБАЧИЙ МАЙДАНЧИК»	288
<i>Анастасія Мовчанюк, Ольга Вознюк, Воробйова Людмила</i> АНТИУТОПІЧНА МОДЕЛЬ СВІТУ В РОМАНІ КАДЗУО ІШІГУРО «КЛАРА І СОНЦЕ»	292
<i>Наталя Овдієнко</i> ВИВЧЕННЯ ІДІОМ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ. ІДІОМИ ПРО НАВЧАННЯ ТА ЗНАННЯ	296
<i>Денис Остапчук, Тетяна Буряк, Інна Василенко</i> ОСОБЛИВОСТІ ТЕХНІЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ ТЕРМІНОЛОГІЇ З ГЕОМЕТРІЇ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ БІЛІНГВАЛЬНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	300
<i>Ігор Потапенков, Тетяна Кривицька</i> МУЛЬТИМОДАЛЬНИЙ КАЛАМБУР В АНГЛОМОВНІЙ ЗОВНІШНІЙ РЕКЛАМІ (НА МАТЕРІАЛІ РЕКЛАМНИХ БАНЕРІВ)	308
<i>Юлія Пташинська</i> АНТОНІМІЯ ТА СИНОНІМІЯ В СУЧАСНИХ ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТАХ ПРО ВІЙНУ	313
<i>Олександр Сметанюк, Ольга Вознюк, Людмила Воробйова,</i> ІМАГОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОМАНУ МАРКА ГЕНДРІКСА “ТИБЕТ. ЗЦІЛЕННЯ МУШІ, ДОНЬКИ М’ЯСНИКА”	317
<i>Мілана Сомсікова, Вікторія Морохова</i> СПЕЦИФІКА МАЛЮНКА В МАНГІ	321
<i>Зоя Ушкова</i> ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ОСВІТІ	325
<i>Максим Шевцов, Інна Пронь, Олена Дабдіна</i> БАГАТСТВО ХУДОЖНИХ ЗАСОБІВ У ТВОРЧОСТІ КРИМСЬКОТАТАРСЬКИХ АШИКІВ ТА УКРАЇНСЬКИХ КОБЗАРІВ: КОМПАРАТИВНИЙ АСПЕКТ (НА	330

<i>Олександр Юженко, Віта Повар</i> СОЦІОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ НА ОСНОВІ ТЕЛЕСЕРІАЛУ NETFLIX «THE CROWN»	332

ПЕДАГОГІЧНІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ

<i>Алла Грибань</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ STEM-ОСВІТИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	338

<i>Наталія Грідіна</i> ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ КРАЄЗНАВСТВА У ВИХОВНУ СИСТЕМУ КЛАСУ	342

<i>Денис Кашеваров, Аліна Четверик-Бурчак</i> ЗВ'ЯЗОК СОЦІАЛЬНО- ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ З ОСОБИСТІСНИМИ ХАРАКТЕРИСТИКАМИ ПІДЛІТКІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	347

<i>Надія Колісник, Тетяна Чопік</i> ЯКЩО ВАША ДИТИНА – ШУЛЬГА...	351

<i>Віра Кривошеєва, Таїсія Хахілева</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОНЛАЙН-ЗАНЯТЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗА БЕГ ПОКАЗНИКАМИ	356

<i>Єлизавета Лісова, Катерина Вомішеску</i> ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ТА ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ – УЧНІВ 10-Х ТА 11-Х КЛАСІВ	360

<i>Анна Лопатинська, Ірина Токайчук</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРЕВАГ І ВИКЛИКІВ БУТИ ІНТРОВЕРТОМ В ШКОЛІ	365

<i>Поліна Люта, Наталія Шкурапет</i> ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ВІРТУАЛЬНОГО МУЗЕЮ У ФОРМУВАННІ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ПІДЛІТКІВ – ТИМЧАСОВИХ МІГРАНТІВ З ПРИКОРДОННИХ З РОСІЄЮ ОБЛАСТЕЙ	368

<i>Юлія Малиновська</i> КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	371

<i>Віталіна Мерзлікіна</i> КОРЕКЦІЙНО-РОЗВИТКОВІ ІГРИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ	373

<i>Олена Миколюк</i> СТВОРЕННЯ СИТУАЦІЇ УСПІХУ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ ДЛЯ МОТИВАЦІЇ УЧНІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	377

Михайло Надич, Олена Монастирська МЕТОД ПРОЄКТІВ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ 380

Вікторія Семикоз, Олена Мерзлікіна, Марина Тімко КОРЕКЦІЙНА РОБОТА З ДІТЬМИ, ЩО МАЮТЬ НЕДІАГНОСТОВАНІ ПРОЯВИ РОЗЛАДУ ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ 383

ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ

Давид Вялов, Ірина Бездітко ДОСЛІДЖЕННЯ НЕОБХІДНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МАТЕМАТИКИ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ 387

Максим Гера МАЙБУТНЄ ЕНЕРГОГЕНЕРУВАННЯ: ТЕРМОЯДЕРНІ РЕАКТОРИ 390

Єгор Калита, Юлія Власюк НЕСТАНДАРТНІ СПОСОБИ ОБЧИСЛЕННЯ ПЛОЩ ДЕЯКИХ ГЕОГРАФІЧНИХ ОБ'ЄКТІВ 394

Роман Колода, Ірина Бездітко МАТЕМАТИЧНА ЛОГІКА 399

Василина Кузьома, Наталія Рибіна ФІЗИКА ПОЛЬОТУ. СИЛИ, ЩО ДІЮТЬ НА ЛІТАК У ПОВІТРІ 401

Софія Моїсєєнко, Ірина Бездітко НУЛЬ ТА ЙОГО ІСТОРІЯ 405

Марія Орлова, Світлана Пивовар ВИКОРИСТАННЯ ПРОПОРЦІЇ, ВІДНОШЕННЯ ТА ГЕОМЕТРИЧНИХ ФІГУР ПРИ МАЛЮВАННІ ЛЮДСЬКОГО ТІЛА 408

Олександра Парадовська, Олена Герус ЕПІСТОЛЯРНА СПАДЩИНА МИХАЙЛА КРАВЧУКА 414

Альберт Перешивалов, Ольга Шепель ВПЛИВ АКУСТИЧНОГО ШУМУ НА ОРГАНІЗМ І ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ 416

Олексій Рудий, Людмила Бондаренко ДОСЛІДЖЕННЯ ПОТУЖНОСТІ ВЕРТИКАЛЬНО-ОСЬОВИХ ВІТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ УСТАНОВОК ЗА ДОПОМОГОЮ СТВОРЕНИХ МОДЕЛЕЙ 421

Максим Ткаченко, Микола Білошапка, Олена Ковальчук ДОСЛІДЖЕННЯ ЙМОВІРНОСТІ ПОЗАЗЕМНОГО ЖИТТЯ ТА КІЛЬКОСТІ ЖИТТЄПРИДАТНИХ ПЛАНЕТ ВСЕСВІТУ 425

Галина Токар ВПЛИВ ЗВУКУ НА ЖИВІ ОРГАНІЗМИ 429

<i>Олексій Чабала, Ярослав Вольвач</i> ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИСКОРЕННЯ ВІЛЬНОГО ПАДІННЯ ПЛАНЕТ СОНЯЧНОЇ СИСТЕМИ, ЗІРОК І АСТЕРОЇДІВ	434
<i>Каріна Чашук, Зіновія Кметь</i> ЗАСТОСУВАННЯ ПОХІДНОЇ В ЕКОНОМІЧНИХ ЗАДАЧАХ	441
КОМП'ЮТЕРНІ НАУКИ	
<i>Олександр Бойко, Тетяна Мандрика</i> ФОРМУВАННЯ SKILLS У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХОВОГО МОЛОДШОГО БАКАЛАВРА	445
<i>Ілля Докукін, Сергій Куманьов, Юлія Подгорна</i> РОЗРОБКА СИСТЕМИ ОПОВІЩЕННЯ І СИГНАЛІЗАЦІЇ НА ПРИКЛАДІ КЗ «АКАДЕМІЧНИЙ ЛІЦЕЙ №15» КМР	446
<i>Тимофій Євченко, Сергій Куманьов, Інна Василенко,</i> РОЗРОБКА СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ ВІДВІДУВАННЯ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ	455
<i>Андрій Мильников, Олексій Моренко</i> ВИВЧЕННЯ ФІЗИЧНИХ ЯВИЩ ЗА ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРНИХ СИМУЛЯЦІЙ	461
<i>Владислав Панчук, Аліна Пеліна, Владислава Рижова</i> АНАЛІЗ НАЙБІЛЬШ УЖИВАНИХ КОМАНД КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ MINECRAFT У КОНТЕКСТІ ВИВЧЕННЯ ІНФОРМАТИКИ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	466
<i>Деніс Попович, Сергій Куманьов, Інна Василенко</i> РОЗРОБКА МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ РОЗВИТКУ МОЗКОВОЇ АКТИВНОСТІ	468
<i>Кароліна Яковчук-Бесараб, Вікторія Козачук, Олена Тананайко</i> КРІЗЬ ПРОСТІР І ЧАС – НЕТРАДИЦІЙНІ СПОСОБИ ПЕРЕМІЩЕННЯ ТА ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ У N-ВИМІРНОМУ ПРОСТОРІ	475
МИСТЕЦТВО І СПОРТ	
<i>Кароліна Аванесян, Анна Портна, Алла Карета</i> МАЙСТЕР-КЛАС: «ВИГОТОВЛЕННЯ ЗД КАРТИН З ВИКОРИСТАННЯМ РІЗНИХ ТЕХНІК»	482
ЗОЛОТЕ ПЕРО	
<i>Данило Аросланов, Ольга Омелянська</i> ЗАПОРІЖЖЯ – МОЯ БАТЬКІВЩИНА	487
<i>Валерія Балабанова, Глухенька Ірина</i> «ХОЧЕТЬСЯ» І «ТРЕБА»	487

<i>Андрій Головкін, Світлана Аравіна</i> ВІЙНА. МОЯ ІСТОРІЯ	488
<i>Ольга Зіновець</i> «ЧИТАННЯ – ЦЕ ВІКОНЦЕ, ЧЕРЕЗ ЯКЕ ДІТИ БАЧАТЬ І ПІЗНАЮТЬ СВІТ» (В. СУХОМЛИНСЬКИЙ)	489
<i>Владислав Іванов, Оксана Іванова</i> ПОДВИГ ЗБЕРЕЖЕМО... БУДЕ РАДІСТЬ В УКРАЇНІ... ПРОКИНЕТЬСЯ УКРАЇНА В СВІТЛІ ПЕРЕМОГИ...	490
<i>Дар'я Карпович, Юлія Бужинська</i> ЛЮДИНА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ДОБРА	492
<i>Анастасія Лихошапка, Олена Хоменко</i> ЗАРАДИ ПЕРЕМОГИ (епізод із життя). ЗВОРОТНЯ ПОДЯКА (епізод із життя). Я ВІРЮ В МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ (твір-заклик). Я- УКРАЇНА (образок). ЗА МОЇМ ВІКНОМ (акварель). УКРАЇНА ЗАПРОШУЄ НА ГОСТИНУ (твір-реклама). УКРАЇНСЬКІ КРАЄВИДИ (пейзажна замальовка)	493
<i>Павло Лихошапка, Юлія Протасенко</i> А ЗА МОЇМ ВІКНОМ (акварель). КОЛИ СНІЖИНКИ ПЛАЧУТЬ (єтюд). ГЕРОЙСЬКИЙ ВЧИНОК (епізод із життя мого дядька). МІЙ ЛЮБИЙ ТАТУ! (лист до тата)	498
<i>Богдан Ломакін, Ірина Русова</i> ПРИГОДА В КОСМІЧНОМУ ЦЕНТРІ	500
<i>Андрій Лук'яненко, Оксана Лихошапка</i> ЯК Я ХОЧУ, ЩОБ ВСІ ЖИВІ - ПОВЕРНУЛИСЬ БІЙЦІ ІЗ БОЮ, ДОМА ЧЕКАЮТЬ ЇХ ДОНЬКИ Й СИНІ. КРУТИ. НЕЗАЛЕЖНА	501
<i>Олексій Лук'яненко, Оксана Лихошапка</i> ВОЇН ЗСУ. ХТО ВІН? (розмисел). ДОРОГИ, ЯКІ НЕ ОБИРАЮТЬ... (воєнний спогад мого тата). ХОРОБРО ВОЮВАВ СОЛДАТ (нарис)	504
<i>Аліна Михайленко, Ольга Уминська</i> ДОВГОЖДАНІЙ МИР	507
<i>Олександра Мудрик, Мілана Луцюк, Валерія Чередник</i> ПОЕТИЧНІ НОТКИ. СОНЕЧКО. ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ. У БАБУСІ. НАША ШКОЛА. ЖУЧОК. ВЕСНА ПРИЙШЛА. ГРИБОЧКИ. ВЕСЕЛКА. ЗІРОЧКИ. ЇЖАЧОК. ХОМ'ЯЧОК. ПРИЙШЛА ВЕСНА. ЛІТО	508
<i>Георгій Радченко, Світлана Аравіна</i> ЧОМУ БУТИ УКРАЇНЦЕМ – ЦЕ МОЯ СУПЕРСИЛА	511
<i>Єлизавета Унжакова, Лідія Маркітан</i> ПОДИХ ВІЙНИ	513
МАЛЕНЬКІ НАУКОВЦІ (РОБОТИ УЧНІВ 1–4 КЛАСУ)	
<i>Софія Василів, Інна Козубняк</i> СУЧАСНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА ОСНОВНІ	518

АСПЕКТИ ПРОФЕСІЇ ФАРМАЦЕВТ

<i>Ольга Вільчинська, Інна Козубняк</i> МОЄ МАЙБУТНЄ ЗВ'ЯЗАНЕ З МИСТЕЦТВОМ	520
<i>Павло Григорець, Інна Козубняк</i> МОЯ МАЙБУТНЯ ПРОФЕСІЯ	523
<i>Анна Гуртова, Олена Дабдіна</i> ТУРБОАТОМ – ГОРДІСТЬ УКРАЇНИ	525
<i>Аліна Демидова, Олена Дабдіна</i> ХАТА МОЄЇ БАБУСИ	526
<i>Анастасія Длугашевська, Інна Козубняк</i> МОЯ МАЙБУТНЯ ПРОФЕСІЯ	528
<i>Яна Івасішена, Інна Козубняк</i> МОЯ МАЙБУТНЯ ПРОФЕСІЯ – ГРАФІЧНИЙ ДИЗАЙНЕР	531
<i>Ярослав Карнаухов</i> СТАНЦІЯ «АКАДЕМІК ВЕРНАДСЬКИЙ»: УКРАЇНСЬКІ НАУКОВЦІ ДОСЛІДЖУЮТЬ АНТАРКТИДУ	532
<i>Костянтин Куманьов, Сергій Куманьов</i> ЛАБІРИНТ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО УЛЮБЛЕНЦЯ З ВТОРИННОЇ СИРОВИНИ	535
<i>Костянтин Куманьов, Інна Василенко</i> ШВИДКІСТЬ РОЗКЛАДАННЯ БІОРОЗКЛАДНОГО ПАКЕТУ	537
<i>Оксана Рожок, Людмила Фурманець</i> ПЕЧЕРИЦІ - ЦІННИЙ ПРОДУКТ ХАРЧУВАННЯ	540

Валерія Базиліук, учениця 6-ї класу

Тетяна Бодрова, вчитель

ХПЛ «Мої обрії»

м. Хмельницький

ЯВИЩЕ БЕЗПРИТУЛЬНИХ ТВАРИН НА ВУЛИЦЯХ УКРАЇНСЬКИХ МІСТ ЦЕ ПИТАННЯ ЕКОЛОГІЧНЕ, СОЦІАЛЬНЕ ЧИ РИТОРИЧНЕ?

Україна, не дивлячись на її красиві вуличні краєвиди, історичні пам'ятники та гостинних жителів, на жаль, стикається з серйозною проблемою безпритульних тварин. З кожним роком кількість бездомних створінь зростає, і вони стають не лише перешкодою для місцевих мешканців, але й причиною багатьох соціальних та екологічних проблем.

Причини безпритульності тварин в Україні досить різноманітні. Одна з найпоширеніших - недбале ставлення людей до власних домашніх тварин. Багато власників у наш час вважають, що тварини - це тимчасова розвага, а не відповідальність на все життя. Коли тварина вже не викликає зацікавленості або потребує догляду, власники часто просто викидають їх на вулицю.

Також значною мірою сприяє зростанню кількості безпритульних тварин недостатнє усвідомлення важливості стерилізації та кастрації при утриманні тварин у домашніх умовах. Безконтрольне розмноження тварин призводить до збільшення їхньої популяції, і як результат - збільшує кількість безпритульних.

Наслідки безпритульності тварин можуть бути серйозними. Вони часто стають переносниками різних захворювань, що є загрозою для громадського здоров'я. Безпритульні собаки та коти змушені боротися за виживання, що може вести до їхньої агресивної поведінки. Крім того, вони можуть завдати шкоди місцевій екосистемі, вибираючись до природних зон та загрожуючи місцевим видам тварин.

Боротьба з цією проблемою вимагає комплексного підходу. По-перше, потрібно посилити контроль за відповідальністю власників тварин. Інформаційні кампанії та програми з освіти щодо правильного утримання та догляду за домашніми тваринами можуть допомогти зменшити кількість безпритульних. Крім того, необхідно активізувати програми з безкоштовної стерилізації та кастрації тварин.

Для міст важливо розвивати систему притулків для тварин, де вони будуть доглянуті, стерилізовані та віддані у дбайливі руки. Важливо також розвивати програми адаптації тварин, щоб забезпечити їм шанс на щасливе життя в новому домі.

Боротьба з проблемою безпритульності тварин - це важлива задача, яка вимагає зусиль усіх членів суспільства, від державних органів до звичайних громадян. Лише спільними зусиллями ми зможемо зменшити цю проблему та забезпечити безпеку та добробут для всіх жителів наших міст.

Україна, яка століттями відзначалася своєю красою та багатством природи, сьогодні змушена стикатися з надзвичайною складністю - війною. Війна, яка ставить під загрозу не лише життя та здоров'я людей, але й долю беззахисних створінь, які не можуть висловити свій біль та свої страхи.

Покинуті тварини стали однією з найбільш трагічних сторін війни в Україні. Умови бойових дій, виїзди населення, бомбардування - все це призводить до того, що тварини залишаються самі з собою, без нормальних умов та догляду. І в цих важких умовах вони теж мають право на життя та належне ставлення.

Звістка про безпорадних чотирилапих, які блукають по залишених містах та селах, стала скоріше правилом, ніж винятком. Вони шукають їжу в смітниках, лізуть в руїни за притулком, вони страждають від поранень та хвороб, і ніхто не може їм допомогти.

Існують групи та волонтери, які ризикують своїм життям, щоб надати допомогу беззахисним тваринам. Вони організовують пошук та рятувальні операції, створюють тимчасові притулки, намагаються знайти нові домівки для бездомних тварин. Проте їхні зусилля обмежені, а потреби безпорадних створінь безмежні.

Покинуті тварини в умовах війни потребують нашої уваги та підтримки. Вони - не просто безпритульні створіння, вони - свідки війни, які заслуговують на нашу любов і допомогу. Давайте не залишатимемо їх на узбіччі історії, а виявимо справжню людяність у наданні допомоги тим, хто не може самотійно допомогти собі.

У містах по всьому світу бродячі тварини стали невід'ємною складовою міського середовища. Ці тварини, які втратили домівки або були відкинуті власниками, вільно блукають по вулицях, парках та інших громадських місцях. Хоча вони можуть видаватися незначною проблемою, їхня присутність має значний вплив на екосистему міських територій.

Один з основних аспектів впливу бродячих тварин на міську екосистему - це зміна балансу видів. Вони можуть конкурувати з місцевими видами тварин за ресурси, такі як їжа та притулок. Це може призвести до зменшення популяції місцевих видів та порушення екологічної рівноваги.

Деякі бродячі тварини також можуть бути переносниками хвороб, які загрожують міському населенню, включаючи бродячих собак, які можуть бути переносниками заразних захворювань, таких як сказ. Це ставить під загрозу не лише здоров'я тварин, а й громадське здоров'я в цілому.

Управління популяцією бродячих тварин у міських територіях вимагає комплексного підходу. Перш за все, важливо встановити програми контролю над популяцією, такі як стерилізація та кастрація. Це допоможе запобігти неконтрольованому розмноженню та зменшити кількість новонароджених бродячих тварин.

Далі, важливо проводити освітні кампанії серед місцевого населення про відповідальну опіку над домашніми тваринами та наслідки викидання їх на вулицю. Чим більше людей буде свідомими щодо проблеми та своєї ролі в її вирішенні, тим ефективнішим буде управління популяцією бродячих тварин. Також важливо підтримувати та розвивати програми адаптації тварин, які

надають можливість безпорадним тваринам знайти нові домівки та власників, які надають їм любов та догляд.

Усі ці стратегії повинні бути впроваджені в тісному співробітництві з місцевими органами влади, ветеринарними службами, громадськими організаціями та активістами тваринництва. Тільки спільними зусиллями ми зможемо здійснити ефективне управління популяцією бродячих тварин та зберегти екосистему міських територій для майбутніх поколінь.

Одним із законодавчих нормативних актів, що регулює проблему бродячих тварин є Європейська Конвенція про захист домашніх тварин (далі - Конвенція), яка була прийнята в 1987 році та стала ключовим міжнародним документом, який визначає стандарти догляду та захисту домашніх тварин. Ця Конвенція виконується країнами-членами Європейського союзу (ЄС) та іншими країнами, які її ратифікували, такими як Україна. Давайте порівняємо, як вона виконується в країнах ЄС та в Україні.

Багато країн Євросоюзу мають внутрішнє законодавство, яке відповідає вимогам Конвенції. Наприклад, деякі країни забороняють вживання деяких видів практик, які визнані жорстокими, таких як відгодівля для виробництва фуа-гра. Багато країн ЄС мають системи контролю та інспекцій, які наглядають за додержанням вимог Конвенції. Ці інспекції можуть бути проведені як державними органами, так і неприбутковими організаціями, що спеціалізуються на захисті тварин. Країни Європейського союзу мають програми освіти для громадськості та власників тварин щодо правильного догляду та поведінки з домашніми тваринами, які ґрунтуються на вимогах Конвенції.

Україна приєдналася до Конвенції в 2006 році, і вимоги Конвенції були включені до національного законодавства. Проте, існує проблема з ефективним застосуванням цих законів через корупцію та недостатню дотримання закону. Україна має державні служби, які відповідають за контроль за додержанням вимог захисту тварин, але їхня ефективність і дієздатність часто піддається сумнівам. Україна також має програми освіти про правильний догляд за домашніми тваринами, але їхня ефективність обмежена через фінансові обмеження та відсутність широкомасштабних кампаній.

Узагальнюючи, хоча обидві сторони - країни ЄС та Україна - зобов'язані дотримуватися вимог Конвенції про захист домашніх тварин, ефективність виконання цих вимог може варіюватися в залежності від багатьох факторів, таких як політична воля, фінансування та корупція.

Кількість безпритульних тварин в Україні сягає мінімум 140 тис. Україна входить до першої десятки країн за кількістю безпритульних тварин. На початку війни кількість потреб була орієнтовно 50 тис тварин і це тільки ті в кого є власники або були. Ми не знаємо точної кількості тих про кого не піклується ніхто. Великі міста до початку повномасштабного вторгнення ворога на територію України вели статистику безпритульних тварин. Наприклад, у Львові, статистика причин безпритульності тварин виглядала так: 84% викинули господарі; 11% загубились; 5% народились на вулиці.

Я вважаю що держава має спонукати власників тварин до відповідальності. Зокрема ідеться про дресирування, вакцинацію та стерилізацію. У наслідок

чого, кількість безпритульних тварин у Львові зменшилися на 80%. А якщо ви вже придбали все ж таки собі тварину, не забувайте про правильне утримання.

Список літератури:

1. Європейська конвенція про захист домашніх тварин : Конвенція Ради Європи від 13.11.1987 р.: станом на 18 верес. 2013 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a15#Text (дата звернення: 02.04.2024).
2. Українська правда. Життя. В Україні нараховується мінімум 140 тисяч безпритульних тварин. *Українська правда. Життя*. URL: <https://life.pravda.com.ua/society/2023/11/1/257378/> (дата звернення: 02.04.2024).

Василь Бартвицький, учень 9 М класу
Ольга Мартинець, вчитель біології
Дніпровська гімназія №37 Дніпровської міської ради
м. Дніпро

БІОФЛУОРЕСЦЕНЦІЯ ТА БІОЛЮМІНЕСЦЕНЦІЯ. ВИКОРИСТАННЯ ЛЮДИНОЮ ВЛАСТИВОСТЕЙ ЖИВОГО СВІТЛА

Під час одного з досліджень група американських морських біологів протягом 17 років спостерігала за життям у морі – як на його поверхні, так і на глибині аж до чотирьох кілометрів. За цей час дослідники провели понад 350 тисяч відеообсервацій за різноманітними організмами. Вони дійшли вражаючого висновку – близько 76 відсотків усіх морських тварин, що їх бачили протягом цих років, здатні виробляти світло [1].

Живе світло – це світло, яке випромінюють живі організми. Світіння живих організмів відзначали ще античні автори – Пліній Старший в своїй «Природнича історія» згадує світіння морських організмів. Століттями і моряки розповідали про бачене ними світіння океанічних чи морських вод. Проте офіційне вивчення природи біоломінесценції починається із 1668 року, коли Роберт Бойль, найвідоміший представник пневмохімії, котрий вивчав процеси горіння, помітив подібність між процесами горіння вугілля і світінням гнилиць. Бойль, використовуючи збудований ним вакуум-насос, продемонстрував, що в обох випадках світіння зникає, якщо видалити повітря.

Варто зазначити, що механізми світіння у організмів не однакові. Їх можна розділити на два типи – біофлуоресценція та біоломінесценція. Морські істоти флуоресціюють, поглинаючи синє або фіолетове світло, а відбивають блакитне, зелене, жовте чи червоне натомість. За здатність флуоресціювати можуть відповідати різні речовини, як-от білки, пігменти, мінерали. Листки рослин флуоресціюють синім, зеленим та червоним кольором в ультрафіолетовому світлі завдяки наявності пігменту хлорофілу. Їхні пелюстки за такого освітлення можуть ставати яскраво синіми, зеленими, червоними через присутність пігментів беталаїнів та флавоноїдів. А завдяки морським тваринам був відкритий перший флуоресцентний білок, який знайшов застосування у біомедичних дослідженнях як мітка для забарвлення потрібних білків усередині

живих клітин – зелений флуоресцентний білок (GFP). Його знайшли при вивченні медузи *Aequorea victoria*. При збудженні сполуки синім світлом або ультрафіолетовим вона проявляється яскраво-зеленим кольором. Подібні до GFP білки мають також більшість коралів, завдяки чому вони можуть набувати різноманітних кольорів. Приблизно це ж стосується амфібій – вчені дійшли висновку, що явище флуоресценції властиве практично усім земноводним (рис. 1).

Останніми роками вчені стали звертати увагу також на флуоресценцію ссавців. Спочатку світіння хутра в ультрафіолетовому світлі помітили в американських опосумів (*Didelphidae*) та білок-летяг (*Glaucmys*). Минулого року дослідники стали світити ультрафіолетом на австралійських тварин та дійшли висновку, що навіть качкодзьоби (*Ornithorhynchus anatinus*) за такого освітлення набувають приємного зелено-блакитного кольору (рис. 2) [1].



Рисунок 1 – Амфібії

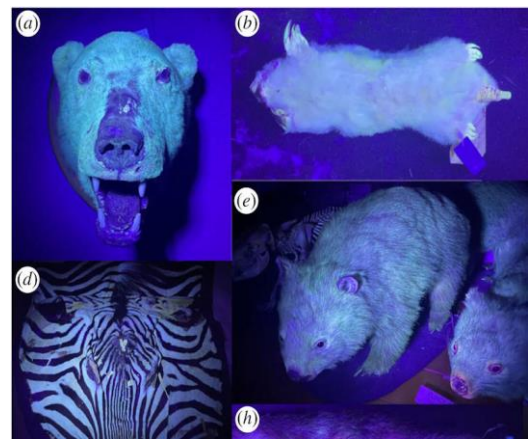


Рисунок 2 – Австралійські тварини

Біоломінесценція – це світло, що утворюється в результаті хімічної реакції, хеміломінесценції, всередині живого організму. Біоломінесценція - це холодне світло. Це означає, що менше лише 20 відсотків цього світла створює теплове випромінювання або тепло, і більшість біоломінесцентних організмів знаходиться в океані. До цих біоломінесцентних морських видів належать бактерії, риби та медузи. Деякі біоломінесцентні організми, такі як світлячки та гриби можна зустріти на суші, в лагунах та в печерах. Для хімічної реакції, що виробляє біоломінесценцію, потрібні дві характерні хімічні речовини: люциферин та люцифераза або фотопротеїн. Зараз на Землі налічується більше 1100 видів біоломінесцентних тварин [2].

Біоломінесценція та флуоресценція – це не одне і те ж. Флуоресценція не включає хімічну реакцію. У флуоресценції світло поглинається і знову випромінюється. Флуоресцентне світло видно лише за наявності стимулюючого світла, тобто без світла немає флуоресценції; а от біоломінесценція випромінює світло сама по собі, вона не потребує зовнішнього світлового подразника.

Живе світло виконує такі біологічні функції:

- Приваблення здобичі або партнерів
- Комунікація
- Попередження або погроза

- Відлякування або відволікання
- Маскування на тлі природних джерел світла
- У грибів біолоюмінесценція приваблює комах та інших тварин, що розносять спори.

Як і всі інші природні явища, людина навчилася використовувати собі на користь явище люмінесценції. Люмінофори в наш час широко застосовуються в техніці і в інших областях людської діяльності. Люмінофорами покриті екрани телевізорів, моніторів та інших приладів. Світіння цих люмінофорів викликається впливом пучка електронів. Деякі з них перестають світитися після припинення збудження дуже швидко, інакше часто мінлива картинка на екрані була б нечіткою. Інші люмінофори, навпаки, повинні володіти післясвітінням. Ними покриті екрани з «пам'яттю». Для освітлення приміщень використовуються люмінесцентні лампи. Поверхня скляної трубки зсередини покривається люмінофором, який яскраво світиться під дією невидимого ультрафіолетового випромінювання. У хімії та медицині при дослідженні деяких речовин застосовують люмінесцентний аналіз, метод, заснований на спостереженні люмінесценції досліджуваних речовин. У темряві світяться багато речовин, потрібно тільки правильно вибрати необхідний джерело їх збудження. У наш час налагоджено промислове виробництво якісних нетоксичних люмінофорів, що дозволило їм стати частиною технологій 21 століття. Жителі розвинених країн давно вже звикли до того, що їх навколишнє середовище освітлене. Оскільки будь-яка надзвичайна ситуація супроводжується відключенням електроенергії, люмінофори допомагають забезпечити безпеку людей. Світяться в темряві знаки і розмітка допомагають потерпілим швидко евакуюватися з темних приміщень.

Налагоджено промислове виготовлення самих різних побутових люмінесцентних товарів: фарби різних кольорів, лак, папір, тканини, плівки, шпалери, пластикові вироби, побутова техніка, одяг. Зображення може бути невидимим і проявляти себе, наприклад, тільки при освітленні ультрафіолетовими променями, або світитися в темряві після перебування при природному або штучному освітленні. Новий напрямок-використання люмінесценції в дизайні. Світитися в темряві може все, що завгодно: люстри, двері, меблі, посуд, Зовнішня реклама, елементи фасадів будівель, малі архітектурні форми та інше, це допомагає створити неповторні інтер'єри нічних клубів, танцювальних залів, кафе, житлових приміщень. І, звичайно ж, такі дивовижні сучасні безпечні матеріали увійшли в світ дитинства. Світяться в темряві іграшки, Аксесуари для дитячих кімнат, світиться папір для виробів, свіються наклейки– загадкове світіння люмінофорів представляється дітям чарівним. Не кожній дитині вдається потримати на долоньці холодний вогник – живого світляка, люмінофори допоможуть хоч трошки виконати мрію [3].

А також для безпечного пересування темною вулицею знадобиться люмінесцентна стрічка. Це скотч, на який нанесений спеціальний пігмент, що світиться, що перетворює ультрафіолет від сонячних променів і джерел освітлення в випромінювання певного діапазону. Клейка стрічка, що світиться, є багаторазовим джерелом бляклого, стабільного світла. Також такі стрічки використовують для виготовлення нашійників для тварин, щоб під час

вечірньої прогулянки можна було б слідувати за своїм улюбленцем. Працюючи над даною темою, ми провели спостереження в громадському місці, щодо використання людьми наліпок, браслетів чи інших засобів, які мають властивості відбивати світло та випромінювати його. Ми спостерігали за відвідувачами супермаркету в години пік, з 17-19 години, та отримали такі результати: за дві години спостереження пройшло 946 людей, серед них світловідбиваючі наліпки на одязі та сумках/рюкзаках мали 36 осіб, світловідбиваючі браслети до вподоби стали 4. І нехай це тільки 4,2% з досліджуваних нами людей і дані спостереження є локальними та обмеженими у часі, але вони дають уявлення про потребу і використання людиною досліджених нами явищ у своєму повсякденному житті.

Список літератури:

1. Створіння світла, створіння темряви. Як і навіщо деякі організми світяться? Спосіб доступу URL: <https://nauka.ua/article/stvorinnya-svitla-stvorinnya-temryavi-yak-i-navishcho-deyaki-organizmi-svityatsya>
2. Біолюмінісценція в живих організмах. Спосіб доступу URL: <https://blog.chem-bio.com.ua>
3. Дітям про люмінофори. Спосіб доступу URL: <https://obrii.com.ua/info/31310-dityam-pro-lyuminofori.html>

Владислав Борисов, учень 8-А класу
Геннадій Артеменко, учитель біології, спеціаліст вищої категорії
КЗ «Харківський ліцей № 156» Харківської міської ради
м. Харків

БІОЛЮМІНЕСЦЕНЦІЯ ЖИВИХ ОРГАНІЗМІВ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНЕ ДЖЕРЕЛО ОСВІТЛЕННЯ ПІД ЧАС БЛЕКАУТІВ

Війна в Україні, що триває з 24 лютого 2022 року показала, з якими ризиками та проблемами зіштовхнулася енергетична система країни. Всі ми знаємо, що таке блекаут, тижні без світла та електроенергії. Попри те, що наше населення не здається і продовжує боротися, все ж таки хотілося б знайти якусь альтернативу джерела світла для оселі, щоб вдома було комфортно знаходитися навіть при відсутності електроенергії. Багато хто використовував ліхтарики, як альтернативу джерел світла у той час, коли існують природні світловипромінювачі.

Ліхтарі працюють за рахунок світлодіодів, які виготовляються на основі діодів. Вони випромінюють світло при прямому підключенні, коли струм проходить від анода до катода. В свою чергу, природні "ліхтарики" світяться за рахунок біолюмінісценції.

У всіх пристроїв є певний термін експлуатації, виходячи з цього, розведення біолюмінісцентних організмів стає більш вигіднішою та надійнішою справою. Ефективність біолюмінісценції вражає - її КДД у живому організмі від 87 до 98% енергії йде на утворення світла, а в електричній лампі - 5%.

Мета. Дослідження організмів, які світяться; визначення умов вирощування та утримання

Об'єкти дослідження. Світляки, гриби.

Всі бачили такі приголомшливі явища як світіння моря, грибів, підводних створінь та комах. На мій погляд, виглядає як якась фантастика або казкове явище. Все це завдяки такому явищу, як біоломінесценція. Це “диво природи” являє собою ферментативне окислення, яке відбувається за участі ферменту люциферази. Хімічна речовина люцефирин втрачає електрони, на наступному рівні енергія, яка вивільнилась, використовується для збудження молекули речовини, яка випускає світло.

Біоломінесценцію організми використовують для різних потреб, до них відносяться:

1. спілкування між організмами
2. пошук партнера
3. приваблювання здобичі
4. відлякування хижаків

Організми з біоломінесценцією здатні виробляти світло самостійно, навіть у найтемніших куточках світу. Не зважаючи на те, що принцип утворення світла один, механізми і сполуки для утворення світла в організмах можуть бути різні. Так відбувається, тому що для виникнення світіння, в організмі повинна відбутися взаємодія принаймні трьох речовин. По-перше, видів люциферинів та люцифераз існує велика кількість, а по-друге, в деяких організмах для цієї реакції потрібна молекула АТФ.

У риб та моллюсків в свою чергу біоломінесценція відбувається завдяки спеціальним органам, таким як фотофор. Світіння у ньому відбувається за рахунок наявних у ньому мікроскопічних кристалів сечової кислоти. Іноді біоломінесценція може відбуватися завдяки симбіозу, як, наприклад, у вудильника. Бактерії використовують вуглеводи і кисень організму, в обмін на це вони світяться.

Світлячки – це маленькі комахи розміром від 4 мм до 3 см. Вони отримали свою назву завдяки тому, що яйця, личинки і дорослі особини здатні світитися. Багато світлячків мають здатність випромінювати таємниче світло, яке приваблює людей. Орган їх світіння розташований на самому кінчику черевця і містить багато фотогенія клітин. Спеціальний орган, що випускає світіння, влаштований так само, як і у риб: є нижній шар клітин, що містить велику кількість кристалів сечовини, і діє як дзеркало, яке відображає світло. Сам світлоносний шар пронизаний трахеями (для доступу кисню) і нервами. У світляків це дуже ефективний процес, що відбувається майже з 100% ККД, вся енергія йде в світло, практично без виділення тепла. Якщо у звичайній електричній лампочці в видиме світло перетворюється лише 5% енергії (а решта розсіюється у вигляді тепла), то у світлячків в світлові промені переходить від 87 до 98% енергії.

Ці комахи ще й майстерно керують своїми світловими органами. Лише деякі види можуть давати рівномірне немеркнуче світло, в більшості своїй світляки здатні довільно змінювати інтенсивність світіння, то розпалюючи, то гасячи свої «ліхтарики». Частота миготіння дозволяє світлячкам безпомилково

відрізнати представників свого виду від чужинців. Яскравість світіння, яку виробляють пірофорен, є рекордною серед представників цього класу – сяяти ця комаха може в 150 разів яскравіше, ніж звичайний світлячок.

корисної дії у світляків досягає фантастичних 98%. Це означає, що тільки 2% енергії витрачається даремно, а в творіннях рук людських (автомобілях, електроприладах) даремно витрачається від 60 до 96% енергії.

Мають орган, що світиться як самці, так і самки світлячків. Більше того, світяться, хоч і набагато слабше, личинки, лялечки, і навіть відкладені цими жуками яйця. Зазвичай світлячки самці літають довкола і спалахують світлом, щоб зацікавити самок. Якщо самка зацікавлена, вони відправляють короткий спалах у відповідь.

Все ж таки є одне але. Світлячки дуже мало живуть – одне тільки літо. Більшу частину свого життя вони проводять у пошуку партнера. Як тільки це відбувається, самки відкладають яйця і вмирають. Личинки з'являються наступної весни, і життєвий цикл повторюється.

Деякі гриби випромінюють вночі блідо-зелене світіння. Зокрема, біолоюмінесцентними є окремі опеньки, оранжево-червоні клітоцибе та багато грибів із роду міцена. Вночі світіння грибів приваблює комах, які й розносять спори – такою є унікальна особливість цих організмів. Найбільша їх кількість росте в Японії – 10 різновидів, ще 8 – в Південній Америці на території Бразилії. Їх легке зеленувате світіння є результатом хімічних окислювальних реакцій, які проходять в клітинах грибів в той момент, коли відбувається поглинання ними кисню. Вчені встановили, що люмінесцентний процес у грибів схожий на той, який відбувається у бактерій які світяться та інших люмінесцентних організмів. До того ж, світіння грибів відбувається постійно, в будь який час доби, але людське око може побачити це лише вночі.

У Чорному та Азовському морях влітку часто можна спостерігати світіння води вночі, яке зумовлюється біолоюмінесценцією одноклітинної тварини ночосвітки (*Noctiluca miliaris*). З комах, що світяться, можна згадати звичайних жуків-світляків.

Хоча світляки віддають перевагу високій температурі, їм дуже подобається вологість, зокрема райони, де є вода, ліси або болота. Харчування різних видів світляків дуже відрізняється. Залежно від раціону комахі поділяються на основні групи:

1. Вегетаріанці – харчуються нектаром та пилом;
2. Хижаки (у тому числі і канібали) – поїдають різних безхребетних;
3. Види, у яких дорослі комахі мають атрофованій рот, тому не харчуються, а витрачають накопичені в жировому тілі живильні речовини.

Аналізуючи теоретичний матеріал, пропонуємо використовувати для видобутку світла ті види дорослих особин, що не харчуються, бо це екномніше. У спеціальному приміщенні підтримуємо оптимальні температуру і вологість повітря, такі, які необхідні саме їм. Самок та самців розселяємо у бокси з перегородкою або у пластикову панель з міні боксів (рис.1).

По системі вентиляції будемо додавати феромони самок для стимулювання самців світитися. Коли вони потраплятимуть в поле зору один одного, самці будуть конкурувати в потужності світіння. Кількість світла можна регулювати

механічно - наприклад, накривати бокси світлонепроникною тканиною або регулювати кількість світляків у боксах.

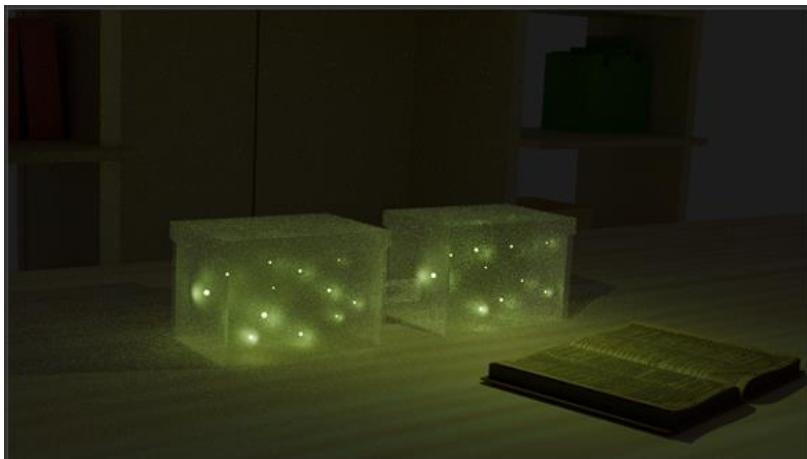


Рисунок 1 – Візуалізація боксів з світляками

Обирати можна їх за такими критеріями:

1. умови утримання (наскільки це можливо та економічно вигідно);
2. потужність світіння;
3. можливість регулювання світла;
4. тривалість життя організму;

Врешті-решт, на нашу думку, найвигіднішим видом для реалізації поставленої мети є *Poromycena manipularis*.

Poromycena manipularis - це пластинчастий гриб родини Міценових, який росте у приатлантичних лісах Західної Європи та Північної Америки. Характерний своїм яскравим зеленим світінням, яке можна побачити з відстані 30 м. Плодові тіла грибів висотою десь 5-7 см із шляпкою діаметром 3-5 см. Цей вид грибів росте зокрема на стовбурах дерев, але також може рости і в ґрунті.

Виходячи з цього, ми припустили два варіанти вирощування цих грибів - на спеціальних пнях, або в ґрунті. Проте, обидва варіанти не є зручними для домашніх умов з ряду причин, тому ми пропонуємо механізм вирощування грибів в домашніх умовах, який буде більш вигідним економічно - у пластикових боксах (рис.2).

Зазначимо, що необхідно буде виділити окреме приміщення, де потрібно підтримувати температурний режим 25-30 градусів Цельсія та досить високу вологість (можна використовувати батареї та зволожувач повітря). Пластикові бокси наповнюємо мінеральним ґрунтом (наприклад, з перлітом), обов'язково з додаванням тирси та листяно-перегнійної суміші. Заряджаємо субстрат міцелієм та через 1-2 тижні повинна вирости велика кількість грибів в одному контейнері. Якщо зробити декілька таких контейнерів, то можна експериментальним шляхом знайти правильну пропорцію тирси, органічних та мінеральних добрив. Дуже важливо підтримувати температурний режим та вологість при вирощуванні грибів - саме у цьому перевага пластикових контейнерів, адже на них є спеціальні індикатори, які показують рівень вологості. Таким чином можна дізнатися, коли треба зволожити субстрат, або навпаки, не робити цього. Плодові тіла грибів виду *Poromycena manipularis*,

якщо їх відірвати, будуть світити недовго і врешті-решт погаснуть. Тому, щоб освітити оселю якісно і надовго, ці гриби можна пересаджувати в менший контейнер, що буде безпечним для них і вони зможуть ще довго функціонувати.

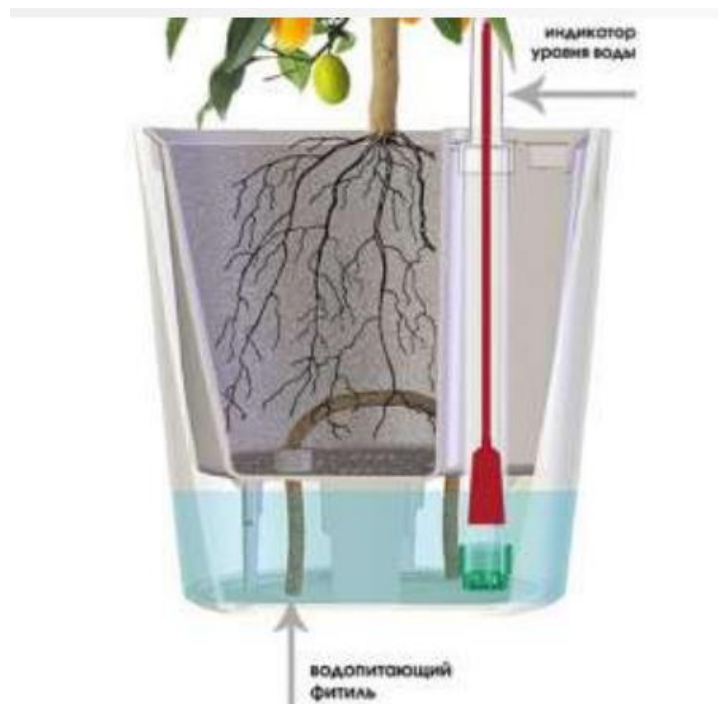


Рисунок 2 – Спеціальні контейнери з індикацією вологи для грибів

Гриби *Porumyca manipularis* світять і вдень, і вночі, але, відповідно, вночі їх світіння буде набагато яскравішим (рис.3)



Рисунок 3 – Світіння гриба

В природних умовах ці гриби світяться з кінця квітня до початку жовтня (до цього часу плодове тіло відмирає через несприятливі умови середовища). Отже, можна припустити, що період світіння грибів буде довшим в умовах створеного нами «вічного літа».

Які ж переваги у вирощуванні цього виду грибів? По-перше, вони швидко ростуть. По-друге, вони яскраво світять, що дає змогу займатися своїми справами, готувати їжу, читати, писати навіть при відсутності електроенергії. Їх світловий потік буде дорівнювати ≈ 200 лм, а енергоефективність ≈ 70 лм/Вт. Ці

показники дуже схожі на показники світлодіодного каганця. По-третє, можна пересаджувати гриби у більшу кількість боксів та переносити їх по всьому житлу, і освітлення буде у всіх приміщеннях, а не тільки в тому, де ці гриби ростуть. Неможливо не зазначити те, що ці організми мають естетичний вигляд і забезпечать футуристичний вигляд кімнати.

Але можуть виникнути і недоліки - гриби потребують особливих умов вирощування та існування. Без витрат, хоча і не дуже великих, також не обійдеться (потрібно придбати міцелій цього гриба, субстрати для його вирощування, пластикові бокси).

Враховуючи наше дослідження, можна прийти до висновку, що ліхтарі цілком мають біологічну заміну, ще й доволі ефективну. Люмінесценція являє собою ферментативне окислення, яке відбувається за участі ферменту люциферази. Здавалося б, раніше світляки здавалися нам чудернацькими створіннями, але у наші дні вирощування біоломінесцентних організмів може врятувати від блекаутів. Найвигіднішими організмами для розведення є світляки, так як для їх вирощування не потрібні ніякі додаткові субстрати, як для грибів.

Список літератури:

1. Спосіб доступу URL: <https://blog.chem-bio.com.ua/%D0%B1%D1%96%D0%BE%D0%BB%D1%8E%D0%BC%D1%96%D0%BD%D1%96%D1%81%D1%86%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%8F-%D0%B2-%D0%B6%D0%B8%D0%B2%D0%B8%D1%85-%D0%BE%D1%80%D0%B3%D0%B0%D0%BD%D1%96%D0%B7%D0%BC%D0%B0%D1%85/>
2. Спосіб доступу URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D1%96%D0%BE%D0%BB%D1%8E%D0%BC%D1%96%D0%BD%D0%B5%D1%81%D1%86%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%8F>
3. Спосіб доступу URL: Спосіб доступу URL: <https://nauka.ua/article/stvorinnya-svitla-stvorinnya-temryavi-yak-i-navishcho-deyaki-organizmi-svityatsya>
4. Спосіб доступу URL: <https://vseosvita.ua/library/embed/002kzn-ff54.docx.html>
5. Спосіб доступу URL: <https://www.wikiwand.com/uk/%D0%91%D1%96%D0%BE%D0%BB%D1%8E%D0%BC%D1%96%D0%BD%D0%B5%D1%81%D1%86%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%8F>
6. Спосіб доступу URL: Спосіб доступу URL: <https://www.unian.ua/world/2050159-divo-priodi-biolyuminestsentni-plyaji-yaki-svityatsya-unochi-video.html>
7. Спосіб доступу URL: <https://lifelib.info/biochemistry/ecological/49.html>
8. Спосіб доступу URL: <https://osvita.ukr-lit.com/biolyuminescenciya/>
9. Спосіб доступу URL: <https://government.com.ua/navchannia/biolyuminestsentsiya.html>

ВМІСТ ОСНОВНИХ ПЛАСТИДНИХ ПІГМЕНТІВ У ЛИСТКАХ РОСЛИН ЯК ІНДИКАТОР ЗАБРУДНЕННЯ

Технологічний розвиток суспільства висунув питання забруднення довкілля та виживання людства в умовах його забруднення на передній план сьогодення порядку денного. Технологічний тиск на довкілля зростає з кожним роком, і урбанізація є однією з причин цього. Міські екосистеми продовжують накопичувати ксенобіотики (чужорідні речовини), тобто хімічні речовини, яких немає в біосфері, в тому числі важкі метали, які суттєво змінюють усталену структуру біосфери та її природні функції [2, 3].

Внаслідок погіршення умов росту відбувається зниження функціональної активності пігментів, так як забруднюючі речовини викликають руйнування фотосинтетичного апарату. Тому кількість пігментів у пластидах можна розглядати як один із критеріїв життєвого стану деревної рослинності.

Метою нашої роботи було з'ясувати особливості зміни вмісту пігментів у листових пластинках рослин, що ростуть в умовах техногенного впливу автомагістралі.

Хлоропласти відіграють важливу роль у метаболізмі речовин в клітині. Однак головна функція пов'язана з фотосинтезом. Основна функція каротиноїдів у рослині зводиться до участі їх в процесах фотосинтезу, в різних окиснювально-відновних реакціях. Вони мають важливе значення для здійснення генеративного процесу [4]. Вміст пігментів впливає на пересування асимілятів до споживаючих органів, синтез ростових речовин.

Для оцінки рівня напруги адаптаційного процесу деревних рослин нами визначався вміст хлорофілу та каротиноїдів у листових пластинах рослин, які проростають у забрудненій та у екологічно чистій зонах.

Було встановлено, що у листках рослин, які ростуть у чистих зонах дещо вищий вміст хлорофілу та каротиноїдів, ніж у забруднених зонах, і що цей показник залежить від життєвої форми рослини.

Техногенний прес найбільш виразно проявляється на синтезі хлорофілу *a* – основного фотосенсибілізатора. Найбільші значення концентрації хлорофілу *a* (дослід) у деревоподібної форми спостерігаємо у *Robinia pseudoacacia* L. (1,53 мг/г) і у трав'яної форми – *Leonurus Guinguelobatus* Gilib. (1,14 мг/г), а найменші – 0,57 мг/г (*Pinus sylvestris* L.) та 0,56 мг/г (*Daucus carota* L.) відповідно. Не виявлено суттєвої відмінності між найменшим і найбільшим значеннями хлорофілу *a* у різних життєвих формах.

Накопичення хлорофілу *b* у рослин чистої та забрудненої зон теж суттєво не відрізняється, крім окремих представників.

Можна зробити висновок про несуттєву різницю у показниках між такими рослинами як сосна звичайна (*Pinus sylvestris* L.), акація біла (*Robinia*

pseudoacacia L.), осика (*Populus tremula* L.), полин гіркий (*Artemisia absinthium* L.). А деревій майжезвичайний (*Achillea submillefolium* L.), аналогічно як і для хлорофілу *a*, характеризується дещо більшим значенням показника перевищення, проте з певною особливістю: більша кількість хлорофілу *b* знаходиться не у чистій зоні, а в забрудненій.

Аналіз співвідношення хлорофілів *a/b* може слугувати показником фотосинтетичної діяльності рослин, а в умовах постійної дії газів – показником їх стану [1, 5].

Згідно з отриманими даними спостерігаємо зменшення співвідношення хлорофілів *a/b* у трав'яної рослинності забрудненої зони, крім *Leonurus Guingelobatus* Gilib., а деревоподібні форми, навпаки, характеризуються збільшенням даного показника у досліді, що зумовлено більшою стійкістю хлорофілу *a* [5, 6].

Отже, деревна рослинність є менше чутливою до забруднення автотранспортом. Можливо це явище пов'язано із переважаючою концентрацією відпрацьованих газів у приземному повітряному шарі, де зростає трав'яна рослинність, а також вся її коренева система знаходиться у поверхневому шарі ґрунту, який характеризується найбільшою концентрацією важких металів.

Слід зазначити стійкість до забруднення *Leonurus Guingelobatus* Gilib. серед трав'яної рослинності та *Achillea submillefolium* L. як вид із значною відмінністю (4,46 – контроль і 0,46 – дослід) показників співвідношення хлорофілів *a/b*.

Для обох форм рослинності, яка зростає на забрудненій території приавтомагістральних смуг, спостерігаємо характерне зниження суми хлорофілів *a+b*.

Проведені дослідження також показали зміни кількісного складу каротиноїдів у всіх видах рослин. Найстійкішою за вмістом жовтих пігментів із деревних виявилася осика, а найуразливішою – береза повисла. Трав'яні рослини реагували ширшим діапазоном змін. Найстійкішою були *Daucus carota* та *Artemisia absinthium*, водночас *Achillea submillefolium* виявила найбільшу чутливість до техногенного навантаження придорожного екотопа [4, 5].

Отже, спостерігаємо загальну тенденцію до зниження вмісту каротиноїдів у рослинності, яка зростає на забрудненій території.

Таким чином, можна зауважити загальну тенденцію зниження вмісту хлорофілу *a*, хлорофілу *b* та каротиноїдів у рослин, які зростають на приавтомагістральних смугах, що пов'язано із значним забрудненням дослідженої території та чутливістю фотосинтезу до факторів зовнішнього середовища. Співвідношення хлорофілів *a/b* змінюється не лише від місця зростання рослин, але й від їх життєвої форми.

Зміни вмісту хлорофілів та каротиноїдів у рослин приавтомагістральної смуги підтверджують критичну екологічну ситуацію уздовж автотрас, а висока чутливість деревію майжезвичайного та берези повислої дозволяє використовувати ці види для індикації рівня газотранспортних викидів.

Список літератури:

1. Бессонова В.П. Морфо-функциональные исследования растений в условиях загрязнения среды тяжелыми металлами : автореф. дисс. на соискание ученой степ. д-ра биол. наук. Днепропетровск : Вид-во ДГУ, 1991. 18 с.
2. Бессонова В.П. Вплив важких металів на пігментну систему листка / Укр. ботан. журн. 1992. Т. 49. № 2. С. 63–66.
3. Бухарина И.Л. Эколого-биологические особенности древесных растений в урбанизированной среде : монографія / И. Л. Бухарина, Т. М. Поварничина, К. Е. Ведерников. Ижевск : ФГОУ ВПО Ижевская ГСХА, 2007. 216 с.
4. Косаківська І.В. Фізіолого-біохімічні основи адаптації рослин до стресів / І. В. Косаківська К.: Сталь, 2003. 192 с.
5. Николаевский В.С. Биологические основы газоустойчивости растений / В. С. Николаевский. Новосибирск: Наука, 1979. 280 с.
6. Effect of shading on tomato plants grown undergreenhouse/M.A. Sandri, J.L. Andriolo, M. Witter, T.D. Ross//Hort. Bras., 2003. No 21. P. 624–645.

Юлія Возна, учениця 8 класу

Віра Сава, учитель географії

Юлія Возна, учитель хімії

Ліцей с. Яблунів Чортківського району Тернопільської області

ДОСЛІДЖЕННЯ КИСЛОТНОСТІ РІЗНИХ ТИПІВ ҐРУНТІВ

Серед матеріальних умов, які необхідні для життя людей, особливе місце займає ґрунтовий покрив Землі. Він є першою передумовою і природною основою в багатьох галузях народного господарства. У ґрунті не повинно бути шкідливих для рослин сполук (кислот, лугів тощо). Зростаюча кислотність ґрунтового покриву – одна з найгостріших проблем сучасності та найближчого майбутнього.

Процес підкислення ґрунтів набуває глобальних масштабів, спричинюючи негативні агрогеохімічні наслідки. Причин, що обумовлюють підкислення, багато. Найістотнішими з них є кислотні дощі, викиди автотранспорту, низький рівень удобрення ґрунтів органікою, необґрунтовано інтенсивне застосування засобів хімізації в землеробстві, промислові та побутові відходи.

Основою сільськогосподарського виробництва є ґрунт (земля). Поліпшення його культурного стану – одна із найважливіших умов підвищення родючості. Головне завдання землеробства передбачає максимальне і раціональне використання ґрунтів як головного засобу виробництва в сільському господарстві, забезпечення росту врожайності сільськогосподарських культур. Не дивно, що в стародавні часи родючість ґрунту, як сонце, вогонь і воду, люди обожнювали: у стародавньому Єгипті богинею родючості ґрунту була Ізіда, а у стародавньому Римі – Прозерпіна. У ті часи письменники, філософи, наприклад, Аристотель, розглядали неорганічну природу як умову існування рослин і поділяли ґрунти на родючі і

неродючі. Бернард Паліссі (1563) пояснював ріст рослин дією солей, що містяться у землі: «Сіль є основа життя і росту всіх посівів».

Пізніше Шпренгель висловив думку про те, що для живлення рослин необхідні не тільки «перегнійні» кислоти, але і ще, принаймні, 12 неорганічних елементів: сірка, фосфор, калій, кремній та інші. У 40-і роки XIX ст. століття німецький учений Ю. Лібіх висунув теорію мінерального живлення рослин, згідно з якою родючість залежить від кількості мінеральних поживних речовин, які містяться у ґрунті в доступному для рослин стані. В.Р.Вільямс звернув увагу, що родючість ґрунту залежить не тільки від кількості мінеральних поживних речовин, але й від запасів вологи. Під родючістю він розумів здатність ґрунту забезпечити життєві потреби рослин у воді і живленні. У природі розповсюдження кислих ґрунтів пов'язане з певними умовами ґрунтоутворення. В одних випадках процес ґрунтоутворення призводить до втрат основ і підкислення (підзолистий процес), в інших – простежується поступове збагачення ґрунту основами (дерновий процес). Велике значення у формуванні кислих ґрунтів мають кліматичні умови та рослинність. Хвойні ліси, сфагнум сприяють підвищенню кислотності завдяки кислим властивостям своїх органічних решток; листяні ліси і трав'яниста рослинність сприяють накопиченню основ та зниженню кислотності. Сільськогосподарська діяльність людини суттєво змінює реакцію ґрунту. Тривалий обробіток ґрунтів в умовах зони підзолистих ґрунтів сприяє збідненню їх на катіони Ca^{2+} і Mg^{2+} та підвищення кислотності. Знизити рН ґрунту може і внесення фізіологічно кислих мінеральних добрив.

Величина рН ґрунтів відіграє важливу роль у процесі розвитку рослин і життєдіяльності мікроорганізмів. Окремі рослини потребують певних інтервалів рН для нормального розвитку; енергія життєдіяльності мікроорганізмів також значно залежить від ґрунтової реакції.

Кисла реакція ґрунтів несприятлива для більшості культурних рослин і корисних мікроорганізмів. Кислі ґрунти характеризуються негативними фізичними властивостями. Через недостатню кількість основ органічна речовина в цих ґрунтах не закріплюється, ґрунти збіднені поживними речовинами, погано оструктурені.

Сильнолужна реакція також несприятлива для більшості рослин. Вона зумовлює низьку родючість багатьох ґрунтів, несприятливі фізичні і хімічні їхні властивості. При величині рН = 9-10 ґрунти відзначаються великою в'язкістю, липкістю, водонепроникністю у вологому стані і значною твердістю, зцементованістю та безструктурністю у сухому стані.

Тому для підвищення родючості дуже кислих і лужних ґрунтів слід різко змінити рН, що досягається заходами хімічної меліорації: внесенням вапна у кислі ґрунти, гіпсу та ін. сульфурвмісних сполук – у лужні.

Кислотність ґрунтів – це властивість, обумовлена наявністю в ґрунтового розчині водневих (H^+) іонів. Представляється через рН (від'ємний логарифм концентрації водневих іонів). Кислі ґрунти мають рН менше 7, нейтральні – близько 7, а лужні – понад 7.

Важливо! На земельній ділянці можна провести тільки аналіз актуальної кислотності, іншими словами, дізнатися яку кислотністю має ґрунт на даний момент.

Рівні кислотності класифікуються наступним чином:

Дуже сильнокислі – $\text{pH} < 4$

Сильнокислі – 4.5-5.0

Средньокислі – 5.0-5.5

Слабокислі – 5.5-6.0

Дуже слабкокислі – 6.0-6.5

Нейтральні – 6.5-7.0

Слаболужні – 7.0-8.0

Середньолужні – 8.0-8.5

Сильнолужні – 8.5-9.0

Дуже сильнолужні – > 9.0

Кислотність ґрунтів – це властивість, обумовлена наявністю в ґрунтовому розчині водневих (H^+) іонів. Представляється через pH (від'ємний логарифм концентрації водневих іонів). Кислі ґрунти мають pH менше 7, нейтральні – близько 7, а лужні – понад 7.

Кислотність є основою ґрунтової хімії та у першу чергу впливає на активність у ґрунті елементів живлення і їхнє засвоєння рослинами. Також pH впливає на усю ґрунтову біоту (мікроорганізми, водорості, гриби).

Навіть сьогодні, на початку 21 століття, більше третини аграріїв не знають точно кислотність ґрунтів на власних посівних площах, а між іншим саме цей показник здатен помітно знизити показники продуктивності вирощування сільськогосподарських культур.

Існує 4 способи перевірити pH ґрунту:

1. *По рослинах.* Це найпростіший спосіб визначити pH без аналізу та зайвих витрат. Щоб дізнатися, як визначити кислотність ґрунту по рослинах, уважно придивіться до культур, які самостійно ростуть на землі. Вони стануть індикатором. Якщо бачите ромашку, ожину, кропиву, конюшину, мати-й-мачуху — земля нейтральна або слаболужна. Якщо переважає перстач, плющ, осока, лугова волошка, кінський щавель, жовтці, то середовище, швидше за все, кисле.

2. *За допомогою приладів.* Кислотомір – прилад для вимірювання, який швидко та точно визначає кислотність ґрунту. Занурте кислотомір у ямку з водою та побачите значення pH на дисплеї. Для коректної оцінки показників повторіть процедуру в різних місцях ділянки. Прилад можна придбати в спеціалізованих магазинах.

3. *За допомогою аналізу.* Для цього експерименту вам знадобиться спеціальний набір з лакмусовим папірцем і шкалою для звіряння показників.

1. Змішайте 2-3 зразки ґрунту з різних частин ділянки.

2. Залийте дистильованою водою 1:5 і розмішайте до кашоподібного стану.

3. Коли рідина проступить на поверхню, зануріть тест-смужку лакмусового папірця на 1 хвилину, і смужка змінить колір.

4. Звірте свій результат із кольоровою шкалою зразка й так визначте кислотність землі.

4. Домашні методи. Існують народні методи, які підкажуть, як перевірити ґрунт на кислотність.

За допомогою фіолетової капусти. Дрібно наріжте та відваріть капусту протягом 10 хвилин. Потім охолодіть фіолетовий розчин, процідіть і додайте зразок ґрунту. Якщо розчин не змінить колір, ґрунт нейтральний. Якщо вода порожевіє — середовище кисле. Якщо колір став синім або зеленим — середовище лужне.

За допомогою листя чорної смородини. Залийте кілька листочків склянкою окропу та дайте настоянці охолонути. Потім додайте пробу землі та спостерігайте. Якщо рідина стала червоною, ґрунт сильнокислий, якщо рожевою — середньокислий. Якщо ж розчин став зеленим — ґрунт нейтральний, якщо синім — лужне.

Дослідницька робота «Дослідження кислотності різних типів ґрунтів.»

Об'єкт нашого дослідження — ґрунт різного складу. Вивчаючи цю тему, ми поставили перед собою наступні цілі та завдання.

Мета роботи — визначення кислотності ґрунтів та її вплив на розвиток рослин. Робота актуальна тим, що підвищена кислотність негативно впливає на ріст і розвиток, творчу та просвітницьку діяльність учнів.

Мета та об'єкт дослідження обумовили необхідність вирішення наступних завдань.

1. Познайомитися з літературними джерелами про кислотність та її вплив на розвиток рослин.

2. Дослідити вплив кислотності на розвиток рослини.

3. Активізувати пізнавальну, творчу та просвітницьку діяльність учнів

Відбір зразків ґрунту для дослідження

Для проведення дослідження ми обрали ґрунт п'яти зразків, два зразка були набрані на ділянках місцевості у с. Сухостав, а три придбані у магазинах:

1) Зразок № 1 — чорнозем урочища Говдра;

2) Зразок № 2 — ґрунтосуміш для квіткових рослин (придбаний у магазині);

3) Зразок № 3 — чорнозем урочища Вигін;

4) Зразок № 4 — кислий ґрунт для хвойних рослин, лохини (придбаний у магазині);

5) Зразок № 5 — субстрат торф'яний універсальний (придбаний у магазині).

Дослідження проводилися на базі Ліцею с. Яблунів Чортківського району (рис. 1).



Рисунок 1 – Проведення дослідження

Дослідження рН ґрунтів.

20г повітряно-сухого ґрунту насипають у колбу, доливають 50 мл. води, збовтують суміш 5 хв і після цього фільтрують. Потім піпеткою набирають у стаканчик 10 мл фільтрату і в нього занурюють смужку універсального індикатора. Порівнюють забарвлення з індикаторною шкалою.

Також проведено проби контролю досліджених зразків, використовуючи Гідрокарбонат натрію та 9% розчин Етанової кислоти.

Результати досліджень.

Таблиця 1 – Дані досліджень

	Зразок 1	Зразок 2	Зразок 3	Зразок 4	Зразок 5
Індикаторна смужка	6	6	7	4.5	5
NaHCO ₃	-	+	-	Бурхливе виділення бульбашок	+
CH ₃ COOH (9%)	-	-	-	-	-
pH	слабокисле	слабокисле	нейтральне	кисле	середньо кисле

На основі отриманих результатів дослідницької роботи та певних практичних дій ми зрозуміли, що ґрунт – це важливий компонент біосфери, національне багатство суспільства, без ґрунту неможливе життя

Таким чином, ґрунт – живлення рослин, жодна квітка не може існувати без відповідної ґрунту. Кожному агроному варто зрозуміти, що, не коригуючи кислотність ґрунтів, прибутків з гектару щорічно буде ставати все менше і менше. Науковці наголошують, що потрібно покращувати буферну здатність ґрунтів, нейтралізувати кислу реакцію, зберігати біорізноманіття в ґрунтового середовищі, заощаджувати енергетичні та матеріальні ресурси, а також відроджувати продуктивність кислих ґрунтів.

Список літератури:

1. Калиновська Ю. П. Досліджуємо ґрунт разом. Програма факультативного курсу. Ратне, 2022. 58 с.
2. Мойш Н. І. Ґрунтознавство: Курс лекцій. Ужгород: Гражда, 2011. 368 с.
3. Назаренко І.І., Польчина С.М. Нікорич В.А. «Ґрунтознавство»: Підручник.- Чернівці: Книги-XXI,2004. 400 с.
4. Спосіб доступу URL: <https://agroapp.com.ua/uk/blog/yak-viznachiti-kislotnist-gruntu-top-4-sposobi>
5. Кислотність або рН ґрунту – основа ґрунтової хімії. Як підвищити урожайність <https://superagronom.com/blog/656-kislotnist-abo-rn-gruntu--osnova-gruntovoyi-himiyi-yak-pidvischiti-urojaynist>
6. Лу́жні та кислі ґрунти. Вирішення проблеми кислотності <https://superagronom.com/blog/780-lujni-ta-kisli-gruntii-virishennya-problemi-kislotnosti>

Катерина Завгородня, учениця 9-3 класу
Тетяна Панова, вчитель біології, вчитель вищої категорії, вчитель-методист
КЗО «Українсько-Американський ліцей» Дніпровської міської ради
м. Дніпро

СУЧАСНІ УЯВЛЕННЯ ПРО МЕХАНІЗМИ ПАМ'ЯТІ. СПРИЙНЯТТЯ ЯК ОБОВ'ЯЗКОВИЙ ПРОЦЕС ПАМ'ЯТІ. ЯК ПОКРАЩИТИ ВЛАСНУ ПАМ'ЯТЬ.

Сучасний світ швидко змінюється, а тому людям потрібно багато пам'ятати і не забувати. З часом пам'ять людини погіршується, тому треба покращувати її та тренувати. Проблеми пам'яті та сприйняття посідають важливе місце у сьогоденні, тому науковці їх досліджують та винаходять вправи для покращення.

Пам'ять – це сукупність психічних процесів, при яких відбувається засвоєння, збереження та відтворення або забування певної інформації, отриманої людиною. Завдяки пам'яті людина може набувати потрібних для діяльності знань, умінь і навичок. Нові зрушення в її психіці завжди ґрунтуються на попередніх досягненнях, здобутках, зафіксованих у пам'яті. Закріплення, зберігання та подальше відтворення людиною її попереднього досвіду називають пам'яттю.[1]

Загальновідомо, що існує досить велика кількість різновидів пам'яті, які прийнято розділяти за способом засвоєння, характером та тривалістю збереження інформації.

В залежності від виду запам'ятовування виділяють два основних види пам'яті:

Довільна: є результатом цілеспрямованих дій людини по запам'ятовуванню.

Мимовільна: виникає самостійно, при роботі з певними даними або взаємодії з незнайомою інформацією.

На основі характеристик психічної активності та виду інформації, яку треба запам'ятати, розрізняють наступні види пам'яті:

Емоційна: зберігає відчуття, переживання, що супроводжували певну подію.

Рухова: допомагає у запам'ятовуванні окремих рухів або їх послідовностей.

Моторна: дозволяє засвоювати нову інформацію під час написання.

Образна: характеризується зберіганням уявлених образів на основі слухової, зорової, смакової або тактильної інформації.

Музична: полягає у засвоєнні та відтворенні музичних композицій.

Словесно-логічна: базується на формуванні думок під час взаємодії з даними.

В залежності від тривалості зберігання інформації у пам'яті виділяють такі різновиди:

Сенсорна пам'ять. Зберігає інформацію на надзвичайно короткий проміжок часу – до половини секунди. Вона використовується для орієнтації в просторі.

Оперативна пам'ять. Її функція полягає у короткотривалому запам'ятовуванні даних про певну кількість об'єктів (як правило близько 7-8) при роботі з ними протягом декількох десятків секунд. Працює без участі людини.

Короткочасна пам'ять. Використовується під час виконання певних дій, наприклад – для запам'ятовування номеру телефону відразу після розмови перед тим, записати його. Тривалість складає не довше декількох хвилин.

Довготривала пам'ять. Забезпечує тривале збереження знань, умінь і навичок, що потрібні в житті. Формується поетапно, завдяки періодичним повторенням.[2]

Процеси пам'яті

Розрізняють такі головні процеси пам'яті: запам'ятовування, збереження, відтворення, забування.

Запам'ятовування - це утворення й закріплення тимчасових нервових зв'язків. Процес запам'ятовування починається в короткотривалій пам'яті і завершується в довготривалій пам'яті. Запам'ятовування, як і інші психічні процеси, буває мимовільним і довільним.

Мимовільне запам'ятовування - здійснюється без спеціально поставленої мети запам'ятати. На нього впливають яскравість, емоційна забарвленість предметів.

Довільне запам'ятовування - відрізняється від мимовільного рівнем вольового зусилля, наявністю завдання та мотиву. Воно має цілеспрямований характер, у ньому використовують спеціальні засоби та прийоми запам'ятовування.

Збереження - як процес пам'яті, полягає у ступені збереження обсягу й змісту інформації впродовж тривалого часу. Збереження означає наявність інформації в довготривалій пам'яті, що не завжди пов'язане з її доступністю для свідомості.

Відтворення - один з головних процесів пам'яті. Воно є показником міцності запам'ятовування й наслідком цього процесу. Відтворення матеріалу, який зберігається в довготривалій пам'яті, полягає в переході його з довготривалої пам'яті в короткотривалу, тобто актуалізація його у свідомості. Відтворення може мати три форми - впізнавання, пригадування і спогади.[3]

Забування — процес повністю протилежний запам'ятовуванню. Це втрата людиною можливості відтворення та розпізнання раніше відомого їй матеріалу.

Найпоширенішою причиною забування є недостатня міцність запам'ятовування, погане закріплення інформації. На забування впливають вік людини, характер інформації та її використання: швидше забувається та інформація, яка має другорядне значення. Ще однією причиною забування є інтерференція — погіршення зберігання матеріалу, внаслідок вивчення чогось нового, близького за змістом. Забування може бути зумовлене сильним імпульсом, спрямованим на пригадування інформації. Також забування може

відбуватися за бажанням людини, яка намагається забути неприємну ситуацію або спогади.[4]

Типи сприйняття

Інформація про свій ведучий тип запам'ятовування допоможе Вам набагато ефективніше та швидше засвоювати новий матеріал, формувати навички та уміння.

Візуали. Для таких людей важливо отримувати інформацію візуально та чути її. Для візуалів потрібна наочність, тому в процесі навчання потрібно використовувати наочні прийоми. Візуалам властиво швидке запам'ятовування текстової інформації.

Аудіали. Для людей з цим типом сприйняття притаманне використання слухового каналу як ведучого. Для аудіалів рекомендують використовувати аудіокурси, дискусійне обговорення тем при їх вивченні.

Кінестети. Такі люди сприймають інформацію через рух, дію, запам'ятовуючи матеріал за допомогою вправ. Для них важливо запам'ятати інформацію, перевірити все на практиці. Тому їм рекомендують проводити досліди, практичні роботи, де треба щось робити, конструювати.

Дигітали. Для дигіталів у навчанні важливо бачити структурність, логічну послідовність. Тому їм просто дається механіка, фізика, математика. Для таких людей краще працювати з дослідженнями, обробкою інформації, програмуванням. Їм рекомендують подавати матеріал як вибудовану логічну схему. Це може бути схема, стислий план, словник, складений власноруч.

Візуали, аудіали, кінестети, дигітали – насправді можуть бути змішаними, але з обов'язковою провідною системою. Просто чистого типу сприйняття немає, але розуміння провідної системи допоможе краще засвоювати отриману інформацію, краще вчитися, ефективніше доносити свої ідеї до інших. [5]

Дослідження переважного типу сприйняття серед учнів УАЛ.

Люди діляться на 4 великі групи залежно від переважаючого типу сприйняття. Тому в роботі я запропонувала учням 9 та 10 класів УАЛ пройти тестування на визначення свого типу сприйняття.[6]

Тестування пройшли 34 респонденти, 17 хлопців і 17 дівчат, відповіді яких були проаналізовані (рис.1). Було виявлено, що дигіталами є 29% учнів. Цей результат можна обґрунтувати тим, що ліцей потребує швидкого орієнтування в навчанні, а також запам'ятовування певної інформації на великий проміжок часу. Для них краще навчатися за схемами, таблицями, які містять логічні зв'язки, бо саме так вони найкраще сприймають інформацію. 21% респондентів є візуалами, тому для кращого запам'ятовування їм треба використовувати візуалізацію. 12% учнів є аудіалами – найкраще сприймають аудіо інформацію. 9% респондентів є кінестетами, вони сприймають інформацію через відчуття. Для них найкраще потримати предмет у руках та запам'ятати якісь його ознаки. Інші 29% учнів мають змішаний тип сприйняття. Тобто вони можуть гарно сприймати інформацію різними шляхами, у них декілька провідних типів сприйняття.

Провідний тип сприйняття дуже важливо знати, бо це допоможе краще вивчати нову інформацію. Також розуміння провідного типу допоможе у житті, роботі та вираженні думки. На основі типу сприйняття люди можливо дізнатися

багато про неї. Можна зрозуміти, як людина може вчинити у різних ситуаціях. А ще розуміння свого типу дає можливість зрозуміти сильні і слабкі сторони свого характеру. На основі типу сприйняття можливо розробити різноманітні вправи та схеми для швидкого та гарного запам'ятовування.



Рисунок 1 – Типи сприйняття у 9 та 10 класах

Способи покращення пам'яті

Зарядка. Якщо ви досі не робите зарядку, саме час подумати про те, щоб почати виконувати вправи. Фізичні вправи позитивно впливають на настрій, плюс покращують пам'ять.

Кофеїн. Ця речовина теж відноситься до стимуляторів пам'яті. Доведено, що кофеїн покращує короткочасну пам'ять, перешкоджає погіршенню процесу запам'ятовування в середньому і старшому віці.

Жувальна гумка. Процес жування, покращує пам'ять. Принаймні, результати медичних досліджень показують це.

Денний сон. Медики запевняють, що денний сон покращує загальне самопочуття організму, включаючи нормалізацію роботи мозку. Якщо регулярно дрімати вдень, як стверджують лікарі, пам'ять істотно покращиться.[7]

Список літератури:

1. М.Й. Варій Загальна психологія.: підр. [для студ. вищ. навч. закл.]/ М. Й. Варій [3-тє вид.]. К.: Центр учбової літератури, 2009. 1007 с. Режим доступу: http://document.kdu.edu.ua/info_zab/053_425.pdf
2. Людська пам'ять: які види пам'яті існують та як покращити запам'ятовування? 2022 [Електронний ресурс]: Медичний портал ITMED/ Богдан Гулобов// Режим доступу: <https://itmed.org/articles/lyudska-pam-yat-yaki-vidi-pam-yati-isnuyut-ta-yak-pokrashchiti-zapam-yatovuvannya>

3. Процеси пам'яті. Запам'ятовування. Збереження. Відтворення. Забування. - 2021 [Електронний ресурс]: Всеосвіта/ О.А. Кункевич// Режим доступу: <https://vseosvita.ua/library/procesi-pamati-zapamatovuvanna-zberezenna-vidtvorennia-zabuvanna-504157.html>

4. Забування - 2022 [Електронний ресурс]: Вікіпедія/ Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B0%D0%B1%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F>

5. Візуал, аудіал, кінестет, дигітал. Як визначити типи сприйняття інформації? [Електронний ресурс]: anna-kuchyna/ А. Кучина// Режим доступу: <https://anna-kuchyna.com/uk/vizual-audial-kinostet-digital-yak-viznachiti-tipi-spriynyattya-informacziyi>

6. Тест на визначення типу запам'ятовування - 2020 [Електронний ресурс]: Всеосвіта/ Л. М. Константинова// Режим доступу: <https://vseosvita.ua/test/test-na-vyznachennia-typu-zapamiatovuvannia-73648.html>

7. Де знайти і як запам'ятати? Польові дослідження Яни Зінов'євої – 2010 [Електронний ресурс]: GREEN FOREST/ Я. Зінов'єва, О. Янкова// Режим доступу: <https://greenforest.com.ua/journal/read/de-znajti-i-yak-zapamyatati-polovi-doslidzhennya-yani-zinovvoi>

*Єва Земляна, учениця 10-Б класу
Світлана Іванова, учитель географії,
КЗ «Ліцей № 16» Кам'янської міської ради
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

ТОРГІВЕЛЬНІ ШЛЯХИ МИНУЛОГО

Торгівля завжди була справою прибутковою, хоч і ризикованою. Тому з давніх-давен спрага наживи змушувала заповзятливих людей здійснювати повні небезпек подорожі в далекі краї. Згодом було прокладено постійні маршрути, якими торгові каравани перевозили найрізноманітніші товари, збагачуючи як купців, так й цілі міста та держави.

У давнину основним предметом торгівлі між віддаленими країнами були, як правило, екзотичні товари та предмети розкоші, доступні лише їхнім правителям та заможним людям. Однак деякі види товарів, таких як сіль чи олово, іноді відігравали особливу роль у долях окремих народів і навіть усієї людської цивілізації.

В епоху бронзового століття в Європі, на Близькому Сході та в Єгипті для виробництва бронзи – сплаву міді з деякими металами - довгий час використовувався мишьяк. Але до середини II тисячоліття до нашої ери його місцеві природні запаси були вичерпані, а інший відповідний компонент - олово в цих регіонах зустрічається вкрай рідко. Тому олово і олов'яну руду стали привозити з місць їх видобутку, розташованих на території сучасного Афганістану, Казахстану,

Алтаю і півночі Середньої Азії. Найбільшим за протяжністю був маршрут у три тисячі кілометрів, що пов'язував Алтай з металургійними центрами в Середньому Поволжі та Подніпров'ї.

Залежно від місця походження «стратегічна сировина» перевозилася або у вигляді злитків металу, що мали форму розтягнутої бичачої шкіри, або у вигляді подрібнених рудних кристалів.

Олов'яний шлях, що діяв протягом кількох століть, припинив своє існування після появи в Причорномор'ї войовничих степових племен. Приблизно в той же час було перервано постачання олова з Афганістану та

Центральної Азії в Східне Середземномор'я. На думку ряду дослідників, це стало однією з причин переходу населення Південної Європи і Передньої Азії до обробки заліза. У порівнянні з бронзовим литтям вона є більш трудомісткою, зате залізна руда зустрічається практично повсюдно, а виготовлені з неї знаряддя праці та зброя набагато міцніша та ефективніша за бронзові. Таким чином, саме недостатня кількість простого олова започаткувала тривалу епоху залізного віку.

Наприкінці II тисячоліття до н.е. на великому просторі пустелі Сахара на захід від Єгипту виникла держава гарамантів. Тоді ж, зважаючи на все, з'явилася ціла мережа торгових шляхів, що охопили значну частину Північної Африки. По дорогах, що ведуть з півдня на північ, спочатку в Карфаген, а потім у володіння Риму поставлялися слонова кістка, дорогоцінне каміння, африканські звірі та невільники.

З піднесенням арабів у VIII столітті дедалі більшу роль став грати торговий шлях, що перетинав пустелю від Єгипту на сході до соляних копалень у районі Малійського міста Тегази на заході. Сіль була дуже цінним товаром і цінувалася буквально на вагу золота, іноді у співвідношенні один до одного. Але шлях в обидва кінці, зі сходу на захід, навіть у мирний час займав понад рік.

Правителі Тегази славилися своїм багатством, але справжньою «королевою пустелі» того часу було місто Тімбукту, в яке з різних кінців Сахари та Західної Африки везли мідь, рабів, страусові пір'я, шкури тварин та предмети розкоші. У купецьких караванах налічувалося в середньому по одній тисячі верблюдів, хоча в деяких випадках їх кількість сягала 12 тисяч. Транссахарська торгівля процвітала аж до початку XIX століття і почала занепадати, коли було встановлено постійне морське сполучення між узбережжям Західної Африки та Європою.

Одним з найдавніших торгових маршрутів був так званий «шлях пахоців». Він пов'язував південь Аравійського півострова та Африканський ріг з Єгиптом та країнами Близького Сходу. Цим шляхом доставлялися ладан і мирра ароматичні смоли дерев, що виростали на території сучасних Ємену, Оману та Сомалі. Вони високо цінувалися як запашні курильні речовини, а мирра використовувалася ще й у лікувальних цілях для полоскань при ангіні та зубного болю.

З приходом римлян до Східного Середземномор'я головним центром торгівлі пахощами стало давнє рабське царство

Хадрамаут в Південній Аравії. Всю здобуту смолу місцеві жителі повинні були привозити до його столиці, міста Шабва, де жерці верховної богині Сіїн забирали в них десяту частину всього зібраного врожаю. Лише після цього дозволявся вільний продаж священного товару. Продавці, які порушили правило, каралися смертю.

Після закінчення сезону дощів купецькі каравани в дві, а то й три тисячі верблюдів вирушали в довгий 70-денний шлях через пустиню Руб-ель-Халі. Начальникам караванів, щоб уникнути «лівих» доставок і контрабанди, суворо заборонялося ухилятися від встановленого маршруту. Інакше їм загрожувала смертна кара. Торгівля пахощами була життєво важливою для існування Шабви, тому вона велася під суворим контролем, а каравани могли залишати місто тільки через призначені для них ворота.

Ще одним цінним товаром здавна були спеції. Кориця, імбир, перець доставлялися морем з Індії та з Островів прянощів до портів Перської затоки та Червоного моря. Там вони перевантажувалися на каравани, які йшли через Аравійську пустелю в столицю Набатеїського царства, місто Петру, де караванщиків чекав відпочинок у прохолоді будинків, вирубаних у скелях. Потім, розпродавши частину товарів і сплативши покладене мито, купці продовжували шлях до середземноморського узбережжя.

Найкоротший шлях з Індійського океану в Середземне море був придуманий не в XIX столітті, і в Суецького каналу були попередники в давнину. Ідея скоротити шлях завжди була приваблива. Перші спроби будівництва каналу між Червоним морем та Нілом робилися спочатку фараоном Сеті I, що правив понад три тисячі років тому, а потім фараоном Нехо II в VI столітті до нашої ери. З якихось причин роботи були припинені, і завершити їх вдалося лише через століття перському цареві Дарію I. Далі через наносів мулу канал ще двічі ставав несудноплавним і двічі очищався. Востаннє це сталося при римському імператорі Траяні.

Після падіння Римської імперії канал знову занепав і був відновлений арабами в 642 році. Однак через 120 років халіф аль-Мансур наказав остаточно засипати його, щоб змусити купців везти свої товари до нової столиці – Багдада. Одним із найвідоміших торгових шляхів давнини є, безумовно, Великий шовковий шлях. Самі китайці найчастіше доходили по ньому тільки до Середньої Азії, тому що спочатку їх цікавили, перш за все, тамтешні скакуни, які помітно відрізнялися від присадкуватих китайських коней. Втім, вони охоче купували також килими та бавовняно-паперові тканини. А свій шовк, фарфор, лаковану кераміку і косметику, чай, прянощі та багато іншого вони продавали місцевим купцям, і ці товари опинялися в Європі, лише пройшовши через безліч рук.

Звичайно, ця торгівля приносила чималі доходи її учасникам, але набагато важливішим було те, що тим самим шляхом на Захід проникли чотири головні китайські винаходи – папір, компас, порох та друкарство. Про їх виняткове значення зайве говорити, але завдяки Великому шовковому шляху європейці дізналися ще й про паперові гроші, годинник з анкерним механізмом, акупунктуру, феєрверки, зубну щітку, туалетний папір, гральні карти та інші «диковини», що згодом стали для всіх звичними.

Список літератури:

1. Лі Юнпін. Великий шовковий шлях і культурний обмін. [Текст] / Лі Юпін. К : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2020. 288 с.
2. Invest In History Co – історичний блог. Режим доступу: <https://investinhistory.ca/uk/>

*Маргарита Курченко, учениця 9 класу
Марина Тарасенко, вчитель біології,
спеціаліст вищої категорії, старший вчитель
КЗ «Гімназія №34» Кам'янської міської ради
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ БАРВНИКІВ РОСЛИННОГО ПОХОДЖЕННЯ

Хімічні барвники для одягу з'явилися лише в ХІХ столітті. Наш світ багатий на яскраві фарби. Тож для надання тканинам різнобарв'я, люди користувалися природними барвниками рослинного та тваринного походження, що містять природні пігменти.

Фарбування тканин є не лише процесом отримання красивого кольору, але і важливим елементом культурної спадщини та традиційного мистецтва. В Україні він має глибокі корені та зберігається протягом віків як частина національної ідентичності.

Для отримання кольорових барвників використовують близько 70 видів рослин, які ростуть на території України. Відтінки не яскраві, але в поєднанні можна отримати близько 800 відтінків усіх основних кольорів.

Наші предки використовували для добування барвників корені, листя, квіти та плоди. Велике значення мав час заготівлі, погодні умови. Для кожного окремого випадку були свої строки збирання і заготівлі сировини, суворий режим дозування, чітка технологія заварювання. Вважали, що фази місяця впливають на збирання барвникового зілля. Наприклад, материнку, з якої готували червону фарбу, збирали лише 5 травня вдосвіта, на день Луки. При цьому зривали її не голіруч, а в рукавицях, щоб при фарбуванні не з'явилися плями. Одна рослина могла дати декілька фарб. Так, з дикої груші виготовляли таку різноманітність фарб: з кори – темно - коричневу, з листя – жовту, з кисличок – ніжно - жовту. Особливо поширеним серед українських селян був коричневий колір. Ним фарбували вироби з вовни. Для цієї мети заготовляли кору верби, крушини, дуба, берези, листя та шкаралупу волоського горіха, лушпиння цибулі.

Весною отримували безліч кольорів. Збираючи та використовуючи кору берези, отримували рожево – коричневий колір, кору горобини – червоно – коричневий, барбарису – червоно – жовтий, кору осики – зеленувато – коричневий (рис.1) [2,3].

Кора ялівцю та ясеню, в залежності від інтенсивності, дає чорний або зелений колір. Чорний колір отримують також з кори ліщини. А світло – сірий

або сірувато – синій відтінок отримуємо, використовуючи кору дуба (рис.2) [3]. Цікавий синювато – синій відтінок отримуємо з відвару кори жостеру.



Рисунок 1 – Кора берези, горобини, барбарису, осики



Рисунок 2 – Кора ялівцю, ясеню, ліщини, дубу

Літом кольорова гама фарбованих тканин ставала більш інтенсивнішою. Але кольори частіше використовували знову коричневі, жовті та зелені. Крім кори для фарбування сировини додавались листя, квіти та плоди трав'янистих рослин.

Синій колір отримували завдяки квітам волошки синьої, а квіти золотарнику є ідеальним вибором для створення теплих жовтих відтінків. Зібравши коріння марени красильної, в результаті отримуємо яскраво – червоний барвник, а листя та квіти наперстянки дають безліч зелених відтінків (рис.3) [4,5,6,7,10].



Рисунок 3 – Квіти волошки, золотарнику, наперстянки, корінь марени красильної

Використовують також інші літні рослини, такі як материнка звичайна, кропива жалка, піжмо та конюшину.

Осіною використовуються лише корені та кореневища, а також висушені частини рослин. Тому кольори та відтінки знову будуть блідими, неясковими. Кора вільхи дасть цеглисто – коричневий відтінок, суха кора берези – рожево – бежевий. Використовують і лушпиння цибулі, що дає можливість отримати жовтувато – коричневий відтінок та лушпиння квасолі – червонувато – сірий (рис.4) [3,8,9].

Взимку використовувались сухі рослини або тканини, а також пряжа, пофарбована в інші сезони.



Рисунок 4 – Кора вільхи, лушпиння цибулі, лушпиння квасолі

Як можна було отримати цікавий колір, який не давав жоден з органів рослин? В такому випадку часто використовували повторне фарбування. Наприклад, спочатку отримували жовту тканину, пофарбовану завдяки відвару листя берези. Потім повторно фарбували відваром суцвіть материнки звичайної з сіллю, отримуючи при цьому червоно – фіолетовий колір.

Для того, щоб барвники на одязі були яскравими та не світлішали з часом, зберігався їх колір, використовували природні кислоти (закріплювачі) – оцет, сироватку, розсіл з огірків або капусти. Цей процес має назву природного протравлення. Але могли використовувати і хімічні протравлювачі, такі як сіль та мідний або залізний купорос. Завдяки цим речовинам, способам їх застосування та тривалості процесу, наші предки отримували набагато більшу кількість відтінків [1].

Крім фарбування тканин в Україні був поширений чимбарський промисел. Це вичинення шкіри тварин та її фарбування. Шкіру спочатку замочували у спеціальному розчині, який виготовляли з кори дубу, вільхи та верби з додаванням подрібнених жолудів.

Таким чином, природа сама пропонує яскраву палітру для отримання екологічно чистих тканин. Рослини дають різні відтінки залежно від концентрації, способу обробки та змішуванні з іншими компонентами. Кожна область нашої країни має свої унікальні традиції з використання рослинних барвників, тому асортимент та кольорні палітри можуть відрізнятися в залежності від місцевих особливостей. Використання природних барвників рослинного походження в Україні є частиною багатой народної культури та традицій, яка зберігається протягом віків. Розвиток індустрії – явище позитивне, якщо воно не заперечує досвіду попередніх поколінь. Тільки в синтезі традицій та інновацій можна досягти прогресу.

Список літератури:

1. Древний текстиль: Маєвська С.В. Сезонне використання природних барвників [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://maesu.org/2006/10/31/drevnijj_tekstil_mavska_sv_sezone_vikoristannja_prir_odnikh_barvnikov.html
2. Берест (кора) [Електронний ресурс] – Режим доступу: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Берест_\(кора\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Берест_(кора))
3. Натуральна кора лікарських рослин [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://mir-trav.com.ua/ua/g4519975-kora>
4. Волошка синя – системи захисту від бур'янів [Електронний ресурс] –

Режим доступу: <https://superagronom.com/bur-yani-malorichni/voloshka-sinya-id16884>

5. Наперстянка [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Наперстянка>

6. Золотушник [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Золотушник>

7. Марена фарбувальна для лікування котів: інструкція по застосуванню [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://vkazivka.com/svoimi-rukami/doglyad-za-tvarinami/marena-farbuvalna-dlya-likuvannya-kotiv-instrukciya-po-zastosuvannyu.html>

8. Лушпіння цибулі – чудові ліки проти різних болячок [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://ukr.media/static/ba/aimg/2/5/2/252534_1.jpg

9. Стручки від квасолі, корисні властивості [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://sutem.com.ua/wp-content/uploads/stvorfas2.jpg>

10. 4 види рослин з яких можна отримувати екологічно чисті барвники для тканин [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://life.obozrevatel.com/ukr/section-zhizn/news-4-vida-rastenij-iz-kotoryih-mozhno-poluchat-ekologicheski-chistyie-krasiteli-dlya-tkanej-29-01-2024.html>

*Валерія Кутвіцька, учениця 10-Б класу
Світлана Іванова, учитель географії,
КЗ «Ліцей №16» Кам'янської міської ради
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

СТАНОВЛЕННЯ ПІРАТСЬКОГО РЕМЕСЛА

Феномен піратства не обмежується чисто кримінальним аспектом, виходячи в багатьох випадках у сфери геополітики. Будучи головною загрозою для світової торгівлі, а, отже, і цивілізації, пірати своїми діями змушували світ об'єднуватися для спільного опору.

Про давнину піратського ремесла свідчить прапор "джентльменів удачі" – "Веселий Роджер" (Jolly Roger). За однією версією, назва представляє собою спотворений на англійський манер французький вираз joli rouge – так пірати називали прапор яскраво-червоного кольору, що означає знищення екіпажем ворожого судна.

Проте поціновувачі середньовікової давнини вважають, що під Роджером мається на увазі відомий своїми морськими походами король Рожер II Сицилійський, який використав стяг із двома перекресленими кістками на червоному фоні. Цей спадкоємець захоплених Сицилію вікінгів намагався створити дещо подібне до Середземноморської імперії і був не дуже далекий від реалізації своїх задумів.

Щодо слова "пірат", то сьогодні воно частіше застосовується до самої неочікуваної публіки, подібно виробникам неліцензійної ІТ-продукції. Але в першу чергу пірат – це все-таки морський розбійник.

Це слово має грецьке походження. Буквальне значення – "спробувати, випробувати", причому в контексті, коли мова йде про випробування не якоїсь там дрібниці, а самої Пані Вдачі. Цей контекст зберігався протягом століть, так що з часом синонімом слова "пірат" якраз і став поетичний термін "джентльмен удачі".

За рахунок піратства аж до XIX століття існували такі держави, як Алжир і Туніс у Північній Африці. Європейські монархи також підтримували "джентльменів удачі", причому саме цей термін увійшов в обіг з легкої руки британської королеви Єлизавети I (правива в 1558- 1603 роках). Саме її пірати відправили на дно іспанську Непереможну армаду і перетворили Британію в провідну морську державу. Найвідоміші з них – Френсіс Дрейк (1540-1596) і Томас Кавендіш (1560-1592) – здійснили другу і третю кругосвітню подорож, поєднуючи їх із пограбуванням іспанських колоній, що траплялися по дорозі.

Однак, вони тільки починали кар'єру як пірати, але з часом стали тими, кого французи називали корсарами, німці – каперами, а британці – приватирами. На практиці це означало наступне: певний джентльмен, бажаючи послужити своєму королю, отримати гострі відчуття та набити власні кишені, оснащує корабель з екіпажем і отримує свідоцтво, що тепер він служить цьому монарху і займається не пограбуванням, а знищенням на морі його супротивників.

Таким чином, потрапивши у руки ворогів, "джентльмен удачі" не відправлявся на повішання, як звичайний морський розбійник, а вважався військовополоненим. З юридичної точки зору різниця між корсарами і флібустьєрами була принциповою, а з практичної досить незначною. Корсари часто грабували судна не лише тих країн, які перебували у стані війни з їхніми монархами, а й мирних нейтралів.

До того ж, з початком війни звичайні класичні пірати часто отримували амністію і записувалися в ряди благородних корсарів. Подібної практики притримувалися й багато піратів Карибського моря, яких іноді теж помилково записували до корсарів. Але правильніше називати їх буканьєрами або флібустьєрами.

У племені араваків Південної Америки слово "букан" позначало дерев'яну раму для копчення або піджарювання м'яса, схожу на сучасний барбекю або мангал. Французи змінили значення цього слова і почали називати буканьєрами європейських мисливців, які промишляли на острові Еспаньола (Гаїті). Близько 1630 року влада вигнала їх на безлюдний в той час острів Тортуга, де, очевидно через відсутність багатих дичиною лісів колишні мисливці перейшли до піратства.

Пізніше, знову ж таки з легкої руки французів, в обіг увійшло ще одне синонімічне слово, запозичене у голландців, – "флібустьєри" (в перекладі воно означає "вільні добувачі"). Однак, якщо підсумувати міркування вчених щодо того, чим саме відрізняються буканьєри від флібустьєрів, то виходить, що нічим абсолютно. Просто перший з цих термінів використовували відносно піратського братства Карибського моря приблизно до середини XVII століття, а другий – пізніше.

В Карибському морі в кінці XVI – на початку XVIII століття піратство досягло свого розквіту.

З 1530 року з Іспанії щорічно виходив потужний флот, який поділявся вже в Карибському морі на дві ескадри. Одна направлялася до Картагени (сучасна Колумбія) та Панами, де після розвантаження брала на борт золото, срібло, коштовні камені, відправлені з Перу та Чилі. Друга ескадра розвантажувалась у Веракрусі (Мексика), забираючи звідти мексиканські скарби. Обидві ескадри направлялися до столиці Куби Гавани, де об'єднувалися в "золотий флот", про який мріяв будь-який флібустьєр.

Протягом тривалого часу флібустьєри базувалися на Тортюзі (з іспанської – "черепашка") – невеликому клаптику землі площею 180 квадратних кілометрів, відокремленого восьмикілометровою протокою від більш великого острова Еспаньола. У 1635 році місцеві пірати формально визнали владу короля Франції, а в 1694 році французи переселили всіх їхніх мешканців на сусідню Еспаньолу.

Іншою столицею піратів став Порт-Роял, який належав британцям Ямайки. Через нього в Британію йшов увесь експорт з Нового Світу. Щорічно кількість суден, які прибували сюди, перевищували дві сотні, що майже відповідало кількості суден, обслуговуваних усіма іншими британськими портами в Америці.

Кінець славній історії Порт-Рояля поставив землетрус, що супроводжувався цунамі, який стався 7 червня 1692 року. На дно пішло дві третини міста. Загинуло понад три тисячі людей. Близько 50 суден, які перебували в гавані, затонули. Після цього головним містом Ямайки став Кінгстон, а для піратів Карибського моря настав час занепаду.

Але на піку розквіту з'явився бізнес піратів Індійського океану.

Якщо Колумб відкрив Америку у 1492 році, то його сучасник португалець Васко да Гама проклав морський шлях до вже давно відкритої Індії на шість років пізніше.

Обійшовши мис Доброї Надії (сама крайня південно-західна точка Африки), португальці вийшли в Індійський океан, де діяли з чисто піратським нахабством. Вважаючи негостинним прийом, що йому влаштували в Мозамбіку, да Гама велів обстріляти з гармат берегові села. Потрапивши на шлях арабське судно було захоплено, а його екіпаж і пасажери повернуті в рабство.

У індійському порту Калькутта гостей зустріли з пошаною і дозволили відкрити факторію, але подарунки да Гамі місцевого правителя не вразили. Ображений португалець на зворотному шляху захопив ще кілька суден і невідомо за що обстріляв з гармат нинішню столицю Сомалі Могадішо.

Наступне плавання в Індію (1502-1503) вже було відкрито бандитським. Калькутту португальська артилерія обернула в попіл. Над пасажирами захоплених суден здійснювалися дикі розправи. Наприклад, восьми сотням полонених відрубали вуха і руки. Португальцям дійсно вдалося завоювати господарство в Індійському океані, але ненадовго – до 1515 року, коли помер продовжувач справи да Гами – Афонсу де Албукеркі.

Індійський океан був подалі від Європи, ніж Карибське море, і жодна європейська країна не могла вислати туди сили, достатні для утвердження своєї влади. Зате торгівля розвивалася повним ходом, і піратам було де розгулятися.

У 1694 році корабель "Ла Віктюар", відправлений для охорони французьких колоній в Америці, виграв битву з англійським кораблем "Вінчестер", але втратив у бою свого капітана. Взявши на себе командування, старшина Олівер Міссон і духовний провідник екіпажу священник Каррачіоллі запропонували морякам об'єднатися з полоненими англійцями, зайнятися піратством і заснувати десь вільну державу справедливості – Ліберталію. Моряки підтримали пропозицію.

Ліберталію заснували на півночі найбільшого острова Індійського океану – Мадагаскара. Державою керувала Асамблея, до якої обирався один делегат від кожних десяти громадян. Каррачіоллі був духовним пастирем, Міссон – главою держави (Хранителем). Командувачем флоту обрали англійського капера Томаса Тью, але в повному складі флот практично ніколи не збирався, оскільки хтось постійно знаходився в піратських "командировках".

Ліберталія зазнала руйнування у 1717 році, коли, скориставшись відсутністю більшості кораблів, поселення розорили аборигени-мальгаші. Каррачіоллі був вбитий, подальша доля Міссона невідома. До речі, і сам факт існування Ліберталії піддають сумніву.

Причиною цьому стала доля Томаса Тью, який загинув ще у 1695 році під час другого з двох своїх легендарних рейдів по Індійському океану. Будучи офіційним капером англійської корони, у 1694 році він настільки успішно поринув в область Червоного моря, що після сплати всіх обов'язкових внесків британському урядові на кожного члена екіпажу прийшлося від 1200 до 3000 фунтів – величезні статки. Сам Тью отримав 8000 фунтів.

Звісно ж до другого відправлення до нього вишикувалась черга з бажаючих. Удача, здавалося, знову йому посміхнулась. Пірати наткнулися на цілий караван індійських суден. Однак ворожий флагман виявив такий опір, що сам Тью загинув, а його деморалізовані моряки вирішили здатися.

Проте доля виявилася до них прихильною, і буквально через кілька днів їх було звільнено їхніми співвітчизниками – британськими піратами також. За досвідом двох Тью плавань інші "джентльмени удачі" проклали маршрут, відомий під назвою Піратського круга, на якому, як вважалося, завжди можна було чимось забагатіти.

Починаючи з британських колоній у Північній Америці, де місцеві чиновники за хабар великий роздавали всім бажаючим каперські свідоцтва, цей маршрут пролягав до мису Доброї Надії, потім до Мадагаскару і далі до узбережжя Індії або Аравії.

У 1698 році, слідуючи по Піратському кругу капер Вільям Кідд, який до цього мав репутацію невдахи, захопив корабель "Кедахський купець", на якому, здається, везли казкові скарби імператорів з династії Великих Моголів. Проблема полягала в тому, що на цьому ж кораблі везли і вантажі Британської Ост-Індійської компанії, а Кідд чи не захотів поділитися з ким треба, чи видобуток був не таким великим. Взагалі, по поверненню його оголосили не капером, а піратом і прирекли на повішення. Серйозних скарбів на його судні

не знайшли, що і породило легенди про схований десь на островах "скарби капітана Кідда".

А ось сучасник Генрі Евері носив прізвище Архіпірата і вважається одним із найуспішніших "джентльменів вдачі" в всесвітній історії.

До речі, саме він на кораблі "Причуда" відправився разом з Томасом Тью в його останню подорож, визволивши з полону його підлеглих, а в кінці захопивши індійський корабель, який виявився не по зубах його загиблomu партнеру.

Здобич тягла на 800 тисяч фунтів, а самому Евері бонусом дісталася ще й донька Великого Монгола, яка подорожувала на цьому кораблі (її служниць він роздав товаришам).

Пірати відмовилися ділитися здобиччю, та ще й Великий Могол на той момент вважався союзником британців. Британська та індійська уряди встановили за голову Евері винагороду в 500 фунтів.

Повернувшись до північноамериканських колоній, Евері та його партнери намагалися залягти на дно, але, кінець кінцем, зазвичай потрапляли на каторгу чи на повішання. Доля самого Архіпірата залишається невідомою.

Історія піратства продовжується і в наші дні, але набула зовсім інших рис.

Список літератури:

1. Спосіб доступу URL: <https://uk.ibos.co.at/golden-age-piracy>

2. Спосіб доступу URL:

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D1%82%D0%B0_%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D0%B0_%D0%BF%D1%96%D1%80%D0%B0%D1%82%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%B0

3. Спосіб доступу URL: https://allref.com.ua/uk/skachaty/Mors-ke_piratstvo

4. Спосіб доступу URL: <https://dzen.ru/a/WvwzwN0khNWs-jZA>

5. Спосіб доступу URL: <http://pirate-islands.com/%D0%BB%D0%B8%D0%B1%D0%B5%D1%80%D1%82%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D1%8F/>

Марія Павлова, учениця

Вікторія Горохова, учитель фінансової грамотності

КУ «Сумська класична гімназія» Сумської міської ради

м. Суми

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО РОЛЬ У ВІДНОВЛЕННІ СТІЙКОСТІ ТИХ, ХТО РЯТУЄ ТИСЯЧІ ЖИТТІВ

Два роки повномасштабного вторгнення показали, наскільки ефективно ми вміємо відповідати на складні виклики та розв'язувати проблеми, з якими не можуть дати ради державні інститути. Особливо в контексті соціально вразливих людей, а саме поранених військовослужбовців. Проблеми, з якими вони зіткнулися, пришвидшили розвиток в Україні соціального підприємництва – напрямку в бізнесі, який орієнтується на задоволення соціальних потреб

населення. Цей вид бізнесу націлений на соціальний вплив, а не на максимізацію прибутку.

Привернути увагу до проблем реабілітації воїнів, окреслити напрям роботи підприємства яке може забезпечити унікальну терапію в одночасному фізичному, психологічному та емоційно - позитивному впливах на пацієнтів із неврологічними, психічними, фізичними та іншими серйозними порушеннями.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Історію соціального підприємництва та його вплив на економіку можна простежити на прикладах видатних історичних постатей і рухів, які прагнули змін у суспільстві. Фундамент цього руху свого часу заклали: Роберт Оуен, Флоренс Найтінгейл, Махатма Ганді . Україна, яка ратифікувала Європейську соціальну хартію, має створювати умови для реабілітації осіб з інвалідністю. На другому році повномасштабної війни рівень бажання працювати серед них значно вищий, ніж кажуть роботодавці. Втім, реалії показують, що нам бракує інструментів для повноцінного забезпечення людей з інвалідністю інструментами та механізмами реабілітації. В Україні майже відсутні державні програми на підтримку соціального підприємництва і недосконала законодавча база. Але соціальне підприємство можна створити на основі громадської організації, так і зареєструвавши ФОП у співпраці з ГО. Розібравшись з особливостями створення і функціонування таких підприємств, промоніторивши існуючі в Україні та Сумській області, ми почали опрацьовувати ідеї соціального бізнесу, які можемо реалізувати безпосередньо в м. Суми. В цьому контексті хочеться привернути увагу до такого способу реабілітації як іпотерапія.

Міністр соціальної політики України Оксана Жолнович, зазначила, що Україна потребує все більше фахівців з реабілітації, більше різних центрів і відділень, які б допомагали нашим громадянам відновлювати свою функціональність, бо кількість людей, що отримують травми та поранення, зростає. Військовослужбовці стикаються з неймовірними труднощами і стресовими ситуаціями, які призводять до глибоких змін в психіці та впливають на здоров'я загалом. Посттравматичний стресовий розлад (ПТСР), тривожність, депресія, хвороби і травми опорно-рухового апарату, серцево-судинні захворювання, реабілітації після хірургічних операцій, при наслідках поліомієліту та інші проблеми як і психічного здоров'я, так і фізичного є поширеними не тільки серед ветеранів а і серед активних військовослужбовців. Ще Гіппократ стверджував, що хворі одужують швидше, якщо їздять верхи. Такі заняття він особливо охоче «прописував» меланхолікам, вважаючи, що біг галопом, інохіддю або підтюпцем дуже корисний для позитивного образу думок і поліпшення настрою.

Французький філософ Дені Дідро і зовсім присвятив верховій їзді цілий трактат, вважаючи її найкориснішим з усіх фізичних вправ. Позитивний вплив іпотерапії на здоров'я людини виявляється завдяки тому, що їзда верхи вимагає постійного тренування базових рефлексів, що передбачають відповідну участь м'язів тіла, а це відіграє велику роль у лікуванні пацієнтів, які страждають на порушення функцій опорно-рухової системи і системи керування рухами. Кінь передає вершнику понад 100 різних рухових коливань в хвилину: вгору-вниз, вперед-назад, з одного боку в інший і т. д. Це змушує людський організм дуже

фізіологічно коригувати свої рухи. При верховій їзді в роботу включаються всі основні групи м'язів. Щоб не впасти з кінського крупа, під час їзди вершник змушений здійснювати різні рухи тілом, а також обома руками і ногами - цього ефекту неможливо досягти ніякими іншими видами руху. Намагання наїзника по утриманню рівноваги в сідлі спонукають до активної роботи як здорові, так і уражені м'язи. І що важливо, це відбувається на рефлекторному рівні - сама людина настільки складної роботи свого тіла не помічає, а просто отримує задоволення від руху і спілкування з прекрасним тваринам.

Температура тіла коня вища від температури людини на 1,5-2 °С. М'язи спини коня, що йде, розігрівають і масажують м'язи ніг вершника, нормалізують м'язовий тонус і підсилюють кровообіг кінцівок. Кінь чинить на вершника потужний емоційний вплив, що дозволяє використовувати іпотерапію для лікування психоемоційних розладів, фобій та інших порушень психіки. Між вершником та конем налагоджуються близькі дружні стосунки, що дуже важливо для невпевнених у собі людей. Іпотерапія - це не лише метод лікарської реабілітації при важких захворюваннях, але й прекрасний спосіб боротьби зі стресами як фізичних, так і психологічних. Завдяки військовим ми живі і живемо в спокої. Саме тому військові, які захищають нашу державу заслуговують на найкращі та найбільш інноваційні методи реабілітації.

Соціальне підприємство можна визначити як бізнес, спрямований на соціальні цілі, прибутки якого використовуються переважно на саморозвиток, громадські справи чи розв'язання соціальних проблем. Розвиток соціального підприємництва відповідає стратегічним пріоритетам України. Більше того, соціальне підприємництво надає можливість вирішувати частину соціальних проблем з мінімальною участю держави та без витрати значних бюджетних коштів. Найбільшою мотивацією соціальних підприємців до реалізації такої діяльності є їхні власні цінності та переконання, власний життєвий досвід та соціальна відповідальність. Вирішення правових питань могло б стати ключовим моментом у розвитку соціального підприємництва. Потрібно розробити та прийняти закон України про соціальне підприємництво, що має стати механізмом системної соціальної взаємодії держави, бізнесу та громадян. На нашому прикладі на базі створеного ФОП або громадської організації гарною ідеєю буде створити центр реабілітації постраждалих військових. Однак, є певні стандартні вимоги для тих, хто планує бути визнаний соціальним бізнесом, наприклад, європейськими інвесторами.

По-перше, потрібно бути підприємцем. Як виняток, можна нести соціальну місію в межах громадської або некомерційної організації. По-друге, необхідно дійсно мати соціальну мету, яка має бути зазначена в статуті або в інших організаційних документах. Так, для того, щоб соціальний бізнес був успішним, він повинен однаково гарно вміти вести як бізнес складову, так і вміти орієнтуватися у соціальній складовій і соціальному маркетингу.

Список літератури:

1. Спосіб доступу URL: <https://nv.ua/ukr/ukraine/events/socdopomoga-2023-na-skilki-v-ukrajini-zbilshilos-lyudey-z-invalidnistyu-za-chas-viyni-50354779.html>

2. Спосіб доступу URL: <https://zhyvyaktyvno.org/news/poterapya-zda-verhiyak-metod-lkuvannya>
3. Спосіб доступу URL: <https://ksk-lider.com/ipoterapy.html>
4. Спосіб доступу URL: <https://arpp.com.ua/articles/psychological-rehabilitation-of-military-personnel>

*Вероніка Пилипенко, учениця 10-Б класу
Лариса Жук, доц., кандидат хімічних наук
Вікторія Гавриліна, учитель хімії
ДНЛІТ Дніпровської міської ради
м. Дніпро*

ЗАБАРВЛЕНІ СПОЛУКИ БРОМТИМОЛОВОГО СИНЬОГО В СПЕКТРОФОТОМЕТРИЧНОМУ АНАЛІЗІ НАТАМІЦИНУ

З давніх часів грибкові інфекції та псування харчових продуктів є поширеними проблемами в усьому світі.

Грибкові інфекції можуть вражати різні частини тіла, включаючи шкіру, слизові оболонки та внутрішні органи. Вони можуть бути викликані різними видами грибів, які можуть потрапити в організм через шкіру, слизові оболонки або через їжу.

Псування харчових продуктів може бути викликане різними факторами, включаючи бактерії, плісняви та грибки. Воно призводить до втрати поживної цінності продукту, смаку та аромату харчових продуктів, а також може призвести до виникнення харчових відходів.

Натаміцин – це полієновий антибіотик з групи макролідів, який використовується для лікування грибкових інфекцій та як консервант у харчових продуктах. Як консервант, натаміцин діє, запобігаючи росту та розмноженню бактерій, грибків та плісняви. Як протигрибковий препарат, натаміцин діє, порушуючи синтез клітинної стінки грибів. Це призводить до загибелі грибів та припинення їх росту.

Натаміцин є широко використовуваним препаратом, тому його вміст має бути обмеженим та контрольованим, хоча в ЄС застосування консерванту E235 дозволено, проте необмежене споживання може завдати шкоди. Він використовується в різних лікарських препаратах, включаючи креми, мазі та таблетки, а також у харчових продуктах, таких як сир, хліб та овочі. Тому тема дослідження актуальна і своєчасна.

Розробка ефективних і доступних методик для визначення вмісту натаміцину є важливою задачею. Отримані забарвлені аналітичні форми можуть бути використані для контролю якості лікарських препаратів, харчових продуктів та інших промислових продуктів, що містять натаміцин.

Характеристика натаміцину

Натаміцин – це природний протигрибковий препарат з групи полієнових антибіотиків для перорального та місцевого застосування [1]. Як антимікотичний засіб широкої та ефективної дії [2], є природним консервантом

для харчових продуктів (харчова добавка E235) та виготовлення лікарських препаратів [3, 5].

Натаміцин належить до класу тетраєнових макролідів, які містять у своєму складі велике лактонне кільце (25 атомів Карбону), зв'язане ефірними зв'язками з мікозаміною групою. Емпірична формула натаміцину $C_{33}H_{47}NO_{13}$, молекулярна маса становить 666.

Структурна формула натаміцину представлена на рис. 1 [1].

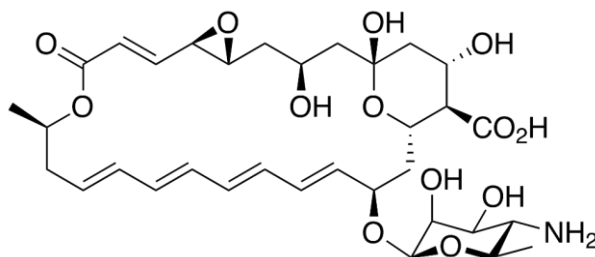


Рисунок 1 – Структурна формула натаміцину

Найпростішим способом виявлення в розчині натаміцину, як і для більшості органічних сполук, можна вважати якісні реакції з неорганічними реагентами. Типові кольорові реакції спостерігаються при додаванні концентрованих мінеральних кислот. Вони базуються на протонуванні полієнового хромофору. Таким чином, натаміцин може бути ідентифікованим серед інших полієнів. Дані кольорових реакцій полієну наведені у табл. 1 [1].

Таблиця 1 – Кольорові реакції полієнів

Полієн	Група	Конц. HCl	Конц. H ₂ SO ₄	Конц. H ₃ PO ₄
Натаміцин	Тетраєн	Коричневий	Фіолетовий	Червоний

Перспективними є спектрофотометричні методи контролю вмісту натаміцину. Вони адекватні за чутливістю, прості у використанні, дозволяють проводити експресний або автоматизований аналіз. На даний момент, всі попередні дослідження зосереджені на аналізі в УФ-області, і відсутня робоча методика для видимої зони спектру [2].

Найкраще для таких досліджень підходять трифенілметанові барники [1].

Структурна формула представника трифенілметанових барників (бромтимолового синього БТС) представлена на рис. 2 [1].

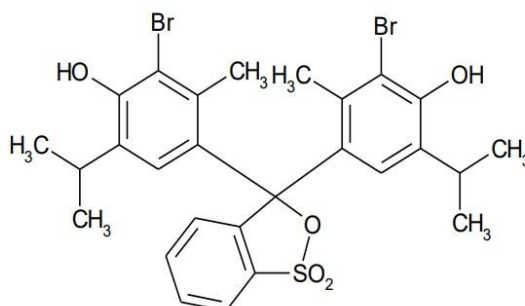


Рисунок 2 – Структурна формула бромтимолового синього

Аналіз літературних джерел свідчить про перспективність вивчення взаємодії бромтимолового синього з натаміцином для встановлення можливості отримання забарвлених сполук та їх застосування в аналізі.

Взаємодія натаміцину з БТС

Дослідження впливу натаміцину на спектральні характеристики бромтимолового синього мало на меті зафіксувати факт реакції між речовинами.

Показано зміну спектральних характеристик фенолсульфоталеїна бромтимолового синього (БТС) в присутності натаміцину. Зміна забарвлення розчинів барвника від жовтого (кр. 1) до синього (кр.2), представлена на рис. 3, при введенні натаміцину найпомітнішою виявляється в області рН близько 7,0. Це найперспективніша область вивчення зсуву рівноваги утворення іонних асоціатів (ІА) та впливу різноманітних чинників. Крива 3 рис.3 свідчить, що ІА утворюються за рахунок зв'язування з аніонною формою барвника при кислотності середовища, меншій за її появу внаслідок дисоціації та обумовлює вибір довжини хвилі для подальших досліджень при 610 нм.

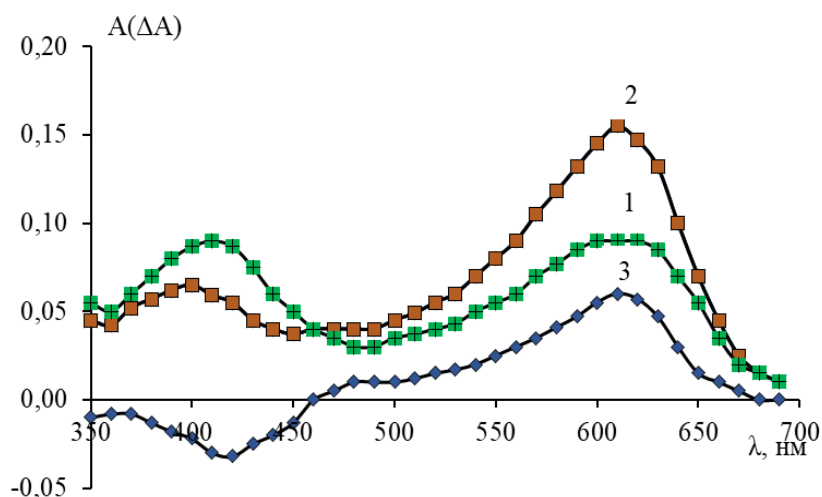


Рисунок 3 – Спектри поглинання розчинів БТС (1), БТС-натаміцин (2) та різницевого спектра (3) при рН 7,0 (ацетатний буфер). $C_{\text{БТС}} = 1 \cdot 10^{-5}$ моль/л, $C_{\text{натаміцину}} = 1,62 \cdot 10^{-6}$ моль/л; $l = 1,0$ см; СФ-26

Визначені умови отримання забарвленої форми взаємодією БТС з натаміцином: для отримання значення рН 7,0 застосовано ацетатний буферний розчин об'ємом 4,5 мл, оптимальна концентрація БТС склала $1 \cdot 10^{-5}$ моль/л. Інтервал лінійності градуувального графіка для визначення концентрації натаміцину при $\lambda = 610$ нм складає від 0,01 до 4,54 мг/л; рівняння градуувального графіка: $A = 0,0101 \cdot C_{\text{натаміцина}} + 0,1811$, коефіцієнт кореляції складає $R^2 = 0,989$. Градуувальна залежність представлена на рис. 4.

На основі отриманої забарвленої форми у вигляді йонних асоціатів БТС-натаміцин запропонована проста і доступна спектрофотометрична методика кількісного визначення натаміцину у видимій області спектру. Правильність методики перевірена методом «введено-знайдено», характеризується задовільною чутливістю, відтворюваністю і правильністю отримуваних

результатів та може бути запропонована для виконання визначення вмісту натаміцину в лікарських сполуках та харчових продуктах.

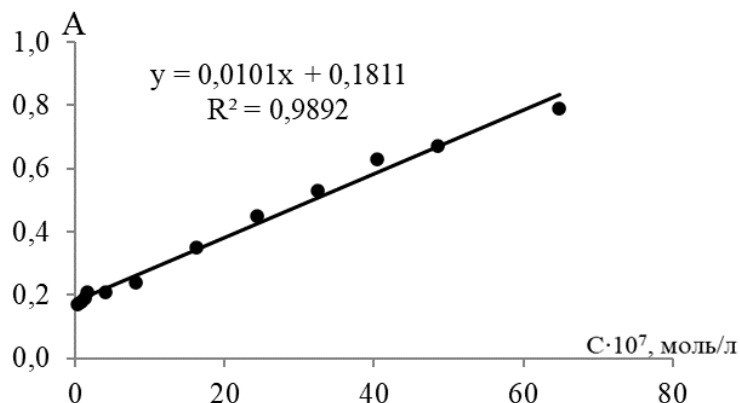


Рисунок 4 – Градувальна залежність для кількісного визначення натаміцину при рН 7,0.
 $S_{\text{БТС}} = 1 \cdot 10^{-5}$ моль/л; $l = 1,0$ см; СФ-26; $\lambda = 610$ нм

Залежність забарвлення розчинів БТС від концентрації натаміцину представлена на рис. 5. Результати кількісного аналізу натаміцину наведені у табл. 2.

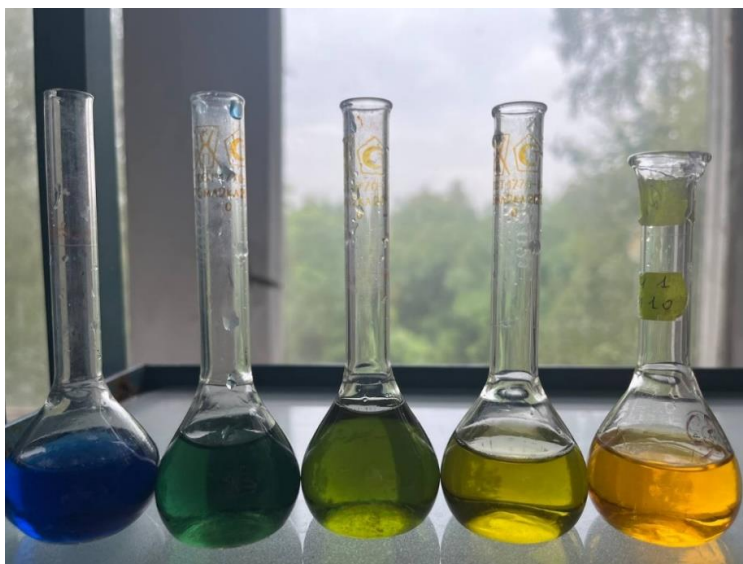


Рисунок 5 – Розчини ІА БТС-натаміцин при рН 7,0: $S_{\text{БТС}} = 1 \cdot 10^{-5}$ моль/л; зліва направо концентрація натаміцину зменшується до 0

Таблиця 2 – Результати кількісного визначення натаміцину у вигляді ІА БТС-натаміцин методом «введено-знайдено» ($n = 3$, $P = 0,95$)

Введено натаміцину, мг/л	A_{610}	Знайдено натаміцину, мг/л		S_r
0,1	0,13	0,10	$0,10 \pm 0,02$	0,10
	0,14	0,11		
	0,13	0,10		
0,3	0,38	0,29	$0,29 \pm 0,02$	0,03
	0,37	0,31		
	0,36	0,28		
0,5	0,65	0,50	$0,51 \pm 0,04$	0,03
	0,68	0,53		
	0,66	0,52		

Зміна забарвлення розчинів БТС з натаміцином з жовтого на синє може бути покладено в основу виготовлення шкали для візуального контролю натаміцину в різноманітних об'єктах харчової та медичної галузі.

Список літератури:

1. Посібник із якісних даних про ліки [Електронний ресурс]: електрон. наук. фахове видання / Drugbank. - Електрон. посібн. - OMx Personal Health Analytics, Inc, 2023. - Режим доступу: <https://go.drugbank.com/drugs/DB00826>
2. Brik H. Natamycin[Text] / Harry Brik // Analytical profiles of drug substances. 1981. № 10. P. 513-561.
3. Metod kol'orometrii v doslidzhenni kyslotno-osnovnykh kharakterystyk barvnykiv roslinnogo pokhodzhenn'ya [Chemical chromaticity method in the study of acid-base properties of phylogenous dyes] [Text] / A.N. Chebotarev, I.S. Efimova, N.A. Borisyuk, D.V. Snigur // Methods and Objects of Chemical Analysis. 2011. Vol. 6, № 4. P. 207-213.
4. Жук Ю.М. Розробка спектрофотометричних методик кількісного визначення лікарських речовин, що містять вторинну аліфатичну аміногрупу [Текст]: дис. ...кандидат фарм. наук: 15.00.02 / Жук Юлія Миколаївна. З.: ЗДМУ, 2016. 167 с.
5. Delves-Broughton J. Permitted Preservatives – Natamycin [Text] / J. Delves-Broughton // Encyclopedia of Food Microbiology. 2014. P. 87–91.

*Валерія Подоляко, учениця 9 класу
Валентина Тимофєєва, вчитель біології
КЗ Роздільнянський міський ліцей № 1
м. Роздільна, Одеська обл.*

ЕКСПЕРИМЕНТ ІЗ ПРОРОЩУВАННЯ КІСТОЧКИ АВОКАДО

Пророщування плодових рослин може бути цінним досвідом як джерело практичних знань і навичок у ботаніці, вивчення особливості досліджуваних рослин та дослідження впливу різних факторів на майбутню рослину. Нами було проведено успішний експеримент з пророщування кісточки авокадо (*Persea Americana*) та вирощування цієї рослини у домашніх умовах, за успішними результатами якого виросла здорова рослина.

Дослідити особливості пророщування авокадо з кісточки, можливості та проблеми такого пророщування в домашніх умовах, зміни стану рослини, ймовірність її плодючості, вплив різних факторів на процес росту.

Нами був використаний експериментальний метод дослідження який ми проводили два роки. Для пророщування авокадо нам потрібно підготувати кісточку. Процес підготовки включає такі етапи: очистити кісточку від темної шкірки (див. рис. 1), зрізати її тупий кінець (див. рис. 2) та помістити у посудину з водою так, щоб вода покривала кісточку на 1-2 см. Для того, щоб правильно розташувати кісточку у посудині з водою, у саму кісточку слід вставити 3 зубочистки по її окружності на рівній відстані та за їх допомогою

розташувати кісточку так, щоб її серцевина не була занурена у воду (див. рис. 3). Для покращення процесу росту слід регулярно змінювати воду, у якій стоїть кісточка, через проникнення та розчинення у воді її пігментів. У такому стані кісточка має знаходитися до моменту появи зачатків кореня та пагону, що займає близько двох тижнів. Після цього проросла кісточка поміщається у ґрунт таким чином, щоб вона була занурена приблизно на 1-2 сантиметри (залежно від розміру кісточки ця глибина занурення може бути збільшена чи зменшена) та для покращення росту може бути розташована ближче до сонячного освітлення. Вибір часу, коли кісточка має бути переміщена у ґрунт ми робили виключно на основі спостереження за станом рослини: розмір пагону та кореня має бути достатньо великим (близько 7 см). Надалі важливим є дотримання режиму поливу: після поміщення пророслої кісточки у ґрунт її необхідно поливати один раз на тиждень. Однак з часом, коли з кісточки вже формується повноцінна доросла рослина, у період її інтенсивного росту ми збільшили частоту поливу до близько 3 разів на тиждень (залежно від стану та потреб рослини) і такий режим поливу підтримуємо протягом життя рослини. У процесі експерименту нами не було застосовано жодних стимуляторів росту чи добрив.



А



Б

Рисунок 1 – Неочищена (а) та очищена (б) кісточка авокадо



Рисунок 2 – Почищена та обрізана кісточка, готова до занурення у воду

Під час дослідження ми спостерігали низку поетапних змін. Після очищення та поміщення у воду кісточка поступово набухала та тріснула за рахунок збільшення пагона, який після тріскання кісточки почав проростання назовні. Одночасно із цим відбувалися процеси формування кореневої системи: зародок почав пускати корінці у посудину, де знаходився. Поступово корінь та пагін збільшувалися у розмірах. Після переміщення у ґрунт, коли корінь рослини закріплюється, він забирає воду та поживні речовини, за рахунок чого рослина росте та розвивається. Надалі (орієнтовно після 2-3 тижнів після переміщення рослини у ґрунт) видимим стає процес формування листя, тобто з'являються перші невеликі листочки, які з часом збільшуються у розмірах. За рахунок збільшення поверхні листя у рослини вона стає більш здатною до

фотосинтезу та більш ефективно може отримувати поживні речовини для власного росту. При цьому розростання кореневої системи також кількісно покращує отримання рослиною води та необхідних для росту органічних і мінеральних речовин і сприяє розвитку рослини. Саме тому для переміщення рослини у ґрунт важливим є достатній розвиток як кореневої системи рослини, так і її пагона: за рахунок цього її подальший ріст у зміненому ґрунтово-надземному середовищі не є стресовим фактором для рослини та не спричинить її загибель. Після того, як зародок проростає та розвивається у молоду рослину, вона продовжує свій ріст і розвиток, зміцнюючи корінь, стебло та листя, тобто якісно і кількісно змінюється (див. рис. 4).



Рисунок 3 – Пророщування кісточки у воді



Рисунок 4 – Рослина авокадо за рік після пророщування

У результаті проведеного експерименту нами було визначено вплив різноманітних чинників на ріст і розвиток авокадо при пророщуванні його з кісточки. Одне з ключових значень має правильний процес пророщування кісточки до моменту появи пагону та зачатків кореня (правильна підготовка кісточки та захист зародка від зайвої вологи, яка може провокувати його гниття та загибель). Слід також бути уважним при виборі часу готовності майбутньої рослини до пересадки у ґрунт (достатній розвиток пагону та кореня). Після пересадки важливим є дотримання оптимального режиму сонячного освітлення та поливу для рослини, що сприятиме її рівномірному та здоровому росту і розвитку. У процесі вирощування рослини авокадо протягом 1 року нами було виявлено її генеративні особливості: доросла рослина не плодоносить та переважно виконує естетичну функцію (однак цілком ймовірною є поява ознак плодоношення у наступні роки). Ми припускаємо, що така особливість пов'язана з впливом факторів селекції рослин авокадо, плоди яких були нам доступні: їх вирощування, ймовірно, було орієнтоване на смакові якості плода, що мало вплив на здатність наступних поколінь до розмноження.

У перспективі нашого дослідження планується подальше спостереження за досліджуваною рослиною на предмет виявлення ознак плодоношення. Також в подальшому вважаємо доцільним продовження виконання такого експерименту з метою вироблення найбільш ефективної та оптимальної стратегії правильного пророщування кісточок авокадо та інших рослин.

*Платон Солоков, Ренат Шевченко, учні 7-А класу
Інна Шатровка, учитель географії
Запорізька гімназія № 97 Запорізької міської ради
м. Запоріжжя*

ВЛАСТИВОСТІ ВІТРУ У ВІЙСЬКОВІЙ СПРАВІ НА ПРИКЛАДІ ВИКОРИСТАННЯ БПЛА ДЛІ MAVIC 3

Вітер – це потік повітря, що рухається від зони високого тиску до зони низького тиску. Вітер є однією з найбільш поширених і важливих складових клімату, яка має значний вплив на господарську діяльність людини. Вітер є невід’ємною частиною життя людей в різних галузях промисловості, сільського господарства, транспорту, енергетики, будівництва та інших галузях. Нижче розглянуто деякі властивості вітру, які відіграють важливу роль у господарській діяльності людини. Основні властивості вітру: сила, швидкість, напрямок, характер вітру, тривалість, температура, вологість, запиленість, та інші. Сила вітру залежить від швидкості і напрямку. Ця властивість вітру є важливою у багатьох галузях промисловості, де вітер використовується як енергія для виробництва електроенергії, наприклад, вітроенергетика. Також сильний вітер може бути небезпечним для будівель і інфраструктури. Швидкість вітру – це шлях, який проходить повітря за одиницю часу. Вимірюється швидкість вітру в м/с або км/год ($1 \text{ м/с} = 3,6 \text{ км/год}$). Напрямок вітру є важливим у багатьох галузях, зокрема у сільському господарстві.

Наприклад, при вирощуванні певних культур необхідно знати, як вітер дме на певній території, щоб правильно розташувати культури та захистити їх від погодних умов. Напрямок вітру — одна з характеристик вітру. Найчастіше, зокрема у метеорології, напрямок вітру визначається як азимут напрямку з якого дме вітер. Виключенням, однак, є аеронавігаційне визначення, що вказує напрямок у якому дме вітер, тобто який відрізняється на 180° . Напрямок вітру виражають кутом, який визначають від північного напрямку на напрямок, звідки дме вітер, за ходом годинникової стрілки. Повітряні течії виникають через нерівномірний розподіл атмосферного тиску та нерівномірності розподілу температур в горизонтальній площині, бувають різноманітних масштабів. Найпотужніші з них поширюються на велику товщу атмосфери, охоплюють простори і переносять значні повітряні маси на сотні й тисячі кілометрів. Розподіл вітру за висотою в різних шарах атмосфери відрізняється характерними особливостями, тому розрізняють шар тертя (1–2 км над землею поверхнею) і вільну атмосферу, що починається вище шару тертя. Зменшення сили тертя з висотою викликає різке збільшення швидкості вітру в приземному

шарі, при цьому напрямок його практично не змінюється. У приземному шарі атмосфери вітер залежить від характеру місцевості. Значною мірою на нього впливають перешкоди: гори, будівлі, лісові насадження тощо. Отже, на пересіченій місцевості або в районах із різними місцевими предметами, розташованих на незначних відстанях один від одного, швидкість і напрямок вітру можуть бути зовсім різними.

Екіпажі повітряних суден, представники авіакомпаній, служби аеропортів та органи обслуговування повітряного руху постійно отримують необхідну метеорологічну інформацію на всіх етапах підготовки та виконання польотів повітряних суден цивільної та військової авіації, в цьому допомагає Український гідрометеорологічний центр здійснює збір, обробку, картографування та доведення користувачам метеорологічної інформації.

Метеорологічні (погодні) умови є одним із важливих факторів, які суттєво впливають на виконання завдань, що стоять перед повітряними, ракетними військами і артилерією, отже властивості вітру мають непересічне значення у військовій справі. Тиск атмосфери, температура повітря і вітер суттєво впливають на точність ракетних ударів і стрільби реактивної артилерії, чим істотно знижують їх ефективність, отже військові повинні постійно мати метеорологічні дані та враховувати їх під час підготовки пусків БПЛА, ракет і стрільби. Для отримання даних, проводять метеорологічні спостереження та температурно-вітрове зондування атмосфери, за результатами яких складають та передають метеорологічні бюлетені. Особлива увага при повздовжному вітру, який діє на центр тиску ракети і створює додатково до аеродинамічної сили, яка виникає без вітру, силу опору і ракета розвертається. Повздовжній вітер впливає на дальність польоту не тільки через зміну напрямку швидкості ракети, а й через зміну її величини. Швидкість ракети в результаті дії повздовжного вітру змінюється. При попутному вітрі швидкість ракети відносно повітря буде меншою, а при зустрічному – більшою, ніж за відсутності вітру. Якщо швидкість ракети відносно повітря буде меншою, то сила лобового опору також буде меншою. У результаті швидкість ракети відносно землі при попутному вітрі збільшиться, а відповідно, і збільшиться дальність її польоту. При зустрічному вітрі дальність польоту зменшується.

Таким чином, попутний вітер через зміну напрямку і величини вектора швидкості ракети завжди збільшує, а зустрічний – завжди зменшує дальність польоту ракети від розрахункових значень. Боковий вітер має максимальний вплив, коли спрямований перпендикулярно до площини пуску. Балістичним вітром називають постійний у межах висоти траєкторії вітер, який викликає таке саме відхилення точки падіння ракети (реактивного снаряду), як і змінний з висотою дійсний вітер.

Безпілотні літальні апарати, відомі як БПЛА або дрони, використовуються для різних цілей у різних сферах:

- В зоні бойових дій для розвідки, відеонагляду, виявлення та знищення цілей, а також для доставки вантажів.

- Для геологічного дослідження та оцінки потенційних родовищ нафти та газу, а також для моніторингу стану інфраструктури.

– Допомога фермерам в області землеробства та охорони рослин, шляхом надання інформації про врожайність, виявлення шкідників та рослинних хвороб.

– Гасіння пожеж.

– Доставка медичних препаратів та інших матеріалів до віддалених регіонів або на місця надзвичайних ситуацій.

– Транспортування товарів, таких як продукти харчування та медичні засоби, на віддалені або важкодоступні місця.

– Зйомка відео з висоти, а також для проведення різноманітних розважальних заходів.

Загалом, БПЛА можуть бути використані в будь-якій сфері, де необхідна швидка, точна та надійна доставка інформації або матеріалів.

Властивості вітру, що впливають на відхилення БПЛА, - це швидкість, напрямок та турбулентність. Розглянемо кожен з цих властивостей детальніше.

Швидкість вітру є однією з головних властивостей, яка впливає на рух БПЛА. Вітер може змінювати швидкість руху БПЛА, викликаючи значні сили, які діють на апарат. Наприклад, сильний бічний вітер може відхилити БПЛА від його траєкторії, тоді як вітер, що дмухає спереду або ззаду, може змінити швидкість руху БПЛА вперед або назад. При великих швидкостях вітру можуть виникати сильні турбулентні потоки повітря, які можуть викликати струминні силові взаємодії з крилом БПЛА і викликати нестабільний рух.

Напрямок вітру також впливає на траєкторію руху БПЛА. Залежно від напрямку вітру, можуть змінюватися кут нахилу крил БПЛА та його швидкість. Наприклад, якщо вітер дує зі сторони, може виникнути бічний силовий вплив, що призведе до зміни напрямку руху БПЛА. Якщо вітер дує спереду або ззаду, це може викликати зміну швидкості руху БПЛА.

Турбулентність вітру може викликати збурення на поверхні крила БПЛА, що може змінювати його траєкторію та викликати нестабільний рух.

Турбулентність виникає при зміні шв. к-сті вітру в різних шарах атмосфери та при зіткненні повітряних мас з різною температурою та вологістю.

Вітер може значно впливати на рух дрона, в тому числі відхилити його від курсу. Величина відхилення залежить від швидкості вітру, маси та конструкції дрона. Сильний вітер може змінити траєкторію польоту БПЛА та зробити його менш стабільним у повітрі. Однак, БПЛА Mavic має вбудовані датчики, які допомагають забезпечити стабільність польоту в різних умовах вітру. Якщо вітер занадто сильний, то БПЛА може втратити стабільність та почати "танцювати" у повітрі. Це може призвести до втрати контролю над БПЛА та аварії. Для запобігання цьому, БПЛА Mavic має функцію автоматичної стабілізації польоту, яка дозволяє утримувати БПЛА на місці в умовах вітру. Зазвичай, БПЛА Mavic може легко справлятися з вітром швидкістю до 29 км/год, проте, якщо швидкість вітру перевищує цю межу, то політ може бути небезпечним. Згідно з дослідженнями, для дрона DJI Mavic Air 2 з вітром швидкістю більше 25 км/год, можливе відхилення від курсу на 10-20 метрів. За умови вітру зі швидкістю близько 40 км/год, можливе відхилення від курсу на 100 метрів і більше. Щоб уникнути проблем з вітром, рекомендується визначити силу та напрямок вітру перед польотом, коригувати швидкість та

напрямок дрона під час польоту та забезпечити достатній запас енергії акумулятора для виконання рухів проти вітру. Таким чином, перед польотом на БПЛА Mavic важливо оцінювати умови вітру та бути пильними під час польоту, щоб запобігти аваріям та зберегти БПЛА в цілості. DJI Mavic 3 – це передовий квадрокоптер із багатьма функціями та характеристиками, що дають змогу знімати високоякісні зображення та відео з повітря. Цей дрон створила китайська компанія DJI, заснована 2006 року. Mavic-серію квадрокоптерів було випущено DJI у 2016 році. DJI Mavic Pro став першим квадрокоптером у цій серії. DJI Mavic доступний у різних моделях, таких як Mavic Mini, Mavic Air та Mavic Pro. У кожній моделі є свої особливості та можливості. Наприклад, Mavic Mini - це найлегший та найбільш компактний з усіх моделей, який можна легко переносити в кишені або рюкзаку. З іншого боку, Mavic Pro є більш потужним та здатним знімати відео в 4K. DJI Mavic також має ряд корисних функцій, таких як система автоматичної стабілізації зображення, автоматичне повернення додому, автоматичне уникнення перешкод та GPS-навігація. Ці функції допомагають пілотам БПЛА здійснювати безпечні та точні польоти. DJI Mavic також має додаткове обладнання, таке як пульт керування та камера з 3-осьовою стабілізацією, що дозволяє пілотувати БПЛА та знімати фото та відео з високої точності та якості. Більшість моделей також підтримують технологію передачі відео у режимі реального часу на мобільний пристрій пілота, що дозволяє контролювати політ та знімання з наземної станції.



DJI Mavic – це популярний БПЛА (безпілотний літальний апарат) серед професійних та любителів зйомки з повітря. Ось деякі з параметрів та характеристик DJI Mavic:

Вага: 743 г (включаючи батарею та пропелери), розміри: 198 x 83 x 83 мм (згорнутий), 305 x 244 x 85 мм (розгорнутий), максимальна швидкість: 65 км/год, максимальна висота польоту: 5000 м над рівнем моря, максимальна дальність польоту: 15-18 км (за умови відсутності перешкод та інтерференції в радіодіапазоні), максимальна тривалість польоту: 31- 46 хвилин (з однією зарядженою батареєю), камера: 4/3 CMOS камера Hasselblad 12 Мп, 4K Ultra HD відео, 3-осьова стабілізація камери, що дозволяє знімати стабільні та якісні відео та фото, GPS та GLONASS: системи позиціонування для точної локації БПЛА та автоматичного повернення до точки вильоту. Крім того, DJI Mavic має додаткові функції, такі як: позиціонування за допомогою комп'ютерного зору (Visual Positioning System), що дозволяє БПЛА стабільно триматись у повітрі в умовах, коли GPS-сигнал недоступний, функція ActiveTrack, яка дозволяє автоматично відслідковувати об'єкти та знімати їх у руху. Усі ці характеристики та функції роблять DJI Mavic одним з найбільш передових та потужних БПЛА на ринку.

При використанні БПЛА в господарстві (гасінні пожеж, обприскування полів) напрямок та сила вітру повинна бути обов'язково врахована. У військовій справі вітер може бути причиною відхилень безпілотних літальних апаратів від заданого курсу, що суттєво впливає на виконання військових задач. Загалом, властивості вітру мають значний вплив на різні галузі господарської діяльності. Для ефективного управління ризиками, пов'язаними з вітром, потрібно враховувати його властивості та вплив на конкретну діяльність.

Список літератури:

1. Метеорологічна підготовка пусків ракет і реактивних снарядів : навч. М 54 посіб. / П. Є. Трофименко, В. М. Сай, В. О. Овчінніков, Д. А. Новак. Суми: Сумський державний університет, 2012. 171 с.
2. Савельєв О. Г. Метеорологічні дослідження: Методичні рекомендації. Запоріжжя, 2010. 28 с., іл.
3. Кишеньковий анемометр з електронним компасом az-8996. Спосіб доступу URL: <https://sekator.net/p1499331563-kishenkovij-anemometr-elektronnim.html>
4. БПЛА DJI MAVIC 3. Спосіб доступу URL: <https://www.dji.com/>
5. Допомагають вести розвідку та знищувати ворога: особливості коптерів DJI Mavic 3. Спосіб доступу URL: <https://fakty.com.ua/ua/ukraine/suspilstvo/20230222-dopomagayut-vesty-rozvidku-ta-znyshhuvaty-voroga-osoblyvosti-kopteriv-dji-mavic-3/>

Анастасія Ткач, учениця 11-А класу

Світлана Максимова, вчитель біології та екології

*КЗ «Ліцей інформаційних технологій» КМР Дніпропетровської області
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

РУДИЙ СОСНОВИЙ ПИЛЬЩИК – ОДИН НА ОДИН З ПРОБЛЕМОЮ

Сьогодні існує проблема з вчасним та ефективним моніторингом хвойних насаджень у осередках хвоєгризів за допомогою сучасних засобів навігації та аерофотозйомки; немає чітко сформованої єдиної загальнодержавної бази фіксації осередків шкідників та проведення різного роду санітарно-оздоровчих заходів (суцільні санітарні рубки, вибіркові санітарні рубки, розселення ентомофагів, як біологічного захисту, феромонні пастки, тощо). Питання власне лісопатологічного моніторингу тепер стоїть на першому місці. Лісові насадження виконують виняткову роль у підтримці екологічної рівноваги, стабілізації збалансованої взаємодії основних екологічних систем біосфери. За стійкістю і пристосованістю до змін зовнішніх умов ліси перевершують всі інші екосистеми та є важливим екологічним чинником великого значення в охороні навколишнього природного середовища, екології людини, житті нинішніх і майбутніх поколінь людей. Проблема взаємостосунків людини з лісом і раціональнішого використання лісових ресурсів, є однією з найважливіших на сучасному етапі розвитку людства. Лісова екосистема – невід'ємна складова

частина протиерозійної системи, яка включає організаційно-господарські, агротехнічні, лісомеліоративні і гідротехнічні заходи. Разом з тим, ліс є найбільш могутнім і дієвим засобом у боротьбі з ерозією ґрунтів, посухами і суховіями та екологічним стабілізуючим чинником загалом.

У лісу є вороги – шкідники. У минулому найбільше страждали від шкідників і хвороб лісу штучно створені ліси на Півдні та Сході України, але останнім часом, у зв'язку з сприятливими кліматичними умовами, розповсюдження шкідників і хвороб лісу охопило всю територію України. Роботи із захисту лісів здійснює державна спеціалізована лісозахисна служба, яка організована на базі 7 державних спеціалізованих лісозахисних підприємств. До завдань зазначеної служби входять нагляд, облік шкідників і хвороб лісу, проведення лісопатологічних обстежень, призначення та проведення лісозахисних заходів, методична допомога працівникам державної лісової охорони на місцях. Пріоритетним напрямком діяльності державної лісозахисної служби є розробка та впровадження у практику біологічних засобів боротьби зі шкідниками лісу. Такі засоби не шкідливі для людини та довкілля і застосовуються в густонаселених районах України і в лісах, де використання хімічних засобів боротьби заборонено.

В нашій місцевості на хвойних деревах найбільш поширений шкідник - *рудий сосновий пильщик*. Сосновий пильщик - небезпечний ворог для всіх видів хвойних дерев. Він мешкає в лісах, де зустрічаються подібні породи дерева. Поширюється швидко, здатний вражати велику площу лісових масивів. Комахи завдають величезної шкоди деревам.

При виникненні відповідних умов відбувається вибухове збільшення кількості шкідників. Боротьба з сосновим пильщиком в лісі досить проблематична, для неї можна застосовувати механічні, хімічні або біологічні методи. Ступінь зараженості дерев визначається візуально за кількістю повзаючих по стовбурах личинок, по відходах їх життєдіяльності і за кількістю коконів в лісовій підстилці.

У нашому лісгоспі для боротьби з основним шкідником, рудим сосновим пильщиком, тривалий час використовували «Вірін-Діпріон» (біологічний препарат), який мав гарні результати та добре себе зарекомендував. Сировиною для цього препарату є сам шкідник – гусінь, яку збирають в місцях найбільшого її накопичення. Але на жаль у 2016 році було припинено фінансування з державного бюджету України на ведення лісового господарства охорону та захист лісу. Єдине підприємство в Україні - Державне спеціалізоване підприємства «Харківлісозахист», яке займалося виготовленням біологічного препарату «Вірін-Діпріон», припинило його виробництво в зв'язку з закінченням терміну дії ліцензії (відсутність фінансування).

Вивчаючи дану проблематику, мене зацікавило питання: а як же можна допомогти лісу своїми силами, або сосні, що росте біля будинку чи на присадибній ділянці?! Раптом хтось не байдужий зробить свій внесок у майбутнє.

Якщо ми стикаємось з сосновим пильщиком на окремому дереві, до нього можна застосовувати ті ж заходи боротьби, що і в лісі, але пропорційно

необхідності. Крім цього, додаються методи, непридатні в лісі через масштаб впливу.

Розглянувши та проаналізувавши різноманіття засобів та способів боротьби з рудим сосновим пильщиком, було вирішено зупинити свій вибір та провести дослідження використовуючи самі доступні народні засоби для боротьби з цим шкідником.

Дослідження ефективності методів боротьби з рудим сосновим пильщиком підручними засобами.

Проведено досліди по відродженню личинок рудого соснового пильщика в домашніх умовах. На одинадцятий день в гнізді відродилися всі гусені. Кількість личинок підраховано скрізь лупу, щоб краще їх бачити, адже вони попервах дуже маленькі - до 2 мм. Нараховано 492 шт. Більшість личинок в гнізді відродилися.

Через 6 днів, личинки повним ходом живляться, мають довжину близько 6 мм, саме час проводити обприскування для їх знищення, щоб запобігти масовому об'їданню хвої. Обприскування проведено трьома обраними засобами (одна група- один засіб):

- концентрованим розчином часнику (100 мл води та 25 грам часнику (подрібненого). Залишаємо на добу при кімнатній температурі. Процідивши через сито та марлю, у готовий настій додаємо 1літр води) - група №1;

- ромашковим настоєм (у 250мл води (60-70 градусів) додаємо 25 грам аптечної ромашки, переливаємо в термокухоль і залишаємо настоюватись. Настій буде готовий через 12 годин. Настій проціджуємо і розводимо водою у співвідношенні 1:1 та додаємо 1мл рідкого мила (в якості прилипача))- група №2;

- розчином кальцинованої соди (у 500 мл води додаємо 5 грамів кальцинованої соди та 2 мл рідкого мила) - група №3;

група №4 – контрольна група (не обприскувана).

Вже на наступний день після обприскування у групах 1,2,3 спостерігалось зниження інтенсивності живлення, а у третій групі перші загибелі від застосованого препарату в абсолютному значенні 4 личинки, що становить 3%.

Загалом за допомогою розчину часнику знищено 114 личинок, що склало 86%. Настій ромашки з поставленим завданням справився найгірше, але теж досить непогано, за його допомогою було знищено 81 личинку, а це 65% від загальної чисельності. Друге місце у ефективності боротьби з нашим шкідником зайняв розчин кальцинованої соди, з його допомогою ми знищили 94 личинки, що склало 81% чисельності шкідників з групи №3. (Рис. 1).

Таким чином сформовано висновок, що розчин часнику та розчин кальцинованої соди мають дуже близькі і досить високі результати 86% та 81% відповідно і це дуже гарний результат, враховуючи натуральність, безпеку та доступність застосованих методів (Рис. 2).

Критерієм оцінки для лісників є зменшення чисельності шкідника на 70-80 і більше відсотків. Дослід можна вважати завершеним, а отримані результати задовільні для всіх випробовуваних засобів.

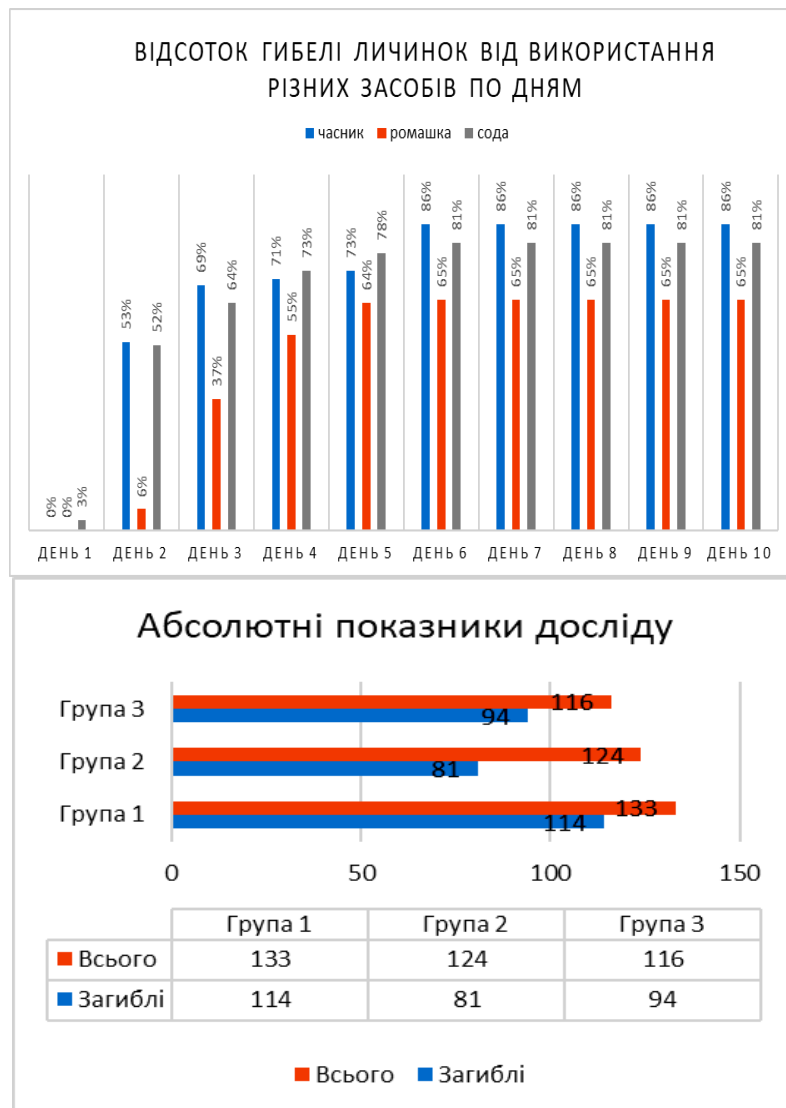


Рисунок 1 – Діаграма загибелі личинок у відсотках та у абсолютних значеннях

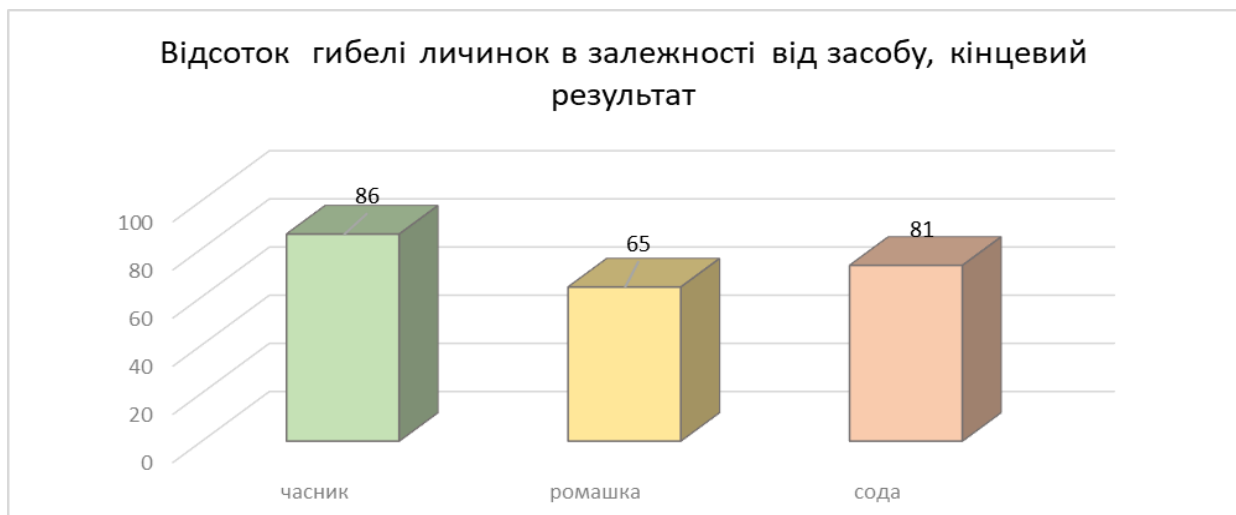


Рисунок 2 – Результат застосованих засобів.

Таким чином підводячи підсумок, робимо висновок – концентрований розчин часнику, ромашковий настій та розчин кальцинованої соди для боротьби з рудим сосновим пильщиком має позитивний ефект та може бути використаний у разі необхідності. Звичайно такі методи боротьби не підходять для масштабних уражень та не можуть бути використані у промислових

об'ємах. Проте часто глобальна проблема починається з якогось одного осередка і навіть таким легким способом можна вирішити маленьку проблему, не давши їй перерости у велику. Якщо в наших силах врятувати хоч одну сосну, ми не маємо права бути байдужими. Я сподіваюсь, що мій досвід буде цікавий іншим та допоможе у такі складні часи для нас всіх, бути не байдужими та робити все для нашого майбутнього!!!

Список літератури:

1. Лісовий кодекс України
2. Публічний звіт Державного агентства лісових ресурсів України. URL: https://mepr.gov.ua/files/images/news_2020/26022020.pdf
3. Офіційний сайт Державного агентства лісових ресурсів України за посиланням <https://forest.gov.ua>
4. «Методичні вказівки з нагляду, обліку та прогнозування поширення шкідників і хвороб лісу для рівнинної частини України», Державне агентство лісових ресурсів України, Харків 2020р.
5. «Лісове господарство України» - довідник Держкомлісгоспу України, видавництво 2005р.
6. «Методика проведення обстежень в осередках основних глищеїдних шкідників», ДСЛП «Херсонлісозахист», 2005р.
7. Методичні вказівки по використанню вірусного препарату «Вірін-Діпріон» проти рудого соснового пильщика в лісових насадженнях ДСЛП «Харківлісозахист», 2004р.
8. Річні звіти ДП «Дніпродзержинський лісгосп» за 2004-2014р.р.
9. Джигирей В.С. Екологія та охорона навколишнього природного середовища: Навч. посіб. К.: Т-во "Знання", 2000.
10. Дяченко М.П. Основи біологічного методу захисту рослин.

*Діана Уралова, Анастасія Іванченко, Ілля Жирков,
Дмитро Сухоненко, Марія Мельник, учні 11-А класу
Юлія Подгорна, вчитель географії, спеціаліст I категорії
КЗ «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

**ПЕТРИКІВСЬКИЙ РОЗПИС-РОДЗИНКА ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ
(РОЗРОБКА БУКЛЕТУ-ВІЗИТІВКИ)**

Петриківський розпис – це унікальний вид декоративного живопису, який став символом української народної культури. Український петриківський розпис – це світовий скарб, який переказує нам багатогранність української культури, її красу та символіку. Вивчення і популяризація цього виду мистецтва має велике значення для збереження та збагачення культурної спадщини України. Популярність цього виду мистецтва робить його не лише традиційним культурним елементом Дніпропетровщини, а й представляє на міжнародному рівні, адже 5 грудня 2013 року петриківський розпис було

внесено до списку культурної спадщини людства ЮНЕСКО. Саме тому тема дослідження є актуальною.

Ми поставили собі за мету популяризувати петриківський розпис шляхом узагальнення інформації в буклеті – візитівці «Петриківський розпис – родзинка Дніпропетровщини».

Оскільки всю інформацію в письмовому вигляді неможливо розмістити в буклеті, ми використовуємо соціальні мережі і сучасні інструменти QR-код, Instagram, CapCut, Publisher. За допомогою цих технологій інформацію можна подати в великому обсязі.

QR-код швидка відповідь – матричний код, розроблений і представлений японською компанією «Denso-Wave» в 1994 році. Основна перевага QR-коду – це легке розпізнавання сканувальним обладнанням, що дає можливість використання в туризмі, освіті, торгівлі, тощо [1].

Instagram – соціальна мережа, що базується на обміні світлинами, дозволяє користувачам робити світлини, застосовувати до них фільтри, а також поширювати їх через свій сервіс і низку інших соціальних мереж. Належить компанії MetaPlatforms. Є одним із найпопулярніших сервісів у мистецтві айфонографії [2].

CapCut – це безкоштовний універсальний інструмент для редагування відео.

Він оснащений усім необхідним для створення високоякісних, візуально привабливих відео та графіки [3].

Publisher – це програма розроблена корпорацією «Microsoft», яка дає змогу створювати красномовні професійно оформлені публікації [4].

Нижче ми розглянемо етапи створення буклету-візитівки «Петриківський розпис – родзинка Дніпропетровщини».

Перший етап підготовчий. Ми узагальнили інформацію нашого дослідження за допомогою сучасних технологій.

За допомогою QR-коду ми закодували інформацію про історію розвитку петриківського розпису.

В соціальній мережі Instagram створили сторінку з цікавими фактами про петриківський розпис. Посилання на сторінку закодували у програмі QR-код з подальшим розміщенням у буклеті.

Завдяки додатку CapCut зредагували відео про видатних майстрів петриківського розпису і розмістили на сторінці в Instagram.

Другий етап, створення буклету у програмі. Сюди входить розробка дизайну, конструкції буклету. Ми підбирали колір, стилістику, шрифти.

На третьому етапі ми створили і оформили титульну сторінку і наповнили буклет інформацією.

На четвертому заключному етапі ми перевірили наповненість буклету інформацією і виконали друк готової продукції (Рис 1).

Петриківський розпис – це унікальний вид декоративного живопису, який став символом української народної культури.

Чи знаєте ви, що...

- Петриківський розпис — мистецтво вільних людей.
- Котячка — найголовніший інструмент в петриківці
- Петриківська калинка створюється пальчиком.
- Петриківка — нематеріальна культурна спадщина людства ЮНЕСКО.
- Вважалося, що петриківський розпис є оберегом і захистом від приречення.



Джерела

[illegible]

Петриківський
розпис — родзинка
Дніпропетровщини



Петриківський розпис - це унікальний вид українського народного мистецтва, що включає в себе яскраву ручну розписну роботу на предметах побуту та декоративних виробів. Головні риси цього стилю включають абстрактні геометричні орнаменти, яскравий колір та використання контурів.

Скануй нижче та дізнайся більше.



ЕЛЕМЕНТИ РОЗПISУ

є кілька основних елементів петриківки, які роблять цей декоративний розпис визначаним. Наприклад, ці квіти є фантастичними, тобто в природі немає точних їх аналогів. Своєрідною емпією розпису стала кубуліна. Цей елемент має таку назву тому, що нагадує відбиток кубуліни, розсіяної наввилі. У центрі Петриківки є навіть найякітніш кубульці. Іншим елементом-квіткою є кучерявка, яка має своєрідний закручений грешень. Особливий елемент петриківки - петущиння. Це тонкі лінії, які, за словами самих художників, надають розпису певної прозорості на невагомість.



Нама Instagram-сторінка



@PETRYKIV_PAINTING



Рисунок 1 – Буклет-візитівка «Петриківський розпис – родзинка Дніпропетровщини»

В даній роботі ми досягли поставленої мети, в саме:

– всю інформацію щодо петриківського прикладного візерункового народного малярства узагальнили за допомогою сучасних технологій, а саме: QR-коду, Instagram, CapCut, Publisher.

– змодельовали буклет – візитівку «Петриківський розпис – родзинка Дніпропетровщини».

Це дає змогу більш детально суспільству ознайомитись з культурною спадщиною України – петриківським розписом.

У ході виконаної роботи ми можемо ствердити, що створений нами буклет відповідає сучасності і можна застосовувати в освіті та туризмі.

Саме розповсюдження інформації про петриківський розпис збереже українську національну ідентичність та популяризацію української культури серед міжнародного співтовариства.

Список літератури:

1. QR-код. Спосіб доступу URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/QR-%D0%BA%D0%BE%D0%B4>
2. Instagram. Спосіб доступу URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Instagram>
3. Googleplay CapCut-Video-Editor. Спосіб доступу URL: <https://play.google.com/store/apps/details?id=com.lemon.lvoverseas&hl=uk&gl=US&pli=1>
4. Основні завдання в програмі Publisher. Спосіб доступу URL: <https://support.microsoft.com/uk-ua/topic/%D0%BE%D1%81%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D1%96-%D0%B7%D0%B0%D0%B2%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F-%D0%B2-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%BC%D1%96-publisher-0e5ed249-1927-433f-a35c-63beb8216fcf>

*Маліка Ханієва, учениця 11-Б класу,
Ганна Павленко, учитель біології, хімії, основ здоров'я,
Дніпровський ліцей №33 Дніпровської міської ради
м. Дніпро*

ВПЛИВ СПОСОБУ ЖИТТЯ НА РІВЕНЬ РОЗУМОВОЇ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ УЧНІВ СЕРЕДНІХ ТА СТАРШИХ КЛАСІВ, ЯКІ НАВЧАЮТЬСЯ НА ДИСТАНЦІЙНІЙ ТА ЗМІШАНІЙ ФОРМІ НАВЧАННЯ

Навесні 2020 р. заклади освіти України були змушені перейти на дистанційну форму навчання через пандемію Covid-19. І здобувачі, і працівники освіти зіткнулися з багатьма проблемами, серед яких вагоме місце зайняв малорухливий спосіб життя, що виник через постійну роботу за комп'ютерами або іншими технічними засобами для дистанційного навчання [7].

Навіть після закінчення онлайн-уроків діти не завжди обирають у якості відпочинку прогулянки на свіжому повітрі чи інші активності, а просто перемикаються на розважальний контент у своїх смартфонах. Окрім того, будучи постійно вдома, учні звикають до такого режиму та частіше відволікаються на різні фактори, бо частково зникає контроль учителя, чим саме під час занять займаються діти [4]. Змішана форма навчання, яка виникла відносно недавно, передбачає проведення частини уроків в офлайн-режимі, але через постійні повітряні тривоги діти можуть іноді усі заняття провести в укритті, знову переглядаючи різний контент в своїх смартфонах.

На сьогодні накопичено різні дані про вплив дистанційного навчання та тривалої праці за комп'ютером на розумову працездатність і рівень втомлюваності здобувачів вищої освіти, але доволі мало інформації про те, як такий режим навчання впливає на здоров'я дітей та підлітків [6]. Враховуючи вище згадане, дослідження впливу способу життя сучасних підлітків на їх здоров'я залишається актуальним.

Метою даної роботи був аналіз впливу способу життя на рівень розумової працездатності учнів середніх та старших класів, які навчалися за умов змішаного та дистанційного навчання.

Для досягнення мети були поставлені наступні завдання:

1. Зробити літературний огляд за тематикою дослідження.
2. Провести анкетування серед учнів 7-11-х класів про їх спосіб життя.
3. Оцінити темпи сенсомоторних реакцій та особливості уваги за допомогою таблиць Шульте в учнів 8-х та 11-х класів та зробити висновки про вплив їх способу життя на результати дослідження.

Об'єктом дослідження є рівень розумової працездатності учнів середніх та старших класів в умовах дистанційного навчання.

Предмет дослідження – здоровий спосіб життя як фактор протидії розумовій втомленості.

Використані методи: анкетування, тестування за допомогою таблиць Шульте, статистична обробка результатів.

Результати опитування за допомогою Google Forms показали, що загалом більшість учнів намагається дотримуватися основних правил здорового способу життя. 63% респондентів регулярно займаються спортом або танцями, що дуже важливо для розвитку організму підлітків та підтримки здоров'я загалом. Також 67% учнів в анкеті заявили, що намагаються харчуватися збалансовано. Більшість з них окрім звичайних сніданків, обідів та вечерь роблять перекуси корисними продуктами, що також позитивно впливає на роботу шлунково-кишкового тракту та організм в цілому.

Щодо часу, проведеного за комп'ютером та планшетом або смартфоном, то зазвичай відповіді були взаємозалежні. Чим більше учень або учениця проводить часу за комп'ютером, тим менше часу він/вона користується смартфоном або планшетом, і навпаки. Такі відповіді напряду залежали від типу пристрою, яким діти користуються під час навчання. Загалом, 33% респондентів проводять за комп'ютером до 2-х годин на день, 18% – 2-4 години, 22% – 4-6 годин, а більше 6 годин – 27%. В той же час смартфоном дуже актив-

но, понад 6 годин на день, користуються також 27%, але переважна більшість з них мало користуються комп'ютером.

Хоча інколи були нечисленні виключення з правил. Так, наприклад, серед старших класів зустрічалися респонденти, які проводили багато часу і за комп'ютером, і за смартфоном, що не є добре. В більшості випадків ці учні не займаються спортом і не харчуються збалансовано.

Важливе значення під час дистанційного навчання має дотримання правил гігієни праці за комп'ютером. Більшість респондентів це розуміють і намагаються виконувати гімнастику для очей на перервах, руханки тощо. Загалом, 9% респондентів відповіли, що дотримуються цих правил регулярно, а 54% відповіли, що роблять це часто. Рідко роблять перепочинок та гімнастику для очей 30% респондентів, а 7% взагалі цього не роблять. Цікаво, що зазвичай даними правилами нехтують старші класи. Загалом, найгірші результати виконання вправ з таблицями Шульте були саме у тих учасників, які рідко дотримувалися гігієни праці та багато користувалися комп'ютером або планшетом чи смартфоном.

Таким чином, більшість учнів намагаються дотримуватися здорового способу життя, але в реаліях сьогодення доволі значний відсоток підлітків не має регулярної фізичної активності, проводить багато часу перед екраном комп'ютера або смартфона, може мати серйозні наслідки для здоров'я у майбутньому.

Для дослідження рівня розумової працездатності учнів 8-х та 11-х класів розділили на 4 групи:

8с – учні 8-х класів, які регулярно займаються спортом, танцями або іншою фізичною активністю.

8н – учні 8-х класів, які не займаються спортом, танцями або іншою фізичною активністю.

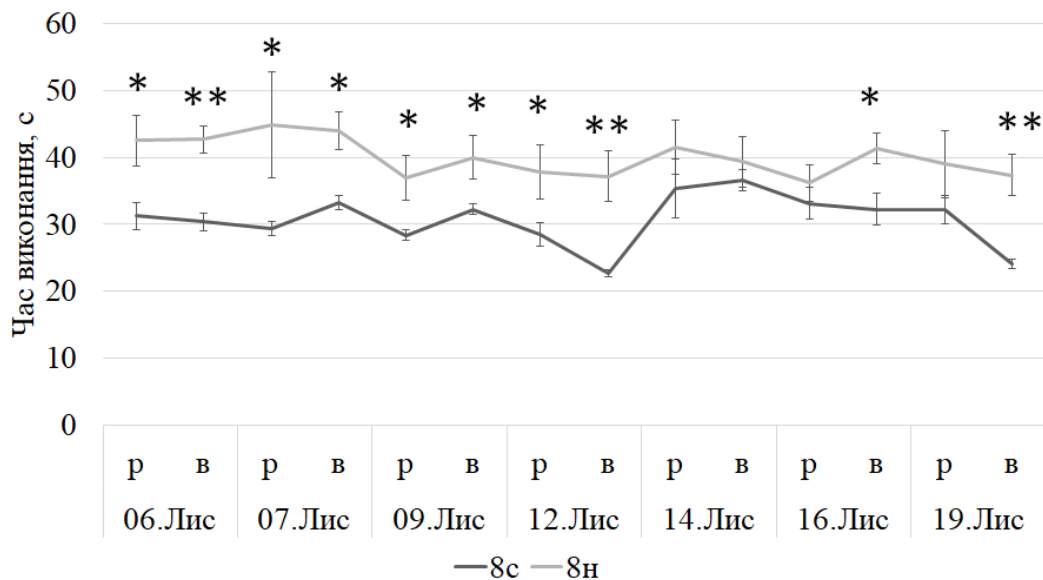
11с – учні 11-х класів, які регулярно займаються спортом, танцями або іншою фізичною активністю.

11н – учні 11-х класів, які не займаються спортом, танцями або іншою фізичною активністю.

Після статистичної обробки результатів було виявлено, що учасники з групи 8н повільніше виконували вправу з таблицями Шульте (див. рис. 1). Інколи різниця між групами 8с та 8н була малодостовірна.

Впродовж двох тижнів швидкість виконання вправ з таблицями дещо змінювалася. Особливо помітні зміни спостерігалися ввечері кожної неділі у групі 8с, адже час на знаходження усіх чисел значно знижувався. На відміну від результатів минулого року час виконання вправи ввечері не завжди був більшим за ранкові показники. Подібна ситуація була в учнів 11-х класів. Є припущення, що це пов'язано з особливостями способу життя сучасних школярів, про що докладніше йдеться нижче [2, 4].

У групі 8н середньостатистичні показники коливалися від 37 до 48,8 с. Цікаво, що найвищі показники були на початку експерименту, а надалі швидкість виконання вправи збільшилася. Скоріше за все, це було пов'язано з частим виконанням вправи та поверненням школярів до режиму навчання.



* – $p < 0,05$, ** – $p < 0,01$ – достовірність різниці відносно групи 8с.

Рисунок 1 – Час виконання вправи з таблицями Шульте учнів 8-х класів. р – ранок; в – вечір.

Була виявлена суттєва різниця в результатах між групами 11с та 11н (див. рис. 2). Учням, які регулярно займалися спортом або іншою фізичною активністю, було потрібно значно менше часу на виконання вправи, від 24,6 до 32,3 с, тоді як середньостатистичні показники у групі 11н в різні дні коливалися від 62,2 до 91,6 с. Тобто респондентам з групи 11н зазвичай було потрібно в 2-3,5 рази більше часу на виконання вправи з тією ж самою таблицею, що й групі 11с. Порівнюючи отримані результати з показниками минулого року, коли досліджували рівень розумової працездатності учнів 10-го класу (дистанційна форма навчання), можна говорити про значне погіршення розумової працездатності у учнів, які не займаються регулярно спортом або танцями.

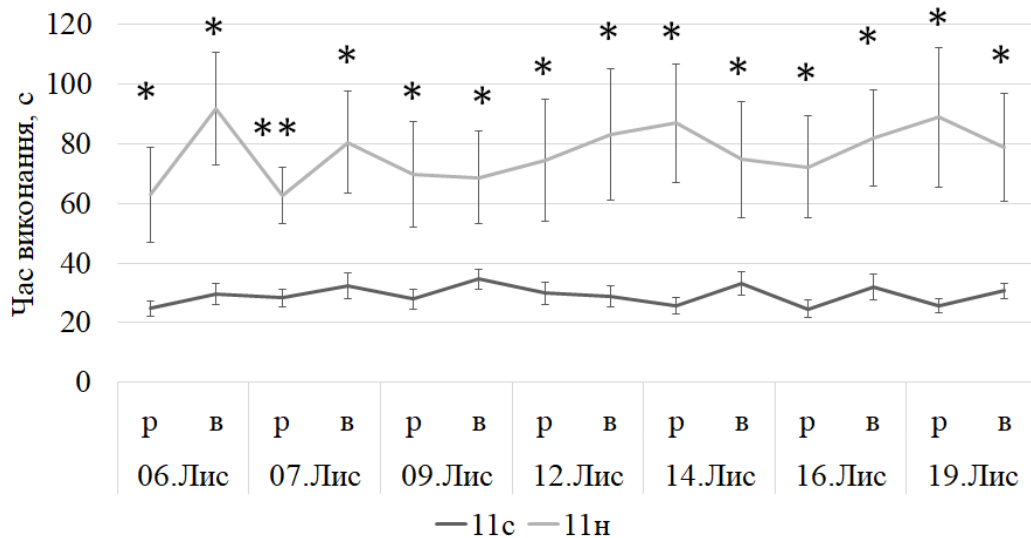
Загалом, у групі 11с впродовж усього двотижневого експерименту ранкові результати, за виключенням 12.11.2023 р., були кращі за вечірні, що свідчить про вплив втоми від тривалої роботи за комп'ютером.

У групі 11н також ранкові показники зазвичай були ліпші, але в окремих випадках результати зранку і ввечері або майже не відрізнялися, або ввечері учні справлялися з вправами краще. Як і у випадку з 8-ми класами, цілком можливо, що такі результати пов'язані з особливостями способу життя сучасних школярів і впливом таких факторів, як стрес, недосип, тривала праця за комп'ютером, тривале використання смартфонів перед сном або замість сну.

Результати дослідження свідчать про позитивний ефект регулярних фізичних навантажень, незалежно від виду фізичної активності. Учні 8-х та 11-х класів, які займаються спортом або танцями, швидше за своїх однолітків виконували тести з таблицями Шульте.

Зважаючи на результати опитування 7-11 класів та дані багатьох літературних джерел, можна припустити, що такі результати є наслідком впливу багатьох позитивних факторів, які прямо або опосередковано пов'язані з активним відпочинком таких дітей. Козенкова у своїй роботі стверджує про користь саме занять спортом та туристичних походів на природу, які позитивно впливають якраз на працездатність людини і, що важливо, на її психічне благо-

получчя [5]. В багатьох джерелах згадується про важливість помірних фізичних навантажень для усестороннього розвитку людини [1, 3]. Ситник та Прудіус у своїй праці стверджують про існування прямої залежності працездатності людини від рівня її фізичного та духовного потенціалу [7].



* – $p < 0,05$, ** – $p < 0,01$ – достовірність різниці відносно групи 11с.

Рисунок 2 – Час виконання вправи з таблицями Шульте учнів 11-х класів. р – ранок; в – вечір.

Не варто забувати про здоровий сон та дотримання елементарних правил гігієни праці під час роботи за комп'ютером, що також дуже важливо під час дистанційного навчання [2].

Підсумовуючи вищесказане, можна впевнено заявити що здоровий спосіб життя (помірна фізична активність, правильне харчування, достатня кількість годин сну) впливає на учнів, які навчаються зараз дистанційно, сприяє збереженню високого рівня розумової працездатності, що є дуже важливим не тільки в навчанні, а й для здоров'я зараз та в майбутньому.

Список літератури:

1. Chaput, J.-Ph. et al. WHO guidelines on physical activity and sedentary behaviour for children and adolescents aged 5–17 years: summary of the evidence. //International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity. 2020. Vol. 17 (1). P. 1-9.
2. Donnelly J. E. et al. Physical activity, fitness, cognitive function, and academic achievement in children: a systematic review // Medicine and science in sports and exercise 48 (6). P. 1197. Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/303319383_Physical_Activity_Fitness_Cognitive_Function_and_Academic_Achievement_in_Children_A_Systematic_Review
3. Жигульова, Е., Заїкін, А., Зданюк, В.. Розумова працездатність у різні вікові періоди залежно від режиму рухової активності // Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини. 2021. Вип. 21. С. 35-38.

4. Зелена, М. І. Вплив факторів шкільного середовища на здоров'я дітей за традиційної та дистанційної форм навчання та їх профілактика/ Зелена М.І. // Тези доп. Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції Розвиток освіти, науки та бізнесу: результати 2020, 3-4 грудня 2020 р. Дніпро: 2020.Т. 1. С. 413.

5. Козенкова Л. О. Фізична та розумова діяльність учасників освітнього процесу: встановлення рівноваги // Ціннісно-орієнтований підхід в освіті і виклики євроінтеграції: матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції, м. Суми, 18 червня 2022 р. Суми: Сумський державний університет, 2022. С. 96-101.

6. Ліфенцев, Д. С., Пташенчук О. О. Вплив якості сну, харчування і фізичної активності на фізіологічну адаптацію та рівень тривожності студентів-першокурсників Сум. ДПУ імені А.С. Макаренка // Природничі науки. - 2019. Вип. 68. С. 68-75.

7. Ситник, О. С., Прудіус, О. С. Збереження здоров'я та заняття фізичною культурою в умовах пандемії / Сучасна гуманітарна наука в інтерпретації молодих дослідників: зб. доповідей учасників всеукраїнської студентсько-учнівської науково-практичної онлайн конференції. К.: НУБІП України, 2021. С. 239-241.

Аріна Хмель, ліцеїстка 10-М класу

Олена Мельник, вчитель хімії вищої кваліфікаційної категорії

*Комунального закладу «Подільський науковий ліцей» Вінницької обласної Ради
м. Вінниця*

НАНОМАТЕРІАЛИ ТА МЕДИЦИНА

Актуальність теми полягає в тому, що на сьогоднішній день наноматеріали тільки почали свій стрімкий розвиток та стали більш доступними для звичайних людей.

Метою роботи є висвітлити актуальність використання наноматеріалів в сучасній медицині, теоретично розповісти про те як саме працює наномедицина. Розвіяти міфи про поганий вплив наночастинок на здоров'я людини та поглибити загальні знання про застосування наноматеріалів у сучасному світі медицини. Робота спрямована на вивчення властивостей різних типів наноматеріалів, їх взаємодії з біологічними системами та можливостей використання у створенні нових методів терапії та діагностики хвороб.

Об'єктом дослідження є наноматеріали, нановимірні матеріали, які мають унікальні фізико-хімічні властивості через їх зменшені розміри

XXI століття – час нанотехнологій, наномедицини, нанобіології, нанофармакології. Наноматеріали застосовують майже в усіх галузях: від косметики і медицини до космосу, авіації, військової промисловості та електроніки. За приблизними оцінками, на сьогодні існує понад 800 різних продуктів, виготовлених на основі нанотехнологій. Нанотехнології використовують матеріали та структури розміром від 1 до 100 нанометрів

(одиниць міри, еквівалентних мільярдам метрів). Це дозволяє створювати матеріали з унікальними властивостями та застосовувати їх у різних галузях медицини. Нанотехнології в медицині мають великий потенціал, але також стикаються з етичними та безпековими питаннями, які вимагають уважного вивчення. Однак вони вже використовуються в певних медичних застосуваннях і можуть допомогти поліпшити якість лікування та діагностики в майбутньому. Тож у цій статті розглянемо такі пункти як: наноматеріали на клітинному рівні, наноматеріали в методах діагностики, наноматеріали та виявлення захворювань, наноматеріали та пластичні операції.

Наноматеріали на клітинному рівні

Наноматеріали є відносно новим відкриттям у науці. Тож можна зробити висновки, що вони не вивчені на всі сто, вони досі знаходяться на стадії вивчення, але вже здійсненні деякі дослідження, що є максимально корисними для людства. Наночастинки та квантові точки змінили біологічну та медичну візуалізацію, забезпечивши чудовий контраст і роздільну здатність. Ці нанорозмірні зонди дозволяють детально візуалізувати клітинні структури, біологічні процеси та маркери захворювань, покращуючи наше розуміння фундаментальних біологічних явищ. Наночастинки здатні впливати на метаболізм живої клітини, порушуючи його природний перебіг, в тому числі за рахунок утворення вільних радикалів. Крім того, є дані про властивість НМ проникати в мітохондрії та блокувати мітохондріальну дихальну активність. В експериментах на ізольованих клітинах показано, що НЧ здатні викликати ушкодження ДНК, в тому числі за рахунок блокування активності рибосом. Загальне споживання ліків і побічні ефекти можуть бути значно знижені шляхом доставлення активного фармацевтичного агента лише у хвору ділянку і в дозах, які не перевищують необхідні. Цільова доставка ліків призначена для зменшення побічних ефектів ліків із супутнім зниженням споживання та витрат на лікування. Доставка ліків спрямована на максимізацію біодоступності як у певних місцях тіла, так і протягом певного періоду часу. Потенційно цього можна досягти шляхом молекулярного націлювання за допомогою наноінженерних пристроїв. Перевага використання нанорозміру для медичних технологій полягає в тому, що менші пристрої є менш інвазивними та їх можна імплантувати всередину тіла, а також час біохімічної реакції набагато коротший. Ці пристрої швидші та чутливіші, ніж звичайна доставка ліків.

У фармації використовують магнітні матеріали з метою створення фармацевтичних препаратів із магнітокерованими властивостями. У складі таких препаратів можуть бути ферити різного складу, а також їх суміші. Найбільш вивченим із феритів є магнетит, який використовують як магнітний наповнювач у лікарських засобах. Властивості магнітокерованих препаратів пов'язані з магнітними параметрами, розміром та структурою наночастинок феритів. При створенні таких препаратів для внутрішнього застосування важливо прогнозувати поведінку магнітних наночастинок в умовах агресивного кислотного середовища шлунково-кишкового тракту. В експериментах щодо вивчення токсичності НМ донедавна застосовувалися досить високі дози НМ. Тривалість впливу НМ на пацієнтів не перевищує 5–7 років, тому на сьогодні

неможливо чітко визначити хронічний вплив НМ на здоров'я людини, дію низьких доз НМ на клітинні процеси, геном та спадкові мутації.

Наноматеріали в методах діагностики

Діагностика – галузь знань, що вивчає теорію і методи організації процесів постановки діагнозу, а також принципи побудови засобів діагностування^[4]. Повний перелік потенційних застосувань наноматеріалів у медицині дуже великий, але, без сумніву, однією із найбільших цінностей наноматеріалів є розробка нових ефективних напрямків діагностики, попередження та лікування захворювань, що не матимуть обмежень, які має сучасна молекулярна діагностика, і дозволять перейти до персоналізованої медицини. Нанобіотехнології відкрили нові шляхи для персоналізованої медицини, де лікування пристосовано до індивідуальних особливостей пацієнтів на основі їх генома та інших біологічних факторів. Наночастинки та нанорозмірні пристрої можна функціоналізувати для надання специфічної терапії на основі персоналізованої діагностики, покращуючи результати лікування та зменшуючи побічні ефекти.

Сучасні нанотехнології передбачають проведення маніпуляцій з матеріалами на атомному і молекулярному рівні шляхом зміни їх фізичних, хімічних і біологічних властивостей для отримання нових матеріалів, приладів і систем. Наноматеріали володіють чудовими характеристиками, зокрема каталітичною активністю та біосумісністю, які роблять їх придатними для різних варіантів біомедичного використання. Застосування нанотехнологій перспективно може покращити весь процес охорони здоров'я для конкретного пацієнта: з моменту встановлення діагнозу до лікування і подальшого спостереження. Медичний діагноз на основі нанотехнологій забезпечує швидке тестування і ранню діагностику (навіть на рівні однієї клітини). Потенційні внески нанотехнологій в медичній діагностиці можуть покращити традиційні діагностичні інструменти і методи в області клінічного діагнозу, візуалізації і електродіагностики. Наноматеріали і нанотехнології використовують для діагностики різних захворювань. Одним з важливих напрямів нанодіагностики є рання діагностика раку. Реалізація цього проекту пов'язана із створенням наносенсорів на основі дендримерів. Їх отримують шляхом контролюємої самозборки мономерів, які визначають в подальшому властивості полімера (оптичні, магнітні або хімічні) та високу спорідненість до відповідних молекул. Також розроблено метод визначення ракових клітин, що ґрунтується на введенні в лімфоцити наносенсорів сферичної форми з спеціальним флуоресцентним покриттям. Інтенсивність флуоресценції відображає зміни, що відбуваються при імунній відповіді лімфоїдних клітин. Для посилення чутливості імуноtestів використовуються кон'югати антитіл у вигляді нанокapsул із золотим покриттям.

Наночастинки можуть використовуватися для генерації тепла в деяких ділянках тіла за допомогою зовнішнього поля. Це може бути використано для лікування ракових пухлин методом гіпертермії. Отримання зображень внутрішніх органів з високими просторовою і часовою роздільною здатністю є однією з ефективних методик ранньої діагностики різних захворювань. Для підвищення роздільної здатності та контрастності зображення в

магніторезонансній томографії вже використовуються наночастинки (Fe, Gd, Cr, Mn) розміром 5...100 нм. Зокрема, вони дозволяють спостерігати картину кровообігу і вимірювати параметри кровотоку у великих (> 1 мм) судинах і артеріях. Розробляються контрастні наносередовища для виявлення пухлин, які самі по собі відрізняються невисокою контрастністю. Нанотехнології відіграють надзвичайно важливу роль в методах діагностики, завдяки НМ, зараз ми маємо можливість діагностувати складні захворювання, які раніше були смертельними, на ранніх стадіях, що дає змогу полегшити їх часткове або навіть повне лікування. Дослідження, вивчення та покращення НТ в медичній діагностиці продовжується з кожним днем. З кожним днем людство дізнається все більше і більше для своєї ж користі, для покращення якості життя.

Наноматеріали та виявлення захворювань

НМ характеризуються малими розмірами та великою сумарною площею поверхні, що в поєднанні з іншими фізико-хімічними властивостями, такими як наявність домішок металів та заряду на поверхні, може виявляти досить непрогнозовані генотоксичні властивості. НМ можуть викликати ушкодження ДНК опосередковано, сприяючи оксидативному стресу та запальній відповіді. Частинок малих розмірів можуть проникати через мембрани клітин та безпосередньо взаємодіяти з ДНК у ядрі. Навіть якщо НЧ не проникають безпосередньо до ядра, накопичуючись у клітинах, вони все ж можуть контактувати з ДНК під час мітозу, коли цілість ядерної мембрани порушується, що знову таки може спричинити утворення аберацій ДНК. Зважаючи на досить значне розповсюдження НМ і стрімкий розвиток наноіндустрії, можна з упевненістю констатувати, що в недалекому майбутньому людство буде стикатися з НМ мало не щодня як у виробництві, так і в побуті. Уже сьогодні НМ почали застосовуватися з діагностичними та терапевтичними цілями.

Отже, найбільший вплив НМ на людину, безперечно, має місце у виробничих умовах. Хворі, в яких застосовують діагностичні та терапевтичні агенти, що містять НЧ, зазнають впливу суттєвих доз НМ впродовж відносно короткого проміжку часу. Нарешті, широкі кола населення, які застосовують предмети гігієни, що містять НМ, можуть також впродовж тривалого часу зазнавати впливу відносно низьких концентрацій НМ. Таким чином, тривалість контакту і концентрації НМ, з якими контактують люди, можуть суттєво розрізнятися. Тому виникає необхідність оцінити генотоксичний потенціал таких матеріалів у широкому діапазоні їх реального впливу, щоб зрозуміти основні механізми, які можуть визначати токсичні ефекти. Перспективним напрямом використання інформації, отриманої при секвенуванні ДНК людини, є генна терапія. З приблизно 10 тис. відомих захворювань людини, третина належить до спадкових хвороб. Щодо останніх, то актуальним є виявлення конкретних генів, які відповідальні за конкретну хворобу, та встановлення їх місцезнаходження у ДНК. У процесі виконання програми "Геном людини" вдалося виявити гени, відповідальні майже за всі ці захворювання. Знання їх причин на молекулярному рівні допомагає перевести на якісно новий ступінь ранню діагностику і лікування багатьох хвороб.

Наноматеріали та пластичні операції

Наноматеріали в останні роки здобули значний інтерес у сфері пластичної хірургії, де вони використовуються для досягнення більш естетичних та довготривалих результатів операцій. Використання наноматеріалів у пластичній хірургії відкриває широкі перспективи для розробки нових методів та технологій, що дозволяють покращити якість операцій та зменшити ризик ускладнень. Одним з основних напрямків використання наноматеріалів у пластичній хірургії є створення біосумісних матеріалів для виготовлення імплантатів та наповнювачів. Наноматеріали можуть бути використані для створення біогідрогелів, які мають властивості, близькі до природних тканин, та забезпечують оптимальні умови для заживлення ран після операції. Також наноматеріали можуть бути використані для створення нанокомпозитних матеріалів з покращеною міцністю та еластичністю, що дозволяє створювати імплантати з більш точними геометричними формами та розмірами. Крім того, наноматеріали можуть бути використані для розробки нових методів регенеративної медицини, таких як тканинна інженерія та регенерація тканин.

Наприклад, наночастинки можуть бути використані для доставки біологічно активних сполук, таких як ростові фактори, до місця пошкодження, що сприяє швидшому заживленню ран та відновленню тканин. Крім того, нанотехнології можуть бути використані для створення нанороботів, які здатні виконувати точні та контрольовані маніпуляції на молекулярному рівні, що відкриває нові можливості для хірургічних втручань та лікування складних патологій. Прикладом створення подібних наноматеріалів є матеріал «Синтекость», який містить у своєму складі гідроксіапатити, трикальційфосфати, сульфат кальцію, біоактивні ситали, які використовуються у вигляді структурованих, спеціально підготовлених форм і використовуються в ортопедії, нейрохірургії, отоларингології, щелепно-лицевій хірургії, стоматології^[8]. «Синтекость» застосовується для заповнення порожнин після видалення кіст, пухлин кісток, при заміні частини кістки внаслідок оперативних втручань.

Однією з найвагоміших розробок у нанохірургії є нанороботи. Вони здатні усувати дефекти в організмі хворої людини за допомогою керованих нанохірургічних втручань. У сучасній хірургії, травматології і стоматології знаходять застосування матеріали з пам'ятю форми (нікелід титану TiNi). Ефект пам'яті форми проявляється в оборотному при певних умовах змінненні форми, що використовується в ряді областей техніки. Відновлення заданої форми цих інструментів здійснюється за рахунок температури людського організму чи при нагріві електричним струмом. Методи інтенсивної пластичної деформації, приводячи до аморфізації структури TiNi і нанокристалізації при наступному відпалі, забезпечують утворення нанокристалічної структури і підвищення механічних властивостей в 1,5 – 2,5 рази, а також довговічність експлуатації. Ефект пам'яті форми використовується при виготовленні робочих органів: ендоскопів, фіксаторів і скоб для суглобів, екстракторів для витягування каменів із нирок та ін.

Таким чином, використання наноматеріалів у медицині має великий потенціал для розвитку нових методів та технологій, які можуть покращити

результати операцій та забезпечити більш естетичні та тривалі результати лікування.

Опрацювавши, тематику статті я дійшла висновку, що прогрес в області нанотехнологій, включаючи наномедицину, відкриває широкі можливості для покращення охорони здоров'я, виявлення, діагностики та лікування різних захворювань, зокрема онкологічних. Однак, зростання комерційного застосування нанотехнологій може викликати нові виклики. Недостатній екологієнічний нагляд може призвести до потенційно небезпечного використання наноматеріалів. Необхідно проводити фармакокінетичні та токсикологічні дослідження перед широкомасштабним використанням наночастинок та наноматеріалів. Незважаючи на це, наноматеріали є потужним інструментом, який полегшує та продовжує життя людей завдяки своїм унікальним властивостям у медицині.

Список літератури:

1. Спосіб доступу URL:
<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%B1%D1%96%D0%BE%D1%82%D0%B5%D1%85%D0%BD%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%8F>
2. Спосіб доступу URL: <https://umj.com.ua/uk/publikatsia-7503-nanogenotoksikologiya-vpliv-nanochastinok-na-klitinu>
3. Спосіб доступу URL:
https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/44787/1/Nanokhimia_nanomaterialy.pdf
4. Спосіб доступу URL:
<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%94%D1%96%D0%B0%D0%B3%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0>
5. Спосіб доступу URL: <https://labprice.ua/statti/nanomeditsina-dosyagnennya-ta-perspektivi-rozvitku-novitnih-tehnologiy-v-diagnostitsi-ta-likuvanni/>
6. Спосіб доступу URL:
<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D0%B5%D0%B4%D0%B8%D1%86%D0%B8%D0%BD%D0%B0>
7. Навчальне видання Микола Олександрович, Боровий Юрій, Анатолійович Куницький, Олександр Олександрович Каленик, Ірина Володимирівна Овсієнко, Тетяна Леонідівна Цареградська, НАНОМАТЕРІАЛИ, НАНОТЕХНОЛОГІЇ, НАНОПРИСТРОЇ Навчальний посібник Видавець НВП «Інтерсервіс» м. Київ, вул. Бориспільська, 9 Свідоцтво: серія ДК №3534 від 24.07.2009 р. Підписано до друку . 2015. Формат 60x84/16. Папір офсетний Ум.-друк. арк. . Наклад 300 прим. Зам. № Виготовлювач: СПД Андрієвська Л.Д. м. Київ, вул. Бориспільська, 9 Свідоцтво: серія ВОЗ №919546 від 19.09.2004 р
8. УДК 61:539.24:544.77 Л.Я. Федонюк*, Д.І. Остафійчук, М.О. Шаповалов Нанотехнології в медицині. Сучасність та перспективи *ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет ім. І.Я. Горбачевського МОЗ України», м. Тернопіль Вищий державний навчальний заклад України «Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

*Карина Шпак, учениця 8-Б класу
Інна Шатровка, учитель географії
Запорізької гімназії № 97 Запорізької міської ради
м. Запоріжжя*

ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕОЛОГІЧНОЇ ПАМ'ЯТКИ «ДНІПРОВСЬКІ ПОРОГИ»

У Запоріжжі, через суттєве падіння рівня води, відкрилось історичне русло р. Дніпро та вийшли на поверхню унікальні острови, якщо знаходитись на острові Хортиця, на тій стороні, що виходить прями́сінько на греблю Дніпровської ГЕС між островом і греблею нині відкрились «Дніпровські Пороги». З-під води вийшли скелі Українського кристалічного щита, що утворилися мільйони років тому, а ріка Дніпро на цій ділянці повертається до свого природного стану. І наразі мешканці міста можуть це спостерігати на власні очі красу геологічну окрасу Запорізького краю.

Актуальність: Мета краєзнавчих досліджень Дніпровських порогів полягає у вивченні і збагаченні знань про цей природний об'єкт, який має значення для природознавства, історії, культури та науки. Дослідження краєзнавчої теми сприяє розвитку навичок: збору даних, аналізу і представлення результатів, допомагає візуалізувати теоретичні природничі та географічні знання набуті в школі, вивчати геологічну історію нашого краю, геологічну будову, гідрологію, природний рельєф та біологічну різноманітність, зрозуміти важливість охорони природи і раціонального використання природних ресурсів, вивчити історію та культурну спадщину регіону, включаючи легенди та історію місцевих традицій, пов'язаних з геологічною пам'яткою.

Дніпровські пороги – це порожиста частина Дніпра, де виходи на поверхню кристалічних порід Українського щита утворюють Дніпрові пороги охороняється з 1963 р., має статус Загальногеологічного заказника загальнодержавного значення в Україні з 1974 р. Сам заказник розташований у межах міста Запоріжжя, до його території входять частина острова Хортиці, острів Байди, острів Дубовий, скелі Стіг-1, Стіг-2, Стіг-3 та Два Брати. Площа природоохоронної території 1383 га. Надання охоронного статусу Дніпровським порогам допомагає обмежити будівництво та інші руйнівальні дії, які можуть загрожувати цьому природному об'єкту.



Заказник має багату історію, оскільки дуже поважного віку, розташований на Українському щиті. Український кристалічний щит є структурним елементом Східноєвропейської платформи, яка представляє собою давню частину континентальної земної кори, що утворилася ще в докембрійські часи і складаються з порід цього прадавнього фундаменту. Вік найдавніших порід фундаменту, які беруть участь у будові порогів та територій, що до них прилягають, складає приблизно від 3,65 до 3,4 млрд років. Основні кристалічні породи щита утворилися в археї та протерозої (2-3 млрд. років тому), а на заваді Дніпру стали лише приблизно 2 млн. років. Русло р. Дніпро на відстані від м. Дніпро до м. Запоріжжя має форму каньйону, що проходить по розлому з каскадами, порогами -скелями. Відомі дев'ять порогів: Кодацький, Сурський, Лоханський, Дзвонецький, Ненаситець, Вовницький, Будилівський, Лишний, Вільний, близько 60 скель та островів. Найбільший поріг Ненаситець, довжиною 2 км, висотою 5 м, швидкість течії до 6 м/с, але будівництво Дніпрогесу закрило це природне утворення. Каскад Дніпровських порогів завершувався о. Хортиця, гранітна основа якого має кут нахилу близько 30 градусів, о. Байда, навколишніми скелями, що і є зараз територією заказника.

Великі, переважно гірські масиви утворилися в палеозойську еру, в ранньому девонському періоді (приблизно 360-420 мільйонів років тому), коли глобальні геологічні процеси призвели до вулканічної активності, підняття гірських масивів, формування бар'єрів, коли земна кора піднімалася і формувалися гори, а також через ерозійні та тектоніко-геологічні процеси впродовж мільйонів років. Горизонтальні та вертикальні рухи земної кори призвели до підняття деяких ділянок порогів і утворення хвилюподібного рельєфу. Дніпровські пороги – це геологічна форма, що складається з різних типів гірських порід і відкладів, утворених внаслідок тривалих геологічних процесів. Ця геологічна структура представлена переважно кристалічними породами гранітами, гнейсами, мігматитами, а також осадовими – вапняками, пісковиками та іншими гірськими породами. Ці породи утворилися внаслідок різних геологічних процесів, таких як магматичні та метаморфічні перетворення. У багатьох місцях вони відслонюються, утворюючи урвисті береги та скелі, які ми можемо спостерігати на узбережжі Правого берега, пн частини острова Хортиці. Зокрема граніти - масивні і магматичні породи які багаті кварцом і польовим шпатом, але також містять слюду. Гранітні породи можуть зустрічатися в околицях Дніпровських порогів. Гнейси - це метаморфічні гірські породи, які утворилися внаслідок високого тиску та температури, які піддалися поперечному переміщенню та перетворенню під землею. У складі Дніпровських порогів дуже поширені вапнякові породи, вони утворилися внаслідок накопичення вапнякових відкладів в морях і океанах протягом мільйонів років. Піски та пісковики також є важливою складовою Дніпровських порогів, вони відображають відкладення піску у палеозойську еру, коли ця область була під впливом морського середовища.

Крім цих основних типів порід, у складі Дніпровських порогів можна знайти інші гірські породи, такі як сланці, флюорити, доломіти та інші, які варіюються в залежності від конкретної місцевості. Ця різноманітність гірських

порід утворює складну геологічну структуру Дніпровських порогів і надає їм своєрідний геологічний характер.

На геологічну форму та її еволюцію впливає також річка Дніпро, що протікає через Дніпровські пороги. Протягом тисячоліть Дніпро створював глибокі ущелини та водоспади через ерозійну дію, ускладнюючи рельєф та формуючи величезні водні перешкоди. Дніпровські пороги мають крутий рельєф, внаслідок впливу Дніпра на гірські відклади. Зустрічались печери, усіх печер, які були колись сьогодні лишилася тільки одна Змієва печера на Хортиці. Вхід до неї розташований у прямовисному урвищі на північному кінці острова, біля двох метрів над водою та десяти метрів нижче краю урвища. Потрапити сюди можна тільки за допомогою мотузки. Печера являє собою довгу вузьку щілину у скелі, між стінками якої застрягли великі валуни. Всередині по камінню сочиться ґрунтова волога, дно завалене невеликим камінням. Від входу до тупику це «лігво дракона», має ледь більше п'яти метрів.

Ландшафти північної частини Хортиці є типовими для даної місцевості: кам'янисті береги та високі скельні урвища, круті схили, вкриті степовою рослинністю та балки з байрачними лісами.

Природний комплекс заказника включає також наскельну рослинність, залишки байрачних лісів, ділянки цілинного степу і дніпровські плавні. З рідкісних трапляються тюльпан гранітний, тюльпан змієлистий, ковила волосиста, ковила Лессінга, тюльпан Шренка, шафран сітчастий, астрагал мохнатоквітковий, сальвінія плаваюча, ковила дніпровська, зозулинець салеповий, зозулинець шоломоносний та зозулинець обпалений, в плавнях — водяний горіх плаваючий – реліктовий вид, занесений до Червоної книги. Багатий рослинний та тваринний світ дикої природи степового Подніпров'я в усій її красі і різноманітті Дніпра – це понад 700 видів квіткових рослин і декілька тисяч видів тварин, з яких щонайменше 80 видів занесені до Червоної книги України, наприклад, орлан-білохвіст, зелена ящірка, водяний вуж, сарматський полоз, чорний аполлон. Дивовижне гірське утворення Дніпровські пороги в багатьох відношеннях – головний озонатор Дніпра, гігантське (99 км) нерестилище риби, що вплинуло на розвиток культури наших далеких пращурів, бродників, козаків, український світогляд взагалі.

На території заказника виявлено археологічні та історичні пам'ятки різного віку. Дніпрові пороги були перешкодою на шляху «з варягів у греки», про що зберіглись відомості у давніх історичних документах: творах давньогрецьких письменників, візантійського імператора Константина VII Багрянородного «Про управління імперією», літописних творах, наприклад «Слова о полку Ігоревім» (1187 рік): «О, Днепре словутицю! Ты пробилъ еси каменныя горы», польського мандрівника Богуслава Маскевича, картографічних творах Гійома де Боплана, творах Д. Яворницького, картосхемі лоцмана О.С. Девлада та інших. Розвиток літератури, що описувала українське козацтво, історичні події, героїчне минуле нашого народу, сприяло розвитку туризму на Дніпровські пороги у XIX ст.

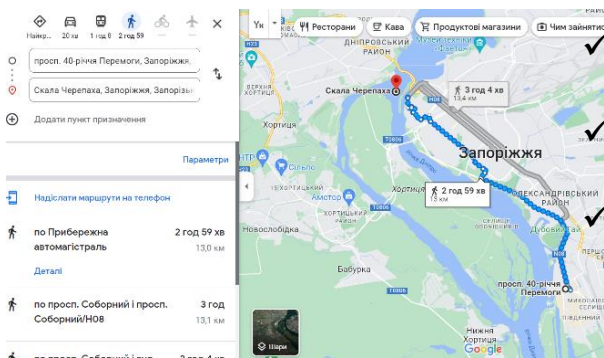
Заказник має наукове, естетичне та історичне значення, наприклад, дослідження Дніпровських порогів можуть стати основою для створення

освітні екскурсії, що сприяють розвитку інтересу до природи, історії та науки та стимулюють активну освітню діяльність. Вивчення Дніпровських порогів допомагає зрозуміти, як природа функціонує в цьому регіоні, і сприяє розробці стратегій збереження і охорони природи. Це важливо для підтримки біорізноманіття та збереження природних екосистем.

Дніпровські пороги мають важливе культурне значення для України. Вивчення їх історії та культурних аспектів допомагає відтворити та зберегти спадщину, пов'язану з цим регіоном, включаючи легенди, місцеві традиції та мистецтво.

Знання про Дніпровські пороги привертають туристів та дозволяють розвивати туристичну індустрію в регіоні. Краєзнавчі дослідження можуть бути використані для створення інтерактивних музеїв, туристичних маршрутів та освітніх програм. Дніпровські пороги використовуються для генерації гідроелектроенергії. Дослідження їх гідрологічних характеристик і потенціалу допомагають оптимізувати використання цього ресурсу та забезпечити економічну ефективність гідроенергетики. Усі ці напрямки краєзнавчих досліджень Дніпровських порогів допомагають зберігати та ефективно використовувати природні та культурні ресурси цього регіону для майбутніх поколінь і забезпечують інтегрований підхід до дослідження та охорони цього унікального природного об'єкта. Отже, утворення Дніпровських порогів - це результат взаємодії давніх геологічних процесів, таких як вулканізм, тектоніка, ерозія та вплив річки Дніпро. Ця геологічна форма відображає багатовікову історію природних процесів у регіоні та має велике природоохоронне, культурне та гідрологічне значення.

*Орієнтовний маршрут екскурсії «Дослідження Дніпровських порогів»
(тривалість 1-2 дні)*



День 1:

Зустріч у школі або на збірному пункті, початок екскурсії та введення в тему;
Вступне слово про важливість природи та історії Дніпровських порогів.
Піший маршрут до першого оглядового пункту на Дніпрі. Під час походу обговорення геологічної історії та гідрологічних особливостей регіону.

Перша зупинка - оглядова площадка.

- Розповідь про геологічні утворення та рельєф Дніпровських порогів;
- Можливість спостерігати за островами заказника Дніпровські пороги, водним потоком та водоспадами;
- Продовження походу до інших історичних або природних. Під час цього часу обговорення різноманіття форм гірських порід і навколишній ландшафт.

День 2 (за необхідності):

- Екскурсія в музей козацтва, де школярі можуть дізнатися більше про геологію, річку Дніпро та історію регіону;
- Активності на природі: збирання гірських порід та мінералів, гербаріїв, флористичні дослідження або спортивне орієнтування;

– Завершення екскурсії та обговорення важливих моментів про які дізналися під час подорожі, збір вражень та запитань.

Цей маршрут може бути адаптований залежно від віку та інтересів учасників, а також доступності ресурсів та дозволів. Важливо також враховувати безпеку і наголошувати на захисті природи під час екскурсії.

Список літератури:

1. Державне агентство водних ресурсів України: Офіційний веб-сайт української урядової організації, яка відповідає за управління водними ресурсами, включаючи річки, водосховища та пороги. Ви можете знайти інформацію про річку Дніпро та її гідрологічні особливості тут.

2. Дніпрові пороги: дивовижне гірське утворення. Спосіб доступу URL: https://www.dnipro.lib.dp.ua/duvovujne_girske_ytvorennya

3. Унікальна пам'ятка Запоріжжя: цікаве про Дніпровські пороги. Спосіб доступу URL: <https://zprz.city/news/view/unikalna-pamyatka-zaporizhzhya-tsikave-pro-dniproviski-porogi>

4. Три місяці катастрофи: якої шкоди завдав Хортиці підрив Каховської ГЕС. Спосіб доступу URL: <https://zprz.city/news/view/tri-misyatsi-katastrofi-yakoi-shkodi-zavdav-hortitsi-pidriv-kahovskoi-ges>

5. Дніпровські пороги. Природно-людський феномен України. Спосіб доступу URL: <https://www.mao.kiev.ua/biblio/jscans/svitogliad/svit-2008-12-4/svit-2008-12-4-72-ivchenko.pdf>

Кароліна Анохіна, учениця 10-3 класу

Тетяна Панова, вчитель біології,

*КЗО «Українсько-Американський ліцей» Дніпровської міської ради
м. Дніпро*

РАК ШКІРИ, ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРИЧИНИ РОЗВИТКУ

В наш час існує багато різновидів захворювань, що загрожують людському життю. Одним із видів найстрашніших є онкологічні. У житті ці захворювання називають одним словом- рак. Наразі вони входять у список найнебезпечніших у світі. Кожен рік понад 10 мільйонам людей діагностують рак. В Україні фіксуються близько 130 тисяч випадків щороку.

Вивчаючи історію назви, виявилось, що рак-це хвороба, яка виникла дуже давно. Доведено, що це захворювання є одним з найдавніших на всій планеті. За проведеними дослідженнями було доведено, що раком хворіли навіть динозаври.

Першими країнами, де було вперше згадано про онкологічні захворювання вважають Стародавній Китай, Індію та Єгипет. Але, слід зазначити, що саме найперший запис, де згадувалася така хвороба як рак вважається єгипетський папірус Сміта(1600 до н. е.). [1]

Найбільш видатним вченим того часу вважають Гіппократа. Це вчений, який надав людству, на той час, найбільшу інформацію, щодо цієї хвороби, аніж інші спеціалісти того часу. Саме він запропонував термін «рак», спираючись на схожість пухлини та щупальців рака. Також Гіппократ займався дослідженням декількох різновидів ракових захворювань, а саме раку шкіри, молочної залози, прямої кишки та запропонував термін «опсос».

Рак- це один з різновидів злоякісних пухлин, що виходять з клітин епітеліальної тканини. Рак-це не просто одна хвороба, як ми звикли вважати. Його класифікують на понад 300-400 видів. А щоб детально вивчати цю галузь захворювань створили науку під назвою онкологія. Онкологія – це група доброякісних та злоякісних новоутворень, які виникають через патологічний поділ змінених клітин слизових оболонок та шкіри. [2]

Рак шкіри –це, перш за все, злоякісний процес, у результаті якого пухлина формується з клітин епітелію.[4] Цей вид раку є одним з найпоширеніших у світі. У більшості випадків він виникає у людей чий вік перевищує 60 років.

Розрізняють 5 стадій раку шкіри:

1. 0-найбезпечніша стадія, що є виліковною;
2. 1-стадія, при якій пухлина починає активно рости, проникаючи у більш глибокі шари. Пухлина має розмір до 2 см;
3. 2-стадія, при якій також спостерігається активний ріст пухлини. Характерною ознакою є розмір пухлини, який коливається між 2 см і 5 см, а також ущільнення;

4. 3-стадія, при якій відбувається формування метастазів, пухлина стає більших розмірів і вражає м'язи, проникає в глибші шари шкіри;

5. 4-стадія, яка є незадовільною для людини. При цій стадії виникає множинна кількість метастазів, які вражають тканини та клітини. [3]

Причинами виникнення раку шкіри у людини можуть бути різноманітні чинники, такі як: ослаблена імунна система; світла шкіра; наявність генетичної спадковості, щодо цього захворювання у сім'ї; опіки різного ступеня; часте відвідування солярію та інше.[4][5]

Рак шкіри- це дуже поширене явище. Дану хворобу класифікують на такі види: базаліома, спіналіома та меланома. Спіналіома та базаліома вважаються не агресивними видами раку, які не утворюють метастази. Про меланому таке сказати дуже важко, оскільки вона вважається досить агресивним видом, та дуже швидко розвивається і утворює метастази.

Базаліома- це злоякісне утворення, яке вважається одним з найбільш розповсюджених серед захворювань шкіри. Це утворення є повільною формою раку шкіри. При цьому діагнозі метастази майже не прогресують. Найчастіше ці утворення з'являються на вушній раковині, скронях, повіках та крилах носа. Спочатку вона виглядає як висипання невеликих розмірів, яке може мати тілесний, блідо-рожевий або, навіть, червоний колір.[6] Загалом пухлина такого виду може досягати розмірів більших ніж 10 см.

Другий вид раку шкіри- спіналіома в більшості випадків з'являється внаслідок частого перебування на сонці або відвідування солярію. Розвивається цей вид дуже швидко. Якщо ж виявити спіналіому на ранніх стадіях, то її відносно легко вилікувати. Можна сказати, що спіналіома спочатку виглядає як бородавка або вузлик, який є достатньо щільним за структурою. А помічають їх, як правило, вже на етапі, коли з'являється язва, яка починає кровоточити.[7]

Меланома – це злоякісна пухлина, яка розвивається з пігментних клітин меланоцитів.[8] Цей вид раку шкіри найчастіше виникає та розвивається на родимці. Злоякісна меланома класифікується на такі види як:

1. Вузлового.
2. Ахроматична (безпігментна).
3. Поверхнево-розповсюджувана.
4. Лентигінозна (злоякісна веснянка Хатчінсона).
5. Акролентигінозна.

Меланома є найбільш прогресуючим видом. Клітини цього виду раку шкіри швидко розповсюджуються на інші частини тіла від їх початку, тим самим утворюючи іншу пухлину, яка називається вторинним або метастатичним раком. Хвороба поширюється на віддалені ділянки шкіри, вражає центральну нервову систему, травний тракт та дихальну систему.

Головними симптомами розвитку меланоми є: асиметрія, колір, нечіткі межі, динаміка, розмір, наявність виразок, відчуття свербіжу та печіння, сухість шкіри та її лущення, наявність запалення.

Для кожного виду раку шкіри існують відповідні способи лікування. Так, наприклад, базаліому видаляють хірургічним шляхом або електротерапією.

Плоскоклітинний рак або спіналіому найчастіше лікується хірургічним втручанням. Але, нажаль, не в усіх випадках цей спосіб є доречним і діючим.

Тому, в залежності від стану пацієнта, лікар рекомендує пройти курс деяких із запропонованих терапій таких як: хіміотерапія, імунотерапія, фотодинамічна терапія, променева терапія. Крім того, існують ще декілька видів видалення плоскоклітинної пухлини. Одним зі способів є вишкрібання, але тільки при поверхневій спіналіомі. Іншим способом видалення поверхневого плоскоклітинного раку є кріотерапія- це лікування різних захворювань і косметичних недоліків шкіри рідким азотом.[10]

Меланоми, як найбільш небезпечного виду раку шкіри, достатньо важко позбутися. Слід виділити наступні способи лікування: лікування за допомогою хірургічного втручання, хіміотерапія, біопсія лімфатичного вузла, променева терапія, інгібітори імунних контрольних точок, таргетна терапія, імунотерапія.[9]

Оскільки в сучасному світі досить часто зустрічаються випадки захворювання раком шкіри у ранньому віці, ми вирішили дослідити більш детально дану тему. За даними інституту США, 3% від загальної кількості випадків такого захворювання, припадають на дітей.[11] Слід зазначити, що статистика щодо такого захворювання саме у дітей, зростає.

В більшості випадків рак шкіри проявляється у дітей до 18 років у періоди найактивнішого їх розвитку і зростання. Періодом, який має найвищий ризик виникнення такого захворювання у дітей, є вік від 4 до 6 років та 11-15 років. Крім цього, слід зазначити, що симптоми даної хвороби є однаковими як для дорослих, так і для дітей віком до 18 років.

Для лікарів діагностика меланоми у дітей є достатньо складною процедурою. Основним методом діагностики меланоми у дітей є дерматоскопія.

Лікування меланоми у такому ранньому віці є складним процесом. Через те що організм дитини не до кінця розвинений, тобто ще перебуває у стані росту, він може бути не достатньо готовим до запобіжних заходів, в результаті, є більший ризик виникнення побічних дій, які можуть негативно вплинути на організм в ранньому віці.

Найбільш поширеними способами лікування ракового захворювання у дітей є хірургічне втручання або імунотерапія. Слід зазначити, що на організм, який знаходиться ще на стадії розвитку, така хвороба та способи її лікування, матиме досить негативний вплив, що унеможливлуватиме швидке відновлення організму.

З наданої інформації я змогла створити ряд порад для запобігання виникнення раку шкіри у підлітків. До них входять: регулярні огляди у лікаря; відмова від вживання алкоголю та тютюну; самостійна перевірка шкіри; уникання тривалого перебування на сонці в його активну фазу; не засмагати у солярії; перед виходом на вулицю треба мазати обличчя та інші частини тіла спеціальним кремом, одягати окуляри та головні прибори; вакцинація.

У наш час рак шкіри є досить поширеним явищем. Щоб дослідити розповсюдження новоутворень на шкірі у підлітків, а також наскільки вони обізнані, щодо цього питання, я провела дослідження і опитала 20 підлітків віком від 15 до 16 років. Їм були запропоновані такі питання:

1) Чи є у вас родимки або інші новоутворення на тілі?

СХЕМА 1



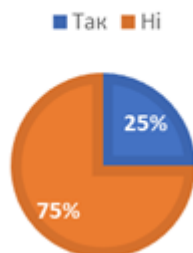
2) Чи турбують вас ці новоутворення на тілі у повсякденному житті?

СХЕМА 2



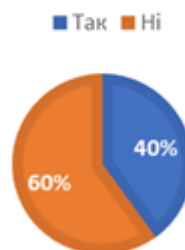
3) Чи зверталися ви до лікаря з приводу цього питання?

СХЕМА 3



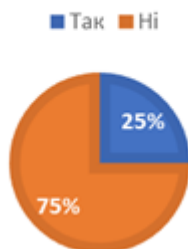
4) Чи видаляли ви родимки і чи знаєте про наслідки такого прояву на тілі?

СХЕМА 4



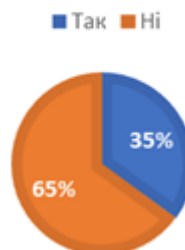
5) Чи присутня генетична спадковість, щодо ракових захворювань у вас в сім'ї?

СХЕМА 5



6) Чи виконуєте ви якісь дії для запобігання ракових захворювань?

СХЕМА 6



Висновок опитування: в результаті опитуваннями дослідили, що більша кількість респондентів мають новоутворення на тілі(95%) і вони їх не турбують(90%). А як наслідок, більшість підлітків не зверталися до лікаря з приводу цього питання і не видаляли родимки. Внаслідок проведення дослідження слід зазначити, що більша половина опитуваних(75%) не мають генетичної схильності, щодо цього виду захворювання, а тому не роблять певні дії для її запобігання. Викликає стурбованість те, що більшість опитаних(40%) не знають про наслідки такого прояву на тілі. Тому я розробила ряд порад для запобігання цього небезпечного захворювання. При дотриманні яких, ризик розвитку раку шкіри можна зменшити.

Список літератури:

1. Здоров'я України [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://health-ua.com/pics/pdf/O_2010_2/10-11.pdf

2. CHOICE UKRAINE [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://choice.ua/blog/onkobolnim>
3. Медичний центр ДОПОМОГА[Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://dopomoga-plus.com/uk/articles/rak-shkiri-shho-oznachaeh-diagnoz-yakogo-boyatsya-navit-najstijkish/>
4. ЛАЗЕРСВІТ [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://lazersvit.com/uk/stati/dose-onkologicheskogo-ubijcy>
5. NINA.AZ[Електронний ресурс].-Режим доступу: [https://www.wikidata.uk-ua.nina.az/%D0%A0%D0%B0%D0%BA_\(%D1%85%D0%B2%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%B0\).html](https://www.wikidata.uk-ua.nina.az/%D0%A0%D0%B0%D0%BA_(%D1%85%D0%B2%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%B0).html)
6. Клініка Біляка [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://bilyak.com.ua/directions/novoutvorenniya-na-shkiri/bazalioma-shkiri/>
7. OXFORD MEDICAL [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://oxford-med.com.ua/ua/services/terapevticheskiy-stacionar/lechenie-raka-koji/>
8. Клініка MEDIKOM [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://medikom.ua/ru/bazalioma-bazalnokletochnyj-rak-kozhi/>
9. Онкологічна клініка Інновація [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://innovacia.com.ua/melanoma-center/lechenie/>
10. Клініка лікування холодом MED Кріоніка [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://medcryonika.com.ua/ukr/history.html>
11. Буковинський державний медичний університет [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.bsmu.edu.ua/blog/onkologichni-zahvoryuvannya-shkiri-u-ditej/>

*Вікторія Ащеулова, учениця 9-Б класу
Анастасія Завірова, вчитель біології,
Запорізька загальноосвітня школа I-III ступенів №15
Запорізької міської ради Запорізької області
м. Запоріжжя*

СТОМАТОЛОГІЧНА ДОПОМОГА В ДАВНІ ЧАСИ

Сьогодні стоматологія є високотехнологічною галуззю медичної науки, яка пов'язана з багатьма не менш розвиненими та технологічними сферами науки та техніки, але так було не завжди. Довгий час люди мали серйозні проблеми з зубами, і могли лише мріяти про ті стоматологічні послуги, які зараз можуть надати спеціалісти клініки, розташованої в сусідньому будинку. Люди страждали не тільки через неможливість пережовувати тверду їжу, а ще й через естетичні недоліки, бо відсутність зубів дуже кидається в очі, тому з давніх давен лікарі намагались якимось чином вирішити хоча б частину складних питань, пов'язаних із стоматологією.

Археологи, які досліджували поховання та залишки первісних людей, встановили, що ще з давніх пір люди мали проблеми з зубами. Головними проблемами були недостатнє вживання твердої їжі та відсутність певних

вітамінів, саме вони призводили до сильного зубного болю. Бажання вирішити цю проблему спричинило появу перших стоматологів. До речі, сучасна людина може подумати, що стоматологія у ті часи була потрібна лише для видалення зубів, але це не так. Навіть у тодішні часи стоматологи вигадували методи, щоб якнайдовше зберегти пацієнту здатність жувати. Відомі на сьогодні археологічні дані свідчать, що першими стоматологами були етруски, які спробували замінити втрачені зуби штучними в 7 ст. до н.е. Саме вони винайшли зубні протези. Для створення протезу використовували зуби тварин, які підходили за розміром. Завдяки хорошій міцності таких імплантів людина могла пережовувати тверду їжу. А 9 тис. років тому з'явилося перше свердло для лікування зубів. Його знайшли в пакистанському похованні Мергара, яке відноситься до епохи неоліту. У одинадцяти людей, останки яких було виявлено, спостерігалися сліди від втручання стоматологів, що свідчить, принаймні, про наміри та спроби вирішувати актуальну та болючу проблему.

Свої зубні лікарі були і в такій суворій країні, як Японія. Будучи країною з жорстокими звичаями, Японія виховувала своїх жителів з хорошою витримкою та здатністю стійко переносити біль. Тому тодішні місцеві лікарі видаляли зуби лише руками, перед цим розхитуючи зуб спеціальним долотом і молоточком. Незважаючи на традицію зневажливого ставлення до болю та страждань, японці все одно розуміли, що зуби варто берігти, тому що видалений зуб вже не виросте. Видалення було останнім кроком, коли інші спроби врятувати зуб виявлялись марними.

А ось єгиптяни намагалися вигадати спосіб лікування зубів без їх видалення. Для цього вони винайшли першу зубну пасту, до складу якої входили: добре подрібнені пемза, шкарлупа від яєць, мирра, попел від нутрощів бика. Сьогодні це здається дичиною, але в ті часи нещасні жертви зубного болю ладні були на що завгодно, лише б втамувати нестерпний біль, і вірили в те, що такі дивні інгредієнти мають магічну силу.

Якщо чистка зубів пастою не допомагала, дантисти пропонували запломбувати зуб. Якщо все ж таки доводилося видаляти зуб, на його місце ставили імплант, який закріплювався до сусідніх зубів золотим дротом. Таким чином, вже в давнину були закладені підвалини сучасної вискотехнологічної стоматології, а досвід лікарів давнини став у нагоді їх сучасним колегам.

В Давньому Римі також уважно ставились до стану ротової порожнини і намагались зберегти здорові зуби якомога довше. Зокрема, римляни теж суворо відносилися до догляду за зубами. Вони чистили зуби порошком на основі аміаку. Звісно, він мав не дуже приємний запах, але добре справлявся з нальотом. Сьогодні такі засоби навряд чи набули б популярності, але ефективні зубні пасти, які пропонують косметичні та фармакологічні компанії, створювались і на основі вивчення та дослідження стародавніх рецептів.

Лікування, звісно ж, важливе, але здорові зуби простіше зберігати відразу, ніж намагатись виправити те, що вже пошкоджене, тому профілактичний догляд також мав місце в давні часи.

Творцями першої зубної щітки були китайці у 14 столітті. Але більше вона нагадувала невеликий віничок. А у 1870 році щітка придбала вже звичну

нашому оку форму. Англійці через отвори зв'язали щетинки і вставили їх в кістяну ручку.

В 1938 році щітка зазнала змін, адже американські вчені зрозуміли, як робити нейлон. Він відразу почав використовуватися у виробництві щіток, і настільки добре себе зарекомендував, що і сьогодні провідні виробники засобів догляду за ротовою порожниною використовують саме цей матеріал для виготовлення зубних щіток найрізноманітніших моделей, які постійно вдосконалюються.

Незважаючи на певний прогрес в стоматології давніх часів, зубний біль залишався невід'ємним супутником людства, адже надійних засобів лікування зубів ще не винайшли, карієс, хоча і не набув на той час статусу епідемії, вже почав свій руйнівний шлях планетою, тому лікарі середньовіччя намагались не лише вилікувати ушкоджені зуби, а й полегшити за можливості страждання пацієнтів.

У I ст. нашої ери стоматологи вирішили, що треба допомогти позбавитися болю пацієнтам, для цього почали використовувати миш'як. Це допомагало добре справлятися з зубним нервом і втамовувало нестерпний біль. В середні віки не було такої окремої медичної спеціальності, як зубний лікар, тому тим, хто мучився від зубного болю допомогу надавали цирульники і ремісники. Не дуже добре освічені люди середньовіччя вважали, що стоматологія - це заняття, не гідне поважних людей. До речі, в більшості випадків зуби видаляли, бо інше лікування було дороге. Лікування могли дозволити тільки багаті люди, стоматологи прибирали їм біль миш'яком і ставили протези та пломби із золота.

Вже у 12 ст. протезування було дуже популярним у Європі і Штатах. До використання керамічних зубів у вигляді протезів раніше використовували зуби солдатів, які померли під час бойових дій.

В Київській Русі також були свої дантисти, яких називали «зубоволоками» за те, що могли полегшити страждання пацієнта, витягнувши кліщами хворий зуб. В ті часи про протезування не йшлося, частіше зверталися по допомогу до святих, яким чинили молитви з проханнями припинити страждання.

Якщо молитви не допомагали, можна було звернутись до знахаря, який начебто мав навички «перекидати» нестерпний біль на якийсь інший об'єкт. Крім того, зубний біль намагались вгамувати настоянкою або відваром з кори дуба. Офіційна медицина від молитв та замовлянь зубів відмовилась, а от використовувати кору дуба для догляду за ротовою порожниною стоматологи радять і сьогодні.

При Людовіку XV жив П'єр Фошар, він був відомим стоматологом, який придумав перший прототип брекетів – це була тонка пластина зі срібла або іншого металу. Щоб закріпити пластинку, він застосовував дріт і шовк. Крім цього, він ще придумав коронки, відливаючи із золота ковпачки і надягаючи їх на зіпсовані зуби, покриваючи їх порцеляною, яка підходила за кольором до решти зубів. Ще один винахід мес'є Фошара - штифти. Щоб зміцнити зуби і додати декілька імплантів, він використовував їх, тим самим встановлюючи перші мости. Він ще написав трактат "Дантист-хірург або Трактат про зуби", в трактаті було 130 описаних стоматологічних захворювань. Цей видатний твір побачив світ в 1728 році.

Особистий дантист Джорджа Вашингтона винайшов перший бор, який зробили з прядки. Він ще зробив великому реформатору знімні зубні протези. Навіть бренд "Зуби Ватерлоо" з'явився через велику кількість загиблих на тій битві хлопців, які не мали проблем з зубами, тому їх зуби можна було використовувати як імпланти. Також англійські та американські дантисти отримали багато природного матеріалу через війну між Північчю та Півднем.

Перший прототип бормащини з мотором з'явився у 1864 році. Він міг працювати без перерви 2 хвилини, але був занадто гучним. А тому вже на початку 20-го ст. були винайдені електричні агрегати. Через швидкий розвиток технологій у сфері стоматології також почалися технічні прориви, наприклад: поява апаратів для рентгену, потужні антисептики та фотополімерні матеріали для пломбування.

Можна зробити висновок, що XX століття стає часом прориву в імплантології, але і сьогодні стоматологія не стоїть на місці. Ця сфера постійно розвивається, вдосконалюючи методи лікування та знеболювання. Сьогодні людина може звернутися до стоматолога із впевненістю, що її зуби будуть вилікувані без болю, відновлена чарувна усмішка, встановлені імпланти, а стоматологічні послуги стають все більш доступними, тому білосніжна голівудська посмішка сьогодні вже не є ознакою належності до категорії кінозірок, а просто вказує на те, що людина усвідомлює важливість профілактичного догляду та своєчасного лікування ротової порожнини.

Список літератури:

1. Історія стоматології від давнини до наших днів – факти, події, дати. Режим доступу: https://palmyra.net.ua/info/articles/istoriya_stomatologii_ot_drevnosti_do_nashikh_dney_fakty_sobytiya_daty/
2. Святий Антипа та «скажена трава» - як в давнину лікували зуби в Києві. Режим доступу: <https://bigkyiv.com.ua/svyatyj-antypa-ta-skazhena-trava-yak-v-davnynu-likuvaly-zuby-v-kyievi/>
3. Вилікувати зуби і не вмерти: історія світової стоматології. Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=bET6voSXo2g>
4. Зуби та догляд за ними. Як доглядали за зубами в давнину? Дивні поради давніх стоматологів. Режим доступу: <https://ukr-day.com/teeth-and-their-care/>

Анастасія Білогуб, учениця 10-А класу

Лідія Бондаренко, вчитель біології

*КЗ Ліцей №37 ім. М. Самойловича Кам'янської міської ради
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА В УКРАЇНІ

Здоров'я нації – це запорука її розвитку, стабільності, процвітання, в тому числі і економічного. Відмінне здоров'я сприяє народженню дітей з міцним

імунітетом, знижується рівень вроджених вад, сприяє розвитку хронічних хвороб у майбутньому, а також дозволяє довше працювати людям похилого віку.

За даними FAO – 16% енергії людство отримує з їжі тваринного походження, зокрема молока. В даний же час в Україні споживання цього продукту є нижчим від медично-рекомендованих. В середньому українець споживає менше 200 кг молока та молочних продуктів за рік, при нормі у 380 кг. Становище галузі молочного тваринництва з кожним роком погіршується, а Україна, на жаль, все більше орієнтується на імпорт молочної продукції, вказуючи на неконкурентоспроможність національної молокопереробної галузі, яка не в змозі задовольнити потреби внутрішнього ринку. З кожним роком українська молочна галузь втрачає можливості і здатність конкурувати навіть на вітчизняному ринку молочної продукції. На жаль, забезпечення виробництва, яке повинно бути соціально-орієнтованим на зростання здорового суспільства та яке не приносить матеріальної вигоди, і більше того – капітало- і трудомістке, потребує фінансової підтримки й контролю, сучасному бізнесу просто не цікаве [1].

Війна внесла негативні корективи в діяльність фермерських господарств. Поголів'я великої рогатої худоби в Україні за рік війни, на 1 березня 2023 року, скоротилося на 15,6% - до 2 млн 409,1 тис., зокрема корів - на 15%, до 1 млн 347,3 тис. Найсуттєвіше за рік поголів'я в промисловому секторі скоротилося в Запорізькій (з 53,5 тис. до 6,7 тис.), Харківській, Сумській та Миколаївській областях, тоді як дані в Донецькій, Луганській та Херсонській областях відсутні [2].

Загальний експорт українських молочних продуктів за квітень 2022 року становив 5,6 тис.т, що лише на 21% менше, ніж у квітні 2021 році. При цьому морські порти у Чорному й Азовському морі залишаються заблокованими російською армією, а отже, експорт переорієнтовується на нові альтернативні шляхи через західний кордон України.

Більше того, виникли проблеми з імпортом молочної продукції в Україну, тому багато молочних підприємств переорієнтовуються на внутрішній ринок і готові замінювати імпорт молочної продукції найближчим часом. Так, у квітні в Україну імпортували на 62% менше молочних продуктів, ніж за аналогічний період минулого року [3].

Та попри зовнішні фактори, які уповільнюють розвиток галузі, існують також внутрішні. Одна з них - це небажання молоді пов'язувати своє життя з сільським господарством. Якщо звернутися до статистики, вже давно зайнятість на тваринницьких фермах не входить до затребуваних чи престижних, більш того до високооплачуваних спеціальностей. Варто також відзначити, що й абітурієнти неохоче обирають цей напрямок праці. Як видно зі звіту, що складено інформаційною системою «Вступ.ОСВІТА.UA», лише 1206 абітурієнтів подали заяви на вступ на таку спеціальність як технологія виробництва і переробки продукції тваринництва [4].

З метою визначення обізнаності молоді щодо існування, діяльності та подальшого розвитку такої важливої галузі, було проведено анонімне

опитування. Респондентами стали учні 9-11 класів, загалом в опитуванні брали участь 75 осіб. Опитувальник складався з трьох споріднених тем:

- рівень споживання молочних продуктів в родинах опитуваних;
 - виробників молочних продуктів, яким опитувані надають перевагу;
 - ставлення респондентів до професій, які залучені в молочному скотарстві
- Результати опитування частково представлені у табл. 1.

Як видно з результатів, опитувані не цікавляться діяльністю фермерських господарств. 92% учнів не бажають обирати професію, що пов'язана з молочним тваринництвом.

Для країни, яка знаходиться у стані довготривалої війни, питання діяльності молочного скотарства актуальне, адже це запорука продовольчої безпеки населення. Треба враховувати, що велика кількість працівників даної сфери знаходяться на захисті нашої країни, отже, ще більше відчуватиметься дефіцит працівників. Розглянута проблематика багатогранна і потребує детального вивчення.

Таблиця 1 – Ставлення респондентів до професій молочного скотарства

Опитувальник	так	ні	не знаю
1. Чи є у вашій родині людина, яка працює на фермі з вирощення великої рогатої худоби (якщо відповідь так, вкажіть число таких працівників)	6	69	
2. Чи є у вашій родині люди, які працюють на підприємствах з виготовлення молочних продуктів	1	74	
3. Чи утримують ваші родичі корів (якщо так – вкажіть скільки корів)	9	66	
4. Чи хотіли б ви особисто пов'язати свою діяльність з молочним тваринництвом	6	69	
5. Чи розглядали ви можливість обрання в якості майбутнього фаху таку спеціальність як «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»	5	70	
6. Чи знали ви про таку спеціальність до опитування	46	29	
7. Чи є серед ваших однокласників та ровесників люди, які б хотіли працювати у молочній промисловості	13	59	3
8. Як ви вважаєте чи є у молочній промисловості України проблеми	17	55	3
10. Чи є тваринництво та рослинництво перспективними галузями в Україні	45	20	10
11. Назвіть фермерське господарство, яке розташоване у вашому місті/районі/регіоні			75

Список літератури:

1. Антощенкова, В.В. Сучасний стан молочного скотарства в Україні [Текст] / Український журнал прикладної економіки. 2020. Том 5. № 2. С. 25–32. ISSN 2415-8453.
2. Інтернет - джерело <https://interfax.com.ua/news/economic/900290.html>
3. Інтернет-джерело <https://www.avm-ua.org/uk/post/ak-vijna-2022-zminue-rinok-moloka-v-ukraini>
4. Інтернет-джерело <https://osvita.ua/consultations/89708>

*Софія Гатілова, ліцеїстка 10-Б класу,
Дніпровський науковий ліцей інформаційних технологій
Ірина Борисенко, асистентка кафедри фізичної,
органічної та неорганічної хімії
ДНУ ім. О. Гончара
Вікторія Гавриліна, вчителька хімії
Дніпровський науковий ліцей інформаційних технологій
Дніпровської міської ради
м. Дніпро*

МОЛЕКУЛЯРНЕ МОДЕЛЮВАННЯ КОМПЛЕКСІВ ПОТЕНЦІЙНИХ НУКЛЕОТИД-ЗВ'ЯЗУЮЧИХ РЕЧОВИН З ДНК

Розробка методів синтезу нових N,O,S-гетероциклів та нових комплексів з Ренієм дає нам нові можливості для пошуку біологічно активних речовин певного типу дії. Незважаючи на велику кількість синтезованих сполук, які використовуються як лікарські препарати, актуальним є завдання створення методології цілеспрямованого синтезу сполук з високими показниками активності.

Метою роботи є теоретичний комп'ютерно-хімічний аналіз, відбір N,O,S-гетероциклічних сполук і кластерних сполук Ренію ди- і тетракарбоксилатного типу з півалатними лігандами раніше синтезованих і НДІ хімії та геології ДНУ ім. О. Гончара і дослідження їх взаємодії з ДНК для передбачення найбільш активних лігандів для подальшої рекомендації сполук до модифікації або синтезу de novo.

Об'єкти досліджень. N,O,S-гетероциклічні сполуки, кластерні сполуки Ренію з біологічно активними лігандами синтезовані в НДІ хімії та геології ДНУ ім. О. Гончара, ДНК тимуса теляти.

Предмет досліджень. Енергії зв'язування лігандів і ДНК, отримані шляхом проведення молекулярного докінгу.

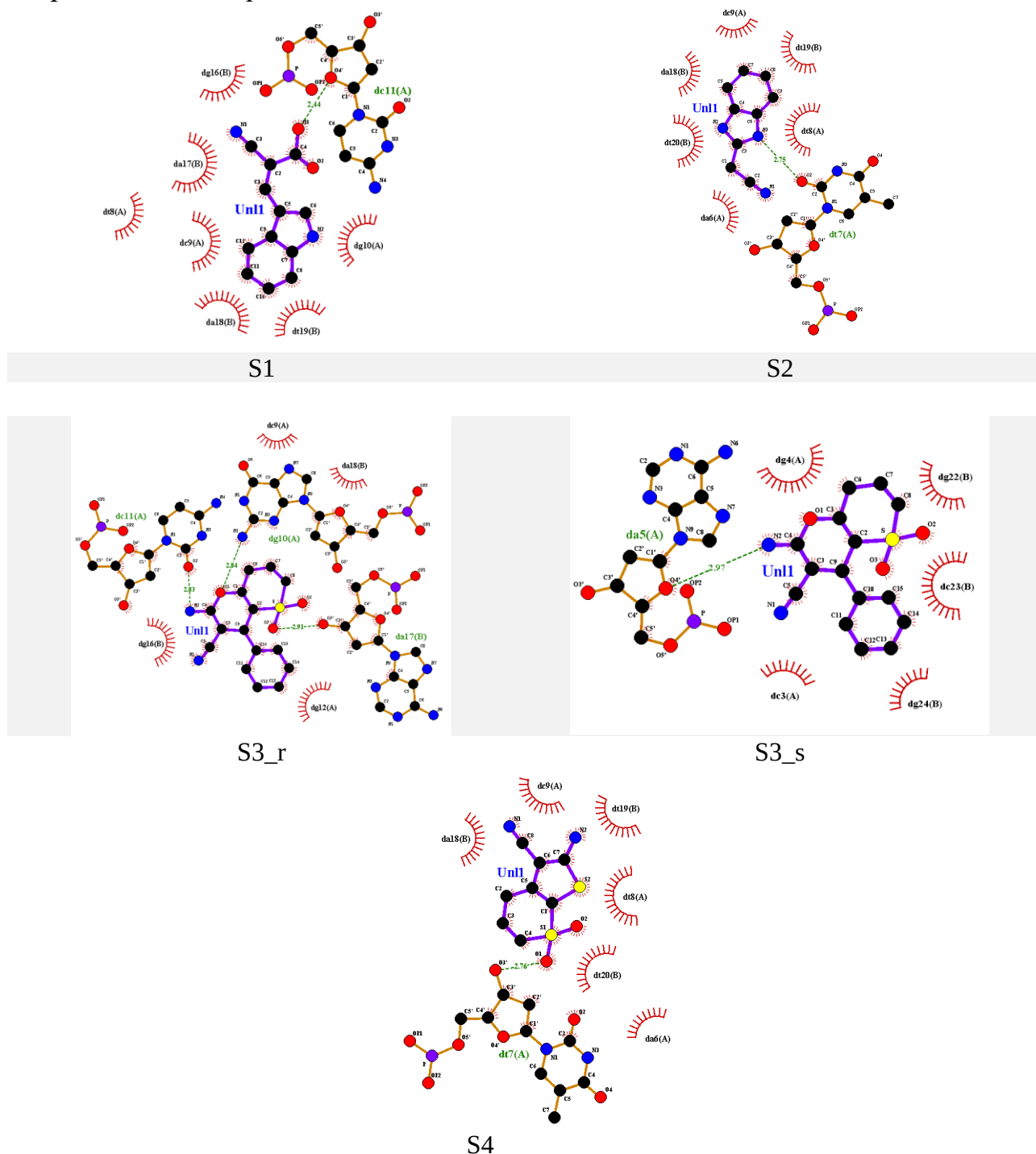
Наукова новизна одержаних результатів. Досліджено потенціал обраних N,O,S-гетероциклічних сполук і кластерних сполук Ренію з біологічно активними лігандами як нуклеотид-зв'язуючих речовин.

Практична цінність роботи. Результати проведених досліджень можуть бути застосовані у подальших теоретичних і експериментальних дослідженнях похідних N,O,S-гетероциклічних сполук і Ренію з біологічно активними лігандами як потенційних нуклеотид-зв'язуючих речовин і розробка засад їх подальшого використання у медичній практиці.

Результат проведеного комп'ютерно-хімічного аналізу гетероциклічних сполук

У результаті молекулярного докінгу лігандів і дволанцюговою β -спіралю ст-ДНК отримано комплекси ДНК-ліганд. Аналіз структури цих комплексів показав, що усі ліганди зв'язуються з малою борозенкою ДНК. Усі комплекси характеризуються наявністю водневих зв'язків з основами ДНК і гідрофобних взаємодій. Найбільша кількість водневих зв'язків спостерігається у сполук S3_r, S3_s для цих сполук також найнижча енергія зв'язування за результатами молекулярного докінгу. Схематичні двовимірні зображення результатів

молекулярного докінгу були виконані за допомогою програми LIGPLOT+ [1, 2] і представлені на рис. 1.



— гідрофобні нелігандні залишки; — зв'язки між атомами ліганду або основи ДНК; ● — відповідні атоми, які мають гідрофобні зв'язки; — водневі зв'язки

Рисунок 1 – Схематичні двовимірні зображення результатів молекулярного докінгу у програмі LIGPLOT+

Дані розрахованих енергій міжмолекулярної взаємодії наведені в табл. 2.1. За результатами оптимізації проведено розрахунки термодинамічних параметрів одержаних комплексів (табл. 1). Виходячи зі значення енергії зв'язування рівному $-7,38$ ккал/моль, можна зробити висновок, що R-

стереоізомер сполуки S3 найкраще зв'язується з дволанцюговою β -спіраллю c-DNA.

Таблиця 1 – Енергії зв'язування комплексів ДНК-ліганд

Ліганд	Енергія зв'язування, ккал/моль
S1	-6,58
S2	-6,42
S3_r	-7,38
S3_s	-7,44
S4	-6,28

Результат проведеного комп'ютерно-хімічного аналізу ренієвих комплексів з ДНК

Прийнято вважати, що якщо вільна енергія зв'язування низька, то спорідненість зв'язування є сильнішою між молекулами рецептора (ДНК) і «ліганду» (кластери диренію (III)). З цих причин були представлені розрахунки молекулярно-стикованої моделі, а найбільш вигідні молекулярні комплекси після молекулярного докінгу зображені на рис. 4. Теоретичні дослідження на даному етапі дозволяють зробити висновок, що переважне зв'язування досліджуваних сполук з ДНК відбувається за неінтеркаляційним механізмом зв'язування за рахунок ван-дер-Ваальсової та гідрофобних взаємодій з функціональною групою ДНК у мінорній борозенці нуклеотидного дуплексу. Наявність водневих зв'язків приводить до більшої стабілізації складних кластерів диренію(III) – ДНК. Отримані енергії зв'язування молекулярних комплексів після докінгу наведено в таблиці 2.

Таблиця 2 – Результати молекулярного докінгу: енергії зв'язування диренієвих(III) кластерів з ДНК (1bna), ккал/моль

Ліганд	Енергія зв'язування, ккал/моль
S5	-3,61
S6	-2,81
S7	1,70

Аналіз структури комплексу S5 - ДНК, отриманого в результаті молекулярного докінгу, показав наявність гідрофобної взаємодії між лігандом і нуклеотидами дезоксицитидину DC9 ланцюга А, дезокситимідинами DT19 і DT20 ланцюга В, а також двох водневих зв'язків між лігандом та 2'-дезоксирибозами нуклеотидів дезокситимідинів DT8 ланцюга А та DT20 (В).

Аналіз структури комплексу 1268035 - c-DNA, отриманого в результаті молекулярного докінгу, показав наявність гідрофобної взаємодії між лігандом та дезокситимідинами DT20 та дезоксицитидином DC21 ланцюга В, а також двох водневих зв'язків між лігандом та нуклеотидами DC3 ланцюга А та дезоксицитидином DC21 (В).

Для комплексу ліганду транс-тетрахлорид- μ -півалатодиреній(III)–ДНК молекулярний докінг показав наявність лише гідрофобної взаємодії між лігандом та нуклеотидами дезокситимідинами DT19, DT20 ланцюга В, DT8 ланцюга А, дезоксицитидином DC9 ланцюга А.

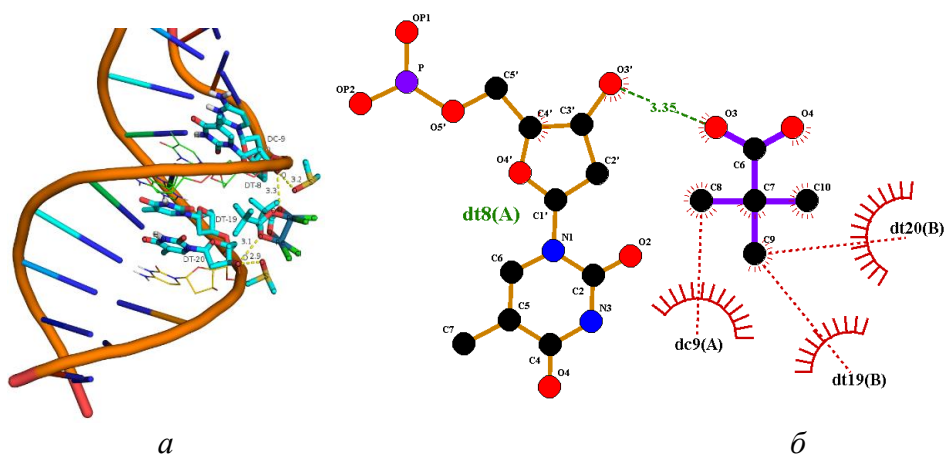


Рисунок 2 – а – Комплекс ліганду біс-диметилсульфоксид-цис-тетрахлорид-μ-півалатодиреній(III) із с-ДНК (1bna); б - 2D діаграма взаємодії, отримана за допомогою LigPlot+, для взаємодії з ДНК та лігандом біс-диметилсульфоксид-цис-тетрахлорид-μ-півалатодиреній(III). Червоні кола та еліпси на кожному графіку показують залишки ДНК. Водневі зв'язки відображаються як зелені пунктирні лінії, а спицеподібні дуги представляють залишки, які утворюють ван-дер-Ваальсові взаємодії з лігандом.

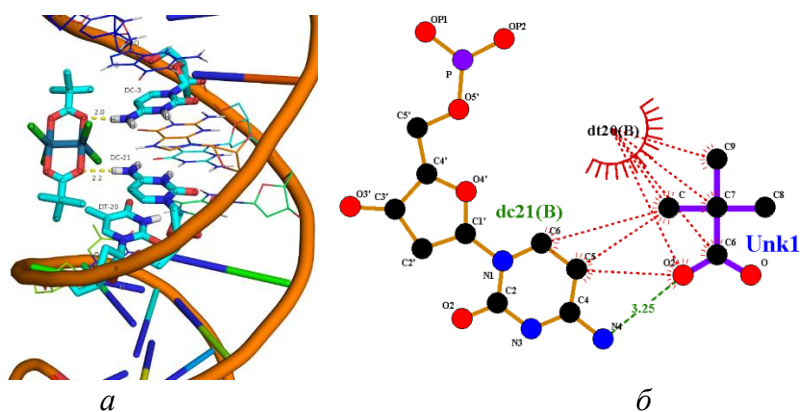


Рисунок 3 – а – Комплекс ліганду транс-тетрахлорид-μ-півалатодиреній(III) з с-ДНК (1bna); б – 2D діаграма взаємодії, отримана за допомогою LigPlot+, для взаємодії з ДНК та лігандом. Червоні кола та еліпси на кожному графіку показують залишки ДНК. Водневі зв'язки відображаються як зелені пунктирні лінії, а спицеподібні дуги представляють залишки, які утворюють ван-дер-Ваальсові взаємодії з лігандом.

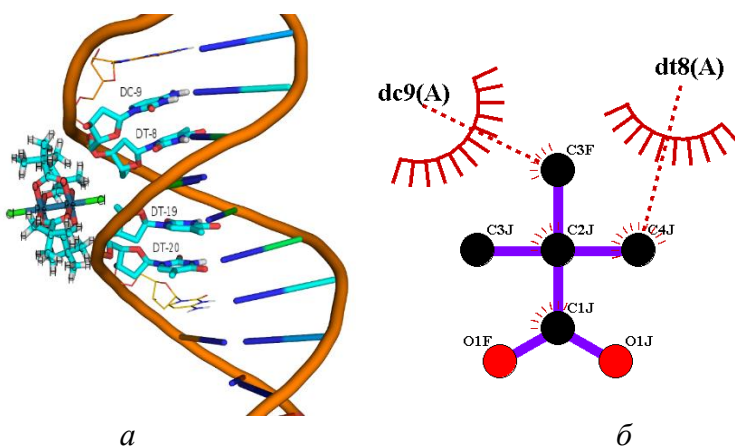


Рисунок 5 – а – Комплекс ліганду дихлорид-μ-півалатодиреній(III) з с-ДНК (1bna); б - 2D діаграма взаємодії, отримана за допомогою LigPlot+, для взаємодії з ДНК та лігандом 1275361. Червоні кола та еліпси на кожному графіку показують залишки ДНК. Водневі зв'язки відображаються як зелені пунктирні лінії, а спицеподібні дуги представляють залишки, які утворюють ван-дер-Ваальсові взаємодії з лігандом.

Висновки:

1. На основі представлених результатів теоретичного комп'ютерно-хімічного аналізу здійснено відбір раніше синтезованих N,O,S-гетероциклічних сполук, які рекомендовано до модифікації, а саме: розраховані енергії зв'язування, свідчать про те, що R-стереоізомер сполуки S3 найкраще зв'язується з дволанцюговою β -спіралю модельною ДНК серед досліджених сполук.
2. Зв'язування досліджуваних N,O,S-гетероциклічних сполук з ДНК відбувається за неінтеркаляційним механізмом шляхом гідрофобних взаємодій у малій борозді нуклеотидного дуплексу.
3. Серед досліджуваних комплексів ренію ди- і тетракарбоксилатного типу з півалатними лігандами, виходячи з одержаних енергій зв'язування, можна зробити висновок, що сполука S5, а саме біс-диметилсульфоксид-цис-тетрахлорид- μ -півалатодиреній(III), краще зв'язується з дволанцюговою В-спіралю ст-ДНК.
4. Переважне зв'язування кластерних сполук ренію ди- і тетракарбоксилатного типу з півалатними лігандами з ДНК відбувається за неінтеркаляційним механізмом зв'язування за рахунок ван-дер-ваальсових і гідрофобних взаємодій з функціональною групою ДНК у мінорній борозенці нуклеотидного дуплексу. Наявність водневих зв'язків призводить до більшої стабілізації складних кластерів диренію(III) – ДНК.

Список літератури:

1. Laskowski R.A. LigPlot+: multiple ligand-protein interaction diagrams for drug discovery / R.A. Laskowski, M.B. Swindells // J. Chem. Inf. Model. 2011. Vol 51. P. 2778-2786.
2. Wallace A.C. LIGPLOT: a program to generate schematic diagrams of protein-ligand interactions / A.C. Wallace, R.A. Laskowski, J.M. Thornton // Protein Eng. 1996. Vol. 8. P. 127-134.

*Маргарита Дем'янчук, учениця 11 класу
Любов Мартинюк, учитель хімії та біології
Канівської школи I – III ступенів №3
Канівської міської ради Черкаської області
м. Канів, Черкаська обл.*

ДОСЛІДЖЕННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВІТАМІННИХ КОМПЛЕКСІВ «ПРОДЕВІТ» ТА «ЧІКТОНІК» В ОСІННЬО – ЗИМОВИЙ ПЕРІОД ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ КРОЛІВНИЦТВА

Кролівництво є однією з найперспективніших галузей тваринництва, яка характеризується швидкою окупністю вкладень у виробництво. Кролів вирощують для отримання цінного м'яса, хутра та пуху. М'ясо кролів —

дієтичне, незамінне в лікувальному харчуванні, легко засвоюється, при високому вмісті білку практично не містить холестерину [2].

В Україні значна частина виробництва кролятини зосереджена в присадибних та фермерських господарствах. Домашнє кролівництво дає змогу забезпечити родину якісним та свіжим м'ясом.

При вирощуванні кролів, важливо забезпечити збереження поголів'я та досягти високого рівня продуктивності. Для виконання цього завдання, годівля кролів повинна забезпечити потребу організму тварин збалансованим та поживним раціоном. Це необхідно для максимальної реалізації генетичних задатків, отримання високих показників без шкоди для здоров'я тварин при мінімальних затратах кормів.

Сучасні наукові дослідження з біохімії, фізіології та годівлі свідчать про виключно важливу роль повноцінного складу вітамінів та мікроелементів у живленні кролів, прояві їх продуктивних якостей та формуванні стійкої резистентності до захворювань.

Актуальність дослідження: дослідити ефективність використання вітамінних комплексів «Чіктонік» та «Продевіт» для підвищення добробуту та продуктивності кролів породи метелик та німецький строкатий велетень.

Мета роботи: визначення доцільності використання комплексів вітамінів «Чіктонік» та «Продевіт» в осінньо-зимовий період для підвищення ефективності вирощування кролів.

Означена мета реалізується в таких завданнях: визначити вплив вітамінних комплексів «Чіктонік» та «Продевіт» на інтенсивність росту та клінічний стан кролів породи метелик та німецький строкатий велетень; дослідити, який з комплексів «Чіктонік» чи «Продевіт» забезпечує більш ефективний вплив на ріст та розвиток кролів, збільшення їх продуктивності та формування стійкої резистентності до хвороб заразного та незаразного типу; встановити, кролі якої породи метелик чи німецький строкатий велетень більш чутливі до нестачі вітамінів в осінньо-зимовий період.

Об'єкт дослідження: процес формування м'ясної продуктивності кролів породи метелик та німецький строкатий велетень.

Предмет дослідження: жива маса та інтенсивність росту кролів породи метелик та німецький строкатий велетень в приватному господарстві Цукор Світлани Іванівни при введенні в раціон вітамінних комплексів «Чіктонік» та «Продевіт».

Методи дослідження: загальноприйняті зооветеринарні (визначення живої маси, середньодобових приростів), клінічні (визначення фізіологічних показників), математичні (достовірність отриманих показників), експериментальні, статистичні.

Наукова новизна одержаних результатів: теоретично обґрунтовано та експериментально доведено вплив вітамінів на перебіг біохімічних процесів в організмі кролів. Вперше досліджено ефективність використання в осінньо-зимовий період вітамінних комплексів «Продевіт» та «Чіктонік» для покращення показників продуктивності кролів породи метелик та німецький строкатий велетень.

Практична цінність роботи: результати досліджень можуть бути використані кролівниками - практиками при вирощуванні кролів в приватних господарствах.

Ми сподіваємось, що результати наших досліджень будуть використанні при вирощуванні кролів у інших приватних господарствах.

Дослідження проводилось у приватному господарстві Цукор Світлани Васиївни у місті Каневі. Були відібрані кролі німецький строкатий велетень, які характеризуються стійкістю до захворювань та невибагливістю при утриманню. Та кролі породи метелик, яким властива плодючість та м'ясна скоростиглість. Також для проведення науково – господарського експерименту ми обрали два вітамінних комплекси «Чіктонік» та «Продевіт». Дослідження проводили протягом листопада 2022 року - лютого 2023 року по методу груп. У першому досліді було відібрано 90 голів у 30 - денному віці породи німецький строкатий велетень. З них сформували три групи – контрольну та дві дослідні. В контрольній групі джерелом вітамінів була хвоя, гілочки плодових дерев, сушена зелень. В дослідних в раціон додавали вітамінні комплекси – в першій групі - комплекс «Чіктонік», а у другій – «Продевіт». Основний період досліді тривав 120 діб.

У другому досліді відібрали 90 кролів породи метелик, які теж поділили на три групи. Характер годівлі та джерела вітамінів були аналогічним першим з першим дослідом. Протягом всього дослідження систематично здійснювався контроль фізіологічного стану тварин (температура тіла, частота дихання, серцебиття). Всі показники були в межах норми, проте кролі контрольної групи показали помітне зниження апетиту та спад активності в період 60 – 90 днів дослідження. Також збереженість поголів'я у контролі становить 90 %, у дослідних групах – 100%.

Таблиця 1 – Прирости живої маси піддослідних кролів ($M \pm m$).

Показник	Група		
	I (контроль)	II	III
Перший дослід			
Жива маса однієї голови, г: на початок досліді на кінець досліді	983,1 $\pm$ 0,50	982,9 $\pm$ 0,57	980,9 $\pm$ 0,32
	4263,7 $\pm$ 0,24	4901,5 $\pm$ 0,37	4705,9 $\pm$ 0,38
Середньодобові прирости живої маси за період досліді, г	27,3	32,7	31,1
B% від контролю	-	+19,8	+13,9
Другий дослід			
Жива маса однієї голови, г: на початок досліді на кінець досліді	979,8 $\pm$ 0,33	970,8 $\pm$ 0,32	971,2 $\pm$ 0,38
	4024,3 $\pm$ 0,53	4507,2 $\pm$ 0,55	4306,4 $\pm$ 0,45
Середньодобові прирости живої маси за період досліді, г	25,4	29,5	27,8
B % від контролю	-	+16,1	+9,5

Результати науково-господарського досліді показали, що найвищі показники приросту живої маси (на 19,8% ніж у контролі) зафіксовані в кролів другої групи породи німецький строкатий велетень, які в складі раціону отримували комплекс вітамінів «Чіктонік», який характеризується більш

повним комплексом вітамінів та незамінних амінокислот, та на 6,6% порівняно з третьою групою (кролі породи метелик).

У другому науково-господарському досліді кролі контрольної групи породи метелик проявили значну чутливість до недостатньої кількості вітамінів у складі раціону в осінньо-зимовий період вагомою різницею у прирості живої маси в порівнянні з дослідними групами. У відсотковому відношенні кролі другої дослідної групи в прирості живої маси, в порівнянні з контролем, мали перевагу на рівні 15%, а третьої - 9%. Більшу чутливість до нестачі вітамінів проявили кролі породи метелик. Більший приріст живої маси і в першому і в другому досліді показали кролі породи німецький строкатий велетень, особливо при використанні комплексу «Чіктонік»

Важливим фактором успішного вирощування кролів є рентабельність виробництва. При розрахунках вказаного показника враховується весь комплекс витрат на їх утримання. Результати показали, що рентабельніше використовувати вітамінний комплекс «Продевіт».

Наші дослідження та аналіз їх результатів дають можливість зробити такі висновки:

- в осінньо-зимовий період необхідно включати в раціон кролів повноцінні добавки, так як результати дослідження показують, що приріст живої маси у тварин контрольної групи нижчий, ніж у дослідній. У другій дослідній групі (порода німецький строкатий велетень) прирости живої маси вищі на 19,8% та на 16,1%, а у третій (порода метелик) на 13,9% та 9,5%;

- за результатами дослідження середньодобових приростів живої маси можна стверджувати, що більш чутливі до нестачі вітамінів в осінньо – зимовий період кролі породи метелик, так як у контрольних групах у кролів цієї породи приріст на 1, 9% нижчий, ніж у німецького строкатого велетня;

- ефективніші результати в дослідженні впливу на біофізіологічні двох вітамінних комплексів показав вітамінний комплекс «Чіктонік» (у другій дослідницькій групі вищий приріст живої маси в першому досліді на 3,2%, а в другому на 3,3%;

- рентабельність виробництва кролятини з урахувань комплексу витрат має найвищі показники при вирощуванні кролів з використанням комплексу «Продевіт».

Список літератури:

1. Богданов Г. О. Довідник по годівлі сільськогосподарських тварин / Київ: Урожай., 1986. 488 с.

2. Довідник поживності кормів: колект. моногр / керівники проєкту: М. М. Карпусь, С. І. Карпович, А. В. Малієнко та ін./ Київ: Урожай, 1988. 400 с.

3. Ветеринарна клінічна біохімія/ керівники проєкту: Левченко В.І., Влізло В.В., Кондрахін І.П., Мельничук Д. О., Апуховська Л. І., Галяс В. Л., Головаха В. І., Сахнюк В. В., Томчук В. А., Грищенко В. А., Цвіліховський М. І. / Біла Церква: БГАУ, 2002. 400 с.

4. Санько О.П. Закономірності та особливості росту кролів різних порід. Науково – технічний бюлетень. Харків, 2005. Вип. 89. С. 144 – 148.

5. Хорунжий М.В., Плотников В. Г., Зайченко В.П., Вакуленко І.С. Поради кролівнику. Київ: Урожай, 1988. 144 с.

6. Щетина Н.Н., Липовецкий Н.Н. Домашнее животноводство / 3-е изд., перераб. Донецк: Изд-во Донбасс, 1984. 128 с.

*Вікторія Домбровська, учениця 11-Б класу
Галина Лало, учитель біології та екології
вищої кваліфікаційної категорії, старший учитель
КЗ «Ліцей «Перспектива» Світловодської міської ради»
м. Світловодськ, Кіровоградська обл.*

ДОСЛІДЖЕННЯ АЛЕЛОПАТИЧНОЇ АКТИВНОСТІ ВОДОРОЗЧИННИХ РЕЧОВИН З РОСЛИННОГО МАТЕРІАЛУ (ПРИРОДНІ ГЕРБИЦИДИ)

Алелопатія – відносно молодий напрямок в біологічній науці, який сформувався на стику фізіології рослин і геоботаніки. Він поєднує комплекс проблем з вивчення взаємовідносин організмів в екосистемах із експериментальною фізіологією рослин. Співіснуючи разом, частина рослин позитивно впливають одне на одного, а інші чомусь не уживаються зі своїми сусідами. Одні добре почуваються й гарно розвиваються на місці одних рослин-попередників, а на місці інших - пригнічуються, а іноді навіть гинуть. Виявилось, що сумісність або несумісність рослин обумовлюється дією певних хімічних речовин, що накопичуються в ґрунті (їх називають колінами, алелопатично активними сполуками або алелохімікатами). Присутність цих речовин у ґрунті є суттєвим екологічним фактором формування рослинного покриву. [2]

Явище алелопатії враховують у сільськогосподарському рослинництві при розробці структури сівозмін і мішаних посівів, з метою запобігання ґрунтовтоми в монокультурі, боротьби з бур'янами, фітопатогенними організмами тощо. [1]

Практичне значення мають відомості про взаємнокорисні зв'язки лікарських рослин. У разі оцінки алелопатичних якостей лікарських рослин враховують не тільки їх здатність виділяти різноманітні біологічно активні речовини, а й виявляти толерантність до шкідливих виділень. [1]

Алелопатія – це властивість (біологічний феномен) рослин, грибів, мікроорганізмів виділяти органічні сполуки, котрі пригнічують проростання, ріст, розвиток і здатність до розмноження інших організмів.

Носієм алелопатичної дії є фізіологічно активні речовини - коліни, хімічна природа яких дуже різноманітна й непостійна.

Методи біотестування дають змогу здійснити експрес-оцінювання біологічної активності рослинного матеріалу або зразків ґрунту по відношенню до модельних видів рослин (тест-об'єктів). Цю групу методів, зазвичай, застосовують для первинного оцінювання фізіологічних механізмів алелопатичних взаємодій, а також на початкових стадіях виділення та ідентифікації хімічної природи діючих речовин. Зокрема, оцінювання

біологічної активності фракцій екстрактів з рослинного матеріалу, отриманих послідовним екстрагуванням розчинниками зі зростаючою полярністю, дає можливість зробити попередні висновки щодо хімічної природи досліджуваних сполук. Методами біотестування за мінімальний проміжок часу та з мінімальними затратами оцінюють характер фізіологічної дії алелохімікатів (стимулювання або інгібування), залежність фізіологічного ефекту від концентрації, а також порівнюють дані, отримані різними дослідниками (у разі застосування ними однакових біотестів), щодо алелопатичної активності різних за походженням та хімічною природою діючих речовин. [3 с.74]

Опрацювавши наукову літературу з теми, провели експрес-оцінювання алелопатичної активності водорозчинних речовин з рослинного матеріалу на прикладі горіха волоського (*Juglans regia* L.). Тест-рослини, які ми обрали для дослідження – розсада молодих помідорів виду томат звичайний (*Lycopersicon esculentum*).

Підготовка до проведення дослідження.

На початку дослідження висіяли насіння помідорів виду томат звичайний (*Lycopersicon esculentum*) у 9 стаканчиків і об'єднали рослини в три групи (по три стаканчики в кожній групі): «Дослід 1», «Дослід 2», «Контроль». Відповідно підписали (Рис.1, Рис.2).

Вирощували сіянці протягом 1 тижня до появи справжніх листочків, поливали водою.

Наступним кроком було приготування водної витяжки з горіху волоського (*Juglans regia* L.) за таким алгоритмом:

1. 20 листків горіха волоського (*Juglans regia* L.) промили та поклали в каструлю, залили водою.

2. Поставили каструлю на плиту, довели до кипіння. Відварили листя протягом 10 хвилин. За 10 хвилин видалили листя з води, використовуючи шумівку.

3. Продовжили кип'ятити суміш протягом 20 хвилин.

5. Охолодили готову екстрактну суспензію та розлили в пляшки для зберігання.

Хід проведення дослідження.

За тиждень, коли помідори виду *Lycopersicon esculentum* проросли, почали їх поливати за таким принципом:

- Дослід 1 – 15 мл екстрактної суспензії горіху волоського (*Juglans regia* L.) і 10 мл води;

- Дослід 2 – 25 мл екстрактної суспензії горіху волоського (*Juglans regia* L.);

- Контроль – 25 мл чистої води;

Поливали тест-рослини таким чином 14 днів та спостерігали за ними, заносили результати в таблицю спостережень.

Обробка та представлення результатів.

На 4-й день дослідження ми почали помічати перші зміни. Дані дослідження наведені у табл.1.

Таблиця 1 – Дані досліджень

День експерименту	Полив:								
	Дослід 1 (чиста вода)			Дослід 2 (чиста вода)			Контроль (чиста вода)		
№ рослини	1	2	3	4	5	6	7	8	9
4-й день									
К-ть листків	2	2	2	2	1	2	2	2	2
Довжина стебла	0,2 см	0,2 см	0,5 см	0,2 см	0,3 см	0,2 см	0,5 см	0,4 см	0,6 см
К-ть рослин, що загинули	Всі рослини живі.								
Додаткові спостереження:	З'являється характерний для помідорів запах.								

Тест-рослини почали проростати, з'являються листочки, здебільшого по два на рослину. Довжина стебла варіює від 0,2 см до 0,6 см. Всі рослини живі, почуваються добре. Також з'являється характерний для помідорів запах.

На 7-й день експерименту ми почали поливати помідори з груп «Дослід 1» та «Дослід 2» водною витяжкою волоського горіху, «Контроль» - чистою водою.

Усі рослини набули яскраво-салатового кольору. Кількість листків у межах групи «Дослід 1» варіює від 4 до 8 штук, у групі «Дослід 2» - від 2 до 8 штук, у групі «Контроль» - від 5 до 6 штук. Довжина стебла у всіх групах поки суттєво не відрізняється. Найменша довжина стебла з-поміж усіх рослин – 5 см, найбільша – 10 см. Жодна тест-рослина не загинула, помідори активно ростуть і розвиваються. Результати дослідження занесені у табл.2.

Таблиця 2 – Дані досліджень на 7 день

День експерименту	Доза екстрактної суспензії:								
	Дослід 1 (мала доза рослинної витяжки)			Дослід 2 (велика доза рослинної витяжки)			Контроль (чиста вода)		
№ рослини	1	2	3	4	5	6	7	8	9
7-й день									
Зміни кольору листя	Яскраво-салатовий колір								
К-ть листків	5	6	4	8	6	2	6	4	2
Довжина стебла	6 см	6,5 см	7,7 см	5,5 см	6 см	5 см	8,5 см	10 см	9 см
К-ть рослин, що загинули	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Додаткові спостереження:	Активно ростуть і розвиваються.								

14-й день експерименту – останній. На цьому етапі спостерігаємо бурі плями та потемніння листків тест-рослин із групи «Дослід 1» та пожовтіння у групі «Дослід 2». У контрольній групі листки мають яскраво-зелений колір і гарний стан. Результати дослідження занесені у табл. 3.

Таблиця 3 – Дані досліджень на 14 день

День експерименту	Доза екстрактної суспензії:								
	Дослід 1 (мала доза рослинної витяжки)			Дослід 2 (велика доза рослинної витяжки)			Контроль (чиста вода)		
№ рослини	1	2	3	4	5	6	7	8	9
14-й день									
Зміни кольору листя	Бурі плями, темно-зелений колір			Пожовтіння			Яскраво-зелений колір		
К-ть листків	10	8	6	4	3	2	16	13	12
Довжина стебла	6 см	7,5 см	8 см	7 см	5,5 см	6,5 см	13,5 см	12,5 см	10 см
К-ть рослин, що загинули	1	1	2	3	3	1	0	0	0
	Всього: 4			Всього: 7			Всього: 0 (всі рослини вижили)		
Додаткові спостереження	Повільно в'януть, із кожним днем виглядають дедалі гірше.			Листки відпадають, рослини пригнічені, гинуть			Рослини в гарному стані, продовжують рости.		

Зовнішній вигляд тест-рослин на 14-й день дослідження група «Дослід 1» показано на рис.1, група «Дослід 2» – на рис. 2 та група «Контроль» – рис. 3.



Рисунок 1 – «Дослід 1»

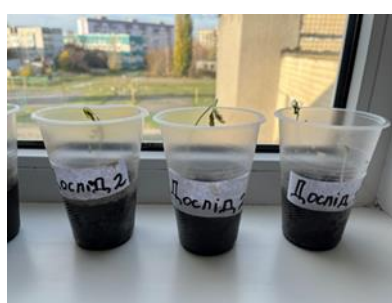


Рисунок 2 – «Дослід 2»



Рисунок 3 – «Контроль»

На основі спостережень і даних, занесених до таблиці 3, будуюмо графік – порівняння кількості рослин, що вижили. Графік порівняння представлений на рис. 4.

Бачимо, що у групі «Контроль» - вижили всі 9 рослин, у групі «Дослід 1» - 5, а в групі «Дослід 2» вижили лише 2 рослини з дев'яти.

Отже, найвищі показники в групі «Контроль», а найнижчі – у групі «Дослід 2».

Протягом 14 днів найкраще росли та розвивалися помідори з позначкою «Контроль». В'янули, усихали й гинули помідори з позначками «Дослід 1» та «Дослід 2». Помідори з позначкою «Дослід 2» виглядали, росли й розвивалися найгірше, майже всі рослини загинули.

Кількість рослин, що вижили

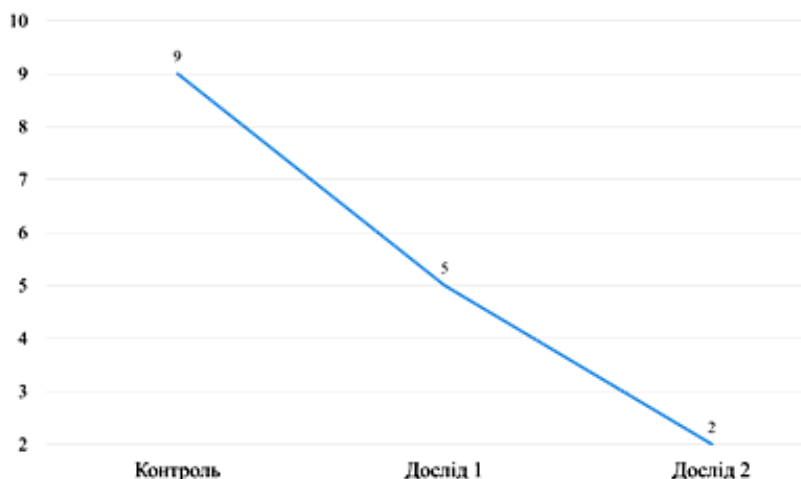


Рисунок 4 – Графік порівняння

Висновки та рекомендації:

Провівши дослідження алелопатичної активності водорозчинних речовин з витяжки горіху волоського на розсаду томатів методом експрес-оцінювання алелопатичної та зробили такі висновки:

1. Горіх волоський (*Juglans regia* L.) наділений алелопатичними властивостями.

2. Коліни, які виділяють деякі рослини, зокрема горіх волоський, згубно впливають на ріст помідорів та інших вибагливих рослин - пригнічують їхній ріст, розвиток, здатність до розмноження, призводять до загибелі рослин.

3. Отруйність колінів залежить від їхньої концентрації.

Рекомендації: очистити ділянку від бур'янів та деяких шкідників можна шляхом посадки на ній рослин, які виділяють коліни; не варто вирощувати культури на одній ділянці з однаковим періодом, чергуйте сівозміни; для підвищення врожайності вирощуйте на одній ділянці рослини з різною кореневою системою; дотримуйтесь правил сусідства культур.

Список літератури:

1. Алелопатія рослин. Спосіб доступу URL:
<https://www.pharmencyclopedia.com.ua/article/2698/alelopatiya-roslin>
2. Відділ алелопатії. Спосіб доступу URL:
http://www.nbg.kiev.ua/scientific_activity/ nauka/detail.php?ID=2614
3. Заїменко Н.В. Сучасні методи в алелопатичних дослідженнях: методичний посібник. / За заг. ред. чл.-кор. НАН України, професора Н.В. Заїменко. Київ: Видавництво Ліра-К, 2021. 200 с.
4. Коваленко Н.П. Еволюція наукових поглядів щодо алелопатичної активності сільськогосподарських культур у сівозмінах. // Сільськогосподарська мікробіологія: міжвідомчий тематичний наук. зб. Чернігів, 2012. Вип. 15-16. С. 161-173.
5. Юрчак Л.Д. Історія алелопатії: минуле й сьогодення...:наукова стаття/ISSN 1819-7329. Світогляд, 2018.

ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ КОЛЬОРУ НА КОРИСНІ ВЛАСТИВОСТІ ТА ХІМІЧНИЙ СКЛАД ЯБЛУК

Людина культивує яблуню протягом кількох тисяч років. Водночас такий знайомий нам фрукт продовжує залишатися незнайомцем, а замість користі може завдати шкоди. Оздоровлюючі та омолоджуючі властивості яблук давно відомі людині. Ще давні кельти вважали, що яблуко приносить безсмертя, а слов'яни вірили у «молодільні яблука».

У здоровому раціоні людини обов'язково повинні бути різноманітні овочі та фрукти. В них містяться необхідні для організму вітаміни та мікроелементи. Саме яблуко поряд з виноградом, бананом, манго та апельсином входить до п'ятірки найпопулярніших і найпоширеніших фруктів у світі. Для наших широт яблуко – фрукт номер один, який користується постійним попитом на ринку. Яблуні ростуть практично на всій території нашої країни, і багато хто віддає перевагу саме цим фруктам. За обсягом зібраних у світі яблук він поступається лише цитрусовим та бананам. Українські фермери щорічно збирають близько 1,5 млн. тонн яблук, а кількість країн, які постійно купують нашу продукцію, вже досягла 25. В Україні споживання яблук в середньому становить 17 кг на людину. І ця тенденція зростає особливо зараз у важкі часи для українців, адже вони недорогі і доступні. Цього року в Донецькій, Херсонській, Запорізькій та Харківській та інших областях, де тривали бойові дії, частина садів постраждали або були знищені російськими окупантами. Підприємства в цих регіонах мали сади зі значними площами.

Із смаком яблука ми знайомимосся ще в ранньому дитинстві і знаємо, що користь від яблук величезна. Адже у звичайному яблуці — повний набір вітамінів, мікроелементів, воно містить пектин, антиоксиданти, клітковину. Втім, яблука бувають різні — червоні, жовті, зелені. Яка між ними різниця? Які корисніші?

Колір яблук визначається вмістом в шкірці різних пігментів, які мають різні біологічні властивості. Крім того, в процесі еволюції рослини з допомогою кольору залучають різних птахів і тварин, у яких можуть бути різні смакові переваги – тому колір є для яблук своєрідним індикатором смаку. А значить, існують деякі відмінності між складом і властивостями сортів яблук різного кольору.

Тому варто розібратися, які яблука корисніші – зелені або червоні, кому які підходять, а також з'ясувати, в чому полягають відмінності плодів різного кольору.

Актуалізація наукового дослідження: для більшості з нас яблука — основний фруктовий компонент харчування протягом осінньо-зимових місяців, особливо зараз у важкі часи для українців, адже вони недорогі і доступні, та ще неймовірно корисні. Яблуко найпоширеніший фрукт серед учнів та вчителів

школи, тому постає питання чи знають вони, яку користь приносять червоні і зелені яблука. Чи впливає колір шкірки яблук на вміст у ньому корисних речовин?

Мета роботи: дослідити вплив кольору на корисні властивості яблук різних сортів та їх хімічний склад.

Завдання дослідження: узагальнити відомості наукової літератури та інших інтернет джерел про корисні властивості яблук різних сортів; провести опитування серед учнів та вчителів нашої школи з метою виявлення, які за колірною гамою яблука вони вживають частіше; визначити взаємозв'язок між кольором яблука та його хімічним складом; експериментальним методом визначити хімічний склад яблук (вміст вітаміну С, заліза Fe, глюкози $C_6H_{12}O_6$, крохмалю $(C_6H_{10}O_5)_n$, рН кислотності, пектинових речовин; з'ясувати вплив різних забарвлень та за сортом яблук на організм людини.

Під час дослідження було проведено опитування учнів та вчителів школи. В анкетуванні взяло участь 129 респондентів, анкетування показало: люблять яблука - 96,9%; оберуть не вагаючись - 62, 8% червоні, 37,2% зелені яблука; оберуть сорт Голден – 43%, Айдаред - 40,6% ; за смаковими якостями оберуть - 51, 9%, за кольором 10, 1%, не завжди за смаком чи сортом 38% респондентів.

Отже об'єктом дослідження було взято яблуко двох сортів: №1 зелене - Голден Делішес (Golden Delicious), та №2 червоне – Айдаред (Idared).



Рисунок 1 – Сорти яблук Голден Делішес, Айдаред

Сорт Айдаред. Широко використовується в селекції як донор високої врожайності, хорошої товарності плодів, джерело компактності росту і плодоношення, швидкоплідності плодів. Дає хороші результати при несприятливих умовах вирощування. Сорт поширений в багатьох країнах світу. У світовому рейтингу сортів у 2009 році посів сьоме місце, а в країнах Євросоюзу - третє. В даний час входить в десятку найбільш поширених сортів в Україні.

Сорт Голден Делішес. Близько 100 років даний сорт вирощують на всіх континентах і він є лідером в світовому виробництві яблук і в селекції цієї культури. У багатьох країнах він залишається сортом №1. У сховищі плоди зберігаються до березня, в холодильнику - до травня.

Зелені яблука звичайно більш кислі і менш солодкі, містять менше глюкози. Це свідчить про те, що в них міститься більше кислот і менше вуглеводів, ніж у червоних плодах. Калорійність у них невисока – у середньому близько 35 ккал на 100 грамів продукту. Крім того, в зелених плодах зазвичай міститься дещо більше вітаміну С, а пігменти, що формують зелене забарвлення, є менш алергенними. Плоди містять в собі більше клітковини, яка стимулює роботу кишечника, допомагає впоратися із запорами, дарує почуття насиченості. Зелені яблука – це невичерпне джерело аскорбінової кислоти. Їх дуже часто використовують у медикаментозних засобах для боротьби із застудними захворюваннями та підвищення імунітету.

Червоні плоди мають значно менш кислий і більш солодкий смак, що говорить про підвищений вміст цукрів і знижену кислотність. Калорійність вища, досягає 65 ккал на 100 грамів. В їх складі присутні більше антоціанів (вони містяться в червоній шкірці). Ці речовини є досить потужними антиоксидантами, які мають протизапальну дію, а також захищає клітинні мембрани від негативного впливу вільних радикалів. В деяких сортах червоних яблук більше заліза, ніж у інших. Флавоноїди, що містяться в шкірці саме червоних фруктів, зміцнюють стінки судин, а поліфеноли виводять токсини, які роками збиралися в клітинах вашого тіла. В результаті – здорові внутрішні органи та шкіра. У такому достатку позитивних фактів є деякі протипоказання до вживання. Червоні яблука не можна їсти: вагітним і жінкам, що годують; людям із цукровим діабетом; маленьким дітям; людям, схильним до алергічних реакцій; хворим із підвищеним рівнем гемоглобіну.

Методи дослідження хімічного складу яблук.

Приготування витяжки для дослідження. З чотирьох яблук кожного сорту вирізаємо сегменти, подрібнюємо, зважуємо по 50 грамів і заливаємо 25 мл дистильованої води, перемішуємо даємо настоятися 10 хвилин (Додаток Е). Утворену масу фільтруємо, отриманий фільтрат використовуємо для деяких дослідів. Яблучний сік для дослідження добуваємо так само, лише без дистильованої води.

Дослід 1. Визначення вітаміну С у яблуках.

Вітамін С (аскорбінова кислота), належить до водорозчинних вітамінів. Він розчиняється у воді і легко реагує з розчином йоду. Цю властивість ми використали для визначення вмісту аскорбінової кислоти в плодах.

Приготування розчину крохмалю: 1 г крохмалю розводимо в невеликій кількості холодної води, потім виливаємо в склянку окропу і прокип'яtimo 1 хвилину. Наливаємо 30 мл водної витяжки в титрувальну колбу. Додаємо 5 мл розчину крохмалю. Крохмаль в присутності йоду синіє, це буде індикатор.

Тепер по краплях додаємо розчин йоду (розчин готували наступним чином: одноразовим шприцом відбирали 1 мл 5% йодної настоянки, перенесли в мірний циліндр і водою доводили до 40 мл) в розчин, отриманий після фільтрування. Зручніше користуватися не піпеткою, а медичним шприцом без голки. Йод буде реагувати з вітаміном С до тих пір, поки весь вітамін С не прореагує. Як тільки вітамін С скінчиться, йод почне зв'язуватися з крохмалем, і крохмаль забарвить розчин в синій колір. Таким чином, поява стійкого синього забарвлення означає кінець титрування. Чим більше в розчині вітаміну

С, тим більше крапель розчину йоду треба капнути, щоб з'явилося стійке синє забарвлення. Кількість крапель розчину йоду підраховуємо і записуємо в таблицю.

Досвід 2. Визначення заліза у досліджуваних зразках.

Досліджувані зразки яблук, розрізали, залишили на 4 години. Спостерігаючи помітили, що яблука потемніли. Далі до яблучного соку досліджуваних зразків додали гідроксид натрію NaOH , спостерігали випадання бурого осаду. Там, де був сік зеленого яблука, ми спостерігали випадання бурого осаду, у пробірці із соком червоного яблука спостерігали світліший колір. Даний метод є лише орієнтовним і не є точним показником вмісту заліза в яблуках.

Дослід 3. Визначення крохмалю в яблуках.

На шматочок зеленого та червоного яблука ми капнули декілька крапель йоду, синього фарбування не сталося. Отже, у наших досліджуваних зразках не міститься крохмаль.

Дослід 4. Дослідження активності рН кислотності.

Приготовлений яблучний сік кількістю 5-8 крапель наносили на індикаторний папір. Забарвлення, що з'явилося порівнювали зі кольоровою шкалою, що додається до індикатора і визначали приблизну величину рН.

Дослід 5. Визначення вмісту пектинових речовин.

До 5мл. яблучного соку наливали у пробірку і додавали до нього 0,5 мл. 70% етанолу. На наявність пектину вказує утворення згустка. Якщо згусток у пробірці створює одну суцільну масу, то вміст пектину в соку становить понад 1 %. Чим щільніший згусток, тим вищий вміст пектинових речовин.

Дослід 6. Визначення вмісту глюкози.

У пробірку до 5 мл. фільтрату доливаємо кілька крапель розчину купрум(II) сульфату CuSO_4 і 1 мл. розчину лугу NaSO_4 . Розчин забарвлюється в яскраво-синій колір. Нагріваємо розчин, поступово розчин починає змінювати забарвлення. При наявності глюкози у фільтраті спочатку утворюється жовтий осад Cu_2O , який з плином часу утворює більші кристали CuO червоного кольору.



Рисунок 2 – Дослідження хімічного складу яблук

Висновки. За результатами теоретичного дослідження впливу кольору на корисні та хімічні властивості яблук з'ясували наступне.

1. Колір яблук визначається вмістом в шкірці різних пігментів, які мають різні біологічні властивості. А значить, існують деякі відмінності між складом і властивостями сортів яблук різного кольору.

2. Хімічний склад непостійний і залежить від великої кількості факторів: сорту плодів, ступеня їх зрілості, умов вирощування, тривалості і режиму зберігання.

3. Яблука взагалі мають багато корисних властивостей, незалежно від їх кольору.

4. Зелені яблука звичайно більш кислі і менш солодкі, містять менше глюкози. Крім того, в зелених плодах зазвичай міститься дещо більше вітаміну С, А, В, Е та вітаміну К. Також вони містять більше заліза, калію та білка. Пігменти, що формують зелене забарвлення, є менш алергенними. Калорійність їх не висока.

5. Червоні яблука містять більше антоціанів. Вони мають антиоксидантні властивості та можуть допомогти захистити клітини від зараження, знизити ризик розвитку серцево-судинних захворювань, захистити клітинні мембрани від негативного впливу вільних радикалів. Мають більш високу калорійність, яка досягає 65 ккал на 100 г.

За практичним дослідженням, ми підтвердили теоретичні дані, та встановили, що в яблуку сорту Голден Делішес більше вітаміну С, заліза, рН кислотності та пектинових речовин в порівнянні з Айдаред.

Отже колір яблук впливає на смакові властивості їх, здебільшого зелені сорти кисліші, червоні солодші. Анкетування під час дослідження показало, що червоний колір більш приваблює споживачів, але споживання зеленого та червоного плоду майже в однакових відсотках.

За результатами дослідження ми не можемо остаточно стверджувати, що корисність яблук залежить від кольору шкірки. Найкориснішими будуть яблука вирощені в екологічно чистих регіонах із застосуванням біологічних методів боротьби з шкідниками та хворобами. Кожна людина може вибрати саме той сорт, який найповніше відповідає її потребам та уподобанням.

Список літератури:

1. Спосіб доступу URL: <https://good-time-invest.com/ua/blog/apple-orchard-as-a-business-in-ukraine-2/>
2. Спосіб доступу URL: <https://ukurier.gov.ua/uk/news/de-na-zemli-vpershe-zyavilisya-yabluka/>
3. Рослинництво України – 2014 рік: статистичний збірник. К.: Державна служба статистики України, 2015. 180 с.
4. Спосіб доступу URL: <http://edclub.com.ua/analitika/yabluka-oglyad-ta-ocinky-osnovnyh-pokaznykiv>
5. Спосіб доступу URL: <https://majestic.org.ua/yaki-korisnishi-yabluka-zeleni-chi-chervoni/>
6. Спосіб доступу URL: <https://life.pravda.com.ua/health/2012/11/22/116161/>
7. Спосіб доступу URL: <https://radioschool.com.ua/kakie-yabloki-poleznee-zelenye-ili-krasnye/>

8. Спосіб доступу URL: <https://majestic.org.ua/yaki-korisnishi-yabluka-zeleni-chi-chervoni/>

9. Спосіб доступу URL: <https://standre.com.ua/poleznye-svoystva-yabloka-krasnogo/>

Олександра Мельник, ліцеїстка 9-ПІ-2 класу
Олена Мельник, вчитель хімії вищої кваліфікаційної категорії
Комунального закладу «Подільський науковий ліцей» Вінницької обласної Ради
м. Вінниця

ЕФІРНІ ОЛІЇ. ВИЗНАЧЕННЯ ЯКОСТІ ЕФІРНИХ ОЛІЙ ОДНИМ АБО ДВОМА МЕТОДАМИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Ефірна олія - це висококонцентрована рідина, яка містить леткі ароматичні сполуки. Вони отримуються з рослин шляхом парової дистиляції, пресування або екстракції. Ефірна олія має широкий спектр застосування в парфумерії, косметології, фармацевтиці, харчовій промисловості та інших галузях. Якість ефірної олії визначається її хімічним складом, фізико-хімічними властивостями та біологічною активністю. Важливою характеристикою якості ефірної олії є її кількісний вміст основних компонентів. Для визначення якості ефірної олії використовують різні методи дослідження.

Об'єкт дослідження: ефірні олії, ефіри, терпени, ефіроолійні сировини.

Мета: огляд існуючих методів дослідження якості ефірної олії, вибір одного або двох методів дослідження, які будуть використовуватися в роботі, розробка методики проведення досліджень, виконання досліджень ефірних олій різних видів, аналіз отриманих результатів.

Характеристика та класифікація ефірних олій.

Ефірні олії – багатокомпонентні суміші летких речовин, що утворюються в різних органах рослин, зумовлюють запах та випаровуються при звичайній температурі.

Монотерпени – це клас терпенів, які складаються з двох ізопренових ланок і мають молекулярну формулу $C_{10}H_{16}$.

Сесквітерпени – стійкіші до окислення і менш леткі ніж монотерпени. Типовими представниками є азулен, хамазулен та каріоділлен.[1].

Ароматичні вуглеводні – карбоциклічні сполуки, в молекулах яких присутнє специфічне угруповання атомів вуглецю, яке називається бензольним ядром. [3] (Рис. 1).

Хімічні показники:

- Кислотне число
- Ефірне число
- Ефірне число після ацетилювання
- Гідроксильне число

Фізичні властивості:

- Запах
- Природа

- Леткість
- Колір
- Показник заломлення
- Питома вага
- Оптична активність
- Розчинність [4].



Рисунок 1 – Класифікація ефірних олій

Види проб

Проба - кількість непоштучної продукції, відібрана з контрольованої сукупності для прийняття рішення.

Об'єднана проба - сукупність точкових проб, призначена для складання середньої проби.

Середня проба - частина об'єднаної проби, яка призначена для проведення дослідження.

Аналітична проба - частина середньої проби, яка використовується для лабораторного дослідження

Контрольна проба - частина середньої проби, яка зберігається в лабораторії протягом двох місяців і використовується для арбітражних досліджень.

Середню пробу продукції виділяють з об'єднаної проби. Середню пробу рідкої сировини отримують після ретельного перемішування об'єднаної проби і простого скорочення її до маси середньої проби. На посуд із середніми пробами прикріплюють етикетки із-за значенням: найменування сировини; найменування підприємства-виробника; номери і маси партії; дати, часу і місця (якщо відбір проби проведено в полі) відбору проби; прізвища особи, яка відбрала пробу. [5].

Методи видобування ефірних олій

Основні методи, які використовують для отримання ефірних олій з рослин є:

1. дистиляція водою або парою (Рис. 2)
2. пресування (механічний метод) (Рис. 3)
3. екстракція (екстракція леткими та нелеткими розчинниками)
4. ферментативний гідроліз
5. анфлераж
6. мацерація

Найбільш, поширеними способами одержання ефірних олій є перегонка з водяною парою, екстракція, пресування.

Вибір того чи іншого способу залежить перш за все від кількості її хімічного складу ефірної олії, морфолого-анатомічних властивостей сировини і галузей її застосування.

Для виділення ефірних олій використовують свіжозібрану, підв'ялену, висушену або попередньо ферментовану сировину.[2] (Рис. 2).

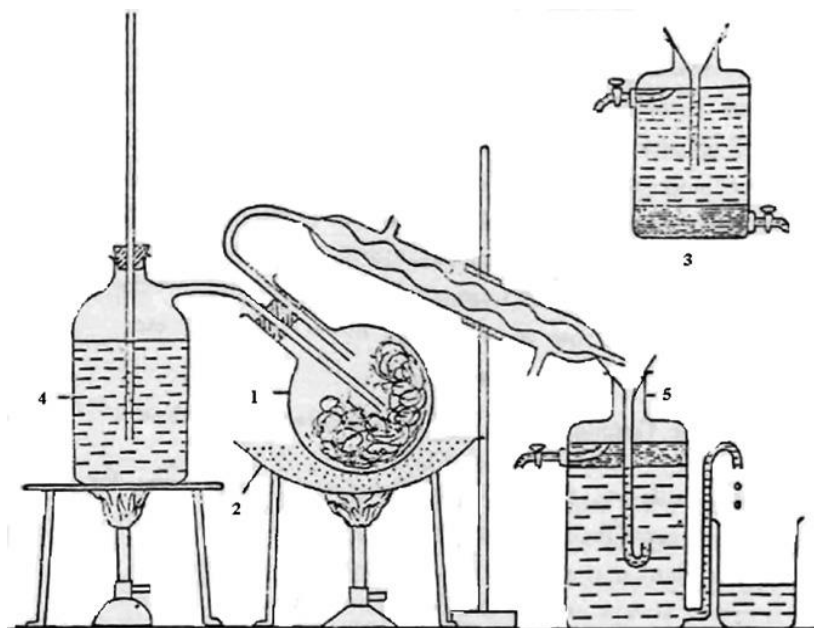


Рисунок 2 – Метод гідродистиляції



Рисунок 3 – Метод пресування

Дослідження якісного та кількісного складу ефірних олій

Окислення α - пінену:

Хід роботи: у пробірку наливають 0.5 мл розчину калій перманганату (KMnO_4) потім додаємо 1 краплю розведеної 30% сульфатної кислоти (H_2SO_4) та декілька крапель ефірної олії (у нашому випадку досліди відбувалися з трьома різними ефірними оліями).

№1- олія жожоба.

№2- камфорна олія.

№3- ефірна олія лимону.

Спостереження: усі три пробірки, незалежно від типу олії в них змінили колір на темно-рожевий і спостерігається помітне випадання осаду у всіх трьох пробірках. У пробірці №2 найбільше виділилося осаду, це пояснюється тим, що саме у цій пробірці найбільше ненасичених зв'язків. (Рис. 4)

Дегідратація ефірних олій:

Хід роботи: До насиченого розчину ефірної олії (в нашому випадку один і той самий дослід виконувався з трьома різними по структурі і за властивостями ефірними оліями) додають 0.2 г калій сульфату (K_2SO_4) і нагрівають на слабкому вогні (чи водяній бані).

Спостереження: під час нагрівання спостерігається швидке виділення газу у речовині, і також відмічають характерний запах терпінолену при нагріванні на слабкому вогні. У пробірці №2 виділення газу відбулось значно швидше і інтенсивніше, ніж у двох інших. (Рис.5)

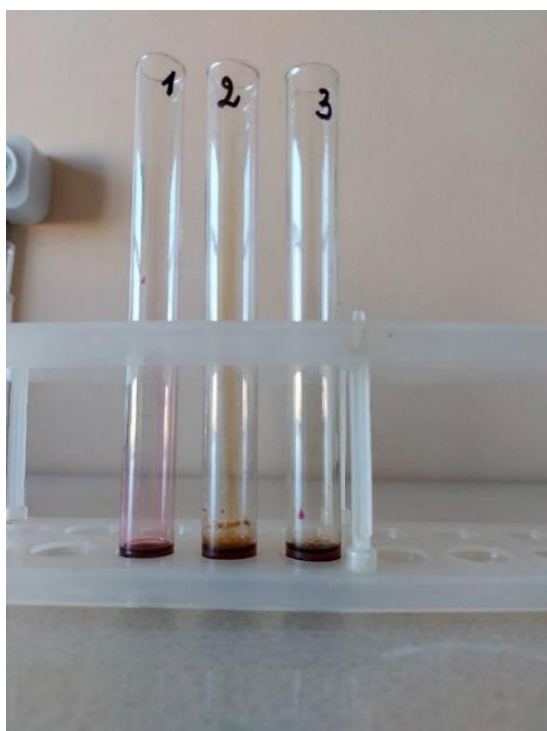


Рисунок 4 – Окислення α - пінену

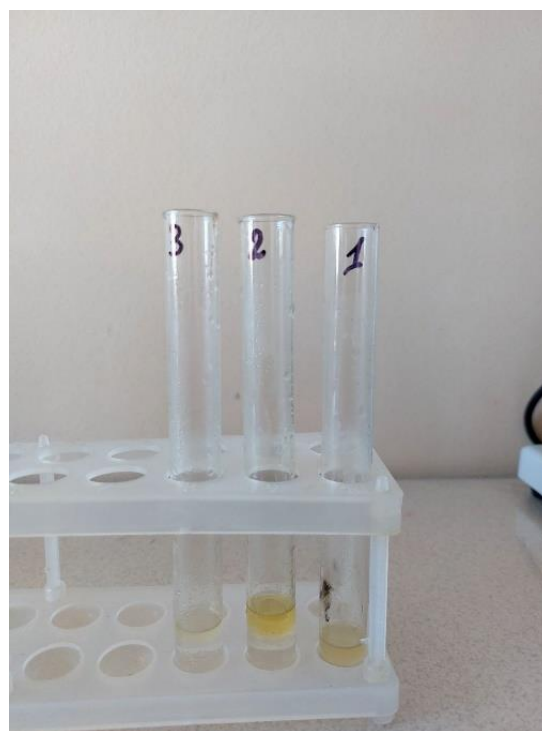


Рисунок 5 – Дегідратація ефірних олій

Реакція терпінолену:

Хід роботи: до гарячого розчину продукту реакції, одержаного в попередньому досліді, додають по краплям розведену 30% сульфатну кислоту.

Спостереження: спостерігається інтенсивне виділення газу та тепла, все це відбувається через надлишок у розведеній 30% сульфатній кислоті води, і так як розчин гарячий та ще й розчин ефірної олії, то при сполученні води з гарячою олією спостерігається миттєве закипання та випаровується. (Рис. 6).

Якісна реакція терпінеолів:

Хід роботи: До насиченого розчину ефірної олії додають розчин ваніліну і по краплям ефірну олію та концентровану сульфатну кислоту.

Спостереження: при додаванні ваніліну до кожної з ефірних олій та концентрованої сульфатної кислоти спостерігається зміна кольору при

додаванні надлишку води, і утворення на поверхні кожної речовини у пробірці кільця. (Рис. 7).

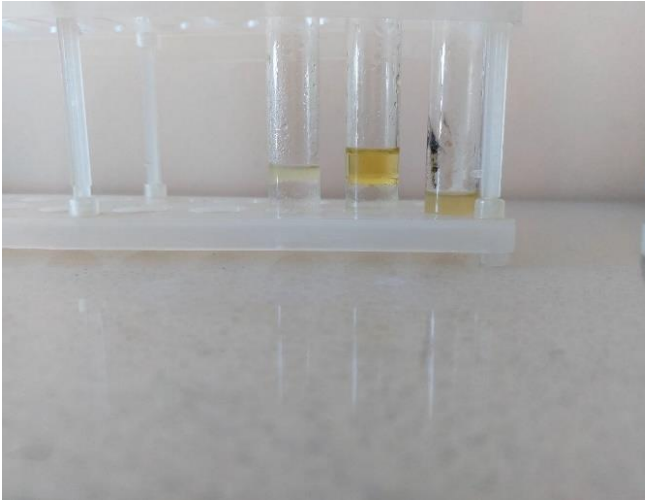


Рисунок 6 – Реакція терпінолену



Рисунок 7 – Якісна реакція терпінеолів

Окислювальна дегідратація терпенів:

Хід роботи: Реакція характерна для терпенів, що є вторинними спиртами. До 0.5 мл спиртового розчину ефірної олії (2:1) додають 5 краплин розведеного 5% розчину хромату калію та 5 краплин розведеного 30% розчину нітратної кислоти. Потім цю суміш охолоджують.

Спостереження: під час додавання 5% хромат калію та 30% нітратної кислоти ніяких помітних спостережень не виявлено, проте коли суміш у пробірці розміщують у холод (холодна вода) на поверхні пробірки із вмістом камфорової олії утворюється кільце з помітним синім кольором. У пробірках № 1 та №3 помітних змін у забарвленні виявлено не було. (Рис. 8)



Рисунок 8 – Окислювальна дегідратація терпенів

Способи використання ефірних олій

- Ароматерапія
- Масаж
- Косметичні процедури

Ефірні олії здатні позитивно впливати на емоційний стан людини. Встановлено, що вдихання ефірних олій лаванди та ромашки знижує рівень депресії, тривоги та стресу у літніх людей та стимулює активність клітин головного мозку. Дослідження показали, що ефірні олії можуть полегшувати депресію та вторинні депресивні симптоми, що виникають при різних типах хронічних станів, таких як тривожні розлади та деменція. Основна мета масажу – дати відпочинок та розслаблення тілу. Вплив ефірної олії на шкіру надає сеансу масажу пом'якшувальний, відновлювальний та заспокійливий ефект.

Така процедура розслаблює м'язи, надає зігрівальний або охолоджувальний ефект.

Численні дослідження показали ефективність ефірних олій для використання в косметиці, у тому числі для усунення різних проблем зі шкірою, нігтями, відновлення пошкоджень шкіри голови та стрижня волосся.

Види та застосування ефірів

Вчені змогли ідентифікувати понад 10 000 різних ароматичних компонентів ефірних олій, що пояснює їх надзвичайно різноманітний терапевтичний арсенал.

Ефірні олії полегшують біль у горлі та головний біль, розв'язують проблеми зі шкірою, порушення сну, транзиту, сечовипускання, покращують лібідо, знищують грибкові інфекції, надають жарознижувальну, депуративну, седативну дію та багато іншого.

Область застосування ефірної олії апельсину:

- Тривожні стани
- Схуднення
- Порушення травлення
- Кулінарія

Есенція апельсина сприяє травленню. Лимонен, що міститься в ньому, був предметом досліджень та демонструє сприятливий вплив на слизову оболонку шлунка.

Есенція солодкого апельсина має антидепресивні властивості, покращує настрій, надає бадьорості та життєвої сили. Її без вагань можна використовувати при апатії, депресії чи зневірі, самотійно або у поєднанні з іншими, такими, як ефірна олія меліси.

Попри те, що апельсинова ефірна олія не вважається основною для полегшення болю, проте, завдяки наявності лимонену та альдегідів має певні протизапальні, заспокійливі та розслаблювальні властивості.

Зберігання ефірних олій

Ароматизовані олії можна зберігати кілька років. Законодавчо встановлений термін придатності – 5 років. Однак деякі есенції можуть зберігатися довше і навіть покращуються з часом (за винятком ефірних олій цитрусових, які не можна зберігати понад 2 роки).

Правила зберігання ефірних олій:

- Після використання пляшечку з олією потрібно щільно закрити, щоб аромати не випарувалися в атмосферу.
- Зберігайте флакони у темному та прохолодному місці, недоступному для дітей.
- Не перевертайте флакони кришкою вниз, оскільки тривалий контакт ефірної олії з пластиковою кришкою або піпеткою має негативно діє на них.

Дана робота навчає правильно класифікувати та характеризувати ефірні олії. Визначити та вивчити їхні основні фізичні та хімічні властивості, а також основні методи видобування ефірів. Завдяки даним проведеним дослідженням на окислення та дегідратацію терпінеолів та терпенів, можна більш глибоко вивчити якісний та кількісний склад ефірних олій та їх застосування. Ефірні олії мають досить широкий спектр застосування у косметології, фармацевтиці

та ароматерапії. Багато вчених вважають, що в майбутньому ефірні олії зможуть розв'язувати проблеми стійкості до ліків та антибіотиків, інвазійних методів лікування, побічних ефектів і навіть наркоманії. З дотриманням певних правил та за відсутності алергії, якісні ефірні олії, включені у догляд і навіть раціон, допоможуть наситити організм корисними інгредієнтами та зроблять наше життя якіснішим.

Список літератури:

1. Государственная Фармакопея СССР. Вып.1. Общие методы анализа / МЗ СССР. 11-е изд. М.: Медицина, 1987. 336 с.
2. Ковальов В.М. Фармакогнозія з основами біохімії рослин / В.М. Ковальов, О.І. Павлій, Т.І. Ісакова; за ред. проф. В. М. Ковальова. Х.: Прапор, вид-во НФАУ, 2000. 704 с.
3. Степаненко Б.Н. Курс органической химии. (в 2-х частях), ч. 2. Карбоциклические и гетероциклические соединения. Учеб. для вузов. 6-е перер. и доп. М.: Высшая школа. 1981.
4. Муравьева Д.А. Фармакогнозия. М.: Медицина. 2002. 656 с.
5. Фармакогнозия: учеб. пособие для студ. высш. учеб. завед. / В.Н. Ковалев, В.С. Кисличенко, И.А. Журавель и др. 2-е изд., испр. и доп. Х.: Изд-во НФаУ, 2009. 218 с.

Кіра Напилова, учениця 11 ф-м класу

Ярослава Смикова, учитель біології

***ЗЗСО І-ІІ ступенів – ліцей «Гармонія» Мирноградської міської ради
м. Мирноград, Донецька обл.***

ДОСЛІДЖЕННЯ АЛЕЛОПАТИЧНОЇ АКТИВНОСТІ ЛАВАНДИ ВУЗЬКОЛИСТОЇ

Приміщення ЗЗСО І-ІІ ступенів – ліцею «Гармонія» було побудоване ще у 1974 році, наразі територія навколо школи потребує оновлення, зокрема благоустрою клумб і саду. Лавандові клумби дозволять осучаснити територію школи й надати закладу творчої неповторності, зробити його однією з естетичних візитівок міста.

Автори роботи пропонують провести осучаснення озеленення шляхом відмови від висадки класичних троянд чи петуній і застосування ландшафтного дизайну в стилі “Прованс”. Щороку зростає кількість бажаючих зробити фотосесію на фоні лавандових грядок, тому ідея має перспективу перетворитися на проєкт із шкільного підприємництва.

Для того, щоб не витратити дарма кошти, сили й час, потрібно знати, які рослини варто та не бажано висаджувати поруч через їх алелопатичну активність. Тож, метою дослідницької роботи стало визначення впливу лаванди на зростання окремих представників садових культур.

Перед собою ставили наступні завдання:

- 1) ознайомитися з досвідом використання лаванди в ландшафтному дизайні;
- 2) дослідити алелопатичну активність лаванди вузьколистої;
- 3) розробити віртуальний проєкт шкільної клумби з використанням лаванди й інших садових культур.

Основним об'єктом дослідження була лаванда вузьколиста. Спочатку планувалося вивчити її вплив на петунію великоквіткову, як поширену в Україні декоративну рослину для клумб, газонів і бордюрів, на мітлицю повзучу, як універсальну рослину для створення партерних газонів, і на м'ята довголисту через приємний аромат, що створюється в результаті поєднання цих рослин. Як з'ясувалося в ході вивчення літературних джерел, м'ята довголиста здатна проявляти високу алелопатичну активність на ряду з лавандою вузьколистою, адже містить етерні сполуки, які належать до ексудатів і фітонцидів. Тому запланований експеримент розширили.

Для вивчення алелопатичних явищ використовували адаптацію лабораторного дослідження «Хімічна дія ароматичних рослин на інші види» із методичних вказівок до проведення лабораторних робіт з алелопатії за модифікованою методикою А.М.Гродзинського. Через відсутність доступу до закладу освіти експеримент проводився в домашніх умовах, частину обладнання довелося замінити на доступні аналоги.

Використовували: поліетиленову плівку, пластикові контейнери, косметичні спонжі, мірний посуд, дистильовану воду, кімнатний термометр, насіння лаванди вузьколистої, м'яти довголистої, петунії великоквіткової, мітлиці повзучої, сухий рослинний матеріал ароматичних частин лаванди й м'яти. Насіння придбали в інтернет-магазині «Агромаркет». Пагони м'яти зібрані у місті Мирноград Донецької області, пагони лаванди – у місті Трускавець Львівської області. Листя та стебла м'яти й лаванди висушували у затінку при температурі від +25 °C до +35°C у липні 2023 року.

Для отримання водної витяжки сухий рослинний матеріал розтерли в ступці з дистильованою водою у співвідношенні 1:10, настоювали суміш 24 години, після чого її профільтрували. На дно пластикових контейнерів поклали косметичні епонжі, нанесли по 10 мл отриманої витяжки з лаванди або м'яти, поклали насінини кожного виду дослідних рослин, закрили поліетиленовою плівкою. Одночасно зробили пластикові контейнери з насінням кожного виду дослідних рослин, до якого додавалася дистильована вода – контрольна група.

Крім того, для моделювання алелопатичних явищ між досліджуваними рослинами вирощували їх насіння у спільних контейнерах з ґрунтом. В якості наповнювача був взятий субстрат «Універсальний із торфом для вирощування кімнатних та садових рослин і розсади овочів» марки «Зелений гай». У кожний контейнер клали суміші насінин досліджуваних рослин або чисті культури: «Лаванда + м'ята», «Лаванда + петунія», «М'ята + петунія», «Лаванда + мітлиця», «М'ята + мітлиця», «Лаванда контроль», «М'ята контроль», «Петунія контроль», «Мітлиця контроль».

Ґрунт попередньо зволожували з пульверизатора. Насіння лаванди стратифікації не піддавали, оскільки в придбаних зразках воно проходило

попередню обробку гібереліном. Згори прикривали висів 3-4 мм ґрунту. На контейнери наносили поліетиленову плівку.

Контейнери ставили в освітлене місце, але без потрапляння прямих сонячних променів. Кімнатна температура коливалася в межах від +20°C до +23°C. Далі визначали схожість насіння у контрольній групі та дослідній групі. Для мітлиці розраховували відсоток пророслого насіння в зразку, що аналізується, від усієї кількості викладеного насіння.

Для дослідження обох досліджень було взято по 100 насінин мітлиці та лаванди у кожній групі: «Мітлиця контроль», «Мітлиця + лаванда», «Мітлиця + м'ята», «Лаванда контроль», «Лаванда + м'ята». Оскільки насіння м'яти й петунії дрібне, його було важко брати пінцетом і рахувати, тому висівали по пів пакетика - по 0,05 г. Далі визначали проростання та схожість насіння у контрольних і дослідних групах. Результат заносили в таблицю та представляли у вигляді діаграм. Аналіз результатів взаємодії між лавандою вузьколистою та м'ятою довголистою, наведених у діаграмах рисунку 1, показав, що ці рослини можуть вирощуватися поруч: не виявлено негативного впливу витяжки лаванди вузьколистої на проростання м'яти довголистої та навпаки витяжки м'яти довголистої на проростання лаванди вузьколистої; зростання в спільному контейнері майже не позначилося на лаванді вузьколистій та м'яті довголистій у порівнянні з їх контрольними групами.

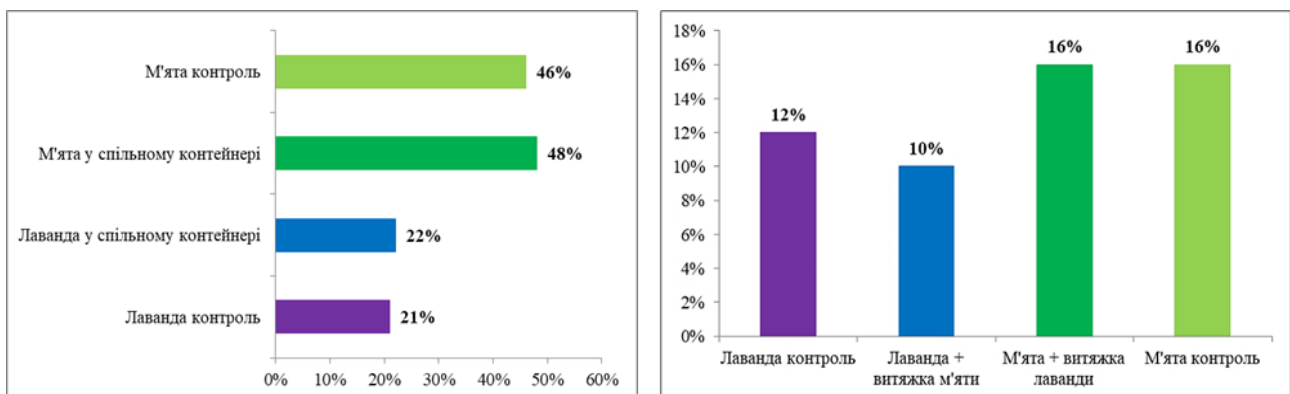


Рисунок 1 – Схожість і проростання насінин лаванди вузьколистої й м'яти довголистої

Біологічно активні речовини лаванди вузьколистої негативно вплинули на проростання та схожість насіння мітлиці повзучої й петунії великоквіткової, що можна простежити на діаграмах рисунку 2.

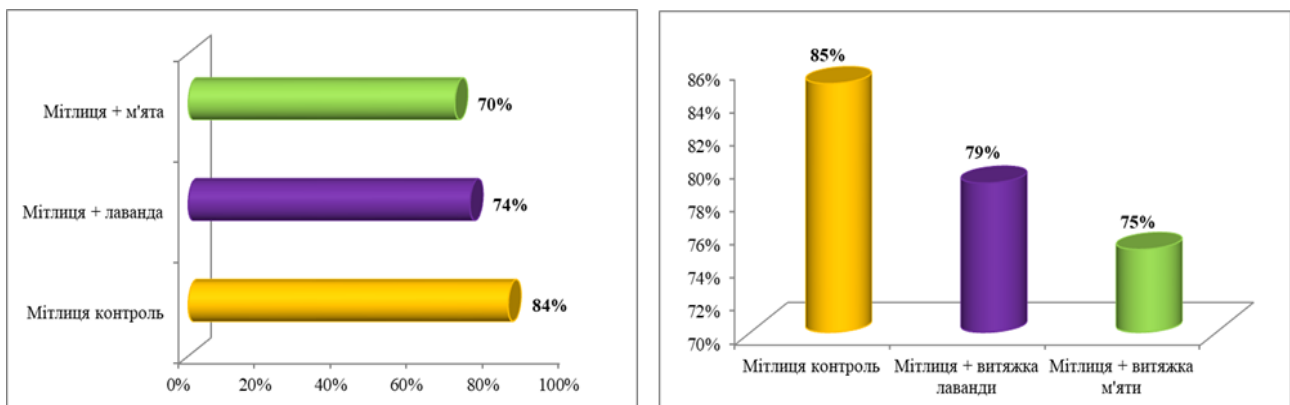


Рисунок 2 – Схожість і проростання насінин мітлиці повзучої

Ця ж тенденція спостерігалася у взаємодії між колінами м'яти довголистої та мітлицею повзучою й петунією великоквітковою. Також на діаграмах рисунку 3 можна помітити, що вплив лаванди вузьколистої виявився менш інтенсивним, ніж м'яти довголистої.

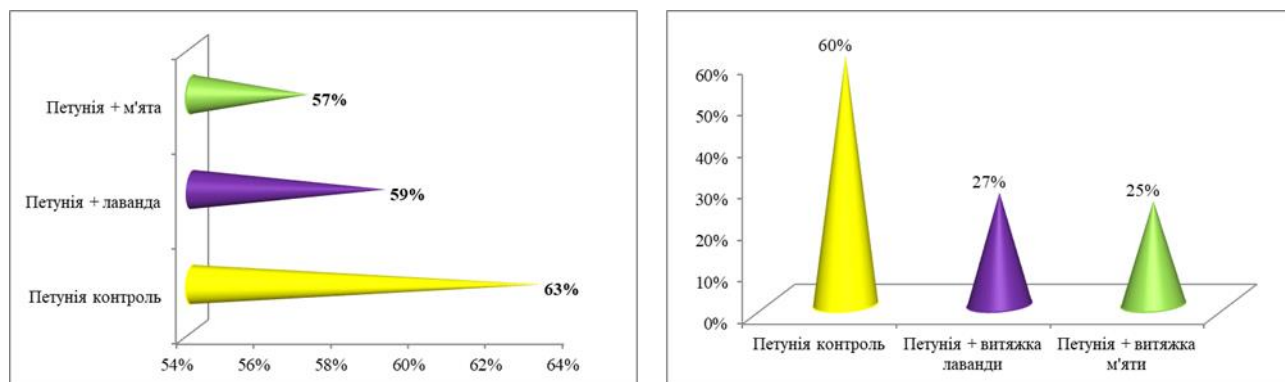


Рисунок 3 – Схожість і проростання насінин петунії великоквіткової

Виходячи з вищевказаного, під час облаштування газону та клумби можна рекомендувати газонну траву висівати на деякій відстані від лаванди вузьколистої та м'яти довголистої. Петунію у відкритий ґрунт поруч із цими рослинами садити не бажано, краще для неї змінити ярус: у спільній композиції окремі горщики підвісити на опору (паркан, ліхтар) або виставити на бордюр.

З урахуванням результатів проведеного дослідження шляхом комп'ютерного моделювання в застосунку «Canva» авторами роботи розроблено віртуальну клумбу у стилі «Прованс», макет якої наведено на рисунку 4.



Рисунок 4 – Ділянка території біля ЗЗСО – ліцею «Гармонія»

Орієнтовний кошторис за цінами на порталі «Prom.ua» станом на 01.12.2023 складав 46 615 гривень. До отриманої суми слід додати вартість

робіт і матеріали для підведення електроенергії до вуличних ліхтарів, монтажу секцій паркану, доставку придбаних матеріалів, ліквідацію пошкоджених дерев. Роботу з висівання насіння для отримання розсади лаванди, м'яти та петунії можуть виконувати учні на уроках біології та трудового навчання. Для висадки розсади у відкритий ґрунт варто залучити батьківську спільноту, для поливу – технічний персонал школи.

У випадку позитивного результату впровадження проекту його можна розширити до шкільного підприємства: здавати клумбу в оренду для фотосесій, виготовляти саше із зібраних квіток і пагонів лаванди вузьколистої та м'яти довголистої для боротьби з розмноженням молі кімнатної, витяжки етерних олій використовувати на уроках хімії в якості доповнення до STEM-активностей із виготовлення мила та вирощування кристалів. Також отриманий досвід стане в нагоді для озеленення міського парку.

Список літератури:

1. Алелопатія. Методичні вказівки до проведення лабораторних робіт з алелопатії розраховані на студентів спеціальності 091 Біологія [Електронний ресурс] / укладачі: М.П. Москаленко, А.П. Вакал. Суми: СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2021. 30 с. Режим доступу: <http://surl.li/ojoju>
2. Гродзинський А.М. Лікарські рослини: Енциклопедичний довідник [Електронний ресурс]. Київ: Видавництво «Українська Енциклопедія» ім. М.П. Бажана, Український виробничо-комерційний центр «Олімп», 1992. 544 с. Режим доступу: <http://surl.li/lrkvy>
3. Гродзинський А.М. Основи хімічної взаємодії рослин [Текст]. Київ: Наукова думка, 1973. 205 с.
4. Заранчук Ю.С. Аналіз та перспективи використання роду *Petunia* в озелененні дендропарку «Ладизинський гай» [Електронний ресурс] / Дипломна робота. Вінниця, 2020 р. 65 с. Режим доступу: <http://surl.li/ojoun>
5. Незвещук-Когут Т.С. Дизайн: навч. посіб. [Електронний ресурс] Чернівці: ЧТЕІ КНТЕУ, 2021. 340 с. Режим доступу: <http://surl.li/ojoks>
6. Олейнікова О.М. Садові декоративні рослини [Електронний ресурс] Харків: Веста, 2010. 144 с. Режим доступу: <http://surl.li/ojosv>
7. Рудник-Іващенко О.І. Формування агроценозу лаванди вузьколистої за різних способів розмноження та технології вирощування в лісостепу [Електронний ресурс] / Дисертація. Київ, 2020. 237 с. Режим доступу: <http://surl.li/ojpsp>
8. Солодовниченко Н.М. Лаванда вузьколиста [Електронний ресурс] / Фармацевтична енциклопедія України. Режим доступу: <http://surl.li/hvkoe>
9. Солодовниченко Н.М. М'ята [Електронний ресурс] / Фармацевтична енциклопедія України. Режим доступу: <http://surl.li/ojpjo>
10. Сучасні методи в алелопатичних дослідженнях [Електронний ресурс] / Методичний посібник. За заг. ред. чл.-кор. НАН України, професора Н.В. Заїменко. Київ: Видавництво Ліра-К, 2021. 200 с. Режим доступу: <http://surl.li/mqobv>

Дар'я Попова, учениця 10-А класу
Оксана Іванова, учитель біології та хімії, вища категорія, учитель методист
Марганецького ліцею №11 Марганецької міської ради
Дніпропетровської області
м. Марганець, Дніпропетровська обл.

ГІДРОПОНІКА - ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТИЙ МЕТОД ВИРОЩУВАННЯ РОСЛИН

Актуальність теми: використання екологічно чистої продукції для споживання дає можливість людині бути здоровою, гідропоніка-економічно вигідний метод вирощування (за короткий проміжок часу можна отримати якісний та прибутковий врожай).

Мета: дослідити особливості росту та розвитку рослин полуниці в гідропоніці та у відкритому ґрунті;

визначити та порівняти терміни появи квіток, плодів їх дозрівання на дослідних рослинах;

визначити розміри та масу плодів полуниці у рослин вирощуваних гідропонним шляхом та у рослин відкритого ґрунту;

порівняти отриманий врожай від рослин полуниць з гідропоніки та від рослин вирощуваних у відкритому ґрунті

Методи дослідження: спостереження, описовий, статистичний, порівняння.

Об'єкти дослідження: рослини полуниці сортів «Чамора» і «Гігантела»

Терміни дослідження: з 10 березня – по 30 червня 2023 року

Місце проведення дослідження: м. Марганець - дослідна ділянка та кімната

Вибір сорту полуниць та виготовлення власної гідропонної системи. Об'єктами дослідної роботи були 12 рослин полуниці двох сортів (6 рослин сорту «Чамора» та 6 рослин сорту «Гігантела») (Рис.1). Гідропоніці підходять ремонтантні сорти, які володіють високою врожайністю. [4,6]



Рисунок 1 – Полуниця сорту «Чамора» та «Гігантела»

Для виготовлення власної гідропоніки придбали герметичну ємність з кришкою, в якій буде в подальшому поживний розчин для наших дослідних

рослин, два мінеральних розпилювача (системи аерації), шланг – 2м, акваріумний компресор, маленький фітинг – перехідник (для з'єднання двох розпилювачів), аерозольний балон з чорною фарбою, термометр для контролю температури води нашого поживного розчину. Для висаджування рослин – 6 однакових садових горщиків з отворами (Рис.2).



Рисунок 2 – Гідропонна система

Дотримуючись правил техніки безпеки, було з'єднанні всі елементи гідропоніки, пофарбована ємність у чорний колір (захист від сонячного проміння поживного розчину) [3,5].

Наступним етапом було приготування розчину. Розчин для гідропоніки можливо готувати самостійно, змішуючи необхідні мінеральні речовини[1,2], а можливо використовувати вже готові суміші.[3,6] Ми скористались вже готовими комплектом для гідропоніки Flora торгівельної марки GHE. Перевагою цього комплекту те, що до складу входять: готові розчини для різних етапів росту рослин, рідина для визначення рН-розчину, суміш для зниження рН, потижнева таблиця-схема використання даних розчинів.

Для приготування поживного розчину ми використовували звичайну не фільтровану воду, яку попередньо відстоювали три доби.

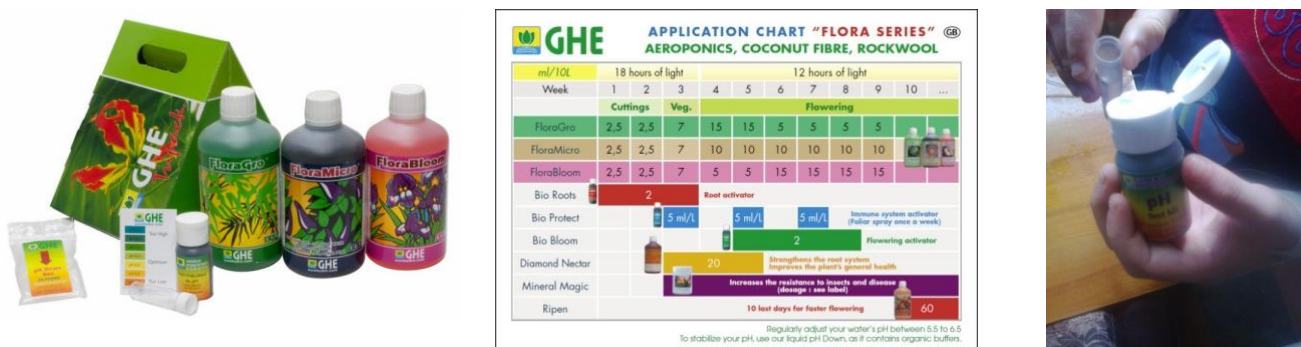


Рисунок 3 – Мінеральні комплекси для гідропоніки

Використовуючи необхідні пропорції речовин поживної системи, що вказані в інструкції, готували розчин для рослин.[5,6] Кожні три тижні замінювали повністю розчин на новий, з додаванням необхідної кількості поживних речовин у відстоюану та раніше підготовлену воду.

Також для перевірки рН води, ми придбали спеціальний засіб з пробіркою для відбирання проб води з гідропоніки та перевірки її кислотності. У пробірку ми набирали 1 – 2 мл нашого підготовленого розчину і додавали 1 – 2 краплі цього засобу, дивились на колір води в пробірці, якщо колір відповідав

значенню рН – 5,5 - 6,5 (жовтий колір в пробірці), то таке середовище благоприємне для росту гідропонних рослин [4,6]

Висаджували рослини 10 березня 2023 року. Для висаджування розсади полуниці у відкритий ґрунт було обрано та підготовлено ділянку ще восени. Для висаджування рослин полуниць в гідропоніку необхідно підготувати субстрат: вермикуліт, перліт, керамзит, мінеральна вата, кокосове волокно тощо.[5,7] Наш вибір зупинився на керамзиті, який спочатку ми ретельно промили в проточній воді, а потім прокип'ятили його у воді 10 хвилині і стабілізували його нашим поживним розчином протягом двох діб до рН – 5,5.(Рис. 4)

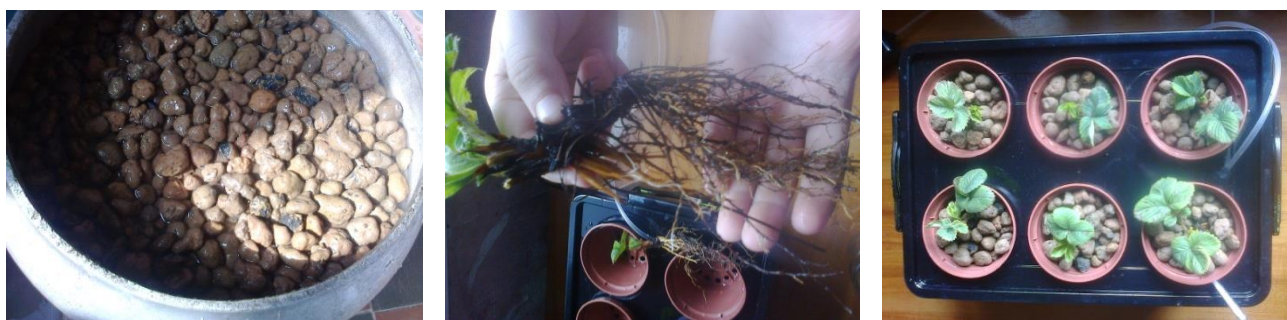


Рисунок 4 – Висаджування рослин

Коли показники кислотності були оптимальними – рН 5,5 – ми поживний розчин вилили в ємність гідропоніки, а стабілізований керамзит використовували для висаджування наших дослідних рослин. Рівень рН дуже важливий показник при вирощуванні рослин в системі гідропоніки, тому лише коли показник рН понизився до 5,5 ми почали висадження рослин полуниць. Головною умовою було щоб корінчики полуниці потрапили в отвори на дні горщика. Для цього ми використовували гачок, яким і розмістили рівномірно корені рослини, притримуючи двома пальцями її на певному рівні.

Перший ряд рослин полуниць (3 горщика), ми висадили сорт «Гігантела», а другий ряд рослин (ще 3 горщика), ми висадили сорт «Чамора» (Рис.4).

Горщики розмістили так, щоб дно ледве торкалось води (перші 5 – 6 днів), для поглинання керамзитом розчину та появи нових коренів, а потім знизили рівень розчину на 2 см нижче від дна горщика, щоб для коренів залишалось повітря та не допустити їх загнивання. Коли всі рослини були висаджені в гідропоніку, ми виміряли рН поживного розчину гідропоніки.[3,4,5]

Того ж самого дня, 10 березня 2023 року, ми висадили у відкритий ґрунт 6 рослин полуниці, двох сортів рослин, у два ряди, дотримуючи особливостей при висаджуванні полуниці, відстань між рядами була 90 см, а в рядках між рослинами 25 см. [5] В перший ряд ми висадили 3 рослини сорту «Гігантела», а в другий ряд 3 рослини сорту «Чамора».

Після висаджування рослин полуниці вже через 5 днів у рослин, які були висаджені у систему гідропоніки - спостерігали перші зміни: листки рослини почали збільшуватись в розмірах та набувати насичено – зеленого кольору, в той же час у саджанців полуниці на ділянці змін не було. (Рис.5 (1)).

Вирощування рослин на гідропоніці дає можливість спостерігати і за розвитком кореневої системи рослини. Скориставшись цією можливістю, вже

через 5 днів, ми могли спостерігати появу перших нових, молодих, білих корінчиків у гідропонних рослин, які занурювались в поживний розчин. Це було сигналом, що процес укорінення рослин проходить добре і тому рівень поживного розчину був знижений на 2 см, для покращення процесу аерації розчину.[3, 6]



Рисунок 5 – Спостереження за процесами росту та розвитку дослідних рослин полуниці

На 11 день після висаджування, 21 березня, на першій нашій рослині гідропоніки (сорт «Чамора»), з'явилась перша квітка (рис.5 (2)) В цей же час на саджанцях на присадибній ділянці тільки почали з'являтися перші молоді листочки. Це було показником того, що укорінення у цих рослин проходить непогано, але через, не зовсім, сприятливі погодні умови цей процес відбувався повільніше.[2, 6]

Дуже швидко відбувались зміни з нашими дослідними «гідропонними» рослинами й надалі і через 17 днів на одній із рослин ми спостерігали появу ще 11 квіткових бруньок. Ще через три дні квітки розкрились.

Так як квітки полуниць мають запилюватись комахами, а можливості такої в приміщенні немає, то потрібно було штучно запилювати всі квітки.[4,5] Для цього використовували м'яку кісточку, з допомогою якої обережними рухами, проводячи від периферії до центру квітки, штучно її запилювали (рис.5 (3)). Рослини гідропоніки дуже швидко набирали масу та розміри, завдяки нашому ретельному контролю за всією рослиною, а особливо за коренями полуниць в системі гідропоніки. Розвиток рослини напряму залежить від стану її коренів. Гарний розвиток кореневої системи рослин у системі гідропоніки залежить від багатьох факторів - рН розчину, рівня розчину у системі та неперервності його аерації.[3,4] Щодня контролювали рівень кислотності поживного розчину в гідропоніці, спостерігати за змінами рН поживного розчину, на прикладі місяця березня, які відображені на рис. 6.

Порівнюючи врожайність, визначили такі особливості:

- квітки на рослинах полуниць в гідропоніці з'явились на 11 день після висаджування, тобто на 29 днів раніше, ніж на рослинах полуниць відкритого ґрунту з урахуванням, що вони були висадженні одночасно;

- на кожній рослині полуниць в гідропоніці квіток було більше (на 7 – 11), в порівнянні з рослинами відкритого ґрунту;

- плоди полуниць на рослинах гідропоніки дозрівали за коротший період часу (від 3 до 6 днів), порівняно з рослинами відкритого ґрунту, де вони

поспівали за період від 6 до 10 днів, в зв'язку з низькими температурними показниками повітря для дозрівання плодів даних рослин;

- розміри кожного плоду та їх вага була більшою у рослин полуниць вирощених у гідропоніці (вага – від 6 до 23 г), а у рослин відкритого ґрунту розміри були меншими та вага кожного плоду була від 1 г до 7 г;

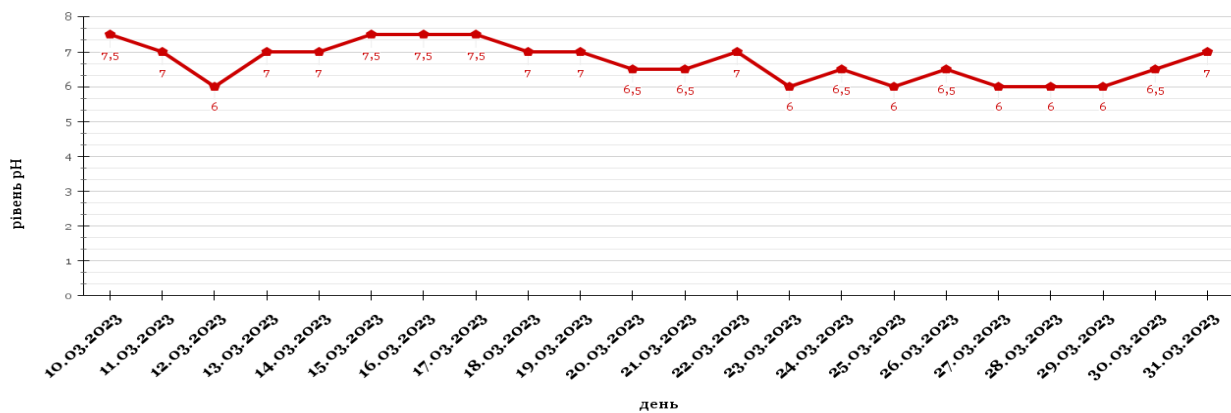


Рисунок 6 – Контроль рівня кислотності

- загальна вага врожаю зібраного з рослин полуниць висаджених в гідропоніку склала - 3 кг 735 г (в середньому, на кожну рослину припадає приблизно – 622 г), а врожай зібраний з рослин полуниць висаджених у відкритий ґрунт склав 1 кг 291 г (в середньому, на кожну рослину припадає приблизно – 215 г); (Рис.3.3.1, рис. 3.3.2)

- врожай рослин гідропоніки був, майже, втричі більшим, ніж врожай полуниць відкритого ґрунту.



Рисунок 7 – Врожай рослин гідропоніки

Використовуючи гідропонний метод вирощування рослин, ми отримали екологічно чисту продукцію, з хорошою врожайністю рослин.

Гідропонний спосіб вирощування, на перший погляд, є більш ефективнішим та результативнішим, тому що гідропонічна система займає меншу площу, при цьому ми маємо можливість: контролювати розвиток рослин на всіх етапах росту; за допомогою розчинів стимулювати більш активніше

цвітіння та періоди дозрівання плодів; врожай можна отримувати за коротші терміни, в будь яку пору року, з більшою масою плодів та в більшій їх кількості; економно використовувати воду. При цьому рослина не витрачає сили на пошук поживних речовин, вони потрапляють відразу до коренів, а вся збережена енергія іде на ріст, цвітіння та розвиток плодів рослини.

Але у той же час гідропоніка потребує постійного контролю:

- показник зміни рН та об'єму поживного розчину у системі;
- робота повітряного компресора (аерація розчину),
- виникнення хвороб і шкідників рослин.

Необхідно пам'ятати, що подібна система повністю енергозалежна. Якщо буде відключена електрична енергія, рослини можуть загинути протягом всього декількох годин.

Одним із недоліків гідропонного вирощування рослин є те, що не всі сорти полуниць можуть бути вирощені таким способом. В ґрунті ж ми можемо вирощувати будь які сорти, потрібно лише підготувати для цього ділянку та внести добрива.

Врожай отриманий з рослин у відкритому ґрунті можливо спрогнозувати, але несприятливі погодні умови, у будь-який час, можуть негативно вплинути на його якість та кількість. При гідропонному способі вирощування на всіх етапах ми маємо змогу контролювати та за потреби коригувати кількість поживних мінеральних речовин, які відразу надходять до коренів рослин, і тим самим впливати на кількість, якість та темпи дозрівання нашого врожаю.

Список літератури:

1. Господаренко Г., Карнаух О. Мікроелементи і добрива в живленні рослин Рута, 2020
2. Кобилецька М.С., Терек О.І. Біохімія рослин Львів, 2017
3. Руденко М. Чудова гідропоніка Віват, 2017
4. Тексьє Вільям Гідропоніка для всіх Mama Edition, 2013
5. Гідропоніка в домашніх умовах. Спосіб доступу URL: <https://rastenievod.com/gidroponika-v-domashnih-usloviyah.html>
6. Домашня гідропоніка, вирощування полуниці. Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=K1sfGLAw6uM>

*Вікторія Порчинська, учениця 8-В класу
Світлана Матвєєва, учитель хімії,
Ліцей №2 Хмельницької міської ради
м. Хмельницький*

ДОСЛІДЖЕННЯ ДИНАМИКИ СТАТИСТИЧНИХ ДАННИХ ЩОДО ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ЗОРОВОГО АНАЛІЗАТОРА УЧНІВ ЛІЦЕЮ №2 ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Весь навколишній світ пізнається людиною за допомогою органів чуття, одним з яких є орган зору. Око дає можливість повноцінно пізнавати світ. За

допомогою нього ми отримуємо про зовнішній світ більше знань, ніж за допомогою інших органів чуття.

Мозок керує усім процесом зору – координує рухи очей, фокусує кришталики, приводить в дію «діафрагму», настроює «далекомір». Причому усе це відбувається за мільйонну частку секунди! Не можна не захоплюватися тим, наскільки ж розумна і раціональна ця наша біологічна система – око!

Зір є складним і до кінця не вивченим процесом. Схему його можна представити таким чином. Відбиті від предметів, що оточують нас, промені світла потрапляють в око і збираються оптичною системою ока на сітківці. Фоторецептори сітківки – палички і колби – перетворюють світлову енергію на нервовий імпульс, який по зорових шляхах передається в кору головного мозку. У потиличних частках кори відбувається злиття зображень від кожного ока і створюється ідеальний образ усього видимого людиною.

Око здатне розрізняти об'єкти розміром до десятих доль мм, розрізняти кольори з великою точністю, а також розрізняти нескінченну безліч образів. Але людина бачить добре тільки у тому випадку, якщо промені від предмета перетинаються в головному фокусі, розташованому на сітківці. Таке око, як правило, має нормальний зір і називається еметропічним. Якщо перетин променів відбувається позаду сітківки, то це далекозоре – гіперметропічне око, а при перетині променів ближче за сітківку – око короткозоре – міопічне [7].

Частіше хвороби очей розвиваються внаслідок їх постійного навантаження. Коли очі перенапружені, це ускладнює приплив і відтік крові в очних м'язах, приплив поживних речовин до них і виведення продуктів обміну.

Щорічне збільшення кількості дітей та підлітків з погіршенням зору в новій українській школі становить в середньому 5%. Відомі чинники ризику втрати гостроту зору – це дрібний шрифт, читання в погано освітленому приміщенні, мерехтіння світла, читання лежачи, в транспорті, штучне освітлення, дуже яскраве або навпаки погане освітлення. Основними причинами погіршення зору у дітей шкільного віку є:

1. Несприятливі умови для роботи очей.
2. Відсутність збалансованої ергономіки (неправильне положення за столом під час читання, недостатнє освітлення робочого місця).
3. Різне зниження рухової активності.
4. Надмірне використання комп'ютерів, мобільних телефонів (маленький екран), телебачення.
5. Стреси, нервова напруга.
6. Незбалансоване харчування.
7. Порушення постави.

Найчастіше причиною порушення зору є перенавантаження. Негативний вплив на зір мають ігри на комп'ютері та мобільному телефоні, у якого дуже маленький екран, тому зосередженість на ньому протягом тривалого часу може провокувати розвиток короткозорості. Неправильна постава або сколіоз, коли діти нахиляються до столу, теж може псувати зір. Таким чином, причиною погіршення зору є напруга, зумовлена зусиллями ока розгледіти об'єкт при поганих умовах або при тривалих навантаженнях.

Для збереження нормального зору необхідні відповідні гігієнічні умови, яких треба дотримуватися, починаючи з дитячого віку, а особливо у шкільні роки, коли значно збільшується навантаження на зір. Тому ми вирішили дослідити основні причини порушення зору у школярів, вплив на зір навантажень у школі, роботи біля комп'ютера та на основі отриманих при вивченні стану здоров'я органів зору учнів закладу та сучасних наукових даних, розробити рекомендації по збереженню зору для школярів.

Для оцінки стану зору учнів проводився аналіз кількості дітей із захворюваннями очей, в тому числі – міопії та далекозорості. На основі отриманих даних були зроблені висновки щодо збільшення кількості захворювань серед учнів старших класів.

В результаті проведеного нами обстеження у *табл.1* кількість учнів, що мають порушення зору, становить 16% від всіх учнів, а кількість учнів з нормальним зором склала 84%.

Таблиця 1 – Кількість учнів Ліцею №2 з захворюваннями очей

Клас	Кількість дітей	Кількість дітей з хворобами	Міопія (короткозорість)			Далекозорість		
			2022-2023	2023-2024	Динаміка	2022-2023	2023-2024	Динаміка
4а	30	3	1	2	+	1	1	-
4б	23	2	1	2	+	0	0	-
6а	26	2	1	2	+	0	0	-
6б	20	3	1	2	+	1	1	-
7б	30	13	7	11	+	2	2	-
9а	28	4	2	4	+	0	0	-
9б	28	6	3	5	+	1	1	-
9в	28	2	1	2	+	0	0	-
10а	23	5	3	5	+	0	0	-
10б	24	1	1	1	-	0	0	-
Разом	260	41	21	36		5	5	

Проведені дослідження повністю відповідають законодавству України про охорону здоров'я та принципам Гельсінської декларації всесвітньої медичної асоціації (2013 р.).

Згідно з результатами наших досліджень, порушення зору в класах розподілилися таким чином:

- в 4 класах кількість учнів, що мають порушення зору, склала 9%;
- в 6 класах – 11%;
- в 7 класах – 43%;
- в 9 класах – 14%;
- в 10 класах – 13%.

Кількість учнів, які мають захворювання очей, збільшується від 4-го до 7-го класу, в 9-10-х показник близький до середнього. Було виявлено, що кількість дітей з порушеннями зору у молодших класах менше, ніж у старших.

Проведене дослідження стану зору учнів показало, що в структурі захворюваності на першому місці виступає така патологія, як короткозорість. Серед хвороб далекозорість складає 12%, а короткозорість – 88%, це свідчить про те, що короткозорість найбільш поширена серед хвороб зору у школярів.

Згідно даних дослідження кількість учнів в Ліцеї №2 у 4-6 класах становить в середньому 10 дітей на 100 учнів, а до 7-10 класу цей показник збільшується до 19 на 100 учнів, що свідчить про погіршення стану зору з віком.

Виявлено в результаті дослідження взаємозв'язок між станом зору і зоровим навантаженням: чим більше рівень зорового навантаження, тим більше учнів з порушеннями зору. Результати досліджень дозволили визначити, що профілактику порушень зору в школі необхідно починати в молодшому шкільному віці.

Проведене нами анкетування учнів показало, що учні, навіть у старших класах, недооцінюють важливість дотримання гігієнічних норм при роботі з комп'ютером та перегляді телепередач, при читанні та письмі. Основними результатами нашого дослідження, ми вважаємо, привернення уваги самих учнів до питань збереження зору, адже саме від ставлення до цієї проблеми залежить їх здоров'я.

Отже, питання функціонального стану зорового аналізатору потрібно досліджувати як з медичної так і соціальної точки зору, направляти зусилля батьків, вчителів, лікарів та самих учнів на покращення якості зору та збереження його на майбутнє.

Список літератури:

1. Велика ілюстрована енциклопедія школяра. Гл. ред. С. Ален. Київ : «Махаон-Україна», 2002. 491 с.
2. Державні санітарні правила і норми влаштування, утримання загальноосвітніх навчальних закладів та організації навчально-виховного процесу, Державні санітарні правила і норми ДсанПіН 5.5.2.008-01. Директор школи. 2002. №38. С. 8.
3. Майєр В.І. Профілактика зорового стомлення і розвиток зорових здібностей. Теорія та методика фізичного виховання. 2002. № 3. С. 39–46.
4. Платонова А.Г. Гігієнічні вимоги до використання у навчальних закладах сучасних персональних комп'ютерів. Довідник директора школи. 2015. №1-2. С. 100–105.
5. Платонова А.Г. Особливості формування робочої пози школярів при роботі з різними типами комп'ютерної техніки. Гігієна населених місць: Зб. наук. пр. Київ, 2014. Вип.63. С. 255–263.
6. Український журнал медицини, біології та спорту. 2020. Том 5, № 1 (23)
7. Шабатура М.Н., Матяш Н.Ю, Мотузний В.О. Біологія людини: Підручник для 8-9 кл. загальноосвітніх навчальних закладів. Київ: Генеза, 1997. 432 с.

Аліна Тітова, студентка III курсу спеціальності «Лісове господарство»

Надія Літвінова, викладач дендрології

Любов Ушакова, викладач хімії

Чугуєво-Бабчанський лісовий фаховий коледж

смт. Кочеток, Харківська обл.

СКУМПІЯ ЗВИЧАЙНА - ТАНІНОВМІСНИЙ ЧАГАРНИК ЗАХИСНИХ СМУГ ХАРКІВСЬКОГО РЕГІОНУ

Захисні смуги виконують важливі природоохоронні функції: захищають ґрунт, дороги, населені пункти та ін. від засухи, вітру, ерозії, снігових і піщаних заметів тощо, знижують шкідливий вплив суховіїв на урожай, поліпшують водний режим ґрунту, а також поліпшують кліматичні та гідрогеологічні умови місцевості.

Для кращого затримання вітру, снігу пилу використовують непродувні щільні багаторядні смуги з обов'язковим ярусом чагарників, які мають гарну здатність до розмноження кореневими паростками. В Харківському регіоні найрозповсюдженіша скумпія звичайна – рослина, яка містить дубильні речовини і використовується як лікарська сировина.

Мета роботи: дослідити скумпію звичайну як таніновмісну породу захисних насаджень Харківського регіону, вивчити методику виділення таніну з рослинної сировини в лабораторії та виконати експеримент.

Практична значущість дослідження полягає в тому, що танін можна використовувати для проведення дослідів, у тому числі пізнавальних на уроках хімії та біології та рекомендувати людям вживання таніну залежно від їх індивідуальних особливостей як лікарський засіб.

Для дослідження були використані наступні методи: опис, спостереження, експеримент, синтез, аналіз.

Скумпія звичайна *Cotinus coggygria* родини Сумахові включена до складу порід у державних захисних смугах і полезахисних лісонасадженнях. Вона є цінною чагарниковою породою в посушливих районах на малородючих ґрунтах; добре затінює ґрунт і зменшує видування з лісосмуг листя, снігу й верхнього шару ґрунту через високу здатність утворювати хащі кореневими паростками. З листків скумпії в промислових обсягах добувають танін і його препарати (галаскорбін з в'язучою і Р-вітамінною активністю), а також виробляють препарат флакумін, який містить суму флавоноїдів (до 75 %) і виявляє жовчогінну активність..

Таніни - група фенольних сполук рослинного походження, що містять велику кількість груп -ОН. Мають дубильні властивості і характерний в'язучий смак. Діюча дія танінів заснована на їх здатності утворювати міцні зв'язки з білками, полісахаридами та іншими біополімерами. Таніни виділяють із листків у вигляді водного екстракту.

Дослідна частина:

1. Взаємодія таніну із хлоридною кислотою. Утворюється флобафен - органічна речовина, що міститься в корі, деревині та дозріваючих плодах деяких рослин, надаючи їм червонувато бурого і темно-коричневого кольору.

2. Взаємодія таніну з нітратом срібла. Випадає осад: таннат срібла бурого кольору.

3. Взаємодія таніну з ваніліном. Це якісна реакція на багато дубильних речовин з класу катехинів.

Практичне значення таніну. Сильна протиотрута. Існує ряд препаратів з таніном, які широко використовуються як протиотрута при отруєнні випарами ртуті, свинцю. Антисептик. Добре відомо, що той же чай чудово знімає запалення очей і дієвий при лікуванні кон'юнктивіту та інших недуг очей. Деякі хірурги перед операцією використовують танін для дублення шкіри рук.

Корисна дія на організм. Як показали дослідження, саме танін відповідає за збагачення та утримання в організмі вітаміну С. Але у людей, які зловживали вживанням продуктів з високим вмістом таніну, може спостерігатися ураження печінки та розлади ШКТ. Це пов'язано з тим, що таніни знижують здатність поглинати мінерали і залізо.

З метою вивчення Скумпії звичайної як лісомеліоративної породи планується і надалі продовжувати дослідницьку роботу:

- обстежувати наявні лісомеліоративні насадження регіону для виявлення Скумпії звичайної в складі захисних смуг та розробляти рекомендації для збільшення її долі участі;

- залучати студентів до лісовідновлювальних заходів в захисних смугах регіону для посилення їх корисних функцій.

Список літератури:

1. Пилипенко О.І., Юхновський В.Ю. та ін. Лісові меліорації, Київ.: Аграрна освіта, 2010.

2. Юхновський В.Ю., Дударець С.М., Малюга В.М. Агролісомеліорація, Київ : Кондор-Видавництво, 2014..

3. Фармакогнозія з основами біохімії рослин. Спосіб доступу URL: <https://lifelib.info/biochemistry/pharmacognosy/55.html>

4. Таніни. Спосіб доступу URL: https://resource.odmu.edu.ua/chair/download/124675/sGEZG7qt-8fIm86eiXkONQ/Pharmacognosy_02.pdf

Емілія Федун, учениця 10-2 класу

Ірина Роєнко, учитель хімії

КЗО «Українсько-Американський ліцей»

м. Дніпро

ЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН КАХОВСЬКОГО ВОДОСХОВИЩА ВНАСЛІДОК ВОЄННИХ ДІЙ

Незважаючи на те, що Україна займає менше 6 відсотків території Європи, їй належить 35 відсотків біорізноманіття Європи, що робить її найбільш «біорізноманітною» країною в Європі. Екологічна катастрофа в Каховці додалася до багатоденного руйнування російською армією та постійної

деградації природних ресурсів України – річок, луків, боліт, водно-болотних угідь, лісів, ферм, національних парків та заповідників.

Середовища існування є основою для багатого різноманіття видів. Деградовані або знищені середовища призводять до значного скорочення кількості видів, зменшення біорізноманіття та зростанні небезпеки для видів, що знаходяться під загрозою зникнення. У Каховському водосховищі мешкали щонайменше 43 види риб, 20 із яких мають промислове значення (рис.1).



Рисунок 1 – Масовий мор риби через обміління Каховського водосховища. Запорізька область, 15 червня, 2023 рік.

На території, що постраждала від екологічної катастрофи, існує 38 рідкісних типів середовищ існування (охороняються Бернською конвенцією), які були виявлені та охороняються як частина Смарагдової мережі Європи. Вище греблі Каховської ГЕС усихання зазнає щонайменше 11 заповідних територій загальною площею понад 250 тис. га.

Бентосне [донне] середовище існування у водосховищі та річці нижче за течією є основою водосховища та річкового харчового ланцюга з широким спектром молюсків, мідій, червів та інших представників флори та фауни, які мешкають у мулистих придонних шарах. Цю харчову базу у водосховищі площею 2000 квадратних кілометрів здебільшого знищено. Весна і літо є зазвичай періодом нересту риби, гніздування птахів, а також місць годівлі та відпочинку великих зграй перелітних водоплавних птахів. Кілька життєвих циклів незліченної кількості видів залежать від гирла річки Дніпро. Екосистеми річок і водосховищ будуть радикально змінені та виснажені.

Україна знаходиться в центрі важливого шляху перелітних птахів, що тягнеться від Центральної Азії до Близького Сходу. Масштаби переміщення птахів вражають: понад 2 мільярди птахів, 2,5 мільйони качок та два мільйони хижих птахів мігрують із місць розмноження в Європі, Сибіру та Центральній Азії на зимівлю до тропічної Африки. Війна порушила цей маршрут для багатьох мігруючих видів, які гніздяться, відпочивають і годуються на сільськогосподарських полях, зрошувальних каналах, болотах, річках та озерах України. Нещодавнє обстеження мігруючих птахів у Кашмірі показало значне скорочення чисельності різних видів, що пов'язують із війною в Україні. Тривалий конфлікт у поєднанні з катастрофою на греблі Каховської ГЕС загрожує не лише різноманіттю популяцій птахів в Україні, а й біорізноманіттю

в цілому, зокрема значній кількості рідкісних та глобально вразливих видів птахів.

Серйозно деградували та/або дуже забруднені низка вельми важливих середовищ існування в гирлі річки Дніпро, які охороняються відповідно до Рамсарської конвенції про водно-болотні угіддя міжнародного значення – включно з Чорноморським біосферним заповідником (біосферним заповідником ЮНЕСКО); регіональним ландшафтним парком «Кінбурнська коса»; та численними меншими об'єктами.

Величезний обсяг прісної води безперечно порушив баланс між солонуватою водою Дніпровського лиману та узмор'я й водами Чорного моря, значно розбавивши поверхневі води, солоність яких у нормальному стані 15 проміле (для порівняння, в океанській воді 35 проміле). Вода з водосховища понесла з собою сільськогосподарські добрива та пестициди, що створить гіпоксичну мертву зону, подібну до тієї, що виникає щоліта в гирлі дельти Міссісіпі. Це ще більше подовжить період несприятливих екологічних умов для флори та фауни прибережної частини Чорного моря, зокрема для мігруючих видів риб та птахів, які залежать від дніпровських боліт як місць відпочинку та годування.

Додатковою потенційною проблемою є те, що радіонукліди від аварії на Чорнобильській АЕС, які були поховані в шарах донних відкладень Каховського водосховища протягом останніх 3 десятиліть, вода вимила, перемішала та віднесла вниз за течією, й вони повторно відклалися в болотах. Є переконливі докази того, що водні рослини поглинають ці радіонукліди, і їхня концентрація збільшується по мірі того, як вони проходять вгору харчовим ланцюгом через процес, який називається біомагніфікацією.

Стан бентосу має вирішальне значення не лише для річкового харчового ланцюга, а й для досягнення бажаного «доброго» екологічного стану всіх водойм у Каховському водосховищі та нижче за течією, якого Україна має досягти відповідно до транспонованої Водної рамкової директиви ЄС. Вочевидь після підриву дамби та зникнення водосховища домогтися «доброго» стану буде набагато складніше й дорожче.

Список літератури:

1. Географічна енциклопедія України : [у 3 т.] / редкол.: О. М. Маринич (відповід. ред.) та ін. К., 1989–1993. 33 000 екз.
2. Екологія // Екологія. Охорона природи: словник-довідник / М. М. Мусієнко [та ін.]; гол. ред. В. П. Розумний; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ: Знання, 2002. С. 137–138. 550 с.
3. Екологія [Архівовано березня 2016 у Wayback Machine.] // Енциклопедія сучасної України / ред. кол.: І. М. Дзюба [та ін.]; НАН України, НТШ. К.: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001–2023.
4. Науковий журнал «Екологічна безпека» В. Г. Короленко Харків, 2017. С. 123-126.

Катерина Акулят, учениця 10-А класу

Наталія Жидкова, учитель історії, к.пед.н.

ОЗ Менська гімназія Менської міської ради Чернігівської обл.

м. Мена, Чернігівська обл.

СТОЛЯРСТВО МЕНЩИНИ ХХ - ПОЧАТКУ ХХІ СТ.

Боротьба за збереження нашої державності потребує збагачення культурної та господарчої спадщини, як генетичного коду українського народу. Менщина здавна славилася своїми ремісниками, відомими за межами нашого краю. Тож відродження столярства Менщини є важливим завданням для створення цілісного образу господарювання українського народу. Метою дослідження є розвиток столярства Менщини впродовж ХХ – початку ХХІ ст.

Особливостями столярства Менщини є різноманіття підвидів (традиційних - меблярство, житлових конструкцій, скринництво, трунарство [2] та нових - пов'язаних з динамікою асортименту продукції (предмети побуту, надвірні конструкції, сільськогосподарські предмети, сувеніри, прикраси та ін.); простота та складність технології виготовлення; естетичне багатство (різьбярство, художній розпис); багатство сировини.

Поштовхом до розвитку столярства Менщини на початку ХХ ст. було відкриття ремісничої школи та майстерні [1], а зараз це музична школа. Заклад випускав кваліфікованих майстрів: відомих кобзарів - як Олександр Корнієвський (рис. 1), Яків Просужий ін., столярів.

У 1907 р. у ремісничій майстерні Мени отримав спеціальність столяра Олександр Самійлович Корнієвський (1889–1988). Народився майстер у с. Данилівка, український «Страдіварі», майстер-самородок світового масштабу, кобзар-віртуоз, різьбяр по дереву. Творець київсько-чернігівської бандури (рис. 2), виготовив тисячі музичних інструментів: скрипок, лір, арф, віолончелей, гітар, цимбалів, мандолін, балалайок та ін.



Рисунок 1 – О. Корнієвський



Рисунок 2 – Музичні інструменти виготовлені О. Корнієвським (початку ХХ ст.). Краєзнавчий музей м. Мена. Фото з власного архіву.

Яків Тимофійович Просужий (рис. 3) (1892 – 1984) – майстер виготовлення рельєфних меблів (рис. 4), скринь, прядок, дерев'яного посуду, ткацьких верстатів, кобз та ін. Онука Якова Просужого, Олена Назаренко, згадує: «Столярство забезпечувало сім'ю навіть у скрутний час. Дідусь виготовляв речі для домогосподарств, а також бандури. Добре пам'ятаю дитячий візочок».



Рисунок 3 – Я. Просужий



Рисунок 4 – Меблі майстра (сер. XX ст.).
Фото з сімейного архіву О. Назаренко.

З приходом совєтської влади та процесами модернізації виробництва столярство функціонувало на рівні домогосподарств та шкільних гуртків. У період незалежності відродження ярмарків впливало на популяризацію ремесла.

Військові події 2022 р., окупація Менщини російськими військами, ізоляція краю зумовили потребу у хлібній продукції й активізували столярні потужності. У с. Киселівка запрацював млин, що десятиліттями простоював. За один раз у печі випікалося до 72 хлібин. Після деокупації млин і пекарню знову закрили через нерентабельність.

Значний вплив на ремесло мали родинні традиції Агрєнічів-Єрханів, Чепурних (рис. 5), Прилипків, Канадиб та ін. У спадок передавалися не лише навички столярства, а й майстерні.

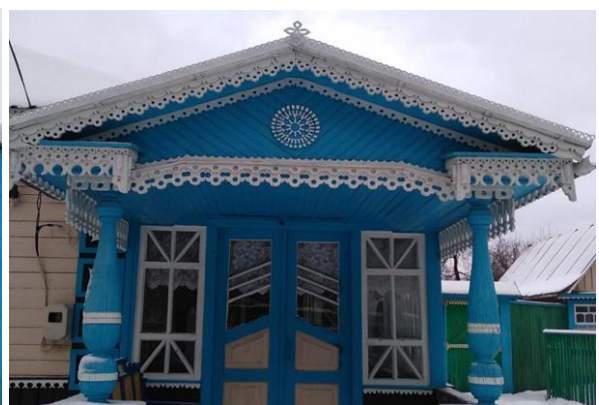


Рисунок 5 – Будинок Чепурних. Фото з власного архіву

На сучасному етапі розвитку відродженням традицій столярства займаються громадські організації та народні майстри. Громадська організація «Менщина туристична», реалізуючи проєкт «Дерев'яні очі Менщини», співпрацює з Чернігівською волонтерською організацією «Толока».

Столярні вироби впродовж XX-XXI ст. змінювалися формою, оздобою, функціональністю та символікою. Речі вжитку стали меншими, а оздоблення більш різьбленим, фарбованим, що надавало їм естетичного вигляду. На рис. 6, рис.7, рис. 8 можемо побачити трансформацію посуду впродовж століття.



Рисунок 7 – Маслобійка, початок XX ст. Менський краєзнавчий



Рисунок 8 – Ковганка, с.Куковичі, середина XX ст. з особистого архіву Соломків.



Рисунок 9 – Робота вчителя Менської гімназії О. Примака, ступка. 2002 р. Фото з власного архіву.

Окремі речі залишаються лише в музеї: маслобійка, рубель, дерев'яні прялки та музичні інструменти (кобзи, бандури, ліри).

Традиційно столяри використовували такі матеріали: береза, осика, липа, ясен, яблуня, ялина, дуб та ін. Інструментами столярів були: різці, рівкачі, скосони, лопатки, підковки, очкарики, стискачі та дріль, яку ви можете побачити на слайді.

Виготовлення продукції ремісників здійснювалося за допомогою таких технологій: гравіювання, різьблення, виїмчасте профілювання, розпис, вималювання, інкрустація, барельєф. Сучасний розвиток ремесла є творчим і поєднує різні технології та матеріали. Оздоблюючими символами речей є: універсальні, випадкові, сакральні, міфологічні, державні та ін.

Динамічним було вироблення сакральних речей. У період незалежності з відродженням духовного життя виникала потреба в оздобленні церков. Місцевий майстер А.Єрхан реставрував іконостаси, зокрема у с. Волосківці.

З метою з'ясування місця столярства у побуті менян ми провели анкетування. З 52 респондентів переважна більшість вдома має столярні вироби (меблі, хатнє начиння, посуд). Тільки 3 респонденти не мають нічого. Більшість

менян заміну дерев'яного оздоблення будинків на інші матеріали вважають особистим вибором господаря (65,4%). Чверть респондентів мають негативне ставлення до цього, а 3 респонденти - байдуже. 73,1% менян дерев'яну оздобу вважають прикрасою. 40.4% респондентів надають їй духовного значення. І тільки 13,5% вважають, що вона немає ніякого значення. Обираючи черговість туристичного маршруту, меняни на першу позицію поставили маршрут історичними пам'ятками. А ось другу і третю позиції з невеликим відривом мають маршрути по місцях дерев'яних будинків та природними пам'ятками. А отже, маршрути можуть бути комбінованими.

Таким чином, протягом ХХ-початку ХХІ ст. столярство динамічно розвивається і функціонує як через запити населення на їх продукцію та активність громадськості, так і родинні традиції ремісників.

Список літератури:

1. Деятельность Черниговского губернского земства по народному образованию в 1904 г. Земский сборник Черниговской губернии. 1905. № 7. С. 173.
2. Литвинчук Н. В. Україна, держава: ремесла та промисли: Україна / Українці. Кн. 1/ Редкол.: Смолій В. А. та ін. НАН України. Інститут історії України. К.: «Наукова думка», 2018 р., 608 с. URL: <http://resource.history.org.ua/cgi-bin/eiu/history>

*Поліна Біндюгіна, учениця 9-Мі класу
Наталія Петрушина, вчитель історії та правознавства
КЗ “Лицей №31 Пріоритет” Дніпровської міської ради
м. Дніпро*

УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ В РІЗНІ ЧАСИ

Займаючись питаннями освіти народу, жінки Наддніпрянської України багато зусиль в сфері національно-культурної роботи. Осередками української інтелігенції, що проводили національно-культурну і громадську діяльність в другій половині ХІХ - поч. ХХ століття були громади. Вони виникли з кінця 50-х років, коли тимчасовий ліберальний курс російського уряду сприяв пожвавленню суспільного життя. Перебуваючи у підпіллі, громади проводили хоча не дуже широку, але корисну роботу по поширенню української національної ідеї серед інтелігенції. Переважна більшість свідомих українців, в тому числі і жінок, об'єдналися навколо громад.

Осередком національно-культурної роботи в 70-90-х роках ХІХ століття стала Київська, згодом так звана “Стара Громада”, до якої входили визначні наукові і культурні діячі. У доносі до Київського жандармського управління серед діячів “Старої Громади” називалися імена 28 жінок. Спогади Софії Русової дають можливість прослідкувати роль жінок в діяльності “Старої Громади”. В культурних заходах, що проводилися громадівцями - постановці спектаклів, організації літературних читань активну участь приймали дружини

та доньки старогромадівців. Сама Софія Русова була помічницею та одноступцем свого чоловіка, за участь в “Київській Громаді” вона перебувала під наглядом поліції в 1882 році

Антоніна Ромовська в простій селянській одежі (черевиках, широких штаних, свиті та брилі) з лантухом через плече ходила до Дунаю й переносила шрифти, що перевозили румунські селяни, а далі відправлялася з Сабуровою до Рені та Бендер. У 1881 році А. Ромовська та А. Сабурова були ув’язнені у справі друкарні. Слідче діло “о задержанном шрифте” проводилося цілих два роки й розрослося до п’яти томів.

В 80-х роках ХІХ століття до Київської Громади увійшли Людмила Старицька-Черняхівська, Марія Беренштам-Кістяківська, Марія Загірна. Характеризуючи погляди молодшої частини громади Людмила Черняхівська-Старицька писала: “Ми вірили у революцію і бачили, що перше завдання - піднесення свідомості народу”.

У 80-х роках Одеською громадою була зроблена спроба створення української революційної партії. Існуючі матеріали дозволяють інкримінувати членство в цій нелегальній організації Анні Пчолкіній, за що її було заслано на три роки у віддалені райони російської імперії.

Приблизно в 1889 році відбулося об’єднання гуртка курсисток з гуртком “молодих політиків”. Де-далі зв’язок жіночого гуртка з гуртком “молодих політиків” міцнішав і поступово вони злилися в один, що отримав назву гуртка “політиків”. Майно гуртка складалося з української каси та книгозбірні. “Наша книгозбірня, - згадувала Марія Беренштам-Кістяківська, - складалася найбільше з отаких книжок і часописів, як “Слово”, “Діло”, “Знание”, “Современник”, “Отечественные записки” та інші. Була вона величенька, бо ми повсякчас доповнювали її, розшукуючи потрібні книжки по книгарнях букіністів. Я багато часу з захопленням оддавалася цьому і взагалі дуже цікавилася справами книгозбірні. В 1888-89 роках гурток продовжував студіювати соціологію, політичну економію, етику та приділяв багато уваги виробленню власної програми.

На початку ХХ століття громадський рух продовжила “Жіноча Громада”. Зимом 1901/1902 рр. в Києві згуртувалися кілька жінок в організацію, яка хоч і не мала ніяких феміністичних гасел або виключно жіночого завдання, проте свідчила про бажання жінок об’єднатися і прикласти свої зусилля для громадської роботи. Організація ця отримала назву “Жіноча Громада” і біля її витоків стояли: Марія Миколаївна Кістяківська-Тимченко, Марія Вікторівна Чикаленко, Дарія Іванівна Романова та Марія Матвіївна Степаненко.

Переписані начисто рецензії які розміщувалися в каталозі, що переховувався в книгарні “Київської Старини”. Цим каталогом користувалися не лише члени “Жіночої Громади”, але також керуючий книгарнею В.П. Степаненко та його персонал. Марія Степаненко повідомляла членкиням, коли треба прийти до книгарні, щоб допомогти скласти нову бібліотеку. “Жіноча Громада” з 1901 по 1905 роки роздала більше сотні таких бібліотечок.

За півстоліття (1860-1917 рр.) активної соціально-вагомої діяльності жіночий рух Наддніпрянської України нагромадив багатий історичний досвід боротьби за інтереси жінок та став важливим чинником формування

громадянського суспільства. Це були жінки високих духовних якостей, які здійснювали свою громадську роботу не з персональних мотивів - зробити на цьому собі якусь кар'єру, прославити, або рекламувати себе. Навпаки, робили вони її як обов'язок, як завдання, що життя накладало на нашу Батьківщину.

Так було раніше, в реаліях сьогодення українські жінки боронять свою державу на всіх фронтах. Відіграють значну роль у російсько-українській війні. Жінки беруть участь у різних сферах: від військової служби до громадської діяльності та гуманітарної допомоги. Деякі з них приєднуються до Збройних сил і відстоюють свою країну на фронті, виконуючи важливі військові завдання.

Жінки у Збройних силах України присутні на більшості бойових посад та добровільно беруть участь у національно-визвольній боротьбі як жінки-військові та волонтерки попри те, що дискримінаційні законодавчі обмеження на доступ українок до всіх бойових професій було скасовано лише у 2018 році під тиском жіночого ветеранського руху. В Україні один із найвищих показників кількості жінок у збройних силах серед армій світу, включаючи армії НАТО. Станом на 1 березня 2023 року у ЗСУ працювали 60 538 жінок (у 2,5 рази більше за 2014 рік). Із них 42 898 військовослужбовиць 7416 офіцерок (майже всемоє більше за 2014), 11 215 сержантсько-старшинського складу, 22 832 солдаток, 1500 курсанток) і 18 101 особа цивільного складу. Станом на червень 2023 року близько 5500 воячок несли службу на передовій.

Серед головних чинників зростання кількості жінок в ЗСУ — війна на сході України та суттєві зрушення в законодавстві починаючи з 2016 року, які дозволили українкам повніше реалізувати себе у війську, хоча жінки служили в армії в усі роки з моменту проголошення незалежності України.

"Говорячи про жінок в армії, зазвичай зосереджуються на відсутності жіночої форми і засобів гігієни. Але я можу купити це сама. Проблема у тому, щоб знайти своє місце, - вважає Леся Ганжа. - Спектр застосувань жінки на війні достатньо обмежений, зокрема й об'єктивними чинниками. На війні, особливо в піхоті, важливо, скільки вантажу ти можеш підняти і скільки землі ти можеш викопати. Ясно, що фізично підготовлений чоловік копає краще, ніж фізично підготовлена жінка. Та й як вантажники жінки все-таки поступаються чоловікам. Тому в якийсь момент мені стало зрозуміло, що треба шукати свою суперсилу - місце, де я буду найбільш ефективна".

Леся навчилась аеророзвідці, керуванню ударними дронами, та почала шукати підрозділ, який потребує бійця з такими навичками. Коли отримала відмову через стать, продовжила пошук. "Я вважаю, що немає сенсу воювати там, де тебе не хочуть бачити. Це дуже важливий момент злагодження, взаєморозуміння і взаємоповаги. Щоб, виходячи на завдання, ти могла приносити максимальну користь, а не чинити опір на рівні свого підрозділу", - переконана Леся. Зрештою їй вдалося обійняти посаду аеророзвідниці в одній із бригад, яка воює на Донеччині.

Багато жінок активно допомагають у відновленні та підтримці військових підрозділів, забезпечуючи їх необхідними ресурсами і моральною підтримкою. Також вони беруть участь у волонтерських організаціях, які забезпечують

медичну допомогу, збирають гуманітарну допомогу та надають підтримку сім'ям військових.

Крім того, деякі жінки виступають як активісти, залучаючи увагу міжнародної спільноти до ситуації в Україні та вимагаючи реакції на російську агресію. Вони виступають за права людини, мирне врегулювання конфлікту та виведення російських військ з української території.

Жіночі організації для відстоювання своїх прав не повинні обмежуватися лише впливом на законодавчу владу, вони повинні активно реагувати -на всі події парламентського життя, шляхом широкого використання всіх тих засобів, якими можна користуватися в політично вільній країні. Уроки минулого нагадують, що розпорошеність сил та дій жіночих організацій знижувала авторитет жіночого руху, відтягувала досягнення рівності та заважала створенню умов для самореалізації. Думається, що моральний обов'язок сучасниць використати вітчизняну історію, потенціал неурядових жіночих організацій для поліпшення становище жінки, підвищення її ролі в суспільстві.

Список літератури:

1. Жінки в ЗСУ. Спосіб доступу URL: <https://www.dw.com/uk/zinki-v-zsu-bazanna-sluziti-sprijmaut-za-primhu/a-66995226>
2. Минуле заради майбутнього. Спосіб доступу URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Smoliar_Liudmyla/Mynule_zarady_maibutnoho_Zhinocyi_rukh_Naddniprianskoi_Ukrainy_II_pol_XIX_-_poch_XX_st_Storinky_ist.pdf
3. Жінки в російсько-українській війні. Спосіб доступу URL: [https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%96%D1%96%D0%BD%D0%BA%D0%B8_%D0%B2_%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE-%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96%D0%B9_%D0%B2%D1%96%D0%B9%D0%BD%D1%96_\(%D0%B7_2014\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%96%D1%96%D0%BD%D0%BA%D0%B8_%D0%B2_%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE-%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96%D0%B9_%D0%B2%D1%96%D0%B9%D0%BD%D1%96_(%D0%B7_2014))

Анастасія Гальцова, учениця групи ІІ-З

Міського юридичного ліцею

*Руслан Ключник, к.політ.н., доц., доцент кафедри глобальної економіки
Університету імені Альфреда Нобеля,
м. Дніпро*

ПОЛІТИЧНІ КРИЗИ В УКРАЇНІ: РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ

Українська політична система протягом усього часу існування зіштовхувалася з кризами. Можна вважати, що навіть створення незалежної України відбувалося в умовах кризи в СРСР, адже у серпні 1991 р. в Москві було проголошено ГКЧП, який взяв на себе всю повноту влади. У Києві з цим не погодилися, народні маси та депутати висловили протест, результатом чого стало проголошення незалежності України (подібні процеси відбувалися й в інших республіках СРСР).

Кризові процеси супроводжували й перші роки незалежності України. У першій половині 1990-х рр. у країні спостерігалася гіперінфляція та тяжка економічна криза, у зв'язку з чим виникла недовіра (криза легітимності) до Президента Л. Кравчука. У 1994 р. він програв вибори Л. Кучмі, що ознаменувало першу в пострадянських республіках мирну передачу влади від одного президента до іншого.

У 1995 р. Україна залишалася єдиною пострадянською країною без власної конституції та національної валюти. У країні діяла Конституція СРСР, а в обігу замість гривні перебували купоно-карбованці. Водночас спостерігався конфлікт між парламентом на чолі зі спікером О. Морозом та Президентом Л. Кучмою. У 1995 р. було укладено Конституційний договір.

Укладення Договору засвідчило принципово новий підхід до здійснення державної політики, на відміну від тоталітаризму радянського часу, – метод консенсусу між сторонами в політиці, позитивний приклад вирішення найбільш хворобливих кризових питань і проблем для держав із нестабільного політичного ситуацією.

Прийняття цього документа запобігло протистоянню однієї з гілок державної влади і Президента України, перевело конфлікт між ними, що назрівав, із площини протистояння в площину консенсусу та співробітництва всіх органів державної влади, що мало на меті прийняття нової Конституції України та виведення країни з кризового стану.

Тому, безумовно, Конституційний договір став найважливішою частиною конституційного процесу в Україні. Щодо сутності Конституційного договору, то, виходячи зі статутних ознак Договору, до яких належать передусім взаємна домовленість і вільне волевиявлення сторін, можна зробити висновок, що він нівелює й навіть виключає відносини влади та підпорядкування як на етапі його підготовки, так і на етапі його реалізації [1, с. 47].

У червні 1996 р. загострилося протистояння між Президентом Л. Кучмою та його командою, які поставили за мету усунути з посади Голову Верховної Ради України О. Мороза, з одного боку та парламентом, особливо фракцією соціалістів, які заявляли про необхідність «почати усунення конституційним шляхом інституту президентства», з іншого. У такій ситуації Президент України Л. Кучма призначає проведення всеукраїнського референдуму щодо прийняття Конституції України на вересень 1996 р. Це могло привести до дострокового розпуску Верховної Ради. Усвідомлюючи ситуацію, більшість народних депутатів повернулися до питання прийняття Конституції. У «конституційну ніч» проти 28 червня упродовж майже 14 годин депутати поіменно голосували за кожну статтю Основного Закону. 28 червня 1996 р. Верховна Рада прийняла першу в українській історії Конституцію, яка остаточно закріпила правові основи функціонування політичної системи України [2, с. 22].

У період з 1999 р. до 2004 р. кризи в Україні набувають рис протистояння по лінії «держава – суспільство». Саме в цей період актуальною стає проблема становлення та функціонування на демократичних засадах нової української політичної нації із загальноприйнятою у сучасному глобальному світі системою політичних, економічних, соціальних та культурних інституцій. Варто

відзначити, що саме це питання у своєму дискурсі підіймає політична опозиція, яка завзято починає свою діяльність, після відставки 26 квітня 2001 р. з поста прем'єр-міністра В. Ющенка. Навесні 2001 р. в Україні виникає політична криза, приводом якої стало вбивство у 2000 р. опозиційного журналіста Г. Гонгадзе. Під час слідства розкрилися негативні явища у верхніх ешелонах влади. «Касетний скандал» (публікація аудіозаписів представників політичної еліти, у т.ч., ймовірно, Л. Кучми) значно підірвав довіру до влади. Були організовані масові протестні акції «Україна без Кучми!». Досягти своїх цілей опозиція не змогла, але авторитет влади був чимало зіпсований не тільки в очах українського суспільства, але і за його межами, що відкрило шлях до подальшої делегітимації влади [3, с. 174].

На 2004 р. було призначено вибори Президента України, участь у яких Л. Кучма брати не міг, оскільки обіймав цю посаду другий термін поспіль. Правляча політична еліта досягла неформального «консенсусу» із призначення «спадкоємця» за російським сценарієм. Ним мав стати прем'єр-міністр В. Янукович, пов'язаний з бізнес-колами східних регіонів України. Кандидатом від опозиції став уже згаданий колишній прем'єр-міністр В. Ющенко.

Під час другого туру виборів було здійснено масові фальсифікації, а переможцем було оголошено В. Януковича. Прибічними В. Ющенка не погодилися з таким рішенням Центральної виборчої комісії та розпочали безстрокову протестну акцію. Символом В. Януковича був синій колір, В. Ющенка – помаранчевий, відтак, події отримали назву «Помаранчева революція». Маємо підкреслити, що ці події мали винятково мирний характер, а скасування результатів другого туру та призначення третього було здійснено Верховним Судом, тобто все відбулося у законний спосіб. В. Ющенко був обраний Президентом, а В. Янукович очолив опозицію. Але в рамках домовленостей між політичними силами під час Помаранчевої революції було проведено конституційну реформу, відповідно до якої ключову роль у формуванні уряду належала не Президенту, а коаліції депутатських фракцій у парламенті. З цього моменту Україна стає парламентсько-президентською республікою. Конституційний статус Президента зазнає суттєвих змін. Їх можна кваліфікувати як суттєві обмеження повноважень Президента [4, с. 120]. Тобто криза трансформувала політичну систему України та визначила її політичний розвиток.

У 2006 р. коаліція депутатських фракцій після чергових парламентських виборів мала сформуватися вже за новими правилами (226 депутатів мало сформувати більшість, яка могла б формувати уряд). Через позицію Соціалістичної партії, яка відмовилася створювати коаліцію з двома провладними партіями, було створено коаліцію у форматі «Партія регіонів + Комуністична партія + Соціалістична партія». Ця коаліція сформувала уряд на чолі з В. Януковичем, який працював у 2006-2007 рр. Відповідно, уряд перебував в опозиції до Президента.

У 2007-2010 рр. посаду прем'єр-міністра обіймала Ю. Тимошенко. Проте між урядом та Президентом продовжували наростати протиріччя. Президент втрачав довіру виборців та програв вибори 2010 р. У другому турі В. Янукович переміг Ю. Тимошенко та був обраний главою держави. З цього ж часу в

політичній системі України почали наростати авторитарні тенденції. Протягом весни 2010 р. було повністю переформатовано коаліцію в парламенті (депутати з різних фракцій на основі індивідуального членства увійшли до складу коаліції, яка підтримувала В. Януковича. Ця коаліція відправила у відставку уряд Ю. Тимошенко та проголосувала за формування уряду М. Азарова. Таким чином, майже вся повнота влади опинилася в руках однієї політичної сили, Партії регіонів. У жовтні 2010 р. було скасовано політичну реформу 2004 р., що призвело до повернення В. Януковичу усіх повноважень Л. Кучми.

Після 2010 р. під контролем найближчого оточення В. Януковича опинилися значні ресурси, в тому числі колишні державні підприємства. Було приватизовано низку підприємств стратегічного значення, зокрема, енергетичної галузі. У місцевих радах приймалися рішення, вигідні передусім центральній владі. Таким чином, спостерігалися авторитарні тенденції.

У 2013 р. В. Янукович заявив про відмову від підписання Асоціації з Європейським Союзом. Це було зроблено під тиском росії та проросійськи налаштованих бізнесменів. У відповідь на це студенти, підприємці та представники патріотичних кіл вийшли на Майдан Незалежності з вимогою підписання Асоціації. 30 листопада 2013 р. мирний мітинг було розігнано міліцією, що стало початком кризи, яка призвела до усунення В. Януковича.

Навіть після силової акції Євромайдан залишався мирним зібранням, учасники якого вимагали, як мінімум, підписання Асоціації, а як максимум, відставки В. Януковича та М. Азарова. Втім, влада власноруч сприяла загостренню кризової ситуації. 16 січня 2014 р. Верховна Рада прийняла пакет законів, які обмежували права та свободи громадян (так звані «закони 16 січня або «закони про диктатуру»). Ці закони призвели до остаточної втрати легітимності: відтепер громадяни вимагали повного перезавантаження влади, а саме дострокового припинення повноважень президента, уряду і парламенту [5, с. 336]. 18-20 лютого відбулася спроба силового розгону акції, при чому загинули понад 100 людей, більша частина з яких – мирні учасники (Небесна сотня).

Станом на літо 2014 р. в українській політичній реальності закріпилися наступні тенденції, які спостерігалися (з певними умовностями) до 2022 р.:

- тимчасова втрата контролю над Кримом та частиною Донецької та Луганської областей;
- перебування при владі проєвропейськи та антиросійськи налаштованих політичних сил;
- повернення до редакції Конституції 2004 р. (з певними змінами);
- збереження конкурентності політичних сил (за певними винятками);
- декомунізація як боротьба з радянською ідеологією та її відображенням у політиці (у т.ч. топоніміці);
- збереження корупційних, тіньових та інших неправових практик у політичному житті.

Остання з перелічених тенденцій вплинула на довіру до Президента, уряду та парламенту. Загалом у суспільстві спостерігалися очікування «нових облич» у політичній сфері. Це можна вважати проявом кризи легітимності вже нової політичної еліти. Свідченням недовіри до П. Порошенка стало швидке

зростання популярності В. Зеленського та його перемога на виборах 2019 р. Вітчизняний політолог В. Фесенко зазначав, що Зеленський об'єднав країну, але об'єднав на хвилі емоцій [6]. При цьому Г. Зеленько зазначає, що складною кризою політичного розвитку транзитних країн є криза розподілу, яка полягає у нездатності правлячої еліти забезпечити прийнятне для суспільства зростання матеріального добробуту і його розподілу [7, с. 40]. Важливою передумовою ефективного подолання політичних криз є формування політичної компетентності громадян. На думку А. Столярової, до ключових складових політичної компетентності належать: медіаграмотність, уміння висловлювати власну думку, здатність критично мислити та логічно обґрунтовувати власний вибір, проявляти ініціативу, оцінювати політичну ситуацію у цілому та наявні ризики, приймати рішення та розв'язувати проблеми, співпрацюючи з іншими [8, с. 60].

Широкомасштабне вторгнення росії у 2022 р. кардинально змінило політичний процес. Було заборонено низку політичних партій, заборонено масові акції, у той же час проведення виборів буде можливим лише після скасування воєнного стану. Відповідно, говорити про певну нормалізацію політичного життя в Україні, зокрема, повернення «традиційних» політичних криз та конфліктів ми зможемо лише після завершення бойових дій.

Таким чином, політичні кризи в Україні характеризуються поляризацією політичного спектру (наявністю радикальних партій), високим ступенем політичного популізму, неспроможністю (небажанням) політичних діячів робити висновки з помилок попередників. На нашу думку, після завершення війни політичні кризи в Україні знову стануть регулярним явищем, яке впливатиме на всі сфери життя громадян та суспільства.

Список літератури:

1. Фрицький Ю. Конституційний договір між Верховною Радою України і Президентом України «Про основні засади організації та функціонування державної влади та місцевого самоврядування в Україні на період до прийняття нової конституції України» і його наслідки для подальшого розвитку державної влади в основному законі України 1996 // Юридичний вісник. 2016. № 2. С. 46-51.
2. Мандзій Л. Консенсус еліт як умова конституцієтворення в Україні. Humanitarian Vision. 2015. Volume 1, Number 1. Р. 21–25.
3. Воробйова Т.Л. Етапи політичного протестного руху в незалежній Україні. Актуальні проблеми політики. 2016. Вип. 58. С. 167-179.
4. Зелінська М. Інститут президентства в Україні в контексті конституційної реформи. Політичний менеджмент. 2006. № 3. С. 114-123.
5. Ключник Р.М. Основні виміри сучасної політичної кризи в Україні. Гілея: науковий вісник. 2014. Вип. 86. С. 334-338.
6. Фесенко В. Зеленський об'єднав країну, але об'єднав на хвилі емоцій – Фесенко. Радіо «Свобода». URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29906188.html>
7. Зеленько Г. Кризи політичного розвитку в Україні: причини та зміст. Політичні дослідження. 2021. № 2. С. 33-61.

8. Столярова А. Роль політичної компетентності громадян у процесі інституціоналізації груп інтересів. Політикус. 2023. Вип. 3. С. 57-62.

*Аліна Гоголь, учениця 10-В класу
Наталія Мацько, учитель історії
комунального закладу освіти «Криворізький ліцей «Джерело»
Дніпропетровської обласної ради»
м. Кривий Ріг, Дніпропетровська обл.*

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗНАЧЕННЯ ВИШИВАНКИ КРІЗЬ ПРИЗМУ УКРАЇНСЬКОЇ МОДИ

До вашої уваги подаються основні положення та результати науково-дослідницької роботи на тему: «Трансформація значення вишиванки крізь призму української моди», яке було проведено протягом 2023/2024 навчального року в рамках всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України.

Метою наукового дослідження стало всебічне розкриття інформаційного потенціалу вишиванки як елементу одягу та перетворення її на бренд української культури.

Предметом дослідження – процес трансформації значення вишиванки шляхом включення її в українську моду.

Об'єктом дослідження стала вишиванка як символ української культури.

Завданнями дослідження визначені наступні: окреслити плюралізм поглядів на поняття «вишиванка», його еволюцію; дослідити каталоги вишитого одягу сучасних брендів, їх неймінгові рішення для визначення дефініції поняття «вишиванка» серед дизайнерів авторів вишитого одягу; проаналізувати сучасне значення вишиванки на основі опитування мешканців Тернівського району міста Кривого Рогу.

Загальновизнано, що нині, як ніколи зростає цікавість суспільства до культурної спадщини українців, зокрема до вишиванки, що в контексті тенденцій сучасної моди обґрунтовується кількома аргументами: це і збереження традицій, і самоідентифікація нації, і формування національних художньо-стилістичних маркерів українського для презентації його світові.

У сучасних реаліях ці питання особливо актуальні, оскільки на хвилі національного піднесення вишиванки стали популярним модним трендом, набуваючи святкового, обрядового та утилітарного навантаження. Більше того, нині можна з впевненістю говорити про відродження українських традицій у сучасній інтерпретації. Саме дослідження сучасних інтерпретацій як поняття «вишиванка», так і цього предмету одягу ми поставили собі за мету.

Наукова новизна дослідження роботи полягає у тому, що ми вперше намагаємося показати процес зміни значення поняття «вишиванка» та що на це впливає.

Хронологічні рамки дослідження охоплюють період кінець XIX-XXI ст., адже цей хронологічний зріз дозволяє нам побачити трансформації, що відбулися з вишиванкою.

Історіографічну базу дослідження складають роботи практиків Н. Кардаш, Т. Кари-Васильєвої, О. Косміної, Т. Ніколаєвої, О. Рижової, та інших.

У своїх працях науковці досліджували питання історичних форм українського вбрання та особливості розвитку українського традиційного одягу.

У науковій літературі «вишиванка» розуміється у вузькому значенні – «вишита сорочка», й у більш широкому – «вишитий одяг загалом».

Також «вишиванка» тлумачиться окремими дослідниками як символ, культурний код українців. Про історіографію краще говорити по етапах на які вона у нас поділена, так буде логічно і науково.

Досліджуючи офіційні сайти та каталоги одягу українських fashion-дизайнерів: «ETNODIM», «VarenykyFashion», «2KOLYORY», «Від щирого серця», «Птаха», каталог вишивок Національного центру народної культури «Музею Івана Гончара», дійшли висновку, що як поняття «вишиванка», так і зовнішній вигляд та функції цього елемента українського національного костюма зазнали трансформацій.

Проведено інтерв'ю з українською дизайнеркою Христиною Рачицькою. Вона наголошує на тому, що частіше замовлення роблять жінки. Крім вишиванки для себе, купують вишиванки і для своїх чоловіків, ті, в свою чергу, більше покладаються на смак дружини. Якщо чоловік купує самостійно, то здебільшого, може зазначити, який хоче колір.

Наступним етапом нашого дослідження став аналіз сприйняття та розуміння поняття вишиванка мешканцями Тернівського району міста Кривого Рогу.

Для цього було проведено опитування з 20 грудня 2023 року по 10 січня 2024 року. Вибірка складає 372 респонденти у віці 13-65 років. Опитування проведено методом онлайн через сервіс Google Forms. Абсолютну більшість опитаних становили жінки – 81,9 %.

Насамперед, ми запропонували опитаним визначити, що ж таке вишиванка, більшість респондентів вважають вишиванкою будь-який вишитий виріб (одяг, скатертини тощо), третина відносить до них лише сорочки, інші ж вважають – це орнаментом, оздобою, а не безпосередньо виробом.

Результати опитування свідчать, що більшість респондентів не ототожнюють вишиванку з одягом, тлумачачи це поняття значно ширше. Зауважимо, що респонденти надають вишиванкам ще й символічного значення, яке трансформувалося з оберегового до національного символу.

Так, 77,5 % опитаних вважають, що вишиванка є українським світовим брендом, візитівкою України в світі. Таке розуміння є дещо близьким до тих тенденцій, що були характерні для суспільства в кінці XIX та більшій частині XX століття, коли вишиванки вважалися показником українського націоналізму. Сьогодні ж, за результатами опитування, абсолютна більшість позитивно ставляться до вишитих орнаментів на речах (88,9 % опитаних).

Більшість респондентів не лише позитивно ставляться до вишитого одягу вишитих виробів, а й використовують їх, загалом їх показник становить 79,2 %, тобто лише на 10 % менше, ніж тих, хто має позитивне до них ставлення, із них: використовують як прикрасу для оселі (рушники, скатертини) – 48,6 %; носять одяг з вишивкою – 30,6 %.

Більшість опитаних носять вишитий одяг, проте вважають його скоріше святковим, і лише зовсім невеликий відсоток (1,4 %) готові вбиратися в такі речі в повсякденному житті.

Загалом можемо резюмувати, що респонденти мають позитивне ставлення до вишитих речей, які називають поняттям «вишиванка», значно розширюючи його значення, включивши сюди і вишиту атрибутику: скатертини, рушники, картини тощо. При цьому останнє – основне функціональне навантаження для майже половини респондентів, тоді як вишитий одяг носить лише третина опитаних, для яких він є святковим вбранням.

Опитування свідчить, що більшість респондентів знайомі з дизайнерами і виробниками вишитого одягу, адже лише 11,6 % – взагалі таких не знають, а 1,4 % – називають дизайнера українського одягу Адре Тана, яких хоч і не спеціалізується суто на вишитому одязі, але має доволі широкий модельний ряд вишиванок, куди входять блузи та сукні. Загалом, можемо окреслити найпопулярніших виробників (дизайнери та бренди) вишитого одягу, за результатами опитування: дизайнер Роксолана Богуцька відома 52,2 % опитаних; дизайнера Христину Рачицьку знають 43,5 % респондентів; дизайнер Юлія Магдич відома 33,3 % опитаних; бренд «Етнодім» знають 30,4 % респондентів; бренд «Технодім» – 15,9%.

Наголосимо, що у сучасній масовій свідомості вишиванка насамперед інтерпретується як будь-який текстильний виріб (одяг, рушник, серветка, скатертина тощо), що має вишите оздоблення; рідше під вишиванкою розуміють вишиту сорочку чи суто вишиту оздобу. При цьому майже всі опитані позитивно ставляться до вишиванок, вважаючи їх українським світовим брендом, «візитівкою» України у світі. Лише третина опитаних носять вишитий одяг, переважно як святковий, тоді як до повсякденного його використання готова зовсім невелика частка опитаних.

Результати проведеного дослідження дали цікаві результати, першопричини яких ми спробуємо окреслити:

по-перше, за тридцять років незалежності українці кардинально змінили ставлення до вишиванок, цьому сприяла, на наш погляд їх популяризація через:

1) вишитий одяг носять зірки естради, кіно, відомі політики, спортсмени;

2) відзначення Дня вишиванки з приуроченими до неї заходами: маршами вишиванок, святковими концертами тощо;

3) вплинуло на переосмислення вишиванки й загальне національно-патріотичне піднесення, що стало реакцією на війну, розв'язану росією;

по-друге, у суспільстві не існує чіткого розуміння «меж» вишиванки: чи це просто одяг, чи всі речі, що мають таку оздобу; спричинено це, на наш погляд, загальною розмитістю цього поняття, оскільки і серед самих виробників немає чіткого розуміння, що ж варто називати вишиванкою, тому неймінг брендів доволі хаотичний і не систематизований, що заплутує й споживача; відповідно

має бути розроблене термінологічне поле, де повинні чітко прописуватися ці поняття;

по-третє, існує значний розрив між показниками тих, хто позитивно ставиться до вишиванки, і тих, хто її носить або має в гардеробі; на нашу думку, це зумовлено наступними факторами: висока ціна вишитих виробів, сприйняття вишиванки як одягу урочистого, святкового, відповідно витрачати солідну суму на одяг, який дістається з шафи кілька разів на рік, не кожен споживач готовий.

Можемо зробити кілька ключових висновків:

Сьогодні існує значна кількість тлумачень поняття «вишиванка». У науковій літературі воно розуміється у вузькому значенні – «вишита сорочка», й у більш широкому – «вишитий одяг загалом». Також «вишиванка» тлумачиться окремими дослідниками як символ, культурний код українців.

Серед виробників вишиванок, дизайнерів, маркетологів побутує розуміння вишиванки як будь-якого предмету одягу (сукня, блуза, жилет, костюм) що має вишиту оздобу, якою зазвичай прикрашають комір, погруддя, рукави, нижню частину, рідше область живота чи навіть спинку виробу; або вужче тлумачення, коли «вишиванка» – предмет одягу, що покриває лише верхню частину тулуба та руки, має вишиту оздобу (прикрашений комір, погруддя, рукави, або увесь виріб). Подібні розуміння вишиванки побутують і серед широкого загалу, що підтверджує наше опитування. Крім цього у суспільстві існує й інше – широке – розуміння вишиванки – будь-який текстильний виріб (одяг, рушник, серветка, скатертина тощо), що має вишите оздоблення.

Поняття «вишиванка» трансформувалося. Спочатку вишиванкою називали вишиту сорочку, частину українського національного костюма, суто автентичною українською вважається сорочка з плечовими вставками. Чоловіки західних регіонів носили сорочки до колін, що підперезували крайкою (поясом), проте чумацькі мали таку ж довжину, як і сучасні. Жіночі ж вишиванки мали діставати до гомілки, при цьому нижче талії їх прикривали плахтою, дергою, запаскою, літником, неприкрита знизу сорочка вважалася непристойною. Оздоблювалися вони вишитим орнаментом на погрудді, комірцях, манжетах, іноді прикрашали також рукави та нижню частину виробу. Їм надавали захисних, оберегових властивостей, тому до їх пошиття і оздоблення підходили дуже серйозно.

Сьогодні ж вишиванками зазвичай називають будь-який одяг, оздоблений вишитим орнаментом. Якихось обмежень по крою вишиванок, як і по оздобі немає, проте більшість моделей – це сорочки для чоловіків, блузи та сукні для жінок. Сорочки і блузи прикривають лише верхню частину тулуба та руки, при цьому відмінною ознакою сорочок є наявність відкладного комірця та гудзиків, на які застібається виріб спереду. Якщо порівнювати візуально традиційні вишиті сорочки із сучасним одягом, то найбільш відповідають традиції чоловічі вишиті сорочки, а також окремі моделі жіночих вишитих суконь, що мають відповідну традиційним виробам довжину та крій.

Загалом відбулися зміни не тільки в крої чи оздобі, а й в функціях – замість спіднього вишиті сорочки та сукні носять як верхній одяг.

Символізм поняття «вишиванка» також зазнавав змін, коли вишиванка була повсякденним спіднім одягом (XVIII-перша половина XIX століття) їй вважали оберегом, що захищає від злих духів і недоброго ока; кінець XIX та більша частин XX століття характерні розумінням вишиванки як символу супротиву, націоналізму, її використовували для демонстрації власних проукраїнських поглядів; подібне символічне значення збереглося й після здобуття Україною Незалежності (кінець XX – XXI століття), коли вишиванка сприймається як український світовий бренд, «візитівка» України у світі.

Отже, сьогодні вишиванка – це переважно сорочки, сукні та блузи (рідше костюми, туніки, топи чи інші предмети гардеробу), що мають вишиту оздобу на погрудді, рукавах, комірі. Їх одягають переважно на свята, урочисті чи офіційні заходи для підкреслення приналежності до українського народу або для вшанування української культури, України в цілому.

Список літератури:

1. Варивончик А. В. Традиційна народна вишивка як складова українського одягу (XX ст.): автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 26.00.01. Київ, 2011. 16 с.
2. Емінова В. «Совок» і вишиванка: Як вони уживалися // Деро.ua. 21 травня 2020 р. URL: https://ukrop.depo.ua/ukr/ukrop_luk/-sovok-i-vishivanka-yak-voni-uzhivalisya-19052016110000 (дата звернення: 26.12.2023 р.)
3. Кардаш Н. В. Використання семантики української вишивки у декоруванні сучасного одягу. Педагогічні науки. 2014. Випуск 122. С. 54-65.
4. Лютікова К. Ю., Сабадаш Ю. С. Вишиванка – частина національного костюму чи сучасний тренд? Сучасні дослідження культури і мистецтва : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Сєверодонецьк, 25 – 26 листопада 2021 р.). Сєверодонецьк : Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2021. С. 44-47.
5. Каталог вишивок Національного центру народної культури «Музею Івана Гончара». URL: https://baza.honchar.org.ua/upload/2021/12/Honchar_museum_katalog_vishivok_KN_23050.pdf (дата звернення: 26.12.2023 р.)
6. Каталог вишитої продукції бренду «2KOLYORY». URL: <https://2kolyory.com/ru/62-zhenskaja-odezhda> (дата звернення: 06.01.2024 р.).
7. Каталог вишитої продукції бренду «Andre Tan». URL: <https://andretan.ua/ru/catalog/vishivanki> (дата звернення: 06.01.2024 р.).
8. Каталог вишитої продукції бренду «Varenyky». URL: <https://varenykyfashion.ua/shop> (дата звернення: 06.01.2024 р.).
9. Каталог вишитої продукції бренду «Від щирого серця». URL: <https://vidsercja.com.ua> (дата звернення: 06.01.2024 р.).
10. Каталог вишитої продукції бренду «Птаха». URL: <https://etnodim.ua/zhinkam> (дата звернення: 06.01.2024 р.).
11. Результати соціологічного опитування «Інтерпретація молоддю вишиванки як поняття та предмету одягу». URL: https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdhCGKD91TlAYbo3IcEMD4iMbCrepZsNDX1K6noF0oO7_IZng/viewform?usp=sharing

Ангеліна Жучок, учениця 8-го класу
Олена Бита, вчитель історії,
спеціаліст вищої категорії, «учитель-методист»
Валентина Поліщук, вчитель історії,
спеціаліст вищої категорії, «учитель-методист»
Комунального закладу загальної середньої освіти
«Ліцей №4 імені Павла Жука Хмельницької міської ради»
м. Хмельницький

ЖІНКИ В ІСТОРІЇ ПРОСКУРОВА

В усі часи, на всіх щаблях історичного розвитку нашого міста головним багатством були і залишаються його мешканці – ті хто у різні епохи, на різних етапах свого життя були пов'язані з містом, творили його велич, красу, культурну і національну спадщину. Переживаючи різні епохи розвитку, місто знаходилося у вирі відомих історичних подій, переживало драматичні та вікопомні часи. Досліджуючи історичні джерела, звертаєш увагу на те, що у міста Хмельницького переважно чоловіче обличчя. Але чимало жінок дуже активно долучилися до творення його культурних надбань. Можна назвати цілий ряд знакових, відомих для дослідників, жіночих постатей, які зробили внесок в культуру міста, України і цілого світу. Актуальність даної роботи полягає у потребі висвітлити маловідомі для широкого загалу факти жіночої історії нашого міста, здійснити біографічне дослідження обраних постатей для більш повного відтворення історичного минулого Хмельниччини. У своїй роботі я вирішила дослідити життєвий та творчий шлях двох жіночих постатей: Аріель Дюран і Катерини Рубчакової.

Мета роботи полягає у тому, щоб на основі аналізу історичних джерел окреслити найважливіші аспекти процесу становлення особистості досліджуваних постатей та об'єктивно висвітлити їх вклад в розвиток української та світової культури.

Аріель Дюран вважають американською письменницею, але її коріння із м. Проскурова (нині Хмельницький, Україна). Саме тут в 1898 році у сім'ї Етель-Аппель і Йосипа Кауфманів побачила світ маленька дівчинка Хая Кауфман (справжнє ім'я жінки). Хая мала три сестри та одного брата. За три роки, у листопаді 1901 року, батьки Хаї емігрували. [2, с. 1] Спочатку сім'я поїхала до Лондона. Звідти за кілька місяців пароплавом дісталися американського континенту. Так, у трирічному віці маленька Хая опинилася у США. Сім'я почала жити у Нью-Йорку. [9, с. 1]

Хая виростатиме на вулицях і змалечку навчиться битися та піклуватися про себе. У віці 13 років, дівчина вступила до нью-йоркської школи «Феррер Модерн Скул», яка спеціалізувалась на лібертаріанській освіті. Невдовзі після того, як вона почала її відвідувати, молодий чоловік на ім'я Вілл Дюран отримав посаду вчителя в цьому навчальному закладі. Його відразу привабила молода студентка, яка настільки нагадувала йому ельфа, що він прозвав її Паком (це казкова істота кельтського фольклору, особливо в Ірландії, Західній Шотландії та Уельсі; ім'я одного з ельфів шекспірівської п'єси «Сон в літню

ніч»). [10, с. 1] Згодом Віллу сподобалося ім'я ще одного шекспірівського ельфа із п'єси «Буря» – Аріель. Цікаво, що обидва ельфи були чоловічої статі. Хаї прізвисько Аріель здалося досить милим і цікавим. Незабаром воно стало її ім'ям. Так виникла Аріель Дюран. [9, с. 1]

Звичайно, що проти стосунків вчителя і учениці були всі, але пара на це не зважала. Їй на той час було лише п'ятнадцять років. Віл був старший за свою обраницю на 13 років. [5, с. 1] За два роки після знайомства Віл Дюран залишив посаду, щоб одружитися з Аріель. [2, с. 1] Її мати переконалася в їхньому коханні і в 1913 році дала свою згоду на шлюб. [1, с. 1] Вона супроводжувала Вілла Дюрана в мерію, щоб засвідчити весілля. Сама Хая ледь не пропустила службу, оскільки вирішила приїхати туди на роликових ковзанах, і, після одного чи двох падінь по дорозі, на загальне полегшення, вона прибула до мерії – задихана, але готова почати нову главу в своєму житті. [10, с. 1] Але, перші роки шлюбу були непростими; Хая (тепер Пак) все ще була неспокійною духом. Багато ночей вона провела, дивлячись на спину свого чоловіка, коли він готувався до своїх лекцій з філософії, які він читав двічі на тиждень в одному з місцевих коледжів отримуючи 5 — 10 доларів за виступ. На той момент - це було їхнім єдиними джерелом доходу. [10, с. 1] Пак тікала з дому принаймні двічі протягом цих перших років, але завжди кликала Вілла, щоб він прийшов і забрав її. Згодом у подружжя народилася дочка, яку назвали Етель Бенвенут. Також сім'я усиновила хлопчика на ім'я Луї. [9, с. 1] Історія пари виняткова. Вілл та Хая дуже любили один одного. На всіх фотографіях вони завжди були поряд.

Аріель захоплювалася філософією та історією. Спочатку вона віддавала більшу перевагу компанії художників і поетів, ніж філософів. Але, проводячи час з Віллом, вона почала розуміти, що філософія не повинна бути нудною та несуттєвою для проблем реального світу. Невдовзі вона сама підхопила лихоманку й почала дискутувати з чоловіком щодо певних питань (як вдома, так і на лекційній платформі) і почала триматися в компанії таких видатних філософів і друзів, як Бертран Рассел і Джордж Сантаяна. [10, с. 1]

Жінка почала брати участь у дослідженнях чоловіка. Їхнє надбання — багатотомна фундаментальна праця “Історія цивілізації” (The Story of Civilization). Проскурівчанка за походженням брала участь у написанні всіх томів цієї серії, але як співавтор вона почала згадуватися у сьомому томі “Початок ери розуму” (Age of Reason Begins, 1961). [5, с. 1]

Праця «Уроки історії. Огляд історії людства як продукту людського досвіду» Віллі Дюран та Аріель Дюран — це не просто хронологія подій, а ще й джерело уроків з різноманітних царин життя, якими ми нині можемо скористатися. У цій ґрунтовній і водночас простій для сприйняття книжці Вілл та Аріель Дюран передають читачеві накопичені за чотири десятиліття роботи над «Історією цивілізації» знання й досвід. Книжку побудовано не за часовими періодами, а за тематикою: біологія, характер, мораль, релігія, економіка, соціальні процеси, врядування, війна, прогрес та занепад з погляду історії. Читаючи монографію, можна зрозуміти, чого ми вже навчилися, яку цінну науку дали нам наші предки та який внесок ми можемо здійснити в цей процес.

Це не підручник з історії, сповнений сухих фактів, а радше аналіз людських надбань, що стимулює до подальшого розвитку.

За одинадцятитомну «Історію цивілізації», свою головну працю, Уїлл і Аріель Дюран у 1968 році отримують Пулітцерівську премію. Як автори «Історії цивілізації» подружжя Дюран відоме кожній освіченій людині, а їхні книги є у бібліотеках багатьох країн світу. [7, с. 72]

Аріель Дюран була активісткою за права жінок і освіту. Її робота та робота її чоловіка зрештою призвели до нагородження Конгресом Медаллю Свободи - вищою нагородою США для цивільних осіб в 1977 році. [1, с. 1] Цього ж року місто Лос-Анджелес номінувало Аріель як «Жінку року», її погляди на історію, філософію та соціальні питання, такі як звільнення жінки та освіта, користуються великим попитом як у жінок, так і у чоловіків у всьому світі. [10, с. 1]

У 1981 році, у 83 роки Аріель не стало. А через два тижні помер і Вілл. Друзі подружжя стверджували, що чоловік не зміг витримати розлуки з коханою. [5, с. 1] Подружжя поховано на меморіальному кладовищі Westwood Village Memorial Park в Лос-Анджелесі, Каліфорнія. Любов між Дюранами була легендарною. Якось, Аріель скаже, що у них з чоловіком «майже одне дихання, одне життя, одні інтереси». [1, с. 1]

Серед українок, доля яких в той чи інший період життя була пов'язана з м. Проскуровом, найвідомішою є Катерина Андріївна Рубчакова – видатна драматична актриса й оперна співачка кінця ХІХ – початку ХХ ст.

Народилася 29.04.1881 р. у м. Чорткові (тепер Тернопільська область) у сім'ї Андрія та Розалії Коссаків. Мати Катерини походила з бідної селянської родини Федоровичів із приміського села Горішня Вигнанка. Батько був з іншого приміського села – Білого, походив з родини ремісника, але мав схильність до музики, тому став людиною творчою, самодіяльним диригентом міського хору. У сім'ї було шестеро дітей, усі вони змалку опанували музичну грамоту та співали в батьківському хорі, а згодом стали відомими діячами української сцени: старший брат Катерини Михайло – театральним диригентом і композитором, Василь – оперним співаком і театральним діячем, Володимир – актором, сестри Марія та Антоніна – драматичними актрисами.

Катерина з дванадцяти років співала у керованому батьком хорі, що став для дівчини "першою школою" формування вокальної майстерності. Сценічну діяльність розпочала з 1896 р. у Львівському театрі товариства "Руська бесіда", у трупі брата Михайла, який працював тоді диригентом й відшукував "голосистих" дівчат для хору в музичних виставах. [3, с. 205] Не маючи спеціальної консерваторної освіти, вона всього навчалася від брата, потім шліфувала майстерність у театральній-музичній студії Йосипа Стадника. Катерина брала уроки у відомої співачки Зоф'ї Козловської, колишньої учениці італійської професорки Фаусти Креспі, у якої навчалася славетна Соломія Крушельницька. [6, с. 1]

Після блискучого виступу в 1898 р. у партії Оксани ("Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемівського) її прізвище з'явилося на шпальтах періодичних видань поряд із провідними митцями трупи. У 1899 р. Катерина Коссаківна одружилась з відомим українським актором і співаком Іваном

Дем'яновичем Рубчаком. Відтоді й з'явилося на афішах театру нове ім'я – Рубчаківна (згодом – Рубчакова). [3, с. 205]

Катерина працювала у трупі "Нового Львівського театру", який був створений 28 березня 1919 року, у розпал боротьби за незалежність Української Народної Республіки (УНР) та в липні 1919 року отримав запрошення Міністерства преси та інформації УНР розпочав гастролі Поділлям. Спочатку театр майже місяць виступав у Кам'янці-Подільському, в залі Пушкінського народного дому. У складі трупи виділялись блискучою грою Катерина Рубчакова та її чоловік Іван Рубчак. Згодом у місто над Смотричем приїхала їхня донька, 16-річна Ольга Рубчаківна. Майбутня заслужена артистка України, одна з фундаторів сучасного Київського театру імені Франка, дружина видатного режисера та актора Гната Юри, робила свої перші акторські кроки на сцені "Нового Львівського театру" саме на Поділлі. [4, с. 1]

На жаль, наприкінці гастролей Катерина Рубчакова захворіла. «Новий львівський театр» на початку серпня 1919 року переїхав до Проскурова, а актриса на деякий час змушена була залишитися в приміському селі Зіньківці неподалік Кам'янця-Подільського. [6, с. 1]

У Проскурові "новольвівці" гастролювали майже два місяці. Вистави розпочалися з 9 серпня і проходили в міському театрі (нині міський Будинок культури). У виснаженому громадянською війною місті театр став справжнім осередком добра і миру. В окремі дні відбувалися благодійні вистави для козаків армії УНР та найбідніших верств населення, працював невеликий читальний зал, влаштовувалися зустрічі з акторами. На самих виставах постійно були аншлаги. Проскурівчани палко вітали артистів і чекали на приїзд К.Рубчакової. [3, с. 205]

Відчувши полегшення, Катерина з радістю прибула до Проскурова. На сцені міського театру у вересні 1919 року видатна актриса зіграла головні ролі у виставах "Пошилися в дурні", "Безталанна", "Жидівка-вихрестка"... Але, нажаль, К. Рубчакова знову захворіла. 27 вересня театр відбув з Проскурова до Вінниці, а от Катерина, попрощавшись з чоловіком, донькою, друзями, знову повернулась у Зіньківці до знайомих. Там її, ослаблену хворобою, схопив тиф. 22 листопада 1919 року талановита 39-річна актриса пішла з життя. [4, с. 1]

Таким чином, зал проскурівського театру став останнім, де лунав чарівний голос видатної артистки та оперної співачки. У Проскурові було зроблене останнє її фото – в ролі Сари у виставі "Жидівка-вихрестка". [4, с. 1]

За своє творче життя Катерина Андріївна Рубчакова створила 79 драматичних ролей (у 71 виставі), співала у 13 операх та 21 опереті. Як видатна актриса театру вона на початку XX ст. була визнана не лише в Україні, а й у світі. Не випадково, у 1981-1982 рр. ЮНЕСКО до календаря ювілейних дат міжнародного значення внесло соту річницю з дня народження К.Рубчакової. З нагоди 110-ї річниці від дня народження артистки в її рідному Чорткові у 1991 р. було відкрито пам'ятник-погруддя, а районний Будинок культури перейменовано у Народний дім імені Катерини Рубчакової, в Чортківському краєзнавчому музеї діє постійна виставка на її честь. Також, у містах Чорткові та Борщеві Тернопільської області з'явилися вулиці, названі на честь видатної актриси. [3, с. 206]

19 лютого 2015 року в місті Хмельницький з'явилися вулиця і провулок Катерини Рубчакової. [8, с. 1]

Отже, в історії Хмельниччини було чимало видатних жінок, які відіграли важливу роль не лише в історії нашого краю, але й в історії України та всього світу. Хоча прекрасна половина людства часто губиться на сторінках історії, досягаючи успіху непомітно, не демонструючи це на показ. Жінки різні: сильні, але водночас слабкі, витривалі, наполегливі, мудрі, хитрі, розумні, сентиментальні, емоційні, талановиті – вони часто ще за життя стають легендами. Такими і були уродженка Проскурова, відома американська письменниця Аріель Дюран та блискуча оперна співачка Катерина Рубчакова, останній період життя якої пов'язаний з м. Хмельницьким (Проскуровим).

Список літератури:

1. Аріель Дюрант [Електронний ресурс] // Веб-сайт Find a Grave. Електрон. ресурс. 2001. С. 1. - Режим доступу: <http://surl.li/sffxy>
2. Білецька Г. Володарка Пулітцерівської премії та муза УНР: жінки в історії Проскурова [Електронний ресурс] / Веб-сайт: Всім. юа Хмельницький. Електрон. газета. 2022. С.1. - Режим доступу: <http://surl.li/sefzf>
3. Єсюнін С.М. Катерина Рубчакова: сторінки біографії видатної актриси // Духовні витоки Поділля: жінки в історії краю: матеріали всеукр. наук.-практ. конф. (Хмельницький, 1 березня 2012 р.) Хмельницький, 2012. С.205-208.
4. Єсюнін С.М. Сторінками історії: зірка українського театру на проскурівській сцені [Електронний ресурс]: Веб-сайт «Є». Електрон. Газета. 2022. С. 1. Режим доступу: <http://surl.li/fqfrh>
5. Історія життя Аріель Дюран, яка народилася у Проскурові [Електронний ресурс]: Веб-сайт: khmelnychanka.info; Viktorij Voitova; Електрон. журн. К.: Copyright 2018-2023. С. 1.- Режим доступу: <http://surl.li/segco>
6. Осипчук Н. Плакала на сцені правдивими сльозами: сповнена злетів і драм історія актриси Катерини Рубчакової / Україна молода. Бойова газета героїчної нації. 2021. №040. С. 1.
7. Пісклова Л. Подорож містом і часом: Пам'ятки історії та сучасні осередки культури єврейської спільноти міста Хмельницького. / Хмельницький фонд «Хесед Бешт». Путівник. К.: 2009. С. 72.
8. Рубчакова Катерина Андріївна [Електронний ресурс]: Веб-сайт: Вільна Енциклопедія (Wikipedia: The Free Encyclopedia). Електрон. ресурс. 2023. С. 1. Режим доступу: <http://surl.li/fqfng>
9. Хананова І. Відомі вихідці з Проскурова: співавтор «Історії цивілізації» та володарка Пулітцерівської премії Аріель Дюрант [Електронний ресурс] / Веб-сайт: khmelnytski.info. Історії Успіху. Електрон. видання. 2022. С. 1. Режим доступу: <http://surl.li/segao>
10. Ariel Durant embodiment of life [Електронний ресурс] // Веб-сайт Фонду Вілла Дюранта. Електрон. ресурс. 2006. С. 1. Режим доступу: <http://surl.li/segbr>

ІСТОРІЯ ПЕТРИКІВСЬКОГО КРАЮ

Україна – неймовірне місце, що зачаровує своєю культурою, звичаями та творчістю. Перше, що приходить на думку, згадуючи Україну, у нас вийшов саме Петриківський розпис.

Вся історія починається саме з міста Петриківки, що знаходиться в *Дніпропетровській області*, тому ми вирішили добре дослідити історію Петриківського розпису та відправитись в Петриківку, щоб побачити це на власні очі. Але спочатку давайте дослідимо історію:

Історія Петриківки надзвичайно багата та сповнена історичними подіями та іменами видатних людей. Виникнення селища пов'язане з історією Нової Січі –колись тут знаходилась Протовчанська паланка, козацькі зимівки, хутори. Перші достовірні відомості про селище зустрічаються в документах 1772 року. Вже в ці часи Петриківка була важливим торговельним центром Протовчанської паланки, тричі на рік тут вирували ярмарки. 1842 року населення Петриківки вже налічувало 8082 чол. Дуже розвинені тут були кустарні промисли, в т.ч. килимарство, вироблення полотна і, звичайно ж, художній розпис.

Земля петриківська зростила не одне покоління майстрів народної творчості. Здавна славились по всьому Придніпров'ю петриківські ярмарки, куди з'їжджалися селяни, щоб придбати розмальований дерев'яний та керамічний посуд, бандури та прядки, скрині й скарбнички, вишиті скатертини та рушники із соковитим за колоритом квітково-рослинним орнаментом. Особливо цінувалися вироби місцевих «малювальниць» – майстринь із розпису хат та їх внутрішнього оздоблення. Швидкі, вмілі руки чарівниць творили дива, перетворюючи бідну селянську оселю на гарне помешкання, що вабить око.

Петриківку можна назвати селищем художників, малюють тут усі. Малюють по дереву, розмальовують стіни, печі, меблі, посуд. Злітають з лакованих тарелей і ваз казкові жар-птиці, досягає червона калина, розквітає купальським цвітом буйна папороть. А творять усі ці дива жителі Петриківки.

Чимало дослідників намагалися розгадати таємницю петриківського розпису. Мабуть, вона й полягає у глибинах стародавньої орнаментики, яка зустрічається і на старовинних речах, що колись належали запорізьким козакам.

У палітрі митців розпису криється глибока символіка, в якій закодована колористична природа сонячного саява. Цікава також символіка мотивів Петриківки. Наприклад, квітка – вершина краси природи, її апогей, символ краси рідного краю; калина й мальва – символ дівочої краси; дуб – символ сонця; зозуля – символ таємниці вічного руху часу; півень – пробудження, відродження... В цьому мистецтві відображується своєрідність фольклорного поетичного бачення природи, глибина епічного народного мислення. Вдивіться

у барвистий малюнок петриківського орнаменту – й на вас буквально пахне ароматом трав, ягід і квітів привільних дніпровських степів.

За думкою дослідників, петриківський розпис бере свій початок від тих традицій орнаментики, яка широко використовувалася у побуті українців ще за язичеських часів.

Дмитро Яворницький – першовідкривач петриківського розпису.

Діяльність Д.І. Яворницького як етнографа є невід’ємною частиною розвитку усієї етнографічної науки на Україні. З початку своєї наукової роботи на противагу тим, хто скептично ставився до можливостей народознавства, вчений надавав великого значення фольклорно-етнографічній науці. Майже все своє життя він провів у мандрівках – пошуках архівного, етнографічного, фольклорного матеріалу. Саме Дмитро Іванович відкрив петриківський декоративний розпис для етнографів та мистецтвознавців. Уже 1905 р. в Катеринославському музеї було багато побутових предметів домашнього вжитку з таким розписом – *скриня, піч, шкатулки, ложки тощо*.

До Яворницького ніхто не звертав уваги ні на декоративний, ні на настінний розписи, ніхто їх не колекціонував. Не знав про цей вид народного мистецтва навіть такий відомий український етнограф, як Федір Вовк. Відвідавши Катеринославський музей незадовго перед Першою світовою війною, він, за свідченням Яворницького, був здивований і вражений тим, що побачив у музеї, і вивіз у Петербург, де працював, декілька зразків для тодішнього музею Олександра III.

Декоративний розпис, як і настінний, Яворницький вважав справжнім мистецтвом. На 1923 р. у його музеї було зібрано близько тисячі різноманітних узорів цих розписів. За ініціативою Яворницького, але, очевидно, при діловому сприянні Ф. Вовка, в Катеринославському музеї незабаром побувала петербурзька художниця Є.К. Евенбах. 1913 року художниця за дорученням Дмитра Івановича робила копії (*на кальці*) настінних розписів.

Найстарішими Петриківськими майстринями були Тетяна Акимівна Пата та Надія Аврамівна Білокінь.

Навіть серед найвідоміших «малювальниць» Тетяна Акимівна Пата (1884-1976 рр.) – явище унікальне. Вона не лише справжній художник, котрий зумів створити свою неповторну в’язь петриківського орнаменту, а й засновник цілої *школи декоративного розпису*.

З юних літ розмальовуючи хати, печі, селянський інвентар, вона досконало оволоділа мистецтвом розпису. Вражають тонкий художній смак і живописна майстерність Тетяни Пати, котра «на око», але віртуозно творила свої райські кущі з простих польових і садових квітів, з корчів калини й полуниць, любовно викоханих нею у власному дворі.

Зовсім по-іншому бачить і вторить світ у декоративних панно Надія Аврамівна Білокінь (1894-1980). Вона – справжній народний майстер у підході до вирішення *композиційної картини*. Вільно і гармонійно вплітаються невігадливі сюжети її мальовничих оповідей у багату оздобу квіткового орнаменту. Дзвінке анілінове багатоголосся святкових процесій молодниць, весільних поїздів, сватань, намальованих *нею* з невибагливою простотою, схожою іскристим гумором та веселощами на народні танцювальні мелодії.

Наївний світ добра і щастя. Тільки *щирість почуттів і щедрість душі* могли породити ці яскраві барвисті картинки життя рідного села і земляків.

Наша експедиція до Петриківки.

Бажаючи дізнатися більше про культуру Петриківки, ми вирушили туди. Спочатку ми відправились до самої Петриківки, куди одна з нас постійно їздила з подругою дитинства до її бабусі. Ми розпитали *саме цю бабусю* (вона відмовилась від запису розмови на відео), і отримали таку відповідь:

«Я тут живу з самого народження. Завжди дивувалася, як це місце може мати стільки творчих людей та стільки багато живопису. В моїй родині малювала мама, в дитинстві я завжди гралася з дерев'яними ляльками, які вона розмальовувала петриківським розписом. Дуже рада, що зараз діти цікавляться нашою культурою та українськими традиціями, які пішли з нашого краю. Просування української культури в такий складний час неймовірно важливе для України, особливо якщо ця культура просувається і закордоном...»

Одразу з Петриківки ми вирішили вирушити у село Гречане до козацького хутору «Галушківка». Ми подумали, що поїздка туди могла б допомогти нам в пошуку інформації про українську культуру. Ми вирішили не брати екскурсію, але *підслухували* у гідів поряд з нами. Їхні розповіді виявилися дуже цікавими, тому радимо кожному вирушити у Гречане до цього хутору. Там ми побачили *колекцію зброї козаків, почули про звичаї на обряди українського народу та скуштували найсмачніші вареники*, які приготувала нам Валентина Миколаївна, що народилася в Галушківці та проживала там усе своє життя. Вона має свій особливий рецепт куліша, який дістався їй від мами та бабусі. Але про їжу поговоримо потім, коли будемо розбирати українську кухню з давніх часів.

Список літератури:

1. «Надія Білокінь. Альбом» О. Статива
2. «Федір Панко. Альбом» Н. Глухенька

Яна Кальченко, учениця 10-Б класу

Сергій Шамара, учитель історії та українознавства, директор

Черкаської гімназії №31

м. Черкаси

ІДЕОЛОГЕМА «ДРУЖБА НАРОДІВ» У СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ: ЧИ МОЖЛИВІ НОВІ СЕНСИ?

Дуже тривалий час у незалежній Україні зберігали миролюбне ставлення до головного промоутера «дружби народів» – сучасної російської влади. На рівні суспільства це було пов'язано з тим, що у багатьох наших громадян за кількадесятилітнє панування інтернаціональної держави з'явилися родичі на російських теренах. Сама українська влада 1991-2013 років ішла на постійні компроміси з російською задля то порятунку, як їй здавалося, української економіки, то задля власного збагачення за рахунок українського суверенітету.

І суспільні настрої, і політику нашої держави в такому сприятливому тоні щодо РФ надзвичайно потужно підтримувала і цементувала русифікація суспільно-політичного, економічного, культурно-освітнього та інформаційного простору України. Зрештою, це призвело не тільки до зримой мовної русифікації, а й до більш глибокого (ментального) російщення цілих регіонів Української Держави. Однією зі смислових форм, що вишиковувала вчорашніх радянських громадян на «злиття» з РФ була і «дружба народів». Недаремно ця формула мови була популярною в путінській пропаганді останніх 20 років, ятрила свідомість окремих громадян української держави, велика кількість з яких стала в ній сепаратистами.

Власне багатьом громадянам важко було збагнути, що фундамент живучого советського розуміння «дружби народів» заклав саме Сталін під час правого повороту у власне лівій ідеології своєї комуністичної партії. Упродовж 1934-1939 років «дружба народів» на чолі з великим російським народом міцно пустила корені в ідеологію, економіку, культурно-історичну політику СРСР [1]. Від неї не змогли відмовитися ані «ліберал» Хрущов, ані тим більше неосталініст Брежнєв. Спроба лідера СРСР Горбачова вдихнути до ідеологеми «дружби народів» у 1985-1991 рр. більш демократичний зміст призвела радше до зворотного – Страна Советов укрилася низкою міжнаціональних, за давнених, советською владою законсервованих (а часом і створених), територіальних конфліктів між різними республіками. Власне ці конфлікти і становлять тепер частину вже незалежної історії Азербайджану, Вірменії, Сакартвело, Молдови, України...

Зайвий раз доводить факт відсутності критичного переосмислення ідеологеми «дружби народів» і бачення стосунків України національною дипломатією перших років незалежності. До прикладу, 17 липня 1995 р. Україна підписала Договір «Про дружбу, добросусідство і співробітництво» з Білоруссю [2]. Йшлося про продовження угоди між советськими республіками від 29 грудня 1990 р. та чергову кальку «дружби» без нового наповнення через обставини широкого національного будівництва обох країн. Й оскільки кожна з них пішла різним шляхом державотворення, дипломатична дружба між ними через відому позицію сучасної білоруської влади сповнена тепер, як усі ми розуміємо, дуже різними поняттями дружби і добросусідства.

У свідомих української незалежності громадян, починаючи з 2014 р. (після анексії ерефією Криму, військової окупації нею окремих районів Донецької та Луганської областей України), вже не було ілюзій з приводу того, що в російській формулі «дружби народів» повинен залишитися тільки один улюблений народ. Очевидним культурним і реальним життєвим шоком стало повномасштабне вторгнення російської армії в Україну наприкінці зими 2022 року, запровадження Кремлем на окупованих територіях своїх «цивільних» порядків та ширення геноцидних практик щодо українців упродовж уже більше 2 років.

Усе це через небажання політичних росіян втрачати Україну на користь європейських інтеграційних процесів, які передбачають і економічне об'єднання вільних (рівноправних) партнерів (вступ до ЄС), і безпекову інтеграцію (вступ до військово-політичного блоку НАТО). Цей дедалі

популярніший вибір українців бере свої початки з середини 2000-х років і отримував понад 50% підтримки громадян навіть у часи президентства Януковича. Саме тому цей очевидний тепер (а для частини українського суспільства і завжди) агент Кремля різко розвернувся від європейської інтеграції у листопаді 2013 р. у Вільнюсі, що і призвело до Революції Гідності на політичній акції Євромайдану наставої тоді зими.

«Неполітичні» росіяни (а таких насправді лишилося мало) не впливають на рішення своїх вождів, які від імені всього російського народу ухвалюють рішення воювати проти України, вбивати українців, витісняти їх і селитися в їхніх домівках. Відтак за останні 10 років російське бачення «дружби народів» утратило для нас уже будь-який смисл, – хіба якась частина громадян України хоче повернутися до советського (навіть не колоніального – радянського), абсолютно централізаторського його значення, де українці можуть виступати хіба слухняною та потішною етнічною меншиною.

Саме тому сучасним українцям не потрібні советський чи радянський виміри толерантної пропагандистської цінності «дружби народів». На наш погляд, узагалі ця формула мови повинна використовуватися винятково у випадках рівноправної міжнародної та культурної дипломатії. Тобто національний вимір розуміння «дружби народів» повинен позбутися наївної миролюбності, наші держава та уряд мають прагматично, а не мрійливо, дивитися на будь-які міжнародні ініціативи, прораховувати їхню користь та шкоду національним інтересам України. Тільки в цьому контексті, зрештою, можна підходити і до такої бажаної для нас європейської (та євроатлантичної) інтеграції.

То чи можливі нові сенси і нові країни для української «дружби народів»? Перелік країн насправді чималий, але наша толерантність сприйняття, співпраці та взаєморозуміння не може бути односторонньою, а лише взаємною. На нашу думку, в Україні саме зараз є якнайкращий (і такий потрібний) шанс приєднатися до європейського «концерту народів», аби не потрапити в чергову «тюрму народів» чи «тайожний союз», де всі переваги життя має лише один народ. Цілком очевидно, що європейська стратегія України і наша сучасна «дружба народів» має покладатися на обоюдне, раціональне визнання національних інтересів усіх країн, які взаємодіють чи інтегруються.

Список літератури:

1. Масненко В. Міфологема «братніх народів» як інструмент концептуалізації російсько-українських стосунків у советській історіографії // Тридцять третя наукова сесія Осередку Наукового товариства ім. Шевченка у Черкасах / За ред. В.В. Масненка. Черкаси: Осередок НТШ у Черкасах, 2020. С. 5-7.

2. Договір про дружбу, добросусідство та співробітництво між Україною і Республікою Білорусь. [Електр. ресурс] – Посилання: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/112_692#Text

СТОЛІТНЯ ВІЙНА

Столітня війна (фр. Guerre de Cent Ans, англ. Hundred Years' War) – серія військових конфліктів між Королівством Англія і її союзниками, з одного боку, і Королівством Франція та її союзниками, з іншого, що тривали приблизно з 1337 по 1453 рік, але остаточний мирний договір був підписаний лише через 18 років. Столітня війна між Англією та Францією – найбільш тривалий в історії минулого військово-політичний конфлікт.



Початком суперечок між Англією та Францією стало переплетіння історій цих країн, що розпочалось з нормандського завоювання Англії у 1066 році.

Так, укріплені на англійському престолі герцоги нормандські прийшли з Північної Франції, об'єднавши під своєю владою Англію та частину континенту – північно-французьку область Нормандію.

Вже у XII столітті володіння англійських королів у Франції почали зростати шляхом приєднання областей у Центральній та Південно-Західній Франції. Цьому сприяли династійні шлюби. На початку XIII століття французька монархія повернула собі більшу частину цих земель.

Проте під англійською владою залишилася територія на південному-заході – між Піренеями та долиною Лаури. У Франції її називали Гієнью, а у Англії – Гасконією.

Боротьба між державами продовжувалася. Англія, яка зберігала панування на південному заході, робила ненадійним положення Франції та заважала політичній централізації країни. Щодо англійської монархії, то саме ця область могла стати плацдармом у спробі повернути колишні володіння на континенті.

Крім того, і Англія, і Франція продовжують боротьбу за вплив на незалежне графство Фландрію (сучасні Нідерланди). Фландрські міста, що закупляли англійську шерсть, відправили до Англії багатого купця із Гента, і запропонували Едварду III корону Франції. В цей час у Франції запанувала династія Валуа (1328-1569), яка була молодшою лінією попередньої королівської династії Капетингів.

Отже, обидві держави хотіли захопити Фландрію. Англія намагалася повернути землі, втрачені на Європейському континенті (початок XIII ст.). В свою чергу Франція — відновити владу на Гасконі.

Саме ця територія і стала однією з головних причин початку війни, яка згодом отримає назву Столітньої війни.

Крім того, об'єктом суперечок також була Шотландія, на незалежність якої зазіхала Англія. Шукючи політичної підтримки в Європі, шотландське королівство намагалася вступити до союзу з основним суперником англійської корони — Францією. Із загостренням англо-французьких суперечок обидві монархії (Англія та Франція) намагалися закріпити свої позиції на Піренейському півострові. Країни півострова дуже цікавили їх, оскільки вони межували з "Англійською Гасконією". Зазначене привело до появи військово-політичних союзів: франко-кастильського (1288), франко-шотландського (1295), між англійською короною та містами Фландрії (1340).

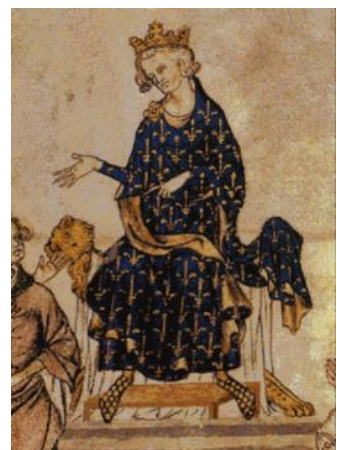
Приводом же до війни були зазіхання англійського короля Едуарда III на французький престол, оскільки після смерті синів французького короля Філіппа IV (1328 р. помер останній представник династії Капетингів — Карл IV) не залишилося прямих спадкоємців. Англійський король, що доводився родичем французькому королю, заявив про свої права на французький престол.



Едуард III
(1312–1377)
король Англії
(1327–1377)



Карл IV Вродливий
(1294–1328)
король Франції
(1322–1328)



Філіпп VI Валуа
(1293–1350)
король Франції
(1328–1350)

Отже, у 1337 році англійський король Едвард III оголосив Франції війну, шляхом проголошення себе законним королем Франції в протизага Філіпу VI Валуа, якого обрали на престол французькі феодали у 1328 році, після смерті короля Карла IV, який був останнім із старшої гілки династії Капетингів. Між

тим Едвард III був сином старшої сестри Карла IV, виданої заміж за англійського короля Едвард II.

Війна тривала 116 років (з перервами). Столітня війна була низкою різних конфліктів: перший (Едвардіанська війна) тривав протягом 1337–1360, другий (Каролінська війна) – 1369–1389, третій (Ланкастерська війна) – 1415–1429, четвертий – 1429–1453.

Перший етап – від оголошення війни у 1337 році до миру 1360 року у Бретінії, був успішним для Англії. В цей час військова перевага була на стороні Англії. Більш організованіше англійське військо одержувало ряд перемог – у морській битві при Сльойсі (1340), Кресі (1346). У 1347 році англійці завоювали порт Кале, а в 1352 році розбили французів біля містечка Морон в Британії. У 1356 році англійська армія під командуванням сина Едуарда III Едуарда Чорного принца завдала нищівної поразки французам у битві при Пуатьє, узявши в полон короля Іоанна II Доброго. Тяжке економічне становище Франції, народні збурення та тяжке становище армії примусило Францію укласти тяжкий для неї мир у Бретінії (1360). Вона загубила великі володіння на південному заході, але залишилась самостійним королівством (Едвард III відмовився від претензій на французьку корону).

Війна поновилася у 1369 році. Її другий етап (1369–1396) був цілком вдалий для Франції. Французький король Карл V та талановитий військовий начальник Бертран Дюгеклен використали підтримку мас, які допомогли частково реорганізованій французькій армії витиснути англійців з південного заходу. Під їх владою все ж таки залишилось кілька великих і стратегічно важливих портів на французькому узбережжі: Бордо, Байонна, Шербур, Кале. Перемир'я 1396 року було укладене в зв'язку з крайнім виснаженням сил обох сторін. Воно не вирішило жодного суперечного питання, що робило неминучим продовження війни.

Третій етап столітньої війни (1415–1420) – самий короткий і найбільш драматичний для Франції. Після нової висадки англійської армії на півночі Франції і жакливого поразки французів при Азенкурі (1415) самостійне існування Французького королівства опинилося під загрозою. Англійський король Генріх V за п'ять років більш активних, ніж попередні, військових дій підкорив собі біля половини Франції та добився укладання договору в Труа (1420) по якому повинно було статися об'єднання англійської та французької корони під його владою. І знову народні маси Франції ще більш рішуче, ніж раніше, втрутилися у долю війни. Це визначило її характер у заключному четвертому етапі.

Четвертий етап (1429–1453) завершився поразкою Англії. На протязі цих трьох десятиріч війна зі сторони Франції мала визвольний характер. Розпочавшись майже 100 років тому назад як конфлікт керуючих королівських домів, вона стала для французів боротьбою за збереження можливості самостійного розвитку та створення основ майбутньої національної держави. Переломний момент затяжної війни настав після того, як французьку армію очолила селянська дівчина Жанна д'Арк, яка у 1429 році очолила боротьбу за зняття осади Орлеана, добилася офіційної коронації у Реймсі законного спадкоємця французького престолу Карла VII. Вона вселила народу Франції

тверду віру у перемогу, і навіть її страта у 1431 році не зломила духу людей і не завадила перемозі.



Рисунок 1 – Територія Франції після закінчення Столітньої війни у 1453 році

Французька армія, реорганізована Карлом VII, одержала при підтримці городян та селян кілька важливих перемог. Більш велика серед них – битва при Форміньї у Нормандії. У 1453 році англійський гарнізон у Бордо капітулював, що умовно вважається закінченням Столітньої війни.

Франція вийшла з війни дуже знищеною, більшість областей були пограбовані і спустошені. І все ж перемога допомогла закінченню об'єднання французьких земель та розвитку країни шляхом політичної централізації.

Для Англії війна також мала серйозні наслідки – англійська корона відмовилась від спроб створити імперію на Британських островах та континенті, в країні зросла національна самосвідомість. Все це підготувало формування національних держав в обох країнах.

Список літератури:

1. Всесвітня історія: Столітня війна. Спосіб доступу URL: https://ru.osvita.ua/vnz/reports/world_history/31854/
2. Столітня війна. Спосіб доступу URL: <https://buklib.net/books/23346/>
3. Світ навколо нас. Історія. К.: Кобза, 2004
4. Столітня війна. Спосіб доступу URL: <https://uahistory.co/lesson/lessons-course-world-history-7-class-morozova/28.php>
5. Столітня війна. Спосіб доступу URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>

*Марія Коробка, учениця 7-А класу
Вікторія Лєтяго, учитель історії
Дніпровського ліцею №31
м. Дніпро*

ТРАГЕДІЯ ТА ЖИТТЯ ТИТАНІКУ

Титанік-круїзний лайнер, драма, історія кохання, морська катастрофа. Всі ці слова спливали в моїй голові під час перегляду знаменитого фільму "Титанік". Я закохалася в цю історію одразу, переглядала багато разів. І тут я зрозуміла, що шукаю інформацію про цей могутній корабель, людей, які на ньому пливли, цікаві факти побудови, пересування, самої катастрофи. Мене затигнуло! Можна було серед ночі мене підняти та запитати дати та час подій, та я відповім не запинаючись!! І ось результат моїх пошуків та висновків.

Перший рейс найкращого трансатлантичного лайнера свого часу став для нього останнім. Розкішне судно забрало з собою на дно Атлантичного океану понад 1500 життів.

"Титанік" став найбільшим судном у світі. Його будували 26 місяців і закінчили 1911 року. Будівельні бригади використали три мільйони заклепок, щоб побудувати корпус із заліза та стали вагою 26 тис. тонн. Головний якір важив 16 тонн і для його доставки до верфі знадобилося 20 коней. Довжина лайнера складала 269 метрів, а ширина – 28 метрів. По суті, у висоту це – одинадцятиповерховий будинок. Висота від кіля до містка була 32 метри, а до вершини стапелів – 53 метри. Безпрецедентний розмір "Титаніка" став результатом конкуренції між його власниками із компаній White Star Line та Cunard Line.

Водотоннажність "Титаніка" - 46 300 тонн. Він був здатний розвивати швидкість 25 вузлів (42 км/год), мав подвійне дно, два чотирициліндрові двигуни потужністю 50 тисяч кінських сил.

Згідно з конструкцією, у корабля має бути чотири вихлопні труби. Проте ефективна оригінальна конструкція Томаса Ендрюса вимагала лише трьох. Таким чином, на кораблі був один чисто декоративний стек.

Трюм та нижні палуби поділялися на 16 водонепроникних відсіків перебірками з герметичними дверима.

Каюти та громадські приміщення "Титаніка" були поділені на три класи. До послуг пасажирів першого класу були представлені плавальний басейн, корт для гри в сквош, ресторан À La Carte, два кафе, гімнастична зала. У всіх класах були обідні та курильні салони, відкриті та закриті палуби. Найбільш розкішними та вишуканими були інтер'єри першого класу, виконані у різних художніх стилях з використанням дорогих матеріалів, таких як червоне дерево, позолота, вітражне скло, шовк та інші.

Каюти і салони третього класу оформлялися максимально просто: сталеві стіни фарбувалися в білий колір або обшивалися дерев'яними панелями.

Корабель спустили на воду 31 травня 1911 року.

"Титанік" із самого початку переслідували трагедії. На верфі Harland and Wolff у Белфасті, (вигляд Титаніка 1912 року наведено на фото 1) де будували судно, було зафіксовано 28 серйозних та 218 дрібних аварій.

При будівництві корабля, в якому брали участь 15 тис. працівників, загинули вісім людей, але відомі лише п'ятьох імен: Семюел Скотт, Джон Келлі, Вільям Кларк, Джеймс Доббін і Роберт Мерфі. Більшість із них померли від травм, отриманих внаслідок падіння з корабля або навколишніх лісів. 43-річний корабельний тесляр Доббін загинув у день спуску на воду "Титаніка". Він був роздавлений у процесі видалення дерев'яних розпірок, які утримували корабель у вертикальному положенні. Це сталося о 12:10 31 травня 1911 року, коли масивний корабель зісковзнув з верфі в річку Лагань. Свідками трагедії стали 10 тисяч людей.

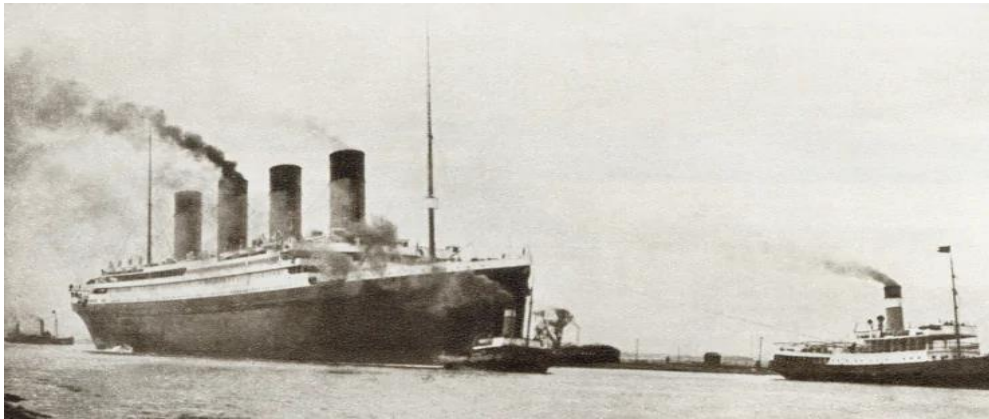


Рисунок 1 – Титанік (1912)

На лайнері було чотири ресторани, і пасажирів їли з порцелянового посуду, яким для корабля купили 50 тисяч одиниць у ліверпульської компанії Stonier and Co.

На борту розташовувалися читальні зали, дві бібліотеки, дві перукарні та фотолабораторія. Басейн з підігрівом був зарезервований для використання пасажирів першого класу по 1 шилінгу за один раз. Там же розмістили турецькі лазні та електричні лазні, кожна по 4 шилінги за раз.

На борту "Титаніка" друкувався власний бюлетень Atlantic Daily Bulletin, що включає новини, світські плітки та денне меню.

Пасажир першого класу платив 30 фунтів стерлінгів за звичайний номер, або 875 фунтів стерлінгів за люкс. Однак більшість пасажирів були у третьому класі та платили від 3 до 8 фунтів стерлінгів.

Для всіх пасажирів третього класу було всього дві ванни, багато з яких було розміщено у гуртожитку на 164 ліжках на палубі G.

Передбачуваний загальний стан пасажирів першого класу становив понад \$500 млн. З них \$150 млн (\$3,5 млрд. за нинішнім курсом) належали Джону Джейкобу Астору IV, найбагатшій людині у світі на той момент.

Тіло Астора було одним із небагатьох, виявлених в Атлантичному океані після того, як корабель затонув. Серед іншого, у нього було знайдено \$2440 доларів у кишені (приблизно \$60 тис. сьогодні).

Загиблих товстосумів могло бути більше, проте кілька заможних осіб, які планували цю подорож, в останній момент відмовилися від своїх планів. Серед

них був один із власників "Титаніка" Дж. Пірпонт Морган, який хотів повернутися на пароплаві в США, але так і не піднявся на борт, пославшись на погане самопочуття. З тієї ж причини відмовився плисти лорд Піррі – президент судноверфі Harland and Wolff, де будувався "Титанік". Перед самим відпливом від поїздки відмовилися промисловий та фінансовий магнат, мільйонер Альфред В. Вандербілдт та його дружину.

Остання вечеря на "Титаніку" для пасажирів першого класу склада-лася з 10 страв. До меню входили устриці, філе-міньйон, варений лосось, курча полінезськи, фуа-гра, смажений голуб, баранина з м'ятним соусом і пунш-ромен з льодом, приправлений апельсинами та залитий шампанським. І це лише для першого класу – корабельні кухарі мали готувати їжу для пасажирів другого та третього класів, а також для екіпажу. До речі, один із корабельних кухарів, Чарльз Джовін, потрапив до числа тих, хто зміг вижити після тривалого перебування у крижаній воді. Його врятувало те, що під час затоплення корабля він встиг приховати дві пляшки віскі та фактично напився. Алкоголь допоміг йому протриматися в Атлантичному океані дві години, доки його не врятували. Більшості постраждалих пощастило менше – опинившись у воді, вони померли від переохолодження упродовж 15 хвилин.

За офіційними підрахунками комітету США, який розслідував аварію "Титаніка", кількість загиблих склала 1517 осіб. З них 832 пасажирів та 685 членів екіпажу. Серед останніх на дно пішли всі 35 інженерів, які загинули, підтримуючи вогні корабля, що горять, і працюючі радіостанції. Капітан корабля Едвард Сміт також не покинув судно.

"Ну, хлопчики, ви виконали свій обов'язок і зробили його добре. Я більше нічого від вас не прошу. Я відпускаю вас. Ви знаєте правило моря. Тепер кожен сам за себе, і нехай благословить вас Бог", - сказав він перед смертю.

Кількість загиблих відрізнялася за класами: вижили близько 62% пасажирів першого класу, 43% пасажирів другого класу та лише 25% пасажирів третього.

Число жертв таке велике ще й тому, що корабель був погано підготовлений до катастрофи: замість 64 шлюпок, необхідних для такої кількості пасажирів, на борту було лише 20, а на воду вдалося спустити 15 шлюпок та два плоту.

До речі, мало кому відомо, але багато газет, у тому числі Daily Mail, Belfast Telegraph та The World, спочатку помилково повідомили, що катастрофа "Титаніка" обійшлася без загиблих. У гонитві за тим, щоб опублікувати заголовок про катастрофу, численні газети дали сім'ям та близьким хибну надію. The World не повідомила про загиблих, Daily Mail заявила, що "ніхто не загинув", а Belfast Telegraph написали, що "немає небезпеки для життя".

Для спуску судна на воду знадобилося 23 тонни жиру, паровозного масла та рідкого мила – для змащення напрямних подібних. Конструктори вважали лайнер непотоплюваним. Подвійне дно та 16 водонепроникних перебірок були для того часу ноу-хау. Проте конструктори не знали, наскільки пробивним може бути айсберг.

На «Титаніку» не було такої простої речі, як бінокль. Капітан звільнив свого другого помічника Блера, а той, помстившись, потяг ключі від сейфа, де лежали біноклі для передбачливих.

Корабельна аварія сталася 14 квітня 1912 року. Події відтворені до дрібниць. З ранку разів десять екіпажі інших лайнерів передавали зведення про те, що айсберги вже неподалік, але «Титанік» ігнорував ці попередження. Останнє зведення надійшло на «Титанік» за 40 хвилин до зіткнення. Але радист «Титаніка» навіть не дослухав повідомлення та перервав зв'язок.

На лайнері знаходилося багато знаменитостей того часу. Серед них, наприклад, була мільйонерка та феміністка Маргарет Браун. Вона славилася тим, що знала п'ять мов. Після зіткнення з айсбергом Маргарет допомагала розсаджувати людей по шлюпках, але сама покинути корабель не поспішала. Нарешті хтось силоміць зіштовхнув її в човен і відправив у відкрите море. Діставшись іншого корабля, «Карпатії», Маргарет відразу почала шукати для постраждалих ковдри, продукти, складала списки тих, хто вижив, збирала гроші. На момент прибуття «Карпатії» до порту вона зібрала для тих, хто вижив 10 000 доларів.

Хоча офіційна версія свідчить, що «Титанік» потопив айсберг, не всі цьому вірять. Наприклад, дехто стверджував, що «Титанік» потопила німецька торпеда, яку випустили співробітники компанії, яка збудувала лайнер, щоб отримати страховку. Втім, це звучить малопереконливо, враховуючи, скільки співробітників компанії загинуло 14 квітня 1912 року.

Приблизно за 14 років до того, як затонув "Титанік", письменник Морган Робертсон опублікував свій роман "Марність". Книга розповідає історію Титана, найбільшого корабля з будь-коли побудованих. Корабель вважається "непотоплюваним", але у квітні він стикається з айсбергом і йде під воду. Рятувальних шлюпок не вистачає, і понад половина пасажирів гинуть у Північній Атлантиці. Звучить до остраху знайомо?

За словами історика Тіма Малтіна, атмосферні умови в ніч, коли корабель затонув, ймовірно, викликали надмірну рефракцію – що могло замаскувати айсберг. Це може пояснити, чому айсберг не був помічений, поки корабель не виявився надто близько до нього, щоб маневрувати убік.

Пожежа в корпусі судна могла бути причиною загибелі корабля

Згідно з документальним фільмом "Титанік: Нові докази", пожежа на борту корабля могла призвести до катастрофи. Журналіст Сенан Молоні припускає, що метал послабшав через тривалу пожежу в корпусі корабля. Вогонь горів при температурі 1800 градусів за Фаренгейтом протягом трьох тижнів до відтоку корабля.

Титаніку знадобилося 2 години 40 хвилин, щоб потонути. У своєму першому повідомленні про трагедію The New York Times випустила заголовок, в якому йшлося, що "Титанік" потонув через 4 години після удару. Громадськість не знала, що корабель тонув набагато швидшими темпами.

Після катастрофи було знайдено лише кілька сотень тіл.

Рятувальні кораблі витягли з крижаної води лише 306 тіл. Більшість загиблих були доставлені до Галіфаксу, Нової Шотландії.

На пошук руїн корабля пішло понад сім десятиліть.

Залишки Титаніка було знайдено лише у 1985 році, приблизно через 73 роки після затоплення судна. Доктор Роберт Д. Баллард з океанографічного інституту Вудс-Хоул у штаті Массачусетс та команда американських та

французьких дослідників виявили уламки за допомогою автоматичного підводного човна.

«Титанік» показаний у багатьох фільмах найрізноманітніших жанрів: від мультиплікаційних та короткометражних пародій до документальних та фільмів-катастроф. Найбільше стрічок на цю тематику було знято у Великій Британії, США, Франції та Німеччині.

Найпопулярнішим серед усіх був фільм 1997 року, знятий Джеймсом Кемероном з Леонардо ДіКапріо та Кейт Вінслет у головних ролях. Цей фільм не тільки здобув декілька Оскарів, але й перевершив усі рекорди щодо кількості глядачів, які прийшли переглянути фільм. Окрім доброї гри акторів, історики зазначили достовірність багатьох подій, зображених на екрані. Для знімання фільму був побудований односторонній повномасштабний макет лайнера без носа і кілька малих макетів. У створенні декорацій, відтворенні інтер'єрів корабля брали участь відомі історики та дослідники «Титаніка», такі як Дон Лінч, Паркс Стівенсон та Кен Маршалл. Цікавим моментом фільму було використання імені головного героя Джека Досона, могила якого насправді знайшлася на цвинтарі жертв «Титаніка», однак з'ясувалося, що насправді J. Dawson був не Джек, а Джеймс. Він був кочегаром на судні і насправді загинув під час трагедії.

Список літератури:

1. «Титанік» – корабель-легенда;
2. Едвард С. Камуда. «Титанік»: Минуле і сучасне;
3. Д. А. Батлер. Непотоплюваний: Повна історія «Титаніка»;
4. Енциклопедія «Титаніка». Справжній Джек Досон;
5. Морган Робертс «Марність»;
6. Привиди безодні: «Титанік» – документальний фільм Джеймса Камерона, випущений у 2003 році;
7. Як будували «Титанік» – раритетні фотографії початку XX століття матеріал газети Gazeta.ua від 31.07.2015 року.

*Марія Кошеленко, учениця 10-А класу
Наталія Петрушина, учитель історії
КЗО «Дніпровський ліцей №31»
м. Дніпро*

ВТІЛЕННЯ ЇЖІ В УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ

У нашій кухні відчувається життєвий оптимізм, що допомагає нам подолати труднощі, адже смак справжньої української страви – це не лише насолода для смакових рецепторів, але і об'єднання поколінь, які пережили багато та зберегли найцінніше – смак дому і сімейних традицій.

Повертаючись до нашої експедиції до козацького хутору «Галушківка», не можемо не згадати про страви які ми там скуштували та про рецепти, які ми почули від власниці кухні там.

Так вийшло, що козацтво у нас асоціюється з містом Запоріжжя, але територія сучасної Дніпропетровської області була величезним осередком українського козацтва. Ми вважаємо надважливою місією відроджувати та плекати українську культуру та їжу. Саме тому ми вирішили поїхати в козацький хутір «Галушківка», де нам приготували справжні українські вареники та показали як готувати справжній український куліш.

Якщо про вареники нам було все зрозуміло, то про особистий рецепт куліша від Валентини Миколаївни там було дуже цікаво побачити в її виконанні та дізнатися всі деталі рецепту. Цей рецепт, як ми вже казали, дістався їй від мами та бабусі.

Головними інгредієнтами стали пшоно та наше рідне українське сало двох типів: засолене сало на звичайне. Ми не великі фанати кулішу, але почувши що він готується на печі, нам було дуже цікаво його просто спробувати, на що Валентина Миколаївна залюбки погодилась. Їй було дуже приємно, що ми запитали про українську кухню саме у неї та приїхали з великого міста.

Куліш готується в печі майже 40 хвилин, нам стало цікаво, чим же займалися козаки весь цей час, коли у них не було телефонів. Ми вирішили спробувати на собі, і весь цей час дивилися у піч, споглядаючи за тим, як твориться краса.

Куліш нам на диво сподобався. Хоч нам дали його спробувати безкоштовно, але так він коштує 60 гривень, що є прекрасною ціною для цієї смакоти.

Ми вирішили, що куліш можна порівняти з *бутербродом з салом*, але в іншому стані. Тільки бутерброд з салом холодний, а куліш-гарячий. Усім раджу туди поїхати і спробувати, а ще краще, поспілкуватись з Валентиною Миколаївною, оскільки вона дуже приємна жінка !

Далі ми спробували вареники. Вони були неймовірні, і навіть чимось нагадали мені вареники за рецептом моєї бабусі, що зробило їх ще смачнішими. Ці шкварочки як в середині, так і в середині додають їм особливого смаку. Оскільки нам їх подали одразу після приготування, вони були ще гарячими та неймовірно смачними.

Українська кухня завжди була для мене чимось особливим. Саме розуміння, що той же рецепт борщу, який ми всі так любимо, має купу модифікацій. Я впевнена, що борщ сьогодення і борщ 150 років тому значно відрізняється, якщо тільки це не *ваш сімейний рецепт*).

Згадуйте та пам'ятайте, якими зусиллями наші предки добивалися того, щоб їхні правнуки та пра-правнуки любили і цінувати ті страви, за які вони так довго та сильно боролися.

Список літератури:

1. «І в Україні – твоє обличчя. 600 дат і подій із життя Петриківки» Микола Чабан

Софія Коцюрмаха, учениця 9-Б класу
Віка Печенюк, учитель історії
Шепетівського навчально-виховного комплексу №3 у складі
«Загальноосвітня школа I - III ступенів ім. Н. Рибачака та ліцей з посиленою
військово-фізичною підготовкою» Хмельницької області,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.

ЗАКОНОДАВСТВО РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ У 1835-1914 РР.

Дослідження етнічної історії стало одним з пріоритетних напрямів у світлі реалізації державної програми щодо відродження національних меншин України, згідно з положеннями Конституції України, „Декларації прав національностей” та закону „Про національні меншини”. Щоб зрозуміти сучасні міжнаціональні відносини, суперечливі внутрішні процеси, не допустити їхнього подальшого конфліктного розвитку на теренах України, необхідна наукова інформація про життя та діяльність національних меншин, які проживали в окремих регіонах країни, зокрема на Волині. Сумнозвісне „єврейське питання”, яке постало перед імперським, а далі перед більшовицьким режимом, сформулювалося не відразу. Воно дісталось радянській владі як історична спадщина, корені якої тягнулися ще в дореволюційне минуле Росії.

Термін «євреї Волині» зустрічається в історичній літературі порівняно рідко. Його понятійний обсяг перебивають здебільшого терміни «польські євреї», «російські євреї», «австрійські євреї», «литовські євреї». Інші терміни вирізняють його субетноси – «галицькі євреї», «євреї Покуття», «євреї Поділля», «євреї півдня Росії». Причина останнього – пов’язаність з різними історичними долями окремих українських земель долі єврейського населення цих земель. Зокрема, Волинське єврейство мало ряд рис, які вирізняли його серед єврейства середньовіччя та країн Східної Європи ХІХ ст. Сюди належить велика щільність розселення, коли в містечках євреї дуже часто становили половину, а то й переважну частину населення; більш тісні контакти з народом-господарем землі, вміння контактувати, в тому числі з духовництвом та вченими. Українці, зі свого боку, сприймали євреїв як природних представників певних занять.

Необхідність глибокого й повного висвітлення історії розвитку національних меншин України, які нині становлять близько чверті всього її населення, і водночас відсутність спеціальних досліджень цієї теми у вітчизняній історіографії спонукають до вивчення і такого важливого питання як історія єврейської громади Волині у кінці ХІХ – на початку ХХ ст. Заповнення таких інформаційних пробілів в історії єврейства Волині не тільки відкриває її сторінки, але й дозволить краще зрозуміти такі явища як дискримінаційна національна політика, проблеми національних меншин, єврейське господарство, тощо.

Переважає більшість законів Російської імперії, що стосувалися життя євреїв у «смузі осілості», обмежували їхні громадянські права та економічні

можливості. Серед мотивації особливих законів щодо євреїв головне місце посідало питання віросповідання. На єврея, який навертався до християнства, дія заборонних обмежень не поширювалася. Рішенням правлячого сенату 1889 року було визнано, що саме віросповідання є основою обмеження прав євреїв[5].

За межами «смути осілості» обмежувалося право євреїв на вияв віросповідання. Згідно з Височайше затвердженим рішенням Державної Ради від 18 червня 1892 р., єврей, який без дозволу начальства дозволив собі привселюдне моління, мав бути покараний грошовим стягненням на суму до 13 000 крб [5].

Перебувати за межами «смути осілості» євреям дозволялося лише тимчасово, строком до шести тижнів: для успадкування власності, вирішення справ у судових та урядових установах, у торгових справах, пов'язаних із поставкою товарів до «смути осілості». Навіть євреї-візники не мали права залишати «смути осілості» більше як на два тижні.

У межах «смути осілості», а також і в інших місцях, де окремим категоріям єврейського населення дозволялося постійне перебування, євреї мали право купувати нерухомість. Але це загальне правило було обставлене численними обмеженнями. У самій «смузі осілості», за межами міст і містечок, з 1882 р. було призупинено укладення купчих, заставних, а також орендних договорів на ім'я євреїв. Усім їм без винятку було заборонено придбання від поміщиків та селян земель у губерніях, підвідомчих Віленському та Київському генерал-губернаторам, тобто у дев'яти західних губерніях Росії. Володарям маєтків та їхнім спадкоємцям заборонялося будь-яким чином передавати маєтки в оренду чи управління євреям. Останнім дозволялося лише бути винокурами та орендарями корчем, а також орендними управителями існуючих при маєтках млинів, цукрових, скляних заводів та гуралень, керівництво якими вимагало спеціальних технічних знань та власного оборотного капіталу. У західних губерніях євреям не дозволялося також бути пайовиками чи акціонерами цукрових заводів. Зрештою, у п'ятдесятиверстній прикордонній смузі євреям не дозволялося володіти нерухомим майном [2].

У 1886 та 1887 рр. міністру народної освіти було надане право обмежувати кількість учнів-євреїв у середніх навчальних закладах. У «смузі осілості» ця кількість учнів-євреїв була обмежена нормою в 10%, а по інших місцевостях – у 5%. Це обмеження поширювалось і на вищі навчальні заклади [3]. До престижних навчальних закладів євреї взагалі не допускалися. Приватне навчання єврейських дітей піддавалося суворому контролю: єврейські вчителі-меламеди були зобов'язані одержувати свідоцтво на це звання від училищного керівництва і мали викладати винятково навчальні дисципліни, зазначені в цих свідоцтвах, згідно з програмами, затвердженими просвітницьким керівництвом. Починаючи з 1893 р., меламеди мали переоформлювати свої свідоцтва щорічно.

Жорсткі обмеження існували стосовно права євреїв відбувати державну службу чи проводити суспільну діяльність. До 1835 р. за ними взагалі не визнавали права на державну службу. Згодом деякі послаблення були зроблені для євреїв-медиків. У 1882 р. було визнано можливим заміщення останніми посад військових лікарів та фельдшерів у межах 5% норми.

Відповідно до Земського положення від 12 червня 1890 р. було встановлено, що євреї не допускаються до участі в земських виборчих зборах та з'їздах, а отже, не можуть бути обрані на земські посади. Нове міське положення від 11 червня 1892 р. взагалі усунуло їх від участі у міських виборах та від заміщення посад, пов'язаних із міським управлінням. Навіть у місцях масового проживання число євреїв, які мали бути обрані до складу Думи чи Зібрання, не мали перевищувати 10% від загальної чисельності обраних[2].

Обмеженням було і право євреїв виконувати обов'язки присяжних засідателів. Згідно із Судовим Статутом від 19 липня 1877 р., кількість євреїв, які включалися у списки присяжних засідателів, повинна була відповідати відсотку євреїв-мешканців даного повіту [2]. Не допускалося призначення їх на посаду старших присяжних засідателів. По справах про злочини проти віри участь євреїв у складі присяжних засідателів заборонялася. Жорстко були обмежені можливості євреїв займатися адвокатурою.

Починаючи з 1886 р., документи на право торгівлі чи промислу євреям почали видавати тільки за пред'явлення призовного свідоцтва. У разі ухилення єврея від військового призову на його родину накладали штраф у розмірі 300 крб. Згідно з офіційними даними, за період 1874–1892 рр. на військову службу було призвано 173 434 новобранця-єврея, що перевищувало аналогічні показники для інших національних груп [1]. Але навіть ставши солдатами, вони залишалися об'єктом недовіри. Новобранці не призначались у карантинну та прикордонну службу, у морське відомство і в жандармські команди. Починаючи з 1887 р., євреїв не допускали на службу при військових частинах як капельмейстерів. Вільнонаймані з їх числа, починаючи з 1887 р., не допускалися до екзаменів на офіцерський чин. Нижні чини єврейського віросповідання, незважаючи на вислугу літ, не одержували звань портупей-юнкерів чи кандидатів на класну посаду. Не дозволялося навчання їм навчатись і в юнкерських училищах.

У XIX ст. в Росії діяла спеціальна система підвищеного оподаткування євреїв. Починаючи з 1884 р., стосовно них було запроваджено «коробковий збір». Він існував у двох варіантах: загальний та допоміжний. Загальний збір – податок на споживання євреями м'яса. Він збирався з кожної одиниці забитої на кошер тварини, з кожної птиці, з продажу кожного фунту кошерного м'яса. Допоміжні збори бралися у вигляді податку на успадковане майно, з промисловості, що належала євреям, з доходів від здачі в оренду лавок, амбарів і хатніх помешкань, що їм належали. Сюди ж відносилися податки за використання єврейського одягу як чоловічого, так і жіночого. З 1844 р. почали збирати свічний податок – за запалення свічок під час зустрічі суботи. Тільки за цим податком євреї мали щорічно сплачувати 230 тис. крб. Особливий податок збирався з їхніх друкарень. З 1862 р. їм було дозволено друкувати єврейські книги, але при цьому була встановлена плата за кожний друкарський верстат [2].

Починаючи з 70-х рр. XIX ст. у правлячих колах Росії стали набирати сили прихильники ще жорсткішого антиєврейського курсу. Ставлення до євреїв досить виразно було висловлено міністром внутрішніх справ Росії Валуєв П.: «Західний кордон для євреїв відкритий». Тобто, офіційно дозволялося

виїжджати за кордон. Така офіційна політика набрала завершеного вигляду після прийняття «Тимчасових правил» від 3 травня 1882 р [6].

Найстрашнішим проявом антисемітизму у державній політиці царизму XIX – початку XX ст. стали єврейські погроми. Історія останніх на Україні, зокрема на Волині потребує серйозного вивчення. Ще необхідно до кінця з'ясувати витoki неприязні і ворожнечі, що привели до масових безкарних убивств єврейських родин. І українці, і євреї були пригнобленими народами в Польській, Російській чи Австро-Угорській державах. Однак, це зовсім не сприяло їх солідаризації. З іншого боку, слід зазначити, що євреї, виступаючи як представники поміщиків часто в українській національній свідомості були такі самі ненависні визискувачі, як російські чи польські пани. Зосередження євреїв у смузі осілості так чи інакше зачіпало інтереси українського населення, представників інших етнічних груп, які там проживали. Кожна національна спільнота дивилася на іншу як на ворожу, як на винуватця всіх своїх бід. Корені цієї неприязні криються у специфіці економічного укладу євреїв, замкнутості їхнього громадського життя. На державному рівні велася пропаганда про те, що у всіх бідах українського народу винні євреї, їх представляли як експлуататорів християн, поширювались чутки, що вони свідомо споюють християнське населення, обдурюють його. Все це поглиблювало серед жителів України, особливо серед сільських мешканців, побутовий антисемітизм. У другій половині XIX ст. в Російській імперії почали поширюватися чутки про ритуальні вбивства християнських дітей євреями. Відбулись навіть судові процеси, але довести вину останніх у фальсифікованих справах було неможливо. Проте, і міфи, і самі судові процеси відіграли свою негативну роль у поглибленні нерозуміння євреїв і послужили виправданням насильницьких акцій, спрямованих проти них. У 70-х роках XIX ст. євреїв почали звинувачувати в підтримці революційного руху. Вдруге на території Волинській губернії погром був спровокований 24-25 квітня 1905 р. в Житомирі. Він набув значного розмаху. Під час зіткнень 14 євреїв було вбито, майже 100 важко поранено. На допомогу житомирцям виїхало з Чуднова 14 молодих євреїв, але у Троянові 10 із них були вбиті. Після подій у губернському центрі погром перекинувся у м. Крошня, де, за словами автора статті в газеті "Киевлянин", набув форми "буйного пограбування" [4]. Комісії, що створювалися для розгляду справ про погроми і були зобов'язані покарати винних, часто-густо звинувачували в погромах самих євреїв, які нібито експлуатували християн, викликаючи цим неприязнь до себе.

Проте, українська інтелігенція часто виступала з протестом проти насильств стосовно євреїв. Зокрема, М.Драгоманов у своїх роботах "Євреї та поляки в Північно-Західному краї"(1875) та "Єврейське питання на Україні" (1882) принципово засудив єврейські погроми.

Наприкінці XIX – на початку XX ст. політика царату щодо євреїв формулювалася досить відверто: або асиміляція і підкорення загальнодержавним цілям Росії, або еміграція. Вся система законодавчого регулювання життя і діяльності загнаних в «смуго осілості» людей була спрямована на те, щоб примусити їх відмовитися від національних та

релігійних традицій і, зрештою, зробити тяжкий особистий вибір у рамках сформульованої імперськими політиками жорстокої альтернативи. Проте, варто також брати до уваги і те, що така ситуація була вигідна для керівництва Російської імперії, тому що євреїв таким чином асимілювали серед місцевого населення і не давали їм можливості особливо виділятися, у зв'язку зі страхом погрому або побиття.

Як бачимо, кожний наступний указ імператора, все більше утискав права євреїв, які мали тільки один вихід – виїжджати за кордон. Всі заходи були спрямовані на те, аби відлучити їх від впливу на економіку всієї імперії, і, зокрема, на окремі губернії, що пояснювалось не конкурентоспроможністю не євреїв з євреями.

Список літератури:

1. Лутай М.Є. До історії єврейських поселень в Україні / Етносоціальні процеси на Правобережній Україні: минуле і сучасне. Наук. Зб. – Київ; Житомир: Поліграф. Центр Житомирського пед. інституту, 1998. С.33-37.
2. Погребинська І.М. Законодавство Російської імперії щодо євреїв [електронний ресурс] Режим доступу: [//holocaustukraine.net/ua/razdel_ii.htm](http://holocaustukraine.net/ua/razdel_ii.htm)
3. Рудницька Н.В. Місце казенних і приватних училищ в системі освіти євреїв на Волині у XIX – на початку XX ст. / Вісник Академії праці і соціальних відносин. 2002. № 1. С. 202-209.
4. Самарцев І.Г. Чисельність. Розселення. Формування «смуги осілості» [електронний ресурс] Режим доступу: http://holocaust-ukraine.net/ru/razdel_ii.htm.
5. Ф. 67. Волинське губернське правління м. Житомир Волинської губернії. Оп. 1д Спр.306. Обзор Волынской губернии за 1884 год. - 46 арк.
6. Цецик Я.П. Російсько-єврейські взаємовідносини на Волині на початку XX століття / Слов'янський вісник. Збірник наукових праць. 2012. № 13. С.125-128
7. Шайкін Й.О. Єврейські землеробські колонії [електронний ресурс] / Й. О. Шайкін Режим доступу: http://holocaustukraine.net/ru/razdel_ii.htm

*Вероніка Лисиця, учениця 10-А класу
Тетяна Маслюковська, вчитель історії
Вараського ліцею № 6
Асоційованої школи ЮНЕСКО
м. Вараш, Рівненська обл.*

СУРОГАТНІ СТРАВИ ЧАСІВ ГОЛОДОМОРУ

В історії бурхливого XX- го століття Голодомору 1932-1933 років посідає особливе місце. Це - не історична минувшина, а глобальна терористична акція тогочасного режиму проти мирного населення, яка не має терміну давності і забуття. Вона була і лишається незагоєною раною генетичної пам'яті українського народу. Десять мільйонів українців заморили штучним голодом

для досягнення злочинної політичної мети: ослаблення та винищення волелюбного українського селянства – соціальної основи нації. Голодомор виявився наслідком політики радянського керівництва-насильницької колективізації сільського господарства. Колективізація і Голодомор – невід’ємні кільця одного більшовицького ланцюга і ці жахливі процеси потрібно розглядати тільки в одному контексті нашої історії. Понад півстоліття за радянської влади ця тема вважалася «закритою». За будь-яку спробу її торкнутися вчені звинувачувалися як наклепники, українські «буржуазні націоналісти» тощо. Навіть спогади про це страшне соціальне лихо тоталітарна система намагалась викреслити з пам’яті народу. Одночасно, спричинивши Великий Голод в Україні, сталінське політбюро переслідувало і злочинну мету – викорінення національної автентичності, самобутності українців. Масове фізичне винищення мільйонів українських хліборобів штучним голодом було свідомим політичним актом більшовицької системи проти мирних людей, внаслідок якого зникли цілі покоління селян – землеробів, які любили землю, плекали її, як рідну дитину. Недарма Сталін зазначив: «Національна проблема – це селянська проблема».

В істориків немає безпосередніх доказів того, що голод планувався Сталіним заздалегідь. Але те, що він суворо вимагав реалізації курсу, що спричинився до катастрофи, показує, що Сталін вважав Голодомор за ефективний і цілком сприйнятливий засіб боротьби з українським селянством як «куркульсько – націоналістичним елементом». Таким чином, головною причиною штучного Голодомору в Україні у 1932-1933 роках стало стійке протистояння національно свідомого українського селянства більшовицькій тоталітарній системі, яке в повній мірі проявилось під час проведення масової насильницької колективізації, розпочатої у 1929 році.

В історії бурхливого XX- го століття Голодомор 1932-1933 років був другим масовим голодом на території України. Охопив значну частину України: Запорізьку, Донецьку, Катеринославську, Миколаївську, Одеську губернії. Його спричинили насамперед, політичні чинники. Потрібно було винищити численний прошарок заможних і незалежних від держави селян-підприємців. Масове фізичне винищення українських хліборобів штучним голодом було свідомим терористичним актом політичної системи проти мирних людей, внаслідок чого зникали цілі покоління землеробів-універсалів, було зруйновано соціальні основи нації, її традиції, духовну культуру та самобутність. Аналіз змісту опублікованих протягом 29-33 рр. близько 30-ти постанов ЦК ВКПБ, Раднаркому УРСР ТА СРСР, ЦК КПБУ засвідчує факти свідомого створення таких умов життя для сільського населення, дві третини якого становили етнічні українці, що призвели до їх відвертого фізичного винищення. Голодомор 1932-1933 років- це свідомо заподіяна акція. Як свідчать документальні джерела, хліб в Україні був, але хліб з України забирали. Після приїзду Молотова до України восени 1932 року, коли, здавалося б, з нашої держави вивезли все, що тільки можливо, Сталін присилає Кагановича, за участі якого 29 грудня цього ж року відбувається засідання Політбюро ЦК КПБ(у), на якому ухвалюється рішення забрати в України все, в тому числі й посівний матеріал з колгоспів. У документах Політбюро ЦК КПБУ

збереглися свідчення про те, що восени 1932 року організовувалися з України так звані зелені ешелони для забезпечення промислових центрів Росії продуктами харчування до жовтневих свят. З України вивозили навіть квашені огірки, капусту та помідори. Таким чином, ті люди, котрі вирощували цю продукцію, залишалися приреченими на голодну смерть. За розпорядженням уряду, заборонялась будь-яка торгівля в сільській місцевості, призупинялося продовольча постачання сіл, переслідувалася та каралося на 10 років ув'язнення і розстріл за будь-яке використання хліба на трудодні в колгоспах та районах, що не виконали хлібозаготівельних планів, запроваджувалася система масового вилучення насінневих фондів та «незаконно» розданого хліба колгоспникам, натуральних штрафів, товарних репресій. Питома вага українського зерна в загальносоюзному обсязі хлібозаготівель сягала більше третини, а по окремих регіонах перевищувала планові завдання для Північного Кавказу, Центрально-чорноземного регіону, Казахстану та Московської області разом взятих. Голодомор 1932-1933-го років, таким чином, спричиняли також непосильні плани хлібозаготівель з мізерного врожаю попереднього року.

Великим порятунком була рослинна їжа. Щоправда, вона була сезонною, з весни до осені. Всі свідки розповідають, що дійсно, тоді в хід ішло все, що можна було знайти. За регіонами "рецепти" особливо не відрізнялися.

Найчастіше вживали спориш, лободу, кропиву, калачики та молочай, акацію, липу, жолуді, березові бруньки. Молочай має всередині молочко, гірке на смак. І щоб позбутися цієї гіркоти, шкірку з рослини знімали та перетирали, тоді рослину можна було їсти.

Їли молоді лопухи та будь-яку траву, яка була не отруйна. Тоді люди зналися на отруйних травах. Траплялось іноді, що діти не знали, яку траву можна їсти, тому труїлися і помирали, – говорить дослідниця Голодомору-геноциду.

Найтяжче було дітям. Вони теж самі йшли, шукали їжу, рвали траву. Дитячий організм не витримував такого режиму харчування. І тому саме діти ставали першими жертвами.

Вживали також листя та цвіт липи. Листя могли сушити, перемелювати, і це рятувало від голоду багатьох людей.

Якщо пощастило дістати десь бодай якогось зерна, люди мололи його на домашніх, саморобних, ручних жорнах. Так селяни виготовляли "хліб" із висівок, проса чи гречки, замішаних на воді. Туди додавали трохи соняшникової олії та жита. Худоба не виживала через нестачу харчів, і тому люди їли зроблені з кропиви та інших бур'янів "хліб", "оладки" і "кашу". Їли навіть кінський гній, бо в ньому могли ще залишатися цілі зерна пшениці.

Пекли замітники хліба і з жолудів, які взимку виколупували з-під снігу голими руками. Іноді додавали трохи висівок чи картопляного лушпиння. Навесні 1933 року закінчились майже всі запаси бодай чогось їстівного, що не вдалося в українців відібрати восени. Тож зморені голодом люди переходили на сурогатні продукти: кукурудзяні качани і стебла, просіяне лушпиння, сушену соломку, гнилі кавуни і буряки, картопляне лушпиння, стручки акації тощо.

Готували їжу не тільки з рослин, зокрема листя дерев, а й з кори, робили "коржики" з тирси. Але така їжа підживляла здоров'я: виникали різні кишкові хвороби і люди помирали.

Коржики з картопляного лушпиння з додаванням макухи з коноплі

Готували галушки, коржики. Лушпиння картоплі відкопували в компостних купах. Товкли в ступах, змішували з макухою з конопляного насіння додавали трошки води та випікали в печі коржики.

Паляниці з кропиви

Готували паляниці. Кропиву збирали на весні, її молоде листя сушили в печі, добре перетирали, додавали березові сушені бруньки, трішки солі. На той час сіль була золота, тому не кожен міг собі її дозволити. Брили воскову свічку, натирали на вогонь і нею змащували хліб. Потім випікали його в печі.

Квіти акації

Квіти акації, зелену лободу змішували з облущеними від кукурудзи товченими качанами, іноді зі жменькою висівки. Цю суміш варили.

Затирухи

Готували щось на зразок затирухи (затірки), якщо вдавалося десь здобути борошно. Мокали руки в збите яйце або воду й борошно. Стирали з рук невеликі шматочки тіста, з яких варили суп – затируху.

Лобода

Готували ліпеники та волок – борщ, від якого, за спогадами людей, розпухали ноги та тріскалася шкіра.

Солома

Кришили дрібно соломі і товкли в ступі разом із просяною та гречаною половиною, а також корою з дерева.

Жолуді

Готували ліпники. Збирали у лісі підсушували, товкли в ступці на борошно, змішували з кукурудзою.

Кавун

Готували бекмес – згущений сік. Крім того, на Донбасі з м'якоті кавунів варили патоку - солодку страву.

Трав'яники

Випечений хлібець з натертої трави, замішаний на гарячій воді з додаванням насіння льону.

Працюючи над науковою роботою ми дослідили та проаналізували причини Голодомору та сурогатні страви різних регіонів завдяки чому люди змогли вижити в 1932-1933 роках. Зробила відповідні висновки : український народ - це скеля, яку не зламає жодна стихія. Переживши геноцид 1932-1933 років Україна стала ще сильнішою та більш загартованою.

Вживаючи в продовж двох років українці використовували всі природні засоби для виживання проявляючи неймовірні здібності у кулінарії. І зважаючи на «гастрономічні страви» сьогодні ми маємо у своєму меню елементи продуктів 1932-1933 років.

Цей Голодомор викликав найбільшу катастрофу в Україні. Наслідки цієї катастрофи колосальні як на демографічному, так і на економічному, соціально-політичному і культурному рівнях. Після цієї катастрофи традиційне українське

село зі своїм укладом і звичаями перестала існувати. Якщо суцільна колективізація і голод фізично зруйнували соціально-економічні підвалини національної самобутності українських селян, то припинення українізації у грудні 1932 року означало духовну руйнацію народу.

Список літератури:

1. Барка В. Жовтий князь (2008), Київ
2. Шуйський І. В. Полянецький В. А. Голодомор у першій столиці (2020), Київ
3. Бабиш Є. К., Патока В. В. Репресії в Україні (2007), Київ
4. Єфіменко Г., Примаченко Я., Юркова О. Україна радянська Ілюзії та катастрофи «комуністичного раю» (2017), Харків
5. Конквест Р. Жнива Скорботи (1993), Київ
6. Енн Еплбوم Червоний голод. Війна Сталіна проти України (2017) – США
https://24tv.ua/ukrayintsi-poloni-rosiyi-yakih-umovah-rosiya-utrimuye-politvyazniv_n2455146
7. Указ Президента України №432/2009 Про додаткові заходи щодо вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932 – 1933 років в Україні., Електронний доступ: <https://www.president.gov.ua/documents/4322009-9064>

*Ольга Ліпська, студентка ІІ групи
Євгенія Смоковська, викладач суспільних наук
ВСП «Ногайський фаховий коледж ТДАТУ»
м. Запоріжжя*

СПРАВЖНЯ ІСТОРІЯ МІСТ ПІВДНЯ УКРАЇНИ

На офіційних сайтах міських рад, на сайтах інтернету і досі можна побачити дати заснування українських міст Приазов'я і Причорномор'я кінця 18 початку 19 ст.: 1770 р. Олександрівськ, 1778 р. Херсон, 1779 р. Миколаїв, 1780 р. Маріуполь, 1784 р. Генічеськ, 1791 р. Каховка, 1794 р. Одеса, 1815 Мелітополь, 1836 р. Бердянськ. Радянська історична традиція повторювала російські імперські ідеї, щодо засвоєння півдня України. І сьогодні російська пропаганда стверджує, що на півдні України аж до кінця 18 ст. було «Дике поле», де не було жодного життя. Що російська армія принесла сюди цивілізацію, господарську діяльність, культуру. Українці в ході широкомасштабного вторгнення росії переконалися яку «цивілізацію» приносить російська армія знищуючи все на своєму шляху. Російська влада оголосила українські землі Приазов'я і Причорномор'я нашої країни «ісконно руськими» для виправдання агресії. Російська пропаганда запевняє, що з приходом російської імперії починається історія. На це можна було б не звертати увагу, якби не руйнівні наслідки історичних міфів. Будемо відновлювати справжню історію українських земель та міст півдня України.

Отже, наша задача з'ясувати чи існувало життя, населення, культура в «Дикому полі» до окупації та анексії російською імперією територій українського півдня у кінці 18-початку 19 ст.?

Відповідь на це запитання розвіює міф про принесення «цивілізації» у степові райони України, додає ще століття до історії міст українського півдня. І головне, чітко визначає українські коріння історії народів, що проживають на півдні України в Приазов'ї та Причорномор'ї.

Історично правильніше було б говорити не про створення, а про перейменування міст, які вже існували довгі століття на території, що анексувала росія в результаті кількох російсько-турецьких війн у 18-початку 19 ст. В росії історія завжди була інструментом політики. Катерина II втілювала, так званий, «грецький проект», перейменовувала існуючі поселення і міста анексованих територій в Приазов'ї, Причорномор'ї та Криму на грецький манер. Після Катерини II в росії створили міф про побудову нових міст на українському півдні.

Офіційно зазначалася дата створення міста *Маріуполь 1780 р.* І забували згадати про поселення *Домаха* в гирлі річки Кальміус, яке було засновано в 16 ст. запорозькими козаками як вартовий пост для захисту зимівників і промислів від нападів кримських татар. Цю фортецю використовували козаки для захисту водних шляхів з Дніпра у Чорне море. Пізніше, у 17 ст. тут виросла Кальміуська слобода, де жителі не тільки несли військову службу, а й займалися торгівлею, рибним промислом. За старання полковника Андрія Порохні була збудована Свято-Миколаївська церква. Основна частина населення у 17 ст. були запорозькими козаками, пізніше додаються греки з Криму, козаки із Задунайської Січі. В першій половині 19 ст. дозволено було селитися німцям-менонітам, євреям і, навіть, італійцям. [1] Як бачимо росія веде гру в історію багато століть.

На азовському узбережжі, неподалік Маріуполя, знаходиться місто *Бердянськ*, заснування якого вважають 1827 р. через наказ цього року розпочати будівництво порту. Але археологічні знахідки Бердянщини свідчать про античні грецькі поселення, кочові народи степу: скіфів, хазарів, аварів, печенігів. В 15 ст. ці території Приазов'я входять до складу Кримського ханства. Тут перебувають кримські татари, ногайці. У першій половині 16 ст. *запорозькі козаки* заснували на місці сучасного міста і Бердянської коси *форпост* та *поселення Запорізької Січі*. [2] Населення займалося землеробством, рибальством, тваринництвом і несли військову службу. Життя вирувало на цих землях і до приходу росіян на початку 19 ст. із планом будівництва порту для вивозу зерна, яке забирали у селян.

Цікаво, що досить довго Бердянськ називали «новим Ногайськом». Ногайськ-невеличке містечко (сучасне Приморськ), яке розташоване у 30 км. на південь від Бердянська. В *Ногайську* розташовувала «столиця» Ногайської орди у 15 ст. На території сучасного міста і околиць знаходять артефакти скіфського поселення. Але офіційно, ще зберігається дата заснування 1821 рік. [3] Відомий факт, що фаворит Катерини II граф Орлов-Денисов, отримавши у подарунок 11,3 тис. десятин землі на узбережжі Азовського моря, заснував поселення на лівому березі річки Обіточна. В той час на правому вже було поселення

ногайців. Ногайці займалися кочовим тваринництвом, торгівлею, мали свої господарські традиції і культуру. [4]

За вісімдесят кілометрів від Приморська на південь знаходиться місто *Мелітополь* (від мелітополіс – медове місто), яке до 1815 року мало назву *Киз-Яр* (з тюркської «червоний берег»). Археологічні свідчення вказують на те, що тут існувало життя ще у 4 ст. до н.е. – скіфи, сармати, алани. Ногайське поселення існувало поблизу Овечого броду Киз-Яр. Ногайці будували мечеті і школи. На початку 19 ст. відомо про 138 мечетей в Мелітопольському та Бердянському уїздах. [4] Російська влада використала ногайців в боротьбі з Османською імперією, пообіцявши багаті пасовиська, збереження традицій. Насправді намагалася знищити національну ідентичність, кочовий спосіб життя. Тому, в середині 19 ст. ногайці повернулися в Османську імперію і на Кавказ. По Моравському та Ізюмському (відгалужувався біля броду річки Молочної) шляху чумаки возили сіль з Криму. Активно торгували з українським населенням Слобожанщини і козацьких паланок. Українські поселення на мелітопольських землях зростало: козаки, казенні селяни з Полтавщини, Чернігівщини. З російською окупацією наприкінці 19 ст. з'являються колоністи болгари, греки, переселенці з Воронежської та інших російських регіонів. [5] Таку ж політику витискання українців і переселення росіян в «нові території» проводить росія і сьогодні на окупованих українських територіях.

Українські історики вважають датою заснування Генічеська 1640 рік, коли була побудована кримським ханом фортеця-вежа, яка мала назву «*замок Ченікше*» (з ногайського-«дженіче» тонкий). Кримська фортеця позначена на багатьох середньовічних картах, турецький мандрівник Евлій Челебі прославляв фортецю в окремому розділі своєї книги «Похвала прекрасному замку Ченікше». У місті проживали ногайці, кримські татари, які займалися скотарством, торгівлею. Частими гостями були чумаки, що возили сіль з Криму. Пізніше козаки поселилися в Генічеську. Тому люди проживали на цих землях задовго до 1784 р., коли сюди прийшла російська імперія.[8]

Херсон і Херсонщина заселялася ще з дохристиянських часів кочовими народами. За часів Великого князівства Литовського на місці Херсона з'являється поселення *Більхович*, як форпост і митниця литовської держави. Потім ці землі перейшли під контроль Кримського ханства, пізніше – Запоріжжя. Археологи в центрі Херсона знайшли артефакти, що свідчать про існування поселення Олешья. На Херсонщині відбувалася мирна колонізація у 16-17 ст. Населення краю складалося з кримських татар, ногайців, козаків, українців. На початку 18 ст. на правому березі Дніпра було побудовано укріплення *Олександр-Шанц*, який за Нової Січі був центром Інгульської паланки. У 1774 р. після чергової російсько-турецької війни, за наказом Катерини II, збудована більш потужна фортеця і суднобудівна верф, для створення Чорноморського флоту. І тільки у 1778 р. Херсон отримав свою сучасну назву. [6]

Міф про заснування росією міст півдня України не знаходить підтвердження і при вивченні справжньої історії Каховки. На європейських картах 16-17 ст. місто має назву *Іслам-Кермен* і було турецькою фортецею

Кримського ханства. Фортеця забезпечувала контроль над гирлом Дніпра і Таванською переправою. Яку неодноразово захоплювали запорозькі козаки. Під час Дніпровського походу 1695 р. під керівництвом І. Мазепи фортеця була вкотре зруйнована запорозькими козаками. Наприкінці 18 ст. у 1771 р. на місці фортеці було збудоване *Шагингірейське укріплення*. З приходом російської армії на ці землі в кінці 18 ст. поселенню дали назву на честь російського генерала В. Каховського, відомого тим, що захопив Варшаву. Про походження назви міста існує ще одна романтична версія: Каховка від слова кохати. [7]

Отже, всі перелічені міста в нашій війни перебувають, в більшості, і зараз в окупації. І знову бачать обличчя ката, яке українці знають дуже давно. Росія отримала силу і засоби поширювати своє бачення української історії, продовжувати привласнювати чужу культуру, історичну спадщину. Щоб не попасти в тенета великої російської брехні ми маємо знати справжню історію міст і містечок Півдня України. Знати, що росія ніколи не засновувала сучасні міста українського півдня, а лише руйнувала і перейменовувала.

Список літератури:

1. Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=47IxBNIR6Jo>
Справжня історія Маріуполя.
2. Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=mpkytDsld7k>
Берда і Бердянськ. Цікава історія
3. Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=MfjxzWbXbXw>
Місто Україна – Приморськ.
4. Спосіб доступу URL: <https://localhistory.org.ua/videos/bez-bromu/vladislav-gribovskii/> Грибовський В. Сліди ногайців в історії України.
5. Спосіб доступу URL: <https://www.google.com/search> Давнє місто на річці Молочній
6. Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=xjkQDI1b9kk>
Сучасний Херсон
7. Спосіб доступу URL: https://www.youtube.com/watch?v=_IfNvVJsaTM
Іслам-Кермен або Каховка
8. Спосіб доступу URL: <https://www.google.com/search> Генічеськ. Фортеця на Азові
9. Спосіб доступу URL: <https://www.google.com/search> Давніші міста в Україні

Ярослав Мельник, ліцеїст 9-ТІ2 класу

Вікторія Павлюк, учитель історії вищої кваліфікаційної категорії

Комунального закладу «Подільський науковий ліцей» Вінницької обласної Ради
м. Вінниця

ПЕРЛ-ХАРБОР

В процесі вивчення військових і політичних подій, зв'язаних з історією другої світової війни, насамперед увагу дослідників і в нашій країні, і за

кордоном привертають, як правило, події війни в Європі. Саме тут відбувалися найважливіші і визначальні події війни. В своїй статті, я хотів би звернути увагу на події в Азії та Тихому океані.

Актуальність теми при вивченні подій Перл-Харбора можна використати для вивчення ситуацій, які змушують країну вступати у війну з іноземною державою. Це дає можливість порівняти між Перл-Харбором і подіями 11 вересня 2001 року, коли члени терористичного угруповання «Аль-Каїда» направили комерційні літаки на будівлі у Нью-Йорку та Вашингтоні, округ Колумбія.

Мета наукової статті - дослідження розвитку подій нападу на Перл-Харбор для нейтралізації Тихоокеанського флоту США, який міг перешкодити японським десантним операціям, необхідним для захоплення "Південного стратегічного району". Початковий період війни на Тихому океані.

Цілі наукової статті:

- Розглянути підготовку до нападу на Перл-Харбор
- Дослідити вступ США у другу світову війну
- Дослідити завдання удару Японії по європейським колоніям
- Дослідити введення ембарго та вступ США у війну

Об'єкт статті вивчення та дослідження нападу Японії на Перл-Харбор

7 грудня 1941 року одна з найвідоміших дат у світовій історії, день, коли Японська Імперія атакувала військово-морський флот США в Перл-Харбор, внаслідок чого США вступила в Другу світову війну. Зазвичай так про це розповідають у підручниках і фільмах, але це не зовсім так. Для того, щоб зрозуміти чому, обидві країни почали війну, потрібно звернути увагу на події, які передували цьому.

Війна на Тихому океані, яка почалася в грудні 1941 р. з раптового нападу Японії на володіння США і їх союзників в регіоні, як правило, залишається на периферії уваги вітчизняних авторів. СРСР взяв участь в тихоокеанській кампанії в самому кінці війни, вступивши у війну менш ніж за тиждень до публічної заяви японського керівництва про згоду на умови беззастережної капітуляції. Це факт багатьма, якщо не більшістю радянських і деякими російських істориків розцінюється як доказ вирішального значення вступу Радянського Союзу у війну для її найшвидшого завершення.

Тим часом, вплив Тихоокеанського театру військових дій на загальний хід війни вельми значний. Мова йде не тільки про вплив військових дій на цьому театрі в розвиток військового мистецтва загалом, але і про військово-політичне значення війни на Тихому океані. Саме тут, в серпні 1945 р. світова політика піде в новому напрямку. Саме тут вперше буде використано – ядерну зброю. Яка на сьогоднішній день є засобом політичного впливу і шантажу. У ході останніх місяців війни на Тихому океані почала шикуватися і виразно вимальовуватися майбутня схема міждержавних відносин в регіоні, що впливає на весь світ. Якраз тоді почала виявлятися майбутня схема регіонального Блокового будівництва під керівництвом США. Таким чином, ми бачимо, що багато які з подій і явищ, які ми спостерігаємо в сучасності міжнародного життя, мають джерела в тому періоді і тих подіях, які є предметом даної роботи.

Аналіз описаних вище подій наводить на два висновки. Найперше — політика «м'яких санкцій» неефективна у протидії агресії. По-друге, сили підтримки й тилове забезпечення є визначальним у воєнному протистоянні.

Двогодинна атака на бухту Перл-Харбор не тільки вплинула на хід війни, але і змінила світову історію. Про цей епізод (його не можна назвати битвою) написані томи військової, історичної і популярної літератури, зняті документальні і художні фільми. Однак досі історики шукають відповіді на питання: як вийшло, що американці були не готові до нападу японців? Чому втрати виявилися такі великі? Кого винити в тому, що відбулося? Саме у цих питаннях ми й спробуємо дати відповіді.

Економіка у головних країн Другої Світової Війни у порівнянні з Японією

Для початку проаналізуємо на економічне становище провідних країн світу напередодні Другої світової війни: Німеччини, Франції та Великобританії, найбільших європейських країн, які від початку війни перебували у прямому військовому конфлікті. Німеччина, яку роззброїли після Першої Світової Війни, вирвалася з Великої депресії за допомогою однієї з найбільших у світі програм переозброєння, Франція вклала значні кошти в оборону, а Великобританія відновила свою програму будівництва флоту і щоб мати можливість порівнювати ці країни можна звернути увагу на такі показники. ВВП (Валовий внутрішній продукт). Він дозволяє дізнатися наскільки потужна економіка держави, який обсяг продукції вона здатна виробляти в тому числі і танки, бомби, гармати і в цілому військову техніку, другий показник - це населення, чим більше населення тим більше може бути армія держави і тим більше людей може бути залучено в роботу на військових підприємствах без порушення виробництва інших товарів, таких як зерно, третій фактор територіальна протяжність, вона дає нам поверхневе уявлення про контроль ресурсів і про те, наскільки самодостатньою може бути економіка країни, проте варто відзначити, що велика територія все ж таки уповільнює мобілізацію та захист усіх своїх кордонів, четвертий показник це ВВП на душу населення він дозволяє зрозуміти наскільки економіка розвинена. Зазвичай чим цей показник вищий тим більше розвинена економіка таких країн. Більше можливостей синтезувати чи знаходити природні ресурси яких вони немає. У таких країнах знищення одного заводу не призведе до економічної кризи, і в таких країнах краще розвинена внутрішня транспортна мережа в такому випадку країни з однаковим ВВП та країна, у якої краще розвинена економіка, матиме переваги, ніж країна з менш розвинутою економікою. Ось чому Китай практично відразу перейшов до партизанської війни з Японією і саме тому Італія капітулювала швидше ніж Німеччина. У порівнянні з Німеччиною та Італією у Японії проблема ресурсів була найбільшою, тому що вона до війни в основному торгувала з США і розуміла, що експансія в Тихому Океані рано чи пізно призведе до конфлікту з ними. [4]

У Японії було кілька варіантів, розгортання подій, один з яких полягав у просуванні через Китай у багату на ресурси Сибір, і військові підтримували саме цей варіант, він дозволяв отримати сировину якої так потребувала японська економіка, а з іншого боку сильно послабить Радянський Союз, а військовий флот Японії виступав за Південну експансію, що передбачало

захоплення численних островів у південній частині Тихого Океану. На початку війни Японія пішла за першим планом і вторглася до Китаю, згодом Японія намагалася прорватися через Монголію, але вже там була відкинута радянськими військами. Більше ста тисяч чоловік вели ніким не оголошену війну в результаті якої японська армія була змушена відмовитися від своїх ідей і мрій про завоювання Сибіру. В ході цих подій, Японії залишався другий варіант - почати стрімку експансію в Тихому Океані, ідея якої полягала в захопленні колоній європейських країн, які вже зайняті війною на іншій половині земної кулі. З цих колоній можна було одержати нафту, 80% якої японці втратили коли на них наклали ембарго, але там були колонії не тільки європейських країн, а й американські. Й обравши цей план, Японія добре розуміла, що право на помилку в ньому не має. Адмірал Ямамота підрахував, що якщо США вступить у війну, то Японія зможе перемогти за шість місяців, але якщо досягти успіху за цей термін не вдасться, та поразка неминуча.[1]

Становлення США та Японії колоніальними імперіями

До 1870-х років іспанським колоніям на Філіппінах і на Маріанських островах було вже три століття, так само, як і голландським володінням у сучасній Індонезії, а в Австралії з кінця 18-го століття панували британці. США та Японія приєдналися до тихоокеанського колоніалізму лише наприкінці 19-го століття. У Японії все почалося з приєднання таких островів як Окінава, які вона вважала частиною своїх історичних кордонів, а потім Тайвань, Корея та острів Сахалін, як трофеї у першій японо-китайській та російсько-японській війнах. Сполучені Штати стали тихоокеанською державою лише у 1840-х роках. В результаті Американо-мексиканської війни США оволоділи Південним Заходом і Каліфорнією, а договір з Великобританією доєднав Орігон. Але на початку експансія США в Тихому Океані не була територіальною, а скоріше комерційною чи релігійною. Американські торговці намагалися розбагатіти на торгівлі з Китаєм.

Китобой поширилися Тихим океаном від Арктики до Антарктики. Купівля Аляски в 1867 році також збільшило вплив Америки в регіоні. Але, як китобійна промисловість так і торгівля з Китаєм залежали від надійних станцій поповнення запасів, особливо вугілля, яке стало все частіше використовуватися як паливо для кораблів так, як кращі порти в середній частині Тихого Океану, такі як наприклад Королівство Гаваї, ввели високі податки на всю цю справу, США почали шукати альтернативу. На початку вони заявили права на острів Мідвей, але перші спроби розкопати його і зробити працюючу гавань закінчилися погано, тоді військово-морський флот США почав шукати більш відповідне вимогам місце. Виникла ідея створити військово-морську базу в самому Королівстві Гаваї, на що уряд Гаваї погодився. США отримали ексклюзивні права на використання малоосвоєної бухти з устричними чагарниками для використання її як вугільної та ремонтної станції, яка стала називатися Перл-Харбор, на початковому етапі Штати не хотіли вкладати в бухту багато грошей, але в 1898 році після іспано-американської війни вони отримали Філіппіни, раніше іспанську територію, і тепер Тихий Океан став розглядатися за мету саме територіальну експансію і щоб підтримувати нову азіатську територію потрібні станції. Штати анексували Гаваї в яких незадовго

до цього стався державний переворот, а також прибрали до своїх рук раніше іспанський Гуам, заявили права на острів Уейк, а потім у Перл-Харбор почалися будівельні роботи, поглиблювалося дно, щоб там могли пройти великі кораблі і до 1919 року Перл-Харбор став чинною військово-морською базою на яку з тривогою дивилися Японія, але незважаючи на кілька дипломатичних інцидентів відносини між США і Японією залишалися в здебільшого хорошими. Вони разом билися на одному боці під час Першої Світової Війни, але в результаті Японія розширила свою територію отримавши німецькі колонії в Тихому океані і з цього моменту все пішло наперекосяк.[1]

Експансія Японії у Китай. Загострення відносин між США та Японією

За Версальським мирним договором США зірвали японську пропозицію про проголошення «расової рівності» у тексті Версальського мирного договору. Намагаючись послабити вплив Японії в регіоні, США під час Вашингтонської конференції, обмежує чисельність військового флоту Японії. В той же час, зміцнюючи флот Британії і власний, угода намагалася обмежити військово-морську міць Японії дозволяючи їй мати лише певну кількість кораблів в залежності від кількості кораблів у США та Великобританії. Це сильно загостило міжнародні відносини між двома країнами, а також підживлювала мілітаристську партію «організація правого крила» в Японії у 1931 році Японія вторглася в китайську Маньчжурію, американські дипломати в Лізі Націй намагалися зупинити вторгнення посилаючись на мирний пакт підписаний великою кількістю країн в 1928 році учасниками пакту також були Японія та Китай, тоді Штати заявили, що своїми діями Японія анулювала вашингтонську морську угоду і тим самим США знімає з себе обмеження в озброєнні. Поки Японія воювала з Китаєм. З Штатами, у неї був договір, що дозволяє канонерським човнам ВМС США, таким як Панай патрулювати китайські річки і захищати американські торгові кораблі, але в один момент японські літаки потопили Панай разом з трьома танкерами, вбивши трьох американців і ранивши 48. З кулеметів було обстріляно рятувальні шлюпки незважаючи на те, що Панай по радіо повідомив про свою позицію японським силам й позначив себе трьома великими американськими прапорами, під час нападу деякі моряки намагалися дати відсіч перебуваючи в нижній білизні, а капітан був важко поранений і коли другий офіцер судна, Едгар Халсебус, прийняв командування на себе, шрапнель потрапила йому в горло, він не міг говорити і написав наказ кров'ю: «Покинути корабель.»

Ситуація була напружена та могла легко призвести до війни. Президент США, Франклін Рузвельт виступив з промовою закликаючи до карантину агресивних націй таких як Німеччина, Італія та Японія він стверджував, що Америка повинна взяти активну участь у стримуванні епідемії світового беззаконня, але Рузвельт отримав таку негативну реакцію від ізоляціоністів, що навіть він сподіваючись розрядити ситуацію з кораблем якнайшвидше, в самій Японії теж не розуміли чому стався цей напад, чи це була помилка, чи ідея японських офіцерів з ідеєю відлякати американські війська від Китаю, але так чи інакше американські радіоперехоплення показували, що це було зроблено навмисно. Проте уряд Японії та громадськість були не готові до такого розвитку подій, і за кілька днів американське посольство в Токіо засипали

листами від японських громадян з вибаченнями і грошима для жертв і врешті-решт до посольства США прибула японська делегація і принесла офіційні вибачення, крім того, вони пообіцяли виплатити компенсацію понад 2 млн доларів і повідомили, що напад стався через неправильну ідентифікацію, звучало безглуздо враховуючи факти. Але потрібен був компроміс, щоб запобігати війні, то такі пояснення всіх влаштували. Японські дипломати зітхнули з полегшенням. [3] Новий конфлікт Японії був не потрібен, адже вони вже загрузли в китайській трясовині, незважаючи на ранні перемоги, незабаром стало ясно, що при вторгненні Японія відкусила більше, ніж могла прожувати. Не було спільного стратегічного плану або навіть чіткої мети подальших дій, а натомість туманні твердження про північну експансію та захоплення ресурсів. Але правда була в тому, що ця війна з Китаєм вимагала набагато більше ресурсів, ніж приносила, а такі бійні як Нанкін підривали будь-які дипломатичні зусилля Японії. І це було важливо тому, що в Китаї була плутанина міжнародних інтересів і Японія не могла дозволити протидіяти їм силою, по-перше там були американські і британські річкові канонерські човни такі як Панай, що знаходилися буквально на полі бою, а по-друге Німеччина у якої хоч і було укладено антикомуністичний пакт із Японією, яка продавала китайським націоналістам обладнання і надавала їм військових радників, з іншого боку був радянський союз, який постачав літаки та пілотів для підтримки комуністів Мао. [3]

Завдання удару Японії по європейським колоніям

Війна з СРСР була страшним сном Японії та й власне для США, які взагалі грали подвійну гру. (Додаток Б. Рис. 2.1). Вони підтримували Китай, а в Японію при цьому постачали паливо, яке використовувалося для військової техніки у війні проти Китаю. Загалом Японія ризикувала втягнути будь-яку з цих сил у конфлікт проти себе, що було для неї дуже небезпечно, оскільки вона не могла впоратися навіть з Китаєм, хоч і японські війська продовжували наступати. Великий обсяг територій не дозволяв застосувати ефективне постачання для армії і контролювати окуповані землі. Усе це з'їдало величезну кількість ресурсів, а в липні 1939-го страшний сон Японії став реальністю. Група офіцерів мілітаристів недалеко від кордону з Монголією розпочали війну з СРСР сподіваючись спровокувати повномасштабний конфлікт для захоплення Сибіру та її ресурсів, але японські війська були оточені та знищені після чого стало зрозуміло, що цей задум провальний, конфлікт поспішно завершили, але не минуло й місяця трапився новий інцидент. Німеччина та СРСР уклали пакт про ненапад при чинному антикомуністичному пакті з Японією це давало Радянському Союзу сподівання на мир на його західних кордонах, що теоретично дозволяло йому звернути всю свою увагу на японську Маньчжурію, так само в липні 1939 року Рузвельт пішов на ескалацію скасувавши торговий договір Америки з Японією, що надалі дозволяло Сполученим Штатам оголосити їм ембарго і у японців виникло велике питання, а якщо Штати перестануть постачати паливо? І все ж таки в цей період невдач у Японії відкрилося вікно можливостей. [5] Німеччина вторглася в Польщу в 1939-му році, а в 1940-му вся Європа поринула у війну для Японії це означало, що настав ідеальний момент, щоб завдати удару Південно-Східній Азії, захопити

каучукові райони британської Малаї і нафтові родовища голландської Ост-Індії тепер це раптово стало можливим, тому що англійці, французи і голландці зайняті боротьбою з Німеччиною і не будуть зміцнювати свої позиції на іншому кінці світу. Було вирішено, що першим важливим кроком буде захоплення французького Індокитаю, щоб перерізати західні лінії постачання націоналістичного Китаю. Так розпочалася підготовка Японії вже до третьої неоголошеної війни за три роки, яка вже точно поставить її на шлях зіткнення зі Сполученими Штатами [4] (Рис. 1.)



Рисунок 1 – «Японці в Індокитаю»

Подія 7-го грудня 1941 року. Атака на Перл-Харбор

Дії нового прем'єр-міністра Японії, Хідекі Тодзьо, підштовхнули Японію до неминучої війни і що іронічно саме ті, хто виступали за мир вважали його найкращим кандидатом. (Рис.2.). Адже якщо дипломатичне рішення буде знайдено, то новий прем'єр-міністр мав вплив у військовому середовищі, щоб переконати армію у вірності прийнятого рішення, утихомирити протести та впоратися з можливими спробами путчу. Хідекі Тодзьо був здивований призначенням його на посаду, тепер він представляв цілу країну, яка не мала потенціалу до переможної війни і так само він виявив, що морські сили Японії вже вагаються при відповіді на питання, чи зможуть вони виграти війну проти США. Тому в листопаді 1941 року Тодзьо знову підняв питання про дипломатичний шлях вирішенні цього питання. Він постійно запитував себе: "Що можна зробити?" "Ми виграємо?" "Які будуть наслідки?" Він навіть запропонував переглянути рішення імператора від 6 вересня 1941 року, яке свідчило, що якщо дипломатичні зусилля виявляться марними, буде оголошено війну з США, Британією і Голландією, перегляд рішень імператора ще ніколи не проводився за всю історію Японії. Однак військове командування знайшло відповідь: країна і так перебувала у важких економічних умовах. Доводилось нормувати продаж продуктів, ціни злетіли через американське ембарго. Тому можна оголосити війну і мати невеликий шанс на перемогу, Це був кращий на їх погляд варіант вирішення питання ніжзаснати поразки навіть не спробувавши дати відсіч. Однак Тодзьо з новим міністром закордонних справ

зробили останню спробу прийти до мирного рішення, вони зробили Рузвельту дві пропозиції:

Перша пропозиція полягала в тому, що Японія згодна закінчити війну з Китаєм і розпочати переговори, відвести деяку частину військ відразу ж, а решту протягом наступних 25 років. (Рис. 3.)



Рисунок 2 – Хідекі Тодзьо

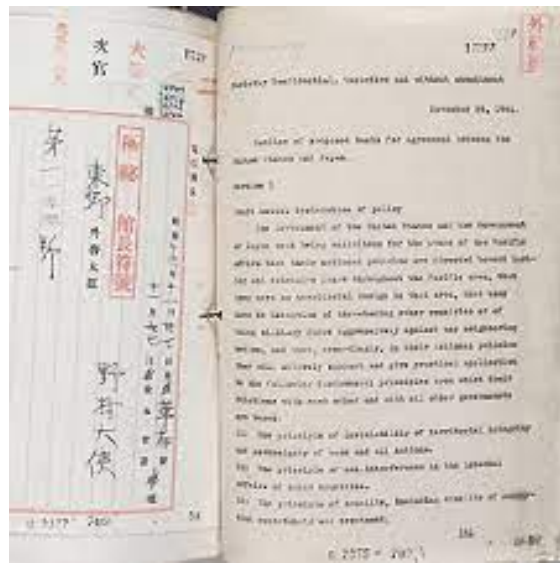


Рисунок 3 – Нота Халла

А друге - Японія припинить просування своїх військ на південь до Китаю, тимчасово припинить розміщувати війська в Південно-Східній Азії і загалом виведе всі війська з Індокитаю, як тільки війна в Китаї закінчиться. Америка у свою чергу мала припинити підтримку Китаю, продавати Японії нафту та укласти торгові угоди на гуму та інші матеріали. Великі надії покладалися на другу пропозицію, оскільки вона була більш твердою, швидкою і уникала незручних питань про Китай. Питання полягало у тому, щоб ознайомити Рузвельта з першою пропозицією. Якщо він відмовиться, то питання, постало у тому, щоб розпочати втілювати "план Б", а якщо і тут буде відмова, то розпочнеться війна.

Першу пропозицію Америка відхилила, після чого Японія зробила другу пропозицію. Однак у США завдяки перехопленню та розшифровці японських повідомлень за програмою "Магія" вже знали про ці пропозиції і навіть про те, як японці їх презентуватимуть, але в "Магії" були хороші криптоаналітики, але не найкращі перекладачі. У штаті не було жодного японця і оскільки дипломатична комунікація велась діловою японською, переклади звучали набагато грубіше і вимогливіше ніж оригінальні повідомлення, перекладачі вставляли і викреслювали фрази і слова, що створювало враження, що жодної дискусії і бути не може. Наприклад, замінювали фразу "Остаточне рішення" на "Ультиматум", до того ж Штати бачили жорстокі криваві бійні в Китаї, а також очевидну підготовку до вторгнення до південно-східної Азії, а перехоплені повідомлення та прослуховування телефонних розмов давали ясно зрозуміти, що Японія говорила про мир, але готувалася до війни. Американцям здавалося, що Японія використовує дипломатію, щоб виграти час і зайняти більш вигідні військові позиції і насправді вони мали рацію. [6] Секретність навколо плану

про напад на Перл-Харбор була дуже суворою. Дипломати, які були причетні до переговорного процесу, не особливо були в курсі, що насправді вимагали військові. Навіть Такео Йосікава, який впровадився в консульстві Гонолулу теж нічого не знав, він знав тільки те, що йому потрібно випитувати інформацію з п'яних військових, а також пірнати в гавань вночі в пошуках протичовнових мереж. Також він отримав так наказ створити карту Перл-Харбор і повідомляти, які кораблі в яких секторах знаходяться. Отже, Японія вела подвійну гру, у якій використала усі свої сили й ресурси заради успіху операції. [6]

Службам розвідки США та Британії було зрозуміло, що Японія щось запланувала. Але що? Вторгнення у Сінгапур? Філіппіни, а можливо Ост-Індія? Чи може все одразу? Останнє здавалося найімовірнішим, і місяцями британські та голландські дипломати переконували Рузвельта укласти хоча б неофіційну угоду про те, що три країни воюватимуть разом, якщо на них нападуть. Однак Рузвельт вивертався як міг. Він вважав, що час для підписання угод, ще не настав й продовжував вести переговори з Японією. Але попередження американським військовим, що базуються на Філіппінах і в інших частинах Тихого океану про те, що можливо зіткнення все ж таки було відправлено. Його зміст був настільки розпливчастим, що командувачі по-різному його інтерпретували. Наприклад в Перл-Харборі це порахували попередження про те, що місцеве японо-американське населення може влаштовувати саботажі, тому командувач авіації прийняв рішення згрупувати літаки на злітній смугі, щоб їх було простіше охороняти і простіше підірвати, до речі майже ніхто не вважав Перл-Харбор метою японської атаки, несподіваний рейд авіаносців на таку величезну відстань ніколи раніше не проводився, один з американських офіцерів згадував, що вони були переконані, що Японія не здатна на таке.[5] Враховуючи підготовку Японії до війни, Рузвельт відхилив можливість дипломатичного врегулювання. Було складено список із 10 жорстких тез відомих як «Нота Халла», що включали повний вивід японських військ з Китаю та Індокитаю, вихід з Потрійного пакту і припинення підтримки маріонеткових урядів у Китаї, тільки після цього Японія могла відновити дипломатичні відносини з США і разом з нею залишити Китай. Ці пропозиції були оприлюднені 26-го листопада, а 1-го грудня флот адмірала Тьюті Нагумо на третину шляху до Гаваїв отримав зашифроване повідомлення від Ямамото: "Піднімайтесь на гору Ніітака" це повідомлення означало, що дипломатичні зусилля провалилися і Японія розпочала військові дії. Штати очікували що Японія завдасть удару у Малайзії, Гонконгу або у Голландській Ост-Індії протягом кількох днів і Рузвельт нарешті пообіцяв підтримати Британію та Голландію якщо Японія завдасть удару по їх території. ФБР повідомили про дим біля японського посольства, можливо вони вже спалюють документи і війна почнеться будь-якої хвилини? [3] Рузвельту запропонували особисто зв'язатися з імператором Японії та переконати його про мирне врегулювання китайського питання, останній шанс на мирний результат. Як би Рузвельт відправив лист відразу, то він ще міг дійти вчасно і можливо вплинути на результат подій, але лист відправили тільки ввечері 6-го грудня.

4 грудня, уряд Тадзе дав відповідь на Ноту Халла, вони сформували 14 пунктів, останній з яких був найважливіший. Він говорив те, що позиція Америки робить подальші обговорення неможливими. Ускладнює дипломатичні відносини, припускаючи війну, але не оголошуючи її. [9] Міністр закордонних справ Японії наполягав на тому, що це повідомлення обов'язково треба було відправити до початку військових дій, тому що від цього залежала честь Японії. 6-го грудня до японського посольства у Вашингтоні надійшла відповідь на Ноту Халла, поки що там було 13 пунктів, але в посольстві йшла вечірка з нагоди прощання з одним із працівників. Повідомлення не було розшифровано до кінця, бо турнір з пінг-понгу виявився важливішим, але дійшло завдяки перехопленню й потрапили до відділу криптографії військово-морських сил США, написана у войовничій манері, була швидко доставлена до Білого Дому, Рузвельт прочитав їх і сказав: "Значить війна", у неділю 7-го грудня 1941 року, близько 8 ранку, в японське посольство прийшов 14-й пункт, про розрив відносин між США та Японією, а також інструкцією в якій говорили, що це повідомлення має бути доставлене саме о 13:00 або 8 ранку за Гавайським часом. Це повідомлення теж було перехоплено, піднялася паніка, чому японці повинні доставити останнє повідомлення чітко о 13:00, чому такий точний час? Чи буде напад? Можливо саботаж? Попередити Гаваї по телефону не можна було так як телефонні дзвінки можливо прослуховувалися і це розкрило б той факт, що японські шифри зламані. Було вирішено надіслати телеграму через Western Union, проте вони забули поставити на ній мітку терміново. О 6:30 за гавайським часом у Перл-Харборі есмінець помітив рубку підводного човна потопив її і послав попередження в штаб-квартиру. Але це попередження не взяли до уваги, пояснюючи це тим, що "нервові" капітани часто плутають плаваючі дерева і голови черепах з перескопами. О 7:06 радіолокаційна станція помітила ескадрилью літаків, що наближається. Про, що відразу повідомили у штаб, але і це повідомлення було проігнороване ця ескадрилья була принята за свою. Ближче до 8 жителі Гонолулу, помітили дим над Перл-Харбор і почули дзижчання літаків в небі. (Рис. 4.)

Такео Йосікава відразу зрозумів, що відбувається. Він швидко дібрався у консульство, якраз до прогнозу погоди, який він слухав щодня і цього разу там сказали: "Західний вітер. Дощ." це зашифроване повідомлення, яке означало, що Японія оголосила війну США. Через 10 хвилин після того, як він спалив всі книги з кодами та відомостями про шпигунство, озброєні агенти ФБР виламали двері. Він підняв руки та сказав, що він просто дипломат. Пізніше він повернеться до Японії з дипломатичного обміну і про його діяльність нічого не буде відомо ще кілька десятиліть. 14-ту найважливішу претензію офіційно передали майже через півтори години після нападу на Перл-Харбор та японські консули на відміну від американських нічого не знали про нього, а наступного дня Рузвельт визнав пізню доставку повідомлення у своїй промові про День Ганьби, у промові, яка створила наратив про складне багаторічне погіршення та розрив відносин між Америкою та Японією. (Рис. 5.)

Атака на Перл-Харбор стала основною причиною вступу США до Другої світової війни. Через напад, особливо через його характер, громадська думка в Америці різко змінилася з ізоляційної позиції в середині 1930-х років до прямої

участі у військових діях. Американські підводні човни вийшли в океан топити все, що тримається на плаву та несе японський прапор. 8 грудня 1941 року Президент США Франклін Рузвельт виступив на об'єднаному засіданні обох палат конгресу.



Рисунок 4 – Вибух у Перл Харборі



Рисунок 5 – Капітуляція Японії

Президент вимагає з 7 грудня, з «дня, який увійде в історію як символ ганьби», оголосити війну Японії. Конгрес ухвалив відповідну резолюцію. Тихоокеанський флот був занадто слабкий, особливо щодо кількості ескадрених міноносців і допоміжних суден, він мав надто слабку зенітну артилерію для того, щоб вийти в плавання у води, що охороняються сухопутною авіацією противника. За військовим планом США «Rainbow 5», який мав набути чинності при оголошенні війни, якби не стався напад на Перл-Харбор, флот мав би захопити японські позиції на Маршаллових та Каролінських островах, включаючи Трук, перш ніж піти на допомогу Філіппінським островам чи ще комусь.

Отже, на мою думку опрацювавши дану тематику, я дійшов висновку, що раптова атака на Перл-Харбор далеко не «стратегічна необхідність», як японці стверджували навіть після війни. Вона стала нерозумним вчинком зі стратегічного погляду. Даремно було б знаходити у військово-морській історії операцію більш фатальну для агресора. З тактичної точки зору, напад на Перл-Харбор було зовсім неправильно, тому що всі сили були зосереджені для удару по кораблям, а не по берегових споруд та нафтобаків. З погляду стратегічного, це було безглуздо. З політичної – згубно.

Список літератури:

1. Блон Ж. Война в океанах / Пер. з франц. Алчєєва И. М.: Віче, 2000. 576 з илл. (16 з.)
2. Болховітінов Н.Н. США: проблеми історії і сучасна історіографія. М., 1980.
3. Млечин Л.М. КГБ. Председатели органов госбезопасности. Рассекреченные судьбы. 3-е изд., доп. М.: ЗАО Центрполиграф, 2006.
4. Полмар Н., Аллен Т.Б. Энциклопедия шпионажа/ Пер. с англ. В.Смирнова. М.:КРОН-ПРЕСС, 1999.
5. Смирнов В.П. Краткая історія Другої світової війни. М., 2005.

6. Яковлев Н.Н. Перл-Харбор, 7 декабря 1941 года. Быль и небыль. М.: Политиздат, 1988.

7. Andrew Ch., Mitrokhin V. The Sword and the Shield. The Mitrokhin Archive and the Secret History of the KGB. – N. Y.: Basic Books, 2001

8. Barbarossa: The Axis and the Allies / Ed. by J. Erickson, D. Dilks. – Edinburgh, 1994.

*Ксенія Мірошніченко, учениця 11 класу
Наталія Грідіна, учитель історії та правознавства
КЗ «Чугуївський опорний ліцей № 6»
Чугуївської міської ради Харківської області
м. Чугуїв, Харківська обл.*

ДУХОВНА СПАДЩИНА ЧУГУЄВА

«Бережімо все своє рідне, бережімо його, щоб не виродитись, щоб не забути народу, з якого ми вийшли... Бережімо свої звичаї, мову, і тим збережемо національну істоту свою», - писав І. Огієнко. Традиції народу з сивої давнини завжди були і є невичерпним живильним корінням нашої духовності, національної самосвідомості, високого патріотизму. Не знаючи цього безсмертного народного скарбу, не можна впевнено йти вперед і оновлювати суспільство на засадах демократії. Народна культура - це багатовіковий досвід народу, матеріалізований в предметах мистецтва, праці та побуту: це традиції, обряди, звичаї, вірування; це моральні і естетичні цінності, які визначають обличчя нації, її самобутність, унікальність, її соціальну та духовну особливість. Обрана тема актуальна, тому що необхідно, щоб сучасне покоління переймало історичні цінності, які тісно пов'язані з культурою і традиціями нашої Батьківщини, народу, чугуївців, які жили колись, своєї родини, рідних і близьких, дізнавалося свій родовід.

Українці, як відомо, багато століть не мали своєї державності. Що ж до української культури, то тут, на жаль, правильніше говорити, напевно, не про саму культуру, а про історію боротьби за її виживання. Українська культура є своєрідним явищем у європейській духовній скарбниці. Вона розвивалася за законами, властивими лише їй. Як зазначала відома українська письменниця та громадська діячка Олена Пчілка, «колесо нашої історії котилося особливим ходом – не було в нас нашої літератури для добірної громади, не було ні «придворних» співців та письменників, ні «придворних» драматичних видовищ» [1, 11].

Майже від свого народження українська культура, на відміну від культур інших великих народів, ніколи не могла розраховувати на підтримку своєї держави, оскільки її протягом багатьох століть просто не існувало. Вижила вона лише завдяки безмежному патріотизму окремих відомих діячів.

Театральне мистецтво завжди у всіх країнах відігравало значну роль у духовному житті людей. Адже порівняно ще зовсім недавно не було ні радіомовлення, ні кінематографа, не кажучи вже про телебачення. Тому цілком

зрозуміло, що тривалий час культурне життя тієї чи іншої держави значною мірою зосереджувалась навколо театрів, які були масовими та найдоступнішими осередками культури.

В історії України театр відігравав важливу роль. Оскільки Україна довгий час не мала власної державності, входила до складу то Польщі, то Росії, то Радянського Союзу і майже завжди в тій чи іншій формі зазнавала політичного, духовного та релігійного гноблення. Особливо несприятливими були умови для розвитку культури в Україні у другій половині 19 століття. Це був період, коли донести до народу рідне слово було майже неможливо, а нерідко й небезпечно. Лише окремі представники національної інтелігенції намагалися якимось змінити той важкий стан.

Особливого значення в цих умовах набуває такий літературний жанр, як драматургія. «Українська драматургія, порівняно з іншими жанрами, в часи заборон українського друкованого слова мала навіть деякі переваги у здійсненні своїх громадських функцій. Хоча у причесаному цензурою та різними адміністративними наглядачами вигляді, ці твори таки мали змогу доходити до глядача. При цьому, якщо зважити на те, що цензурні митарства для всіх жанрів літератури були забарними, то можна твердити, що дозволені драматичні твори, обминаючи друк, потрапляли у сценічній інтерпретації до свого адресата значно швидше. За тих умов це був єдиний канал, через який українська культура подавала світові свій голос» [2, 94].

Отже, театр у ті роки фактично був єдиним джерелом усього культурного життя нації. Він залишався єдиною надією поневоленого українського народу на своє культурне відродження. І дали цю надію Україні насамперед такі відомі українські культурні діячі, як М. Кропивницький, М. Старицький, І. Карпенко-Карий, М. Садовський, М. Заньковецька, П. Саксаганський та інші діячі, завдяки яким українське сценічне мистецтво наприкінці 19 – на початку 20 століть було піднесено на небачений до того часу щабель - на вершину світової культури.

Розвиток українського театрального мистецтва у невеликих містах та містечках України відбувався завдяки діяльності маловідомих пересічних представників, які зробили свій вагомий внесок у скарбницю української культури. Сьогодні ми проводимо велику роботу по відродженню національної культури, ретельному вивченню й науковому переосмисленню історії нашого міста, прагнучі зберегти і повною мірою використати багату духовну спадщину рядових представників театрального мистецтва Чугуївщини, про яких піде мова в нашій роботі.

Вивчення життєвого шляху та творчості наших земляків, забутих історичних фактів, дослідження та висвітлення маловідомих сторінок історії Чугуєва, відродження національної культури шляхом збереження та використання багатої духовної спадщини пересічних представників театрального мистецтва Чугуївщини – мета нашої роботи.

Об'єктом дослідження є діяльність театрів у Чугуєві в період 1920 – 1930-х років. Предметом дослідження є внесок родини Піскунових у духовну спадщину м. Чугуєва. Джерельною базою дослідження стали архівні документи Державного архіву Харківської області (ДАХО), спогади онуки Северіана

Івановича Піскунова Лопатіної Олени Степанівни, записна книжка Піскунова С.І.

Наукова новизна роботи полягає у зібранні, дослідженні та систематизації матеріалу про розвиток театрального мистецтва в Чугуєві в період 1920 – 1930-х років, висвітленні невідомих або маловідомих сторінок історії. Практичне значення роботи полягає в тому, що наведений у ній матеріал може бути використаний для допомоги керівникам краєзнавчих гуртків та вчителям історії у викладанні факультативного курсу з історії рідного краю, матеріали можуть бути використані у роботі краєзнавчого відділу Чугуївського Художньо-меморіального музею ім. І.Ю.Рєпіна, для створення книги пам'яті м. Чугуєва, розширення знань учнів з історії рідного краю, збереження історичної пам'яті народу.

У 1919 році, після відходу з Чугуєва білогвардійців, у місті зареєстровано три театри та один кінематограф «Експрес», «машина з якого була вивезена колишнім власником». У Чугуєві організовано дві трупи артистів: одна з дорослих, інша – учнівська [3]. Але, мабуть, жодна з будівель театрів не була придатна для постановки вистав, оскільки режисер Володимир Аргутинський повідомляє, що вистава, призначена на 19.01.1919 р., у будівлі чоловічої гімназії відбутися не може. Він просить у ревкому дозвіл представити оперету «Граф Люксембурзький» 26 січня 1919 року в будівлі колишнього юнкерського училища і після вистави до 3-ї години ночі – бал-маскарад. 50% від збору надходить у розпорядження комітету на культурно-просвітницькі потреби [4].

В архівних документах Державного архіву Харківської області (ДАХО) є дозвіл артисту Чугуївського Радянського народного театру Антону Антоновичу Гористому на проведення бенефісу 18 червня 1919 року [5]. У цей же час у місті відкривається єврейський клуб імені Броніслава Гроссера, метою якого є організація вечірніх курсів, читання лекцій, організація різних гуртків, читалень та бібліотек, проведення наукових екскурсій, літературних вечорів, вистав тощо. До правління клубу увійшли Гуревич, Рубінів, Муніц, Іофе, Мінке та Ванштейн. У 1919 році Чугуївська єврейська громада налічувала 900 осіб, тому відкриття клубу визначається радою громади як одне з найважливіших завдань.

На засіданнях ревкому 1920 року розглядаються питання роботи Чугуївського Радянського театру та приймаються такі рішення: «Театр залишити за відділом народної освіти, щоб він експлуатувався, оскільки це необхідно. Куріння в залі для глядачів, безумовно, заборонити, спостереження доручивши міліції та адміністрації театру [6]. Розважальні видовища цілком виключити, дозволяти лише у виняткових випадках. Танці та маскарад заборонити. Адміністрації театру наказати впускати обмежену кількість публіки. Публіці не дозволяти роздягатися, вхідні квитки не видавати, продаючи лише на існуючі місця, задовольняючи насамперед членів профспілки» [7].

Таких досить жорстких заходів було вжито у зв'язку з епідемією висипного тифу, яка лютувала в цей час у місті та районі. У районі на висипний тиф захворіло 75% всього населення.

У документах за 1924 рік зустрічається цікавий документ: «Список постійних театрів у місті Чугуєві»:

Назва театру / Особи нагляду

1. Театр Сільбудинку / Чепурненка
2. Клуб «Червоний Сапер» / Борматов
3. Театр 67 полку / Харитонов
4. Театр Логартдира / Миронов
5. Театр Учбатареї
6. Тимчасові постановки ВСЕРОБІС / Чепурненка [8].

В архівних матеріалах збереглися реєстраційні листи Чугуївського театру «Рабдом», в якому 4 грудня 1924 року на виставу «Біля моря» продано 89 квитків [9]. У театрі «Сільбудинку» було 235 місць, на спектакль «Сім повішених» проданий 41 квиток за ціною від 20 до 60 копійок, а на спектакль «Наталка Полтавка» 27 листопада 1924 року продано 94 квитки, 30 листопада 1924 р. – 295 квитків [10].

У 1924 році театри входили до Всеросійської професійної спілки митців - «ВСЕРОБІС». У Чугуєві театр ВСЕРОБІСу перебував у Палаці праці, завідував театром Крилов, відповідальним розпорядником був Чорний. У театрі було 360 місць, а квитків у середньому продавалося від 40 до 120. Вартість одного квитка від 20 до 70 копійок. 20 листопада 1924 року на спектакль «Поки сонце зійде, роса очі виїсть» було продано 123 квитки.

Але найбільший вплив глядачів у чугуївських театрах припадав на виступи гастролерів. Так, 1 квітня 1925 року у місті виступає атлет Левко на прізвисько «Лєвова щелепа», продано 149 квитків [11]. На виступи гіпнотизера Бенау М. продано 139 квитків [12]. І найбільше глядачів (168) збирає факір Купрін, який гастролює у місті 18 травня 1925 року [13].

Якщо врахувати, що це 1924 рік, нещодавно закінчилася громадянська війна, то факт існування у Чугуєві шести театрів просто вражає! І, незважаючи на те, що, мабуть, ці театри були зовсім не такими, як ми уявляємо собі театр сьогодні, це були справді джерела культури для того часу. Адже на сьогоднішній день у нашому місті немає ні театру, ні кінотеатру, та й клуби переживають не найкращі часи. Напевно, про це варто замислитися.

З 1920 р. членом Всеросійського професійного союзу митців («ВСЕРОБІСу») є Піскунов Северіан Іванович 1883 р. народження – талановитий, багатосторонній, громадський і профспілковий діяч м. Чугуєва. Він писав вірші, які, на жаль, крім кількох не збереглися; працював деякий час на керівних посадах м. Чугуєва та мав авторитет у Чугуївських організаціях.

1914 року родина Піскунових переїжджає до м. Чугуєва, де мешкає в будинку № 8 по вулиці Харківській на квартирі у дворянського офіцера. Северіан Іванович по лютий 1917 року обіймає посаду пристава Чугуєва. Виснажливий тягар першої світової війни лягає на плечі простого люду, відчувається революція, що наближається, Северіан рятує від смерті багатьох революціонерів, серед яких і Стефан, який став хрещеним батьком його дочки Тосеньки. У лютому 1917 р. на території заводу «Древометал» на багатолюдних зборах робітників, селян, солдатів м. Чугуєва Піскунов С.І. був обраний начальником міліції Чугуївського району та обіймав цю посаду до 1 вересня 1917 року.

Після революційних подій жовтня 1917 року він уже не повертається до військової служби, в 1917 служить в Споживчій кооперації. Відчуваючи підйом творчих сил, усі свої знання Северіан Іванович спрямовує на відновлення народного господарства України. Він вступає в кілька товариств: Сільгосппрацівників, по боротьбі з безробіттям, суспільство Всеробисземліс; обіймає керівні посади Губсоюзу, Всеробисземлісу. Піскунов С.І. є директором товариства Радпрацівників, головою Чугуївського товариства з розвитку тваринництва та птахівництва, членом президії Чугуївської Соцстрахаси, членом культкомісії.

Це була гарна, талановита, розумна, життєлюбна, освічена, всебічно розвинена, інтелігентна людина з душею поета. З 1920 р. він стає завідувачем української драматичної секції Партійного професійного клубу м. Чугуєва, виступав у головних ролях під псевдонімом «Діброва».

Дружина Северіана Івановича з 1921 - Піскунова Емілія Йосипівна, 1890 року народження - актриса з молодих років. На жаль, яке прізвище у неї було до цього, ми не знаємо, так само, не знаємо, де вона розпочала свою акторську діяльність. Северіан полюбив цю пристрасну, цікаву, вродливу, талановиту, життєлюбну жінку, яка змогла стати дбайливою доброю матір'ю для його дітей.

З 1920 р. у Чугуєві вона повністю віддавала себе театру і була одержимим. Як правило, Емілія Йосипівна виступала в головних ролях під псевдонімом «Бджілка», а для виступу в епізодах брала з собою старшу дочку Піскунова С. І. Лідію та меншу – Галочку. Донька Галини Піскунової – Лопатіна Олена Степанівна пам'ятала дитячі враження матері: «Ставили в театрі постановку, в одній із дій мала з'явитися дівчинка з розпущеним волоссям та бантом на голові». То була її роль. Одного разу вона вискочила на сцену раніше за визначений термін. Емілія Йосипівна дуже розгнівалася тоді на неї. Під час їх виступів зал був переповнений і здригався від оплесків. Після закінчення вистави ніхто не виходив, усі кричали: «Браво, біс!», викликаючи Северіана та Емілію на сцену.

Северіан Іванович працював у театрі приблизно з 1920 по 1925 роки. Оскільки Емілія Йосипівна раптово померла в 1925 р., він залишився з п'ятьма неповнолітніми дітьми, троє з яких були малюки двох, трьох і чотирьох років. На сцену він більше не вийшов, присвятив себе дітям, переїхав до Харкова, де заради дітей у серпні 1926 року одружився з нелюбою жінкою, яка так і не змогла зрозуміти його душу.

27 грудня 1937 року на 54-му році перестало битися серце гідного представника свого часу, батька, який виховав сімох дітей, які отримали у спадок від свого славного пращура індивідуальне сприйняття всього прекрасного на землі – природи, музики, живопису, театрального мистецтва та його заповіт дітям:

*Любіть, дітки, любіть щиро свою Батьківщину –
Найкращу на світі нашу Україну!
Будьте завжди наготові її боронити,
Не давайте ворогам на її ступити.*

Любов дитини до рідної землі починається з пізнання історії рідного краю. Формування у молоді інтересу до духовної спадщини рідного міста сприяє

вихованню свідомих громадян, які шанобливо ставляться, зберігають та примножують духовні і матеріальні надбання свого народу, рідного краю, Батьківщини.

Список літератури:

1. Новіков А.О. З історії українського театру. // Історія та правознавство, № 6, 03.2004, С.12.
2. Українська література в російській критиці кінця 19-початку 20 ст. К., 1980. С.94.
3. ДАХО. – Ф. Р-93.- Оп.1.-Д.180.- Протокол № 33 от 15.03.1920. – Л.66.
4. ДАХО. – Ф. Р-3779.- Оп.1.-Д.52.- Л.22.
5. ДАХО. – Ф. Р-3779.- Оп.1.-Д.52.- Л. 274.
6. ДАХО. – Ф. Р-93.- Оп.1.-Д.180.- Протокол № 33 от 15.03.1920. – Л.34.
7. ДАХО. – Ф. Р-93.- Оп.1.-Д.180.- Протокол № 20. – Л.22.
8. ДАХО. – Ф. Р-536.- Оп.1.-Д.76.- Л.3.
9. ДАХО. – Ф. Р-536.- Оп.1.-Д.76.- Л.11.
10. ДАХО. – Ф. Р-536.- Оп.1.-Д.76.- Л.45.
11. ДАХО. – Ф. Р-536.- Оп.1.-Д.76.- Л.46.
12. ДАХО. – Ф. Р-536.- Оп.1.-Д.76.- Л.75.
13. І. Лисенко. Валківська енциклопедія. – С. 233.
14. Спогади онуки С. І. Піскунова Лопатіної Олени Степанівни.
15. Записна книжка Піскунова С.І.

Вадим Панчук, учень 5(9)В класу

Алла Ткаченко, вчитель правознавства

ліцею «Лідер» Одеської міської ради

Людмила Панчук, старший викладач кафедри германських мов та перекладу

Національний університет «Одеська політехніка»

м. Одеса

ПЕРЕВІРКА УТВОРЕНИХ ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ ТЕКСТІВ НА ПРЕДМЕТ ПЛАГІАТУ

Упровадження штучного інтелекту (ШІ) в процес перевірки текстів на предмет плагіату є актуальним завданням у сучасному освітньому середовищі та наукових дослідженнях. У наш час автоматизовані системи перевірки плагіату, засновані на ШІ, дозволяють здійснювати більш ефективний та швидкий аналіз текстів порівняно з традиційними методами.

Саме використання методів машинного навчання та обробки природної мови дозволяє створити системи, які здатні розпізнавати навіть найскладніші випадки плагіату. ШІ може допомогти виявляти плагіат як у текстах, що містять пряме копіювання, так і у випадках параплагіату та самоплагіату. Оскільки розробка систем, які здатні враховувати контекст тексту та його структуру при аналізі на предмет плагіату, то впровадження систем перевірки плагіату на базі ШІ сприяє підвищенню рівня академічної чесності та

зменшенню випадків наукової недобросовісності. До того ж, його застосування для перевірки на плагіат дозволяє зменшити трудомісткість та витрати на ручний аудит текстів, що є важливим фактором ефективності.

Академічна доброчесність (англ. *Academic integrity*) – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень [1].

У рамках питання правничої етики, пов'язані з плагіатом в текстах, генерованих ШІ, підпадають під загальні норми авторського права та правил етичної поведінки в науковому та освітньому середовищі. Для отримання актуальної інформації визначення авторських прав на створені ШІ тексти в наш час використовується ще й специфічне регулювання щодо власності, відповідальності та використання таких текстів у науковому, освітньому та комерційному контексті.

Для отримання повної та актуальної інформації важливо перевіряти останні законодавчі зміни та консультуватися з фахівцями з правових питань в Україні. Наша держава має свої законодавчі та нормативні акти, які регулюють питання академічної доброчесності та протидії плагіату в освітній сфері.

Українські громадяни, особливо студенти та вчені, користуються нормативними актами, такими як Закон України «Про освіту» [2], положення про державні вищі навчальні заклади, кодекси наукової етики та атестаційні правила для забезпечення академічної доброчесності та запобігання плагіату. Знання та відповідне використання цих нормативних актів є важливими для збереження чесності та інтегритету у світовому науковому просторі у навчальному та професійному середовищі, а також для підтримки високих стандартів наукової та академічної діяльності.

Так, Закон України «Про освіту» визначає основні принципи та норми в системі освіти в Україні. Він може містити положення про етику та доброчесність у навчальному процесі.

До того ж, на офіційних сайтах, наприклад [«gptchat.in.ua»](http://gptchat.in.ua) [3] міститься відповідна інформація. Адже ChatGPT - це дуже цікавий інструмент, який надає безліч можливостей для науковців.

Загальновідомо, що ШІ є продуктом комп'ютерної лінгвістики та інформатики, що орієнтований на співпрацю інтелектуальних машин та людини, створений для покращення життя людства та вирішення його глобальних проблем. Він широко використовується з 2016 року, а найширша дискусія про цю технологію почалася у 2021 році з моменту презентації компанією «OpenAI» – «ChatGPT». Сьогодні ChatBot – це комп'ютерна програма, яка має функцію віртуального поштового кореспондента, який може «спілкуватися» з користувачем [3].

Уведення ШІ в процес створення текстів відкриває нові можливості, але також вимагає розробки ефективних методів перевірки створених текстів на предмет плагіату. Відомо, що ChatBot може генерувати текст на основі великої кількості даних, що може створювати потенційні ризики плагіату у випадку недостатньої контролю.

Сьогодні наукове співтовариство розробляє вже ефективні методи перевірки текстів, створених ШІ, на предмет плагіату, використовуючи як традиційні, так і спеціалізовані підходи, а також враховуючи особливості генерації текстів алгоритмами штучного інтелекту. Власне, розробка алгоритмів, які можуть ефективно виявляти плагіат у текстах, створених ШІ, потребує постійного оновлення та вдосконалення відповідно до змін у технологіях утворення текстів.

Тексти, створені за допомогою штучного інтелекту, такого як GPT, можуть стати об'єктом обговорення з точки зору авторських прав і порушень. Зазвичай, власником авторських прав на оскаржений згенерований текст є розробник чи компанія, яка створила алгоритм штучного інтелекту.

Дані GPT включають в себе різноманітні тексти з Інтернету [4], а тому можуть містити матеріали з різних джерел і їх використання в алгоритмах може породжувати питання щодо авторських прав. Важливо уважно читати та розуміти ці умови, оскільки вони можуть визначати, як ви можете використовувати створені алгоритмом тексти та як вони пов'язані з авторськими правами.

Отже, використання ШІ, такого як ChatBot, в процесі створення текстів відкриває нові можливості для автоматизації та полегшення комунікації з користувачами. Однак це також створює потенційні ризики плагіату, оскільки програми можуть генерувати текст на основі великої кількості даних, не завжди правильно контролюючи джерела. Наукове співтовариство активно розробляє ефективні методи перевірки текстів, створених ШІ, на предмет плагіату, але цей процес вимагає постійного оновлення та вдосконалення. Тексти, створені ШІ, можуть стати предметом обговорення з точки зору авторських прав, оскільки вони містять матеріали з різних джерел, що може породжувати питання щодо їхнього використання та авторства. Важливо уважно розглядати умови використання таких текстів, оскільки це може визначати обсяг дозволеного використання та його відповідність авторським правам.

Таким чином, використання штучного інтелекту в процесі створення текстів має як позитивні, так і негативні аспекти, і вимагає уважного врахування етичних та правових питань.

Список літератури:

1. Академічна доброчесність. Спосіб доступу URL: <https://uk.wikipedia.org>
2. Закон «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII (Стаття 42).
3. Спосіб доступу URL: <https://gptchat.in.ua/>
4. Спосіб доступу URL: <https://www.dictionary.com/browse/chatbot.>

*Олександра Пирожок, учениця 9-Б класу
Марія Завірова, вчитель історії,
Запорізька загальноосвітня школа I-III ступенів №15
Запорізької міської ради Запорізької області
м. Запоріжжя*

УКРАЇНЦІ В РОСІЙСЬКІЙ МАСОВІЙ КУЛЬТУРІ

Вже майже два роки Україна відстоює свою незалежність в боротьбі з ворогом, який має переваги в ресурсах, чисельності армії, озброєнні. Яким чином на початку війни вдалося встояти українській армії? Якою ціною вона й досі утримує позиції, не даючи ворогу можливості рухатися далі?

Однозначної відповіді на ці питання немає, але багато експертів сьогодні висловлюють думку про те, що російська федерація помилилась в своїх прогнозах щодо України та її ставлення до так званого «руського міра». Поодинокі думки про хибність розрахунків російських експертів та проросійських українських «політологів» почали з'являтися вже в березні 2022 року, коли стало очевидно, що швидкого переможного походу на Київ не буде. Далі їх кількість продовжувала лише збільшуватись, адже просування російської армії ставало все повільнішим, втрати вражали, а на окупованих територіях населення аж ніяк не схвалювало загарбницьку війну і не вважало потрібним приховувати своє незадоволення, прямо в очі називаючи російських військових не «визволителями», на що розраховувала російська пропаганда, а окупантами, ким вони і є насправді.

Спотворюючи образ українця в російській масовій культурі, росіяни одночасно підтримували переконання, що українська література – сумна, трагічна або сільська. Така репутація свідомо підтримувалась російською пропагандою, щоб зменшити зацікавленість та бажання українців знайомитись з творчістю українських письменників. [1]

З іншого боку, основними темами української літератури дійсно найчастіше ставали теми сільського побутового життя, адже більшість українців довгий час складали саме селяни. І трагічність та сум в творах українських письменників зустрічаються дуже часто, але це саме тому, що вони намагались донести правду до народу своєю творчістю, зберегти пам'ять про страшні події української історії, щоб попередити нащадків про те, що поруч з ними затаївся та чекає свого часу страшний монстр у вигляді «братського руського народу».

Певною мірою, росіянам вдалося досягти своєї мети, адже багато українців дійсно віддавали перевагу російському «культурному» доробку. Але після відвертого агресивного нападу на Україну ситуація почала змінюватись, в багатьох українців з'явилась зацікавленість власною культурою, і виявилось, що вона також здатна викликати захоплення та почуття гордості. [2]

Але, як би там не було, на жаль, література не має такого впливу на сучасне суспільство, як кіно та телебачення, а з цими видами масової культури ситуація в Україні максимально наближена до катастрофічної.

Україна дуже часто згадується в російських фільмах. Річ у тому, що росія роками насильно зомбувала російський народ. Україна в російських фільмах постає не зовсім сповна розуму (повноцінною). Таким чином відбувається створення ситуації для формування рівня сказаної ненависті до «братнього» народу в російському кінематографі. [3]

Так якою постала Україна в російських фільмах? Вони через своє мистецтво вміло кодували менталітет свого народу, а заодно прививали і нам синдром меншовартості, тому що всі їх фільми йшли і по наших телеканалах. [4]

Треба звернути увагу на фільми, які виходили до 2014 року, коли стосунки між нашими народами залишались майже «братніми» чи «дружніми».

За радянської влади звичайний українець в цих фільмах був веселим життєрадісним, але трохи обмеженим «хохлом», такою собі колоритною фігурою, колоритним персонажем, хоч і не головним героєм. Раніше це міг бути армійський старшина, або представник народних низів, але після розпаду радянського союзу це вже не веселі кумедні «хохли», а колабораціоністи, зрадники та зрадниці, «бандерівці».

росія роками підводила ненависть до українців на сказано високий рівень. Вони вміло кодували менталітет свого народу через мистецтво, а заодно прищеплювали і нам комплекс меншовартості.

У фільмі «Брат 2» нас намагаються переконати, що солдати російської армії дуже потужні, досвідчені та непереможні, а ще дуже добре знаються на різноманітній зброї. Сьогодні Інтернет переповнений відео з полоненими російськими солдатами, з яких стає очевидним, що все це був лише добре розігнаний та розрекламований міф. До речі, цей фільм цікавий ще й тим, що тут згадується широко розповсюджене зневажливе прізвисько українців, які не вважають росіян братським народом – «бандерівець». Чомусь багато хто вважає, що цей термін з'явився після Майдану, але насправді фільм «Брат 2» розкриває шовіністичне нутро руської нації і показує, як вони насправді до нас ставились ще задовго до свого підлого нападу.

Фраза «русські своїх не кидають», яку ми так часто чули останнім часом, також зустрічається в багатьох російських фільмах і має певну пропагандистську задачу – виправдати захоплення нових територій і принижувати цілі національності через те, що вони стверджують, що все, що говорить російською, «ісконно наше, а ми свого не кидаємо».

Як нами маніпулювали, як у нас з'явився синдром меншовартості та в якому інфопросторі виросло ціле покоління українців? Все це має бути підкріплене яскравими вставками та уривками з наших колись улюблених серіалів.

Повнометражні фільми не придатні для того, щоб їх переглядати щодня, тому російська пропаганда шукала інші шляхи впливу, який мав бути ширшим та постійним. Серіали – це пропагандистська зброя щоденного використання, більш того, її можна віднести до зброї масового ураження, хіба що не смертельної, але все одно дуже небезпечної.

Світ 2000-х – це світ без тотального Інтернету, смартфонів та дуже популярних ресурсів на кшталт YouTube, в цей час найцікавіший контент

можна було знайти лише на телебаченні. Вплив телебачення в той період важко переоцінити, тому найвпливовіші люди, які хотіли зміцнити свою владу, розуміли, що придбання телеканалів посилить їхні позиції на політичному Олімпі України. Українські олігархи скуповували практично всі українські телеканали, важко було знайти більш-менш популярний канал, який би чутки не пов'язували з тим чи іншим українським олігархом.

Кіновиробники та власники каналів не особо замислювались над значенням та важливістю мови, тому процес створення власного продукту був дуже повільним, а російські серіали буквально окупували телебачення України, значно полегшивши життя всім.

В російських фільмах та серіалах довгий час формувався достатньо специфічний образ українця, який мав викликати лише негативні емоції, таким чином, російське керівництво готувало власний народ до війни, наповнюючи його ненавистю до мирних сусідів. Зібраний образ українця в російській кіноіндустрії – недолугий, хитрий, невихований, неохайний, непорядний, та ще й боягуз. Такого ворога можна легко перемогти, він навіть не буде чинити опір.

В той же час російська армія та російські військові у фільмах представлялись як непереможні герої, які мають викликати позитивні почуття та бажання наслідувати їх.

Російська пропаганда врешті решт сама повірила в той образ українців, якій створювала десятиріччями, тому на початку повномасштабного вторгнення часто можна було бачити та чути заклики про те, що Україна буде завойована за короткий час, а українці не хочуть чинити спротив, бо давно вже мі самі мріють про возз'єднання з росією. [3]

Ці заклики не спрацювали тому, що століттями українці жили у російському ярмі і не бажали знов повертатись до рабського стану попри всі привабливі обіцянки північних сусідів. В українському інфопросторі з 2014 почалась активна робота з вироблення власного продукту, який був би здатен конкурувати з російськими аналогами. Деякі з українських проектів були досить вдалі. Дані статистики свідчать про те, що українці все більше віддають перевагу саме українському контенту, хто свідомо, хто поки що скоріш на півсвідомому рівні.

Заходи боротьби проти російської пропаганди мають постійно вдосконалюватись та розширюватись, адже ворог ще не відмовився від своєї мети, більш того, постійно шукає нові методи поширення потрібних йому наративів.

Враховуючи, що в сучасних умовах заборонні та обмежувальні заходи не можуть бути стовідсотково ефективними, слід зосередитись на пояснювальній та просвітницькій роботі, що вже роблять на популярних ресурсах деякі українські блогери.

Список літератури:

1. Тетяна Леонова. Українська література: Як ми до такого довчилися. Режим доступу: <https://nakipelo.ua/ru/ukrainska-literatura-yak-mi-do-takogo-dovchilis>

2. Комплекс меншовартості українців. Причини і наслідки. Режим доступу: <https://uainfo.org/blognews/427914-kompleks-menshovartost-ukrayincv.-prichini-nasldki.html>

3. Победим за два дня: Симоньян напомним, как та грозила захватить Украину. Код доступа: <https://www.dsnews.ua/world/peremozhemo-za-dva-dni-simonyan-nagadali-yak-ta-pogrozhuvala-zahopiti-ukrajinu-video-09092022-465815%20>

4. Данієла Долотова. Українська хроніка боротьби: як у літературі змінювався опис України та її народу, що завжди боровся за незалежність. Код доступу: <https://vikna.tv/styl-zhyttya/podorozhi/ukrayinska-hronika-borotby-yak-u-literaturi-zminyuvavsya-opys-ukrayiny-ta-yiyi-narodu-shho-zavzhdy-borovsya-za-nezalezhnist/>

*Вероніка Прийомишева, учениця 7-А класу
Михайло Гаврилюк, учасник бойових дій, вчитель історії,
середня загальноосвітня школа №68
м. Львів*

УТВОРЕННЯ ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Галицько-Волинська держава – об'єднання двох князівств у єдину державу, яке стало досить складною та маловідомою темою. Також вона набагато глибша, аніж здається на перший погляд. Літописи не зберегли подробиць загибелі її засновника – Романа Мстиславича. Більшість науковців вважають дане князівство другою наймогутнішою українською державою.

Дослідити утворення Галицько-Волинської держави. Її внесок у сучасну Україну та її розвиток. Її роль у збереженні етнографічних земель свого часу. Визначити основні події утворення князівства.

Після хаосу в Галицькому князівстві, зчиненим Володимиром з династії Ростиславичів, та потреби спільної боротьби проти Польщі та Угорщини піднесення князівства вимагало союзу з Волинню, обіцяючи принести князівству посилення.

Тому волинський князь Роман Мстиславович був тим, хто об'єднав князівства у єдину державу. У 1188 бояри запросили Романа до престолу, але суперники не дали такої можливості до 1199 року коли Роман Мстиславович повернувся в Галичину та об'єднав її з Волинню. Роман зосереджував увагу на зміцненні влади, жорстоко страчуючи чи відправляючи у заслання людей, які були проти його дій. Об'єднавши Галичину з Волинню під його володінням опинилися всі українські князівства окрім Чернігівського. Він організовував походи на литовців, половців та поляків. В липні 1205 року, прямуючи до Німеччини, на території польських земель князь потрапив у засідку загону краківського князя та загинув у битві з ним. Після смерті Романа держава, яку він невтомно створював та обороняв, тимчасово розпалась.

Через те, що сини Романа Мстиславовича були ще занадто малі, бояри скориставшись цим запросили на престол синів Ігоря Святославича — Романа,

Святослава та Ростислава. Вони у свою чергу стратили велику кількість бояр, допоки їх не вигнали. Пізніше їх стратили, повісивши. Це був єдиний раз коли міщани прилюдно стратили князя. У 1211 році Данило повернувся правити престолом, але пізніше князь Владислав Кормильчич перебрав владу на себе. У 1215 році Данило та Василько повернули частину рідної землі — Володимир. У 1238 Данило повернув значну частину Галичини. Також у цьому ж році він звільнив Дорогичин. Наприкінці наступного року Данило захопив Київ, нарешті повернувши землі батька.

Висновок: Завдяки Галицько-Волинській державі було “зрубане вікно в Європу”. Незважаючи на відмінності об’єднаних князівств, їхні правителі використовували це з розумом на благо державі. Завдяки співпраці Данила та Василька князівство простояло півтора сторіччя. Галицько-волинська держава була надзвичайно великою та могутньою державою і зберегла спадкоємність населення проти угорських та польських феодалів. Утворення держави було безпосередньо важливою подією в історії України. Держава також стала новим центром політичного та економічного життя після занепаду Києва.

Список літератури:

1. Субтельний О. М. Україна: історія. Південно-Західна Україна: Галицько-Волинське князівство / за ред. Ю. Г. Медюка. Київ, 1991. С. 64-66
2. Галицько-волинське князівство в історії України: причини утворення та зовнішня політика. Веб-сайт. [URL:https://bukischool.com.ua/blog/galitsko-volinske-knyazivstvo](https://bukischool.com.ua/blog/galitsko-volinske-knyazivstvo)
3. Українська державність у часи середньовіччя, яку визнавала Європа. Галицько-Волинське князівство є давнім державним утворенням українського народу. [URL:https://www.ukrinform.ua/rubric-world/2384359-ukrainska-derzavnist-u-casi-serednovicca-aku-viznavala-evropa.html](https://www.ukrinform.ua/rubric-world/2384359-ukrainska-derzavnist-u-casi-serednovicca-aku-viznavala-evropa.html)

Лідія Рак, учениця 9-Б класу
Вікторія Леляго, учитель історії
КЗО «Загальноосвітня школа № 31»
Дніпровської міської ради
м. Дніпро

ЛАЗАР ГЛОБА – КОЗАК ЧИ САДІВНИК?

Про козака Лазаря Глобу відомо всім мешканцям Дніпра. Його ім’ям названо великий парк у самому центрі міста. Але хто ця людина і як вона жила, знає далеко не кожен. З Глобою тісно пов’язана історія Катеринослава-Дніпра. В парку стоїть пам’ятник цьому козаку (рис. 1).

Полковий осавул Лазар Глоба

Біографія Лазаря Глоби дуже заплутана. Навіть закоханий у старовину Катеринослава історик Дмитро Яворницький не зміг знайти багато даних про життя цієї людини.



Рисунок 1 – Пам'ятник козаку Глобі у Дніпрі

Так хто ж він і що про нього відомо? У записаних у 1828-1831 роках Катеринославським архієпископом Гаврилом Розановим спогадах запорожця Миколи Коржа, близького приятеля Лазаря Глоби, його названо у числі перших жителів цих місць, що оселилися навпроти острова Монастирського ще до появи селища Мостина. Глоба був нежонатий і прибув на береги Дніпра з Нових Кодаків з п'ятнадцятьма душами кравців, бо промишляв кравецтвом. Крім цього місця, Глоба одмежував собі чимало землі біля озера і посадив дивовижний сад. Більш докладно повідомляє про себе сам Лазар Глоба в складеному з його слів (сам він був неписьменний) «Повідомленні» новоросійському губернатору М. Язикову у 1778 р.

Саме з цього повідомлення дізнаємося про цінні факти з біографії Лазаря Глоби. З'явився він на берегах Дніпра у 1743 р., прибувши з польського містечка Медведівка, що знаходилося у Чигиринському повіті. Оселився «навпроти острова на Дніпрі, називаного Монастирським, де побудував я собі на Дніпрі кам'яних 4 млини на користь суспільству, невсипущими моїми працями і коштом розвів на тому острові, так само при житлу своєму й особо при слободі Мостини не тільки досить лісу, але і плодових дерев».

Л. Глоба, щоб надати ваги своєму посланню, вказав на свою старанність під час російсько-турецької війни 1768—1774 рр., що закінчилася підпорядкуванням Криму Росії, і на свою благонадійність під час знищення Січі, надавши копії відповідних атестатів. Так, за свідченням командувача російської армії в Криму, князя О. Прозоровського, Лазар Глоба, як запорозького війська полковий осавул, ходив 1770 р. у похід по Дністру і до Очакова, де «поступал на противу неприятеля прямо из настоящего к службе усердия».

Права Глоби підтвердило і козацьке правління Кодацької паланки, коли в 1768 р. почала заселятися Мостина. Адже після загибелі Січі і ліквідації козацького самоврядування власність Лазаря Глоби - житло, розведений ним ліс, плодові сади - опинилася під загрозою.

У 1778 році Н. Язиков дав свою «пропозицію» Саксаганській воєводській канцелярії, що відала тут справами. «У повагу на добропорядне поведження колишнього запорозького війська полкового осавула Лазаря Глоби і працювитість, у його економії, що зберігається ним, і розташовані на острові... і при будинку його в селі Мостина фруктові дерева пропоную лишити у власне його володіння».

Глоба залишився жити на зайнятому місці. Як полковий осавул, людина багата і незалежна, він користувався повагою жителів Мостини, що довіряли йому відповідальні справи. Так, у 1779 і 1780 роках, коли жителі села

клопоталися перед Н. Язиковим про будівництво у себе церкви, прохання ці першим підписував Лазар Глоба.

Козак-садівник

Справжньою любов'ю відставного осавула стали сади, які він розводив до самого початку будівництва Катеринослава. Коли задумували будувати місто, його центр повинен був розташовуватися на кручі над Дніпром, що облюбував князь Потьомкін. Він і купив верхній сад, який назвали його ім'ям. Нині це парк імені Т.Г. Шевченка.

Глоба ж переселився у село Мостину, де розвів новий дивовижний сад. Тут він і помер у глибокій старості і був похований у саду, де над його могилою вдячні односельці встановили гранітний камінь. Згодом цей сад перейшов на користь міста і став улюбленим місцем відпочинку.

У 1817-1858 рр. обидва Глобиних сади перебували у віданні Катеринославського училища садівництва і поступово розвивалися, а от саду на Монастирському острові пощастило менше. У 1845 р. його передали в лісове відомство, яке у 1863 році продало його. Далі острів упродовж кількох років перепродавали, і вже на початку ХХ століття він перетворився на позбавлений дерев пустир, що поріс бур'яном. Відродження парку тут розпочалося лише у другій половині 1950-х років.

Питання про увічнення пам'яті Лазаря Глоби вперше було порушено на засіданні Катеринославської Вченої Архівної Комісії, заснованої у 1903 році, у якій об'єдналися залюблені в історію краю люди. У 1972 році, у рамках підготовки до 200-річчя Дніпропетровська, над могилою Лазаря Глоби було встановлено пам'ятник. А у 1992 р. на честь святкування річниці незалежності України міська влада присвоїла колишньому міському парку імені Чкалова ім'я фундатора саду - козака Лазаря Глоби.

Участь козака Глоби у Кримській війні

Здійснюючи свої завоювання в Північному Причорномор'ї наприкінці XVIII ст., Російська імперія сповна використовувала людські та матеріальні ресурси України. Запорозькі й гетьманські козаки безпосередньо брали участь у військових діях, відіграючи аж ніяк не другорядну роль. Якщо гетьманські козаки здебільшого були задіяні в обозній службі, то запорожці завжди йшли попереду російської армії, здійснюючи розвідувальні та диверсійні функції.

Наприкінці грудня 1768 р., на самому початку війни Росії з Туреччиною, Військо Запорозьке пережило серйозний внутрішній конфлікт. Частина запорожців підняла повстання проти лояльного Росії кошового отамана і заявила про свій намір перейти на бік турків. Після придушення цього повстання запорозьке козацтво мусило брати участь у цій війні, захищаючи імперські інтереси Росії.

Підсумовуючи свій досвід збройних дій у Криму, генерал Прозоровський (московський головнокомандувач у 1790-1795 роках) писав про особливе значення козаків: «Будучи впродовж трьох діб атакований татарами, [я] не міг їм заподіяти відчутної шкоди, не маючи при собі бодай маленьке число козаків. А регулярна кіннота ... хоч малий зробить рух, відразу ж відступить... І так це може тривати цілий день без жодного успіху».

Основна маса кримськотатарського війська не наближалася до ворога ближче, ніж на дві версти, побоюючись гарматних пострілів. Наперед висилалися лише перестрільники на добрих конях, котрі, обстрілявши з луків та рушниць росіян, відразу відходили. Отут і були потрібні козаки, котрі кидалися їм наперейми.

В самий розпал активної партизанської війни до Криму надійшла звістка про укладення російсько-турецького мирного договору в Кючук-Кайнарджі, котрий позначив перемогу Росії та проголошення жаданої нею незалежності Кримського ханства. Тож попри зухвалі твердження російської політичної міфології про здобуття Криму виключно «силою російської зброї», цей півострів був завойований з широким використанням сил українського козацтва. Воно було змушене діяти в інтересах Російської імперії, руйнуючи військову міць Кримського ханства і, за іронією, тим самим, наближаючи власне існування до несподіваного кінця.

Козак Глоба був учасником цих бойових дій у складі одного із загонів запорізьких козаків, сформованих із куренів.

Пам'ять про Глобу живе в його садах

Сьогоднішній Дніпро багатий на парки і сквери. Одним із кращих місць відпочинку є парк ім. Т.Г.Шевченка, який розташований на вершині пагорба на правому березі Дніпра. Вигляд з нього на річку захоплює своєю красою. Половину території парку займає Монастирський острів – Той самий, навпроти якого жив козак Лазар Глоба.

Не меншою любов'ю користується і парк ім. Глоби, який є пам'яткою садово-паркового мистецтва XVIII століття. Наразі парк виглядає занедбано. Радянські споруди, якими було спотворено парк, поступово руйнуються. Але в парку й нині пишно квітнуть старі липи, каштани, акації, клени, явори, тополі тощо. Найбільшою ж гордістю саду є древній дуб, який, розповідають старожили, посаджений руками самого Лазаря Глоби.

Отак більше ніж 200 років живе пам'ять про козака Глобу не як про вояка, а як про мирну людину, що садила дерева та плекала сади.

Список літератури:

1. Устное повествование запорожца Никиты Леонтиевича Коржа. Одеса, 1842.
2. Михаил Шатров. Город на трех холмах. Дн., 1969.
3. Старостін В.С. Столиця степового краю. Дніпропетровськ: Нариси з історії міста. Дніпропетровськ: Дніпрокнига, 2004. 278 с. (Пізнавай і шануй свій край).
4. Камеко В.Ф. Городок запорозьких козаків Новий Кодак: Краєзнавчі нариси про пам'ятки Надпорожжя / В.Ф. Камеко, В.В. Бінкевич.— Дніпропетровськ: Пороги, 2007. 171 с.

АРМІЯ ТА ВІЙСЬКОВЕ МИСТЕЦТВО КРИМСЬКОГО ХАНАТУ

Сьогодні в Україні є великий запит на будь-яку інформацію про Крим і кримських татар, тим паче, про такі маловідомі сторінки як військова історія кримськотатарської держави.

В дослідженні акцентовано увагу на тому, що розвиток військової справи кримських татар кінця XV-60-х р. XVII ст. визначалося складом і системою організації армії і відносною нерозвиненістю власних збройновиробничих центрів, що спричинило істотний вплив на комплекс озброєння і тактику ведення бою. Велике значення мав і той факт, що Кримський ханат перебував в стані перманентної конфронтації зі своїми осілими сусідами.[5]

Для того, щоб ефективно протистояти численному, добре озброєному і організованому противнику, степові правителі повинні були трансформувати власні збройні сили відповідно до нових військовополітичних реалій регіону.

Кримський ханат втрачає свою незалежність наприкінці XVIII століття і стає частиною Російської імперії. Остання ж була дуже жадібною до території ханату. Як бачимо анексія Криму у 2014 році цьому підтвердження.[1]

Кримській династії Гереїв вдалося створити боєздатне військо, що в своїй організації поєднувало досвід степових війн кавалерією з впливом османської військової системи, яка передбачала широке використання підрозділів із ручною вогнепальною зброєю та артилерією.[3]

В основі кримської військової стратегії ведення війни лежали традиції армії Чингіз-хана, істотно доповнені власними кримськотатарськими здобутками на військовій царині. Майже всі середньовічні і ранньомодерні автори, що писали про кримських татар, підкреслювали високу організованість, витривалість, терплячість і жорстокість кримської армії. Переважною формою війни була нападна агресія, при якій на передній план виходила раптовість і вміння уникнути зустрічі з організованими силами противника, а також вишукування, на думку Крисаченко, найперспективніших з погляду можливої здобичі місць.[4]

Військо Кримського ханату частіше протистояло європейським арміям, роблячи ставку на рухливість і дистанційний бій, досягаючи переваги на відкритих просторах рівнин. Заманювати, оточувати й перемагати супротивника в українських степах кримським татарам допомагали прийоми «вдаваного відступу», «хороводу», «воронячої зграї», роками відпрацьовані в результаті полювання й мисливських ловів.

Дослідження військових сил Кримського ханства спричинило висновок, що армія кримського хана була однією з боєздатних, славилася сильною кіннотою. Сила кримсько-ханської армії обумовлювалася психофізичними здібностями воїнів. Хани не мали регулярної армії, спроби її створити почав останній кримський хан Шагін Гірей. Армія хана була доволі численною — 80

тисяч воїнів, у разі необхідності хан міг залучити до 150 тисяч. Сам хан, його калга, нуреддин, беї, ногайські сераскери (кожний з них) мали власне військо. До військових походів хан приваблював черкесів, козацьке військо з України, військові формування Речі Посполитої. [2]

Всупереч поширеному стереотипу, у війську Гереїв були розвинені інженерна справа та виготовлення вогнепальної зброї. Озброєні рушницями й гарматами підрозділи фіксувалися в Криму ще наприкінці 15 століття, а після реформ Сагіба I Герея (1532–1551) вони становили близько 1/5 війська. Зокрема, в оточенні хана регулярно фіксувалися загони «капи-кулу», підготовлені та озброєні за зразком османських яничарів. Окрім них, вогнепальною зброєю володіли також «секбани» та «сеймени» – загони стрільців, до яких набирали черкесів, греків, слов'ян, турків. А також «готська піхота», набрана з кримських греків.[5]

При оборонній війні, яку кримські татари не дуже любили, опертя робилось на потужні фортифікаційні споруди: фортеці, рови, вали тощо. Прикладом такої продуманості була система оборонних споруд на перекопському пересипі. На морі кримські татари мали менше успіхів.

За правління хана-вестернізатора Шагіна (1777–1782) було проведено реформу війська за європейсько-російським зразком. Хан встановив гвардію з 4 регулярних кінних полків (*бешлейв*), що різнилися кольорами мундирів, а також артилерійську роту (*топчі*). Була введена муштра. Навчання і командування військом здійснювалося європейцями, переважно російською мовою. Крім цього розпочалося будівництво флоту в Балаклаві, де споруджували фрегати.[4]

Список літератури:

1. Антонович В. Б. Про козацькі часи на Україні. К: Дніпро, 1991. 238 с
2. Грибовський В.В. Ногайські орди в системі державного управління Кримського ханства // *Наукові праці історичного факультету Запорізького державного університету*. Запоріжжя: Тандем, 1999. Вип. VII. С.44-48.
3. Грушевський М. Історія України-Руси: В 11т., 12 кн. К.: Наукова думка, 1996. Т.9. Кн.1.: Роки 1650-1654. 880 с.
4. Крим: шлях крізь віки. Історія у запитаннях і відповідях / НАН України інститут історії України. Відп. ред. В.А. Смолій. К.: Ін-т історії України НАН України, 2014. 456 с.
5. Яворницький Д.І. Історія запорозьких козаків: У 3 томах. Т.3. К.: Наукова думка, 1991. 560 с.

Євгенія Терьохіна, учениця 11-Б класу

Наталя Калянова, учитель історії.

Науковий ліцей комунального закладу віщої освіти «Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія» Запорізької обласної ради

м. Запоріжжя

МОВНЕ ПИТАННЯ В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ

Мовне питання в Україні сьогодні дуже актуальне. Чому? Тому що саме мовне питання зачіпає таку серйозну проблему як самоідентифікація нації. Українська мова, як засіб самовизначення нації та культури, виявляється ключовим феноменом, що формує ідентичність і взаємодію в соціокультурному контексті. Мова є не лише засобом передачі інформації, але й виразником цінностей, традицій та ідей, які є основними складовими національного і культурного спадку. Колективна ідентичність нації часто визначається мовою як символічним кодом, який об'єднує та віддзеркалює спільні цінності й погляди. Тому, для збереження здоров'я нації, її традицій та цінностей, варто досліджувати проблему мовного питання й робити висновки.

Відправною точкою став саме 1989 рік, коли був імплементований Закон УРСР «Про мови в УРСР». Згідно з цим законом, українська мова визначена державною, російська мова має статус офіційної, всі інші мови – мови національних меншин [1]. 24 серпня 1991 року, з проголошенням незалежності України, відбувся визначальний момент у філософському розумінні мовної політики. Проголошення незалежності було не лише політичною, але й культурною та ідентичною декларацією, яка підкреслювала важливість української мови в національному контексті.

Питання української мови 32 роки незалежності було об'єктом напружених дискусій та конфліктів, особливо в Південній частині України. В історії південних регіонів України існувала тісна культурна та економічна взаємодія з Росією. Це вплинуло на формування лінгвістичних практик та ставлення до мови, внаслідок чого російська мова мала сильні корені в суспільстві. Регіональні політичні партії використовували мовне питання як засіб мобілізації електорату. До того ж ця частина України характеризується великою різноманітністю національних та етнічних груп, включаючи значну російськомовну спільноту. Це спричинило виникнення конфліктів між вимогами забезпечення прав української мови та бажанням інших груп користуватися російською [2].

Після проголошення незалежності України, зокрема в південних регіонах, виникли перші питання стосовно статусу російської мови. Відбувалися дискусії щодо використання російської мови в освіті, державних установах та громадському житті. У 1999 році були внесені конституційні зміни, які надавали українській мові статус державної. Однак російська мова залишалася привілейованою, отримавши особливий статус, що викликало обговорення та резонанс у суспільстві [3].

Президентство Віктора Ющенка (2005-2010) в Україні відзначалося важливими мовними ініціативами, проте ці кроки зіткнулись зі значним

спротивом і викликали боротьбу між проросійським та проукраїнським підходами до мовного питання. Проукраїнські політичні сили підтримували активне використання української мови в усіх сферах життя, тоді як проросійські – виступали за рівноправ'я російської та української мов, а нерідко й за перевагу російської. Після парламентських виборів 2006 року в Україні, де перемогу здобула Партія регіонів, у Верховній Раді було зареєстровано численні законопроекти, запропоновані представниками цієї партії, а також Соціалістичної та Комуністичної партій. Ці законопроекти висували ідею прирівняти статус російської мови до статусу державної української мови. Така законотворчість сприяла поширенню «ракової пухлини» в національний організм України за висловом Тараса Марусика. Саме фраза «ракова пухлина» у контексті мовного питання в Україні, використана Тарасом Марусиком у його книзі «30 років незалежності: мовні акти, які змінювали Україну» [1], має символічне значення. Вона використовується для опису поступового та непомітного розширення впливу російської мови та культури в Україні, особливо на південних територіях, яке Марусик розглядає як шкідливе та деструктивне для української національної ідентичності. Ці законопроекти, на думку автора, руйнували українську мову та культуру зсередини, подібно до хворобливого процесу в організмі.

У цей період мовні ініціативи Віктора Ющенка стикалися з опозиційним настроєм, особливо від проросійських політичних сил [4]. За часів президентства Віктора Януковича (2010–2014) були спроби внести зміни до мовного законодавства, які передбачали підвищення ролі російської мови. Однак ці ініціативи також викликали опозиційний настрій серед проукраїнських груп населення. З прийняттям Закону України «Про засади мовної політики» у 2012 році вкотре набуло актуальності питання впливу на національну самосвідомість українського народу, втрати його національної самобутності, втрати однієї з найістотніших ознак нації щодо відродження та подальшого розвитку української мови. Документ дозволяв кожному регіону країни, де як мінімум 10% населення хотіли б спілкуватися не тільки українською, визначити для себе, яку мову, крім державної, використовувати в навчанні, діловодстві та під час звернень до державних установ. Юридично закон дав право 18 мовам, якими в Україні говорять нацменшини, отримати статус регіональних. А на практиці у 13 областях країни – на сході і півдні – регіональною стала російська [1].

Мовне питання стало одним із факторів розділення суспільства, з вираженим протистоянням між тими, хто підтримував зміцнення ролі української мови, і тими, хто виступав за захист російської мови та особливого статусу для неї [5].

Період з 2014 року по сьогодні є особливо значущим для мовного питання на Півдні України. Цей час характеризується складним переплетенням мовних, культурних, політичних та соціальних факторів, які сформували унікальний контекст мовного протистояння. Після зміни влади під час Революції Гідності у 2014 році, нове українське керівництво скасувало «Закон Ківалова-Колесніченка», що визначав регіональний статус російської мови в певних регіонах. Це зміцнило статус української мови як державної.

Президентство Петра Порошенка (2014–2019) в Україні визначалося здійсненням заходів для підвищення престижу та використання української мови в різних сферах життя, включаючи освіту, ЗМІ, державні органи та інші сфери. Велика увага була зосереджена на зміцненні української присутності в медіапросторі та в інтернеті, щоб забезпечити широкий доступ до інформації українською мовою.

У 2017 році був прийнятий Закон про освіту, основною метою цього закону було зміцнення ролі української мови в освітній системі. Закон передбачав, що українська мова має бути основною мовою навчання.

Після анексії Криму Росією, влада окупаційного уряду здійснила кроки для зміни мовного статусу. Російська мова була визначена як офіційна, окупаційний режим встановив контроль над засобами масової інформації, блокуючи або звужуючи можливості українських ЗМІ та підтримуючи лише російськомовні медіа. Уряд в Україні вживав заходів для забезпечення мовних прав кримських татар та інших етнічних груп на анексованій території. Міжнародна спільнота та ряд міжнародних організацій засудили анексію Криму та висловлювали занепокоєння стосовно порушень мовних прав та свободи в Криму.

Збройний конфлікт на Сході України значно вплинув на мовну ситуацію. Сепаратистські лідери в Донецькій та Луганській народних республіках (ДНР і ЛНР), за підтримки Росії, активно просували російську мову, представляючи її як інструмент політичної та культурної ідентичності. У контексті конфлікту мова стала інструментом пропаганди. Російські ЗМІ та сепаратистські канали активно використовували російську мову для розповсюдження своїх повідомлень та наративів, часто спотворюючи факти та реальність. У регіонах, контрольованих сепаратистами, статус та використання української мови зазнали значного утиску. Це включало обмеження на використання української мови в освітніх установах, засобах масової інформації та у публічному житті. Багато україномовних осіб були вимушені переселитися до інших регіонів України, а освітні та культурні інституції зазнавали значних утисків або були знищені. Мовна ситуація на Сході України в цей період була тісно пов'язана з політичними, соціальними та військовими реаліями, що значно ускладнило пошук прийнятних рішень у сфері мовної політики.

Протягом періоду з 2015 по 2019 рік в Україні мовне питання лишалося актуальною темою суспільно-політичного життя. Весь цей період характеризувався пошуком балансу між підтримкою української мови як основної державної мови, захистом мовних прав меншин та реагуванням на складні реалії регіональних особливостей та викликів, зумовлених конфліктом на Сході України[6].

25 квітня 2019 року Верховною Радою України ухвалений Закон України «Про забезпечення функціонування української мови як державної». У період президентства Володимира Зеленського, а саме 16 січня 2021 року, набула чинності стаття 30 Закону про мову. Це положення закону визначає зобов'язання всіх постачальників послуг в Україні вести комунікацію з клієнтами лише державною мовою, якщо не надійшло окреме прохання споживача щодо іншомовної взаємодії. Зазначеною нормою охоплено різні

галузі, включаючи супермаркети, інтернет-магазини, кав'ярні, банки, АЗС, аптеки тощо. Введення такої норми, на наш погляд, сприяло укріпленню українського мовного середовища в широкому спектрі сфер, включаючи торгівлю, фінанси, громадське харчування та інші сфери життя. Українська мова на державному рівні стала засобом ефективної комунікації в суспільстві.

16 січня 2022 року в Україні набула чинності 25 стаття закону «Про забезпечення функціонування української мови як державної». Але її дія наразі поширюється на загальнодержавні та регіональні ЗМІ. А місцеві ЗМІ ще матимуть 30 місяців перехідного періоду й будуть зобов'язані виконувати вимоги 25 статті з 16 липня 2024 року [3].

24 лютого 2022 року – знакова дата в сучасній історії Східної Європи, коли президент Російської Федерації Володимир Путін ініціював так звану «спеціальну воєнну операцію», оголосивши її цілями «демілітаризацію і денацифікацію України», що ознаменувало початок відкритого воєнного вторгнення. Тим самим, конфлікт, що розпочався ще у 2014 році, вступив у нову, гостру фазу бойових дій.

Отже, з точки зору соціокультурного та філософського аналізу, ця війна суттєво вплинула на ставлення до української мови, її роль та захист у контексті російсько-українського протистояння. Вона актуалізувала переосмислення національної ідентичності серед українців, викликаючи масову рефлексію стосовно історичного коріння та культурної спадщини. У контексті російської агресії українська мова перетворилася на символ суверенності та опору, набувши нового виміру як фундаментального фактора національної безпеки [7]. Таке усвідомлення відіграло ключову роль у формуванні колективної свідомості, в якій українська мова виступає як важливий елемент національної єдності та опору російській асиміляції.

Проведене дослідження дало підстави сформулювати наступні висновки:

1. Протягом усього процесу державотворення українська мова, хоч і розвивалася, проте зазнавала масштабного впливу зі сторони “східного сусіда”;
2. Російська мова глибоко вкоренилась у нашій історії й залишила сильний вплив на український народ. Численні проросійські керівники й посадовці постійно намагалися закріпити російську мову в Україні, надавши їй офіційного статусу, що руйнувало українську мову й культуру зсередини, подібно до “ракової пухлини”.
3. Повномасштабне вторгнення виступило своєрідним каталізатором до початку “одужання” мови. Українці, під загрозою втратити власну незалежність та ідентичність, почали свідомо відмовлятися від російського впливу й обирати для комунікації українську мову. Зараз мова стає ключовим елементом консолідації нації, стає символом національної самостійності та важливим елементом моральної стійкості суспільства.

Список літератури:

1. Марусик Т. П. 30 років незалежності. мовні акти, які змінюють Україну. 2-ге вид. Київ: Кліо, 2022. 464 с.
2. Динаміка мовних настроїв: скільки відсотків населення спілкується українською у побуті. Слово і Діло. Режим доступу URL:

<https://www.slovoidilo.ua/2021/09/06/infografika/suspilstvo/dynamika-movnyx-nastroyiv-skilky-vidsotkiv-naselennya-spilkuyetsya-ukrayinskoyu-pobuti> (дата звернення: 15.02.2024).

3. Масенко Л. Мова і суспільство: постколоніальний вимір. Київ: КМ Акад., 2004. 164 с.

4. Мовна політика та мовна ситуація в Україні. Газета Конгресу національних громад України. 2008. 5 трав.

5. Мовна ситуація в Україні: між конфліктом і консенсусом. Київ : ІПіЕНД.

6. Україна Конфлікт, трансформація, інтеграція. Ольштин-Львів: «Сорока», 2016. 364 с. Режим доступу URL: <https://lpnu.ua/sites/default/files/2020/pages/2150/monografiyaforum.pdf#page=177> (дата звернення: 17.02.2024).

7. Українська мова під час війни: ключові тенденції розвитку. Національний інститут стратегічних досліджень. Режим доступу URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/ukrayinska-mova-pid-chas-viyny-klyuchovi-tendentsiyi-rozvytku> (дата звернення: 05.03.2024).

*Ніка Хуснутдінова, учениця 7-А класу
Вікторія Леляго, учитель історії
Дніпровського ліцею №31 «Пріоритет» ДМР
м. Дніпро*

ІСТОРИЧНИЙ ПОРТРЕТ АЛЕКСАНДРА МАКЕДОНСЬКОГО

Алексáндр III Аргеад, більше відомий як Алексáндр Великий та Алексáндр Македóнський (кінець липня 356 до н. е., Пелла – 13 червня 323 до н. е.) – дев'ятнадцятий цар Македонії. Геніальний полководець, видатний адміністратор і політик. Засновник великої держави, що охоплювала Македонію, Грецію, завойовану Перську імперію та Єгипет. Його походи позитивно вплинули на розвиток античної науки (особливо географії) і культури (еллінізм). Після його смерті створену імперію поділили між собою його воєначальники – діадохи. Син царя Філіпа II Македонського та Олім্পіади, царівни Епіру. Був вихованцем Арістотеля. З 336 до н. е. (з 20-річного віку) правитель Македонії. Забезпечив міцність свого правління перемогами над фракійцями та іллірійцями. Перемоги над перським царем Дарієм III біля Граника (334 до н. е.), Іссі (333 до н. е.) відкрили йому шлях до Єгипту, де він коронувався короною фараонів і заснував місто Александрію. Після вирішальної перемоги над Дарієм при Гавгамелах (331 до н. е.) повністю підкорив імперію Ахеменідів – Вавилон, Парса і Сузи здалися йому без опору. Далі Александр повів своє військо до Середньої Азії (329 до н. е.), а потім повернув до Індії, але виснажені військові частини відмовилися переходити річку Інд, і він мусив повертати через пустелі до Вавилону, який зробив столицею найбільшої в стародавньому світі імперії. Невдовзі помер від незрозумілої хвороби, яка перебігала з гарячкою, після чого його імперія

розпалася, але завдяки його військовим досягненням були відкриті двері на схід для грецької торгівлі, мови і культури.



Рисунок 1 – Александр Великий, Рембрандт

Александр належав до династії Аргеадів, яка правила Македонією від початку її історії. Античні автори відносять цю династію до Гераклідів; згідно з легендою, Теменід Каран (молодший брат царя Аргоса Фідона і нащадок Геракла в одинадцятому поколінні) або його нащадок Пердікка у VII столітті до н. е. переселився з Пелопоннесу північ, де заснував своє царство. Син Пердіки Аргей дав своє ім'я династії. Його віддаленим нащадком став Александр III. До IV століття до н. е. Македонія була невеликим і слабким царством, що потерпало через вторгнення фракійців та іллірійців з півночі, від еллінської експансії з півдня; хоча македоняни говорили, мабуть, одним з діалектів грецької мови, греки вважали їх варварами.

Дід Александра Амінта III, який належав до молодшої гілки династії й захопив владу шляхом вбивства попередника, зберіг своє становище лише завдяки лавіруванню між різними державами Еллади. Його син Філіпп II зміг різко збільшити державні доходи, створити сильну армію, підкорити князів Верхньої Македонії, розбити північних сусідів і почати по одному підкорювати грецькі поліси. Дружиною Філіппа та матір'ю Александра була епірська царівна Олімпіада – дочка царя Неоптолема I з династії Піррідів, чиє походження зводили до Ахілла. Отже, Александр і по чоловічій, і по жіночій лініях вважався нащадком богів і найбільших героїв давнини. Усвідомлення цього факту істотно вплинуло на формування його особистості. Філіпп II був одружений загалом сім разів, причому жив з усіма дружинами одночасно. Повнорідною сестрою Александра була Клеопатра. Крім того, в Александра були єдинокровний брат Аррідей (від Філінни з Лариси) та однокровні сестри: Фессалоніка (від Нікесиполіди з Фер), Кінана (від іллірійської князівни Аудати), Європа (від Клеопатри). Аррідей був на рік старший за брата, але мав недоумство, тож Александр вважався єдином можливим спадкоємцем свого батька.

Александр з раннього віку чудово володів зброєю і був вправним вершником. Вміння поводитись із кінями Александр довів, приборкавши непокірного норовистого Буцефала (грец. Βουκεφάλας – бикоголовий), за що отримав коня в подарунок. Крім того, Александр був добрим музикантом і пристрасним книголюбом. Найулюбленішим його автором був Гомер. Освіту Александр одержав під керівництвом знаменитого давньогрецького філософа Аристотеля. Беручи участь у віці вісімнадцяти років у битві при Херонеї (Беотія), Александр очолив кавалерійську атаку, яка вирішила успіх усієї битви. Перемога, яку тут одержали македоняни над Фівами, Афінами та їх союзниками, остаточно закріпила панування македонського царя Філіппа II в центральній Греції. Після цього Філіпп очолив союз підвладних йому міст-держав із центром у Коринфі. Він був готовий почати великомасштабний похід на Перську імперію під приводом відплати за вторгнення Ксеркса.

Такого походу греки прагнули вже близько століття, відтоді, як за шістдесят років до того імперія виявила свою слабкість: після поразки Кіра Молодшого від його брата Артаксеркса II, який перебував на службі у Кіра, 10 000 греків-найманців під командуванням Ксенофонта змогли пробитися з боями на батьківщину. Тільки внутрішні війни, які перси вміло підігрівали грошима та дипломатичними засобами, заважали грекам зробити таке вторгнення раніше. Їхній передовий загін вже переплив через Дарданелли, коли в 336 до н. е. Філіп був убитий під час бенкету.

Ставши новим царем Александр за одне літо 335 до н. е. повернув під владу Македонії північну частину Балканського півострова, де натрапив на потужний опір. Тоді він вирішив укласти союз із кельтськими племенами галатів, які рухались вниз по Дунаю, і повернувши на південь, досяг середньої Греції, захопив і зруйнував Фіви. Александр організував вбивство полководця, з дочкою якого одружився Філіпп, а мати Олімпіада тим часом убила колишню суперницю.



Рисунок 2 – Мозаїка Александра



Рисунок 3 – Карта Македонії

Принаймні в одному відношенні Александр піднявся вище уявлень свого учителя Арістотеля, чия «Політика» розглядає майже виключно грецький поліс. Саме Арістотель радив Александрові поводитись із греками як мудрий правитель, а з варварами, тобто з чужими народами, – як пан. Александр задумав заснувати єдину греко-перську імперію. Готуючись до відплиття з морською експедицією, він раптом захворів імовірно на тропічну малярію і помер у Вавилоні 10 червня 323 до н. е. Існують й інші версії того, від чого помер Александр. Є припущення, що це була тяжка форма гарячки Західного Нілу, тим більше що неподалік Вавилону у той час спостерігали падіж птахів, які є джерелом цієї інфекційної хвороби. Не виключають можливість черевного тифу, отруєння. Особливості передсмертного і посмертного періоду Александра (коли він не міг поворухнутися за свідченнями Плутарха, а по смерті його тіло тривалий час не піддавалося тліну) пояснюють також можливістю його захворювання на синдром Гієна – Барре. А от на думку

науковців з Університету Арістотеля в Греції, Александр Македонський помер від тяжкої форми гострого панкреатиту – панкреонекрозу. Це могло відбутися через імовірну жовчнокам'яну хворобу, зловживання алкоголем і жирною їжею.

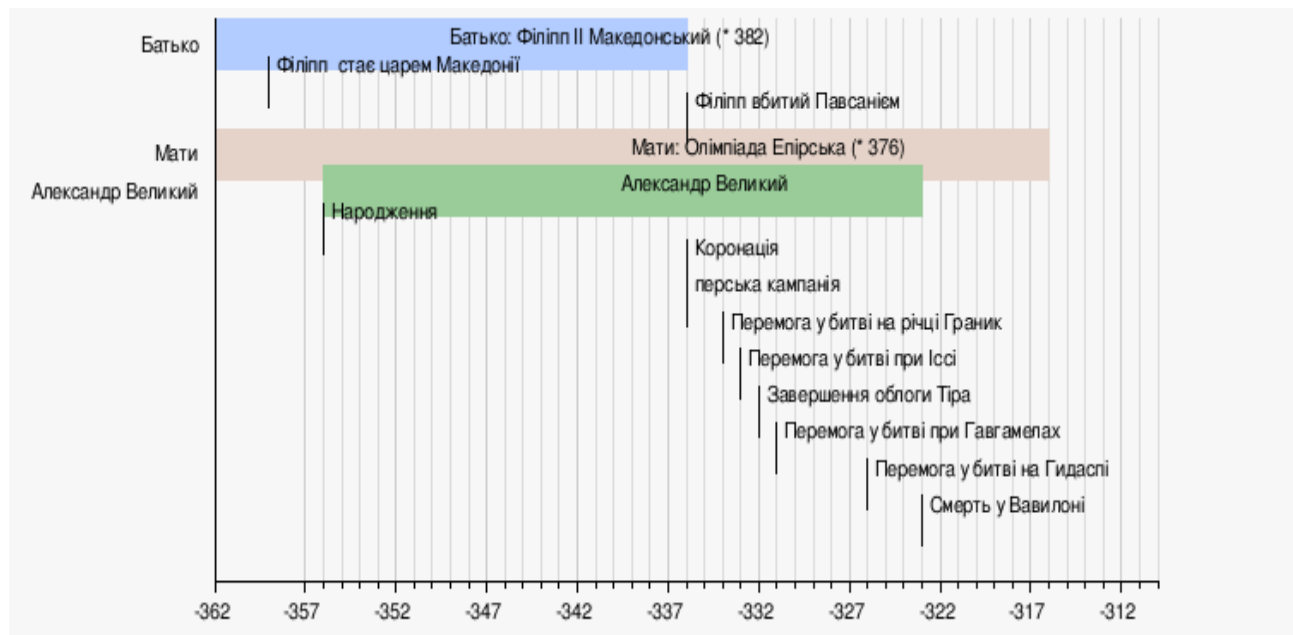


Рисунок 4 – Хронодіаграма

В юному віці Александр Македонський був учнем відомого філософа Арістотеля, який навчав його у віці від 13 до 16 років. Після того як Александр став на престол Греції він продовжив виступи проти Перської імперії та вже після десяти років боїв з персами відбулась найбільш відома битва Александра Великого при Гавгамелах. Це вирішальний бій з армією царя Дарія III в результаті якого було знищено Перську імперію. Він був дуже амбітною людиною і прагнув завоювати весь світ. Він навіть зайшов в Індію, але в результаті виснажливого, довготривалого походу і великих втрат було вирішено повернути армію назад. Та зрештою військо Александра Великого ніколи не було переможеним. Александр Великий заснував понад 70 міст в стародавньому світі і більш як 20 з них назвав Александрія. Методи вторгнення війська Александра Македонського були настільки успішними, що й досі у військових академіях по всьому світі вивчаються деякі з його тактик.

Список літератури:

1. Вільна енциклопедія «Вікіпедія». Алесандр Македонский. Спосіб доступу URL: [Александр Македонський – Вікіпедія \(wikipedia.org\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Александр_Македонський)
2. Факт дня українською. Цікаві факти про Александра Македонського. Спосіб доступу URL: [Цікаві факти про Александра Македонського | Факт дня українською \(factday.net\)](https://factday.net/uk/facts/alexander-the-great/)

ГОЛОДОМОР – ТРАГЕДІЯ УКРАЇНИ ТА ЛЮДСТВА

Голодомор – це геноцид української нації, вчинений в 1932–1933 роках. Він був скоєний керівництвом Радянського Союзу, щоб упокорити українців, остаточно ліквідувати український спротив режиму та спроби побудови самостійної, незалежної від Москви Української Держави [1].

Україна в 1920-х роках переживала культурний ренесанс європейського зразка. Під гаслом “Геть від Москви!” тут формувалися самобутні, відмінні від російських, культурні традиції, орієнтовані на Європу. Створювалася національна система освіти, обґрунтовувалася економічна концепція України як автономного економічного організму. Проте до кінця цього періоду в СРСР був встановлений тоталітарний комуністичний режим із суворою суспільною ієрархією. Будь-який прояв незгоди або нонконформізму (як індивідуального, так і малих і великих груп людей за професійною, національною, релігійною, партійною ознаками) негайно жорстоко карався та придушувався. Українська нація, яка була другою за чисельністю в СРСР, мала величезний культурно-історичний спадок, власні славетні традиції державотворення, досвід національно-визвольної боротьби. Широкі кола інтелектуалів та економічно самостійне селянство не сприймали політики комуністичного керівництва. Тому за мету було поставлено знищення українців як політичної нації, що могла поставити питання про створення незалежної держави. Для досягнення цієї мети був обраний жахливий інструмент – вбивство голодом [2].

У фермерів держава примусово забиравала більшу частину, або й все вирощене зерно за значно заниженими цінами. Одночасно розпочалась “ліквідація” найзаможніших господарств. Спланована конфіскація врожаю зернових та усіх інших продуктів харчування у селян представниками радянської влади впродовж Голодомору 1932–33 років безпосередньо призвела до вбивства селян голодом у мільйонних масштабах, при цьому радянська влада мала значні запаси зерна в резервах та здійснювала його експорт за кордон під час Голодомору, забороняла та блокувала виїзд голодуючих поза межі України, відмовлялася приймати допомогу для голодуючих з-за кордону [3].

У селян, які не вкладалися в плани хлібозаготівель і боргували державі зерно, конфісковували все інше продовольство.

Воно не зараховувалося як сплата боргу і було лише каральним заходом та способом збагачення представників радянської влади.

Політика натуральних штрафів мала змусити селян здати державі начебто приховане від неї зерно, якого насправді не було.

Спочатку каральним органам дозволяли відбирати лише м'ясо, сало і картоплю, однак згодом вони взялися і за інші продукти тривалого зберігання.

Федір Коваленко з села Лютенька Гадяцького району на Полтавщині розповідав: «У листопаді і грудні 1932 року забрали все зерно, картоплю, все забрали, навіть квасолі, і все те, що було на горищі. Такі дрібні були сушені груші, яблука, вишні - все забрали».

Ніна Карпенко з села Мацківці, Лубенського району Полтавщини, розповідала, що в селі досі пам'ятали людей, які від імені влади відбирали в своїх сусідів харчі.

Спеціальні загони за допомогою металевих «щупів» обшукували навіть городи селян й шукали закопані продукти.

У грудні 1932 року другий генсек ЦК КП(б)У Станіслав Косіор доповідав Сталіну: "Найбільший результат дає застосування натурштрафів. За корову і свиню нині колгоспник і навіть одноосібник міцно тримаються".

На Поволжі та Північному Кавказі натуральні штрафи застосовувалися лише епізодично.

Закон «про п'ять колосків». У серпні 1932 року під приводом того, що розкуркулені селяни та «інші антисоціальні елементи» розкрадають вантажі з товарних поїздів та колгоспне і кооперативне майно, Сталін запропонував новий репресивний закон про охорону державного майна.

Закон передбачав за такі порушення розстріл з конфіскацією майна, а за пом'якшувальних обставин – 10 років ув'язнення. Засуджені не підлягали амністії. За каральним документом закріпилася народна назва «закон про п'ять колосків», оскільки винним у розкраданні державного майна фактично був кожен, хто без дозволу зібрав на колгоспному полі кілька колосків пшениці. За перший рік дії нового закону за ним засудили 150 000 осіб. Закон діяв до 1947 року, однак пік його застосування припав саме на 1932-33 рр.

Канібалізм. Свідки Голодомору розповідають про випадки, коли доведені до відчаю селяни їли тіла своїх чи сусідських померлих дітей.

За деякими даними, за канібалізм під час Голодомору засудили понад 2500 людей. Доктор історичних наук Василь Марочко вказує, що у першій половині 1932 року були поодинокі факти людоджерства, а у другій половині 1932-го і в 1933-му - це стало масовим явищем в усіх областях України, де лютував голод. «Зазвичай до людоджерства найчастіше вдавалися жінки, можливо, щоб зберегти сім'ю, коли в жертву приносили меншу дитину, щоб вижили старші. Особливо це було у весняний період», – розповідає пан Марочко. Часто жертвами канібалізму ставали безпритульні діти, які в пошуках їжі ходили селами. Також за ці роки з'їли кілька мільйонів собак і котів [4].

Коли дослідники говорять про Голодомор 1932-33 рр., мається на увазі період з квітня 1932 по листопад 1933 рр. Саме за ці 17 місяців, тобто, приблизно за 500 днів, в Україні загинули мільйони людей. Пік голодомору прийшовся на весну 1933 року. В Україні тоді від голоду вмирало 17 людей щохвилини, 1000 - щогодини, майже 25 тисяч - щодня...

Найбільш постраждали від голоду колишні Харківська і Київська області (теперішні Полтавська, Сумська, Харківська, Черкаська, Київська, Житомирська). На них припадає 52,8% загиблих. Смертність населення тут перевищувала середній рівень у 8-9 і більше разів.

У Вінницькій, Одеській, Дніпропетровській рівень смертності був вищий у 5-6 разів. У Донбасі - у 3-4 рази. Фактично, голод охопив весь Центр, Південь, Північ та Схід сучасної України. В таких же масштабах голод спостерігався у тих районах Кубані, Північного Кавказу та Поволжя, де жили українці.

Дослідники називають різні цифри загиблих під час голодомору: 5, 7, 9 та 10 мільйонів. Але, в будь-якому випадку, мова йде про МІЛЬЙОНИ безневинних жертв. А з урахуванням непрямих жертв (внаслідок повного фізичного виснаження, тифу, кишково-шлункових отруєнь, канібалізму, репресій, самогубств на ґрунті розладу психіки та соціального колапсу), за приблизними підрахунками, голодомор забрав життя 14 мільйонів людей [5].

Одним з перших про голод в СРСР повідомив англійський журналіст Малкольм Магерідж у грудні 1933 року, пише дослідник Станіслав Кульчицький. У трьох статтях в газеті Manchester Guardian журналіст описав свої гнітючі враження від поїздок Україною та Кубанню, розповівши про голод серед селян.

Магерідж засвідчив масову загибель селян, однак не назвав конкретних цифр.

Після першої ж його статті радянська влада заборонила іноземним журналістам їздити по вражених голодом територіях країни.

2006 року Верховна Рада офіційно визнала Голодомор 1932-33 років геноцидом українського народу. Голодомор визнали геноцидом українців 16 держав: Австралія, Грузія, Еквадор, Естонія, Канада, Колумбія, Латвія, Литва, Мексика, Парагвай, Перу, Польща, США, Угорщина, Португалія, а також Ватикан як окрема держава. Ще вісім країн засудили Голодомор як акт винищення людства або вшанували пам'ять мільйонів знищених голодом українців: Андорра, Аргентина, Бразилія, Іспанія, Італія, Словаччина, Чехія та Чилі. У 2010 році Апеляційний суд міста Києва у своєму рішенні оголосив про геноцидний характер Голодомору і намір керманичів СРСР Сталіна, Молотова, Кагановича, Постишева, Чубаря, Хатаєвича, Косіора знищити частину української нації [4].

Сім'я моєї прабабусі Марії також дуже постраждала від голодомору і радянської влади. Вона була дитиною 6 років у ті часи, але до своїх останніх днів добре пам'ятала все і часто розповідала матусі. Тож я хочу поділитися її історією.

Сім'я прабабусі Марії складалася з 10 чоловік. Мати, батько та 8 дітей. Вони жили на Донбасі. Всі добре трудилися, мали землю і навіть верблюдів. Одного дня до їх домівки завітали представники радянської влади і забрали все, що було у них вдома: весь урожай, всю худобу, їжу, хліб... Батьки Марії погорювали звичайно, але були раді, що залишилися живі і всією родиною. Вони почали знову трудитися, працювати і через деякий час знову трошки стали на ноги. Але карателі прийшли розкулькувати їх знову. Цього разу буда біда. Вони не тільки все забрали, але й забрали з собою. Батька та старшого сина в невідомому напрямку. Після цього їх вже ніхто ніколи не бачив. Мати Марії з її 7 дітьми вивезли у землянку, а домівку забрали.

Після цього настали дуже важкі часи для родини. Як раз це був період голодомору. Їсти було нічого. Прабабуса Марія добре пам'ятала, як вона з

братами та сестрами ходила до лісу та степів, щоб знайти кору дерев, голоски пшениці, якісь трави щоб це все їсти. Її семирічну дитину мати пристроїла до німецької сім'ї як хатню робітницю, за хатню роботу Марії давали їсти, залишки Марія приносила додому.

Молодшу доньку Ірину, якій було 1 рік, матері довелося віддати чужій сім'ї, в якій не було своїх дітей, тільки для того, щоб спасти її життя. Але згодом серце матері не витримало і вона таки забрала дівчинку додому.

Тож моя прабабуся та її сім'я дуже постраждали від радянської влади та наслідків голодомору. Вони втратили батька та старшого сина, а самі пройшли через великі труднощі та страждання.

З вищесказаної інформації можна зробити висновки, що Голодомор – це велика трагедія України та людства. Ми не можемо цього забувати. А влада тепер уже Росії продовжує робить велику трагедію нашої нації розв'язавши проти нас найжорстокішу війну, тим самим не покидаючи надію знищити нас як націю і зараз...

Але ми обов'язково вистаємо! Бо ми сильні і не переможні українці!

Список літератури:

1. Історія голодомору. Спосіб доступу URL: <https://holodomormuseum.org.ua/istoriia-holodomoru/>
2. Голодомор: як радянська влада влаштувала геноцид в Україні. Спосіб доступу URL: <https://krm.gov.ua/67205-2/>
3. Голодомор 1932-1933 років в Україні: документи і матеріали / Упоряд. Р. Я. Пиріг; НАН України. Ін-т історії України. К.: Вид. Дім
4. Голодомор в Україні. 10 головних фактів. Спосіб доступу URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-55061222>
5. Голодомор 1932-1933 років – геноцид українського народу. Спосіб доступу URL: <https://libya.mfa.gov.ua/pro-ukrayinu/4023-golodomor-1932-33-rokiv-cifri-ta-fakti>

Софія Чубенко, учениця 9-Г класу

Галина Сіряк, вчитель музичного мистецтва, вчитель-методист

Харківського ліцею №14 Харківської міської ради

м. Харків

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНСЬКИХ МУЗЕЯХ

Пандемія COVID-19 та війна Росії проти України кинули виклики культурно-історичній галузі України. Виникла потреба дигіталізації та осучаснення музеїв задля збереження музейної спадщини та формування образу України на світовій мистецькій арені.

Актуальність теми полягає у тому, що саме зараз визначається подальша доля України, а мистецький та культурний імідж виступає потужною складовою портрету України. До того ж, починаючи з 2013-го року, в Україні

почалось переосмислення спадщини, модернізація та реформація всіх сфер, стратегія якої зазнає певних корекцій в умовах війни.

За мету ставимо проаналізувати ситуацію станів музеїв України під час повномасштабного вторгнення, навести успішні приклади застосування інновацій, звернути увагу на проблеми та ризики, запропонувати шляхи подальшого розвитку.

Як ми можемо побачити, українські ті світові музеї зазнали суттєвих змін з початку пандемії COVID-19. Виклики сприяли створенню можливостей відвідувати музеї дистанційно завдяки віртуальним 3D турам, онлайн-екскурсіям та заходам. Вторгнення Росії в Україну загострило потребу в цифровій трансформації музейної спадщини. Окрім очевидних проблем, таких як мародерство, вивезення історично-культурного надбання України на територію Росії та регулярні обстріли музеїв, ми маємо проблему, пов'язану зі збереженням своєї ідентичності та духовної спадщини. Крім того, хочемо звернути увагу, що українські митці завжди прагнули інноваційних рішень, підтвердження цим словам можна побачити в книзі Людмили Соколюк, яка акцентує на тому, що в кінці 1920-х років Україна випередила інші радянські республіки у створенні мережі мистецької освіти [1, 54].

Попри всі перешкоди останніх років, можемо відмітити позитивні зміни:

- евакуація експонатів, реновації виставкових зал, осучаснення територій музеїв;

- розширення міжнародних зв'язків у сфері мистецтва, співпраця з найвідомішими музеями світу (приклад: виставка, присвячена Україні, в МоМА), партнерські програми (приклад: український павільйон на Мальтійській бієнале);

- залучення не тільки молоді, а і підлітків-школярів (приклад: члени Підліткової Ради Мистецького арсеналу створили віртуальний проєкт на основі каталогів та 3D турів);

- повернення так званого «Скіфського золотого», за яке йшли судові процеси близько 10-ти років;

- відкриття нових музеїв (Музей-будинок Дмитра Чижевського на Кіровоградщині, Музей української культури на Одещині);

- оцифрування експонатів, поповнення електронних реєстрів архітектурних та культурних пам'яток України, створення освітнього відеоконтенту й інше.

Як зазначає українська дослідниця І. Петрова, культурологічна концепція сьогодення поєднує стилі минулого та стратегії сучасності [2, 14].

Приклади успішної трансформації, тенденції у сучасному мистецтві, варіанти подальшої модернізації.

Україна завжди вважалась перспективною в ІТ сфері. І це не могло не вплинути на осучаснення роботи музеїв та виставок (дані досліджень наведені на рис. 1).

Розглянемо *приклади успішного застосування сучасних технологій*:

- створення віртуального музею викраденого росіянами мистецтва (експонати маріупольського музею Куїнджі);

- створення 3D моделі зруйнованого російською атакою музею Шухевича;

- утворення громадських організацій (як приклад, Pixelated Realities), які займаються 3D-скануванням, реконструкціями та проектуванням історичних забудов. Приклади представлені на рис. 2;
- створення освітнього AR додатку на тему війни;
- 3D проєкт «Віртуальна Тустань» на основі технологій доповненої реальності;
- впровадження аудіогіда «Коли Картини Заговорять» про роботи відомих українських художників;
- створення бази віртуальних 3D турів різними музеями України [3].



Рисунок 1 – застосування інноваційних технологій в музеях України

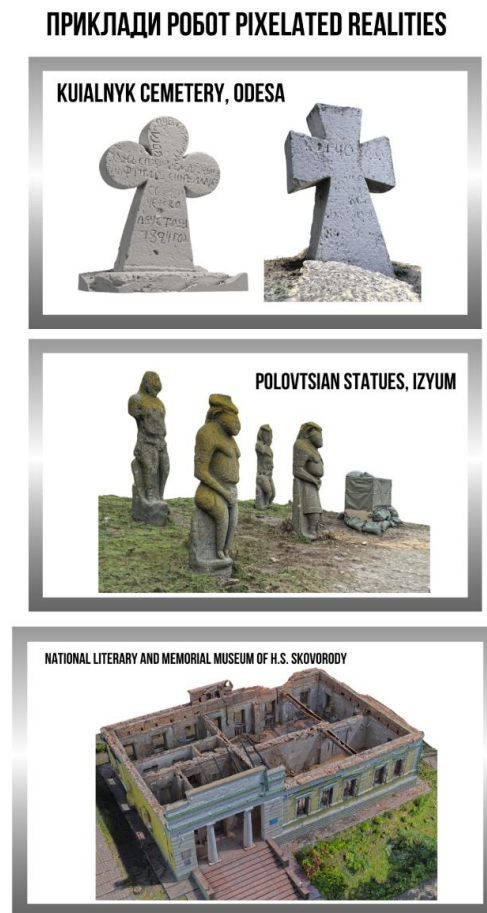


Рисунок 2 – приклади робот Pixelated Realities

А тепер проаналізуємо, які напрями та теми актуальні зараз.

Тенденції:

- акцент на темі війни, історії, дезорієнтації, рефлексіях, а також поєднання нових технологій з традиційними музейними практиками (виставка «Алла Горська. Боривітер», де до картин української шістдесятниці Алли Горської створять відеосвітлову інсталяцію) [3];
- креативні підходи, незвичайні локації (виставка "Зірка сходить" на Київському вокзалі з залученням VR технік), воркшопи, нетворкінг, тренінги, форуми тощо;

– зникнення чіткої межі між елітарним та вуличним мистецтвом, виникнення нових форм мистецтва (мурали та графіті, анімація, digital дизайн, відеоігри, графічні романи ті інші);

синтез декількох форм мистецтва чи мистецтва з наукою, технологіями (рухлива скульптура, science art, 3D дизайн).

Наші пропозиції щодо подальшої модернізації:

– впровадження аудіо- та відеосупроводу під час відвідувань музеїв;

– використання 3D сканування та принтерів в музейній справі задля прискорення та спрощення процесів відтворення експонатів;

– поєднання віртуальних 3D турів з ігровими елементами (спіймати серед виставкових залів тварину, напр., кенгуру, що стрибає);

– експериментальні та футуристичні виставки (приклади інших країн: музичні – шумові скульптури, візуалізовані звукові вібрації, скульптурний резонатор, наукові – відтворення патернів погоди, цикли руху води, геологічні та сезонні зміни).

Можемо відмітити, музеї України вийшли на новий рівень: це більше не архіви чи мовчазні «храми», а культурні простори, які поєднують мистецтво, науку, історію, інформаційні технології та цифрові експерименти. Ми розглянули приклади застосування інновацій в цій сфері, а також зауважили, на що ще можна звернути увагу.

Список літератури:

1. Вища мистецька школа Харкова: від модернізму до трансформації (1921–1962) / Людмила Соколюк; дизайн Олексій Чекаль. Харків: Видавець Олександр Савчук, 2023. 150 с., С. 51-56

2. Петрова І.В. Метамодернізм як культурологічна концепція. Питання культурології. 2020. № 36. С. 14–23.

3. Режим доступу URL: <https://uadim.in.ua>

Софія Бондар, учениця 11-А класу

Лада Горбатенко, учитель історії

КЛАС «Міжнародні перспективи» Криворізької міської ради

м. Кривий Ріг, Дніпропетровська обл.

ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ У ВИБОРІ МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЇ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ

Стереотипи відіграють дуже велику роль в житті людей, розмірковуємо ми про гендерні чи будь-які інші стереотипи. Вони часто впливають на наші рішення і вибір будь-чого в нашому житті. Зокрема гендерні стереотипи мають великий вплив у рішеннях старшокласників, котрі по закінченню навчального закладу, обирають яку професію будуть отримувати. Людина з раннього віку дуже сприйнятлива до соціального впливу. При виборі життєвого шляху та професійної діяльності людина неусвідомлено піддається гендерним стереотипам, носіями яких виступає сім'я, навчальні заклади, навколишнє середовище, а також засоби масової інформації (ЗМІ). Через це учень/ниця намагається вибрати професії, що відповідають його/її гендерній ролі.

Тема гендерних стереотипів була і залишається провідною в дослідженнях багатьох соціологів, як закордоном, так і в Україні. Наприклад, Зелінський М. визначав встановлення гендерології як новий напрямок сучасного наукового знання, Козіна І.М. висвітлювала гендерні стереотипи на ринку праці, Марценюк Т. присвячувала свої роботи дослідженню гендерної рівності і дискримінації на практиці.

Процес гендерної стереотипізації є найважливішою психологічною характеристикою людини, механізмом сприйняття і оцінювання поведінки чоловіків і жінок. Спочатку стереотипи розглядали як помилкові, алогічні, недосконалі, упереджені думки, пізніше – як необхідний і найважливіший когнітивний засіб, що допомагає людині орієнтуватися в навколишньому світі [1, с.158-159]. В свою чергу гендерні стереотипи – зумовлені культурою спрощені, стійкі, емоційно забарвлені образи поведінки, риси характеру чоловіків і жінок [2, с.100]. Гендерний стереотип нетотожний гендерній ролі – очікуваній поведінці чоловіків і жінок, адже він виражає узагальнені уявлення та переконання про те, як насправді поведуться чоловіки і жінки.

Дані стереотипи часто негативно позначаються на розвитку особистості. За словами Ш.Берн, значною мірою вони діють як збільшувальне скло, сильніше акцентуючи на відмінностях між чоловіками і жінками, ніж це є насправді [3, с.65]. Під їх впливом гальмується розвиток рис особистості, що не відповідають стереотипам. Ускладнюють вони і професійну самореалізацію жінок. На чоловіків гендерні стереотипи також впливають негативно [1, с.165]. Однак як стверджує Г.Теджфел, стереотипи можуть виконувати також важливі дії, наприклад забезпечення селекції соціальної інформації; створення і

підтримання позитивного Я-образу; формування та додержання групової ідеології; створення та підтримання позитивного Ми-образу [4, с.154].

Гендерні стереотипи сформувалися виходячи зі сприйняття і тлумачення статевих відмінностей у різні історичні періоди, у різних культурах, у результаті століттями існуючого поділу праці, а також через застарілі уявлення про світ: люди формують свої уявлення про ті чи інші речі, спираючись на знання, які отримали від представників старших поколінь. Найліпший спосіб подолати будь-які стереотипи — продемонструвати зворотнє на конкретних прикладах [5]. Гендерні стереотипи можуть негативно позначатися на професійному самовизначенні у школярів, можуть дезорієнтувати, виступати бар'єром у розвитку індивідуальності в майбутньому, якщо їх особисті якості, такі як схильності, інтереси, спрямованості суперечитимуть прийнятим у суспільстві гендерним ролям.

Щоб зрозуміти ставлення старшокласників до певних розповсюджених тверджень, які розкривають в собі гендерні стереотипи було проведено соціологічного опитування «Гендерні стереотипи у твердженнях». Дані опитування наведені в діаграмах 1 та 2.



Рисунок 1 – Діаграма «професія типу Людина – Техніка – недоречна для жінок»

Більшість респондентів, а саме – 79,8%, була повністю не згодна зі стереотипним твердженням відносно того, що «професія типу Людина – Техніка – недоречна для жінок».

Майже усі старшокласники – 86,7% вважають, що кар'єрний успіх для жінок є таким же важливим, як і для чоловіків.

Задля того, щоб вияснити чи володіють учні нашого ліцею інформацією про поняття «Гендерні стереотипи» та на основі їх відповідей підтвердити чи спростувати наявність впливу гендерних стереотипів на вибір майбутнього шляху у обраних респондентів було проведено друге опитування «Старшокласники і гендерні стереотипи». Дані наведені в діаграмах 3, 4, 5 та 6.



Рисунок 2 – Діаграма «Для жінки кар'єрний успіх і самореалізація не є такими важливими, як для чоловіків»



Рисунок 3 – Діаграма «Чи стикаєшся ти з проявами нерівності, чи упередженості за ознаками статі в процесі вибору майбутньої професії?»

Неочікуваним результатом було те, що більшість дітей, тобто 59,3%, відповіли незгодою щодо того, чи стикались вони з проявами нерівності/упередженості за ознаками статі в процесі вибору майбутньої професії, водночас 40,7% - відповіли позитивно. Отже, прояви упередженості за гендерною ознакою не є рідкістю в наш час.

46,2% підлітків скоріше не погоджуються з тим, що деякі професії є суто «жіночими», а деякі – «чоловічими», 33,3% підтримують дану думку і 20,5% вагаються з відповіддю. З цього результату опитування можна зробити висновок, що більшість дітей не згодні з розподілом професій на «суто жіночі» і «суто чоловічі». Стосовно даного питання, влучним прикладом також є сьогодення ситуації в нашій країні, яка відбувається на фронті. Де, наразі, представниками військової професії є не тільки, чоловіки, як прийнято вважати,

а й велика кількість, а саме 42 тисячі, жінок-захисниць, які нарівні із чоловіками воюють на всіх фронтах, боронячи свою Батьківщину [28].



Рисунок 4 – Діаграма «Чи погоджуєшся ти з думкою, що деякі професії є суто “жіночими”, а деякі - “чоловічими”?»

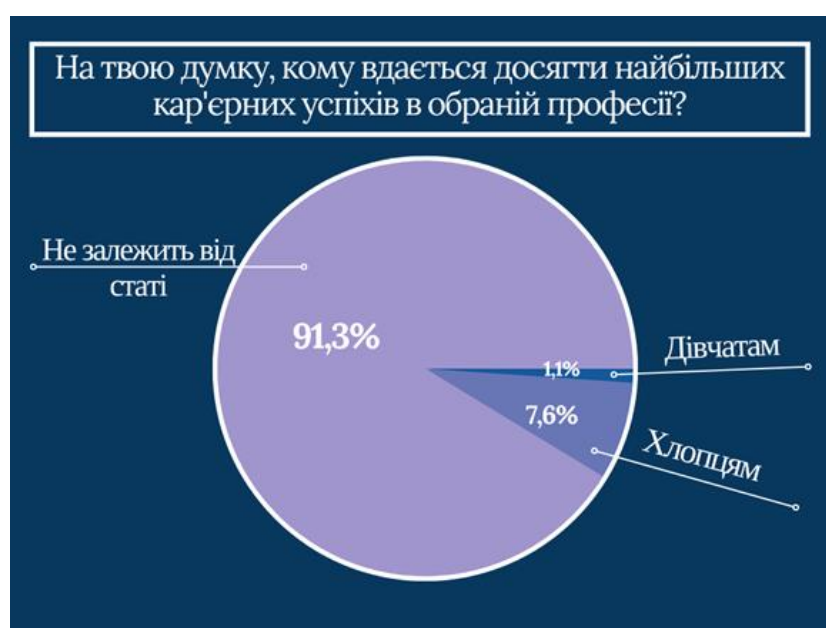


Рисунок 5 – Діаграма «На твою думку, кому вдається досягти найбільших кар'єрних успіхів в обраній професії?»

Найбільший відсоток респондентів – 91,3% - визначив, що професійний успіх не залежить від статі. 7,6% учнів дали таку відповідь: хлопцям вдається краще досягти кар'єрних успіхів аніж дівчатам, протилежної думки притримуються – лише 1,1%.

Для більшості старшокласників – 69,9% - гендерні стереотипи справді мають вплив на вибір професії. А от 30,1% школярів впевнені, що гендерні стереотипи ніяк не впливають на вибір професії.



Рисунок 6 – Діаграма «Як ти вважаєш, гендерні стереотипи впливають на вибір професії?»

Отже, гендерні стереотипи і досі присутні в нашому суспільстві та мають значний вплив на вибір власного подальшого шляху по закінченню школи серед сучасних старшокласників, тобто наша гіпотеза підтверджена.

Ми можемо зробити висновок, що гендерні стереотипи поступово зникають, за нашим припущенням, залишаючись у свідомості більш старшого покоління з радянськими та пострадянськими поглядами на розподіл професій і устрій жінок та чоловіків у суспільстві. Сучасні ж підлітки все менше звертають увагу на гендерні стереотипи в професійній сфері і при виборі майбутнього шляху покладаються здебільшого на свої бажання, цілі та власні погляди. Але через вплив переконань дорослих людей, ми не можемо категорично заперечувати наявність гендерних стереотипів в житті сучасних старшокласників. Вони і досі присутні в нашому суспільстві та мають значний вплив на вибір власного подальшого шляху по закінченню школи.

Список літератури:

1. Ткалич М.Г. Гендерна психологія. Київ: «Академвидав», 2011. С.254
2. Лавриненко Н.В. Гендерні стереотипи масової свідомості. Інформаційно-аналітичні матеріали / за ред. В.М.Ворони, А.О.Ручки. Київ: І-нт соціології НАН України, 2000. С. 150
3. Burn S. M. The Social Psychology of Gender. New York: McGraw-Hill Education, 2002. 320 с.
4. Tajfel H. Social stereotypes, and social groups. London: Edward Arnold, 1981p. 254 с.
5. Що таке гендерний стереотип та як з ним боротися? Спосіб доступу URL: [URL:https://nv.ua/ukr/spec/gender-shcho-take-genderni-roli-genderni-steriotipi-i-seksizm-50098152.html#card_5](https://nv.ua/ukr/spec/gender-shcho-take-genderni-roli-genderni-steriotipi-i-seksizm-50098152.html#card_5)

*Валерія Брошеван, учениця 10-Б класу
Віта Повар, учитель англійської мови
КЗ “Лицей №11” Кам'янської міської ради
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

СОЦІОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА РОЛЬ СЕНСОРИЗМІВ У РОЗКРИТТІ ОБРАЗІВ ГЕРОІВ РОМАНУ РЕЯ БРЕДБЕРІ «DANDELION WINE»

Ми живемо у чуттєвому світі, бо взаємодіємо з оточенням через органи відчуттів. Саме за їх допомогою ми пізнаємо світ із перших днів життя, відкриваємо для себе нові явища і предмети. Тому не дивно, що кожна мова має великий спектр лексичних одиниць на позначення різних проявів чуттєвого сприйняття [2].

Сучасна лінгвістика також активно займається дослідженням питання мовної особистості та осмислення нею екстралінгвальної дійсності. Зокрема, посиленою увагою характеризується процес сприйняття й категоризації навколишнього світу й проблема мовної репрезентації перцептивної інформації, адже саме відчуття та сприйняття вважаються базовими методами пізнання світу. Результати перцептивного процесу, нерозривно пов'язаного з органами чуття людини та відповідних сенсорних відчуттів [4]. У сучасній лінгвістиці оцінка розглядається як логіко-семантична категорія, у якій характер оцінки та її природа зумовлюють специфіку оцінних номінацій, їхню семантичну структуру та відповідні типи відношень [5; 20], [1].

Сенсорика - це безпосереднє відображення предметів і явищ об'єктивної дійсності органами чуття [10, с. 470], натомість, «мовна сенсорика» передбачає наявність смислової складової чуттєвого сприйняття в мовних одиницях. У зв'язку з розмаїттям каналів *перцепції* - слухової, зорової, нюху, дотику – чуттєвий досвід, що систематизує, категоризує та в межах мовної картини світу вибудовує картину індивідуально-авторську/персонажну, є надзвичайно складним психофізіологічним явищем [2].

Аналіз сенсорної лексики (далі СЛ) може здійснюватися на основі чи не усіх можливих складових реальності, адже людина сприймає дійсність на перцептивному рівні [3].

Актуальність вибору даної теми зумовлена підвищеною увагою мовознавців до стилістичного аспекту сенсорної лексики, що є вільною реалізацією творчого задуму автора.

Мета роботи - дослідити соціолінгвістичні особливості сенсорної лексики та специфіку її використання у романі “Dandelion wine”.

Для досягнення цієї мети в роботі поставлено та послідовно вирішено такі *завдання*: здійснити теоретичний аналіз наукової літератури за темою дослідження; виокремити сенсоризми із загальної канви тексту; розподілити їх лексико-семантичні групи; подати загальну характеристику виявленої сенсорної лексики; визначити стилістичні функції (роль) сенсоризмів у романі Рея Бредбері “Dandelion wine”.

Об'єктом дослідження є сенсорна лексика у романі Рея Бредбері “Dandelion wine”.

Предмет наукового аналізу - семантико-функційні та стилістичні особливості сенсорної лексики у романі Рея Бредбері “Dandelion wine”.

Матеріалом дослідження є роман Рея Бредбері “Dandelion wine”.

Методи дослідження: описовий, лексико-семантичний та стилістичний.

Теоретичне значення дослідження полягає у внеску в розвиток «Лексикології».

Практичне значення дослідження полягає в тому, що одержані в роботі результати цього дослідження можна використовувати під час різних спецкурсів з англійської мови.

Наукова новизна полягає у визначенні соціолінгвістичних особливостей та ролі сенсоризмів як засобу розкриття образів героїв.

Структура й обсяг роботи: дослідження складається зі вступу, двох розділів, загальних висновків.

Список використаної літератури вміщує роботи вітчизняних та зарубіжних авторів.

Перспектива дослідження полягає у подальшому зборі матеріалу та аналізі соціолінгвістичних особливостей сенсоризмів.

У нашій науковій розвідці було визначено специфіку вживання сенсоризмів у романі Рея Бредбері “Dandelion wine” та проаналізовано їхні семантико-функційні особливості. На нашу думку, за допомогою сенсорної лексики автор здатен вибудувати певний зв'язок з читачем, адже кожен інтерпретує сенсорні одиниці у поєднанні з контекстом по-своєму, але водночас надає цьому сенс, котрий і був закладений передусім.

На початку дослідження були поставлені завдання, у ході роботи задля досягнення мети були поступово виконані. Першим етапом у практичній частині наукової розвідки було розподілення мовних одиниць (у цілому було опрацьовано 89 лексем) на наступні категорії: зорові, смакові, тактильні, слухові сенсоризми і лексеми на позначення запаху. Було визначено, що найбільше переважають слухові (аудіальні) сенсоризми, це становить 44 % (39 слів), перевага цього модусу перцепції зумовлена тим, що у романі йдеться про дитинство Рея Бредбері, тобто він слугується спогадами, часто відтворюючи різноманітні діалоги героїв; дивні та інколи незрозумілі для дитини звуки, тим самим змальовуючи моменти відкриття чогось нового. Такі групи як “зорові” та “смакові” сенсоризми склали приблизно однакову кількість лексем : зорові - 24 % (21 слів), смакові - 22 % (19 слів). Завдяки зоровим сенсоризмам Рей Бредбері відтворював світ візуальними відчуттями, своєю чергою смаковий складник допомагає автору передати та відобразити через смак власні враження. Найменше ж виявилось сенсоризмів на позначення запаху 5 % (5 лексем) та тактильних 5 % (5 лексем) – дані класифікації наведено на рис. 1.

Наступним кроком у дослідженні було погрупування сенсорної лексики на частиномовну приналежність. Було виявлено, що найбільше переважають дієсловні сенсоризми, *наприклад*, cried - крикнув; це складає 32 лексеми (36 %); відомо, що дитинство - рухома пора у житті людини, тому використовуючи

сенсорні мовні одиниці вираження дієсловом, автор детально описує події, спогади.



Рисунок 1- Класифікація сенсоризмів за модусами перцепції

Сенсоризми-номінативи склали також достатню кількість слів - 25 лексем, це становить 29 %. Номінативи використовуються у романі “Dandelion wine” задля найменування різноманітних явищ, котрі є дещо новими для героїв у процесі вивчення світу. Категорія сенсоризмів, що виражені прикметниками становить 17 % (15 лексем), Рей Бредбері користується ними для більш детального опису подій, предметів. Перцептивні лексичні одиниці-прислівники склали 7 % (7 лексем), вони також беруть участь в урізноманітненні роману - дані класифікації наведено на рис. 2:



Рисунок 2 – Класифікація сенсоризмів за частиномовною приналежністю

Якщо ж зробити підрахунок сенсорної лексики, використаної у первинному та вторинному значеннях роману Рея Бредбері загалом, то маємо такі результати: сенсоризми в прямому значенні 82 % (73 лексеми), у

переносному 16 лексем, що становить 18 %. *Наприклад*, emotions hurried over his face as if many colored lights had been switched on and off - (colored lights - переносне значення, порівняння емоцій на обличчі людини, з вогниками, що блимають). Дані класифікації наведено на рис. 3:



Рисунок 3 – Класифікація сенсоризмів на первинне та вторинне значення

Для прикладу праналізуємо сенсоризми з наступної цитати.

«Some people turn sad awfully young. No special reason, it seems, but they seem almost to be born that way. They *bruise* easier, tire faster, *cry* quicker, remember longer and, as I *say*, get sadder younger than anyone else in the world. I know, for I'm one of them.»

– To bruise - is tactile sensorism/verb/primary meaning

– To cry - is auditory sensorism/verb/primary meaning

– To say - is auditory sensorism/verb/primary meaning

«Деякі люди стають сумними дуже молодими. Ніяких особливих причин, здається, але вони, здається, майже такими народжуються. Вони швидше *набивають синці*, швидше втомлюються, швидше плачуть, довше пам'ятають і, як я вже сказав, сумують молодше, ніж будь-хто інший у світі. Я знаю, бо я один із них».

– *набивати синці* – тактильний сенсоризм/дієслово/первинне значення

– *плакати* – слуховий (аудіальний) сенсоризм/дієслово/первинне значення

– *сказати* – слуховий (аудіальний) сенсоризм/дієслово/первинне значення

Отже, зважаючи на результати дослідження, можна стверджувати, що роль сенсоризмів у романі та їхні стилістичні, семантико-функційні особливості сприяють кращому розкриттю образів героїв, надаючи їм певні характеристики.

Список літератури:

1. Лексико-семантичні та комунікативно-прагматичні особливості сенсорної лексики (на матеріалі відеооглядів страв та продуктів харчування англійськомовними блогерами), Головенько В. В. 2020. 113 с.

2. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2022 № 54: Ономастична і сенсорна лексика як засіб створення художнього портрета персонажа в романі Джоан Харріс “Шоколад”, Алексенко С. Ф. 12 с.

3. Особливості перекладу сенсоризмів англійською мовою на прикладі роману М. Матіос “Солодка Даруся”, Бовт А. Ю. 2004. 28 с.

4. Особливості функціонування лексики сприйняття у творчості Михайла Стельмаха, Куліш Г. В. 2019. 69 с.

Олександра Буценко, учениця 10 класу
Наталія Троцько, вчитель української мови та літератури
вищої категорії, методист
КЗО «Українсько - Американського ліцею» Дніпровської міської ради
м. Дніпро

РОЛЬ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ДЛЯ ВІДОБРАЖЕННЯ НЕГАТИВНИХ ТА ПОЗИТИВНИХ РИС ЛЮДИНИ В ПОВІСТІ НЕЧУЯ-ЛЕВИЦЬКОГО “КАЙДАШЕВА СІМ’Я”

У статті охарактеризовано фразеологічні одиниці соціально - побутової повісті Нечуя-Левицького «Кайдашева сім’я». Досліджено різновиди фразеологізмів, їх функцію у творах української літератури, визначено роль фразеологічних одиниць для відображення позитивних та негативних рис людини в повісті «Кайдашева сім’я». Представлено різні точки зору дослідників на класифікацію фразеологізмів та їх функцію для розкриття рис людини в українській літературі та безпосередньо в творах Нечуя - Левицького.

Ключові слова: фразеологічні одиниці, соціально - побутова повість, художній твір, фразеологічні єдності, фразеологічні зрощення, фразеологічні одиниці, персонажі, образи.

Використання фразеологізмів у творчості Нечуя-Левицького та в повісті «Кайдашева сім’я» є досить відомою, але актуальність теми нашої роботи полягає в тому, що ми досліджуємо особливості впливу фразеологізмів на розкриття позитивних та негативних рис характерів героїв (наприклад, стояти над душею, не вдержати язика, крутилася, як муха в окропі).

Дослідження ролі фразеологізмів для відображення позитивних та негативних рис людини у повісті "Кайдашева сім'я" можна вважати комплексним дослідженням з мови та літератури.

Фразеологічний матеріал досить широко представлений в українській літературі, особливо в повісті Нечуя-Левицького «Кайдашева сім’я», що є важливою ознакою стилю Івана Нечуя-Левицького.

У даному дослідженні було визначено поняття фразеологізмів, види фразеологічних одиниць, особливості їх використання в українській мові та літературних творах на основі робіт різних дослідників: Л. Скрипника, В. Виноградова, О. Куніна, Л. Авксентьева. Проведено власне дослідження ролі

фразеологізмів для розкриття позитивних та негативних рис людини, спираючись на текст соціально – побутової повісті «Кайдашева сім'я». В результаті роботи з текстом були виявлені різноманітні фразеологізми, що використав письменник у даному творі з метою глибше розкрити характери головних героїв і через мову персонажів показати їх внутрішній світ.

Мета статті – дослідити вплив фразеологізмів на відображення позитивних та негативних рис людини, показати як через мову розкриваються образи головних героїв у повісті Нечуя-Левицького «Кайдашева сім'я». Для реалізації мети було поставлено такі завдання: 1)розкрити поняття фразеологізмів; 2)дослідити використання фразеологізмів в українській літературі; 3)визначити роль фразеологізмів в розкритті художніх образів у творах Нечуя-Левицького; 4)проаналізувати вплив фразеологізмів для розкриття негативних та позитивних рис людей в повісті «Кайдашева сім'я» Нечуя-Левицького.

Фразеологізми – це невичерпні мовні джерела, які живлять наше мовлення, надають йому образності. Фразеологізми допомагають автору у яскравій манері розкрити думки, почуття, найрізноманітніші якості мовлення персонажів, надають йому виразності, національного колориту.

У сучасній лінгвістиці відомо більше двадцяти визначень фразеологічних одиниць, але жодне з них не є остаточною. На думку О. Куніна, «фразеологічні одиниці заповнюють лакуни в лексичній системі мови, яка не може повністю забезпечити найменування пізнаних людиною нових сторін дійсності»

У межах структурно-семантичної класифікації О. В. Кунін виділив такі структурно-семантичні типи фразеологічних одиниць:

1)номінативні фразеологічні звороти,тобто фразеологізми, що означають предмети, явища і тощо;

2) номінативно-комунікативні фразеологічні звороти. Сюди належать дієслівні фразеологічні звороти, які можуть трансформуватися в речення при вживанні дієслова в пасивному стані;

3) вигуківі та модальні фразеологічні звороти, тобто фразеологічні звороти, що виражають емоції, волевиявлення тощо, але не володіють предметно-логічним значенням;

4) комунікативні фразеологічні звороти, тобто фразеологічні звороти зі структурою простого та складного речення [4, с.125].

Варто звернути увагу і на дослідження В. В. Виноградова. Науковець виділяє три групи фразеологічних одиниць:

1. Фразеологічні зрощення – це тип абсолютно неподільних, нерозкладних стійких словосполучень, цілісне значення яких невмотивоване, тобто не впливає із значень слів-компонентів. В. В. Виноградов стверджує, що перетворення словосполучення у фразеологічне зрощення відбувається з різних причин, серед яких важливе місце займає переосмислення, втрата прямого значення компонентами виразу, поява нового образу, емоційні та експресивні фактори.

2. Фразеологічні єдності – це стійкі словосполучення, що семантично неподільні й цілісні за значенням, але їх цілісне значення може бути вмотивованим, воно є результатом впливу лексичних значень слів-компонентів. У своєму компонентному складі фразеологічні єдності вміщують певний

елемент, який сприяє мотивації значення фразеологізму в цілому. Тут граматичні стосунки між компонентами відносно легко розрізнити й звести до живих сучасних зв'язків.

3. Фразеологічні сполучення – це стійкі мовні звороти, які не є безумовними семантичними одиницями, оскільки характеризуються певною самостійністю складових частин. Одне зі слів-складників фразеологічного сполучення семантично зумовлене й не може бути замінено іншим, а ті слова, які його характеризують, допускають взаємну заміну[2, с.30].

Як відомо, класифікація В. В. Виноградова відіграла важливу роль у розробці теоретичних питань фразеології. Вона розкрила механізм утворення фразеологічного значення, відношення семантики цілого виразу до значень слів-компонентів, що його складають.

Дослідивши фразеологічну систему в повісті Нечуя-Левицького «Кайдашева сім'я», можемо подати класифікацію фразеологізмів, що розкривають негативні й позитивні риси героїв твору. Всього було досліджено близько 40 фразеологічних одиниць.

Проаналізувавши образи героїв з боку мови, можемо назвати фразеологізми, що вказують на негативні та позитивні риси характеру героїв.

Негативні риси:

-« *Старе як мале. Зовсім баба з глузду з'їхала*» [1, с.282].

Риси: божевільність, позбавлення розуму, здорового глузду.

Характеризує Кайдашиху

-« *Чи то можна в таку п'ятницю паскудити язика?*» [1, с.184].

Риси: невихованість, нечемність, говорити непристойні речі

Характеризує Лавріна та Карпа.

- «*Гарна, мордою хоч пацюки бий*» [1, с.184].

Риси: дуже повний, негарний, непривабливий

Характеризує Олену Головківну

- «*Бриклива, як муха у Спасівку*» [1, с.185].

Риси: непокірність, злість, настирливість.

Характеризує Мотрю

-« *Притакнула Довбишка й неначе підлила масла в вогонь* »-

Ускладнювати ситуацію[1, с.200].

Риси: в даному контексті – бажання догодити співрозмовнику, бо Мотріна мати не зупинила Кайдашиху, коли та довго нахвалювала своїх синів, а навпаки підтримувала розмову. Характеризує Довбишку, Мотріна мати.

-« *Вона догадалась, що її свекруха недобра і що під її солодкими словами ховається гіркий полин*» [1, с.203].

Риси: облесливість, нещирість

Характеризує Кайдашиху

-« *Ти, Карпе, ніколи не вдержиши язика!*» [1, с.184].

Риси :нестримність, не вміння своєчасно замовчати.

Характеризує Карпа

-« *Вона стояла над душою в Мотрі, наче осавула на паничині, а сама не бралась і за холодну воду*» [1, с.202].

Риси: власність, набридливість, настирливість

Характеризує Кайдашиху

-«В неї аж губи трусилися до лайки, та не було з ким лаяться» [1, с.293].

Риси: конфліктність, імпульсивність, дратівливість

Характеризує Кайдашиху

-« На його спину неначе хтось сипнув приском; волосся на голові піднялося вгору» [1, с.272].

Риси: боязкість, забобонність.

Характеризує Кайдаша

- «Кайдашиха таки випила чарку, хоч і скривилась, як середина на п'ятницю» [1, с.239].

Риси: вередливість, примхливість

Характеризує Кайдашиху

Позитивні риси:

- «Що за люба дитина мій Карпо, такий слухняний, такий тихий, хоч у вухо бгай» [1, с.200].

Риси : лагідність, покірність, податливість.

Так Кайдашиха характеризує свого старшого сина Карпа

- «Мотря крутилася, наче муха в окропі» [1, с.203].

Риси: заклопотаність, працьовитість, енергійність, проворність.

Характеризує Мотрю.

-«А чого це ви поставали, та руки позгортали, та ще й верзете бог зна що?» [1, с.184].

Риси: працьовитість, дорікає синам, що не треба стояти без діла.

Характеризує Кайдаша

- «Личко, як калина, а як гляне, засміється, в мені серце в'яне» [1, с.233].

Риси: образність мовлення, мрійливість, закоханість, захоплення.

Характеризує Лавріна

- «Недалеко од хати під грушею Мотря терла коноплі, її руки ходили ходором» [1, с.197].

Риси: енергійність, спритність, моторність.

Характеризує Мотрю

- «Лаврін любив Мелашку, ніколи й пальцем її не зачепив, навіть не лаявся» [1, с.290].

Риси: неконфліктність, спокій, гармонійність, узгодженість

Характеризує Лавріна

-«І сльози, і кривда, і радість так здавили в грудях, що вона ледве зводила дух» [1, с.265].

Риси: емпатичність, співчутливість.

Характеризує Мелашку

- «Мотря підвела на будуючу свекруху гострі очі й постерегла ту патоку своїм пронизуватим розумом. Той солодкий медок одразу не сподобався Мотрі» [1, с.199].

[1, с.199].

Риси: кмітливість, розум

Характеризує Мотрю.

- «Вона любила чепуритись і держала себе дуже чисто. Все на їй було чистеньке, неначе нове...»[1, с.198].

Риси: охайність

Характеризує Марусю Кайдашиху

Отже, дослідивши використання фразеологізмів у мові героїв соціально - побутової повісті «Кайдашева сім'я» І.Нечуя – Левицького, ми прийшли до висновку, що фразеологізми у цьому художньому тексті виразно відображають портретну та мовну характеристики героїв, передають індивідуальні особливості героїв, через їх мову. Завдяки фразеологізмам, вжитим у повісті Нечуя-Левицького, відображаються негативні та позитивні риси людини, що свідчить про майстерність художнього стилю письменника. Перед нами розкриваються характери не лише окремих членів родини, а й риси притаманні українцям, тому наше дослідження є цікавим і корисним.

Висновки дослідження: Літературна спадщина Івана Нечуя-Левицького має високу художню цінність. Письменник вдало використовує у своїй творчості фразеологічні багатства української мови. Його твори дають цінний матеріал для вивчення фразеологічних одиниць у художніх текстах. Фразеологізми, використані в повісті «Кайдашева сім'я» допомагають авторові влучно відобразити власне ставлення до персонажів, показати та розкрити їх позитивні та негативні риси, що й стало предметом нашого дослідження. Проблема вивчення та класифікації фразеологізмів є надзвичайно важливою в лінгвістиці. Адже саме фразеологізми роблять мову особливою, надають їй живої, образної виразності, збагачують і прикрашають національну мову.

Список літератури:

1. Нечуй-Левицький І. С. Кайдашева сім'я: повісті, оповідання, роман/ І.С. Левицький; передмова, коментарі М.П. Бондаря; худож.-оформлювач Б.П. Бублик. Харків: Фоліо, 2021. 605 с.
2. Семчук Д. Стилiстична роль фразеологiї // Українська мова та лiтература. 2003. 21-23. с. 29-32.
3. Скрипник Л.Г. Фразеологiя української мови. Київ: Наук. думка, 1973.
4. Ужченко В.Д. Фразеологiя сучасної української мови: навч. посiб./ В.Д.Ужченко. К.: Знання, 2007. 497 с.

Мирослава Вороновська, учениця 9-А класу
Вікторія Овчарова, заступник директора з НВР,
вчитель хімії та основ здоров'я
Дніпровського ліцею №33 Дніпровської міської ради
м. Дніпро

РАНЖУВАННЯ ЖИТТЄВИХ ЦІННОСТЕЙ СУЧАСНИХ ПІДЛІТКІВ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Підлітковий вік – особливий період в житті людини та становленні особистості. Він характеризується виробленням ціннісних орієнтацій:

спрямованості на певні цінності – еталони життя. Ціннісні орієнтації розширюють межі соціальної ситуації розвитку, виводять підлітка на вищий рівень стосунків зі світом. Кожна людина визначає свої життєві цінності, одні із яких для неї є вирішальними, а інші – похідними. Для одних це навчання та майбутня кар'єра і все що пов'язано з ними, для інших – сім'я, друзі.

Система ціннісних орієнтацій для людини – це траєкторія життєвого шляху, що задає напрям життя. Та все ж ціннісні орієнтації підлітка не є визначеними раз і на завжди, вони перебудовуються, а у деяких випадках на перший план можуть виходити цінності, які зовсім не є основними регуляторами життя.

Під час здійснення життєвих планів молодь зустрічається з певними труднощами, іноді глобальними, наприклад, війна в країні. Тоді ціннісні орієнтації підлітків формуються під суперечливим впливом різних факторів, виникають нові цінності, які можуть входити в суперечність з юнацьким вибором.

Ціннісні орієнтації особистості є однією з найважливіших проблем, досліджуваних філософією, психологією, педагогікою, соціологією й ін. У сучасних умовах переосмислення й перегляду цінностей проблема ціннісних орієнтацій особистості здобуває особливу значимість, тому що саме вони визначають функціонування й розвиток особистості. Ця значимість визначається тим, що ціннісні орієнтації, займаючи місце на перетині областей мотивації й світоглядних структур свідомості, виконують функції регуляторів поведінки й всіх видів людської діяльності.

У зв'язку із посиленнями соціальної та майнової нерівності та особливостями суспільного життя під час воєнного стану в країні, збільшується й нерівність освітня, внаслідок чого звужується соціальна база розвитку інтелектуального потенціалу молоді.

Класична культура починає втрачати цінність і привабливість. Сьогодні спостерігається тенденція до подальшої дегуманізації і деморалізації соціокультурних цінностей. В соціокультурних цінностях переважають споживацькі орієнтації.

Таким чином, актуальність обраної нами теми дослідження зумовлена тим, що проблема вивчення ціннісних орієнтацій підлітків в умовах воєнного стану в країні, обумовлена соціальною значимістю ціннісного досвіду й необхідністю формування системи цінностей підлітків, що відповідала б сучасним педагогічним вимогам й базувалася б на методичних принципах розвитку особистості.

Зважаючи на це, темою нашої наукової роботи ми обрали «Ранжування життєвих цінностей підлітків під час воєнного стану».

Предмет дослідження: система ціннісних орієнтацій підлітків

Об'єкт дослідження: ціннісні орієнтації сучасних підлітків під час воєнного стану

Мета дослідження: полягає у визначенні особливостей впливу нагальних проблем сучасності на процес соціалізації особистості й формування нових ціннісних орієнтацій.

Підлітковий вік – це перехідний етап між дитинством та дорослістю. Згідно з термінологією, яка застосовується в ООН, підлітки — це особи віком 10–19 років (ранній підлітковий вік – 10–14 років; пізній підлітковий вік – 15–19 років).

На вивчення рівня пріоритетності та сформованості ціннісних орієнтацій у підлітковому віці і було спрямоване наше дослідження, у якому брало участь 110 респондентів, віком від 11 до 15 років, учні 6-9 класів. Так, як серед анкет, які заповнювали підлітки 11 років, зустрічаються анкети не повністю заповнені, бо не всі запитання були зрозумілі в цьому віці настільки, щоб дати на них повну відповідь. Після того, як такі анкети було видалено, ми маємо масив із 100 анкет, де відсоток дівчат становить-52, а хлопців – 48. Маючи такі дані, ми можемо говорити, що хлопців та дівчат опитано порівну, з похибкою 2%.

За віком – це підлітки: 11 років – 13%, 12 років – 26%, 13 років – 25%, 14 років – 29%, 15 років – 7%.

Як бачимо, більшість – це підлітки 12-14 років, представлені в рівних співвідношеннях. В опитуванні приймали участь школярі 6-9 класів: 6 клас – 24 учні, 7 клас – 27 учнів, 8 клас – 25 учнів, 9 клас – 24 учня.

Як бачимо, учні 6, 7, 8, 9 класів представлені порівну, з похибкою 2%.

Зважаючи на тему дослідження, розподіл по класам має вагомніше значення, ніж розподіл за віком, бо, правила, норми та цінності підлітки набувають в сім'ї та школі, а соціальні групи формуються, здебільшого не за віком, а за класом навчання.

Навчальні заклади вибирали так, щоб була можливість рівномірно охопити різні верстви населення:

- ліцеї в центрі міста Дніпро – 38 % підлітків;
- загальноосвітні школи, де навчаються діти з багатоповерхівок спального району, та прилягаючого приватного сектору – 31% підлітків;
- загальноосвітня школа в районі металургійних заводів – 31% підлітків.

Слід зауважити, що дослідження пріоритету життєвих цінностей відбувається під час війни з 16 по 30 листопада 2023 року, тому результати є актуальними саме на цей час, бо зі зміною ситуації на фронті, змінюються маркери соціального життя суспільства, а значить змінюються і життєві цінності.

Аналізуючи дані респондентів, ми можемо говорити про те, що хоча і наше дослідження не є репрезентативним, але всі категорії майже порівну представлені, тож результати дослідження можна вважати показовими на цей час по місту Дніпро.

Слід зазначити, що зробити репрезентативний відбір респондентів немає можливості, так як статистичних даних підлітків по місту Дніпро не існує в вільному доступі, а також те, що ці дані постійно змінюються із-за міграційних процесів, пов'язаних з зміною місця проживання внутрішньо переміщеними особами.

Так, як анкетування охоплювало повний склад всього класу, то можна говорити про те, що відсоток дітей ВПО, які прийняли участь в анкетуванні, пропорційний до тої кількості дітей ВПО, які проживають у місті Дніпро.

Маємо такі результати дослідження:

Серед групи *особистих життєвих цінностей*, більшість - 42% обрали здоров'я, і це не дивно, бо в умовах воєнного стану, кожен намагається фізично вижити та зберегти здоров'я.

Найменший відсоток підлітків – 5%, обрали в пріоритеті виховання. Скоріше за все, це пов'язано з дистанційною освітою на протязі 3 років, де функція виховання майже не реалізується через заклади освіти, а виховання в сім'ї не помічається, або навіть ігнорується, із за особливостей підліткового віку. Саме дистанційна освіта дала поштовх до розуміння підлітками поняття «самодисципліна», і це стало пріоритетним для 15% підлітків.

Навчання для підлітків має вагоме значення, бо займає дуже багато часу та уваги, та слід зазначити, що більшість, а саме 22% підлітків поставило в пріоритет набуття знань, і тільки 14% обрали освіту.

Тож підлітки віддають перевагу просто набору знань, які отримують з різних джерел (школа, сім'я, друзі, інтернет), а не сукупності, систематизації цих знань, які зазвичай дає школа. Ці дані є цікавими для подальшого дослідження пріоритету джерел, які використовують підлітки для отримання знань.

Серед групи *соціально-обумовлених цінностей*, перевагу віддають сім'ї – 65%. Це ще раз підтверджує який великий вплив має війна на дітей. Саме в цей час сім'я стала майже єдиною сталою соціальною групою.

В підлітковому віці соціальні групи активно формуються за інтересами серед однолітків, що має назву «дружба». Хоча показник по дружбі теж значний – 25%, але все ж значно поступається сім'ї (65%).

Взагалі підлітковий вік характеризується тим, що соціальні зв'язки з сім'єю послаблюються, а з друзями, навпаки, посилюються. Саме в цьому віці друзям віддається більша перевага, ніж сім'ї. Результати нашого дослідження дещо спростовують наукове бачення процесів соціалізації в підлітковому віці. Зменшення впливу друзів можна пояснити впливом воєнного стану, під час якого комунікація між ровесниками зменшилась із-за міграційних процесів та самозбереження.

Цікавим є те, що майже не мають ніякого значення, такі показники соціально-обумовлених цінностей як: «відносини-3%», «спілкування – 2%», «кохання – 5%», «взаємовиручка – 2%». Це ті показники, які характерні при особистому, живому спілкуванні. Такі результати спонукають до вивчення переваги живого спілкування та опосередкованого, через мережу Інтернет, при формуванні пріоритету життєвих цінностей.

Серед *матеріальних життєвих цінностей*, оцінюючи фінансове благополуччя, перевага віддається просто показникам «гроші – 43%» в порівнянні з «кар'єра -31» та «професіоналізм – 26». Скоріше за все, це пов'язано з воєнним станом країни. Щоб вижити в цей час, необхідні гроші, і не важливо, це зароблені гроші чи соціальна допомога, а кар'єра та професіоналізм втратили своє значення з втратою стабільного економічного розвитку країни.

Серед групи *соціальних життєвих цінностей*, більшість -77% обрали «успіх», і це не дивно тому що, багато людей хочуть чудово реалізуватися у житті, гарно заробляти та бути успішним в житті. Найменший відсоток підлітків - 11%, обрали в пріоритеті «влада». Скоріше за все, це пов'язано з

тим, що деякі підлітки здатні організовуватися та ділити обов'язки між собою, без вагомості ролі лідера.

Серед групи *духовних життєвих цінностей*, більшість - 61% обрали «саморозвиток». Саморозвиток є важливим елементом особистого розвитку та дозволяє підлітку розкрити свій потенціал, покращити якість свого життя в майбутньому, стати компетентним та впевненим в собі.

Найменший відсоток підлітків - 17%, обрали в пріоритеті «самоосвіта». На це вплинули 3 роки дистанційного навчання, коли підлітки майже самостійно опановували шкільну освітню програму.

Серед групи *рекреативних життєвих цінностей*, більшість - 35% обрали «подорож». Це може бути пов'язано з тим, що є велике бажання розширити свій кругозір, побачити щось нове. Найменший відсоток підлітків - 9%, обрали в пріоритеті «енергія». Причиною такого вибору може бути відчуття достатньої кількості внутрішньої енергії, притаманне цьому віковому періоду.

Після того, як респонденти визначилися з пріоритетом життєвих цінностей в кожній групі, ми попросили проранжувати їх. Результат нас здивував:

1 місце – соціально-обумовлені

2 місце – особисті

3 місце – матеріальні життєві цінності.

Попри те, що при оцінюванні кожної групи, явно видно вплив воєнного стану, то при ранжуванні три самих важливих групи життєвих цінностей залишились такими ж, як і до війни (опираючись на дані характеристики підліткового віку). Тобто підлітки віддають перевагу спілкуванню в групах більше, ніж особистим, а матеріальні цінності – не так важливі, бо зазвичай батьки забезпечують всім необхідним.

Підтвердженням того, що загальний розвиток підлітків іде так, як і завжди, є те, що такі групи життєвих цінностей, як: духовні та рекреативні займають менше уваги підлітків, бо їх важливість не усвідомлюється належним чином в цьому віці, як і соціальний статус.

Підлітки в м. Дніпро на листопад 2023 року зберегли ціннісні орієнтації, притаманні їхньому віку, але просліджується вплив воєнного стану, дистанційної освіти та мінімізації особистого спілкування. Виходячи з цього, маємо надію, що після закінчення війни, та налагодження економічного життя в країні пріоритет життєвих цінностей підлітків буде таким, як до війни. Занепокоєння визиває обмеження особистого спілкування та перевага знань над освітою, це те на що слід звернути увагу при формуванні здорового покоління нашої країни.

Список літератури:

1.Бех І.Д. Духовні цінності в розвитку особистості // Педагогіка і психологія. 1997. № 1. 124-129.

2.Зубченко О.В. Самооцінка підлітка як психологічна проблема / Науковий часопис. К., 2007. Вип. 16 (40). С.153–158.

3.Коберник Л.О. Родь та місце ціннісних орієнтацій у формуванні особистості / Наука і освіта // Науково-практичний журнал південного наукового центру АПН України. Одеса. 2008. № 4-5. С.28- 33.

- 4.Коваленко А.Б. Соціальна психологія: підручник. К. : Знання, 2006. 400с.
- 5.Москаленко В. В. Психологія соціального впливу: Навч. пос. К.: Центр учб. літератури, 2007. 448 с.
- 6.Примуш М.В. Загальна соціологія. Навчальний посібник. К.: Професіонал, 2004. 590 с.
- 7.Романюк Л.В. Ціннісні орієнтації: сутність, структура і психологічні механізми розвитку. Кам'янець-Подільський: Абетка-НОВА, 2004. 188 с.
- 8.Соціологія: підручник / за ред. В. Г. Городяненка. 3-тє вид., переробл. і доп. К.: ВЦ «Академія», 2008. 544 с.
- 9.Сечейко О. Взаємозв'язок індивідуально-психологічних та вікових особливостей підлітків // Рідна школа. 1999. №9. с.60-61.
- 10.Словник-довідник для соціальних педагогів / За ред. А.Й. Капської, І.М. Пінчук, С.В. Толстоухової. К., 2000. 260 с.

*Тетяна Гаврильчик, учениця 10 класу
Жанна Ключко, учитель історії, спеціаліст вищої категорії,
Дубровицького ліцею Дубровицької міської ради
м. Дубровиця, Рівненська обл.*

КАНАБІС В УКРАЇНІ: ВІД СОЦІАЛЬНОГО ДИСКУРСУ ДО ЛЕГАЛІЗАЦІЇ

В період повномасштабної агресії, сучасне суспільство активно дискутує щодо медичного канабісу. Питання легалізації вийшло на законодавчий рівень і має всі шанси бути реалізованим в поточному році.

В усі часи еволюції суспільства однією із найбільш актуальних проблем, безсумнівно, залишається поширення наркоманії, що суттєво погіршувало становище як окремих індивідуумів, так і держав, адже навіть сьогодні найбільш прогресивні антинаркотичні політики у світі не можуть подолати проблему наркоманії. Не є винятком і Україна, яка майже за всю незалежну історію постійно протидіє будь-яким проявам поширення наркотизму. Це підтверджується ратифікацією антинаркотичних конвенцій та відповідно положеннями Кримінального кодексу України, яким встановлено кримінальну відповідальність за злочини в сфері обігу наркотиків. Разом з тим в суспільстві все частіше лунають заклики до легалізації «легких» наркотиків, оскільки використання канабісу в медичних цілях може врятувати велику кількість онкохворих людей, осіб, які мають епілептичні приступи, полегшити біль ВІЛ-інфікованих, цивільних і військовослужбовців з ПТСР тощо. Як наслідок, у 2019 році було розроблено законопроект про легалізацію канабісу в медичних цілях, але даний проект так і не мав підтримки в парламентарів до грудня 2023 року.

Проблематика легалізації «легких» наркотиків цікавить не тільки юристів, але й представників інших наук, зокрема, соціології, філософії, психології, медицини, оскільки легалізація наркотиків має триєдину природу: медичну, соціальну та юридичну. Різноманітні питання, пов'язані з легалізацією канабісу

досліджували Александров Ю. В., Атаманчук Т. Р., Габіані А. А., Голіна В. В., Грабовська І. С., Грень Р. Р., Демченко Ю.О., Закалюк А. П., Золотарьова Н. І., Кашкаров О. О., Климюк І. М., Ковальчук В. П., Козаченко О. В., Миронець О.М., Музика А. А., Оржеховська В. М., Приб Г. А., Раєцька Л. В., Рибчук А. С., Сердюк О. О., Сорока Л. В., Ступник Я. В., Тацій В. Я., Ткаченко І. М., Толопіло А. П., Чернологова С. М., Шамардак В. М., Шевчук О. М. та ін..

Мета дослідження: аналіз соціальних процесів щодо легалізації «легких» наркотиків в Україні.

Завдання: з'ясувати суть поняття та природу походження канабісу; відслідкувати, як соціальний тиск з боку суспільства впливає на узаконення канабісу в медичних цілях; визначити, що немедичне вживання наркотичних речовин, сприяє поширенню наркотизації серед військовослужбовців; проаналізувати перспективи удосконалення законопроекту 7457.

Об'єкт дослідження: суспільні відносини, які формуються та розвиваються в процесі дискурсу щодо легалізації медичного канабісу в Україні.

Предмет дослідження: соціальні, економічні, правові аспекти легалізації «легких» наркотиків в Україні.

Методи дослідження: використані загальнонаукові та спеціальні методи пізнання явищ історичного, соціального, правового характеру. Діалектичний метод – при дослідженні поняття та природи походження наркотизму як соціальної проблеми; системно-структурний метод, формально-логічний – під час аналізу позитивних та негативних аспектів легалізації «легких» наркотиків в Україні; методи індукції та дедукції – під час дослідження перспектив удосконалення законодавства України у сфері легалізації канабісу, емпіричний – під час анкетування.

Практичне значення: сформовані в роботі узагальнювальні висновки та отримані результати можуть бути використані під час семінарів, круглих столів з учнівською молоддю, батьками, іншими категоріями суспільства.

Поки країна перебуває в режимі воєнного стану, легалізацію канабісу не можна вважати першочерговим завданням.

Тим не менш, активізація суспільства і дискусії навколо питання легалізації препаратів на основі коноплі та похідних речовин, прискорили вирішення цього питання на законодавчому рівні.

У процесі добору емпіричних показників та для досягнення мети і завдань дослідження, була проведена анкета «Моє ставлення до легалізації медичного канабісу». Опитування проводилось у Дубровицькому ліцеї.

В анкетуванні, яке проводилось в рамках даного дослідження, взяло участь 77 респондентів. З них 63, 6% осіб жіночої статі (49 осіб), 36,4% - чоловічої (28 осіб). Вік респондентів складає від 15 і більше 30 років.

Рівень освіти респондентів: переважно учні закладу, а також особи, які мають середню спеціальну освіту 9, 1%; особи з вищою освітою – 19 (24,4%). Професійна приналежність респондентів: учні 53,2%, студенти 1,3%, військовослужбовці 1,3%, спеціалісти різного роду і занять разом 44,2%.

З переліку поданих, на запитання «Чи маєте розуміння, що таке «легкі наркотики», 84,4% респондентів відповіли, що розуміють ці поняття, 15,6% відповіли, що вперше про це чують.

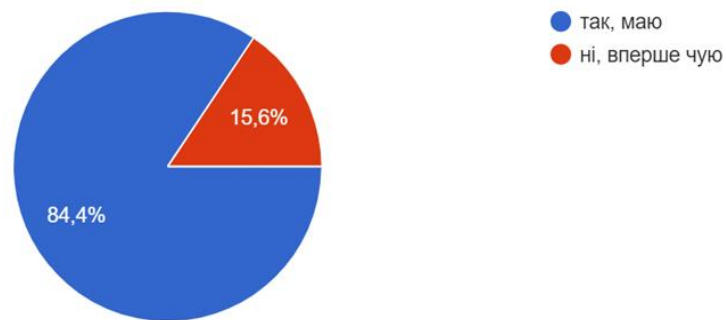


Рисунок 1 – Чи маєте розуміння, що таке «легкі наркотики

На запитання «Чи підтримуєте ви легалізацію медичного канабісу?» 40,3% відповіли стверджувально, 23,4% висловилися проти, не визначилися у цьому питанні 36,4 5 респондентів.

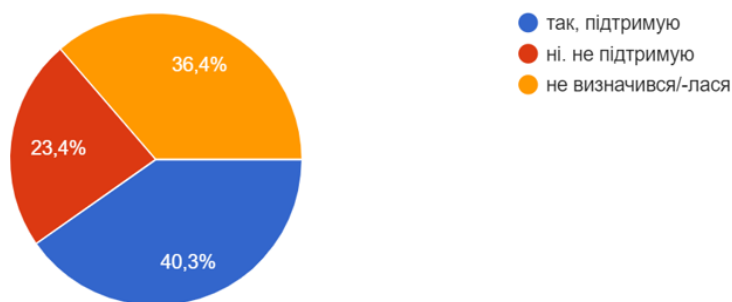


Рисунок 2 – Чи підтримуєте ви легалізацію медичного канабісу?

На запитання «На вашу думку, тема опитування є актуальною в українському суспільстві?» 28,6% опитаних відповіли, що найважливіша Перемога, 19,5% респондентів відповіли, що є проблеми більш важливі, 28,6% вважають найбільш актуальними питання - питання нашої Перемоги, 50,6% від решти опитуваних питання легалізації медканабісу вважають проблемою актуальною.



Рисунок 3 – На вашу думку, тема опитування є актуальною в українському суспільстві?

У ході анкетування були виявлені наступні результати: з проблемами легалізації респонденти обізнані, на наркотизацію суспільства це не вплине, питання для суспільства є актуальним.

Отже, канабіс в Україні – це тема, яка в останні роки стала предметом гострого суспільного дискурсу. Різні категорії людей цікавляться питанням легалізації цієї рослини, адже вони сподіваються на зміни в законодавстві, які дозволили б використовувати канабіс у медичних або навіть рекреаційних цілях. Правового статусу канабісу в Україні набув в грудні минулого року: Верховна Рада проголосувала за основу законопроекту №7457. Легалізація медичного канабісу відкриває можливості для українського бізнесу. Фармкомпанії можуть виробляти нові препарати, аграрії отримають доступ до нової ніші вирощування медичних, а не лише промислових конопель. Станом на літо 2022 року в Україні працювало близько 30 компаній, які вирощують промислові коноплі. Загальний обсяг посівів був майже 4000 га (загалом в Україні 42 млн га сільськогосподарських земель).

У виробництві в Україні зацікавлені також міжнародні компанії. Але є низка викликів. Найбільш придатний регіон для вирощування конопель – південь України, частково окупований російськими військами та сильно постраждав від наслідків підризу Каховської ГЕС. По-друге, конопляний бізнес вимагає інвестицій і часу. Легалізація канабісу може мати значний вплив на економіку України у різних сферах: створення нових ринків та індустрій, а також може стати новим напрямком для сільського господарства. Це може стимулювати розвиток сільських територій, створюючи нові робочі місця та збільшуючи доходи сільських господарств.

У виробництві: легалізація дозволить розвивати виробництво продуктів на основі конопель, включаючи медичні препарати, текстиль, харчові продукти та будівельні матеріали.

Податкові надходження: держава може збирати податки з виробництва, продажу та споживання продуктів на основі конопель. Це може стати додатковим джерелом доходів для бюджету.

Ліцензії та регулювання: держава може отримати дохід від видачі ліцензій на вирощування, виробництво та продаж канабісу. Створення робочих місць: розвиток галузі канабісу може призвести до створення робочих місць у сільському господарстві, виробництві, продажу та інших супутніх галузях.

Зменшення незаконної торгівлі: легалізація може допомогти зменшити незаконну торгівлю та контролювати якість продукції.

Медичні та наукові дослідження: розвиток медичних продуктів на основі канабісу може призвести до нових методів лікування різних захворювань та створення нових лікарських препаратів.

Наукові дослідження: легалізація може стимулювати наукові дослідження у сфері конопель, що може призвести до нових відкриттів та інновацій.

Важливо враховувати, що легалізація канабісу потребує детального регулювання, контролю та вивчення наслідків для суспільства, здоров'я та безпеки. Необхідно впроваджувати ефективні механізми контролю якості продукції, встановлення вікових обмежень на доступ до неї та регулювання ринку, щоб уникнути негативних наслідків.

Список літератури:

1. Відмінність медичної марихуани від рекреаційної. Спосіб доступу URL: <https://bongs.in.ua/uk/cannabis-treatment/>
2. Горшкова Л. М. Каннабіс: [монографія]. Ч. 1. Глухів. держ. пед. ун-т. – Глухів, 2007. 138 с.
3. Гузенко І.М. Прояви девіантної поведінки серед учасників бойових дій та їх профілактика. Психологія національної безпеки і благополуччя особистості: тези І Міжнародної науково-практичної конференції, м. Львів 14–15 березня 2019 року. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2019. С. 50–51.
4. Довідник конопляра / Ткаченко С.М., Мохер Ю.В., Лайко І.М. та ін. Суми: Еллада, 2021. 27 с.
5. Єдина конвенція про наркотичні засоби 1961 // Велика українська юридична енциклопедія. У 20 т. Т. 17. Кримінальне право / В. Я. Тацій (відп. ред.) та ін. 2017. С. 194.
6. Конвенція про боротьбу з незаконним обігом шкідливих лікарських речовин 1936 (Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю70 Ю.С. Шемшученко). Спосіб доступу URL: [https://leksika.com.ua/20031219/legal/konventsia_pro_borotbu_z_nezakonnim obi gom shkidlivih likarskih rechovin 1936](https://leksika.com.ua/20031219/legal/konventsia_pro_borotbu_z_nezakonnim_obi_gom_shkidlivih_likarskih_rechovin_1936)
7. Коноплі. Терміни та визначення понять. Київ: Держспоживстандарт України, 2010. III, 35 с., включ. обкл. (Нац. стандарт України).
8. Коноплі в агрокультурі України і світу. Історичний екскурс та сучасність. Спосіб доступу URL: [https://24tv.ua/ru/konopli_v_agrokulturi_ukrayini_i_svitu_istorichniy_ekskurs_ta_su chasnist n1317558](https://24tv.ua/ru/konopli_v_agrokulturi_ukrayini_i_svitu_istorichniy_ekskurs_ta_su_chasnist_n1317558)
9. Легалізація канабісу в Україні. Погляд з міжнародної точки зору. Спосіб доступу URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2023/08/10/703098/>
10. Насіння конопель. Технічні умови. Київ : ДП "УкрНДНЦ", 2016. III, 8с.

Анастасія Гречко, ліцеїстка 9ПІ-2 класу

Наталія Ленартович, учителька української мови та літератури

вищої кваліфікаційної категорії

КЗ «Подільський науковий ліцей» Вінницької обласної Ради

м. Вінниця

ФЕМІНІТИВИ

Дослідження фемінітивів є важливим в контексті пошуку шляхів досягнення гендерної рівності та розуміння впливу мови на формування соціокультурних стереотипів. Розгляд цієї теми допомагає розкрити складні взаємозв'язки між мовою, гендером та суспільством, сприяючи побудові більш інклюзивного мовного середовища та розвитку гендерних досліджень.

Мета: ретельне вивчення феномену фемінітивів у сучасному мовознавстві. Зокрема, метою є аналіз актуальності теми фемінітивів, визначення їхньої ролі в українській мові.

Об'єкт дослідження: фемінітиви.

Предмет дослідження: особливості та функції фемінітивів.

Що таке фемінітиви. Мова є невід'ємною складовою нашого життя, вона відображає культурну спадщину та систему цінностей суспільства. Вивчення мови дозволяє нам краще розуміти культурні погляди та соціальні реалії. В контексті мовознавства та гендерних досліджень особливо актуальним є вивчення фемінітивів - лексичних одиниць, що вказують на жіночу стать чи роль у суспільстві.

Фемінітиви відображають становище жінки в суспільстві та впливають на сприйняття гендерних ролей. Дослідження цієї теми допомагає зрозуміти мовні механізми формування гендерної ідентичності та розкриває складні соціокультурні динаміки.

Впровадження гендерного паритету в українській мові. У ситуації фактичної багатомовності в українському суспільстві та очевидної тенденції до українізації виникає підвищений інтерес до периферійних явищ української мови, таких як, наприклад, фемінітиви, і погляди носіїв мови на їхню природність та необхідність використання. Дискусії щодо мовних явищ часто відбуваються на публічних форумах, але погляди на ці питання різняться. Проте важливим є інтерес до мовної рефлексії серед носіїв української мови, а також бажання формувати мовну культуру як серед фахівців, так і серед самого населення. Розгляд мовних питань є проявом певної ідеологічної позиції, в межах якої використання фемінітивів розглядається як вияв гендерно-чутливої мови, що пов'язано з рухом за рівноправність статей і боротьбою з дискримінацією. Вивчення гендеру як аспекту соціокультурної структури статі в українському мовному та культурному просторі набуло великої популярності сьогодні, особливо з початку ХХІ століття, через значні трансформації, що відбулися в українському суспільстві з початку 90-х років минулого століття. Ці трансформації суттєво змінили спосіб життя і мислення українців, а також вплинули на їх усвідомлення національної ідентичності. Гендерні дослідження, спочатку розвивалися в контексті зарубіжної феміністської лінгвістики, але з часом вони розширили свої рамки і впливали на інші соціальні науки, що сприяло формуванню гендерної лінгвістики в Україні. Інтенсивний розвиток нових напрямків у соціальних науках та активізація міждисциплінарних досліджень, в тому числі у контексті когнітивної лінгвістики, соціолінгвістики та психолінгвістики, визначили понятійно-термінологічний і методологічний апарат гендерної лінгвістики. Сьогодні можна говорити про формування української національної гендерної лінгвістики, оскільки саме національний контекст стає домінантним у лінгвокультурній свідомості українців. [1]

Для словників української мови 1900-х–1930-х років була характерна значна кількість фемінітивів, які описували професійну діяльність жінок та їх стану належність. Так, у словнику Бориса Грінченка (1907–1909 рр.) можна знайти такі слова, як дончиця (донська козачка), лікарка, комірниця (квартирантка). У словнику Дмитра Яворницького (1920 р.) є такі фемінітиви:

домовласниця, колежанка. У словнику А. Кримського (1924–1932 pp.) знаходимо слова професорка, заступниця, викладачка і навіть державниця, заставниця та владниця.[1]

Але навіть тут наші “сусіди” захотіли внести свої корективи, тому Сталінський режим перешкодив подальшому поширенню в українській мові фемінітивів. Тоталітарна система не відкидала мовне різноманіття, а навпаки, радянська влада намагалася уніфікувати та прибрати все, що могло б стимулювати вільнодумство.[1]

Сталінська мовна реформа також призвела до того, що значна кількість фемінітивів української мови була вилучена. Фемінітиви, що є мовним явищем, не зв'язаним з питаннями правопису, базуються на лексикології та словотворі. Однак у радянській постанові від 5 вересня 1933 року "Про Український правопис" стверджувалося, що "Правопис, ухвалений М. Скрипником 6-го вересня 1928 року, спрямовував розвиток української мови на польську, чеську буржуазну культуру. Це встановлювало бар'єр між українською та російською мовою, гальмувало вивчення грамотності широкими трудящими масами". Це фактично означало одне: українську мову спробували максимально зблизити з російською, для якої у ті часи активне утворення фемінітивів було нехарактерним.[1]

Після процесів деукраїнізації, українська мова залишалася зорієнтованою на використання найменувань чоловічого роду, і ця тенденція зберігалася до часів незалежності України. Навіть наявність фемінітивів у мові здавалася обмеженою, а їхня присутність у радянських словниках іноді супроводжувалася позначками "розмовне" та "зневажливе". Це свідчить про те, що використання фемінітивів часто сприймалося як несприятливе для жінок, або навіть як засіб глузування з них.[1]

У той же час, в українській діаспорі, зокрема серед двох мільйонів українців у Північній Америці, залишалися активною використання норм української мови з 1920-х років. Це свідчить про те, що за межами України фемінітиви залишалися прийнятними і нормативними формами мовлення.[1]

Фемінітиви в літературі. Розвиток писемних, культурних і релігійних традицій у давньоукраїнському періоді суттєво вплинув на формування категорії жіночості. Українська мова успадкувала багато іменників від праслов'янської та індоєвропейської мов, що стали основою для формування категорії жіночості. Ці іменники використовувалися для назв осіб за їхніми родинними зв'язками, діяльністю, станом та іншими характеристиками, і вони активно використовувалися в писемних творах того періоду, включаючи перші пам'ятки української писемності.[2]

Також творчість усім відомого Т.Шевченка мала значний вплив на становлення та розвиток сучасної української літературної мови. Видатний український поет зробив величезний внесок у закладення її нових норм, а також у подальше її оновлення і вдосконалення. Слід зауважити, що Т. Шевченко часто використовував у своїх творах книжні та розмовні фемінітиви староукраїнської мови, наприклад: царівна, гетьманша, полковниця, диякониця, генеральша, попівна, гусарка, сотничка, титарівна, превосходителька,

крамарівна, пряха, швачка, натурщиця, артистка, ключниця, орандарка, шинкарка, перекупка, світилка тощо.[1]

Нейтралізація мови як альтернативний метод боротьби з лінгвістичним сексизмом. Мовна рівність та гендерна рівність часто взаємопов'язані. Загальні й професійні найменування осіб жіночої статі вже виходять на рівень загальноновживаних і скоро перетворюються на стилістично нейтральні та рівнозначні порівняно з найменуваннями осіб чоловічої статі. Жінки та чоловіки по-різному користуються мовою, що відобразилося в історичному розвитку суспільства та в самій структурі мови.[1]

Дослідження сотень мов світу підтверджують існування різного рівня гендерної нерівності, переважно на користь чоловіків. Мовні категорії формують уявлення про світ, де жінка часто уявляється як «другорядна», «інша» або «гірша», а іноді навіть стає «невидимою». [1]

Необхідності виправлення мовної несправедливості є в сучасному світі, де це допоможе подолати усталені бар'єри між статями. Варіант нейтралізації мови, на думку сучасних мовознавців, може вирішити цю проблему. Це означає використання мовних моделей, які замінять гендерно-марковані форми на гендерно-нейтральні, такі як заміна чоловічих частин іменників на нейтральні, або використання безособових, заперечних, неозначених, вказівних займенників, що дозволяють називати особу, не вказуючи стать.[1]

Проте, для української мови процес нейтралізації не набув такого поширення, і в процесі перекладу гендерно нейтральної лексики з деяких мов українською виникають труднощі, оскільки деякі лексеми не мають гендерно-нейтральних відповідників.

Вплив фемінітивів на структуру мови. Фемінітиви впливають на структуру мови різними способами, відображаючи та впливаючи на соціокультурні аспекти суспільства. По-перше, вони додають різноманітності та виразності у мовленні, дозволяючи мовцям точніше передавати свої думки та ідеї, особливо в контексті статевої ідентифікації. Використання фемінітивів також сприяє уникненню стереотипів та узагальнень, що можуть бути пов'язані з виключно чоловічими формами іменників.

Другим важливим аспектом є підтримка рівноправ'я та рівного представництва статей у суспільстві. Введення фемінітивів до мови відображає зростаючий аспект рівності між чоловіками та жінками, підкреслюючи важливість рівних можливостей для обох статей. Крім того, використання фемінітивів сприяє мовній гнучкості та розширює мовний арсенал, надаючи мові додаткові засоби для точного вираження ідей.

Культурний контекст також важливий у розумінні значення та вживання фемінітивів. У деяких культурах вони можуть мати особливе значення та відображати соціокультурні норми та стереотипи. Таким чином, використання фемінітивів може бути важливим не лише з лінгвістичної, а й з культурної та соціальної точки зору.

Фемінітиви роблять мову більш різноманітною, виразною та адаптивною до змін у суспільстві, підтримуючи ідею рівноправ'я та відображаючи культурні та соціальні реалії. Їхня роль у мові важлива для створення більш інклюзивного та рівноправного суспільства.

Фемінітиви – це слова, що утворюються від чоловічих іменників для позначення жіночої статі або особи. Вони відображають соціокультурні аспекти мови, відображаючи суспільні уявлення про стать та роль жінки в суспільстві. Значення фемінітивів часто відображає асоціації з жіночістю, чутливість та емоційність. Використання фемінітивів може бути важливим кроком у досягненні гендерної рівності в мові, сприяючи врахуванню різноманітних ідентичностей та униканню стереотипів. Історія фемінітивів сягає давніх часів, і вони мають різні варіанти та форми в різних мовах. Використання фемінітивів може бути складним з точки зору правопису та граматики, але вони відіграють важливу роль у формуванні культурного контексту та розвитку мовної свідомості.

Процес включення фемінітивів в українській мові є не завершеним і ще більш складним. Фемінітиви в українській мові існують вже з XVI століття, проте через те що в минулому жінкам не можна було займатися більшістю чоловічими професіями, то ці назви професій закріпилися саме в чоловічому роді. Хоча українська мова й багата на фемінітиви, але у 30-тих роках СРСР почало штучно викреслювати з мови фемінітиви, для того щоб всі були „товарищами”, у результаті більшість фемінітивів звучать для нас дивно.

Розглянувши особливості реалізації гендерної ідентичності через використання фемінітивів, а також їх вплив на структуру мови та використання у літературі, стає очевидним, що ці тенденції актуальні й важливі для сучасного українського мовлення і варто продовжити їх вивчення.

Список літератури:

1. Спосіб доступу URL: <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/f74a1896-f628-4e6d-85c0-a1483c254d43/content>
2. М.П. Брус «Фемінітиви в українській мові: генеза, еволюція, функціонування». Спосіб доступу URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Brus_Mariia/Feminityvy_v_ukrainskii_movi_heneza_ev_oliutsiia_funktsionuvannia.pdf?PHPSESSID=0s4lmgrgg319ce3q7lh948c7r2

Вероніка Грода, учениця 6 класу
Жанна Балагур, учитель музичного мистецтва
Наталія Царенко, учитель української літератури
Гімназії №5 Шепетівської міської ради
м. Шепетівки, Хмельницька обл.

ФЕНОМЕН МУЗИЧНОЇ ІНДЕТИФІКАЦІЇ УКРАЇНЦІВ ЗАСОБАМИ ТВОРІВ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В ЧАС РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Активна воєнна фаза, яка розпочалася із повномасштабного вторгнення Росії на українські території 24 лютого 2022 року, відкрила для світової спільноти українську музику в новому статусі, внесла суттєві коригування в

ідентифікацію національної музики на міжнародній арені, сприяла новій хвилі музичної творчості українців.

У перші дні війни 2022 року громадськість була глибоко шокована агресією, тому активних музичних відгуків не було – країна перебувала в обороні, захисті та евакуації. Але серед перших творів, що стали символом стійкості та мужності був український національний гімн «Ще не вмерла Україна».

Другою за популярністю після гімну, в Україні стала пісня січових стрільців (на сл. С. Чарнецького) «Ой у лузі червона калина». Вона уособлює сучасні виміри боротьби України за незалежність від Росії, проти її військової агресії. Те, що саме ця пісня знайшла своє друге життя, видається не випадковим. Адже пісенна поезія українських Січових стрільців також створювалася в умовах відстоювання української державності, потреби воєнної боротьби України, утвердження національно-визвольної ідеології.

Соліст гурту «Бумбокс» А. Хливнюк на початку повномасштабної війни заспівав її на Софійській площі у Києві. Після цього пісня стала справжнім світовим хітом, лунає у всьому світі у вокально-хоровому та інструментальному аранжуванні українських і зарубіжних митців.[1]

Музична творчість українців у час війни набирає обертів. Активно створюються нові композиції.

Протягом багатьох віків український народ створював власні традиції, в яких відобразилися національний характер і волелюбність наших предків. Джерелом таких традицій є героїчне минуле нашого народу, відображене в історичних думках, народних піснях, у творчості видатних українських митців, зокрема у поезії Кобзаря.

Тарас Шевченко – видатний поет, художник, справжній син свого народу. Сьогодні не можна уявити українську літературу, культуру та історію без творчого доробку великого Кобзаря. Його ліричні твори геніальні, а картини – шедеври українського мистецтва.

Патріотичні мотиви в поетичних творах Тараса Шевченка пронизують кожен рядок. Він був справжнім борцем свого народу. Адже мало хто у світовій історії з таким же запалом захищав незалежність своєї Батьківщини, свободу кожного українця. Робив це Тарас Григорович і словом, і ділом. Його твори піднімали народ, спонукали до дій. Найвідомішими патріотичними поезіями стали: «Заповіт», послання «І мертвим, і живим, і ненарожденним..», «Мені однаково...» та інші.

Тарасу Шевченку ніколи не було однаково за Вкраїну. І кожним рядком, ніби молитвою, заповідає це робити всім українцям. Він оспівує простих селян, возвеличує їх душевну красу, працелюбність, любов до рідного краю. В цьому проявляється патріотизм митця.

Патріотичні ідеї Кобзаря передалися у творчості талановитих письменників української літератури: І. Франка, Л. Українки, П. Мирного, М.Вовчка та інших.

Т. Шевченко – це самобутній діамант нашої культури, він вірив сам у краще і закликав це робити кожного. Та й досі закликає вірити, надіятись, бо тільки з надією в серці людину ніщо не зламає.

З початком війни Росії проти України у 2014 році і повномасштабного вторгнення у 2022 році твори Тараса Шевченка звучать ще більш пророче, а кожне слово віддається в серці. І саме в ці важкі часи українці звертаються до його слів за підтримкою.

Борітеся — поборете!

Вам Бог помагає!

За вас правда, за вас слава

І воля святая! [2]

Вже сама по собі назва «Кобзар» натякає, що це могутнє джерело для натхнення музикантів. А надзвичайна мелодійність і ритмічність поезій Тараса Шевченка зробили його одним із наймузичніших поетів світу. До творів Шевченка зверталось кілька поколінь композиторів — вони стали піснями та романсами, симфонічними поемами, операми, ораторіями та балетами.

Так, музику на його твори написали Георгій Майборода, Юлій Мейтус, Кирило Стеценко, Ігор Шамо та інші, а музична збірка Миколи Лисенка «Музика до Кобзаря» нараховує майже 100 різножанрових творів.

Звичайно ж, на твори з Кобзаря звертають увагу і сучасні українські композитори та виконавці. Найбільше драматизм творів Шевченка припав до душі рок-музикантам, зокрема рок-балади є у творчості таких гуртів, як «Скрябін», «Кому вниз», «Мертвий півень», «Фата Моргана», «Андрій Середа» та інші. [3]

Одним з перших у рок-спрямуванні під час участі в проєкті “Кобзар. Нові акценти” у 2001 році Андрій Кузьменко презентував пісню на слова Т.Шевченка “Мені однаково чи буду...” . На мою думку, у виконанні саме Кузьменка передається той біль і смуток автора за Батьківщиною. [4]

Гурт “Кому вниз” має навіть цілий альбом з піснями, створеними на основі текстів Шевченка. Однією з таких пісень є “Суботів”, крізь призму музики та голос соліста передано великий біль України, кожне проспіване слово ніби пронизує тебе тими почуттями, що переповнювали автора у момент написання. [5]

Усім відомий вірш “Садок вишневий”, який передає піднесений настрій автора, змальовує тихий, весняний, сімейний вечір у звичайному українському селі. Львівський гурт “Мертвий півень” подав у грайливій формі цю поезію, яка передає той настрій Шевченка, маючи сучасне звучання [6]

Аналізуючи популярність пісень на тексти Тараса Шевченка на you tube, можу з упевненістю сказати, що першість за піснею «Думи» у виконанні Артема Пивоварова та Надії Дорофєєвої. Кліп на цю пісню на сьогодні має 49 млн переглядів. Пісня ж «Думи мої, думи» на музику українського композитора-класика В. Лисенка, у виконанні Василя Жданкіна, набрала 157 тис. переглядів. Це при тому, що з'явилась на платформі вона 9 років тому. Отже, очевидно, що сучасний варіант пісні має в рази більшу популярність серед слухачів.

Досліджуючи інші пісні на тексти Кобзаря, можна зробити схожі висновки, оскільки пісні на вірш «Мені однаково» вийшли у кількох виконавців. А саме: сестри Тельнюк, переспів співачки Веремії на муз. сестер Тельнюк і гурту «Скрябін». Глядацькі уподобання розташувались наступним

чином: 1-а сходинка – за гуртом «Скрябін» - 213 тис. переглядів; друга – сестри Тельнюк – 42 тис. переглядів; третя сходинка -Веремія – 29 тис. переглядів. Але слід зазначити, що через кілька років цей рейтинг може змінитися, бо, до прикладу, версія Веремії вийшла тільки рік тому, а пісні гурту «Скрябін» та сестер Тельнюк – відповідно 9 і 8 років тому.

Ще одна з найпопулярніших пісень на тексти Т. Шевченка – це «Тополя» гурту «Хочу Ще». Вона була написана на основі однойменного вірша Шевченка. Над створенням цієї пісні працювала також львівська бандуристка Христина Валович. Зйомки за режисурою Сергія Дядка відбувалися на території українських Карпат неподалік від курортного містечка Східниця, що на Львівщині, а також у промзоні старого Львова.

За сюжетом кліпу, "Тополя" розповідає сумну історію кохання, у якій дівчина відпустила свого коханого на війну, а він не повернувся з фронту. На сьогодні вона має 380 тис. переглядів, викладена на платформу 7 років тому.

Впевнено набирає обертів пісня гурту «Eteryal Production» «Не журися, Україно». За рік ротації вона має 133 тис. переглядів

Ще одна співана поезія – «Борітеся – поборете!» на музику Павла Табакова за рік на you tube набрала 99 тис. переглядів.

Отже, можемо скласти рейтинг найпопулярніших пісень на тексти Тараса Шевченка, які завантажені на you tube:

1 «Думи» Артем Пивоваров та Надія Дорофєєва;

2 «Тополя» «Хочу Ще»;

3 «Мені однаково» «Скрябін»;

4 «Не журися,Україно» «Eteryal Productio»;

5 «Борітеся – поборете» П. Табаков. Схема досліджень представлена на рис.1.

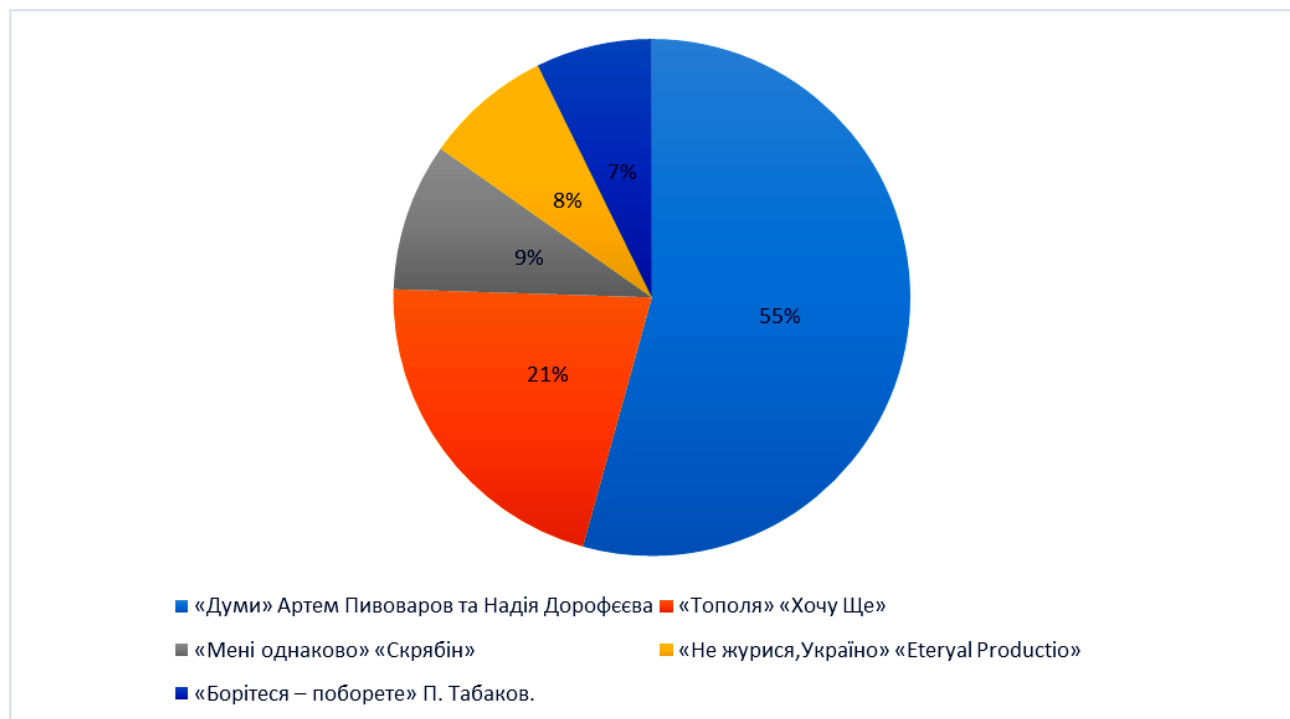


Рисунок 1 – Рейтинг найпопулярніших пісень на тексти Тараса Шевченка, які завантажені на відеохостингу «You tube»

При написанні роботи виникла потреба дослідити популярність українських хітів на тексти Тараса Шевченка серед молоді у вигляді гугл-форми для учнів 6-9 класів нашої школи. Анкета містила у собі 2 питання:

1. Які сучасні пісні на тексти Тараса Шевченка ви знаєте?

2. Яка музична композиція на слова Тараса Шевченка справила на вас найбільше враження?

На перше питання відповіді дали 93 учні. Опитувані мали змогу вибирати один або декілька варіантів. Найбільш популярною серед учнів була пісня «Думи» Артема Пивоварова, про яку згадало 66 учнів (71%). Наступною за рейтингом йде пісня на музику «Скрябіна» «Мені однаково» — 38 учнів (40,9%). Третю сходинку посідає музична композиція «Садок вишневий коло хати» гурту «Мертвий півень». За неї проголосували 30 учнів (32,3%). І останньою в нашому рейтингу стала пісня «Минають дні, минають ночі» у виконанні Артема Пивоварова і Ярмака, яка набрала 21 голос (22,6%). Схема досліджень представлена на рис.2

1. Яка пісня на слова Т.Шевченка справила на вас найбільше враження

 Копіювати

95 відповідей

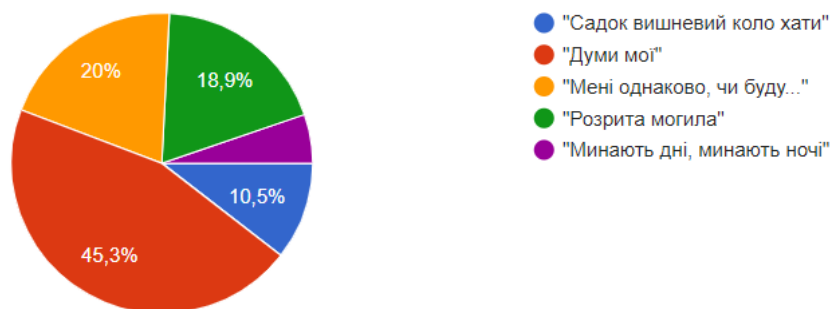


Рисунок 2 – Схема досліджень

На друге питання надійшло 95 відповідей, аналізуючи які виявлено, що 45,3% респондентів вразила пісня «Думи» А. Пивоварова та Н. Дорофєєвої; 20% надали перевагу пісні «Мені однаково» у виконанні «Скрябіна»; 18,9% набрала пісня «Розрита могила»; 10,5% – «Садок вишневий коло хати» гурту «Мертвий півень» і останньою є пісня «Минають дні, минають ночі» з результатом у 5,3%. Схема досліджень представлена на рис.3.

З дослідження робимо висновки, що результати опитування моїх однолітків щодо популярності пісень на тексти Шевченка збігаються з аналізом переглядів на you tube і сміливо можна стверджувати, що найпопулярнішою піснею на цей момент є «Думи» у виконанні Артема Пивоварова і Надії Дорофєєвої. А далі рейтинги різняться. За переглядами на you tube, друга сходинка за піснею «Тополя» гурту «Хочу ще», а за опитуванням — пісня «Мені однаково» «Скрябіна». Відповідно до переглядів на you tube ця пісня має третє місце, а серед моїх однолітків на третьому місці «Садок вишневий коло хати» гурту «Мертвий півень». Дані дослідження наведені у таб.1.

93 відповіді

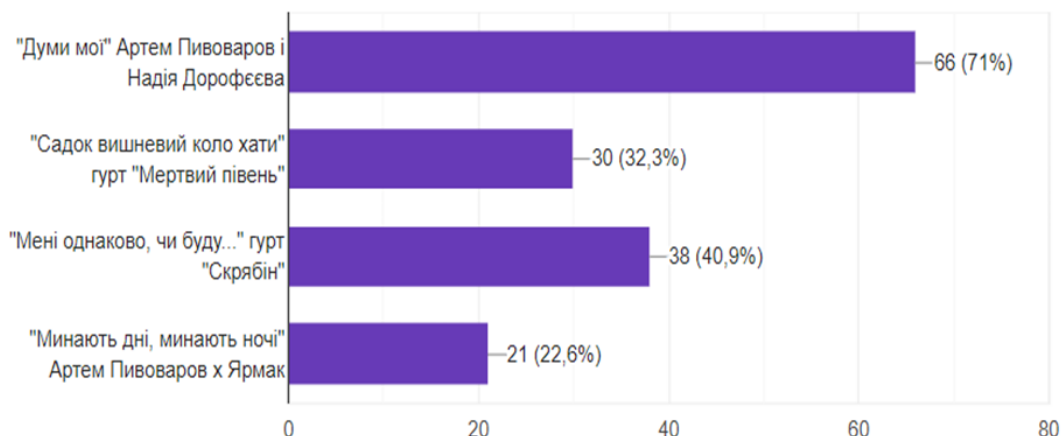


Рисунок 3 – Схема досліджень

Таблиця 1 – Дані досліджень

Місце	Рейтинг you tube	Рейтинг моїх однолітків
1	«Думи» муз. А. Пивоваров і Н. Дорофєєва	
2	«Тополя» у виконанні «Хочу ще»	«Мені однаково» гурту «Скрябін»
3	«Мені однаково» гурту «Скрябін»	«Садок вишневий коло хати» гурту «Мертвий півень»

У результаті написання наукової роботи на тему «Феномен музичної ідентифікації українців засобами творів Тараса Шевченка в час російсько-української війни» було виявлено цікаві тенденції сучасної української культури. Аналізуючи сучасні пісні українських виконавців на тексти поезії Шевченка, можна зробити висновок, що творчість великого поета відіграє значну роль у формуванні національної свідомості та вираженні патріотичних почуттів українського народу навіть у складний період війни.

На основі результатів дослідження серед учнів школи бачимо, що пісня "Думи" виконавця Артема Пивоварова зайняла перше місце, демонструючи велику популярність серед молоді. Ця пісня, як і багато інших композицій на тексти Шевченка, пронизана глибокими почуттями, які відображають болісні реалії війни та прагнення до свободи й незалежності.

На другому місці розташувалася пісня "Мені однаково" гурту "Скрябін". Ця композиція також відображає актуальні проблеми сучасного українського суспільства, але знаходить своє віддзеркалення в класичній поезії Шевченка, що свідчить про постійну актуальність і вплив творчості поета на сучасну культуру.

На третьому місці знаходиться пісня "Садок вишневий коло хати" виконавців гурту "Мертвий півень". Ця композиція, як і багато інших творів Шевченка, має глибокий символічний зміст та відображає важливі теми української національної ідентифікації.

У цілому, результати дослідження показують, що спадщина Тараса Шевченка продовжує жити в серцях українців, особливо в періоди випробувань

та важких віх історії України. Його твори відіграють важливу роль у формуванні національної самосвідомості та укріпленні національного духу. Таким чином, музична ідентифікація засобами творів Шевченка стає своєрідним символом єднання та опори для українського народу у важкі часи.

Список літератури:

1. Від музики Майдану до музики війни: український феномен Спосіб доступу URL: <http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/download/237/6305/13340-1?inline=1>
2. Шевченко Т. Кобзар. Повна ілюстрована збірка [Текст] / предм. І.Дзюби. – Харків: Книжковий клуб, 2010. с.312
3. Рок-Шевченкіана. Спосіб доступу URL: [Рок-Шевченкіана | Українська музика та сучасна рок-культура \(rock-oko.com\)](http://rock-oko.com)
4. Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=xQbBTs6xP-A>
5. Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=zl57ZW9NYfE>
6. Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=y4v0IfQBZS>
7. Лепкий Богдан. Про життя і твори Тараса Шевченка. К. 1994. 125 с.

Вікторія Дворніченко, учениця 6-А класу

*Ольга Уминська, учитель української мови та літератури
Дніпровський ліцей №31 «Пріоритет» Дніпровської міської ради
м. Дніпро*

ТРАДИЦІЇ ПИСАНКАРСТВА ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

Писанка – одна з найдавніших форм українського народного розпису. Досі не встановлено, коли виникло писанкарство, але ми знаємо, що воно сягає своїм корінням язичницьких часів. Так, наприклад, хоч найдавніша писанка і датується IX ст. (період Київської Русі), але з аналізу символіки розпису науковці припускають більш раннє походження писанки.

Писанка поєднує собі два начала: саме яйце як початок життя та орнамент, нанесений на ньому, який передавав уявлення наших предків про навколишній світ та їхні вірування.

Темою нашого дослідження стали традиції писанкарства Дніпропетровщини, адже, на жаль, за часів Радянського союзу в нашому регіоні мистецтво писанкарства почало занепадати, на відміну від західних областей України, наприклад. Проте залишалися поодинокі майстри, які зуміли зберегти традиції писанкарства Дніпропетровщини, існують родини, де таїнство розпису яєць передавалося з покоління в покоління і дійшло таким чином до наших часів. Тому дуже важливо відтворювати писанкарство в нашому регіоні, досліджувати його локальні особливості, виносити цю тему в публічний простір та залучати молодь до збереження традицій пращурів.

Створення писанок тісно пов'язане з рослинним світом через орнаменти, нанесені на яйце та безпосередньо технологію виготовлення, де

використовуються рослинні матеріали. Так, за даними дослідників, для створення писанок здавна на теренах нашого краю використовували рослинні фарби – з лушпиння цибулі, кори дуба, зелених волоських горіхів тощо.

Для Катеринославщини (Дніпропетровщини) характерні писанки з насиченим тлом, переважала жовта, брунатна, зелена і коричнево-чорна гама кольорів. У писанках Наддніпрянщини дослідники виявляють також мотиви писанок, характерні для Полтавщини, Поділля та Бессарабії. Писанку розділяли на поля. Квіти завжди зображувались розгорнутими і розмальовувались в основному трьома кольорами: білим, жовтим та червоним. Для розпису використовувались широкі лінії.

Для Дніпропетровщини характерні в основному рослинні орнаменти – хрещаті квіти в різних варіаціях, горизонтальні гілки, листя. Часом зустрічаються тюльпани.

Одним із найпопулярніших рослинних орнаментів у нашому регіоні вважається «Гвоздика». Це стилізоване зображення дерева життя. Такий символ є одним із найпоширеніших на рушниках, розписах, витинанках і писанках. Дерево життя - це символ будови всесвіту, що складається з підземного, земного і небесного ярусів, це символ роду (предки і нащадки), символ часу (минуле, теперішнє, майбутнє).

Щоб створити такий орнамент, потрібно поділити яйце навпіл однією лінією по вертикалі. З обох боків пишеться гілочка з квіткою. Пелюстки малюються окремо одна від одної, мають не округлий, а зубчастий край, унизу гілки з обох боків зображуються листки, зверху - невелика пташечка [1]. Є припущення, що листя на писанці з таким орнаментом символізує минуле, квіти - теперішнє життя (сподівання на процвітання), пташка - небесну майбутню свободу.

Ми провели опитування щодо актуальності обраного нами дослідження [2]. До участі долучився 131 учень КЗО «СЗШ№31» ДМР віком від 6 до 17 років. Учасникам було запропоновано дати відповідь на три запитання, проаналізувавши які, ми зробили такі висновки:

1. Майже 38,9% опитаних лише чули про писанкарство чи просто знають, що воно існує; 29,8% знають про розписування яєць завдяки школі, бо про ці традиції розповідали вчителі або задавали підготувати матеріал; і лише 15,3 % цікавиться створенням писанок і самостійно шукає відповідний контент в інтернеті. Хочемо зауважити, що 16% опитаних учнів зазначили, що традиції писанкарства зберігаються в їхніх родинях здавна і передаються поколіннями.

2. У більшості родин дітей, які взяли участь в опитуванні, шануються великодні традиції, проте створюються звичайні одноколірні крашанки або яйця оздоблюються різноманітними наліпками. Проте 7 учнів відповіли, що цього року спробують розписати великодні яйця, а 44 учні (33,6%) стверджують, що в їхній родині вже не вперше створюються писанки і вони знають символіку орнаментів.

3. Останнє питання дало змогу показати, що мистецтво писанкарства цікавить молодь, воно сприймається в першу чергу як частина української культури, яку потрібно розповсюджувати у світі. Цікаво, що 17,6% опитаних учнів сприймають писанку як сакральне таїнство, зв'язок зі своїми предками,

що вказує на глибше зацікавлення темою цими дітьми. Хоча варто зазначити, що 19% дітей відповіли, що їх взагалі не цікавить тема писанкарства.

Отже, писанкарство – одне із найдавніших видів мистецтв українського народу. В орнаментах писанок заховані вірування та світосприйняття наших предків, тому дуже важливо відроджувати традиції писанкарства зараз, особливо в тих регіонах, де в радянські часи знищувалась українська культура, стиралась українська ідентичність, зокрема й на Дніпропетровщині.

Для нашого регіону характерне використання рослинних матеріалів та рослинних орнаментів при створенні писанок. Одним із найпопулярніших є орнамент «Гвоздика».



Наше дослідження показує, що молодь, зокрема школярі, цікавляться писанкарством, готові знайомитись з особливостями цього мистецтва, пробують самі створювати писанки, саме тому тема писанкарства і нині залишається актуальною.

1. Зображення писанки Дніпропетровщини, створене авторкою дослідження.

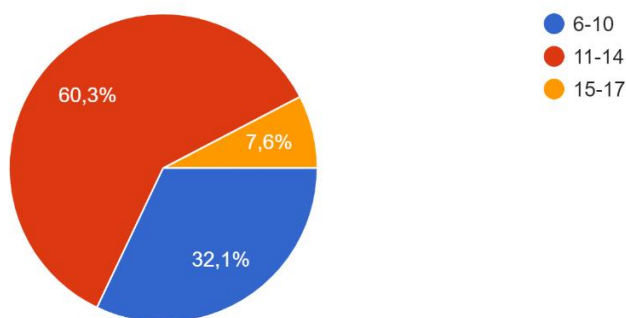
<https://www.youtube.com/watch?v=GA17oD3ywk0>
(відео 1 зі створенням дитиною писанки)

<https://www.youtube.com/watch?v=z0Neu3fL9hQ>
(відео 2 зі створенням дитиною писанки)

2. Результати дослідження серед учнів ліцею:

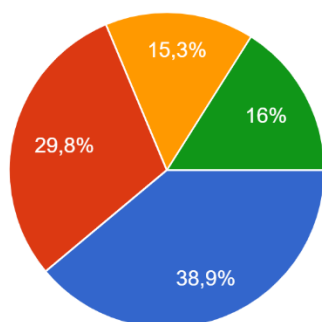
Вкажіть, будь ласка, скільки Вам років

131 відповідь



Чи знаєте ви щось про розписування писанок в українській культурі?

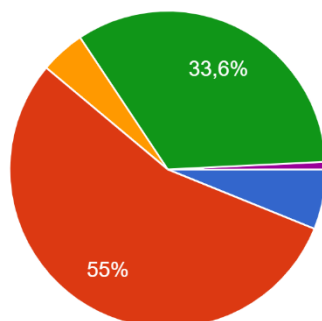
131 відповідь



- щось чув(ла); знаю, що таке існує
- знаю, бо розповідали на уроках; готував(ла) доповіді про писанкарство тощо
- дивився (дивилася) багато цікавого контенту в інтернеті, бо мене цікавить ця тема
- традиція писанкарства зберігається в моїй родині, тому знаю з розповідей бабусі, мами або інших родичів

Чи є звичай у вашій родині створювати писанки на Великдень?

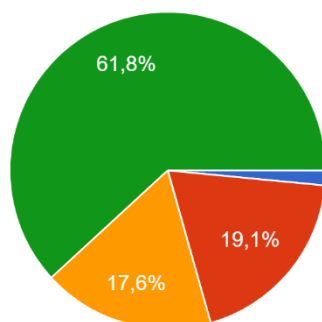
131 відповідь



- ні, ми взагалі не дотримуємося великодніх традицій
- ні, ми тільки фарбуємо (створюємо крашанки) або користуємося різном...
- я планую спробувати цього року, бо вивчав(ла) це питання
- так, у нашій родині шанується писанкарство, ми розписуємо яйця і...
- я планую спробувати цього року, бо вивчала це питання

Чи потрібно, на Вашу думку, відновлювати традиції писанкарства в нашому регіоні?

131 відповідь



- ні, це мистецтво вже віджило своє і нікому не цікаве
- не знаю, мене такі теми не цікавлять
- так, бо це сакральне таїнство, яке пов'язує нас із нашими пращурами
- так, бо це частина нашої української культури, яка потребує оновлення, модернізації та світового розголосу

Список літератури:

1. Манько Віра. Українська народна писанка – Л.: Свічадо, 2008 – 81 с.
2. Спосіб доступу URL: <https://uain.press/articles/412084-412084>
3. Писанкарство – давні традиції українського народу. Спосіб доступу URL: <https://uamodna.com/articles/vid-mista-do-mista-osoblyvosti-ukrayinsjkyh-pysanok-v-riznyh-regionah-ukrayiny/>

4. У Дніпропетровську презентували писанки за традиціями рідного краю.
Спосіб доступу URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/24977240.html>

5. Писанки Катеринославщини. Спосіб доступу URL: <https://www.libr.dp.ua/?do=student&idm=2&idpp=335&idp=46&ida=339>

6. Телеканал «Відкритий». Спосіб доступу URL: <https://opentv.media/paski-ta-pisanki-mistetstvoznavitsya-dnipra-pro-velikodni-traditsiyi-na-dnipropetrovshhini>

*Ілля Дьячок, учень 11 класу
Дніпровський ліцей №31 «Пріоритет» Дніпровської міської ради,
Наталя Дьячок, докт. філол наук, проф.,
ДНУ імені Олеся Гончара
м. Дніпро*

ОСОБЛИВОСТІ ПОЯВИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕЯКИХ ІТ-ТЕРМІНІВ З ПОЗИЦІЙ СУЧАСНИХ МОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ

Теорію термінологійних систем досліджувала велика кількість науковців – лінгвістів-фундаменталістів, прикладників, дотичних до різних нелінгвістичних галузей знань. Та попри це сучасний мовознавчий науковий простір має певні лакуни щодо номінацій тієї чи тієї сфери діяльності людини, зокрема ІТ-технологій, що й зумовлює актуальність нашої розвідки.

Також сьогодення висуває додаткові вимоги до створення будь-яких номінацій – загальновживаних чи спеціальних. Це пов'язано з темпом життя та активністю суспільства, тенденцією до економії мовних зусиль і тим чинником, що зумовлений цією тенденцією, а саме – прагненням мови до «слівності», до синтетизму. Це означає, що людині простіше вкласти складне значення у просту – словесну – номінацію, замінити багатослівне (аналітичне) найменування однослівним (синтетичним) за умови збереження початкового значення, наприклад: англ. *Information Technology* – ІТ, *documents* – docs; укр. *багатофункціональний пристрій* – БФП, *програмне забезпечення* – ПЗ тощо. Очевидно, що наявні одиниці утворилися завдяки доволі відомому й подекуди традиційному процесу аббревіації. Утім він досі вимагає релевантного визначення, адже багато мовознавців, на нашу думку, потрактовували його у невідповідності з реальною лінгвальною дійсністю.

Метою статті є визначення процесу аббревіації на матеріалі ІТ-термінології.
Завдання:

1) продемонструвати актуальні скорочені найменування в царині термінологійних найменувань;

2) довести особливості зазначеного процесу на дібраному матеріалі.

Методи. Фактичний матеріал накопичений методом суцільної вибірки. Порівняння англomовних та україномовних термінів-аббревіатур здійснено за допомогою порівняльного методу. Опис мовних фактів виконано прийомами описового методу.

Викладення основного матеріалу. Беззаперечним фактом постає те, що наразі переважна більшість одиниць ІТ-термінології є англomовними. Тому й

приклади, які розглянуто в цьому дослідженні здебільшого англомовні. Отже, розглянемо особливості процесу абревіації загалом та ті одиниці, що з'явилися внаслідок його дії. Потрібно також зазначити, що досліджуване явище є універсальним для, наприклад, слов'янських та германських мов, представниками яких постають відповідно українська й англійська.

Спираючись на попередні дослідження, ми схильні розглядати їх як універбалізований (вербальний, словесний) еквівалент простого, складного слова чи словосполучення, тобто як слово, яке виникло внаслідок словесної інтерпретації словосполучення, має абсолютно тотожні вихідній одиниці лексичне й граматичне значення та синтаксичну функцію. А ця словесна інтерпретація з'явилася завдяки процесу абревіації. Тут ми розглядаємо дві різні за структурою номінативні абстрактні мовні одиниці: 1) номема на зразок «слово + абревіатура» (англ. *documents* – *docs*, *mld* – *milliard*, укр. *документи* – *доки*); 2) номема на зразок «словосполучення + абревіатура» (укр. *база даних* – *БД*; англ. *Minimum Viable Product* – *MVP*). Перша з цих типових одиниць входить до розряду структурних різновидів номеми з домінантою-словом, тобто є семантично тотожною одиницею, яка ототожнюється на рівні слова. В цьому випадку словесний дублет (абревіатура) створюється шляхом компресії слова. Друга представлена номінативна одиниця входить до розряду структурних різновидів номеми з домінантою-словосполученням, тобто є семантично тотожною одиницею, яка ототожнюється на рівні словосполучення. В другому випадку словесний дублет (абревіатура) номеми з колокативною домінантою створюється шляхом композитної компресії словосполучення.

Отже, абревіатуру ми визначаємо як слово, семантично тотожне певному словосполученню або більш комплексному слову, що стилістично збігається з цим словосполученням чи словом або інколи відрізняється від кожного з них рисами документальності та офіціозу, яке постає разом з ними дублетом однієї – спільної – номеми (абстрактної мовної номінативної одиниці – у термінологічній системі В. Никитевича). Саме тому ми розглядаємо відношення між абревіатурою і співвідносним з нею словом чи словосполученням як рівноправні реляційні, зумовлені внутрішньою вмотивованістю, за наявності семантичної тотожності. Загалом структура номеми досліджуваних зразків може бути репрезентована у такий спосіб:

словосполучення

номема

(с домінантою-словосполученням)

абревіатура.

Наприклад,

Application Programming Interface

номема

(*Application Programming Interface*)

API;

словосполучення

номема

(с домінантою-словом)

абревіатура.

Наприклад,

комп'ютер

номема

(комп'ютер)

комп.

Отже, приклади демонструють, що комплексна одиниця (вихідне словосполучення або нескорочене складне чи просте слово), названа номемою, прагне реалізуватися у більш коротких, максимально стислих, компресійних одиницях з метою передавання певної кількості інформації у стислій формі, що економить час і зусилля.

Найпоширенішими прикладами одиниць, створених за допомогою аббревіації, постають аббревіатури англійської та української мов, зокрема:

Minimum Viable Product – MVP,

One-to-one – 1:1,

Objectives and Key Results – OKR,

Application Programming Interface – API,

Minimum Viable Product – MVP,

Application – app,

direct message – DM,

artificial intelligence – AI,

Advanced Micro Devices – AMD,

application programming interface – API,

Advanced RISC Machine – ARM,

completely automated public turing test to tell computers and humans apart – CAPTCHA,

Complementary-symmetry/metal-oxide semiconductor – CMOS,

(distributed) denial-of-service attack – DoS attack, DDoS attack,

Cascading Style Sheets – CSS,

Open Computing Language – OpenCL,

База даних – БД,

Штучний інтелект – ШІ,

комплементарна структура метал-оксид-напівпровідник – КМОН-структура або КМОН-транзистор.

Висновки. Отже, ми дотримуємося думки, що кожен досліджувану аббревіатуру в межах термінологічних систем слід розглядати саме так, як розглядаємо такі ж за структурою і походженням одиниці в інших системах функціонування тієї чи тієї мови, – як універбалізований еквівалент словосполучення або іншого слова, тобто слово, яке з'явилося внаслідок словесної інтерпретації словосполучення чи слова, має теж саме значення, що і первинне словосполучення чи слово.

Все викладене свідчить про те, що досліджувані терміни-аббревіатури є мовленнєвими та / або текстовими формами номем певного зразка та тому є їхніми мовленнєвими та / або текстовими реалізаціями. У зв'язку з цим буде некоректним вважати такі одиниці результатом процесу словотворення.

Список літератури:

1. Булаховський Л. А. Основи мовознавства. Соціальна природа мови. Харків, 1928-1929.
2. Віняр М. Г. Закономірності оформлення новотворів способом аббревіації. <http://elibrary.kdpu.edu.ua/bitstream/pdf>
3. Дьячок Н. В. Основи теорії мовленнєвої номінації (на матеріалі номем з домінантою-словосполученням): монографія / Н. В. Дьячок. Дніпро, «Ліра». 2023. 226 с.
4. Дьячок Н. В., Датченко Ю. В., Куварова О. К. Аббревіація як засіб лінгвальної компресії в польській мові. Вісник науки та освіти (Серія «Філологія», Серія «Педагогіка», Серія «Соціологія», Серія «Культура і мистецтво», Серія «Історія та археологія»): журнал. 2023. № 3(9) 2023. С. 141-151.
5. Дьячок Н. В. Лексикологічні особливості вербальних реалізацій номінатом типу «словосполучення + еліптичний універб» у російській мові. Мовознавство. 2013. С. 46-57. Режим доступу: https://www.inmo.org.ua/assets/files/movoznavstvo/2013_6.pdf
6. Мацько О. М. Аббревіатури як згорнені мовні формули в дипломатичних текстах. Мовознавство. 2000. № 1. С. 31-36.
7. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава. Довкілля-К, 2010. 844 с.

*Камелія Дяченко, учениця 10-го класу
Світлана Полозенко, учитель зарубіжної літератури,
української мови та літератури
Черкаської гімназії №9 ім. О.М. Луценка
Черкаської міської ради Черкаської області
м. Черкаси*

ПРИЙОМИ ХУДОЖНЬОГО ВТІЛЕННЯ ГУМАНІСТИЧНОГО ЗМІСТУ В РОМАНІ ДЖОНА БОЙНА «ХЛОПЧИК У СМУГАСТІЙ ПІЖАМІ»

Війна завжди стає причиною неймовірних страждань, ставить людину перед моральними викликами, висвітлює її справжнє єство: чи здатна вона на жертвність, милосердя, любов, дружбу, вірність, чи сповнена байдужістю, егоїзмом, страхом. У лиху годину воєн особливо зримою стає важливість, вагомість гуманізму. Цей світогляд визначається наголосом на загальнолюдських цінностях, гідності та священності життя будь-якої людини незалежно від соціального статусу, національності, статі тощо.

Гуманізм у широкому розумінні – це світогляд, центром якого є людина, уявлення про її високе призначення та право на життя, щастя, вільну самореалізацію. Це переконаність у безмежних можливостях людини та її здатності до самовдосконалення, вимога свободи й захисту гідності особистості [2, с. 134-135].

У мистецтві, зокрема літературі, гуманістична проблематика може виявлятися через показ зворушливих людських історій у вирі війни або розкриватися через представлення складного морального вибору та намагань зберегти гідність, честь, благородство душі в екстремальних умовах. Як то не дивно на перший погляд, саме у творах про війну гуманістична настанова найчастіше стає магістральною. Автори чесно, точно, іноді моторошно показують болі, страждання, смерті, розчарування людей. Але тільки з метою засудити сатанинську логіку війни, оскаржити ненависть і жорстокість, закликати до миру, свободи й незалежності, до людської гідності та щастя.

У романі «Хлопчик у смугастій піжамі» Джон Бойн порушує тему кричущої несправедливості й трагізму війни. Автор майстерно, художньо переконливо спонукає читача до роздумів про першорядну потребу розуміти інших та зберігати мир, про здатність до самопожертви заради інших як найвищий вияв людського духу.

Роман Дж. Бойна «Хлопчик у смугастій піжамі» розповідає про родину, яка мусить переїхати з Берліна в провінцію – загадкове місце Геть-Звідси, куди батька призначають комендантом концтабору. Особливо від цього страждає дев'ятилітній Бруно, у якого в столиці залишаються друзі. На новому місці йому немає з ким товаришувати, навіть старша сестра віддалилася від хлопчика, намагаючись зачарувати одного з батькових підлеглих. Тож Бруно просто блукає околицями, поки не натрапляє на свого однолітка Шмуля. Колючий паркан, який розділяє хлопчиків, не стає на заваді спілкуванню.

Важливими засобами розкриття гуманістичного змісту у цьому творі виступають образи-символи, мовні партії героїв, описи, зокрема портрети й пейзажі, художні деталі.

Передовсім образ *смугастих піжам*, він утілює ідею насилля, Голокосту, жорстокості війни. Долі людей, які одягають ці «піжами», уже визначені. Смугастий костюм – протиставлення *нацистському однострою*, який символізує деспотизм, тиранію, тоталітаризм. Не тільки батько хлопчика, а й дідусь сповідував ідеї нацизму. Він «дуже пишався своїм сином, коли побачив його в новому однострої [1, с. 80]». А для бабусі цей мундир був великим розчаруванням і соромом.

Світу руйнації, яка спричинена війною, протиставлено світ мистецтва, зокрема *музики*. Бруно нічого не любив більше, аніж чути, «коли бабуса видобувала з себе свій повний голос», «він весь холонув, а волосинки на його потилиці ставали сторч [1, с. 78]». Мистецтво здатне олюднювати, пробуджувати любов і милосердя в наших душах.

На початку роману автор змальовує яскравий образ дитинства. Це улюблені іграшки Гретель – *ляльки*. Вони є важливим елементом світу дівчинки, відображають наївність і невинність. Проте з розвитком сюжету спостерігаємо зміну в ставленні Гретель до своїх ляльок. Сестра Бруно перестає приділяти увагу іграшкам, замінюючи їх на *мапи Німеччини*. Це і є початком процесу дорослішання героїні. Її інтереси рухаються від світу наївності до прагматичного світу дорослих.

Особливу увагу слід звернути на те, що перехід від ляльок до мап відбувається паралельно з очерствінням душі Гретель. Навчаючись у

приватного вчителя, дівчинка поступово приймає огидну, потворну нацистську реальність як неминучу, а потім і закономірну.

Отже, іграшки стають своєрідним маркером етапів життєвого шляху Гретель – від дитячої чистоти й наївності до дорослого прагматизму й черствості.

Помітне значення в творі відіграють *описи довкілля* – ландшафти, краєвиди, архітектурні елементи тощо. Це не просто декорації, на тлі яких розгортається сюжет, а засоби вияву емоційного стану персонажів, важливих символічних сенсів.

У романі «Хлопчик у смугастій піжамі» пейзажні деталі скупі, майже відсутні, проте найбільш виразним і контрастним пейзажем є садок за вікном кімнати Бруно на тлі таборової загорожі. Цей садок вражає своєю красою порівняно з високим колючим дротом, що відділяє його від табору: квіти, які дбайливо доглядають, стежка та дерев'яна лава створюють враження гармонії та спокою. «...Вирощувати квіти в такому місці було вчинком так само добрим, як запалювати маленьку свічку у вікні замку на огорнутому туманом болоті в темну зимову ніч [1, с. 32]». Проте ідилічна картина руйнується, коли бачиш на лаві холодний металевий знак, на якому вказано дату відкриття концтабору – 19 червня 1940 року. Це викликає суперечливі почуття, оскільки спокій садка трагічно контрастує зі страшною історією концтабору.

За двадцять футів від цього «раю» простягається колюча загорожа, за якою вже немає трави та будь-якої зелені. Ця деталь підкреслює розрив між світом краси та світом жорстокості, створюючи враження відчуження й безмежної дистанції між двома реальностями.

Однак і між ними є прохід. На місці, де Бруно зустрів Шмуля, неправильно зроблена загорожа, тому хлопці могли підняти її до певної висоти. І це стало таким собі «проходом» в іншу жахливу паралельну реальність. Для Бруно – це місце, де на ґанках немає крісел-качалок, а діти не збираються групами, щоб погратися. Для Шмуля – це світ свободи, можливостей, якими він не ризикує скористатися.

Вельми значущі у творі *мовні характеристики*. Бруно часто ставив незручні запитання близьким людям. Незручними вони були тому, що дорослі не могли сказати правди. Наприклад, хлопчик хотів дізнатися, чому люди, яких побачив зі свого вікна, одягнені однаково. Батько відповів, що вони взагалі не люди, і це змусило Бруно спохмурніти. «Прийми ситуацію, у якій ти опинився, й усе стане набагато легшим для тебе [1, с. 49]», – каже батько. Невже не людьми їх робить тільки те, що вони живуть на відстані, у хатинках, і носять смугастий костюм? Кілька днів потому хлопчина лежав на своєму ліжку, розглядав потріскану стелю нового помешкання й зробив висновок, що навіть комахи не хочуть залишатись у Геть-Звідси. «Усе тут жахливе... Я ненавиджу цей дім, ненавиджу свою кімнату й ненавиджу навіть тиньк і фарбу. Я ненавиджу тут усе. Абсолютно все [1, с. 51]». Світ, у якому змусили жити Бруно, далекий від усього, що він любив: друзів, мирного й тихого життя, школи, бабусі й дідуса, звичних запахів, будинку, який він постійно досліджував. У цій новій реальності немає місця любові. І це є найжахливішим.

«Лялькою на мотузочку» [1, с. 80], називає свого сина Ральфа бабуся хлопчика. Так вона хоче підкреслити хибність його вибору. В очах матері він – маріонетка, а не «щось надзвичайне» [1, с. 80]. Дружина вважає, що в однострої її чоловік «дуже гарний», на що бабуся відповідає: «Дурна ти дівка! Гадаєш, це найважливіше у світі? Здаватися гарним?» [1, с. 81], «Гарно вдягатися і творити жахливі речі, які ви творите» [1, с. 82]. Сам Ральф переконаний, що він справжній патріот, і його однострій є ознакою цього. А для матері мундир – символ злочину й вбивства: «Коли я бачу тебе в цьому мундирі, то мені хочеться виколоти собі очі!» [1, с. 83].

І бабуся, й онук мають спільну рису – здатність відкрито, щиро висловлювати своє ставлення до кривди, неправди, до людей, які творять безчинства. Їм обом не подобаються ті, кого запрошує родина Бруно у свій дім, – злочинців в одностроях. Самого Фурора, як називає автор Гітлера, вони вважають «найбезцеремоннішим гостем» і «брутальним чоловіком». Цей гість – уособлення абсолютного зла й цілковита протилежність гуманності.

Новий товариш Шмоль поділяє погляди бабусі й Бруно: «Солдати не люблять, коли люди роблять якесь добре діло...Радше навпаки» [1, с. 120], «Добрих солдатів не існує» [1, с. 121].

У розповіді про життя Бруно ключовим символом є *дорога*, хоч у творі відсутні детальні описи подорожей. З розвитком сюжету ми спостерігаємо за процесом дорослішання, духовного зростання хлопця та, зрештою, його загибель.

Промовистим є той факт, що дорога від Берліна до Геть-Звідси для Бруно вимушена, небажана. Він жодним чином не міг вплинути на рішення батьків. Але це дало йому змогу зробити інший крок – у вічність. Досліджуючи місцевість біля колючого дроту, мандруючи стежкою, хлопчик відкрив для себе світ жорстокої правди, але знайшов справжнього друга. Ні батьки, ні сестра не були для нього душевно близькими. Так, є вдосталь їжі, іграшок, рідні дбають про освіту й комфорт, проте немає щирості у взаєминах, порозуміння, прикладу справжнього лицарства (а Бруно мріяв стати лицарем), людинолюбства.

Отже, через символіку дороги нам відкриваються життєві подорожі, шляхи наближення до себе, духовного дорослішання маленького «воїна світла». Дорога стає метою, позначеною важливими етапами життя, і водночас викликає в читача роздуми про власний шлях, своє призначення, свій вибір.

Підсумовуючи, зауважимо, що Джон Бойн, вдаючись до широкого спектру художніх засобів, зумів багатогранно й точно передати страхітливую атмосферу Другої світової війни, показати трагедію загубленого дитинства. Та найголовніше – розкрити багатство, велич і красу людської душі, яка здатна протистояти злу й жорстокості, смертю долати смерть.

Список літератури:

1. Бойн Д. Хлопчик у смугастій піжамі / пер. з англ. Віктора Шовкуна. Львів: Видавництво Старого Лева, 2023. 192 с.
2. Філософський енциклопедичний словник / наукові редактори Л. Озадовська, Н. Поліщук. Київ: Абрис, 2002. 750 с.

3. Художня деталь. Спосіб доступу URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D1%83%D0%B4%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D1%8F_%D0%B4%D0%B5%D1%82%D0%B0%D0%BB%D1%8C (дата звернення: 10.12.2023).

4. Марко В. Аналіз художнього твору. Київ: Академвидав, 2013. 280 с.

Артем Іваненко, учень 5-В класу
Ірина Зоц, учитель української мови та літератури
Дніпровський ліцей № 33 Дніпровської міської ради
м. Дніпро

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ МОЛОДІЖНОГО МОВЛЕННЯ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ

Рідна мова зберігає світлі спогади з життя людини, зв'язує її з сучасниками, в ній чується голос предків, у ній відлунюють перегорнені сторінки історії свого народу.

Мова створена людиною для потреб спілкування і для утворення в пам'яті людства банку даних колективного досвіду у пізнанні світу. Та зрештою й сама людина є продуктом своєї діяльності. Українська мова, враховуючи кількість тих, хто нею користується, стоїть приблизно на п'ятнадцятому-двадцятому місці у світі. А це ж одна з найрозвиненіших мов світу, що має опрацьовану систему стилів: розмовного, художнього, публіцистичного, офіційно-ділового та наукового. Надзвичайно багатий її словниковий склад, який інтенсивно збагачується.

Якщо людина знає багато мов – це чудово. Поваги заслуговують усі мови, бо немає мов «кращих» чи «гірших», але знати та шанувати мову рідного народу, користуватися нею – не тільки обов'язок, а й найперша потреба кожної культурної людини.

Прикро, що останнім часом недостатньо публікується літератури українською мовою, а у коридорах українських навчальних закладів, на вулицях міста, магазинах та у міському транспорті найчастіше чуємо замість рідної мови російську.

Культура мови починається з самоусвідомлення мовної особистості. Вона зароджується і розвивається там, де носіями національної літературної мови не байдуже, як вони говорять і пишуть, як сприймається їхня мова в різних суспільних середовищах. Але є певні «відхилення» в розвитку літературної мови, водночас, як позитивні так і негативні. Одним із таких «відхилень» є сленг (англ. Slang – жаргон), притаманний сучасній молоді. Сленг доволі поширене явище, що є засобом спілкування у найрізноманітніших прошарках населення. Це молодіжні жаргонні слова та вирази, яких навіть немає в жодному словнику. Чомусь такий сленг став зараз типовим явищем, і його використовують майже всі. Здавалось би, нові слова, з одного боку, а з іншого – сленг є негативним явищем, оскільки засмічує літературну мову. В цілому мова тоді стає грубою, погано сприймається, робиться чужою і не зовсім

зрозумілою для інших представників суспільства, особливо для людей старшого покоління. Але найгірше – вона-таки сприймається молоддю, що знижує рівень духовної культури.

Сленг – це мовна гра, що допомагає особистості заявити про себе і водночас відокремитись чи виділитись разом з ним від решти суспільства. Молодь вважає, що без таких слів неможливо висловити свої емоції, думки та почуття, що їх не почують співрозмовники, а тому-то часто-густо й чуємо «брудні» слова та вирази:

<i>автор</i> (кмітлива людина);	<i>общага</i> (гуртожиток);
<i>беха</i> (авто марки «BMW»);	<i>преподи</i> (викладачі);
<i>воділо</i> (водій);	<i>прога</i> (програма);
<i>гнати пургу</i> (говорити щось незрозуміле);	<i>редиска</i> (погана людина);
<i>дилюга</i> (розподіл);	<i>рогатка</i> (молода дівчина);
<i>дисер</i> (дисертація);	<i>родаки</i> (близькі родичі);
<i>додік</i> (лайка на нерозумного хлопця);	<i>салюга</i> (підліток);
<i>зав'язати</i> (закінчити, покінчити з чимось);	<i>слизота</i> (ожеледиця);
<i>с понтом</i> (робити вигляд);	<i>труба, мобайл</i> (мобільний телефон);
<i>курсак</i> (курсний проект);	<i>тєло</i> (особа на підпитку);
<i>корєш</i> (товариш, друг);	<i>тєлік</i> (телевізор);
<i>лабара</i> (лабораторна робота);	<i>фуфел</i> (синєць);
<i>лижі, педалі</i> (взуття);	<i>хавчик</i> (їжа);
<i>лопатник</i> (гаманець);	<i>хавать</i> (їсти);
<i>маршруган</i> (маршрутне таксі);	<i>хрусти</i> (гроші);
<i>мусор</i> (міліціонер);	<i>четвертак</i> (двадцять п'ять грн.);
<i>миша</i> (дівчисько);	<i>чувак</i> (чоловік);
	<i>шкет</i> (людина маленького зросту) і т.д.

Саме так спілкується сучасна молодь, навіть не підозрюючи, що це хоч і «модні» слова, але шкідливі. Такі сленги якнайскоріше хотілося б знищити з розмовного стилю підростаючого покоління, але надто важко – для цього необхідно чимало часу та зусиль.

Молодь – це хвиля! Хвиля, яка зростає. Хвиля, яку важко зупинити. Вона заповонила вулиці й розправляє свої крила...

Молодь – це сила! Вона відсторонює всіх, хто стає їй на заваді. Сила, яка була, є і буде...

А що таке мова? Мова – це все! Це, насамперед, душа! Душа українського народу, душа всієї країни! Хіба можна розірвати молодь і мову? Мова – це корені, а молодь – це плоди. І стає надто прикро від того, що підлітки забувають про свої корені, про те, що мова – це ще й своєрідний генетичний код нації, а не лише засіб спілкування. Слів тут замало... Та вони й зайві. Треба глянути правді в очі. А правда така проста. Вона говорить про те, що в сучасній державі серед молодих людей лише сорок відсотків від ста спілкуються державною мовою. Що за «чума» косить нашу Україну? Хто винен у таких негараздах? Як же відродити і зберегти цінність країни? Чому нікому не спаде на думку розпочати відродження, починаючи з самого себе? В першу чергу стежити за собою в усьому: у поведінці, у спілкуванні... Якщо кожен із нас

вчасно схаменеться, то зможемо відродити та й зберегти дзеркало народу – МОВУ! Кожен повинен відповісти на своє запитання: А коли востаннє я спілкувалася чи спілкувався українською? Тільки деякі слова, деякі вигуки, речення... Але ж цього так мало для культурної людини, яка носить «ім'я» Українець! Нам повинно бути соромно за такий злочин, за таке занедбання...

Від мовного стилю людей залежить успішний розвиток нашої країни. Щоб підкорити народ, не потрібно його залякувати війнами чи винищувати штучно, найпростіше його «зомбувати», перетворивши високоінтелектуальну і духовно розвинену націю на неякісний замінник – ерзац (від нім. Ersatz – заміна). Рухаючись до гурту успішних та високорозвинених держав, ми намагаємось увійти у світову спільноту. Але усвідомлюємо, що світові не потрібна погана копія, скажімо, Швеції чи Німеччини, йому потрібна, в першу чергу, Україна зі своєю красою – красою людей і красою рідної мови. Світові потрібні наші Довженки, Шевченки, Вернадські, Грінченки... Дивлячись телебачення, слухаючи політиків сучасності та їхні перипетії і суперечки, невимушено складається враження про досить низьку культуру нашої країни. Взявши до уваги телебачення, бачимо тільки зарубіжні мультиплікаційні та художні фільми, бачимо рекламу горілки та вишуканих магазинів... Постає питання: а що взяти молоді від таких реклам, від таких агітацій та пропозицій?

Чим міцніші зв'язки людини з культурою, тим більшого можна очікувати від громадян. Мова – це природний резервуар інформації про світ, про життя народу. Суспільство повинно дбати про те, щоб всі ми користувалися мовою не спонтанно, не даром від природи, а свідомо, як знаряддям розкриття особистості.

Найсучаснішим видом діяльності молоді сьогодні можна вважати роботу з комп'ютером. Комп'ютерні «маніяки»... Саме такі «фахівці» вживають у розмовах незрозумілі, а іноді й жахливі слова-сленги. Це для них особливий сленг. Він дуже різноманітний і водночас заплутаний. «Комп'ютерною мовою», за статистикою, користуються приблизно п'ятдесят два мільйони людей. Щоб зберегти рівновагу і просто зрозуміти про що вони розмовляють, допоможе словничок:

<i>видяха</i> (відеокарта);	<i>прога</i> (програма);
<i>глюк</i> (помилка в програмі);	<i>перекачати, злити</i> (переписати,
<i>зависнути</i> (припинити відповідати на команди);	<i>передати інформацію);</i>
<i>клава</i> (клавіатура);	<i>сидюк</i> (пристрій для читання
<i>комп</i> (комп'ютер);	<i>інформації);</i>
<i>мазер</i> (материнська плата);	<i>системник</i> (системний блок);
<i>монік</i> (монітор);	<i>хамер</i> (програма);
	<i>шпілити</i> (грати) і т.д.

Це теж далеко не повний перелік «брудних» слів, які засліплюють мову народу. Отже, розглянувши такий словничок-мінімум, можна дійти висновку, що на даний момент йде активне створення і використання комп'ютерної сленгової лексики.

Часто чуємо: «Яка різниця, як я говорю?» А різниця справді є. Бо, скажімо, порівнюючи українську мову з російською, маємо:

російська мова	Українська мова
<i>лаять</i> (гавкати)	<i>лаяти</i> (сварити)
<i>лихой</i> (сміливий)	<i>лихий</i> (злий, поганий)
<i>дитина</i> (здоровий чоловік)	<i>дитина</i>
<i>запам'ятствовать</i> (забути)	<i>запам'ятати</i>
<i>уродливый</i>	<i>вродливий</i> (красивий)

І таких прикладів повного переосмислення можна навести безліч. Така різниця між різними мовами світу достатньо помітна.

Філологи зазначили, що російська мова у «післяжовтневій» роки перестала поповнюватись філософськими, політичними та економічними термінами. Заборонялося вживати складні звороти мови. Отже, російська мова свідомо скорочувалась. Різниця в історичному розвитку української та російської мов у тому, що російська нівелювалася, елементаризувалася, а наша, українська, навпаки, знизу, з уст народу, підносилася вгору письменниками, розквітала, набувала високого рівня.

Тарас Шевченко був переконаний, що поки жива мова в устах народу, доти живий народ, що нема насильства більш нестерпного, як те, яке прагне відняти спадщину, створену численними поколіннями його предків.

Першочергове завдання кожного – вивести народ, зокрема молодь, з духовного рабства, підтримати творчі сили в боротьбі за оновлення. Адже мова – основна ознака нації. Якщо мова йде в небуття, тоді зникає народ.

Вимоги до культури мовлення у наш час стосуються кожного, а тому хотілось би бачити своїм читачем не тільки філологів, а й будь-якого спеціаліста. І тоді, коли мова відзначатиметься високим рівнем культури мовлення у своїх сферах сучасного суспільного життя, коли народ дбатиме про її розвиток і вдосконалення, вона продовжить свою місію явища космічного.

Двох рідних мов не існує, як не існує двох рідних матерів. Отож-бо, «не цурайся роду свого, його звичаю та мови, бо рідна мова і звичай зберігає енергію нації».

Ось що таке рідна мова!

Пам'ятаймо ж про це!

«Ну, що б, здавалося, слова, - розмірковував Тарас Шевченко, дійшовши висновку про неперевершено-надзвичайну силу рідної мови, - почуєш – і серце б'ється, ожива...»

Список літератури

1. Зубков М. Українська мова: Універсальний довідник. 3-тє вид., випр. й доп. Х.: ВД «Школа», 2006. 496 с.
2. Словник іншомовних слів / За редакцією члена-кореспондента АН УРСР О.С. Мельничука. Київ, 1975. 775 с.
3. Словник української мови / За редакцією Б.Грінченка. К., 1907. Т. 1-2. С.303.
4. Чередниченко О.І. Взаємодія мов, двомовність і мовленнєва культура / Мови європейського культурного ареалу, розвиток і взаємодія. К.: Довіра. 1995. С.108.
5. Миронюк О.М. Культура мови. К., 1987. Вип.33. С.79-82.

6. Антоненко-Давидович Б.Д. Як ми говоримо / Уклад. Я.Б.Тимошенко. К.: Либідь, 1991. 256с.

Ратмир Кравець, учень 8-Б класу
Людмила Сорокіна, учитель англійської мови, вища категорія
КЗ «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.

АНГЛІЙСЬКІ СКОРОЧЕННЯ В ІНТЕРНЕТ- ПРОСТОРИ ТА В МОБІЛЬНИХ ТЕКСТОВИХ ПОВІДОМЛЕННЯХ

Сучасне життя соціуму надзвичайно змінилося саме завдяки розвитку новітніх технологій, зокрема впровадженню Інтернету. Спілкування за допомогою мережі зайняло особливе місце в суспільній діяльності, адже Інтернет-технології активно використовують у різних сферах життєдіяльності людини. Завдяки Інтернету з'явилися нові канали комунікації, виникли нові форми спілкування. Така трансформація комунікативного простору змінила найголовніший засіб людського спілкування – мову.

Дослідницьку роботу присвячено комплексному вивченню потреби в дослідженні аббревіатур і скорочень як невід'ємних складових текстів комп'ютерної галузі та сфери SMS, які динамічно розвиваються разом з процесом поширення новітніх технологій.

Мета дослідження — визначити найпопулярніші англійські скорочення в інтернет-просторі та в мобільних текстових повідомленнях, та їх особливості. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити наступний ряд завдань:

- 1) показати роль аббревіатур в англійській мові;
- 2) вивчити Інтернет і SMS-повідомлення;
- 3) проаналізувати лексичні особливості англійських скорочень в Інтернет-просторі;
- 4) провести соціологічне опитування серед учнів та проаналізувати специфіку вживання існуючих англійських аббревіатур та інших видів скорочень;

Об'єкт дослідження — скорочення в англійському онлайн-просторі, в різноманітних соціальних мережах та в SMS-повідомленнях.

Предмет дослідження — особливості використання англійських аббревіатур в інтернет-просторі та в мобільних текстових повідомленнях.

Матеріалом для цього дослідження є скорочені SMS-повідомлення, соціальні мережі, такі як Фейсбук та Інстаграм, Інтернет-тексти, велика кількість різноманітних скорочень з книг.

Теоретичним матеріалом, що використовувався в процесі аналізу особливостей скорочень та аббревіатур стали роботи багатьох мовознавців.

Методами дослідження були: описовий для визначення *фразеологічних одиниць* та їх характеристик, структурний аналіз, метод суцільної вибірки для підбору фактичного матеріалу дослідження та аналіз для дослідження особливостей скорочень в Інтернет просторі.

У зв'язку зі зростанням обсягу інформації та початком розвитку новітніх технологій, зокрема Інтернету, спостерігається тенденція до економії мовних зусиль і часу. Значних змін зазнає лексика як найбільш рухливий пласт мови. Збагачення лексики мови відбувається за рахунок словотвору, розділу лексикології, що відповідає за появу нових слів.

Сучасна англійська мова має у своєму розпорядженні порівняно новий і високопродуктивний спосіб словотвору – скорочення (аббревіація). Саме скорочення, як популярний в останні десятиліття спосіб утворення морфологічних неологізмів, відображає ту саму тенденцію до раціоналізації мови.

Скорочення лексичних одиниць як специфічне явище в сучасних мовах привертало увагу багатьох вітчизняних та зарубіжних дослідників, таких як: Ф. С. Бацевич, В. В. Борисов, Е. П. Волошин, С. М. Єнікєєва, Л. Ф. Каховська, О. Г. Косарева, А. П. Соколенко, М. А. Ярмашевич та ін. Це явище досліджувалося під час укладання підручників із лексикології англійської мови та англомовних словників.

Існує велика кількість скорочень і аббревіацій, тож логічними є спроби їх систематизувати і поділити за функціоналом, будовою, сферою використання. Однією з найпоширеніших класифікацій є класифікація В. Борисова, який поділив скорочені лексичні одиниці на графічні і лексичні (за методом їх реалізації в писемному мовленні) [1, с. 133]. Основна відмінність між графічною та лексичною аббревіацією полягає у тому, що графічна аббревіація – це скорочення слова в писемному мовленні, а лексична аббревіація – це скорочення слова у сфері усного спілкування. Аббревіатури, в свою чергу, можна поділити на ініціалізми, акроніми, фонетичні аббревіації. *Ініціалізми* належать до найчисельнішої групи скорочень в англійській мові. Вони позначають предмети або явища та належать до класу іменників, тобто мають номінативний характер. Існують також так звані гомоакроніми, які настільки злились зі своїм закодованим значенням, що сприймаються мовцями як самостійна лексична одиниця: UNICEF – United Nations Children's Emergency Fund, NATO – North Atlantic Treaty Organization, VIP – very important person. *Фонетичні аббревіації* – аббревіатури, що утворюються шляхом заміни літерою або цифрою частини або всього слова/ словосполучення, і які мають аналогічні фонетичні характеристики що й замінюваний компонент. Доволі часто в мережевому спілкуванні користувачі скорочують слова англійської мови навіть до однієї букви. Наприклад, слово «бачити» – «see» перетворюється відповідно до звучання на літеру «C», дієслово «are» замінюють літерою «R», займенник «you» передається літерою «U», наприклад, : - HRU? – How are you? Дієслово «ненавидіти» – «hate» трансформується у комбінацію першої літери і цифри 8 (eight) – H8, що в результаті дає необхідне звучання, так само утворюється акронім слова «fate» – F8 або «See you later» – CYL8R, «Waiter» – W8R. Д. Крістал називає такі скорочення подібними до ребусів [2, с. 72]. Наприклад, у фразі, де фігурує «one», слово часто замінюють на цифру. Те саме стосується частки «to» біля дієслів або «також», наприклад, «me2». Дана цифра виступає в наступних аббревіатурах як особливого роду фонограма, яка позначає прийменник тільки за його звучанням, наприклад: U2 (you too), F2F (Face to

face), 2DAY (Today), B2B (business – to – business), HB2U! (Happy birthday to you!). Найпродуктивнішими цифрами, які використовуються в ході створення лексично-графічних скорочень, є 2, 4 та 8, наприклад, числівник 4 (four) замінює співзвучний із ним прийменник «for»: O4U (Only for you), B4 (before), «please» зазвичай виступає як «plz», а «тому що» пишуть не «because», а просто «cuz» [6, с.23]. Окрім загальноприйнятих випадків використання, нові графічні скорочення з'являються у електронних повідомленнях, в мережі Інтернет. Найбільш поширені з них такі: FYI – For Your Information – до вашого відома; НТН – Hope This Help – сподіваюся, це допоможе; ІІWM – If It Were Me – щодо мене; ІМНО – In My Considered Opinion – за моїм переконанням [3, с.310]

В рамках написання дослідницької роботи нами було проведено соціальне дослідження, в якому взяли участь 80 учнів 8-10 класів КЗ « Академічний ліцей №15, користувачів соціальних мереж.

Перше питання полягло в тому, що респондентам було запропоновано розшифрувати дані їм скорочення. Всього скорочень було п'ять: три українських («ДЗ», тобто «домашнє завдання»; «ПР», тобто «привіт»; «НЗЩ», тобто «немає за що») і два англійських («LOL» (Laugh out loud, тобто «сміятися в голос»); «etc.» (etcetera, тобто «так далі»). Ось як з цим завданням впоралися учні. (Див. рис. 1)

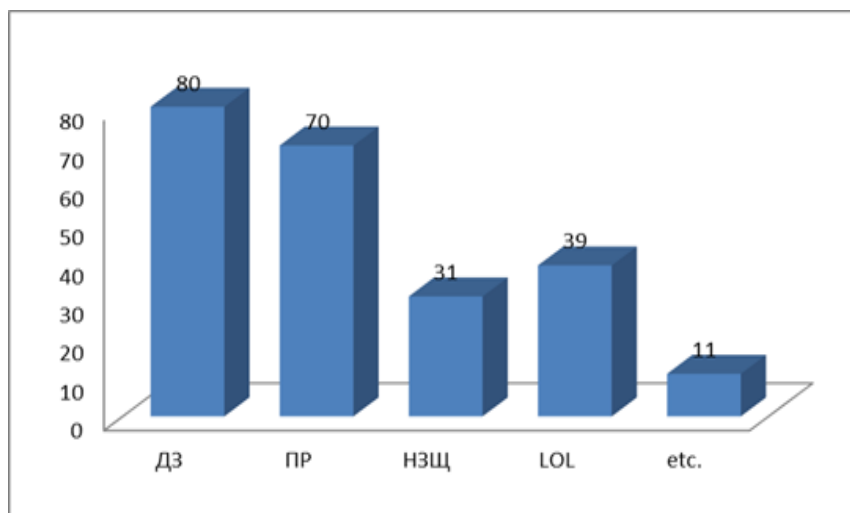


Рисунок 1– Розшифровка смс-скорочень

За результатами першого опитування 80 осіб з 80 змогли розшифрувати скорочення «ДЗ», 70 осіб з 80 розшифрували скорочення «ПР», 31 чоловік з 80 розшифрували скорочення «НЗЩ», 39 осіб з 80 розшифрували скорочення «LOL» і 11 з 80 осіб розшифрували скорочення «etc.».

Також, за результатами першого опитування 32 – (41%) з 80 осіб дали правильні відповіді на всі п'ять запитань, 23 – (30%) учні дали чотири правильні відповіді, 15 – (19%) учнів дали 3 правильні відповіді з п'яти, 8 – (10%) учнів змогли розшифрувати лише два скорочення і двоє людей розшифрували лише одне. Респондентів, які не змогли б розшифрувати жодне скорочення, серед опитуваних не виявилось.

У другому питанні учням пропонувалося написати 3 скорочення, які вони вживають в Інтернет спілкуванні найчастіше. Так само, ті учні, які не вживають скорочення, повинні були вказати це.

Найпопулярнішим (59%) виявилось скорочення «ОК» (або «Okaу»), цей вислів використовують для схвалення і підтвердження чого-небудь, воно означає «добре», «все в порядку» і т.д. Відповідно до джерел, «О.К.» є найпоширенішим і загальновизнаним словом на планеті. Так як вираз «О.К.» дуже широко вживається сьогодні повсюди, існують різні думки про його походження.

Другим за популярністю (16%) скороченням виявилось «ЛОЛ» (або «LOL»), що означає «сміятися голосно, вголос». Дійсно, слово «ЛОЛ» є найбільш поширеним в Інтернет спілкуванні серед підлітків, багато хто використовує його для вираження сміху, що допомагає значно заощадити час.

На третьому місці за популярністю (11%) стоїть слово «tu», (або «Thank you»), що означає «спасибі». Сучасні підлітки для вираження своєї вдячності найбільш частіше використовують саме це скорочення.

Четверте місце (9%) зайняло скорочення «ДЗ», яке означає «домашнє завдання». Цим скороченням користуватися дуже зручно, адже при проханні у однокласників сказати домашнє завдання, значно швидше буде написати: «Яке ДЗ?» Це економить час і вчителям, які пишуть на дошці домашнє завдання для учнів.

Також, найбільш популярним виявилися такі скорочення, як «Mb», (або «may be»), що означає «може бути», «Pls» (або «please»), (будь-ласка), «S y» (або «see you»), (побачимось) і ін. (5%). (Див. рис. 2)



Рисунок 2 – Найпопулярніші смс скорочення.

Одним із питань, заданим респондентам було «Чому ви скорочуєте слова в переписках?» Варіантами відповідей були: 1) це економить час; 2) за звичкою (скорочення використовуються у щоденному спілкуванні; 3) лінь писати ціле слово.

75 % учнів відповіли, що скорочення при он-лайн спілкуванні економлять час, 20 % учнів – за звичкою (при щоденному спілкуванні) і лише 5 %

респондентів ліняться писати повністю слова, тому скорочення для них більш актуальні та зручні. (Див. рис. 3)



Рисунок 3 – Причини скорочень слів учнями

Згідно з результатами всього опитування, ми прийшли до висновку, що:

1. SMS-скорочення дуже популярні серед підлітків.
2. SMS-скорочення економлять час, вони зручні і без них вже не уявити спілкування.

3. Скорочення використовуються нами не тільки в Інтернет листуванні, а й в усному мовленні повсякденно.

4. Скорочення входять в нашу мову і ми все частіше і частіше використовуємо їх для вираження певних думок і емоцій.

В результаті проведеного дослідження можна зробити висновки, що функція скорочень в процесі комунікації полягає в більш економному вираженні думки та усуненні надлишкової інформації. Тенденція до підвищення інформативної цінності мовного повідомлення є одним з важливих факторів розвитку мови як соціального явища.

Список літератури:

1. Борисов В.В. Аббревіація і акроніми. Військові та науково-технічні скорочення в іноземних мовах / под ред. А. Д. Швейцера. М., 2004. С. 132–135.
2. Верба Л.Г. Порівняльна лексикологія англійської і української мов. Вінниця: Нова книга, 2008. 248 с.
3. Дзюбіна О.І. Скорочення як спосіб утворення неологізмів в сучасній англійській мові (на матеріалі англomовних Інтернетвидань та форумів в молодіжних соціальних мережах) // *Вісник ЖДУ ім. І. Франка*. 2014. № 3 (75). С. 309–312.
4. Лобовікова О.О., Мельніков А.С. Соціальні мережі як феномен інформаційного суспільства // *Вісник Львівського університету. Серія соціологічна*. 2011. Випуск 5. С. 154–160.
5. Палій С.В. Соціальні мережі як засіб комунікації електронного навчання. // *Управління розвитком складних систем*. 2013. Вип. 13. С. 152–156.

6. Шамаєва Ю.Ю. Лексикологія англійської мови: Конспект лекцій із завданнями). Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с

7. Crystal D. Language and the Internet Cambridge: Cambridge University Press, 2002. 272 p

Ярослав Лебідь, учень 7 класу

Олена Самсонюк, Ірина Півень, учителі української мови та літератури

Гімназія №5 Шепетівської міської ради

Хмельницької області

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

СЕМАНТИКА ТВІРНИХ ОСНОВ ПРИЗВИЩ УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ ГІМНАЗІЇ №5 ШЕПЕТІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Антропоніміка – розділ ономастики, що вивчає антропоніми – власні найменування людей. До антропонімів належать особові імена, патроніми (імена по батькові), прізвища, прізвиська, псевдоніми, а також найменування міфологічних, фольклорних і літературних персонажів.

Антропоніміка як окрема повноцінна галузь українського мовознавства сформувалася в середині ХХ ст. Наукове вивчення українського антропонімікону відображено у ґрунтовних працях С.П. Бевзенка, В.О. Горпинича, І.М. Желєзняк, Ю.О. Карпенка, Р.Й. Керсти, І.І. Ковалика, О.Д. Неділька, Р.І. Осташа, Є.С. Остіна, А.М. Поповського, Ю.К. Редька, І.Д. Фаріон, М.Л. Худаша, П.П. Чучки, В.П. Шульгача та інших відомих ономастів.

Основоположником української антропоніміки справедливо вважають І.Я.Франка. У праці «Причинки до української ономастики» (1906 рік) писав, що особова назва людини – це її вірний і невідступний товариш, який супроводить людину від колиски до могили. Дослідник проаналізував окремі типи прізвищ, порушив проблему класифікації прізвищевих назв.

Одне із найважливіших завдань сучасної антропоніміки – максимальне виявлення і фіксація прізвищ на всій території України та їх лінгвістичний аналіз, тому саме регіональна антропонімія сьогодні потребує детальнішого вивчення та класифікації, оскільки її здобутки доповнюють загальне уявлення про систему українських антропонімів на сучасному етапі і в її історичному розвитку.

Прізвищеву систему Центральної Хмельниччини XVII – XXI ст., зокрема Волочиського, Летичівського та Хмельницького районів, досліджували О.Фандуль, а також О.Юрчишина у статті «Прізвищеві назви і прізвища центральної Хмельниччини XVII – XXI ст, мотивовані апелятивами з неособовим значенням». Проте, незважаючи на численні студії науковців, на сьогодні в галузі антропоніміки існує ряд спірних і малодосліджених питань, які чекають свого наукового опрацювання, оскільки окремі типи прізвищ ще недостатньо вивчені.

Потрібно зазначити, що прізвища учнів 5-9 класів Гімназії №5 є частиною прізвищевої системи Шепетівщини. З огляду на це, вважаємо тему актуальною.

У давнину підставою для створення особової назви людини могла бути й професія, й зовнішній вигляд, і національність, і місце проживання, й тисячі інших властивостей, які характеризували особу. Так виникли прізвиська, частина з яких згодом закріпилася за нащадками перших носіїв як родові прізвища. Наше дослідження базується на класифікації Редька Ю.К., що представлена у праці «Сучасні українські прізвища»[5].

Автор монографії визначає чотири основні джерела, що були матеріалом для творення українських прізвищ:

- 1) імена;
- 2) назви місця проживання чи походження;
- 3) назви постійного заняття (професії);
- 4) індивідуальні ознаки (фізичні, психічні та інші властивості) першого носія прізвища.

Нам відомо, що на початку розвитку суспільства люди не мали прізвищ, але навіть у той період вони не могли обходитися без імен. Тому можна говорити, що в подальшому більшість із них використовувались як основа для створення постійних прізвищ.

У зібраних нами матеріалах зафіксовано 117 прізвищ, із них 42 (36%) – це відіменні прізвища, твірною основою яких стали переважно чоловічі церковно-християнські імена (рис.1): Андрюшенков < Андрій, Андрюша; Антонюк < Антон; Витвицька < Вит (інша версія походження прізвища – від географічної назви – с.Витвиця на Прикарпатті); Власюк < Улас; Григориченко, Грищенко < Григорій, Гриць; Дмитришина, Митюк < Митя, Дмитро; Зінчук < Зіновій (або ж від жіночого імені Зінаїда); Ільчишина < Ілля, Ілько; Клімчук < Клим; Кондратюк < Кіндрат; Лазарєв < Лазар; Лучко, Луцик < Лука; Макаров < Макар; Марковська < Марко; Матюшенко < Матвій, Матюша; Микитенко < Микита; Місько < Мишко, Михайло; Мосійчук < Мойсій, Моїсей; Никифоренко < Никифор; Никончук < Никон; Петренко, Петров, Пітула < Петро, Петрусь; Савчук < Сава; Сандуленко < Санду; Самчук < Самійло, Самко; Сахно < Софоній, Софон або ж Олександр; Сеньков < Семен; Сидорчук < Сидір; Терещук < Терентій; Тихомирова < Тихомир; Тихонюк < Тихін; Фільчук < Філя, Філіп; Чукай – татарське, мусульманське ім'я; Юхимець < Юхим; Яковенко < Яків; Янчук < Ян (польський варіант імені Іван).

Як бачимо, деякі прізвища утворені від одного імені. Причиною такого явища не завжди є його популярність. Частіше це пояснюється тим, що ці імена мали різні варіації та форми. Якщо ж голова родини був іноземцем чи представником малої національності, то часто прізвище давалося на основі його імені (Чукай – татарське, мусульманське ім'я). Іноді до іноземного імені додавали типові для певної місцевості суфікси. Таким чином, прізвище «українізувалося» (Сандуленко < Санду).

Лише одне прізвище утворене від жіночого імені – Христюк < Христина і одне від жіночого прізвиська Яцишин < Яциха (жінка Яця). Це свідчить про те, що нащадки, як правило, діставали прізвисько (згодом прізвище) від імені

батька або діда й тільки в окремих випадках, коли весь тягар утримання несли мати, діти діставали своє прізвище від її імені.

Виникнення прізвищ від назв місцевостей — явище природне й зрозуміле. Багато науковців розподіляють ці прізвища на дві групи.

До першої групи відносимо прізвище Чеховський, що вказує на національність основоположника роду; Бойко, Мазур, Поліщук, які утворені від назв етнічних груп українців; а також прізвище, яке загально вказує на місце проживання: Заболотний («той, хто живе за болотом»).

До другої групи прізвищ, що конкретно вказують на певний населений пункт, відносимо прізвища Малиновський (від назви м.Малин), Пічугов (від назви російського с. Пічуги); Туринський (від назви російського м.Туринськ), Цибульський (від назви с. Цибульки Миколаївської обл., с. Цибулі, що на Полтавщині або ж іншого населеного пункту, назва якого походить від слова «цибуля»).

Редько Ю.К. зазначив, що походження прізвища від топонімічної назви не завжди можна встановити з абсолютною точністю. Багатьох населених пунктів, від яких утворилися прізвища, сьогодні вже не існує, багато перейменовано, в багатьох випадках назва населеного пункту не збігається з прізвищем, бо в назві населеного пункту могли статися певні зміни, а прізвище зберегло свою давню форму [5].

Значна частина прізвищ (33%) пов'язана з соціальною належністю або постійним заняттям (професією) першоносія (рис.1), твірні основи яких дають можливість уявити суспільне життя України в таких аспектах: класове розшарування суспільства (Бейчук, Вдовиченко, Добровольський, Калита, Козачук, Нетикша); адміністративне управління (Войтевич, Десяцький, Пустовідко); військо (Сердюченко); організація праці закріпачених селян (Найчук); наука й мистецтво (Дудка, Дудченко, Ситарук); церковне життя (Зубрій, Лядов); економічне життя (промисловість, ремесло, торгівля, сільське господарство, мисливство й рибальство, заробітки). У зібраних нами матеріалах фіксуємо прізвища, мотивовані назвами людей, пов'язаних з обробкою дерева та металу Ковальська, Ковальчук, Кузнецов), пошиттям одягу та взуття (Кравцов, Кравченко, Шевченко, Чеботар, Чеботарьов), ткацтвом (Ткачук), доглядом за свійськими тваринами (Коровчук), млинарством (Мельник), виготовленням хутряних виробів (Гарбар) та кінської зброї (Римарчук). Чималу групу сучасних українських прізвищ складають прізвища, основою для творення яких була характерна особиста ознака, що виділяла людину з її оточення. Прізвища ці виникли з прізвиськ (вуличних кличок). Блажчук Ю.І. писав, що найбільш цікавий розряд прізвиськ складали ті, які давали характеристику людини за її зовнішнім виглядом, фізичними ознаками й властивостями. Основою для створення прізвиська могла бути як позитивна, так і негативна ознака, але більшість прізвиськ цього типу мала насмішливий характер[1].

За зовнішніми ознаками прізвиська могли вказувати на особливості зовнішності (Лисенко, Рябий); колір волосся (Рижко); зріст, будову тіла, на сильно розвинену або, навпаки, дефектну частину тіла (Головань); на каліцтво або фізичні вади:

Зизюк. Прізвище походить від діалектного слова «зиз», що означає «косоокість».

Кикоть. Так називали людину з «кіктем», тобто відрізаним пальцем, пошкодженою рукою чи ногою. Діалектизм «кикоть» означає «частина кінцівки, що залишилася після ампутації».

Перебейніс. Належить до так званих «козацьких» прізвищ. Походить від прізвиська Перебийніс, утвореного від дієслова наказового способу «перебий» і іменника «ніс». За однією версією так прозивали людину з помітним слідом на носі, що залишився після переламу. За іншою – прізвисько вихваляє фізичну силу й бойові подвиги власника. Так називали козака, який умів одним ударом голови чи кулака зламати супернику ніс.

Особливість одягу :

Бунда. З угорської (bunda) – короткий плечовий одяг з кожушини без рукавів.

Коб'юк. Походить від слова «коба», що має значення «капюшон у верхньому одязі». Таке прізвисько могла отримати людина, яка носила відповідний одяг.

Психічних особливостей, що стали основою для творення прізвищ, теж багато:

Бабичев. «Бабич» - синонім до слова «бабій». Так могли прозвати любителя залицятися до жінок.

Мороз. Ймовірно, таке прізвище отримала людина за свій холодний, незворушливий характер. За іншою версією, його давали дітям, які народилися в особливо студені зимові дні.

Палієнко. Прізвище походить від прізвиська Палій. Ймовірно, таке прізвисько отримала людина, схильна до підпалів, з вини якої щось згорало.

Пиріг. Від рігь – «бенкет». Так називали людину, яка влаштовувала бенкети і любила повеселитися.

Рогов. Від мирського імені Ріг (походить від слова «ріг»), яке давали сильній, могутній, впертій, забіякуватій, гордовитій людині.

Тиран. Походить від прізвиська Тиран. Так могли називати жорстоку, деспотичну людину.

Холодова. В основі лежить прізвисько Холод. Так могли називати похмуру, невеселу людину.

Шарапова. Має російське походження, де «взяти на шарап» означає «розграбувати, розхапати по руках щось кинуте в натовп, взяти грубою силою, нахабно». Таке прізвисько могла отримати нахабна або моторна людина.

Щесняк. Існує версія, за якою це прізвище походить від прикметника «чесний». Таким чином, носій цього прізвища був чесною, порядною, з високими моральними якостями людиною.

Значна кількість прізвищ залишається поза основними чотирма семантичними групами. Це прізвища, які виникли з колишніх прізвиськ, але причини утворення цих кличок нам не відомі.

Для сторонніх людей прізвисько не розкриває своєї таємниці, нічого не говорить. Треба було знати людину, яка це прізвисько одержала, і знати обставини, серед яких її саме так названо. Лише тоді можна повністю оцінити

влучність, із якою народ зумів відмітити найістотнішу рису людини. У роботі Дячука І.В. «Українські прізвищеві назви XVI – XVII ст., мотивовані побутовизмами» можемо знайти основні групи таких прізвищ та прослідкувати причинно-наслідковий зв'язок їх утворення[3].

До однієї з таких груп належать прізвища, твірна основа яких зберігає назви орнітологічного походження. Серед прізвищ учнів таких зафіксовано декілька: Півень, Лебідь, Соловей, Сікора (з польської «сікора» - «синиця»), Голубенко (син Голуба). Різні обставини могли зумовити утворення таких прізвищ. Однією з причин могла бути зовнішня подібність до якогось птаха або наявність певних властивостей, характерних для нього.

У результаті дослідження прізвищ учнів 5-9 класів Гімназії №5 Шепетівської міської ради Хмельницької області можна зробити висновки, що прізвища є спадковими, незмінними, офіційними родинними найменуваннями, які сформували наймолодший за часом виникнення клас онімної лексики. Твірні основи досліджуваних прізвищ є відбиттям української ментальності, духовності, культури, вираженням національної самобутності українського народу. Формування системи прізвищ певного регіону тісно пов'язане з історією краю.

Схема дослідження представлена на рис.1



Рисунок 1 – Схема дослідження

Список літератури:

1. Блажчук Ю.І. Антропонімія Уманщини XVII – початку XXI ст. автореферат. – Київ. 2008. [Електронний ресурс].
2. Горпинич В.О. Основні принципи творення сучасних прізвищ України / В.О. Горпинич // Українська мова. 2009. №4. С.18 – 27
3. Дячук І.В. Українські прізвищеві назви XVI – XVII СТ., мотивовані побутовизмами [Електронний ресурс].
4. Мосенко Л.Г. Українські імена і прізвища. К.: Знання, 1996. 47с.
5. Редько Ю.К. Сучасні українські прізвища // «Наукова думка». Київ. 1996. С.217

АНГЛІЦИЗМИ Й ВАРВАРИЗМИ ЯК ЗАПОЗИЧЕННЯ У ЛЕКСИЦІ ВОЛОНТЕРСЬКОГО РУХУ

Через евакуацію мільйонів українців за кордон, у зв'язку із війною в Україні, в сучасному суспільстві зростає потреба в інтернаціональному спілкуванні, що, в свою чергу, вимагає розширення лексичного запасу та тісного зв'язку між мовами.

Нині в українській мові ми вживаємо велику кількість англословних слів. Англословні слова почали потрапляти в нашу мову ще у ХІХ столітті. Але значної популярності запозичення набули в 90-х роках ХХ століття. Однак, і сьогодні в українській лексиці починає збільшуватися кількість англословних запозичень. Ми навіть не помічаємо, яких масштабів набуває це мовне явище. Кожний день ми стикаємося з англіцизмами у різних сферах нашого життя, зокрема волонтерстві. Проте, не існує жодної мови у світі, де б не було запозичених слів.

Повномасштабне вторгнення країни-агресора в Україну змусило мільйони українців опинитись у скрутних умовах: втратити близьких; розлучитися із рідними; залишитися без оселі та роботи; змінити місце проживання; переживати психологічні травми. Окрім допомоги держави та громад на поміч людям, які потребують допомоги, прийшли волонтери. Тисячі небайдужих до чужого горя людей, які прагнуть зробити внесок у перемогу України, приєдналися до волонтерського руху.

Вивчення напрямів діяльності відомих громадських організацій та благодійних фондів, які зараз працюють в Україні, зокрема міжнародних, показав, що основними напрямками волонтерства в період війни в Україні стали: військове волонтерство, гуманітарна допомога, екологічне волонтерство, психологічна підтримка, онлайн-волонтерство, зоозахист. Волонтери допомагають у гуманітарних штабах, пунктах незламності, центрах психологічної підтримки, реабілітаційних центрах, таборах розміщення внутрішньо переміщених осіб, освітніх центрах, тваринних притулках тощо.

Разом із розвитком волонтерського руху в Україні в українську мову увійшла велика кількість запозичених слів. Аналіз веб-сайтів і веб-сторінок громадських та волонтерських організацій у соціальних мережах показав, що найбільш вживаними запозиченнями у волонтерському русі стали: «донат» (donate), «грант» (grant), «донор» (donor), «фонд» (fond), «фідбек» (feedback), «мітинг» (meeting), «інфлюенсер» (influence), «імейл» (email), «клікнути» (click) «лінк» (link), «QR-код» (QR code).

Слово «донат» означає *жертвувати, дарувати, віддавати*. Значення слова «грант» - *субсидія, стипендія, надання (чого-небудь)*. Слово «донор» - *дарувальник, жертводавець*, а слово «фонд» має значення - *ресурси, запаси, кошти або матеріальні цінності*. Слово «фідбек» походить від англійського сполучення feed back, яке потім стало одним словом feedback - *коментарі, ідеї*,

зауваження. В неформальному спілкуванні можна почути слово «мітинг» - зустріч, зокрема віддалена (онлайн). Сленгове слово «інфлюенсер» має значення - *лідер думки*, походить від дієслова «influence» – впливати на когось. Слово «імейл» походить від англійського іменника «електронна пошта», таке ж значення і має. Слова «клікнути» та «лінк» взаємопов'язані. «Клікнути» означає *клацнути, натиснути, перейти*, а «лінк» - *посилання, сполучення*. «QR-код» походить від англійського скорочення QR code (quick response code) і означає «код швидкої відповіді».

Є декілька причин вживання вищезазначених іншомовних слів.

1. Часто вони запозичуються разом із поняттям. Такі слова зазвичай не мають українських відповідників, наприклад, *фонд*.

2. Щоб деталізувати уявлення про предмет, назва якого вже існує в українській мові. Наприклад, слово *зустріч*, яке, у більшій мірі, означає онлайн-зустріч.

3. Щоб замінити описовий вираз, словосполучення одним словом: *інфлюенсер* – замість «лідер думки», *імейл* - замість «електронна пошта», *фідбек* - замість «зворотній зв'язок».

Запозичення також можуть бути єдиними назвами понять або виступати синонімами українських слів. Наприклад, слово *донат* - *жертвувати, дарувати, віддавати*.

Іншомовні слова, які увійшли до української лексичної системи волонтерського руху, можна об'єднати у дві групи *англіцизми* та *варваризми*.

Англіцизм (або англїзм) - слово або його окреме значення, вислів, які запозичені або перекладені з англійської мови чи утворені за її зразком.

Варваризм (від грецьк. barbarismos – іншомовний, чужоземний) – іншомовні слова, які вживаються в українському тексті, але не засвоєні українською мовою, наприклад *click* (клацнути), *link* (гіперпосилання). Варваризми також можуть передаватися графічними засобами мови-джерела, наприклад QR-код.

Слід зауважити, що слово «волонтер» не є англіцизмом, воно походить від французького *volontaire* (доброволець), однак його запозичено з латинського *voluntarius* (*voluntas* – вільне волевиявлення).

Запозичення, зокрема англіцизми, безперечно збагачують українську мову. Але, головне, щоб іншомовні слова не стали проблемою для розвитку української мови. Їх слід вживати в разі потреби, коли немає відповідного еквівалента в українській мові, або вони дістали міжнародне визнання.

Список літератури:

1. Спосіб доступу URL: <https://www.britishcouncil.org.ua/anglicisms>
2. Спосіб доступу URL: <https://dictionary.cambridge.org/>
3. Спосіб доступу URL: bit.ly/49Bp1Z4
4. Спосіб доступу URL: <https://studfile.net/preview/9928193/page:5/>
5. Спосіб доступу URL: https://library.udpu.edu.ua/library_files/stud_konferenzia/2016_1/59.pdf

*Анна Малонос, учениця 10-А класу;
Ольга Вознюк, вчителька зарубіжної літератури, вчитель-методист,
Рівненського ліцею №27,
Людмила Воробйова, кандидат філологічних наук, доцент,
керівник гуртка РМАНУМ
м. Рівне*

ВІЗІЯ УКРАЇНИ В РОМАНІ СОФІ ОКСАНЕН «СОБАЧИЙ МАЙДАНЧИК»

Софі Оксанен – фінська письменниця, активна публіцистка, феміністка. Її книги перекладено понад сорока мовами. Софі Оксанен зацікавлена проблемами пострадянських країн. Авторка зобразила таку Україну проти якої українці вийшли на помаранчеву революцію у 2004-му році та Євромайдан кінець 2013 – початок 2014 року. Вона була вражена Революцією Гідності. Тож коли в Україні відбулася Революція, письменниця з нетерпінням очікувала нових українських книжок. Вона була певна, що нарешті українських авторів видаватимуть у Фінляндії. Але цього не сталося. Софі Оксанен трактує свій роман як історію про Україну після розпаду радянського союзу, голодомор, сталінські репресії, про наслідки Другої світової війни, що сформували сучасний погляд європейців на пострадянський простір. Вона розповідає про Україну, подає своє бачення нашої країни.

Метою нашої роботи було дослідити як зображується Україна в романі Софі Оксанен. Ми обрали для дослідження роман «Собачий майданчик», оскільки в ньому описується реальна Україна ХХ-ХХІ ст. Певні політичні особи створювали «позитивну» картинку, приховували правду від народу. Взагалі наша країна мало представлена в сучасній зарубіжній літературі. У романі Україна зображується багатогранно та різнопланово через сприйняття фінської письменниці. Саме ці аспекти обумовлюють актуальність нашої роботи.

Події в романі «Собачий майданчик» зображені не в хронологічному порядку, а у двох часових площинах: у 2006 та 2016 роках на територіях України, Фінляндії та Естонії.

У романі «Собачий майданчик» сучасний Гельсінкі переплітається з минулим пострадянської України. У цьому творі Україна транслюється через людей та міста. «Фіни безумовно пильно стежили за революцією і все ще слідкують за новинами з України. У нас чимало спільних проблем із тим же сусідом, тож фіни відчують емпатію до українців та їхніх переживань», - так Оксанен каже про спільні проблеми українців та фінів [1].

У нашому дослідженні ми розглядаємо роман «Собачий майданчик» фінської письменниці з позицій сучасної імагологічної теорії.

Проблема візії українця як Іншого в сучасній зарубіжній літературі стає особливо актуальною і свідчить про новий етап у розвитку українських імагологічних студій. Йдеться тут не про ретрансляцію позиції іноземного автора щодо України та українців як Інших, а про ґрунтовне осмислення літературного етнообразу українця як Іншого в контексті імагологічного вчення, що розкриває нові особливості рецепції українців.

Імагологічна проблема візії Іншого в літературному вимірі залежить від багатьох факторів, які впливають на письменника під час написання твору (обізнаність з культурою Іншого, особиста громадянська позиція Іншого, вплив стереотипів) [2].

Жанрова специфіка твору багатогранна. Це роман з елементами детективу, соціальної драми та трилера.

«Собачий майданчик», на нашу думку, можна вважати соціальною драмою, бо у творі авторка висвітлює низький рівень життя, який штовхає дівчат до модельного бізнесу, донорства і сурогатного материнства: «Вони зриваються у пошуках грошей, кращого життя далеко від дому або закордоном, виступаючи ніжками, що затиснені обіймами блискучих нових туфельок, у такт, віддаючись мелодії та розпадаючись на частини, висотуючись до кінця» [3]. Письменниця максимально об'єктивно зображує фізіологічні деталі, ніби жінка не особистість, а просто організм з гарною генетикою і міцним здоров'ям: «Шкіра була годяща. Як і волосся, зуби та брови. Дівчина не носила окулярів, не зазнавала переливання крові чи трансплантацій, нечасто відвідувала рентген та ніколи не була в країнах підвищеного ризику, про що варто було робити окремий запис в анкеті. Ні фізичних хвороб, ні психічних розладів, ні курсів лікування... Дарія не мала навіть дірок у зубах, а дентин був таким білим, що здавався штучно вибіленим. Вона була досконалою, а клієнтка хотіла досконалу доньку» [5; 84].

Роман «Собачий майданчик» має деякі ознаки детективу. Характерна особливість детективу – це зовнішній сюжет, який послідовно розкриває певну заплутану таємницю, пов'язану зі злочином [4]. Саме таку історію спостерігаємо у романі. Батьки головних героїнь Олени та Дарії мали спільну кримінальну оборудку часів приватизації, змушували акціонерів продавати ваучери за копійки і перепродавали серйозним людям. Оленин тато вирішив поламати схему, за що його вбили, але разом із ним загинув і батько Дарії. Хоча у романі офіційно вбивство не розслідувалося, проте один з героїв твору Іван, займався цим приватно і вийшов на слід вбивці, ним виявився тісно пов'язаний з головною героїнею Оленою Велес (Віталій) Кравець. Ці історії, наявність вбивств і процесу розкриття злочину є ознаками саме детективного жанру. Крім тих вбивств, що описані в романі, ми чекаємо ще однієї смерті. Роман має відкритий фінал, який наштовхує на думку, що за межами оповіді може відбутися ще один злочин, ми не знаємо, вбивство це чи самогубство головної героїні.

Також у романі наявні ознаки трилера. До таких ознак у творі Софі Оксанен можна віднести жорстокість проблематики і сюжету, тему мафії. Рецензентка роману Т. Калитенко звертає увагу на наступне: «Головна героїня твору - це героїня, що тікає. Тікає від родини, чоловіків, що мають владу, від усієї системи (з її корупційними подробицями, нечистоплотністю державних службовців і лікарів, криміналітетом та наркотрафіками), що тисне на жінку, перетворюючи її на власність. Через одне рішення головної героїні (Олени) поринути у нову галузь комерційного донорства і розпочати вербування молодих дівчат, відбувається низка подій, що зруйнують не одне життя» [3].

Софі Оксанен у романі маневрує між психологічним трилером та гостросоціальною прозою, розкриває правду про бізнес, який побудований на

донорстві яйцеклітин, про міжнародні «фабрики з виготовлення дітей» та жіноче тіло, яке стає в цьому бізнесі вигідним товаром. Отже, можемо говорити про жанровий синтез як характерну ознаку роману, де переплетені минуле з майбутнім, де наявна історична передумова, що пояснює сучасність.

Українська реальність показана в різних часових епохах. Автор сконцентрувала свою основну увагу на подіях 2016-го року, тому що розповідь у романі ведеться від імені головної героїні Олени саме у цей період її життя. А події 2006-го та наступних років – є спогадами (флешбеками) Олени, котрі мали безпосередній вплив на її подальше життя та фінал. Це і є прикладом, як минуле переплітається та впливає на майбутнє, як події одного часового виміру знаходять своє відображення в подіях наступного. Ми бачимо, як те, що глобально відбувається в країні (Україні), суттєво впливає на життя окремої конкретної особистості.

У «Собачому майданчику» письменниця зачіпає кілька важливих тем: самоідентифікація (героїня народилася в одній із радянських республік, потім пережила два переїзди), події Євромайдану (що тісно переплітаються із темою самоідентифікації), сталінські репресії (жертвою яких є один із персонажів). Ще одна значна тема, що сильно розкручується фінськими ЗМІ, — сурогатне материнство та корупційні схеми, пов'язані з ним.

Роман «Собачий майданчик» привносить у фінську літературу нову географічну локацію – Україну. Цей твір – це подорож до України, яка дуже насичена фактами, подіями в різних її містах.

Населеним пунктам приділяється велика увага у структурі роману, їхні назви – це заголовки частин твору. Софі Оксанен вдалося передати атмосферу життя та побуту в Україні після розпаду Радянського Союзу. Україна у романі показана через топоси – міста Київ, Харків, Одеса, Запоріжжя, Львів, Вінниця, Донецьк, Дніпропетровськ, Кривий Ріг, Сніжне і село в Миколаївській області, назва якого не вказана. Софі Оксанен вдалося передати атмосферу життя та побуту в Україні після розпаду Радянського Союзу.

Ключовим топосом у романі є Дніпропетровськ – місто влади. Софі Оксанен обрала саме його, тому, що це хороше місце для того, щоб розповісти історію про корупцію. Авторка пояснює, що серед великих українських міст обрала саме його, бо «Багато політиків, бізнесменів, олігархів родом саме з цього міста, тай історія Дніпра видалася їй ідеальною для роману. Саме у місті Дніпропетровськ бере свій початок кримінальна історія життя головної героїні: вербування дівчат для донорства яйцеклітин, на фоні якої розгортаються особисті трагедії Олени та Дарії. З початком військових дій на Донбасі саме до Дніпропетровська переїхало багато біженців та було передислоковано бізнеси. Тут зосереджувалися великі можливості та великі гроші, в тому числі і «брудні».

Містечко Сніжне Донецької області є дуже важливим у біографії головної героїні. З ним у неї пов'язані страшні спогади її юності: незаконний видобуток вугілля з копанок, бандитські розбірки, вбивство батька. Після щасливого дитинства у Таллінні, Сніжне стало для неї справжнім жахом, з якого вона завжди хотіла втекти. Донбас – це занадто російська територія, куди їхали лише геть зневірені люди – ті, що втратили свою землю і село, коріння і рід, мову, віру і себе. Саме тому вона з легкістю змогла викреслити його зі своєї біографії

та не відчувала особливо щемливих почуттів, коли Сніжне опинилося в руках у російських загонів і там стали майоріти прапори «Донецької народної республіки». Сніжне так і залишалося б звичайним провінційним містом в окупації. Але катастрофа МН17 зробила його відомим на весь світ. Тут був зафіксований «Бук», з якого збили малайзійський «Боїнг», як з'ясувало міжнародне розслідування. Тоді загинули 298 осіб.

Ще однією локацією, що мала відношення до долі головної героїні, було село в Миколаївській області, назву якого автор, можливо, не згадує умісно, бо це є збірний образ типового південноукраїнського села. Сюди головна героїня Олена зі своєю мамою переїхала зі Сніжного, і де родина займалася нелегальним бізнесом з варіння та збуту макового «компоту», який їй ніколи не подобався. Не такого майбутнього вона хотіла, тому і змушена була терміново шукати новий заробіток, щоб допомогти рідним та самій не застрягнути у цьому селі.

Також у романі згадуються інші українські міста - Київ, Харків, Одеса, Запоріжжя, Львів, Вінниця, Донецьк, Кривий Ріг, які так чи інакше мали відношення до життя головної героїні Олени.

Для прикладу - Кривий Ріг, який відомий в Україні як одне з найбільш забруднених міст з високим відсотком науковців, - тут головна героїня підшуковує донорів для штучного запліднення. Саме через низький рівень життя місцевого населення молодих дівчат неважко було зацікавити хорошим та швидким заробітком: тут можна було знайти донорку за сто доларів.

Згадується в романі і Вінниця, де бабуса головної героїні воліла померти, аби не обтяжувати тамтешніх рідних, і Донбас і запах вугілля, від якого Олену нудитиме все життя, і Миколаїв, який мама дає пораду забути і почати заново, і повернення в занадто метушливий Київ.

Трагедія головної героїні в тому, що попри любов до України, у неї не було міста, яке вона могла б назвати своєю малою батьківщиною. Так чи інакше, кожне з описаних міст вплинуло на життя та становлення особистості головної героїні. Кожне мало свої переваги та недоліки, якими Олена або захоплювалася, або бажала назавжди стерти зі своєї пам'яті. І кожне місто — це частина образу України в романі.

Софі Оксанен вдалося детально показати українську реальність завдяки численним деталям у творі. Г. Улюра влучно зауважила: «Роман Софі Оксанен дуже точний щодо деталей, до неправдоподібності, до заздрості. Уявіть собі, чого вартувало фінській авторці перевірити, чи зупиняється навпроти Миколаївського автовокзалу тролейбус, або вживати природно, словосполучення типу «літній душ» чи «піонерський потяг», чи називати фруктові карамельки загальною назвою «барбариски», чудодійний бальзам «Зірочка» [6].

У романі згадуються вугільні копанки, торгівля маковим компотом, іконка в автомобілі торговця наркотиками, торт «Наполеон», дешеве вино, сало, слоїки із огірками, присмак топленого шоколаду із Львівських майстерень, цератова скатерка, на якій були посірілі ножові надрізи і багато інших.

Також були і синьо-біла символіка Партії регіонів, і отримана від США вакцина проти свинячого грипу, і численні фонди добробуту дітей, через які насправді відбувалося відмивання грошей, і численні іноземні інвестиції на

будівництво санаторіїв та закупівлю медичного обладнання, і корупція, що була і, на жаль, залишається невід'ємною частиною життя в Україні.

І, звісно, національна кухня – це саме той ідентифікатор, який може визначити індивідуальні риси кожної країни. У романі культури харчування українців приділяється дуже велика увага : сало, борщ, сирники і вареники, яких вистачить на тиждень; запах капусняку; українські груші, абрикоси і кавуни;

Також Софі Оксанен дуже влучно використовує музичні акценти. Згадується і щось модне, на кшталт Світлани Лободи, і наспіви під «Воплі Відоплясова», і спогади про гурт «Плач Єремії» .

Провівши наукову розвідку, дослідивши наукові джерела з проблем імагології та проаналізувавши самий твір, ми зробили висновок, що автору вдалося створити таку візію України як Іншого, яка змогла б зацікавити не лише фінського, а й читача з будь-якої країни.

У романі авторка ділиться результатами власного дослідження України, щоб розширити український контекст на своїй землі, а разом показати нам, як ми виглядаємо збоку». Їй вдалося передати атмосферу України 90-х та 2000-х. Софі Оксанен стала справжнім амбасадором України, її культури та історії.

Список літератури:

1. Видавничий Дім «Комора». Лист Софі Оксанен до українських читачів. URL: <http://surl.li/ovwkt>
2. Вознюк О.М. Візія України в польській еміграційній літературі (на прикладі творчості Єжи Стемповського та Юзефа Лободовського): автореф. канд....філол. Наук: 10.01.05 / Інститут літератури імені Т.Г. Шевченка НАН України. Київ, 2010. 20 с.
3. Калитенко Т. У пошуках казкової країни: «Собачий майданчик» Софі Оксанен. URL: <http://surl.li/ovwlh>
4. Літературознавча енциклопедія: У двох томах / Авт.-уклад. Ю.І. Ковалів. Київ: Видавничий центр «Академія», 2007. Т. 1. 608 с.
5. Оксанен Софі. «Собачий майданчик»: Роман / Переклад із фінської Юрія Зуба. Київ: Видавничий дім «КОМОРА», 2021. 472 с.
6. Улюра Г. За командою «фас». URL: <http://surl.li/ovwpb>

Анастасія Мовчанюк, учениця 9-Г класу,

Ольга Вознюк, учителька зарубіжної літератури, учитель-методист,

Людмила Воробйова, кандидат філологічних наук, доцент,

керівник гуртка РМАНУМ

Рівненський ліцей №27 Рівненської міської ради

м. Рівне

АНТИУТОПІЧНА МОДЕЛЬ СВІТУ В РОМАНІ КАДЗУО ІШІГУРО «КЛАРА І СОНЦЕ»

Кадзуо Ішігуро – всесвітньо відомий британський письменник японського походження, лавреат Нобелівської премії з літератури 2017 року. У рішенні

Нобелівського комітету зазначено, що письменник «у своїх повістях потужної емоційної сили відкриває безодню під нашим ілюзорним відчуттям зв'язку зі світом» [1, с. 73]. Актуальність роману зумовлена тим, що світ поглинається шаленим розвитком штучного інтелекту і людство може чекати трансформація. Сімейні цінності вже не актуальні, батьки готові замінити дітей роботами, тотальна дегуманізація суспільства. Роман-антиутопія показує наслідки стрімких технологічних змін.

У контексті творчості мультикультураліста Кадзуо Ішігуро роман «Клара і Сонце» вирізняється оригінальністю тематики і жанрової форми, але, як і в інших творах, автор шукає відповіді на ті ж самі вічні питання: соціальна нерівність, соціальна комунікація, тривога через забруднення довкілля. Тут виявляється характерна риса творчості Ішігуро – повернення до попередніх книг (навіть щодо поєднання англійського та японського стилів письма), особливо спостерігається близькість мотивів і жанрових ознак з романом «Не відпускай мене» (2005 р.), в якому зображена антиутопічна Велика Британія ХХ століття, де задля трансплантацій органів люди клонуються для створення донорів.

Тема твору – розповідь про життя робота серед людей і його сприйняття почуттів, настроїв, дій. Кадзуо Ішігуро висвітлює проблеми взаємодії людини та штучного інтелекту, який в романі зображений неймовірно розвиненим як технічно, так і емоційно. Автор в онлайн-інтерв'ю для видання «The Waterstones» зазначає, що в романі «Клара і Сонце» йдеться про те, як штучний інтелект і генна інженерія впливають на сучасний світ [2].

У досліджуваному нами творі виявляється, як і в більшості романів Кадзуо Ішігуро, жанровий синтез. Ми спостерігаємо тут поєднання ознак наукової фантастики, її піджанру – кіберпанку, антиутопії та реалістичного роману. Але найчастіше дослідники і читачі наголошують на антиутопії.

Отже, спочатку з'ясуємо жанрові ознаки антиутопії. У «Літературознавчому словнику-довіднику» читаємо: «Антиутопія, або Негативна утопія – зображення у художній літературі небезпечних наслідків, пов'язаних з експериментуванням над людством задля його «поліпшення», певних, часто принагідних соціальних ідеалів» [5, с. 48]. Роман «Клара і Сонце» розвиває традиції антиутопії, адже висвітлює вади суспільства, на яке впливають технології, а також конфлікт природи і людини. Головна проблема – стосунки між роботами і людьми. Наявна така риса антиутопічного твору як моделювання вигаданого світу. Ми спостерігаємо «суспільство невизначеного майбутнього з новою класовою системою. Нетиповість антиутопії К. Ішігуро полягає насамперед в тому, що письменник не засуджує державний устрій, а змінює об'єкт критики на дегуманізоване суспільство. Твір висвітлює наслідки відсутності людських почуттів, взаєморозуміння, любові у героїв, тобто автор піднімає питання людяності, а не державної влади, як у типовій антиутопії. Відтак, ми трактуємо роман «Клара і Сонце» як неокласичну антиутопію.

Антиутопічний світ, який створює Кадзуо Ішігуро, тісно переплітається з науковою фантастикою, адже висвітлюється погляд на майбутнє людства та його зміни під впливом технологій. Ми бачимо негативний вплив науково-технічного прогресу на стосунки між людьми, але це реальність, яка чекає нас найближчим часом. Вважаємо, що можна говорити про ознаки кіберпанку як

піджанру наукової фантастики, що сформувався у 1980-х роках. Його започаткував Брюс Батке, який в 1983 році опублікував оповідання «Кіберпанк» у «Журналі наукової фантастики Айзека Азімова» [7]. У творах цього жанру розмиті кордони між реальним і віртуальним світами. Саме таку сюрреалістичну картину ми спостерігаємо в романі «Клара і Сонце», коли високі технології доступні масовому споживачеві, а Сонце постає не тільки як божество, воно має ознаки штучного інтелекту, допомагаючи Кларі врятувати Джозі.

Своєрідність антиутопії К. Ішігуро виявляється в тому, що в ній зроблено акцент на реальності вигаданого світу: письменник показує світ, який скоро стане реальністю, бо це вже частково є реальністю. Такі зміни, на думку автора, призведуть до вимирання людських почуттів. Наслідки розвитку технологій та штучного інтелекту – вже наша реальність, тобто антиутопічний світ, зображений у творі, майже реалістичний.

Із жанровою характеристикою роману Кадзуо Ішігуро «Клара і Сонце» пов'язана і його наративна організація. Особливість цього твору полягає саме в нараторі. Клара – головна героїня роману, вона розповідає свою історію, тобто виступає наратором. І найважливіше, вона – роботка.

«Наратив – розповідання однієї чи більше дійсних або фіктивних подій, які повідомляються одним, двома чи кількома нараторами одному, двом або кільком наратованим» [6, с. 73]. Звертаємо увагу на те, що у творі розповідає свою історію про бачення людського світу Клара – головна героїня і водночас нараторка. Вона спостерігає за людьми, їхніми діями і намагається їх пояснити. Оригінально, що головна героїня не людина, а роботка. І саме це свідчить про антиутопічність роману, яка виявляється також у дегуманізованих стосунках між людьми.

Клара – гомодієгетичний наратор, адже вона подає історію через власне сприйняття. Відповідно до теорії оповіді, гомодієгетичний наратор «є персонажем у ситуаціях і подіях» [6, с. 31]. У романі дівчина-робот є у всіх сюжетних лініях, взаємодіє з усіма героями, ділиться своїми думками про їхні дії, висловлювання.

Важливими показниками антиутопічності досліджуваного роману виступає, за нашими спостереженнями, хронотоп. Сучасні лексикографічні джерела визначають хронотоп як «взаємозв'язок часових і просторових характеристик і явищ, зображених у художньому творі» [4, с. 726].

Хронотопна структура твору нетипова. Роман складається з 6 частин, події кожної з яких – у іншому часі і просторі. Сюжет прямий, наскрізний. Реальний світ переплітається з фантастичним. У залежності від подій, простір розширюється, а після кульмінаційного моменту в stodолі містера Макбейна – звужується. Художній простір поданий у сприйнятті нараторки, залежить від місця, де знаходиться Клара, тому він завжди обмежений, що є типовою ознакою антиутопії. Важлива деталь – героїня-роботка сприймає реальний світ майже завжди через скло (вітрина крамниці, шибки будинку, вікна автівки). На наш погляд, це своєрідне протиставлення реального простору і фантастичного, пов'язаного з техноструктурою. Хронотоп роману підсилюється дзеркальною побудовою твору.

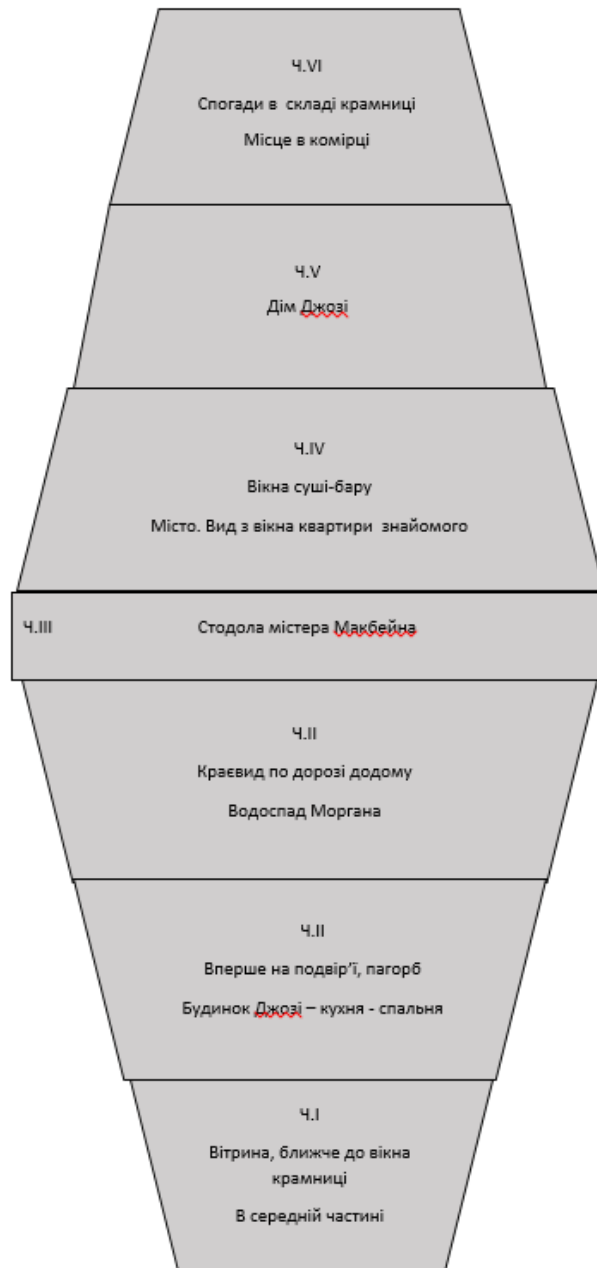


Рисунок 1 – Схема просторової організації твору

У неокласичній антиутопії «Клара і Сонце» Кадзуо Ішігуро критично зображує суспільство невизначеного майбутнього з продуктами генної інженерії, з героями-роботами. У творі ми спостерігаємо безліч ситуацій і подій, які підтверджують тривогу автора щодо розвитку штучного інтелекту. У досліджуваному творі у людей відсутні співчуття, доброта, емпатія, але ці почуття, як не дивно, є у роботки Клари. Взагалі-то психологія і робот – не зовсім сумісні речі. Наявність почуттів та емоцій у роботки збільшує масштаб катастрофи техногенного середовища, показує наслідки розвитку штучного інтелекту і безглуздість людського існування. Кожен персонаж роману в стосунках з роботкою віддзеркалює егоцентризм і жорстокість антиутопічного світу. Перед нами постає вражаюча картина дегуманізованого світу, в якому людські почуття нічого не варті, зв'язки між людьми розірвані, але жоден персонаж не страждає від самотності. Люди стали схожими на механічних

ляльок. А єдина героїня, яка здатна любити і жертвувати собою заради інших, – роботка Клара. І все це відбувається на тлі сірих урбаністичних пейзажів, де відсутні яскраві кольори, дерева, квіти.

Надія на відродження людства, вважаємо, закладена в назві роману «Клара і Сонце». Клара-роботка виконала свою місію, врятувала життя Джозі завдяки Сонцю. Змінюються епохи, але Сонце сходить щоденно, воно живить Землю, дає енергію і людям, і роботам. Якщо робот рятує людину, то є надія, що людство зробить екзистенційний вибір і збереже духовні цінності.

Список літератури:

1. Дроздовський Д. Митець плинного часу. Нобелівська премія з літератури 2017 р. *Вісник НАН України. Статті та огляди*. 2017. № 12. С. 73 – 74.
2. Дронь А. Кадзуо Ішігуро про книжку «Клара і Сонце». URL: <https://starylev.com.ua/blogs/kadzuo-isiguro-pro-knigu-klara-i-sonce> (дата звернення: 29.02.2024).
3. Ішігуро Кадзуо. Клара і Сонце / переклад з англ. Ганни Левів. Львів : Видавництво Старого Лева, 2023. 312 с.
4. Коркішко В.О. Часопростір як формотворча категорія художнього тексту. *Актуальні проблеми слов'янської філології*. 2010. Випуск XXIII. Частина 1. С. 388 – 395.
5. Літературознавчий словник-довідник / Р. Т. Гром'як, Ю. І. Ковалів та ін. Київ : ВЦ «Академія», 1997. 752 с.
6. Ткачук О. М. Наратологічний словник. Тернопіль: Астон, 2002. 173 с.
7. Кіберпанк. Вікіпедія: Вільна енциклопедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D1%96%D0%B1%D0%B5%D1%80%D0%BF%D0%B0%D0%BD%D0%BA> (дата звернення: 10.03.2024).

Наталя Овдієнко, учитель англійської мови, вища кваліфікаційна категорія,
КЗО «СЗШ № 69» Дніпровської міської ради
м. Дніпро

ВИВЧЕННЯ ІДІОМ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ. ІДІОМИ ПРО НАВЧАННЯ ТА ЗНАННЯ

У процесі розвитку науки лінгвістики англійської мови, ідіоми та ідіоматичні висловлювання завжди залишаються під увагою вчених, перекладачів та викладачів. Ідіоми англійської - є важливим чинником щодо мови. Завдяки знанню ідіом, ми можемо краще зрозуміти та відчувати мову, культуру країни мови, що вивчається, її традиції.

Актуальність обраної теми полягає в тому, що це дає можливість більш глибоко зрозуміти культуру Великобританії і підвищує зацікавленість учнів до вивчення англійської мови. Також вивчення культури іншої країни викликає інтерес до історії та традицій власної країни.

Що ж таке "ідіоми"? У словнику методичних термінів і понять ідіома сприймається як «одиниця мови, що є стійке поєднання, значення якого

мотивується складовими його словами, т. е. значення елементів не зводиться до значення цілого». Це властивий тільки даній мові і не перекладається іншими мовами стійкий мовний зворот, значення якого не впливає із суми значень складових її елементів, а не якимось інакше.

Навіщо потрібно знати та чим корисні ідіоми англійської мови?

По-перше, вивчення будь-якої мови неможливе без хоча б часткового розуміння ментальності носіїв мови, їх образності та культури. Все це і укладено в ідіоматичних виразах. По-друге, ідіоми англійської мови збагачують мову, роблять мову колоритною і живою. І нарешті, використання ідіоматичних оборотів наближає вашу мову до мови носіїв мови. Одним із найприємніших відгуків про ваш рівень володіння англійською мовою, приміром, може бути наступна фраза: "His/Her English is very idiomatic", що в перекладі означає: «Він/Вона каже практично як англичанин (англійка)».

Вивчати ідіоми дуже складно тому, що результат поєднання слів може бути з несподіваним значенням. Ідіоми неможливо також перекласти використовуючи електронні та онлайн перекладачі. Основну складність для учнів представляє заучування цих виразів напам'ять.

Під час вивчення ідіом потрібно: 1) використовувати асоціацію; 2) дізнатися історію виникнення ідіоми; 3) вивчати фразеологізми за тематиками; 4) знайти аналоги.

Ідіоми використовуються у найрізноманітніших контекстах та ситуаціях: від дружньої бесіди до ділових зустрічей. Часто ідіоматичні висловлювання можна зустріти в письмовій мові, особливо в журналістиці, де автори намагаються оживити розповідь за допомогою ідіом, надати йому колориту та гостроти. Безумовно, контекст при вживанні ідіом дуже важливий. Ми знаємо, що деякі вирази притаманні розмовному стилю, інші ж, навпаки, звучать дуже суворо та офіційно. Тому зіштовхуючись із подібними оборотами, треба запам'ятовувати ситуації та стиль спілкування, при якому їх почули. Уточнити значення у словнику, за можливості, поцікавитися в носіїв мови про значення вживання даної ідіоми, щоб впевнено почуватися, користуючись новим виразом.

Як легко запам'ятати популярні англійські ідіоми?

Спочатку всі ідіоми можна умовно розділити на дві групи: ті, що мають точні або приблизні відповідності в рідній мові, і ті, що таких відповідностей не мають, інакше кажучи, їх значення можна лише пояснити, а не передати аналогічною ідіомою. Наприклад, до першої групи можна віднести такі англійські ідіоми:

– cut from the same cloth (букв. – «вирізані з однієї тканини») – виготовлені з одного тіста, одного поля ягоди, ін.;

– as fresh as a daisy (букв. – «свіжий як маргаритка») – свіжий як огірок;

– it's (all) Greek to me (букв. – «для мене це все по-грецьки») – для мене це китайська грамота;

– compare apples and oranges (букв. – «порівнювати яблука з апельсинами») – порівнювати Божий дар із яєчною;

Як правило, такі ідіоми запам'ятовуються дуже легко. По-перше, ми проводимо відповідність між виразом рідної мови та досліджуваним, і те, на що ми звертаємо увагу, – це різниця між ними. Наприклад, для критерію свіжості

ми використовуємо "огірочок", а в англійській мові - "маргаритка". Саме цей контраст (що нерідко супроводжується подивом щодо «химерної» образності іншої мови) і допомагає запам'ятати вираз.

Друга група містить ідіоми англійської мови, які не мають відповідності рідною мовою, наприклад:

– go Dutch (букв. – «йти, чинити голландською») – платити в складчину;

– Sunday driver (букв. – «недільний водій») – надто повільний (іноді недосвідчений) водій, який дратує інших на дорозі.

Щоб ідіоми запам'ятовувалися швидко та ефективно, потрібно:

1) Знайти відповідність у рідній мові, звернути увагу на відмінності та запам'ятати вирази цілим, використовуючи метод порівняння;

2) Якщо в рідній мові відповідностей немає, запам'ятати вираз та його значення цілком, звертаючи увагу на стиль мови та контекст вживання.

Найкращий спосіб викладати ідіоми — представляти їх в автентичних та значущих ситуаціях, таких як діалоги, історії, пісні чи відеоролики. Це допоможе учням зрозуміти значення ідіом на основі контекстних підказок, а також побачити, як вони використовуються у природному спілкуванні. Учні можуть порівняти і зіставити ідіоми з їхньою буквальним значенням і пояснити, чому вони використовуються для вираження певних ідей або емоцій.

Ідіоми можуть бути дуже цікавими для тих, хто вивчає англійську мову, але вони також можуть заплутати. Ключовим моментом є допомога учням зрозуміти різницю між переносним і буквальним значеннями. Іноді може виникнути необхідність повернутися до рідної мови і попросити вимовити аналогічні вирази нею. Учні повинні розуміти, що використання ідіом допомагає їм вийти за рамки базового спілкування і що ці лексичні фрагменти справді можуть допомогти покращити їхнє реальне спілкування англійською мовою.

Ось приклади поширених англійських ідіом про знання та навчання:

1. Knowledge is power. Знання - сила. Чим більше людина знає, тим краще вона озброєна. Приклад: У цьому сенсі знання є потужністю.

2. Know the ropes, learn the ropes .Добре орієнтуватися в чомусь, знати всі входи та виходи. Приклад: Don't worry, Jane! He knows all the ropes; he will help you.

3. Can't make heads or tails of it. Не розуміти чи плутатися у чомусь. Приклад: I can't make heads or tails of it. Can you explain me one more time, please?

4. Burning the midnight oil, pull an all-nighter Засиджуватися до пізно, старанно працювати. Часто використовують студенти. Приклад: We were fooling around all the semester, i now we have to burn the midnight oil.

5. Know something backwards and forwards. Знати щось вздовж і впоперек. Бути експертом, або бути добре знайомим із чимось. — Мені здається, що я знаю вірші Шевченка «від А до Я», оскільки я так багато їх навчав. Under one's belt.

6. Two heads are better than one.. Дві голови краще за одну. Наприклад: Let's do it together. Two heads are better than one.

7. Pick his brain. Використовувати, привласнювати чужі ідеї чи знання. Приклад: He picked his opponent's brain and won that election.

8. Pool of knowledge .Так можна сказати про місце, де багато знань. Приклад: Зробіть глибоке дослідження теми в інтернеті, який є джерелом знань у наш час.

9. I know it like a back of my hand. Коли ви дізналися все, що потрібно на певну тему, можете сказати: «Я знаю це як свої п'ять пальців». Ви також можете використати цю фразу, якщо добре знайомі з людиною або яким-небудь містом, або місцем. — Я знаю цей підручник, як свої п'ять пальців.

10. Thirst for knowledge. Цю ідіому доречно застосувати, коли ви зустрічаєте людину, яка має сильне бажання, прагнення чи потребу вчитися. Day after day, Kate вивчала нові things, and her thirst for knowledge grew — День за днем Кейт дізнавалася щось нове і її жага знань зростала.

11. Drop some knowledge on/one. Інформувати або вчити когось.

Let me just drop some knowledge on you, all right? — Дозволь мені пояснити тобі щось, добре?

12. To burn the candle at both ends. Ця ідіома означає, що людина працює чи навчається на межі своїх можливостей; дуже важко. Приклад: I think I'll sleep until noon tomorrow. — Думаю, завтра я спатиму до обіду. Я працював дуже важко і міг трохи відпочити.

13. To teach your grandmother to suck eggs. _Такий вислів означає дати комусь пораду з предмета чи сфери, про які ця людина знає більше. Приклад: He tried to tell me how to drive and I told him not to try and teach your grandmother to suck eggs. I've been driving for years - Він намагався навчити мене водити, і я сказав йому не намагатися це робити. Я керую роками.

14. To pass with flying colors. Цей вислів означає досягти успіху, отримати відмінність, скласти тест на відмінно. Приклад: Його parents got him admitted to the best college abroad after he passed the exam with flying colours — Його батьки відправили його в найкращий коледж за кордоном після того, як він добре склав іспит.

15. The university of life. Таку фразу можна часто почути від людей, які здобули вищу освіту. Вони кажуть, що їхнім учителем є життя. — Я навчався в університеті життя.

Знання ідіом дуже важливо. Це невід'ємна частина при вивченні мови, і якщо мова йде про красоту і багатство іноземної мови, часто звертаються до його фразеології або ідіоматики, так як ідіоми тісно пов'язані з історією, культурою, звичаями носіїв мови.

Список літератури:

1. Oxford Dictionary of English Idioms / A. P. Cowie, R. Mackin & I. R. McCaig: Oxford University Press. 2008. 685 p.

2. Вознюк Т. М. Методика вивчення англійських ідіом студентами закладів вищої освіти. / Молодий вчений. 2017. № 2. С. 39-42.

3. Камінська В.С. Теоретичні дослідження фразеологічних одиниць у сучасній лінгвістиці / Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова, 2011. С. 122-128.

4. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник / кол. авторів під керівн. С.Ю. Ніколаєвої. К.: Ленвіт, 1999. 320 с.

5. Посібник з аудіювання: книга для студентів / Авт.-уклад.: Т. М. Гусак, Н. О. Мірошниченко; Міністерство освіти України, Київський Національний економічний університет. К. : КНЕУ, 2000. – 160 с.

6. Що таке ідіоми в англійській мові? Спосіб доступу URL: <https://justschool.me/uk/blog/shho-take-idiomy-v-anglijskij-movi/>

7. Топ 100 найважливіших англійських ідіом. Спосіб доступу URL: <https://www.englishdom.com/ua/blog/top-100-samix-vazhlivix-anglijskix-idiom/>

Денис Остапчук, учень 9-А класу

Тетяна Буряк, вчитель англійської мови, перша категорія

Інна Василенко, Заступник директора з НМР, вчитель природознавства, вища категорія, к.т.н., доц.

КЗ «Академічний ліцей №15» КМР

м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.

ОСОБЛИВОСТІ ТЕХНІЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ ТЕРМІНОЛОГІЇ З ГЕОМЕТРІЇ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ БІЛІНГВАЛЬНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Актуальність теми: головним завданням освіти є створення сприятливих умов для розвитку і вдосконалення навчальних навичок здобувачів освіти, виховання і навчання конкурентоспроможної молоді завдяки впровадженню білінгвальної освіти у навчальний процес.

Тому ми поставили собі за мету:

- можливості застосування ІІІ при розв'язуванні математичних завдань;
- доцільність та потребу в наявності штучного інтелекту в вільному доступі учнів та його використання;
- підвищення НДУ учнів початкового та середнього рівня навчальних досягнень, обчислювальної культури і розвитку інтересу учнів до математики та іноземної мови.

Об'єкт дослідження: учні Комунального закладу «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради.

Предмет дослідження: мобільний застосунок «Геометричний калькулятор» - програма на платформі Android, яка призначена для пояснення та візуалізації розрахунків параметрів геометричних фігур.

Завдання дослідження:

- вивчити необхідність застосування програми, правила користування мобільним додатком, принцип вводу математичних символів, теоретичний матеріал з даної теми, особливості використання термінів англійською та українською мовами
- систематизувати терміни застосунку у міні-словник.

Гіпотеза – білінгвальне навчання сприяє підвищенню рівня навчальних досягнень з геометрії та англійської мови.

Методи дослідження – спостереження, моделювання, порівняння, експеримент, аналітичні, математичні, узагальнення.

Обладнання: смартфон, персональний комп'ютер, інтерактивний комплекс, шкільне приладдя, підручник, зошит.

Наукова новизна дослідження полягає у створенні комфортної траєкторії для білінгвального навчання дітей під час самостійного опрацювання матеріалу.

Проблема виховання й освіти білінгвальних дітей усе більше привертає увагу науковців і лінгвістів, не кажучи вже про спеціалістів, які працюють у сфері освіти, та, безпосередньо, самих батьків.

В Україні проблемою білінгвізму й концепцій білінгвальної освіти вчені почали цікавитися з 90-х років минулого століття. Це зумовлено появою нових соціально-економічних реалій, прагненням відповідати сучасним вимогам процесу освіти, а також намаганням інтегруватися до європейського освітнього простору. Дослідники ознайомилися із зарубіжним досвідом і почали вивчати можливості його застосування у вітчизняній освіті. Серед українських науковців питаннями іншомовної та білінгвальної освіти в країнах-членах Ради Європи займаються Т.В. Боднарчук, М.І. Тадеєва, Я.В. Поченюк, А.В. Штифурак та інші. Т.В. Боднарчук досліджує проблеми білінгвальної освіти в Україні й за кордоном, формування штучного білінгва. М.І. Тадеєва вивчає розвиток сучасної шкільної іншомовної освіти в країнах Європи.

Білінгвізм (двомовність, лат. *bi* – 'два' + *lingua* 'мова') – це практика змінного користування двома мовами; володіння двома мовами й уміння за їх допомогою здійснювати успішну комунікацію (навіть за мінімального володіння мовами); однаково досконале володіння обома мовами, вміння рівною мірою використовувати їх залежно від умов спілкування.

Двомовна освіта дає учням змогу розвивати першу мову паралельно з другою або глобальною мовою, наприклад, англійською. Мають місце також докази [1, с. 44], які свідчать про те, що існують потенційні вигоди від двомовності для особи, школи та суспільства, наприклад:

- підвищена розумова гнучкість;
- поліпшення міжкультурних навичок;
- розширення можливостей для глобального обміну й торгівлі;
- можливість повноцінного вивчення іноземної мови на батьківщині, у своєму культурному середовищі;
- можливість комфортно відчувати себе в інших країнах завдяки гарному володінню іноземною мовою;
- навчання двома й більше мовами не лише полегшує їх вивчення, а й сприяє розвитку комунікативних навичок, мобільності та гнучкості.

Математичні науки, зокрема геометрія, є важливим інструментом для розвитку просторового мислення. Вони допомагають нам розуміти та відтворювати форми, взаємні розташування об'єктів у просторі та передбачати наслідки руху в цьому просторі. Геометрія допомагає нам будувати ментальні моделі простору і об'єктів, з якими ми працюємо. Вона дає нам уявлення про пропорції, розміри, кути, відстані та форми. Знання геометрії допомагає нам розуміти і використовувати ці концепції у реальному світі, як, наприклад, при будівництві, дизайні або архітектурі. Просторове мислення є важливим навичками для багатьох професій, зокрема для архітекторів, інженерів, художників, скульпторів та інших креативних професій. Вміння аналізувати та

маніпулювати об'єктами у просторі, отримані завдяки вивченню геометрії, дозволяє цим фахівцям робити кращі розрахунки, роботи та проекти. Крім того, вивчення геометрії розвиває абстрактне мислення та логічне мислення. Воно навчає нас спостерігати, узагальнювати, аналізувати та міркувати. Ці навички не тільки корисні в самій геометрії, а й мають велику цінність в інших науках та галузях життя. Таким чином, математичні науки, зокрема геометрія, є важливим інструментом для розвитку та вдосконалення просторового мислення. Вони допомагають нам розуміти, використовувати та маніпулювати об'єктами у просторі, а також розвивають абстрактне та логічне мислення, що є важливими навичками для багатьох професій та галузей життя.

Застосування ІКТ (інформаційно-комунікаційних технологій) у геометрії має декілька переваг, оскільки це дозволяє зробити навчання більш цікавим, доступним і ефективним. Ось декілька способів, як ІКТ можуть бути використані в геометрії:

1. Використання відео і анімацій: ІКТ дозволяють створювати відео та анімації, які допомагають учням краще розуміти геометричні поняття. Наприклад, можна створити анімацію, яка показує рух точки по прямій, колу або іншій фігурі, щоб допомогти учням уявити ці процеси.

2. Використання комп'ютерних програм: існує багато комп'ютерних програм, які спеціально розроблені для вивчення геометрії. Ці програми часто містять інтерактивні завдання та ігри, які допомагають учням уявити геометричні фігури та відношення між ними.

3. Використання веб-ресурсів: інтернет має багато ресурсів, які надають доступ до візуалізацій геометричних фігур та понять. Це можуть бути веб-сайти з інтерактивними геометричними завданнями, відеоуроки або онлайн-інструменти, які дозволяють створювати геометричні фігури.

4. Використання графічних програм: існують програми, які дозволяють створювати геометричні фігури та моделі у віртуальному середовищі. Це дозволяє учням експериментувати з різними конфігураціями та відношеннями між фігурами для кращого зрозуміння геометрії.

5. Використання мобільних додатків: існує багато мобільних додатків, які допомагають учням вивчати геометрію. Ці додатки можуть містити інтерактивні завдання, візуалізації геометричних фігур та навчальні матеріали. Загалом, застосування ІКТ у при вивченні геометрії допомагає зробити навчання більш цікавим, зрозумілим, викликати інтерес у учнів, стимулює активну участь у процесі навчання та розвиває їхні навички використання сучасних технологій.

У нашому дослідженні ми будемо працювати з одним із досягнень штучного інтелекту – мобільним застосунком «Геометричний калькулятор» – програмою на платформі Android, яка призначена для пояснення та візуалізації розрахунків параметрів геометричних фігур [2].

Математика – один із найважливіших і найважчих предметів у школі. Однак, він може бути простим і веселим, а все завдяки тематичним мобільним додаткам. Діти зможуть покращити свої математичні навички, використовуючи мобільні додатки як альбоми для креслень, задачки та навіть персональних консультантів [3].

Міністерство освіти і науки [4] розробило низку нормативних документів та рекомендацій, щодо організації освітнього процесу з елементами дистанційної освіти з урахуванням санітарних норм, запитів батьків, освітніх потреб учнів, можливостей закладу.

Використання різноманітних онлайн платформ для самостійного навчання дає певний результат. Їх велика кількість дивує. Але для конкретного результату обираємо декілька. Різноманітні тестові завдання, різноманітні інтерактивні вправи з обов'язковим двостороннім зв'язком. Вчитель миттєво бачить наявність виконаного завдання, а учень швидко отримує оцінку за виконану роботу.

Завжди слід пам'ятати, що без наявності мережі деякі форми роботи не можливі.

Мобільний застосунок «Геометричний калькулятор» – програма на платформі Android, яка призначена для пояснення та візуалізації розрахунків параметрів геометричних фігур.

Завдяки застосунку можна розрахувати параметри таких фігур: прямокутний трикутник, рівнобедрений трикутник, рівносторонній трикутник, різносторонній трикутник, квадрат, прямокутник, паралелограм, ромб, трапеція, рівносторонній багатокутник, коло, еліпс, кільце, сектор кола, куля, конус, зрізаний конус, циліндр, куб, паралелепіпед.

За допомогою програми можна розрахувати всі основні параметри фігури – сторони, кути, діагоналі, висоти, вписані та описані кола, периметр, площу тощо. При запуску програми користувач повинен обрати фігуру (рис.1).

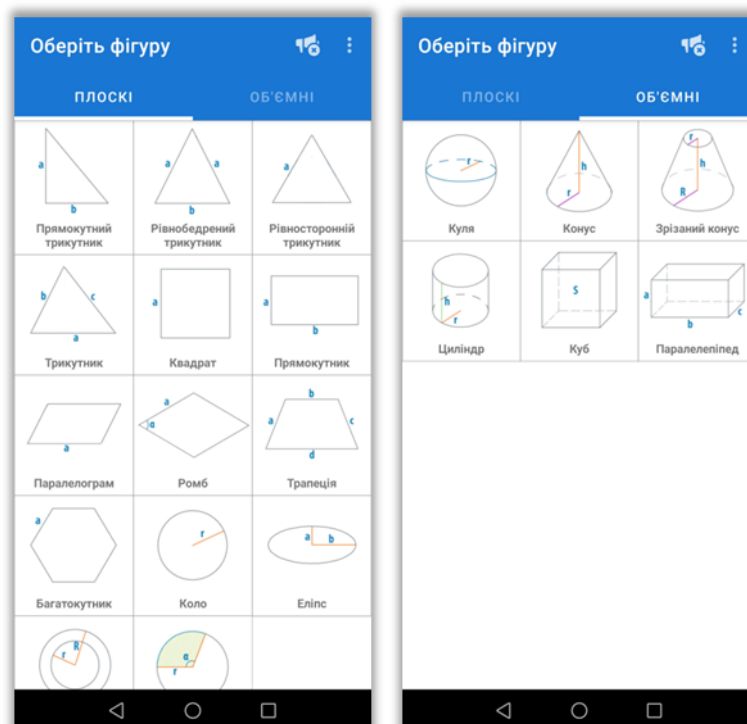


Рисунок 1 – Екран вибору геометричної фігур

Після цього він переходить на екран фігури, що містить три вкладки: «Розрахунок», «Параметри» та «Рішення».

На вкладці «Розрахунок» (рис.2) користувач може ввести всі відомі параметри, вибрати одиницю вимірювання довжини та вивести на екран

додаткові параметри фігури. Як тільки буде введено достатньо параметрів, програма розрахує всі інші параметри фігури. На вкладці «Параметри» наведені всі параметри фігури та наведені формули, за якими цей параметр можна розрахувати. На вкладці «Рішення» наведений порядок розрахунку всіх параметрів фігури.

Таблиця 1 – Переваги і недоліки використання мобільного застосунку «Геометричний калькулятор» під час дистанційної освіти

Переваги	Недоліки
1. Самостійне опрацювання матеріалу. Самоконтроль.	1. Зайва робота з гаджетом, яка псує зір та фізичний стан людини.
2. Економія на репетиторах.	2. Ризики зловживання.
3. Персональний консультант. Не вирішує, а по кроково пояснює завдання.	3. Потребує наповнення контенту
4. Завжди на зв'язку.	
5. Підходить будь-який гаджет.	
6. Розвиває математичну пам'ять, увагу, моторику рук.	

Як бачимо, переваг значно більше ніж недоліків, що дає можливість безпечного використання сучасного винаходу людства.

Мобільний додаток «Геометричний калькулятор» використовує 50 термінів, що називають геометричні фігури та терміни на позначення математичних дій для обчислень площі, периметра. Суть нашого дослідження полягає в з'ясуванні особливостей перекладу даних термінів англійською мовою. Нами було опрацьовано словники геометричних термінів, перекладні англо-українські, українсько-англійські словники, тлумачні словники та онлайн джерела з геометрії.

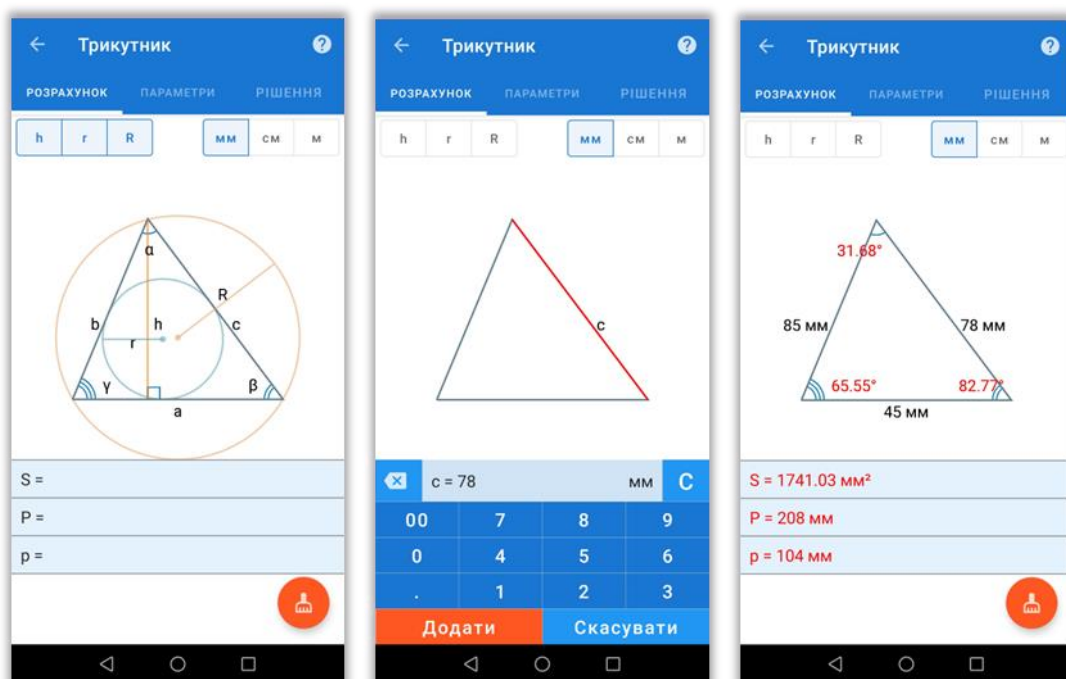


Рисунок 2 – Вкладка «Розрахунок»

Терміни було розподілено у такі групи :

1. Назви геометричних фігур (точка – point, пряма – line , коло – circle, трикутник – triangle, прямокутник – rectangle , квадрат – square, кут – angle , коло – circle, прямокутник – rectangle, ромб – rhombus , циліндр – cylinder, куб – cube, сфера – sphere , конус – cone).

2. Назви параметрів фігур (площа – area, об'єм – volume, периметр – perimeter, перпендикуляр – perpendicular, ширина – diameter , довжина – length, висота – height, кут – angle, радіус – radius).

3. Одиниці вимірювання фігур (сантиметр – centimeter, дециметр – decimeter, метр – meter).

4. Терміни на позначення математичних дій для обчислень (додавання – addition, додати – to add , множення – multiplication , помножити – to multiply).

Існує кілька способів перекладу геометричних термінів з української мови на англійську. Ось декілька підходів, які ми використали:

1. Прямий переклад: простий спосіб – прямо перекласти термін з однієї мови на іншу. Наприклад, "трикутник" перекладається як "triangle", "коло" – як "circle", "квадрат" – як "square" і т.д.

2. Контекстний переклад, коли враховано контекст і знайдена відповідність між термінами в обох мовах. Наприклад, "сторона" трикутника може бути перекладена як "side", але якщо йдеться про "сторону" квадрата або куба, то перекладаємо "edge" або "boundary" (для фігури загалом). Вершина може бути перекладена як "vertex" або "corner" залежно від фігури, до якої вона належить. Довжина - перекладається як "length", але залежно від контексту може бути також перекладена як "span" або "measure". Площа – залежно від контексту, може бути перекладена як "area" або "surface area" (для тривимірних фігур). Об'єм перекладається як "volume" для тривимірних фігур, але може також бути перекладена як "capacity" або "size" в інших контекстах.

3. Синоніми: у англійській мові є кілька слів, які відповідають одному терміну в українській мові. Наприклад, "діаметр" може бути перекладений як "diameter", але також можна використовувати "radius" для опису відстані від центру кола до його краю.

4. Пояснювальний переклад: деякі геометричні терміни можуть бути складні для прямого перекладу. У цьому випадку, можна використовувати пояснювальний переклад, щоб передати значення терміну. Наприклад, "центр симетрії" може бути перекладений як "center of symmetry".

5. Використання словників та ресурсів: для точного перекладу геометричних термінів були використані словники видавництва Коллінз (англійсько-український словник) та словник видавництва Оксфорд та спеціалізовані ресурси (підручники з геометрії , матеріали навчального ресурсу twinkl).

Це допомогло знайти відповідні переклади та використовувати їх у відповідному контексті. Переклад термінів викликав деякі труднощі у правильному виборі еквівалента слів. А саме: площа, сторона, довжина, діаметр, прямий кут.

Результатом роботи є створення українсько-англійського міні-словника геометричних термінів.

На виконання Закону України «Про загальну середню освіту», наказу Міністерства освіти і науки України від 21.08.2013 №1222 «Про затвердження

орієнтовних вимог оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти», керуючись Критеріями оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 13.04.2011 №329[6], у 2023/2024 навчальному році у закладі продовжено роботу щодо упровадження компетентнісного підходу до формування змісту та організації освітнього процесу.

Зазначимо, що саме використання мобільного додатку «Геометричний калькулятор» спонукало підвищенню рівня навчальних досягнень здобувачів освіти, підвищуючи інтерес до вивчення геометрії та англійської мови. Було проведено опитування учнів 9-11 класів щодо значення вивчення англійської мови та необхідності білінгвальної освіти.

У опитуванні взяли участь 114 здобувачів освіти 9-11 класів. 81% учнів зазначили, що вивчають лише англійську мову, 6% учнів самостійно вивчають польську мову, інші іноземні мови вивчають самостійно 13% учнів, 90% вивчають англійську мову у школі, 18% учнів відвідують індивідуальні заняття, 13% учнів відвідують групові заняття, 63% учнів використовували як джерела інформації англomовні ресурси, 34% учнів застосовують мобільні додатки для вивчення іноземної мови, 37% учнів використовують онлайн-перекладачі та словники для розуміння та перекладу інформації. На думку більшості опитованих – 83% робота з англomовними джерелами допомагає краще опанувати навчальний матеріал, розширює можливості для отримання цікавої роботи у майбутньому. У 60% учнів виникали труднощі перекладу англійською мовою технічних термінів. Більшість опитованих – 57% переконана у тому, що використання інтерактивних застосунків допоможе у поглибленому вивченні англійської мови.

Використання геометричного калькулятора може мати позитивний вплив на впровадження білінгвальної освіти школярів. Ось кілька способів, як геометричний калькулятор може сприяти вивченню мови:

1. Відображення мови: геометричний калькулятор може бути налаштований на різні мови, що дозволить учням вивчати математичні поняття і одночасно вдосконалювати мовні навички. Вони зможуть бачити і використовувати мовні еквіваленти різних математичних понять у своїй мові.

2. Інтерактивність: геометричний калькулятор має інтерактивний інтерфейс, що дозволяє учням взаємодіяти з різними геометричними фігурами та елементами за допомогою миші або дотику. Це може стимулювати зацікавленість до математики і мови, оскільки учні можуть бачити конкретні результати та відношення між об'єктами.

3. Вивчення спільних термінів: геометричний калькулятор може допомогти закріпити мовні навички, використовуючи специфічні геометричні терміни. Учні можуть навчитися новим термінам і словам, пов'язаним з геометрією, які можуть бути використані і в інших мовних ситуаціях.

4. Доступ до мовних матеріалів: вбудований словник або базу даних з визначеннями математичних термінів. Це може бути корисне для учнів, які вивчають мову, оскільки вони можуть швидко знайти переклади і визначення слів, пов'язаних з геометрією. У загальному, використання геометричного калькулятора може зробити навчання геометрії більш захоплюючим і

доступним для учнів, в той же час допомагаючи їм розвивати мовні навички в білінгвальному контексті.

У ході проведених досліджень ми визначили:

- можливості застосування ІІІ при розв'язуванні математичних завдань;
- доцільність та потребу в наявності штучного інтелекту в вільному доступі учнів та його використання;
- підвищення обчислювальної культури і розвитку інтересу учнів до математики та англійської мови.

Отже, робота з англійськими джерелами інформації сприяє вивченню специфічної термінології та поповненню словникового запасу з метою підвищення рівня володіння іноземною мовою.

Список літератури:

1. Дистанційна освіта. Спосіб доступу URL: <http://vnz.org.ua/dystantsijna-osvita/pro#> (дата звернення 02.11.2023 р.).
2. Вікіпедія. Спосіб доступу URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Тім_Бернерс-Лі#Массачусетський_технологічний_інститут (дата звернення 02.11.2023 р.).
3. Вікіпедія. Спосіб доступу URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/> (дата звернення 02.11.2023 р.).
4. Центр освіти і культури Спосіб доступу URL: <https://osvita.rozvadivotg.gov.ua/?p=5332> <https://uk.wikipedia.org/wiki/> (дата звернення 02.11.2023 р.).
5. Шість неймовірних додатків для юних математиків. Спосіб доступу URL: <https://osvitanova.com.ua/posts/3489-6> (дата звернення 02.11.2023 р.).
6. Закон України «Про загальну середню освіту», наказу Міністерства освіти і науки України від 21.08.2013 №1222 «Про затвердження орієнтовних вимог оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти», керуючись Критеріями оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 13.04.2011 №329.
7. Алгебра і початки аналізу: (профіль. рівень): підруч. для 10-го кл. закл. заг. серед. Освіти / О.С. Істер, О.В. Єрміна. Київ: Генеза, 2018, 448с.
8. Геометрія: (профіль. рівень): підруч. для 10-го кл. закл. заг. серед. Освіти / О.С. Істер, О.В. Єрміна, Київ: Генеза, 2018, 368с.: іл.
9. Геометрія: підручник для 9 класу заг. серед. Освіти / А.Г. Мерзляк., Гімназія, 2017.
10. Методичні рекомендації про викладання математики у 2023/2024 навчальному році. Спосіб доступу URL: <https://osvita.ua/school/metod-rekom/90000/> (дата звернення 02.11.2023 р.).
11. Навчальна програма з математики (Алгебра і початки аналізу) та геометрія) для учнів 10-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів. Укладачі програми (2012 р.): М.І. Бурда, Ю.І. Мальований, Є.П. Нелін, Д.А. Номировський, А.В. Паньков, Н.А. Тарасенкова, М.В. Чемерис, М.С. Якір.
12. Українсько-англійський словник математичних термінів Спосіб доступу URL: <https://e2u.org.ua/main/dicts> (дата звернення 02.11.2023 р.).
13. Collins English-Ukrainian Dictionary, 2012, 150 с.

Ігор Потапенков, учень 9-А класу
Тетяна Кривицька, учитель англійської мови, старший вчитель
комунального закладу “Харківський ліцей №156” Харківської міської ради
м. Харків

МУЛЬТИМОДАЛЬНИЙ КАЛАМБУР В АНГЛОМОВНІЙ ЗОВНІШНІЙ РЕКЛАМІ (НА МАТЕРІАЛІ РЕКЛАМНИХ БАНЕРІВ)

Актуальність дослідження обумовлена необхідністю виявлення способів реалізації одного з важливих аспектів комунікативної діяльності людини – креативного використання мови, її можливостей для досягнення комунікативного ефекту в рекламному дискурсі.

Об’єктом дослідження виступають англomовні мультимодальні каламбури, що мають вербальне та графічне оформлення, предметом – механізм їхнього смислоутворення й інтерпретації та прагматичний ефект в рекламних повідомленнях.

Мета роботи полягає в реконструкції механізму, що лежить в основі створення значення англomовних мультимодальних (вербально-візуальних) каламбурів та виявленні потенційного впливу вербально-візуальних каламбурів на реципієнтів рекламного повідомлення.

Каламбур є фігурою мови, і як правило, розглядається у широкому сенсі (як гра слів у лексикографії) та у вузькому (як троп у стилістиці). Сутність каламбуру полягає у невідповідності семантики лексичних одиниць, що складають його основу, у збігу або схожості звукових форм. Іншими словами, в основу каламбуру можуть бути покладені такі лінгвістичні явища, як полісемія, омонімія та паронімія.

На відміну від погляду на каламбур як феномен мовної гри, що залучає суто вербальні засоби, у полікодовому середовищі він постає як мультимодальне утворення, під час створення якого, поєднуються декілька модусів – вербальний (текст) та пікторальний (картинка) або аудіальний (звукова доріжка), причому і вербальний, і невербальний елементи є комплементарними у структурі полімодального каламбуру і не можуть розглядатися окремо один від одного. Дані дослідження представлені на рис.1.

Так, у проілюстрованому каламбурі (1) фігуративний вираз «to be on a roll» є дисконгруентним і, як наслідок, гумористичним, лише якщо декодується в поєднанні з його невербальним компонентом – картинкою людини, що в буквальному сенсі лежить на ролі. Отже, виходячи із зазначеного, вербально-візуальний каламбур як об’єкт дослідження розуміємо як бімодальне утворення, в якому зіткнення інконгруентних значень омонімів, паронімів або полісемантичних слів створюють каламбурний ефект, який дублюється пікторальним модусом.



Рисунок 1 – Полімодальний каламбур (1)

Зовнішня реклама є невід’ємним елементом інформаційної системи суспільства. Вона покликана привертати увагу, щоб змусити споживачів діяти, каналізувати їхню купівельну поведінку і спробувати продукт або послугу, або обирати інший бренд, звикати до продукту/послуги і, як наслідок, повторно купувати/використовувати послуги. Рекламний текст виступає в якості комунікативної складової дискурсу зовнішньої реклами і відбиває смисловий потенціал реклами, закладений в неї автором.

У вербальній складовій дискурсу зовнішньої реклами традиційно виокремлюють чотири основні частини:

- 1) слоган (або рекламний лозунг);
- 2) заголовок;
- 3) основний рекламний текст;
- 4) ехо-фразу.

Одним з провідних видів зовнішньої реклами є банерна реклама. Саме англomовні рекламні банери виступають матеріалом цього дослідження.

Перший тип вербально-візуальних каламбурів – полісемантичні каламбури, в яких гумористичний стимул створюється шляхом гри значеннями багатозначних семіотичних знаків.

Розглянемо перший приклад на рис.2:



Рисунок 2 – Полісемантичний вербально-візуальний каламбур.

Наведений каламбур (1) є вербально-візуальним. Він створений за допомогою двох модусів – вербального (фразового дієслова *turn on*) та пікторального – малюнку, на якому зображена жіноча нога у панчосі і туфлі на підборі, яка натискає на вмикач світла.

Вербально-візуальний каламбур (1) зараховуємо до полісемантичного типу, адже *turn on* є полісемантичним фразовим дієсловом: у словнику сучасної англійської мови зазначено, що цей номен має декілька значень, з-поміж яких:

- 1) to make a machine or piece of electrical equipment such as a television, engine, light etc. start operating by pushing a button, turning a key etc.;
- 2) to make someone feel sexually excited .

Фразове дієслово *turn on*, що є вербальним компонентом описуваного бімодального утворення, є тригером уявлення про натискання вмикача, у результаті чого у приміщенні стає світло. Це уявлення підкріплюється й надписом *Gulf Electricity.com*, що дає зрозуміти, що перед нами банер, який рекламує компанію з надання послуг ремонту електромереж. Фразове дієслово *turn on* не характеризується наявністю каламбурного ефекту у відриві від пікторального елементу банера, адже у коло очікуваних афордансів натискання на вмикач світла не входить ідея приведення споживача у стадію сексуально збудження, а отже створюється дисконгруентність значення, що трансліює вербальний код і семантика пікторального компоненту бімодального утворення, що й утворює описуваний вербально-візуальний каламбур.

У наведеному банері даний вербально-візуальний каламбур є елементом слогана, який трансліює ідеологію надавання послуг (*Gulf Electricity.com*) та конкретні переваги звернення само до нього: клієнт однозначно залишиться задоволеним від роботи компанії (вважаємо, що в даному випадку друге значення *turn on* виступає як узагальнене (отримання задоволення від надання послуги)).

Другий тип вербально-візуальних каламбурів, якому ми приділимо увагу, – омонімічні каламбури, в яких гумористичний сенс створюється шляхом гри значеннями омонімічних семіотичних знаків. Розглянемо декілька прикладів:



Рисунок 3 – Омонімічний вербально-візуальний каламбур

На малюнку 3 – банер відомого ресторану швидкого харчування McDonald's. На фоні сутінок, що опускаються на місто ввечері після важкого робочого дня, на банері, вмонтованому в арочну конструкцію, привітно світиться яскраво-жовтим кольором літера М – відомий логотип торгівельної марки. На банері помічаємо вербальний текст *Stuck in a jam? There is light at the end of the tunnel*.

На нашу думку, у банері задіяно омонімічний каламбур, в якому гумористичний стимул створюється шляхом гри значеннями омографів *jam*, 'a food made by boiling fruit and sugar to a thick consistency' – та *jam*, 'a crowded mass that impedes or blocks movement'. Наведене доводить, що два описані іменника *jam* є омонімами.

Омонімічний каламбур, інкорпорований в описуваний рекламний банер, є вербально-візуальним: *jam*, 'a crowded mass that impedes or blocks movement' подано не лише за допомогою відповідного номена, але й зображення – завантаженої машинами в годину пік міської дороги.

Описаний омонімічний каламбур вербально-візуального типу є складовою частиною заголовку, а саме заголовку-питання, який за допомогою каламбурної гри створює асоціативний образ: тягучка, в якій застрягає втомлена після робочого дня людина, нагадує тягучу, солодку консистенцію варення. Питання *Stuck in a jam?* рекламний банер не лишає без відповіді: ресторан McDonald's прийде на допомогу, адже тут можна швидко замовити їжу і отримати позитивні емоції. Рекламний банер додатково інкорпорує відому метафору безрадінного життя як подорожі через тунель, в кінці якого людину зустрічає «світло» – ресторан McDonald's. Метафора також є мультимодальною, адже банер розміщено в арці, яка візуально нагадує тунель. Подання рекламного повідомлення є простим, легко зрозумілим завдяки конвенційним образам, але в той самий час креативним, що безумовно, викликає споживчий інтерес до бренду та його продукції.

Другий тип вербально-візуальних каламбурів, який ми розглядаємо, – паронімічні каламбури, в яких гумористичний ефект створюється шляхом гри значеннями паронімічних семіотичних знаків. Розглянемо декілька прикладів.



Рисунок 4 – Паронімічний вербально-візуальний каламбур

Рекламний банер зображує дві пляшки безалкогольного напою Mountain Dew, які «вдягнені» як наречені в день весілля; поряд із зображенням – просте речення *I do*. Зміст описаного банеру є вербально-візуальним каламбуром, що складається з вербальної частини (простого речення *I dew*) та пікторального елемента (малюнку пляшок Mountain Dew – однієї у фраку та краватці, другої – у фаті та з букетом квітів).

В аналізованому каламбурі помічаємо дисконгруентність, про яку сигналізують аффорданси візуального компоненту: коло очікувань щодо пляшок безалкогольного напою виключає можливість їхнього одруження, а образ пляшок Mountain Dew в образі наречених є вкрай несподіваним. При декодуванні аналізованого вербально-візуального утворення, після реалізації неочікуваного аффордансу пляшок безалкогольного напою, стає зрозумілим, що воно є бімодальним каламбуром, в якому вербальна частина – просте речення *I dew* також має каламбурний ефект. Задля створення цього ефекту задіяна «гра» паронімів *do* та *dew* у структурі речення *I do/dew*. *I do* – фраза, яка використовується в шлюбних обітницях нареченими у відповідь на запитання, які постають від офіційної особи або іншого партнера по шлюбу. Вона свідчить про обіцянку кохати все життя, бути разом, підтримувати партнера тощо. Мовна гра *do – dew* – креативний прийом, використаний творцями реклами

зادля трансляції ідеї, що завдяки якостям напою, споживач готовий не розлучатися з ним протягом усього життя.

Як демонструє проведений аналіз англomовних рекламних банерів, що містять вербально-візуальний каламбур (50), переважна більшість (73 %) з них – паронімічні каламбури. Кількість полісемантичних та омонімічних каламбурів невелика та складає 15 % та 12 % відповідно. Як помічаємо, каламбур є переважно частиною рекламного слогану, рідше – ехо-фрази. Результати статистичного аналізу щодо відсоткового співвідношення різних типів вербально-візуальних каламбурів в англomовній банерній рекламі, можна побачити на діаграмі:

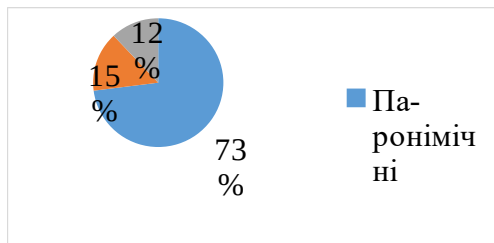


Рисунок 5 – Відсоткове співвідношення типів каламбурів в англomовній банерній рекламі.

Також, можемо стверджувати, що англomовні банери стають в нагоді задля рекламування як товарів, так і послуг (42 % та 58 % відповідно).

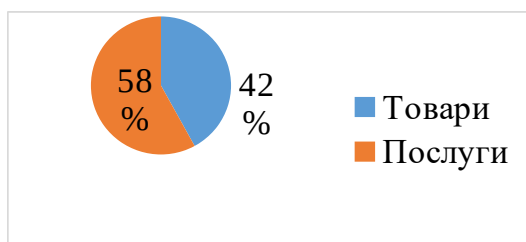


Рисунок 6 – Відсоткове співвідношення англomовних банерів за типом об'єкту рекламування.

З-поміж рекламованих товарів можна відокремити алкогольні та безалкогольні напої (18% та 27 % відповідно), електроніку та автомобілі (10% та 18% відповідно), їжу (27%).

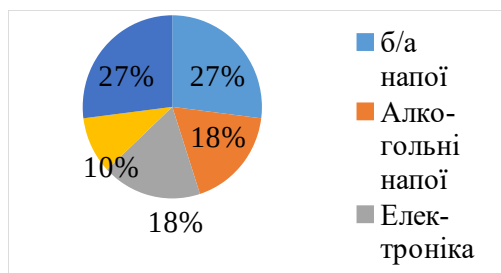


Рисунок 7 – Відсоткове співвідношення англomовних рекламних банерів за типом товарів, що рекламуються

Сектор послуг, що використовує банери задля реклами, включає побутові (13%), медичні (7%), фінансові (7%), працевлаштування (7%), харчування (66%). Див. мал.8:

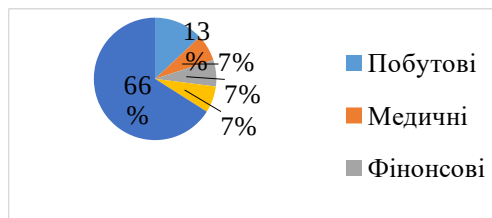


Рисунок 8 – Відсоткове співвідношення за типом послуг, що рекламуються

Проведений статистичний аналіз доводить, що незважаючи на те, що каламбур займає власне місце з-поміж інших риторичних фігур в англomовній зовнішній рекламі, промоутери та маркетологи уникають залучати його в рекламі «серйозних» (політичних, економічних, медичних) товарів та послуг.

Список літератури:

1. Бокова П. М. Каламбур або гра слів. Проблеми та особливості перекладу. Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики. 2015. Вип. 27. С. 45-50. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/psptkl_2015_27_7
2. Македонова О.С. Лінгвостилістична організація та прагматичне функціонування англomовного рекламного дискурсу: автореф. дис. ...канд. філол. наук. Запоріжжя, 2017. 24 с.
3. Цупікова О.А. Рекламний дискурс як один з типів інституційного дискурсу. Вісник Маріупільського державного університету. Серія Філологія. 2019. № 21. С. 206-212.
4. Bielova, M. Verbo-visual pun in memetic warfare against Russia's aggression in Ukraine. Rasprave. 2023. № 49/1. P. 43-54.
5. Booth, D., Koberg, C. Display advertising: An hour a day. N.Y.: John Wiley & Sons, 2012. 594 p.
6. Cook G. The Discourse of Advertising. London & New York: Routledge, 1996. 327 p.
7. Giorgadze M. Linguistic features of pun, its typology and classification. European Scientific Journal. 2014. Vol. 2. P. 271-276.
8. Littlemore, J., Pérez-Sobrino, P. Eyelashes, speedometers or breasts? An experimental cross-cultural approach to multimodal metaphor and metonymy in advertising. *Textus*. 2017. №1. P. 197-222.
9. Redfern, W.D. (1982). Guano of the mind: Puns in Advertising. *Language and Communication*, 2(3), 269-276.
10. Şimon, S., Stoian, C. E. Discovering the discourse of advertising. *Sociology of Communication*. 2020. № 10(4). P. 370-377.

Юлія Пташинська, вчитель української мови і літератури
 КЗ «Ліцей №37 імені М. Самойловича»
 м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.

АНТОНІМІЯ ТА СИНОНІМІЯ В СУЧАСНИХ ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТАХ ПРО ВІЙНУ

Тема антонімії та синонімії в сучасних поетичних текстах про війну є надзвичайно важливою і актуальною. Вона розкриває широкий спектр

літературних засобів, які поети використовують для виразного передавання складних емоцій, думок і образів, пов'язаних із війною. Ця тема розглядає значення мовленнєвих засобів у поетичних творах, де війна стала предметом глибокого роздуму, співчуття і пам'яті.

Мета статті полягає в тому, щоб розглянути, роз'яснити та проаналізувати використання антонімії та синонімії в сучасних поетичних творах, присвячених війні. Ми спробуємо відповісти на питання, як ці літературні прийоми впливають на сприйняття і розуміння читачами теми війни, а також як вони допомагають поетам виразно виразити свої почуття і ідеї щодо війни.

Поетична мова завжди багата на виразні засоби, такі як антоніми і синоніми, які допомагають поетам створювати багатий і глибокий образ свого твору. В сучасній поезії, особливо у творах, присвячених темі війни, антонімія і синонімія мають особливий вагомий зміст і впливають на сприйняття читачами.

Антонімія – це використання слів з протилежними значеннями для створення контрасту і глибшого розуміння теми. В поезії про війну це може виявитися через протиставлення словосполучень, таких як «мовчання вибухає», «морок світить», «небо кривиться», що створюють міцний контраст між словами. Такий контраст допомагає підкреслити жах війни і її вплив на людей.

Синонімія, навпаки, використовує синоніми, тобто слова з подібними або однаковими значеннями, для створення виразних образів. У віршах про війну синоніми можуть допомогти розширити інформацію і зміцнити враження. Наприклад, «бій» і «сутичка», «відступ» і «відступання» можуть використовуватися паралельно для підкреслення різних аспектів війни та її впливу.

Важливо відзначити, що використання антонімії і синонімії в поезії про війну не лише розширює словниковий запас поета, але й допомагає створити інтенсивніше сприйняття тексту. Війна – це складна і багатогранна тема, і вона часто супроводжується суперечностями і контрастами. Антонімія та синонімія можуть відобразити ці аспекти і надати поезії глибокий і майстерний зміст.

Тема війни завжди була важливою в поезії, і вона має особливий сенс та значення в сучасному світі. Давай розглянемо, чому тема війни є важливою для поетів та як вона впливає на поетичне мистецтво.

1. Війна як відображення людської долі

Війна є складною та болючою частиною історії людства. Вона відображає темну сторону людської природи, драматичні аспекти конфліктів та страждання, які супроводжують війну. Поезія дозволяє поетам висловити свої власні думки та відчуття стосовно цієї теми, а також поділитися ними з читачами. Вона допомагає відобразити реальність війни та її наслідки на людей.

2. Війна як джерело глибоких почуттів

Війна надає поетам можливість висловити глибокі почуття, такі як жах, втрата, туга, відчай, співчуття та надія. Ці почуття стають основою для створення поетичних творів, які можуть вразити і рухнути читачів. В поезії про війну поети можуть знайти спосіб висловити складні та інтимні емоції, які іноді важко висловити словами.

3. Війна як спосіб висловити соціальні та політичні коментарі

Війна не тільки особиста драма, але і соціальний та політичний явище. Поезія може служити засобом висловлення критики або підтримки відносно війни та її наслідків. Поети використовують свої твори, щоб нагадати людям про страшні наслідки війни та закликати до миру та гідності.

4. Війна як джерело інспірації

Сама тема війни може стати джерелом інспірації для поетів. Відображення життя на фронті, вираження сил і слабкостей людей, пошук сенсу у хаосі війни – все це може надихнути поетів на створення глибоких і виразних віршів.

5. Війна як нагадування про потребу миру

Поезія про війну може бути актом пам'яті та нагадуванням про важливість миру. Вона може відобразити страшні наслідки війни, втрати та знищення, та закликати людей докласти зусиль для збереження миру та запобігання конфліктам.

Тема війни в поезії має велике значення, оскільки вона допомагає висловити складні почуття та ідеї, а також нагадує нам про важливість миру та гідності в сучасному світі. Поети використовують свої твори для відображення цих аспектів і впливу на глибоке сприйняття читачами.

Антонімія, яка використовується в поезії про війну, допомагає створювати контрасти та виразні образи, підсилюючи суперечності війни і її вплив на людей. Ось декілька прикладів:

1. «Мирне небо, що було блакитним, тепер горить червоним від вогню війни.» У цьому рядку використано антонімію між «мирне» і «війна», щоб підкреслити раптову зміну ситуації і виразити враження від руйнувань та насильства.

2. «Серце б'ється у такт маршу, а душа плаче від туги.» Тут слова «б'ється» і «плаче» використовуються як антоніми, щоб показати протилежність між фізичною силою та емоційними стражданнями учасників війни.

3. «Солдати марширують вперед, а діти ховаються у страху.» У цьому прикладі антонімія між «марширують» і «ховаються» висвітлює різницю між військовими і цивільними, підкреслюючи страх і небезпеку для найменших учасників війни.

Антонімія грає важливу роль у створенні контрастів і виразних образів в поезії про війну. Ця контрастність допомагає поетам відобразити суперечливість війни та її вплив на людей. Вона підсилює напругу і надає поезії глибше смислове навантаження, роблячи її більш інтенсивною і емоційно насиченою.

Використання антонімії в поезії про війну може значно впливати на сприйняття читачами. Вона допомагає створювати глибокий контраст між миром і війною, життям і смертю, надією і відчаєм. Цей контраст робить поезію про війну більш запам'ятовуючою і змушує читачів задуматися над жахами та наслідками війни.

Антонімія також може допомогти читачам краще зрозуміти парадокси війни і співчуття до її жертв. Вона вказує на внутрішні конфлікти та суперечності, які виникають учасниками війни, і робить їх більш співчутливими до психологічних аспектів воєнних конфліктів.

Загалом, антонімія в поетичних текстах про війну додає виразності та глибини темі, робить поезію більш емоційною та містичною, і допомагає читачам краще зрозуміти трагічну реальність війни та її наслідки.

Синонімія в поезії про війну допомагає поетам створювати багатий та ефективний образ військової дійсності та її впливу на людей. Ось декілька прикладів:

1. «Бій» та «сутичка» – обидва ці слова вказують на воєнні дії, але використання синонімії допомагає розширити спектр виразних можливостей та надати відтінків сенсу, які відповідають конкретному контексту поезії.

2. «Відступ» та «відступання» – обидва ці слова вказують на процес відходу військ від фронту, але їх використання разом може підкреслити важливість цього дійсності та її наслідків.

3. «Смерть» та «загибель» – обидва ці слова описують втрати, але вони можуть мати різні відтінки сенсу та використовуватися в різних контекстах для підсилення емоційного впливу на читачів.

Синонімія в поезії про війну допомагає розширити словниковий запас поета і робить поетичне мовлення більш різноманітним і виразним. Це дозволяє поетам вибирати найкращі слова для вираження своїх думок, емоцій та образів, що робить поезію більш яскравою та імпресивною.

Завдяки синонімії, поети можуть дати більше відтінків смислу своїм творам, використовуючи різні слова, щоб передати різні аспекти війни, такі як страх, героїзм, гіркота, співчуття та надія. Це допомагає створювати багатий та глибокий текст, який привертає увагу та вражає читачів.

Синонімія в поезії про війну допомагає збагачувати смислове наповнення віршів шляхом надання додаткових нюансів і відтінків сенсу. Це дозволяє читачам краще розуміти складність війни та її вплив на людей.

Поети використовують синоніми, щоб виразити різні аспекти війни, розглядаючи її з різних кутів. Наприклад, в одному вірші синоніми можуть підкреслити героїзм військових, а в іншому – показати трагічні наслідки для цивільного населення. Ця різноманітність дозволяє поетам передати багатогранність та суперечності війни, роблячи її тему більш насиченою та значущою для читачів.

Давайте розглянемо приклад сучасного поетичного вірша про війну, в якому використовуються антонімія та синонімія:

*Серце згорає від молитов і відчаєння,
Війна - це ад, це спокуса, це боротьба.
Надія блукає серед вогню і мраку,
Та віра світить, як зірка, яскрава і вічна.*

*Братні душі зближаються на фронті,
Любов та відданість в їх серцях палає.
Смерть стоїть на одній стороні барикад,
А життя - на іншій, її свято берегти.*

У цьому вірші антонімія використовується для виділення контрасту між війною і миром, надією і відчаєнням. Синонімія допомагає підкреслити різні аспекти війни, такі як боротьба і боротьба, а також спільні цінності, такі як любов і відданість.

У сучасних поетичних текстах про війну антонімія та синонімія використовуються, щоб донести до читачів складність та суперечливість цієї теми, а також підкреслити глибокий емоційний і моральний вимір війни. Ці літературні засоби допомагають створити відчуття глибокого розуміння та співпереживання, що робить поезію про війну дійсно надзвичайною і потужною формою вираження.

Список літератури:

1. Іваненко Л. Поетика війни в сучасних поетичних текстах. Літературознавчі дослідження, 2018. С. 45-56.
2. Сідоренко О. Антонімія та синонімія в поезії воєнного часу. Сучасна філологія, 2017. С. 78-88.
3. Горбань А. Поетика війни в українській літературі XXI століття. Літературознавчі дослідження. 2016. С. 112-124.
4. Коваль І. Синонімія і антонімія в поезії війни: лінгвостилістичний аспект. Мовознавство. 2019. С.56-67.
5. Петренко Т. Війна та слово: антонімія та синонімія в поезії сучасних українських поетів. Словесні дослідження. 2020. С.34-47.
6. Козлов М. Семантика антонімії та синонімії в поезії війни. Літературознавчий аналіз. 2018. С. 89-102.
7. Шевченко О. Поетика антонімії і синонімії в військовій літературі. Українська література. 2017. С. 67-79.
8. Заєць І. Синтаксичні особливості поетичних текстів про війну: антонімія і синонімія. Мовознавчі студії. 2019. С. 45-57.
9. Мельник Л. Антонімія та синонімія в сучасних поетичних текстах про війну. Поетичні студії. 2016. С. 112-125.
10. Іванова Н. Лексична експресія в поезії про війну: антонімія і синонімія. Лінгвістичні дослідження. 2018. С. 67-79.

Олександр Сметанюк, учень 10-А класу

Ольга Вознюк, вчителька зарубіжної літератури, учитель-методист,
Рівненського ліцею №27,

Людмила Воробйова, кандидат філологічних наук, доцент,
керівник гуртка РМАНУМ,
м. Рівне

ІМАГОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОМАНУ МАРКА ГЕНДРІКСА “ТИБЕТ. ЗЦІЛЕННЯ МУШІ, ДОНЬКИ М’ЯСНИКА”

Нідерландський художник-графік Марк Гендрікс народився у 1971 році в Амстелвені. Його ілюстрації публікували в журналах Словенії, Фінляндії, Бельгії та Італії. Розпочалася його кар’єра письменника у 1999 році твором “Hong Kong Love Story” (“Тонконгська історія кохання”), а на сьогодні він є автором більше десятка коміксів і графічних романів.

У зв’язку з тим, що про Тибет пише нідерландський автор і показує його через своє сприйняття, своє бачення, ми здійснили імагологічний аналіз роману

“Тибет”. “Імагологія (лат. Imago: образ, зображення і грец. Logos: слово, вчення) – розділ порівняльного літературознавства, предметом вивчення якого є функціонування художніх образів і образних систем у різнотипних відношеннях (Я – інший, свій – чужий), їхня генеза, встановлення ролі та місця в історії національних і світової літератур, взаємозв’язку із соціальною діяльністю. Особливий інтерес для імагології мають вічні образи, вічні мотиви, етно-ментальні моделі того чи іншого письменства, переосмислювані ним архетипи, еквіваленти певного національного дискурсу в письменствах інших країн” [4, 412]. Варто зауважити, що Марк Гендрікс використовував різні джерела при написанні цього твору, але жодного разу не був у Тибеті.

Актуальність роману “Тибет” зумовлена тим, що висвітлює важливі проблеми та мотиви. Однією з таких тем є вплив буддизму на розвиток суспільства. Графічний роман як жанр в українському літературознавстві ще маловивчений. Не всі дослідники розглядають графічні романи як окремий жанр, вважаючи їх різновидом коміксів.

Графічний роман вирізняється серед коміксів та манг проблематикою. В романі “Тибет” піднімаються актуальні проблеми сучасності, такі як гендерна нерівність, зневажливе ставлення до певних груп суспільства, нав’язування чужої віри та наївні вірування у те, що якісь вищі сили врятують світ і вирішать негаразди людства.

У романі “Тибет” гармонійно поєднані два види мистецтва: література та рисунок. На це вказує, на нашу думку, і самий термін “графічний роман”, де “роман” — жанр словесного мистецтва, а “графіка” — “вид образотворчого мистецтва, що користується комбінацією ліній і штрихів, а також контрастів білого й чорного, без застосування фарб” [7, 163]. Це дає підстави застосувати до його характеристики інтермедіальний аналіз. Для цього з’ясуємо термін: інтермедіальність - “це система цитат з творів одного виду мистецтва в творах іншого, яка виявляє механізм взаємовпливу видів мистецтва у художній культурі того чи іншого історичного періоду” [8]; “це особливий тип внутрітекстових взаємин у художньому творі, де взаємодіють різні види мистецтв”. Ознайомившись з різними джерелами [1; 2; 5], ми переконалися, що інтермедіальність здебільшого інтерпретується як міжмистецьке порівняння, як наявність у мистецькому творі елементів, структур інших видів мистецтва. Відтак, графічний роман ми можемо трактувати як інтермедіальний жанр, а роман “Тибет” - як інтермедіальний різновид роману.

У досліджуваному нами романі має значення як текст, так і візуальна частина твору. Ми помітили, що рамки не однакові за розміром, і в цьому, на нашу думку, автором закладений глибокий сенс. Спробуємо довести це на декількох прикладах. Найбільшими є рамки із зображенням природи: гори, озера, тропічні ліси, водоспади. Коли Марк Гендрікс малює людей, що стрибають з гори після слів: “А зараз всі, хто в мене вірить, стрибайте з гори” [3, 289], маленькими, ніби згряя комах, а в наступній рамці просто крапки на тлі місячного неба і гір. За цією картинкою слідує декілька рамок лише з природою. Цим підкреслюється велич природи і нікчемність людей на її фоні.

У романі “Тибет” ми спостерігаємо лінійний наратив, оскільки події відбуваються з дотриманням часової послідовності: Муша, головна героїня роману, мандрує Тибетом в надії зцілитися від хвороб. Отже, можемо говорити

про наратив подорожі, “яка охоплює велику місцевість, віддалені, екзотичні та небезпечні місця і містить багато подій та персонажів, які зустрічаються на шляху” [6]. Такий наратив називають пригодницьким. Героїня на своєму шляху потрапляє в незвичайні ситуації, знайомиться з різними людьми. Такий прийом дає можливість всебічно зобразити побут, світогляд тибетців.

Марк Гендрікс показує Тибет як закрите кастове суспільство, в якому тільки монахи можуть досягти всього, чого бажають. Через наратив подорожі автор показує різні верстви суспільства Тибету.

Тибет з середини роздирають безліч сект. У творі згадані такі групи, як партія “Тімалаї для всіх”, Сад щастя, білокапелюшники, червоноковпачники, Бонпо, Ньїнгма, Сакуапа, школа Карма Каг’ю, Гелуг, Бريدня. Розробив власне вчення Будди монах Сміонпа. Кожна з цих сект проповідує свої власні вірування, запевняючи, що лише вони відповідають вченню великого Будди. Єдине, що їх об’єднує, - ненависть до мусульман. “Тільки ми знаємо істину! Ми обранці Тибету! Ми знищимо мусульман у 2327 році! У 2426 році ми будемо єдиними на весь світ!”[3, 288]

Отже, Марк Гендрікс розбиває всі стереотипи про ідеальний світ буддійських монастирів. Всі монахи намальовані безликими, найчастіше - це лише скупчення потилиць. Нема потреби у візуалізації облич, бо серед них немає яскравих особистостей, вони лише виконують накази Лам. Через наратив подорожі автор показує різні верстви тибетського суспільства, їхні протиріччя і суперечності.

Гендрікс зобразив тибетське суспільство іронічно. Проаналізувавши вчинки та дії певних персонажів, ми можемо стверджувати, що це суспільство не має критичного мислення, не помічає масштабу проблем, не ставить чітких цілей, не складає план дій, тибетці просто вірять у вищі сили, котрі все вирішать. Вони скандують "Ом Мані Падме Хум" по сто, тисячу, а то й мільйон разів, в надії, що це вирішить проблеми миру та голоду в світі. Тибетці сліпо вірять монахам. Так, коли Лама Чіба Рінпоше закликає: “А зараз всі, хто в мене вірить, стрибайте з гори!”[3, 289], великий натовп радісно кидається з високої гори у прірву. Цим Гендрікс показує весь абсурд їхнього суспільства, сліпу віру в інкарнацію.

Показово, що самі тибетці називають Тибет далеким від цивілізації: “Що вас сюди занесло так далеко від цивілізації”[3, 157]. Марк Гендрікс зображує суспільство іноді іронічно, а деколи пародійно. Тому можна поглибити характеристику наративу в романі, посилаючись на таке визначення: “Пародійний наратив - оповідання, що використовують гумор та сатиру для висміювання інших творів, жанрів, стилів, авторів чи суспільних явищ. Пародійні наративи можуть відображати як певні кліше, так і загальні тренди в мистецтві та культурі” [6]. Як кліше у цьому творі виступає досягнення нірвани. “В результаті глибокого дослідження Лама Чіба виявилось, що Су “Чанг Чанг” Брогпа є інкарнацією сина богині Тари... А також інкарнацією Нельсона Манделі, Ейнштейна та Скубі-Ду. Однокласник Будди, переможець Кармапи й інших злих демонів... Охоронець трьох скарбів та шести досконалостей... винахідник радара, аспірину та друкарського чорнила...” [3, 364]. Ця цитата викликає сміх, підкреслює абсурдність самої ідеї інкарнації.

Вирушаючи в гори, мандрівниці просять захисту у демонів хмар, неба, зірок, гір і долин. Буддисти вірять у надприродні сили, які можуть допомогти або завадити на шляху. Дуже часто трапляються репліки, пов'язані із жертвами богам, духам та іншим. Це також можна трактувати як висміювання суспільства, бо вони шукають корінь проблеми не там, де він насправді.

В Тибеті нема законів, кожна група встановлює свої правила. Тут панує невігластво. Нещасному чоловікові, у якого була чужа перепустка, відрубують руки, а потім пропонують змастити рани чимось із пуделка, яке залишив англієць 70 років тому. Своє невміння читати англійською вони виправдовують тим, що Будда також не розмовляв англійською мовою. А потім монахи вирішують, що найкраща ідея - проголошувати мантри для загоєння рад.

Тибет зображується територією, на якій не цінується освіта. Переслідувачі Муші викололи вчителю очі, аргументуючи це словами: “Якщо ти не бачиш, що Далай-Лама завжди правий, то тобі не потрібні очі”; “Що казав Далай-Лама? Ніякого навчання!”[3, 167]; “Освіта, та кому вона потрібна?”[3, 169]. А коли одного з них до кісток обгризли гризуни, його товариші пояснюють це тим, що “він точно наробив дурниць в одній з попередніх інкарнацій”[3, 171].

Муша пройшла довгий шлях, пережила багато небезпечних випробувань, виконувала всі забаганки монахів, а вилікувалася лише завдяки мазі від алергії, яку їй виписав лікар після встановлення діагнозу. Проте “чарівне зцілення” не переконало Мушу, вона продовжує вірити в забобони та в мантру “Ом Мані Падме Хум”.

Композиційно роман побудований так, що Муша ніби ходить по колу. Кільцева композиція створює відчуття замкнутості та безвиході. Символічно, що і мапа, яку вона отримала на початку подорожі, має форму кола. В кінці Муша повертається до першоджерела. Хоча її висипку вилікували, вона не набула в процесі мандрівки ніякого досвіду, не стала досконалішою, не розширила світогляд. Її життя - це безкінечний цикл страждань, бо вона живе в жорстокому антигуманному суспільстві. Покинувши цивілізоване місто, вона повертається в середовище, де не цінується людське життя. Перше, що їй трапляється на шляху - смерть дитини. Монахи кричать: “Ура! Ваша дитина уникнула цього життя, цього океану страждань”[3, 359]. Тибетці змирилися із своїм безправним становищем, вони плывуть за течією, бо Лама вчить: “Будь-яка дія є зайвою, бо все вже було сказано і зроблено Буддою... все решта це ілюзія...”[3, 377].

Отже, Марк Гендрікс зображує тибетців відсталими, неосвіченими, забобонними, бездіяльними. Головна героїня є типовою представницею тибетського суспільства. Вона пройшла довгий і важкий шлях, але це була хода по колу. Муша не здобула ніякого досвіду, не отримала нових знань. Її мандрівка безрезультатна.

Цим романом Марк Гендрікс протестує проти порушення прав людини

Список літератури:

1. Бовсунівська Т.В. Екфразис & Інтермедіальність. *Літературознавчі студії*. Випуск 39. Частина 1. С. 109-116.

2. Волошук Л. Інтермедіальність як прояв міжмистецької поліфонії у новелах Ольги Кобилянської. *Синопис.* №1(17). 2017.
3. Гендрікс Марк. Тибет. Зцілення Муші, доньки м'ясника. Графічний роман / Переклад з нідерландської Олени Муравської. Львів: Кальварія, 2017. 392 с.
4. Літературознавча енциклопедія: У двох томах / Авт.-уклад. Ю.І. Ковалів. Київ: ВЦ "Академія", 2007. Т. 1. 608 с.
5. Маценка С. Інтермедіальна поетика роману, який прагне стати музикою (на матеріалі німецькомовної літератури). *Питання літературознавства.* 2012 Випуск 86 С. 32-43.
6. Наратив - це що таке, визначення, суть, види і приклади наративів. URL: <https://termin.in.ua/naratyv>. (Дата звернення: 27.12.2023)
7. Семотюк О.П. Сучасний словник іншомовних слів. Харків: Веста: Видавництво "Ранок", 2008. 688 с.
8. Фесенко Є.В. Інтермедіальні аспекти в літературі. URL: <https://nimfilmdpu.mozello.com/vseukranska-nternet-konferencja/porvnjalne-literaturoznavstvo/params/post/1336728> (Дата звернення: 09.12.2023)

Мілана Сомсікова, учениця 9-Б класу
Вікторія Морохова, учитель зарубіжної літератури
Дніпровського ліцею №33 Дніпровської міської ради
м. Дніпро

СПЕЦИФІКА МАЛЮНКА В МАНґА

Японська культура – неповторне явище. Із XVII ст. і до середини XIX ст. країна була практично закритою для іноземців (зв'язки зберігалися тільки з Нідерландами і Китаєм). Цікавий факт щодо етимології слова *gaijin* – «гадзнин». Японці називають так не тільки іноземців, а й себе, коли перебувають за межами країни. Це, мабуть, повна характеристика закритої і самодостатньої Японії та її мешканців, які поважають традиції більше, ніж моду. Зумовлена така культурна позиція століттями добровільної самоізоляції. У період цієї ізоляції набуває розвиток національна своєрідність і традиційна культура країни, яка починає впливати на подальший розвиток європейського живопису, театру, літератури і мистецтва загалом.

Актуальність роботи обумовлена тим, що манґа набуває популярності у світовому і українському культурному просторі. Стрімкий розвиток і зміни як у форматі, так і за змістом дозволяє використовувати манґу як форму впливу на поведінку людей різного віку і зайнятості. Популярність манґи серед українського читача і українських підлітків дає можливість говорити про розвиток культурних взаємин між двома світовими культурами: японської і української, а також про появу нового виду манґа – «українська манґа». Зібрана у проєкті інформація може бути задіяна як навчальний матеріал для визначення й розвитку компетентностей у підлітків. Новизна роботи полягає у тому, що в Україні ще 10 років тому японська культура не була такою розвиненою й поширеною серед людей, як зараз, але вона досі потребує більшої уваги від

українців. Наразі не так багато підлітків правильно розуміють зміст малюнка в манга та аніме, який відіграє значну роль для висловлення думок до реальних подій через призму своїх кольорів, а не пліток серед необізнаних читачів. Чим більше дорослого населення буде ознайомлено з цим видом мистецтва, тим краще буде зв'язок між українською та японською культурами. Саме тому було обрано тему проєкту та поглиблено розглянуто японську мистецьку культуру від початку до теперішніх днів.

У проєктній роботі розглядається японська манга як вид мистецтва масової культури й успішний напрям індустрії розваг. Робота націлена на малюнок манга, який виступає як художнє і культурне неперевершене явище мистецтва Японії та західноєвропейських країн середини ХХст – першої половини ХХІст.

Мета роботи – виявлення специфіки малюнка в манга, причини демократичного ставлення до манга в сучасному культурному просторі; ознайомлення зацікавлених читачів із японською культурою та мистецтвом; популяризація культури малювання серед людей різного віку та їхніх уподобань; виявлення зацікавлення до сучасних малюнків талановитих японських та українських авторів.

Завдання дослідження:

- дослідити становлення, формування й розвиток манги із середини ХХ ст. до нашого часу;
- систематизувати матеріал щодо образотворчих характеристик манга;
- проаналізувати процес формування й розвиток малюнка, манга як вид мистецтва, який проходив під впливом як американських коміксів, так і окремих авторів;
- проаналізувати місце манга в системі сучасного медіакультурного простору;
- проаналізувати причини успіху та популярності серед людей різного віку, вплив малюнка манги на людину, мистецтво.

Матеріалом дослідження стали японські манги середини ХХ ст—першої половини ХХІ ст.; аудиторія українських читачів.

У роботі були використані методи дослідження:

- зіставлення: порівняння кількості учнів-читачів манга та аніме з кількістю тих, хто цю культуру не знає;
- описи: послідовне, точне відтворення всіх методів дослідження;
- аналіз розвитку манги як з історичного аспекту, так і з культурного;
- анкетування: запитання до учнів Дніпровського ліцею №33 ДМР;
- спостереження за підлітками під час їхнього знайомства з манга – реакція учнів на анкетування та запитання;
- тексти манга;
- малюнки учнів;
- інтерв'ю: запитання до учня 9-Б класу Дніпровського ліцею №33 ДМР, який малює в манга-стилі.

Робота складається зі вступу, двох розділів: 1 – теоретичний, 2 – практичний, висновків, використаних джерел.

Теоретичне значення роботи полягає в можливості використання результатів дослідження для подальшого розвитку нової «гілки» манга – «українська манга», а також обґрунтування доцільності використання матеріалу

в навчальному процесі; поширення обізнаності підлітків і дорослих про зовсім не звичну для українців японську культуру.

Практичне значення роботи полягає в тому, що матеріали дослідження можна використовувати на уроках літератури, образотворчого мистецтва, інформатики та для подальшого дослідження масової культури ХХІ ст.; розповсюдження культури японського мистецтва серед українських читачів різного віку, щоб у майбутньому виявити більше цікавих авторів української манга, виявити більше можливостей для тих, хто полюбає манга-комікси.

Таблиця 1 – Дані практичного дослідження зацікавленості в японській культурі (кількість осіб, відсотки від загальної кількості)

Зацікавлені у манга	Зацікавлені в аніме	Зацікавлені разом	Не зацікавлені	Загальне
15	38	53	25	78
19%	48%	68%	32%	100%

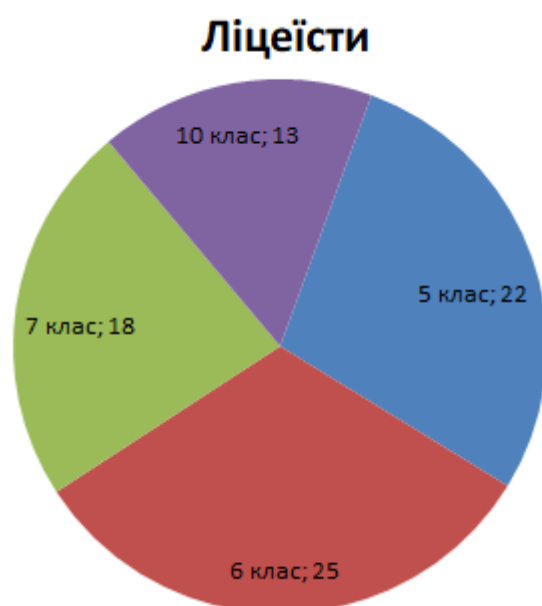


Рисунок 1 – Кількість учнів, які брали участь в анкетуванні по класах

Малюнки учнів Дніпровського ліцею №33 ДМР для підготовки збірника «Чудернацький малюнок»:

Автор: Сомсікова Мілана 9-Б клас:



«Hunter x Hunter»



«My Hero Academy»



Автор: Катерина Ш. 7 клас:



«Berserk»

Автор: Чиж Єгор 9-Б клас:



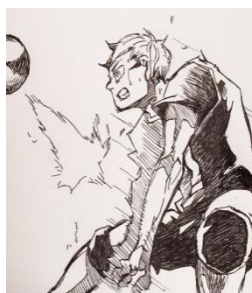
«Danganronpa»



«JoJo's Bizarre Adventure»



«Kuroko no Basket»



«Haikyuu!!»



Авторське



«Monster»

Список літератури:

1. Carolina Plou Anadon – «El primer mangaka profesional: la figura olvidada de Rakuten Kitazawa» - revistacultural.ecosdeasia.com
2. Edward Diep – «A Brief History of Japanese Manga» - medium.com
3. factsanddetails.com – «MANGA INDUSTRY IN JAPAN: ARTISTS, SCHOOLS AND AMATEUR MANGA»
4. Спосіб доступу URL: fandom.com

5. Спосіб доступу URL: inflatcruises.com – «Мистецтво та ремесла в Японії»
6. Спосіб доступу URL: japanhouseela.com – «Drawn to Inspire | The Impact of Manga and Anime»
7. Спосіб доступу URL: jmil.com.ua – Джміль
8. Kate Holden – «What is the process that manga artists use to create smooth lines in their drawings? Is there a special technique that they use? Or do they simply practice a lot until they can do it naturally without thinking about it too much?» - quora.com
9. Kingo Masuda – «A Historical Overview of Art Education in Japan» - jstor.org
10. Спосіб доступу URL: lambiek.net – «Rakuten Kitazawa»
11. The Editors of Encyclopædia Britannica – «Toba Sōjō - Japanese artist and priest» - britannica.com
12. Спосіб доступу URL: tezukaosamu.net – «Osamu Tezuka - New Treasure Island»

*Зоя Ушкова, учитель англійської мови, перша кваліфікаційна категорія
КЗО «СЗШ №69» Дніпровської міської ради
м. Дніпро*

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ОСВІТІ

Процес глобалізації, який сьогодні охопив усі сфери життя в усьому світі, не залишив осторонь і Україну. У нашій країні, як і в усьому світі, все більшого застосування отримує англійська мова, одна з мов міжкультурного спілкування. Проте йдеться не просто про знання мови, а про вміння використовувати її в реальному спілкуванні, про практичне володіння мовою і, отже, про розвиток комунікативної компетенції. Оволодіти ж комунікативною компетенцією англійською мовою, не перебуваючи в країні мови, що вивчається, досить важко. Тому важливим завданням вчителя є створення реальних та уявних ситуацій спілкування на уроці іноземної мови, використовуючи для цього різні методи та прийоми роботи (рольові ігри, дискусії, творчі проекти та ін.). ІКТ є незаперечним лідером у наданні можливостей формування комунікативної компетенції на уроці англійської мови.

Використовуючи ІКТ, можна організовувати на уроці індивідуальну, парну та групову форми роботи, проводити різноманітні ігри, демонструвати презентації тощо. Застосування ІКТ у процесі навчання англійської мови сприяє інтелектуальному та творчому розвитку учнів.

Інформаційно-комунікаційні технології зайняли міцне місце у процесі навчання іноземної мови. Практика показує, що вони мають багато переваг перед традиційними методами навчання. Серед них можна виділити індивідуалізацію навчання, облік індивідуальних здібностей та особливостей, кожного учня, дотримуватися індивідуального темпу роботи кожного учня,

інтенсифікацію самостійної роботи учнів та підвищення пізнавальної активності.

ІКТ- це не лише нові технічні засоби, а й нові форми та методи викладання, новий підхід до процесу навчання.

Використання ІКТ дозволяє перейти:

- від навчання як функції запам'ятовування та відтворення до навчання як процесу розумового розвитку та функціонального застосування отриманих знань;

- від орієнтації на середнього учня до індивідуальних та диференційованих програм навчання;

- від зовнішньої мотивації навчання до внутрішньої морально-вольової регуляції.

ІКТ є одним із найпотужніших засобів розвитку комунікативної компетенції при навчанні іноземної мови.

Формування та вдосконалення іншомовної комунікативної компетентності відбувається у формуванні наступних складових:

- мовної компетенції (вдосконалення комунікативних умінь у чотирьох основних видах мовної діяльності: говорінні, аудіювання, читанні та письмі; вміння планувати свою мовленнєву та немовну поведінку);

- дискурсивної компетенції (уміння будувати своє висловлювання відповідно до заданої ситуації спілкування);

- мовної компетенції (фонетика, лексика, граматики, розвиток навичок оперування мовними одиницями з комунікативною метою);

- соціокультурної компетенції (знання про соціокультурну специфіку англomовних країн, формування умінь виділяти загальне та специфічне в культурі рідної країни та країни мови, що вивчається);

- компенсаторної компетенції (вміння виходити з становища за умов дефіциту мовних засобів при отриманні та передачі іншомовної інформації);

- навчально-пізнавальної компетенції (розвиток загальних та спеціальних навчальних умінь, що дозволяють удосконалювати навчальну діяльність з оволодіння А-Я, задовольняти з його допомогою пізнавальні інтереси в інших галузях знання).

Саме ІКТ є своєрідним універсальним засобом, що дозволяє ефективно розвивати всі перелічені складові комунікативної компетенції.

Основними технічними складовими, необхідними для застосування ІКТ є комп'ютер, проектор, інтерактивна дошка, інтернет та комп'ютерні програми(вбудовані або на різних цифрових носіях).

Засоби застосування ІКТ щодо іноземної мови

Мультимедійні презентації (ММП)

Презентації, в силу зручності та відносної простоти використання, дуже широко застосовуються під час уроків і вчителем, і учнем. Оригінальні навчальні матеріали, що створюються, добре мотивують і націлюють учнів на успіх. За допомогою мультимедійних презентацій є можливість здійснення аудіо-, відео- та текстової наочності, опорної підтримки при навчанні різних видів мовної діяльності, інтерактивного закріплення та тренування матеріалу, що вивчається, використання елементів розроблених презентацій (таблиць, схем, графіків тощо) як роздатковий матеріал, забезпечити ефективності

сприйняття та запам'ятовування навчального матеріалу та активізація уваги всього класу та багато іншого.

Використання програм для створення презентацій

Програма Canva чи PPT робить процес навчання привабливим та легким для розуміння. Використання Canva у навчальному процесі спрощує застосування різних видів мовних та мовленнєвих вправ: імітативних, підставних, трансформаційних, репродуктивних.

Як можна використовувати такі програми:

Комп'ютерна лекція. У сучасному світі вже важко уявити, щоб лектор (учитель) не спирався при своєму виступі на презентацію Canva. У ході лекції зараз використовуються інформаційні об'єкти: зображення (слайди), звукові та відеофрагменти. Для більшої ефективності їх доповнюють схемами, діаграмами, графіками, таблицями. Представлений яскравим, нестандартним чином матеріал, надовго залишиться у учнів у пам'яті, стимулюватиме їх мотивацію і пізнавальну активність. Проте вчителю слід пам'ятати, що складання презентацій PPT має свої правила. Є сенс вивчити їх до того, як приступати до роботи, щоб не перетворити свою презентацію на несмачне, перевантажене інформацією та анімаційними ефектами непорозуміння.

Урок-екскурсія, урок-подорож. Добре продуманий урок-подорож однією з англomовних країн, з яскравими фотографіями, картами, схемами маршрутів може стати незабутнім для учнів.

Інтегрований урок. Предмет англійської мови гарний тим, що він практично не має обмежень щодо інтеграції з іншими шкільними предметами і навіть може виходити за їхні рамки. Творчо працюючий вчитель зможе провести чудовий урок, об'єднавши предмет англійську мову та історію, музику, біологію, екологію, мистецтво, географію, самопізнання.

Урок - граматичний (лексичний) тренінг. Тут такі програми надають багатий вибір інструментів для того, щоб наочно, за допомогою об'єктів, що рухаються, звукових і візуальних ефектів продемонструвати учням правила та схеми, за якими відбувається утворення граматичних та лексичних конструкцій англійської мови. Наприклад, тригери, при невеликій звичці роботи з ними, дозволять вчителю легко створювати як схеми, демонструють певні правила, а й скласти безліч різноманітних вправ закріплення, тренування і перевірки рівня засвоєння матеріалу учнями.

Урок-проект. Проекти учнів можуть переслідувати різні цілі та способи демонстрації кінцевого результату. Якщо як результат проекту діти представляють презентації, це дозволить кожному учневі вдосконалювати навички роботи з програмою та виявити творчість. Підготовка проекту з використанням таких програм навчає дітей застосовувати всі знання, отримані під час уроків, матеріали інтернету та інших джерел практично, створюючи свій власний, неповторний проект

Урок комбінованого типу. Це, мабуть, найпоширеніший тип уроку, де подібні програми можна органічно впровадити і під час опитування домашнього завдання, і при поясненні матеріалу, контролю розуміння тексту чи аудіозапису.

Таким чином, з упевненістю можна сказати, що програми для створення презентацій дають можливість вчителю створювати ефективні та високоякісні

навчальні матеріали для виконання конкретних навчальних завдань. Мультимедійні кошти виявляються дуже цікавими учням, і вони віддають перевагу цьому виду інших традиційних видів діяльності.

Використання інтерактивних дошок

Інтерактивна дошка має більш розширені технічні та наочні можливості, забезпечені цілим арсеналом зручних у використанні інструментів. кількості копій зображення або об'єкта і т. д. Вчитель має можливість вставити мультимедійний об'єкт (фільм, відеоролик, аудіофайл) безпосередньо у фліпчарт, а також вийти в інтернет за заготовленим посиланням. необхідності вчитель може знайти додаткові зображення в інтернет - бібліотеці ресурсів програми. Об'єктивно оцінити знання учнів допоможе тестова система програми.

Використання інтернет-ресурсів

Сучасні інтернет-ресурси дають можливість доступу до різноманітних джерел англomовної інформації, є унікальною базою для створення інформаційно-предметного середовища.

Розвиток комунікативної компетенції стає в кілька разів ефективнішим при зануренні учнів у мовне середовище. Саме інтернет надає таку можливість і на уроці, і у позаурочній діяльності, і за самостійної роботи учня. Один із найелементарніших варіантів застосування інтернету – використання його як джерело додаткових матеріалів під час підготовки до уроку. Інтернет здатний заповнити дефіцит джерел навчального матеріалу. Обсяг та складність матеріалу необхідно варіювати та підбирати, виходячи з рівня розвитку школярів на кожному етапі навчання.

Навчальні інтернет-ресурси мають бути спрямовані на комплексне формування та розвиток :

- Аспектів іншомовної комунікативної компетенції у всьому різноманітті її компонентів (лінгвістичного, соціолінгвістичного, соціокультурного, стратегічного, дискурсивного, навчально-пізнавального);
- Комунікативно-когнітивних умінь здійснювати пошук та відбір, проводити узагальнення, класифікацію, аналіз та синтез отриманої інформації;
- Комунікативних умінь представляти та обговорювати результати роботи з ресурсами мережі Інтернет;
- Вміння використовувати ресурси інтернету для самоосвіти з метою знайомства з культурно-історичною спадщиною різних країн і народів, а також виступати як представник рідної культури, країни, міста;
- Вміння використовувати ресурси мережі для задоволення своїх інформаційних та освітніх інтересів та потреб.

Найбільш повно можливості навчальних інтернет ресурсів виявляються в *профільної підготовки та елективних курсів*, коли саме іншомовна комунікативна компетенція, а чи не знання мови, грає провідну роль навчально-виховному процесі. Переглядаючи та обговорюючи відеофільми, кліпи, новини англійською мовою, готуючи різні проекти в рамках курсу, учні успішно розвивають навички комунікативної компетенції.

Комп'ютерні навчальні програми

На сьогоднішній момент є велика кількість навчальних комп'ютерних програм. Це можуть бути програми як для найменших дітей, так і для учнів середнього та старшого шкільного віку.

Основне завдання вчителя – правильна інтеграція комп'ютерних програм у навчальний процес. Необхідно пам'ятати і про санітарні норми, які дозволяють дітям початкових класів проводити за комп'ютером не більше 15 хвилин під час уроку.

Комп'ютерні навчальні програми дозволяють ефективно створювати різноманітні комунікативні ситуації, сприяють формуванню лінгвістичних навичок, надають можливість тренувати різні види мовної діяльності та поєднувати їх у різних комбінаціях, автоматизують мовні та мовні дії. Програми допомагають вчителю реалізувати індивідуальний підхід до навчання, а також стимулюють мотивацію та самостійність учнів.

Визнаючи безперечні переваги застосування ІКТ у навчальному процесі, необхідно зазначити, що навіть найпрогресивніші електронні та інформаційні розробки не зможуть замінити гарного вчителя. ІКТ, за всіх своїх переваг, виконує лише допоміжну роль у підготовці та проведенні уроку. Застосування ІКТ має бути ретельно сплановане.

Можна зробити висновок, що використання ІКТ в даний час є невід'ємною частиною навчально-виховного процесу в середній школі, сприяє модернізації загальної освіти, формуванню функціональної грамотності учнів, дозволяє здійснити системно-діяльнісний підхід у навчанні та успішно формувати навчально-пізнавальну, загальнокультурну та інформаційну компетенцію учнів. ІКТ, безперечно, є ефективним засобом формування комунікативної компетенції учнів та надають вчителю різноманітну кількість форм та методів для роботи з дітьми щодо вдосконалення їх мовних навичок.

Список літератури:

1. Богиня Л.В. Мультимедійні презентації на заняттях з наукового стилю мовлення. 2020 // Методологія та практика лінгвістичної підготовки іноземних студентів: Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції, 17 квітня 2020 р. Харків: ХНМУ, 2020. 125 с.

2. Троцько А.В., Коротова Ю.М. Застосування інформаційних технологій у процесі навчання іноземних мов: досвід України та Греції. ISSN: 2076-8184. Інформаційні технології і засоби навчання, 2018, Том 68, №6.

3. Іноземні мови у вищому навчальному закладі: теоретичні засади та прикладні аспекти // Матеріали Всеукраїнської науково-теоретичної конференції. / Гол. ред. Ямчинська Т.І. 10 квітня 2014 р. Вінниця: Нілан-ЛТД, 2014. 263 с.

4. Бобильова О. А. Комунікативний метод як метод активізації творчих можливостей особистості / Англійська мова та література. 2005. № 26. С. 16-18

5. Ніколаєва С.Ю. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: [підручник] / Кол. авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. Вид. 2-е, випр. і перероб. К.: Ленвіт, 2002. 328 с

Максим Шевцов, учень 10 класу
Інна Пронь, вчитель англійської мови, перша категорія
Олена Дабдіна, заступник директора, вища категорія, вчитель-методист
НВР КЗ «Харківський ліцей № 14 Харківської міської ради»,
м. Харків

БАГАТСТВО ХУДОЖНІХ ЗАСОБІВ У ТВОРЧОСТІ КРИМСЬКОТАТАРСЬКИХ АШИКІВ ТА УКРАЇНСЬКИХ КОБЗАРІВ: КОМПАРАТИВНИЙ АСПЕКТ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРІВ XVI-XIX СТ.)

Народні пісні – найдавніший пласт жанру усної літератури. Це важливе свідчення того, що народ має унікальну багатовікову культуру. Не дарма в кожного народу широкою популярністю користувалися народні співаки: у народів Кавказу – це ашуги, у таджиків – хафізи, у вірмен – гусан, у киргизів – акини і манасчи, у монголів – ойрати, у казахів – акини, у кельтських племен – барди, у народів Європи періоду Відродження – менестрелі, в українців – кобзарі, лірники, бандуристи, а у кримських татар – ашики (або ашуги).

Народні співці присвячували свої твори темам, які були близькі низам, відображали події того часу, описували побут та настрої людей. Війни, полон, знущання з боку царської влади та багатіїв, а також такі світлі моменти, як весілля, свята, дні народження знаходили відгук у творчості як українських кобзарів, так і кримськотатарських ашиків. Зважаючи на схожість життєвих подій, ми припускаємо, що тематика пісень їхньої творчості буде збігатися. Для підтвердження нашої гіпотези ми вирішили більш детально підійти до аналізу пісень народних виконавців цих двох народів та з'ясувати, наскільки емоційно забарвленими є їхні твори.

Тож, мета нашого дослідження – довести, що творчість українських кобзарів та кримськотатарських ашиків має багато спільного і схожа за тематикою та виражальними засобами.

Отже, об'єктом нашого дослідження є творчість народних поетів-співаків-співців. Предмет – виражальні засоби у творах українських кобзарів та кримськотатарських ашиків періоду XVI-XIX ст.

Тема українських кобзарів та кримськотатарських ашиків піддавалася компаративному вивченню більше з історичного боку та з боку аналізу музичної техніки їхньої творчості. Так, наприклад, український письменник, фольклорист і літературознавець Іван Франко у своїх працях порівнював творчість ашиків і кобзарів, звертаючи увагу на схожості та відмінності в музичних техніках, структурі творів та поетичних образах. Ліванський письменник, суфійський поет і філософ Халіл Джебран вивчав ашицьку творчість та порівнював її з творчістю кобзарів, акцентуючи увагу на спільних темах, таких як любов, природа і соціальні проблеми. Мірза Феталі Ахундов, азербайджанський письменник і філософ, проводив порівняльний аналіз ашицької та кобзарської творчості, звертаючи увагу на роль музики й поезії у вираженні національної ідентичності.

Детального порівняння засобів виразності у творах, які виконувались кобзарями та ашиками під супровід музичних інструментів, не проводилося.

Поставлена мета зумовила потребу вирішити такі завдання:

- аналіз наукових статей, присвячених кобзарям та ашикам;
- ознайомлення з визначеннями виражальних засобів та створення літературознавчого словника понять, які зустрічаються в роботі;
- аналіз поезій кобзарів та ашиків (XVI-XIX ст.);
- аналіз та порівняння виражальних засобів, які зустрічаються у творчості вищезгаданих виконавців;

– аналіз та порівняння репертуару кобзарів та ашиків.

Методи дослідження, які використані в нашій роботі, це:

- аналіз, тобто детальний розбір текстів та аналіз засобів виразності;
- синтез, який дозволяє виявити закономірності, об'єднати та узагальнити матеріал;
- компаративний метод, який допомагає порівняти особливості мистецького почерку авторів, їх твори, лексичне наповнення з метою виявлення спільних рис, розуміння впливу історичного контексту та виявлення унікальних особливостей;
- історичний метод, завдяки якому можна дослідити зміни у літературному процесі та вплив історичних подій на творчість авторів.

Матеріалом для дослідження поезій слугували пісні кобзаря Вересая, співаник українських народних пісень, записи кримськотатарських пісень Я. Шерфединова, збірка татарських народних пісень, «Кримські легенди» тощо. Загалом було опрацьовано 293 твори кобзарів та 296 творів ашиків і проаналізовано 890 та 1009 одиниць виражальних засобів відповідно.

Практичне значення роботи полягає в тому, що результати дослідження можуть бути використані філологами, культурологами, студентами філологічних факультетів тощо. Текст роботи може бути корисним при підготовці факультативних курсів з історії української та зарубіжної літератури, а також учнями та вчителями під час роботи літературознавчого гуртка. Окрім того, отримані матеріали можуть сприяти відродженню в Україні не тільки кобзарства (вже існує Національна спілка кобзарів), а й традицій і творчості ашиків. Останні фактори можуть забезпечити розвиток туризму в Україні саме з метою ознайомлення та отримання задоволення від колоритного виконання кобзарських та ашицьких пісень.

Окрім того, робота має наукове теоретичне значення, відповідно до якого репертуар та виражальні засоби у творчості українських кобзарів та кримськотатарських ашиків є яскравим підтвердженням того, що як перші, так і другі тривалий час знаходились у схожій історичній ситуації і не раз виступали пліч-о-пліч у боротьбі зі спільним ворогом.

Отримані результати свідчать про те, що в характері виконання і стилістиці музичних композицій та поезій можна спостерігати певні відмінності. Кримськотатарські ашики відзначаються емоційністю та використанням специфічних інструментів, таких як саз, який надає особливу колоритність їхній музиці. Українські кобзарі, зі свого боку, характеризуються використанням кобзи та бандури, що надає їхнім творам особливу мелодійність та глибину.

Під час аналізу ми з'ясували, що є деякі відмінності у творах, які відрізняються якісним та кількісним наповненням художніми засобами. Наприклад, в ашиків найчастіше зустрічаються епітети та порівняння, які

полегшують їх розуміння та сприйняття. У кобзарів також більше епітетів, але на другому місці йдуть анафори, які роблять описуваний образ або явище виразнішим.

Якщо порівнювати творчість ашиків та кобзарів між собою, слід зазначити, що кількість епітетів майже однакова, але у ашиків переважають метафори та порівняння. На нашу думку, це робить поезію ашиків яскравішою, більш емоційною та колоритною.

Незначний відсоток оксюморонів, гіпербол, персоніфікацій, уособлень, алегорій та синекдохи у будь-якому разі додає багатства та краси до поетичного мовлення, вносячи в поезію цих народів різноманітність та витонченість, роблячи її то драматичною, то ліричною, то сумною, то веселою.

Враховуючи те, що дослідження ашицької поезії проводилось не на основі текстів кримськотатарською мовою, ми використовували підрядковий дослівний переклад, консультуючись з фахівцем з Інституту сходознавства імені А.Ю. Кримського та носіями кримськотатарської мови через мережу Інтернет. Це дозволило зберегти автентичність ашицької поезії та довести, що вона більш емоційно забарвлена порівняно з поезією кобзарів.

Наша робота підтвердила, що творчість кримськотатарських ашиків та українських кобзарів являє собою великий простір для досліджень, оскільки вона – не відірвана від реальності поезія, а хоронитель величезного об'єму інформації про народ, його звичаї, вірування.

Список літератури:

1. Усеїнов Т. Кримськотатарська народна література періоду Кримського ханства // *Культура народів Причорномор'я*. 2004. №54. С. 329-331
2. Яворницький Д.І. Історія запорізьких козаків: у 3 т. К.: Наук. думка, 1991. Т.1.
3. Кобзарь Остап Вересай: его музыка и исполняемые им народные песни. – Киев. В Университетской типографии – 1874. URL: <https://archive.org/details/veresai/page/n67/mode/2up> (дата звернення: 15.07.2023)
4. Шерфедінов Я. Пісні і танці кримських татар. Симферополь: Кримдержіздат, 1931. 93 с.

*Олександр Юженко, учень 10 класу
Віта Повар, учитель англійської мови,
КЗ “Лицей №11” Кам'янської міської ради
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

СОЦІОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ НА ОСНОВІ ТЕЛЕСЕРІАЛУ NETFLIX «THE CROWN»

Динамічний розвиток суспільства спричиняє еволюцію у всіх напрямках та галузях. Зміни відбуваються у культурному, економічному, соціальному та політичному аспектах. Одночасно із розвитком галузей відбувається розвиток лексики, пов'язаної з нею. Джерелом поповнення мови стають одиниці на позначення нових реалій, які з'являються у людства, а особливо у молоді. Нові

музичні захоплення, цікаві хобі, сучасна культура та мистецтво, кіноіндустрія, вивчення іноземних мов приносять у мову нові одиниці. Саме тому, все частіше у літературній мові з'являється сленг. Існує велике різноманіття новоутворених слів, які значно "освіжають" мову та роблять її більш сучасною та забарвленою за своїм звучанням. Сленг викликає неабияку цікавість у вітчизняних (О. Клименко, Ю. Зацний,) та зарубіжних (Генрі Менкен, Ерік Партрідж) науковців, адже він розглядається, як невід'ємна частина мови сьогодення. Саме він дає можливість науковцям постійно працювати і мати джерело для нових досліджень, яке завжди поповнюється

Англійський сленг – оригінальний і унікальний. Він з'являється в надрах самої англійської мови, в різних соціальних сферах і вікових групах серед тих, хто прагне до самовираження, а іноді до протесту. Він розвивається і популяризується. Сленг дає можливість «назвати» явище, предмет або його властивості по-своєму. Найпопулярніший він серед молоді та дозволяє «шифрувати» своє мовлення та зробити його незвичним. Серед сленгізмів зустрічаються вирази – неологізми, найчастіше в живому спілкуванні. Основні ознаки цих слів – новизна, свіжість і незвичайне вживання. Завдяки цьому ці вирази і відносять до категорії сленгу.

Кожен рік виникає декілька десятків нових слів. Таким чином мова з кожним роком стає різноманітнішою в лексичному плані. Без знання сучасної лексики не можна обійтися в сучасному світі. Знання англійської мови в наш час може дуже допомогти у житті: при знайомстві з іноземцями, при веденні бізнесу, для інтернет-шопінгу тощо.

Об'єктом дослідження є політичний дискурс британців.

Предметом дослідження є соціолінгвістичні особливості британського дискурсу, а саме сленгу (сленгізмів).

Матеріалом дослідження є 40 епізодів з 4 сезонів британського розважального, історичного, комедійного телесеріалу "The Crown".

Актуальність вибору даної теми зумовлена високою популярністю даного телесеріалу серед молоді та дорослих у світі і значною кількістю сленгізмів у ньому, також відсутністю словників, які повною мірою надають пояснення даних лексичних одиниць.

Мета роботи полягає у визначенні поняття "сленг" і його відмінностей від "жаргону", та комплексному аналізі сленгізмів з телесеріалу "The Crown".

Поставлена мета передбачає розв'язання наступних завдань:

- здійснити теоретичний аналіз літератури за темою дослідження.
- шляхом суцільної вибірки з телесеріалу Netflix "The Crown" виокремити приклади сленгізмів.
- визначити соціолінгвістичні особливості його сленгізмів.

Ми застосували *метод* суцільної вибірки під час пошуку сленгізмів. За допомогою контекстуального аналізу ми дослідили смисловий аспект одиниць. З метою дослідити прийоми творення одиниць дискурсу був використаний класифікаційний аналіз, за допомогою якого ми також здійснили їх розподіл за емоційним забарвленням, словотвором і темами політичного дискурсу.

Теоретичне значення дослідження полягає у внеску в розвиток «Лексикології».

Практичне значення дослідження полягає в тому, що одержані в роботі результати цього дослідження можна використовувати під час різних спецкурсів з англійської мови.

Структура й обсяг роботи: дослідження складається зі вступу, двох розділів, загальних висновків.

Список використаної літератури вміщує роботи вітчизняних та зарубіжних авторів.

Перспектива дослідження полягає у подальшому зборі матеріалу та аналізі соціолінгвістичних особливостей сленгу.

Жаргон (з франц. jargon – базікання) – особливості мовлення певної соціальної, вікової або професійної групи людей, пов'язаних тривалим перебуванням разом або певною спільністю інтересів. Від літературної мови жаргон відрізняється специфічною лексикою та вимовою, хоч і не має власної фонетичної та граматичної системи. Жаргонізми – слова або вислови, вживані представниками певної соціальної або професійної групи [6].

Політичний жаргон (сленг) – це особлива підмова певної групи людей, а саме представників сфери політики (професійних політиків, політичних журналістів, політтехнологів), що є характерною ознакою цієї групи. [6]

Серіал “The Crown” як основа для збору лексичних одиниць

Корона (англ. The Crown) — біографічний історичний драматичний телесеріал, створений Пітером Морганом, який також став сценаристом та автором ідеї серіалу для «Netflix». Прем'єра першого сезону, що складається з десяти епізодів, відбулася 4 листопада 2016 року. Кошторис першого сезону склав 156 мільйонів доларів.

Класифікувати сленг можна за різними ознаками. Наприклад, за стилістичними ознаками слова сленгу можна поділити на звичайні, тобто нейтральні, та згрубілі (нецензурна лексика). Власний сленг мають книголюби, газетярі, спортсмени, автомобілісти (бублик, баранка, резина, скати), музиканти (вертушка, савндтрек, сингл, солянка), школярі (шпора, хвіст, плавати, врубатись, засипатись) та ін. Таку класифікацію дає І.І. Щур [7]. Наприклад:

Нейтральна - Balls to the wall (full speed ahead); Dead man walking (a politician who is likely to lose their job)

Згрубіла; Arse about face (completely wrong); Bit of a liability (someone who is not very reliable). Дійшли наступних висновків у відсотковому значенні.

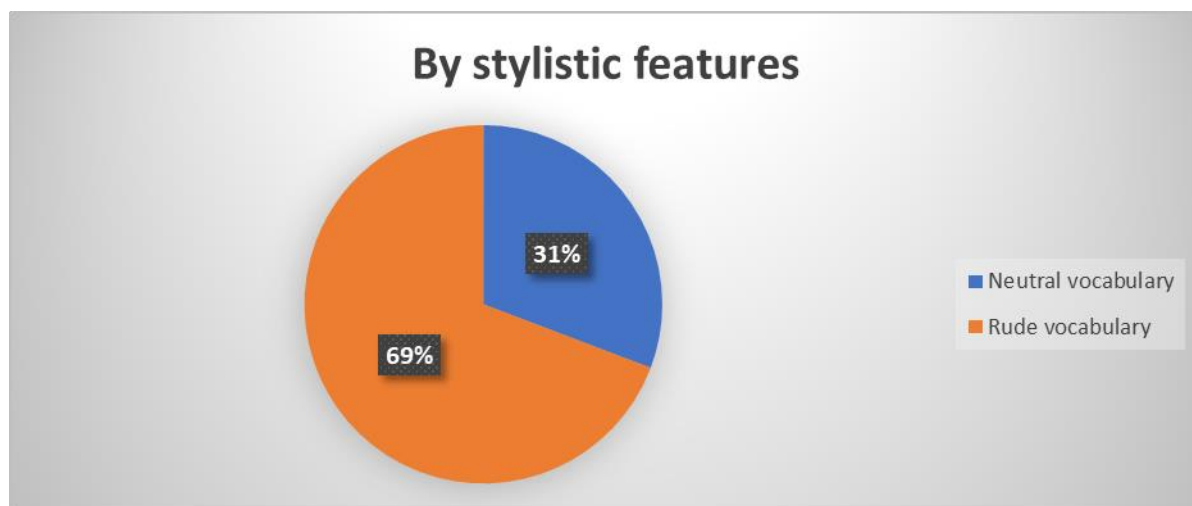


Рисунок 1 – Класифікація сленгзмів за стилістичними ознаками

Після розподілу мовних одиниць за частинами мови, можемо зробити висновок, що найчисельнішою групою є “Вигуки”, яка становить 34 лексичні одиниці. Другою по чисельності є група “Іменники”, яка нараховує в собі 29 сленгізмів. Група “Фразеологічні одиниці” складається з 9 мовних одиниць. 4 сленгізми входять у групу “Прикметники”. [5]

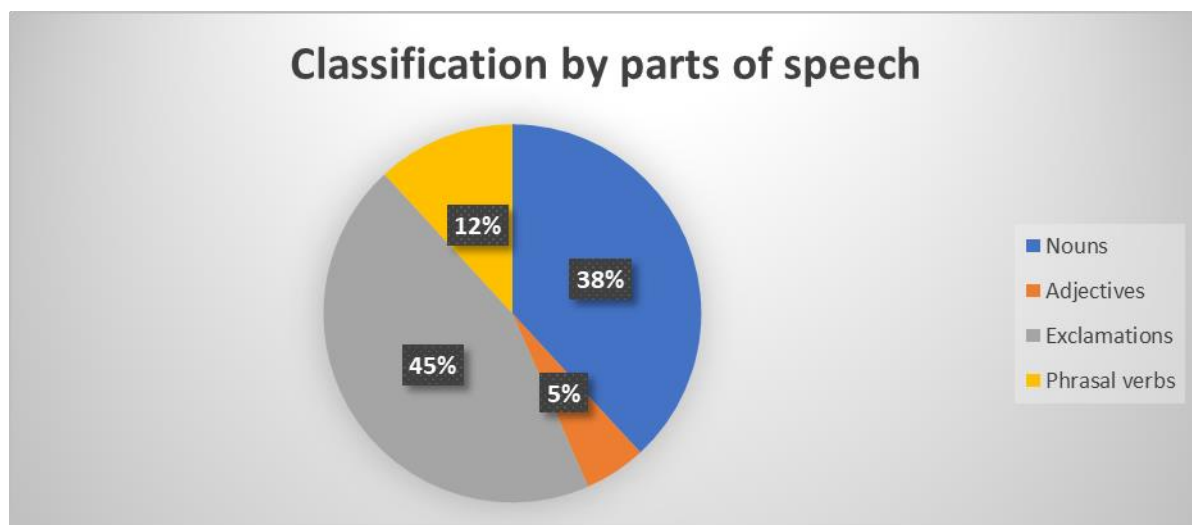


Рисунок 2 - Класифікація сленгізмів за частиномовною приналежністю

Вигук – частина мови, яка виражає різні почуття і спонукання, але не називає їх. Вигук не входить ні в самостійні, ні в службові частини мови. Вигуки не змінюються. До вигуків відносяться: слова, що позначають миттєві дії: бах, бах, шльоп; слова, що імітують різні звуки і голоси тварин і птахів, так звані звуконаслідування: тра-та-та, бум-бум, няв-няв, гав-гав і подібні.

Після опрацювання класифікацій вигуків, ми дійшли висновку, що жодна з цих класифікацій не підходить для наших вигуків. У цій роботі вигуки виражені повними реченнями, і класифікацій для таких вигуків немає. Отже, ми поділили їх за “вираженням почуттів”.

Здивування: Oh, my God! I can't believe this is happening!

Співчуття: What have I done? I'm so sorry!

Злість: This is madness! I'm not a fool!

Розчарування: How could you do this to me? This is the end!

Рішучість: I'm leaving you! I'm not going to let you do this to me!

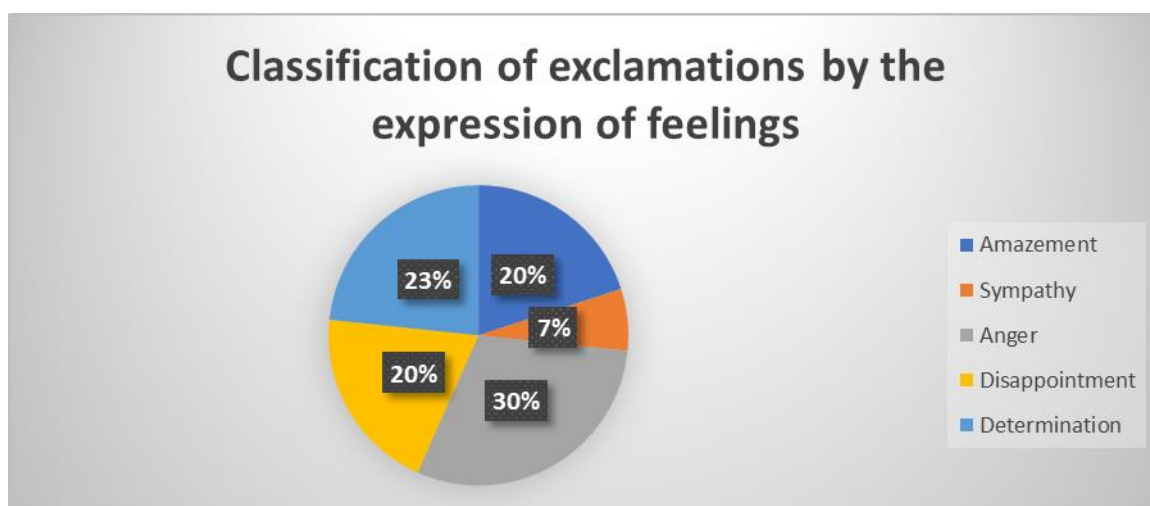


Рисунок 3 – Класифікація сленгізмів за виявленням почуттів

Після класифікації сленгізмів за способом творення, бачимо, що найбільше сленгізмів утворено метафорами, а саме 21. Метонімією було створено 19 лексичних одиниць. Найменше сленгізмів утворено перекладом, 6 лексичних одиниць.

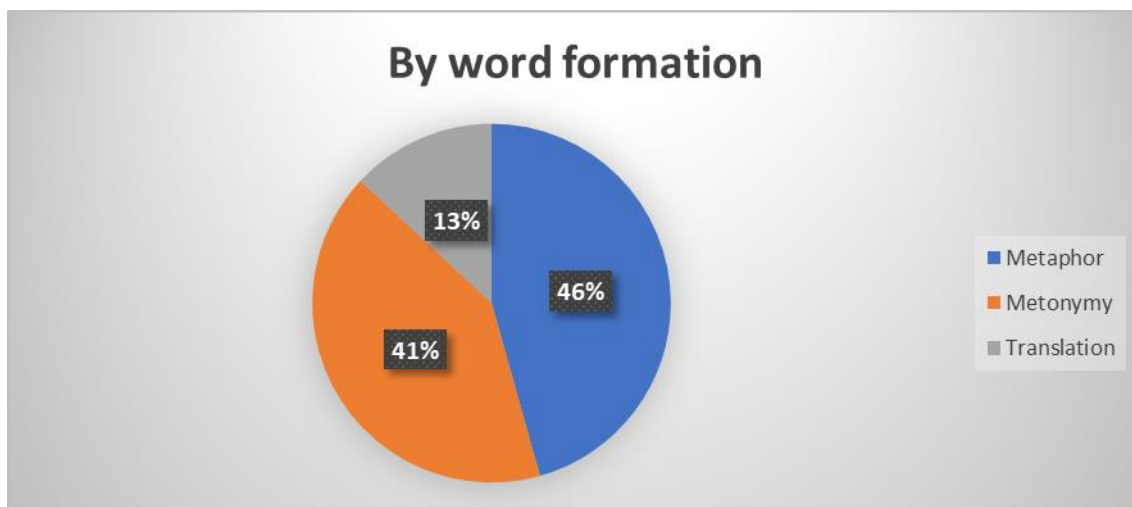


Рисунок 4 – Класифікація сленгізмів за словотвором

Підбиваючи підсумки, після класифікації Є.Панчук за темами, бачимо, що більша частина, а саме 19 мовних одиниць належить до теми “Характеристика діячів”. 10 лексичних одиниць відноситься до теми “Діяльність дипломатів, державних органів та глави держави”. По 8 лексичних одиниць становлять групи “Реакція на дії влади” та “Передвиборчі кампанії”. По 2 лексичні одиниці нараховують групи “Вигуки, лозунги” та “Політичні об’єкти”. До класифікації було додано автором роботи 4 теми: “Реакція на дії влади”, “Вигуки, лозунги”, “Політичні об’єкти”, “Характеристика діячів”. [1]

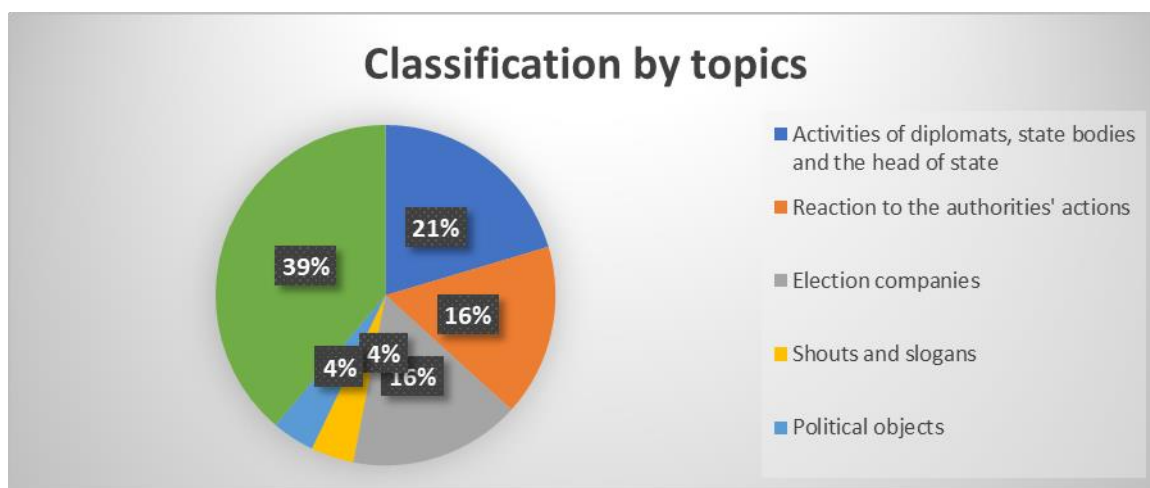


Рисунок 5 - Класифікація сленгізмів за темами

Список літератури:

1. Відтворення українського політичного сленгу в англійськомовних перекладах: КУРСОВА РОБОТА: Панчук Є. С. 035. Київ, 2022. 33 с. URL: https://ktpam.kpi.ua/wp-content/uploads/2022/05/Panchuk_Kursova15-05.2022.pdf
2. Вступ до мовознавства - Кочерган М.П. - Частини мови в різних мовах. *Бібліотека українських підручників.* URL: <https://westudents.com.ua/glavy/9844-chastini-movi-v-rznih-movah.html>

3. Молодіжний сленг. Тютюнник В. *Полтавський державний аграрний університет* URL: <https://www.pdau.edu.ua/sites/default/files/academicdepartment/kafedra-inozemnyh-mov-ta-ukrayinoznavstva/tyutyunnyk.pdf>
4. Особливості використання сленгу в англomовному медіа-просторі : КУРSOBA РОБОТА: Цвік А. Я. 035. Київ, 2021. 35 с. URL: <https://ktpam.kpi.ua/sites/default/files/img/%20Альона%20Ярославівна.pdf>
5. Перекладознавство. основні поняття і терміни. *Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"*. URL: <https://vo.uu.edu.ua/mod/resource/view.php?id=408532>
6. Політичний жаргон та його особливості (на прикладі текстів англomовних змі): Круглій О. Р. дис. ... канд. філол. наук. Волинь, 2021. 9 с. URL: <https://scholar.archive.org/work/bnjt6wvjt5d2fmaejhnnfwjc6oq/access/wayback/https://relint.vnu.edu.ua/index.php/relint/article/download/193/159>
7. Українськомовний комп'ютерний сленг: формування і функціонування : АВТОРЕФЕРАТ дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук : Щур І. І. 10.02.01. Київ, 2006. 15 с.

*Алла Грибань, учитель початкових класів
Академічний ліцей «Європейський» Лубенської міської ради
Лубенського району Полтавської області
м. Лубни, Полтавська обл.*

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ STEM-ОСВІТИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ

*Інвестиції в знання приносять найбільший дохід і кращі дивіденди.
Бенджамін Франклін*

Мета дослідження: теоретичне обґрунтування, експериментальна перевірка та практичне випробування форм і методів STEM-освіти, спрямованих на розвиток пізнавальних, творчих, інтелектуальних здібностей молодших школярів.

STEM-освіта в сучасній педагогіці виконує важливу роль у формуванні активних, креативних, самодостатніх юних українців, зданих до інновацій та відкриттів. STEM-технології сприяють комплексному міждисциплінарному підходу в організації проєктного навчання, вчить дітей жити в реальному світі, який надзвичайно швидко змінюється, формує вміння реагувати на ці зміни, критично мислити, бути творчою особистістю, новатором.

Головна мета STEM-освіти – реалізація державної політики з урахуванням нових вимог Закону України «Про освіту» задля: посилення розвитку науково-технічного напрямку в навчально-методичній діяльності на всіх освітніх рівнях; створення науково-методичної бази для виявлення творчого та винахідницького потенціалу здобувачів освіти, формування компетентностей, необхідних для подальшої проєктної, дослідно-експериментальної, конструкторської діяльності, а також надання підростаючому поколінню підтримки у виборі майбутніх професій STEM-спрямування (рис. 1).

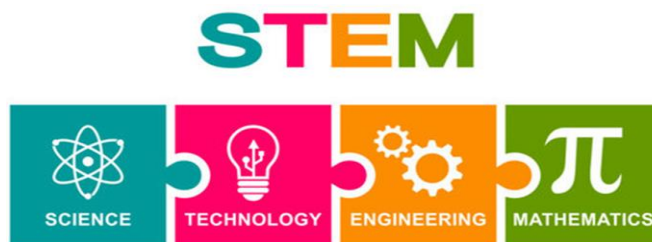


Рисунок 1 – Освіта майбутнього

Міністерство освіти та науки України ще в 2016 році опублікувало першу версію «Концептуальних засад реформування середньої освіти» та Концепцію Нової Української Школи (НУШ), де одними із основних компетентностей школярів зазначені: вміння логічно і математично мислити, наукове розуміння природи та сучасних технологій, впевнене користування інформаційно-комунікаційними технологіями, обізнаність і самовираження у сфері культури. Відповідно до плану роботи Державної наукової установи «Інститут модернізації змісту освіти» на 2023 рік (наказ ДНУ «ІМЗО» від 28.12.2022 №

73) відділом STEM-освіти розроблено методичні рекомендації щодо розвитку STEM-освіти в закладах загальної середньої та позашкільної освіти у 2023/2024 навчальному році.

Першопроходцями в організації нового освітнього середовища НУШ є вчителі початкових класів, які усвідомлюють рівень відповідальності за свою педагогічну діяльність в умовах реформування освіти в Україні. Рівень підготовки дитини в початковій школі має значний вплив на рівень її успішності в майбутньому. Тому впровадження STEM-освіти в початковій школі сприяє, перш за все, підвищенню якості освітніх послуг та формуванню ключових та предметних компетентностей, зокрема уміння вчитися впродовж життя.

Сьогодні остаточно на перший план виходять особистісний розвиток кожної дитини. Діяльнісний підхід передбачає відкриті запитання та завдання; залучення школярів до співпраці. Не потрібно давати дітям готових рішень; краще віддавати ініціативу учням; досліджувати та експериментувати знову і знову; спільно з дітьми відчувати радість пізнання (рис. 2).



Рисунок 2 – Другокласники – юні дослідники

Функція педагога Нової української школи полягає в його вмінні організувати діялісно-компетентісне навчання, забезпечити інтегрованість змісту (внутрішньопредметного та міжпредметного) на основі ключових компетентностей. Ці важливі завдання, що визначають філософію змін в освітньому процесі, потребують переосмислення та дослідження ефективності впровадження STEM-освіти в початкових класах, поглиблення теоретичних знань і опанування нових педагогічних технологій, реалізації їх в системі методичної роботи вчителів.

STEM-напрямок в освіті сприяє формуванню особистості школяра, що живе в гармонії з оточуючим середовищем за допомогою:

Science – природничих наук;

Technology – технологій;

Engineering – технічної творчості;

Mathematics – математики.

Сьогодні дітей дуже важко зацікавити «навчальною» моделлю проведення уроків. Вони швидко втомлюються від інформації, яку надає педагог,

поступово втрачають інтерес до освітньої діяльності. Орієнтація вчителя на накопичення знань, формування лише «твердих» навичок – *hard skills*, які можна виміряти, вже неефективні. У сучасному світі дедалі більше необхідними стають «м'які» навички – *soft skills*, а дитиноцентризм є головним маркером освітнього процесу в Новій українській школі. Цілісний підхід до навчання визначає місце вчителя початкових класів у спільній діяльності з дітьми в ролі *ведучого, тьютора, фасилітатора чи партнера* у співпраці з батьками, який прагне задовольнити одразу емоційні, соціальні, етичні та академічні потреби учнів під час занять, на яких відбуваються, дослідження, реалізація міні-проектів, довгострокових групових проектів (рис. 3).



Рисунок 3 – STEM-майстерня в 2-В

У сучасних умовах дітей потрібно вчити розмірковувати над своїми діями, а також над тим, як вони можуть вплинути на глобальну та місцеву спільноти. Тож у межах цілісного навчання надзвичайно важливо залучати дітей до роботи над різноманітними проектами, які так чи інакше можуть допомогти розв'язати проблеми цих спільнот. STEM передбачає об'єднання в команди й активну комунікацію, постановку та вирішення проблеми, дослідницьку діяльність, розвиток критичного мислення, креативності.

STEM – цілісне навчання, мета якого розвиток інтелектуальних, емоційних, моральних, фізичних, психологічних і духовних якостей дитини. А також – персоналізація освітнього процесу з урахуванням навичок та прагнень молодших школярів. Популярність цілісної освіти в світі зумовлена чисельними перевагами, зокрема йдеться про покращення навчальних результатів та емоційного стану школярів.

Необхідно зазначити, що в центрі уваги дітей знаходиться не вчитель, а практичні завдання, які пропонуються до виконання. Учні спільно вчать вирішувати проблеми шляхом проб і помилок, а не опановують «сухий» теоретичний матеріал. Водночас відбувається впровадження соціально-емоційного та етичного навчання (СЕЕН), під час якого молодші школярі навчаються один в одного кращому, пізнають один одного та довкілля.

Наведу ще один приклад ефективності впровадження STEM-освіти в початкових класах. Творчий проєкт «Будівництво Школи майбутнього»

об'єднав у співпраці не лише дітей, а й батьків класу. Під час цього процесу застосовувалися міжпредметні зв'язки від математики (повторення геометричних фігур та розрахунки, пов'язані з будівництвом: периметр, площа), Дизайну та технологій (власне будівництво нового освітнього середовища), Інжинірингу (побудова сучасного укриття та STEAM-лабораторії за допомогою конструктора LEGO) до інтегрованого курсу «Я досліджую світ» (озеленення території, створення контактного зоопарку, побудова обсерваторії) (рис.4).



Рисунок 4 – Проєкт «Будівництво Школи майбутнього»

Безперечно, для повноцінної реалізації такого підходу в навчанні обов'язковими є наявність STEM-лабораторій. Вони включають в себе і наявність 3D принтерів, і наборів навчальної електроніки, і голографічної фото-відео студії та інших сучасних технічних засобів. Але на початковому етапі важливо сформувати в учнів поняття STEM. А саме, діти повинні розуміти що:

Наука – це дослідження актуальних, глобальних наукових проблем;

Технологія – використання сучасних методів навчання, формування медіаграмотності;

Інжиніринг – використання LEGO для моделювання та демонстрації у вирішенні різноманітних освітніх завдань;

Математика – формування вміння застосовувати знання в житті.

STEM в освітніх практиках початкової школи – це нестандартні уроки, проєкти, квести, дослідження, використання LEGO, міжпредметна інтеграція, екскурсії, створення лепбуків, конкурси і безмежна творчість педагогів. Проєктна технологія як засіб реалізації STEM-освіти дозволяє інтегрувати знання дітей з різних дисциплін під час розв'язання реальних проблем, обумовлює їх практичне використання, генерує нові ідеї, формує нові життєві компетенції (мовленнєві, інформаційні, соціальні тощо) і є ефективною для всебічного розвитку учнів початкових класів Академічного ліцею «Європейський» Лубенської міської ради Полтавської області.

Отже, STEM – це підготовка учнів до майбутнього життя, якість якого буде залежати від інновацій, новаторства педагогів в освітньому процесі Нової української школи.

STEM-освіта – для нового покоління, яке сьогодні вчиться бути конкурентоспроможним завтра, а для педагогів – Освіта по-новому повинна

плекати творчу особистість і сприяти соціалізації дітей; розвивати такі важливі навички, як комунікативність, інформаційна грамотність, дослідницька діяльність, винахідливість, співробітництво та підприємливість, робота в команді й відповідальність.

Список літератури:

1. Державний стандарт початкової освіти, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 21.02.2018 № 87. Спосіб доступу URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-%D0%BF>
2. Інститут модернізації змісту освіти: сайт. Спосіб доступу URL: <https://imzo.gov.ua>
3. STEM-технології у початковій школі: відеолекція. Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=IsxDX7aNIqU>
4. STEM у школі: методичні рекомендації щодо впровадження на уроках: запис вебінару. Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=crOG1VURA60>.
5. Практичні поради та ключові тренди роботи майбутнього 2030. Спосіб доступу URL: <https://careerhub.in.ua/blog/materials>

*Наталія Грідіна, учитель історії та правознавства, учитель-методист
КЗ «Чугуївський опорний ліцей № 6»
Чугуївської міської ради Харківської області
м. Чугуїв, Харківська обл.*

ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ КРАЄЗНАВСТВА У ВИХОВНУ СИСТЕМУ КЛАСУ

Історія народу, рідна мова, його прогресивні традиції, звичаї, свята, обряди, в тому числі й річного циклу народного календаря, фольклор, моральні приписи, різні види народного мистецтва й художньої творчості, народні символи та національна символіка – це той благодатний ґрунт, на якому зростає людина, представник свого народу, його спадкоємець і наступник, громадянин і патріот. І саме ці та інші виховні засоби закладають основу національного самоусвідомлення підростаючого покоління, дають ключ до пізнання складних соціально історичних проблем сучасності.

Краєзнавство – ефективний засіб формування в учнів наукового світорозуміння і світосприйняття, пізнання дозвілля, прилучення до світової цивілізації, національної культури, традицій, звичаїв, природи, побуту населення рідного краю, формування національної свідомості, виховання громадянина-патріота.

К. Ушинський підкреслював: «Учень – це не посудина, яку потрібно наповнювати, а факел, який потрібно запалити». Тому дуже важливо накреслити правильний шлях виховання, який би давав можливість розвинути творчі здібності дитини та задатки її, цілеспрямованість, впевненість, товариськість, самоповагу, бачення краси природи, найкращі моральні якості, щирі патріотичні почуття дитячої душі і відшукати ту іскорку, яка б запалила

факел, бо саме дитяче серце прагне до пізнання оточуючого світу, в якому формується свідомість учня і сам учень як особистість.

Класний керівник ставить за мету сформувати в підростаючого покоління систему знань про історичне минуле рідного краю, свого міста, села, традиційну культуру краю; ознайомити учнів з історичними джерелами краєзнавства, навчити збирати краєзнавчі матеріали, виконувати прості пошукові завдання; активізувати пізнавальну діяльність учнів; виховувати любов до рідного краю.

З чого починається Батьківщина? – запитання риторичне. В кожного з нас є або були батьки, дім, де народився і виріс, вулиця, по якій бігав у школу і проводжав кохану, маленьке село і велике місто, де тобі знайомий кожен куточок. Ці «точки» на карті Землі і є малою батьківщиною кожного з нас. Шановані нами поняття «Батьківщина», «національна гідність» передаються з покоління в покоління з молоком матері, мелодією народної пісні, поетикою рідної мови. Почуття любові до отчого краю, глибокої поваги до вікових традицій є невичерпним джерелом духовності, моральності та культури сучасної людини. Саме знання рідного краю духовно збагачує людину, виховує неперехідне почуття любові до Вітчизни, глибоку повагу до традицій свого народу та інших народів, що здавна пліч-о-пліч жили і працювали на нашій землі.

В системі виховної роботи надаю важливу роль прилученню учнів до історії і культури українського народу, тому що знання історії народу, краю духовно збагачують людину, виховують високе почуття любові до Вітчизни, глибоку повагу до традицій свого народу.

Формування духовної, зрілої особисті, яка вибудовуватиме своє життя на цінностях гуманістичної ідеології, громадянської відповідальності та національних, моральних цінностях – одне із основних завдань класного керівника.

Протягом п'яти років, з п'ятого по десятий класи, в процесі краєзнавчих екскурсій і подорожей у учнів формується національна свідомість, любов до рідної землі, свого народу, шанобливе ставлення до його культури; здатність зберігати свою національну ідентичність, пишатися своєю приналежністю до українського народу, брати участь у розбудові та захисті своєї держави.

Під час краєзнавчих екскурсій учні мають можливість познайомитись з духовними святинями рідного краю, України. Відвідування і споглядання особливостей архітектурних стилів вводить учнів у світ прекрасного та духовності.

Патріотичне виховання п'ятикласників починається з екскурсії до Художньо-меморіального музею І.Ю.Репіна, який підрозділяється на три експозиційні відділи: меморіальний, галерея «Лауреати премії імені І.Ю. Репіна» та краєзнавчий.

Експозиції музею розповіли школярам про унікальну історію міста, в якій криються витоки генія великого художника. Із захопленням і цікавістю учні розглядали колекцію музею, яку складають старовинні меблі, одяг, зброя, нагороди, етнографічні матеріали, археологічні знахідки, документи і фотокартки різних років.

Наше рідне місто Чугуїв знаходиться на відстані 40 км від Харкова - обласного центру. Нам цікаво було побувати в одному з старіших музеїв Європи – Музеї природи Харківського державного університету ім. В.Н.Каразіна.

Побували ми й біля пам'ятника Великому Кобзарю. Подивуватися й дізнатися про екзотичних доісторичних тварин змогли ми на центральній площі м. Харкова.

Патріотичне й національне виховання неможливе без відродження духовності молодого покоління, тому важливим для молоді є відвідування святих місць. В шостому класі ми побували на території Святогірської Лаври й монастиря, скальних печер та Скита Всіх Святих. Відродженням давніх православних традицій стало богослужіння та монарший спів.

В історичному музеї Святогірської Лаври ми побачили експонати, що розповідають про поселення, побут та поховання людей, які жили на цій території в доісторичні часи. Побували ми на горі Крем'янець, де побачили кам'яні статуї скифсько-половецького періоду. Це про неї, як кордон русько-половецького світу, говорить автор в "Слові о полку Ігоревім". Згідно зі стародавньою легендою, племена, що жили в степу, поклонялися богові-сонцю, але прогнівали його і були перетворені на камінь. З того часу і стоять кам'яні фігури на степових схилах.

Побували ми на Меморіальному комплексі, який був споруджений на горі Крем'янець у 1985 році, до 40-річчя Великої Перемоги.

Цей парк називають храмом природи, дивом України, Уманським дивом, одним із див Європи чи просто «Софіївкою». Дивні пейзажі, екзотичні рослини, античні скульптури, водоймища, каскади, фонтани, кам'яні гроти – все це побачили ми, відвідавши в шостому класі Уманський дендропарк «Софіївка».

Цікавою і незабутньою була наша мандрівка в сьомому класі до гончарної столиці України! Опішне – старовинне козацьке містечко в Зінківському районі Полтавської області. Ми відвідали Національний музей-заповідник українського гончарства в Опішному, мали унікальну можливість познайомитися з заняттями наших пращурів, спостерігаючи за роботою Опішненського гончара Миколи Пошивайла. А головне – кожен учень сам міг стати за сучасний гончарний круг і спробувати власноруч виготовити свій перший глиняний витвір!

Острів Хортиця став об'єктом нашої подорожі у 8 класі. Ми відвідали музей історії запорізького козацтва. Сьогодні в Музеї зібрано більше 30 тисяч предметів, які охоплюють історичний період від палеоліту до XIX століття.

У дев'ятому класі ми провели три незабутніх екскурсійних дні в м. Львові. Феномен Львова приваблює неймовірно. Дзвони і тиша, - мури і львівський дощ знають про місто більше, ніж будь-хто з людей. А сотні кам'яних левів вдень і вночі стережуть його серце. Архітектурні пам'ятки і археологічні знахідки, музеї і галереї, театри і концертні зали, національні традиції і обряди, ділова активність і зручні шляхи сполучення - все це робить Львів містом туризму.

Ми побували на Личаківському цвинтарі - одному з найвеличніших і найпомпезніших європейських некрополів, заснованому у 1786 році. Зараз це музей на площі, яка перевищує 42 га. Ми вклонилися могилам відомих

учасників державотворчих процесів в Україні Івана Франка, Соломії Крушельницької, В.Івасюка, М.Шашкевича, воякам УГА й Легіону УСС.

Незабутньою для нас виявилася «Золота підкова» Львівщини – туристичний маршрут серед трьох замків: Олеського, Підгорецького та Золочівського.

Особливе враження справили на нас архітектурні пам'ятки Львова, їх своєрідна краса: поруч з будівлями давньо - руського періоду (церква Св. Миколая та храм Іоанна Хрестителя), розташувалися шедеври львівської ренесансної архітектури - комплекс Успенської церкви та ансамбль площі Ринок, готичні арки Латинського костелу, пишне бароко собору Святого Юра і всесвітньо відома будівля XIX століття - Львівський оперний театр.

Особливо цікавими та вражаючими є поїздки до Карпат, так вважають учні та їхні наставники. Саме тут, серед подолання побутових труднощів, майже у домашньому спілкуванні, поряд із підкоренням Говерли, вражаючими краєвидами формуються патріотичні почуття, гордість за свою Україну.

Знання рідного краю духовно збагачує людину, виховує глибоку повагу до традицій свого народу. Але щоб мати змогу знайомитись з рідним краєм потрібно мати під рукою необхідні матеріали. Саме тому важливим і неповторним є краєзнавчий пошук, як одна з найбільш ефективних форм отримання знань про рідний край. Так розпочато роботу по збору матеріалів з життя наших земляків, дідів та прадідів учнів в роки колективізацій, репресій, роки німецько-радянської війни, боротьби вояків ОУН-УПА, адже фундаментом, на якому формується національна свідомість українців, є історична пам'ять, що зберігає кожну сторінку життя, боротьби рідного народу за соціальні, політичні та національні права.

Витоки патріотизму починаються там, де людина вперше усвідомила себе особистістю, де взяла в руки буквар, або Шевченків «Кобзар», де відчула красу і безмежжя рідної природи. А тому дослідження історії рідного краю, вся краєзнавча та пошукова робота, як ніяка інша, спонукає учнів до глибоких роздумів, творчого пошуку, дає їм достовірні знання, виховує у дітей любов до всього рідного, сокровенного, незабутнього, з чого починається дорога у великий світ життя.

Саме тому, проводячи краєзнавчу роботу, використовуються різноманітні форми і методи роботи: бесіди, виховні години, рекомендації щодо вивчення краєзнавчих об'єктів, навчально-практичні роботи (з документами, архівними матеріалами з історії краю), зустрічі з ветеранами війни, національно-визвольних рухів, конференції з історії краю, написання повідомлень, рефератів, оформлення стендів, дослідницька і пошукова робота.

Учні вчаться відшукувати цікаві матеріали, записують розповіді старшого покоління про нашу минувшину, пишуть різноманітні реферати та повідомлення краєзнавчого характеру, досліджують та описують краєзнавчі об'єкти.

Найбільш масовою формою краєзнавчої роботи залишаються екскурсії, адже саме вони допомагають створити правильне відображення минулого, безпосередньо пов'язати з конкретними історичними речами, пам'ятками; конкретно, предметно і просто знайомлять з минулим рідного краю, його історією, етнографією і побутом.

Систематичними є походи вихідного дня, екскурсії до краєзнавчого музею, тематичні екскурсії, де учні знайомляться з історичними, архітектурними, та культурними пам'ятками Чугуївщини та Харківщини, поринають у вільні простори чудової природи рідного краю і просто відпочивають.

Крім екскурсій по Харківщині, класний керівник намагається познайомити учнів з іншими українськими містами (Київ, Львів, Кам'янець – Подільський, Луцьк, Полтава і інші), де учні відвідують краєзнавчі музеї, музеї бойової слави, замки, фортеці, музеї мистецтва, театри, релігійні святині, культурно-історичні пам'ятки і інше.

Представлена система роботи сприяла згуртуванню класного колективу та розвитку індивідуальності учнів. У школярів розвинулися цікавість, бажання отримувати нові знання та навички, почуття такту, міри, смаку, гідності, само-та взаємоповаги, виховалася відповідальність за власні вчинки.

Восьмикласники підготували та провели загальношкільний Урок мужності до Дня Перемоги на тему «Військове минуле Чугуєва», екскурсії для учнів школи в шкільному музеї: «Його ім'я носить наша школа», «Вони захищали Батьківщину», «Учительські династії нашої школи». У складі шкільної команди учні нашого класу брали участь в міському туристсько-краєзнавчому зльоті. Стали переможцями в обласному конкурсі «Славетні земляки в світовій культурі та пам'яті нащадків». У 9 класі учениця Білозерова Маргарита посіла II місце у Всеукраїнському конкурсі - захисті учнівських робіт МАН Юніор-дослідник з роботою: «Міжнародний репінський пленер – художня візитівка Чугуєва». У 10 класі учениці Ясенецька С., Литвин М., Вдовенко Я. брали участь в міському конкурсі проектів «Голос молоді в житті громади». У 10 класі учениця Омельченко Дарина посіла III місце в обласному етапі конкурсу-захисту учнівських дослідницьких робіт МАН за роботу: «В традиціях рідного міста коріння моєї душі».

Краєзнавча та екскурсійна робота є ефективним засобом організації життєдіяльності учнівського колективу, сприяє самоствердженню учнів, розвитку в них наполегливості, прагнення до успіху, бажання набувати нові знання з історії України та історії рідного краю, а також сприяє вихованню національно-патріотичних почуттів.

Впровадження краєзнавчої освіти сприяє розвитку творчих здібностей учнів, формуванню їх життєвих компетенцій, розвиває абстрактне мислення, формує уміння пошуку й знаходження закономірностей в явищах історичного процесу, прищеплює та виховує дбайливе ставлення до минулого, пам'яті нащадків.

Знайомство з багатою, насиченою, документально засвідченою історією рідного міста збагатить душу й розум юних чугуївців високими думками і глибокими почуттями вірності батьківській хаті, маминій пісні, рідній землі, Україні. Як наслідок - розвиток стійкого пізнавального інтересу до вивчення історії, виховання у школярів патріотизму, створення умов для розкриття природних здібностей учнів, виховання творчої, соціально активної особистості.

Список літератури:

1. Всеукраїнська спілка краєзнавства: матеріали та документи. К.: Рідний край, 1997.

2. Демідієнко О.Я., Іонова О.М., Кузнецова В.І. Основи краєзнавства. К., 2001.
3. Корнєв О.В. Розвиток шкільного географічного краєзнавства. Х., Основа, 2007.
4. Краєзнавство в Україні: сучасний стан і перспективи: Наук, збірник. К.: Академія, 2003.
5. Крачило М.П. Краєзнавство і туризм. К.: Вища школа, 1994.
6. Тімець О. Значення краєзнавства на різних етапах розвитку суспільства // Рідна школа. 2002. Серпень-вересень.
7. Тронько П.Т. Краєзнавство у відродженні духовності і культури. К.: Рідний край, 1994.
8. Тронько П.Т. Родовід українського краєзнавства // Краєзнавство. 1993. № 1.
9. Трефяк Я. Методика краєзнавчої роботи в школі // Історія в школах України. 2002. №1.
10. Туризм і краєзнавство. Інформаційно – методичний вісник. Д., 2007.

Денис Кашеваров, учень групи ІІ-2

*Комунального закладу освіти «Міський юридичний ліцей наукового спрямування
при Університеті митної справи та фінансів» Дніпровської міської ради*

Аліна Четверик-Бурчак, к.псих.наук, доц.

кафедри педагогічної та вікової психології

Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

м. Дніпро

ЗВ'ЯЗОК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ З ОСОБИСТІСНИМИ ХАРАКТЕРИСТИКАМИ ПІДЛІТКІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Актуальність даної теми полягає в тому, що кожен аспект життя підлітків сьогодні тим чи іншим чином пов'язаний з жорстокими реаліями воєнного стану в Україні.

Важливість обраної проблематики лежить в площині пошуку предикторів ефективної соціально-психологічної адаптації до суспільства, назавжди зміненого війною.

Об'єкт наукового дослідження – соціально психологічна адаптація у підлітків.

Предмет наукового дослідження – вивчення зв'язку соціально-психологічної адаптації з особистісними характеристиками підлітків.

Мета наукового дослідження – теоретично узагальнити та емпірично дослідити особливості зв'язку соціально-психологічної адаптації підлітків з їхніми особистісними характеристиками в умовах воєнного стану.

Концептуальна гіпотеза: існує зв'язок між особистісними характеристиками підлітків та їх соціально-психологічною адаптацією в умовах війни.

Емпіричні гіпотези:

1. Адаптивність у більшості підліткових особистісних характеристик зараз переважає над дезадаптивністю.

2. Існує прямий взаємозв'язок між соціально-психологічною адаптацією підлітків та їхніми основними особистісними характеристиками в умовах воєнного стану.

3. Зв'язок між підлітковою адаптацією та особистісною характеристикою ескапізму має обернений характер.

4. Підлітки жіночої статі наразі мають дещо нижчі рівні адаптації, ніж підлітки чоловічої статі.

Дослідження проводилось на базі КЗО «МЮЛ» ДМР. Всього в опитуванні взяло участь 42 підлітки 9–11 класів віком 15–17 років, що з початку повномасштабного вторгнення перебували на території України. Використовувалася методика Роджерса-Даймонд. За цією методикою вирізняються шість (в редакції Осницького – сім) особистісних характеристик механізмів адаптації: *адаптація, самоприйняття, прийняття інших, емоційна комфортність, інтернальність, прагнення до домінування та ескапізм* [1].

На рисунку 1 наочно показано контраст високих рівнів особистісних характеристик та низького рівня ескапізму. В інтегрального показника самоприйняття виявилися найвищі показники серед опитуваних, а інтегральний показник прагнення до домінування є найнижчим з усіх позитивних на рисунку.

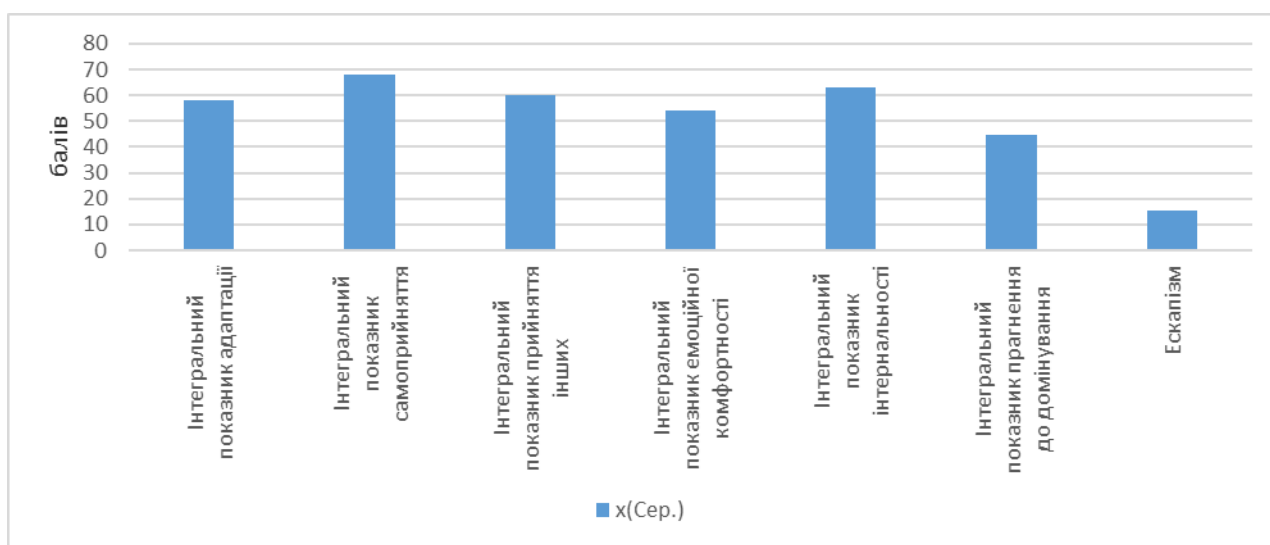


Рисунок 1 – Порівняння середніх значень особистісних характеристик за методикою Роджерса-Даймонд (в адаптації А.К. Осницького)

У таблиці 1 представлено дані про те, що гіпотеза щодо існування прямого взаємозв'язку між соціально-психологічною адаптацією підлітків та їхніми особистісними характеристиками підтвердилася повністю для усіх особистісних характеристик, а характеристика ескапізму має обернений кореляційний зв'язок з адаптацією.

З таблиці 2 видно, що наша гіпотеза про суттєві відмінності між адаптивними та дезадаптивними рисами підтверджується для всіх показників. Знову просліджується аномалія прагнення до домінування – середнє значення для дезадаптивної риси набагато вище за адаптивну.

Таблиця 1 – Результати кореляційного аналізу між інтегральним показником адаптації підлітків та іншими показниками їхніх особистісних характеристик за критерієм r-Спірмена за методикою Роджерса-Даймонд (в адаптації А.К. Осницького)

Гемп.	Інтегральний показник самоприйняття	Інтегральний показник прийняття інших	Інтегральний показник емоційної комфортності	Інтегральний показник інтернальності	Інтегральний показник прагнення до домінації	Ескапізм
Інтегральний показник адаптації	0,84574**	0,69686**	0,82627**	0,87368**	0,41313**	-0,35249**

* Статистично значущі розбіжності на рівні $p < 0,05$, $r_{0,05} = 0,305$.

** Статистично значущі розбіжності на рівні $p < 0,01$, $r_{0,01} = 0,395$.

Таблиця 2 – Встановлення розбіжностей у показниках адаптивних та дезадаптивних особистісних характеристик як складників соціально-психологічної адаптованості досліджуваних за критерієм U-Манна-Вітні за методикою Роджерса-Даймонд (в адаптації А.К. Осницького)

Показник	Середні значення ($\bar{X}_{сер.}$)		Показник U-критерію Манна-Вітні
	Адаптивні	Дезадаптивні	
Адаптивність – дезадаптивність	130,28	92,86	299,5**
Прийняття– неприйняття себе	43,09	13,62	74,45**
Прийняття– неприйняття інших	22,64	18,07	464,5**
Емоційний комфорт – дискомфорт	23,14	20,17	628*
Внутрішній – зовнішній контроль	51,23	22,31	67**
Домінування – підкорення	9,43	21,95	91,5**

* Статистично значущі розбіжності на рівні $p \leq 0,05$, $U_{кр.} = 697$.

** Статистично значущі розбіжності на рівні $p \leq 0,01$, $U_{кр.} = 622$.

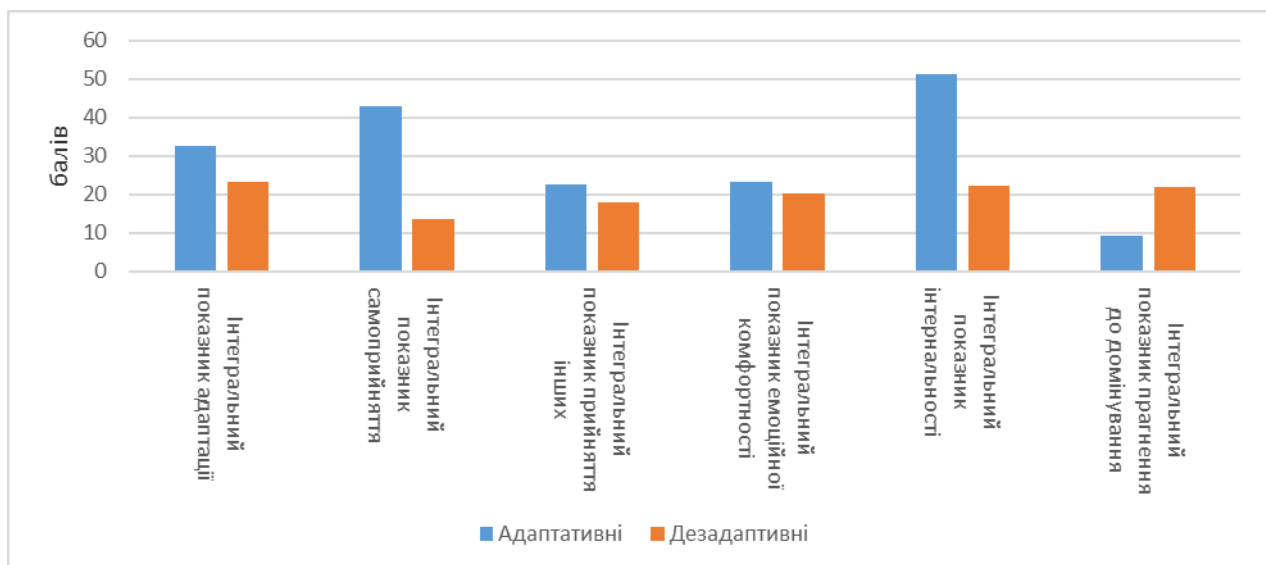


Рисунок 2 – Порівняння середніх значень адаптивних та дезадаптивних рис у показниках особистісних характеристик у підлітків за методикою Роджерса-Даймонд (в адаптації А.К. Осницького)

На рисунку 2 яскраво помітно відмінність між середніми значеннями адаптивних та дезадаптивних рис інтернальності та самоприйняття, а також менш виразні різниці між елементами інтегральних показників адаптації,

прийняття інших та емоційної комфортності. Для прагнення до домінування дезадаптивна риса більш ніж удвічі перевищує адаптивний відповідник.

Особливість прагнення до домінування пояснюється тим, що підлітки, хоч і мають вже достатньо високий рівень адаптованості до нової соціально-психологічної обстановки, замість підвищення самостійності почали обирати стратегію меншого опору: покладатися на думку авторитетних осіб та діяти згідно поведінці натовпу [2].

Таблиця 3 – Встановлення розбіжностей у показниках особистісних характеристик жіночої та чоловічої підгрупах вибірки як складників соціально-психологічної адаптованості досліджуваних за критерієм U-Манна-Вітні за методикою Роджерса-Даймонд (в адаптації А.К. Осницького)

Показник	Середні значення ($X_{\text{сер.}}$)		Показник U-критерію Манна-Вітні
	Дівчата	Юнаки	
Інтегральний показник адаптації	60,65	55,59	155,0
Інтегральний показник самоприйняття	74,05	62,14	132,5*
Інтегральний показник прийняття інших	58,30	61,41	185,0
Інтегральний показник емоційної комфортності	56,00	52,64	190,5
Інтегральний показник інтернальності	66,2500	60,23	158,0
Інтегральний показник прагнення до домінування	50,20	39,68	139,0*
Ескапізм	14,65	15,78	195,5

* Статистично значущі розбіжності на рівні $p \leq 0,05$, $U_{\text{кр.}} = 154$.

** Статистично значущі розбіжності на рівні $p \leq 0,01$, $U_{\text{кр.}} = 127$.

Дані в таблиці 3 демонструють, що гіпотеза про сильну відмінність між жіночою та чоловічою підгрупами підтвердилася частково – відмінності присутні за інтегральними показниками самоприйняття та прагнення до домінування.

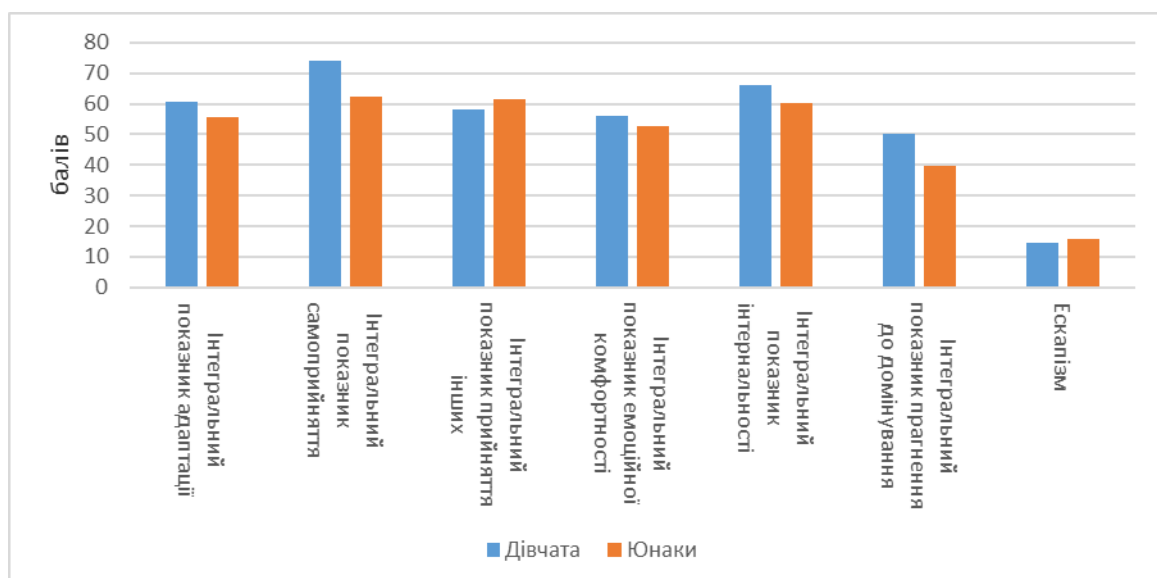


Рисунок 3 – Порівняння середніх значень особистісних характеристик за методикою Роджерса-Даймонд (в адаптації А.К. Осницького) у жіночої та чоловічої підгруп відповідно

З візуалізації даних на рисунку 3 можна відзначити вже стандартно низькі показники ескапізму та прагнення до домінації, а також невеликий нахил показнику прийняття інших у сторону юнаків.

Найбільш вірогідним тлумаченням таких результатів є поява деякого зрівняння образів жіночності й мужності в українському суспільстві сьогодні, що має форсований характер. За воєнного стану з'явилась необхідність залучення жінок до сфер діяльності, що зазвичай вважалися суто чоловічими, і цей вплив також неопосередковано передається більш молодим групам населення, зокрема дітям старшого підліткового віку [3].

Дослідивши зв'язок соціально-психологічної адаптації підлітків з їхніми особистісними характеристиками в умовах воєнного стану, ми з'ясували і довели, що прямий взаємозв'язок між соціально-психологічною адаптацією підлітків та їхніми основними особистісними характеристиками в умовах воєнного стану *існує*, зв'язок між підлітковою адаптацією та особистісною характеристикою ескапізму має *обернений* характер, адаптивність у більшості підліткових особистісних характеристик зараз *переважає* над дезадаптивністю і статистично значущі відмінностей між рівнями адаптації підлітків жіночої та чоловічої статі *виявлено* частково.

Список літератури:

1. Rogers C.R., Rosalind F.D. Psychotherapy and Personality Change: Coordinated Research Studies in the Client-Centered Approach / C.R. Rogers , F.D. Rosalind – Chicago : University of Chicago Press, 1954.
2. Городнова Н.М. Соціально-психологічні чинники становлення статевої ідентифікації підлітків (автореф. дис. канд. психол. наук / Н.М. Городнова. К.: Ін-т педагогіки і психології профес. освіти АПН України, 2006. – 24 с.
3. Goldstein J. S. War and Gender: How Gender Shapes the War System and Vice Versa / Joshua S. Goldstein – Cambridge University Press, 2003. 523 p.

*Надія Колісник, вчитель біології
Тетяна Чопік, вчитель географії
КЗ «Ліцей №11 імені Данила Дідики
Харківської міської ради»
м. Харків*

ЯКЩО ВАША ДИТИНА – ШУЛЬГА...

Протягом всієї еволюції люди, що відрізнялися від більшості якимись індивідуальними особливостями, доприкладу, лівші, викликали інтерес і подив. Однак ставлення до шульт, як і до інших «білих ворон», найчастіше було нашорошеним, а іноді і різко негативним. У минулому ліворукість вважали недоліком, її всяко викорінювали ще в шкільному віці. Не дивно, що негативні конотації слів «лівий», «лівша» збереглися й досі. В англійській мові слово left - «лівий» походить від англосаксонського «lyft», що означало «слабкий». А його антонім латиною звучить як dexter, тобто «умілий» або «праведний».

Подібні зв'язки простежуються у французькій, італійській, іспанській тощо мовах. З огляду на зв'язок мови і свідомості, навряд чи варто дивуватися негативному стереотипному сприйняттю лівшів «праворукою» більшістю.

Проблема ліворукості є однією з найменш досліджених та найскладніших. Тривалий час вважалося, що дітей, які працюють лівою рукою активніше ніж правою, необхідно перевчати. Зараз феномен ліворукості ретельно вивчається. Результати цієї роботи дозволяють змінювати стереотипне сприйняття лівш і поступово виробляти методики їхнього навчання. З'ясовано й доведено, що ліворукість – це не примха дитини, а психофізіологічне явище, зумовлене відмінностями у розподілі функцій між півкулями мозку. Як правило, ліворукість зумовлена генетично, але може бути пов'язана з ураженням головного мозку в антенатальному періоді, під час пологів або бути наслідком порушення нормального розвитку центральної нервової системи.

Мануальна асиметрія (асиметрія рук) залишається однією з найсерйозніших проблем у педагогіці й психології. Ліворукість – це не просто перевага лівої руки, це зовсім інший розподіл функцій між півкулями мозку. У дітей праворукість і ліворукість формуються в основному до чотирьох років.

Ліворукість – це один з варіантів нормального розвитку організму і часто залежить від вроджених особливостей будови мозку дитини. Вивчення особливостей лівш (шульг) ускладнюється тим, що лівші зовсім не є однорідною групою. Існують різні причини ліворукості, від яких може залежати розвиток тих чи інших якостей у дитини. Крім того, зустрічається «приховане лівшество». Але і це не все. Дитина може бути ліворукою, але не абсолютним шульгою. Щоб розібратися у всьому різноманітті цих проявів, насамперед слід розмежувати поняття «ліворукість» і «лівша» (шульга). Ліворукість визначає тільки провідну руку, тоді як лівшество – комплексна характеристика, що відображає більшу активність правої півкулі головного мозку (на відміну від правшів, у яких домінує ліва півкуля).

Таким чином, якщо ваша дитина воліє все робити лівою рукою, то ви з упевненістю можете стверджувати, що вона ліворука. Однак, чи є вона шульгою у цілому, можна зробити висновок тільки після виявлення ведучих ока, вуха, провідної ноги. Зазвичай для цього проводять спеціальні тести, але іноді це можна зрозуміти, уважно спостерігаючи за дитиною під час діяльності, наприклад, під час занять спортом. Людина частіше використовуватиме у більш активній формі тільки один із парних органів: відштовхуватися однією ногою; прицілюватися, примруживши одне око, повертатися до джерела звуку одним вухом і т.ін. Перевірити, яке око у вас є провідним, можна за допомогою простого тесту. Витягніть перед собою руку з піднятим догори великим пальцем. Спочатку подивіться на палець двома очима, а потім по черзі заплющуйте ліве і праве око. Провідне те око, яке бачить картинку майже так само добре, як двома очима. Можна протестувати й вуха: біля якого ви зазвичай тримаєте телефон? А яке притуляєте до стіни, «щоб підслухати, про що говорять сусіди?» Багато хто, приміром, часто тримають телефон лівою рукою і досить незграбно намагаються притиснути його до правого вуха, роблячи нотатки правою рукою. Це незручно, але, вочевидь, справа не в зручності, а в тому, що ми використовуємо переваги нашого тіла, закладені природою.

Загалом з насдесь 40%— лівовухі, 30% — лівоокі і 20% — лівоногі. Але коли йдеться про верхні кінцівки, ліва рука домінує лише у 15%-20% людей.

Чому так відбувається?

З точки зору еволюції, домінування однієї руки цілком має сенс. Шимпанзе, приміром, роблять певні речі або тільки лівою рукою, або тільки правою. Виконуючи ті самі завдання певною рукою, шимпанзе стають більш вправними і добувають більше їжі. Але коли приматологи почали вивчати поведінку шимпанзе у природному середовищі, вони виявили несподівану річ. Розподіл тварин на ліво- та праворуких для будь-якого завдання був абсолютно рівним — 50 на 50. Цікаво, у який момент нашої еволюційної історії це співвідношення змінилося на 1 шульту з 10 правшів? Деякі пояснення вчені змогли зробити, коли досліджували зуби неандертальців. Як виявилось, неандертальці були розумними, але трохи незграбними. Тримавши ніж у більш спритній руці, вони відрізали великі шматки м'яса, утримуючи його зубами, і час від часу дряпали зуби ножем. На передніх різцях неандертальців дослідники виявили чіткі сліди, за якими можна визначити, у якій руці прадавні люди тримали м'ясо, а в якій — ніж. Неймовірно, але кількість ліворуких та праворуких з-поміж неандертальців виявилася точно такою, як і в нас — 1 з 10. Відомо, що ліворукість обумовлена генетично, але генетики тільки намагаються з'ясувати, які ділянки ДНК впливають на це. У 2008 році британські вчені знайшли ген лівшів. Виявилось, що цей ген, який було названо LRRTM1, відіграє також ключову роль при формуванні мовлення та емоцій. Хоча можливо, що за визначення провідної руки відповідають декілька генів[1]. Але відповідь на запитання, чому ліворуких серед нас менше і що саме визначає провідну руку, поки що не знайдено.

А втім, як ліворукість впливає на життя людини? Якщо відкинути дратівливі незручності під час використання ножиць, застібок-блискавок та інших речей, створених для переважно праворукого світу. Вже досить довго тривають дебати про те, як ліворукість впливає на роботу мозку. Ліву руку контролює права півкуля мозку і навпаки, тому у шультг мозок може бути «влаштований» дещо інакше. «Шультги мають інші принципи функціональної організації мозку», — пояснює психолог Кріс Макманус із Університетського коледжу Лондона, автор книжки «Права рука, ліва рука». Він впевнений, що через відмінності в роботі мозку шультги можуть мати навички, яких бракує іншим людям.

Серед ліворуких дуже багато обдарованих дітей. Дослідження оцінки творчих здібностей у віці від 7 до 20 років показує пріоритет ліворуких. У дослідженні Ю. Грибова виявлено, що ліворукі діти за сприятливих умов здатні до максимального творчого самовираження у художній творчості, процесі проблемного навчання, під час застосування евристичних методів навчання. Ліворукі складають 20% усіх талановитих людей з високим коефіцієнтом розумового розвитку. Так, лівою рукою писали свої шедеври Леонардо да Вінчі, Мікеланджело, Рафаель і Пікассо. Ліворукими були Юлій Цезар, фізіолог І. Павлов, письменник і вчений В. Даль, творець теорії відносності А. Ейнштейн. Серед них - Чарлі Чаплін, Білл Гейтс, Степан Бандера, Святослав Вакарчук та багато інших видатних людей.

Утім, з такою думкою згодні не всі. За словами Дороті Бішоп (професора нейропсихології розвитку з Оксфордського університету) такі висновки стали результатом вибіркового подання інформації. Бішоп визнає, що серед людей з рідкісними захворюваннями, зокрема синдромом Дауна, епілепсією і дитячим церебральним паралічем, співвідношення шульг до правшів досягає 50:50, а не 1:10. Проте дослідниця вважає, що у таких випадках ліворукість може бути наслідком, а не причиною. «Ліворукість сама по собі не створює жодних проблем, – впевнена Бішоп, – вона може бути симптомом якогось захворювання. Однак у більшості людей вона ніяк не впливає на інтелектуально когнітивний розвиток».

Суперечки з приводу цього питання не вщухають. Частково проблема полягає в тому, що нейробіологи, які вивчають різні аспекти поведінки людини, проводять МРТ-дослідження тільки за участю правшів, щоб звести до мінімуму різницю між пацієнтами. А от шульг запрошують до участі тільки у спеціалізованих дослідженнях, присвячених саме ліворукості. Пітер Геппер з Університету Квінс у Белфасті провів дивовижне дослідження. Вивчаючи рухи дитини в утробі матері за допомогою ультразвуку, він виявив, що 9 з 10 ембріонів смоктали великий палець правої руки, що відповідає загальній статистиці. Зустрівшись з учасниками дослідження багато років по тому, він підтвердив результати спостережень. Дійсно, ті, хто в утробі матері засовували в рот палець правої руки, стали правшами, а ті, кому більше подобався лівий – шульгами.

Під час навчання у школі звичайно визначення ведучої руки дитини є дуже важливим: адже малюкові належить освоїти такий складний вид діяльності, як писання. Як можна визначити ліворукість у дитини? Іноді деякі ознаки цього феномена можна помітити вже у ранньому віці. Але, на думку більшості психологів і фізіологів, до 4-5 років робити будь-які остаточні висновки зарано. Десь з 4 місяців і до дворічного віку у дитини переважає то одна, то інша рука. У період від 2 до 4 років обидві руки в малюка практично рівноцінні. І тільки після досягнення віку 4-5 років відбувається виділення ведучої руки. У дітей віком від 6 до 16 років ліворукість трапляється у 1,5-6%, амбідекстрія – у 4-5%, праворукість – у 84-95% випадків. Якщо ви маєте сумніви щодо визначення «головної» руки своєї дитини, можете самостійно провести нескладні тести. Наприклад, попросіть малюка відкрити коробочку (Якою рукою він це зробив?). Але одного завдання, звичайно, недостатньо. Поспостерігайте, в якій руці дитині зручніше тримати олівець під час малювання. А в якій руці вона звичайно тримає ложку? Киньте дитині м'ячик і простежте, якою рукою вона його піймає.

Для батьків маленького лівші головним є питання: переучувати чи не потрібно? Донедавна педагогіка однозначно відповідала на це питання: необхідно, тому що інакше лівші буде складно вижити у світі, пристосованому під правшу. Але хіба можна змінити біологічну сутність людини? Втручаючись у найтонші механізми діяльності головного мозку, ми тим самим можемо зумовити стрес у дитини. Коли дорослі за допомогою умовлянь і погроз намагаються змусити дитину писати або тримати ложку в правій руці, малюк щосили намагається це завдання виконати. Але це йому погано вдається. А батьки найчастіше сприймають таку поведінку як неслухняність і карають

дитину. У підсумку в маляти може виникнути стан підвищеної тривоги, страх покарання. Переучування ліворукої дитини означає втручання у вже достатньо складну сформовану функціональну систему. У процесі примусового переучування розвиваються невротичні реакції. Згідно медичної статистики, кожна третя дитина із заїканням – це переучений шульга. Переучений лівша зберігає в сенсорній сфері і нервово-психічній діяльності всі особливості, характерні для ліворукої людини. У дослідженнях А. Чурікова зазначається, що саме переучення ліворуких дітей, а не сама ліворукість, є сильним фактором у процесі виникнення неврозів. Крім того, простежується висока втомлюваність, швидке виснаження, стрімке падіння працездатності. Таким дітям значно частіше доводиться відчувати шкільні страхи. Ще одним із наслідків переучування є невротичне заїкання, яке може посилюватись після напруженого виконання письмових завдань правою рукою. Заїкання може супроводжуватися невротичним кліпанням, намотуванням волосся на палець тощо. Інколи виникають істеричні неврози.

Вихід із такої ситуації полягає у коректності і стриманості. Таку дитину необхідно сприймати такою, якою вона є. Дорослі не повинні травмувати її своїми зауваженнями, а навпаки, допомогти подолати труднощі у навчанні, у формуванні навичок володіння різними знаряддями праці, в адаптації у колективі праворуких однолітків. Навчіть дитину пристосовуватися до цього світу. Між іншим, саме для лівші сьогодні придумано багато корисних речей, наприклад, прописи для лівші-першокласника. Із такими посібниками дитині простіше буде засвоїти навички письма. Іноді у лівші виникають проблеми із визначенням «праворуч-ліворуч». Для полегшення ситуації придумайте будь-який «маркер» – годинник, браслет. Тоді дитина запам'ятає, що браслет надітий на праву руку, а на лівій руці браслета немає. Можливі також проблеми із читанням. Іноді ліворука дитина плутає, з якого боку починати читати текст. Тому на початковому етапі навчання читання робіть спеціальні позначки в книзі і домовляйтеся, що починати читати потрібно від місця, де ви поставили спеціальний знак.

У чому полягають психологічні відмінності дітей, у яких провідна ліва рука? За висновками Левуса Н.І. у лівшів домінує прагматичний стиль мислення, а найменш притаманний їм - ідеалістичний тип [1]. Окрім того, ліворукі діти, як правило, більш емоційні, ніж їхні праворукі однолітки, менш урівноважені, гіперчутливі до думки оточуючих людей. У лівшів частіше виявляються музичні здібності і навіть абсолютний слух. А от мовний розвиток у них дещо відстає від мовного розвитку праворуких дітей. Шульги пізніше засвоюють зв'язне мовлення та читання, письмо вони опановують із певними труднощами. Їм також складно дається усне розв'язування задач на обчислення, вони не можуть швидко знаходити розв'язок. Шульги досить уперті. Якщо на прийом до психолога приходять мама, яка скаржиться на свого надмірно упертого нащадка, то їй, швидше за все, зададуть питання про те, яка рука провідна у її малюка. Ліворукі малюки дуже вразливі, образливі і навіть плаксиві. Батькам таких дітей потрібно бути з ними дуже терплячими і лагідними. Лівші дуже важко переживають конфлікти в сім'ї – сімейні сварки, розлучення. Тому мама і тато повинні намагатися підтримувати вдома теплу емоційну атмосферу. До дитини-шульги не можна висувати завищені вимоги.

Не можна критикувати малюка за те, що у нього щось не вийшло, тому що тоді дитина може взагалі відмовитися читати або писати.

Тож, якщо Ваш малюк – лівша...

Намагайтеся не підкреслювати цю його особливість, поставтеся до ліворукості як до чогось звичайного.

Не потрібно переучувати дитину, природа все одно візьме своє.

Поговоріть із вихователькою, вчителькою, нехай вони знають Вашу позицію з цього питання й не змушують вашого малюка робити будь-що незручною рукою.

Допоможіть дитині адаптуватися у світі, придумайте деякі «хитрощі», які полегшать навчання.

Список літератури:

1. Левус Н.І. Креативність і ліворукість: точки дотику: [ел. ресурс] режим доступу : // https://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/doc/2010/10_2010/45.pdf
2. Чуприков А.П. Асиметрія мозку та ліворукість: монографія / А.П. Чуприков, Р.М. Гнатюк, М.А. Чуприкова. К.: КММ, 2011. 140 с.
3. Ліворукість: як зрозуміти, що дитина – шульга, чи потрібно її переучувати? Спосіб доступу URL: <https://lifestyle-ua.com/livorukist/>
4. Шульга або ліворукість. Спосіб доступу URL: <https://volodymyrets.city/articles/39331/shulga-abo-livorukist-yak-zhivetsya-lyudyam-z-genetichnoyu-osoblivistyu-na-volodimirechchini>
5. Якщо у класі ліворукий учень: найкращі практики. Спосіб доступу URL: <https://osvitoria.media/experience/yakshho-u-klasi-livorukyj-uchen/>
6. Чи мислять шульги інакше? Спосіб доступу URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/vert-fut-39667412>

Віра Кривошеєва, учениця 10-Б класу

***Таїсія Хахилєва, учитель біології вищої категорії, вчитель методист
КЗ «Харківський ліцей 161 “Імпульс”» Харківської міської ради
м. Харків***

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОНЛАЙН-ЗАНЯТЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗА ЕЕГ ПОКАЗНИКАМИ

Метою роботи було оцінити вплив проведення навчальних занять в режимі on-line на загальні показники активності мозку старшокласників методом енцефалографії

Об'єкт дослідження: ЕЕГ-показники активності мозку учнів 10 класу при різних видах зорового і когнітивного навантаження.

Предмет дослідження: вплив зорової інформації різної когнітивної значущості на ЕЕГ-показники активності роботи мозку.

Методи дослідження: ЕЕГ на базі комп'ютерного програмного забезпечення NeuroCom, та Statistica 6.0

Завдання проєкту:

1. Визначити особливості часової динаміки активізації основних ритмів електроенцефалограми в долях головного мозку в умовах спокою до та після проведення заняття в режимі on-line і порівняти її з динамікою після перегляду фільму.

2. Проаналізувати перерозподіл швидких (α і β) і повільних (θ і δ) ритмів при тих же умовах за показниками середньої амплітуди та індексу ритму.

3. Оцінити зміни коефіцієнта асиметрії при тих же умовах.

Актуальність проєкту:

1. Вивчення проблеми постійного використання проведення онлайн-занять на електричну діяльність мозку учнів.

2. З'ясувати особливості роботи мозку під час тривалих занять на комп'ютері.

1. *Група дослідження.* Дослідження проводилось на 10 умовно здорових учнях-добровольцях, віком 15 років 10 класу Комунального закладу «Харківський ліцей № 161 "Імпульс"» Харківської міської ради. Дослідження проводилось з дотриманням біоетичних норм. Учні були ознайомлені з правилами проведення дослідження й дали згоду на участь у ньому.

2. *Дизайн дослідження.* Навчальне навантаження було у вигляді онлайн-заняття з алгебри та геометрії протягом 45 хвилин. Перегляд фільму передбачав також 45 хвилинну демонстрацію комедії «Я, Ти, Він, Вона».

Дизайн експерименту показана на рис. 1:

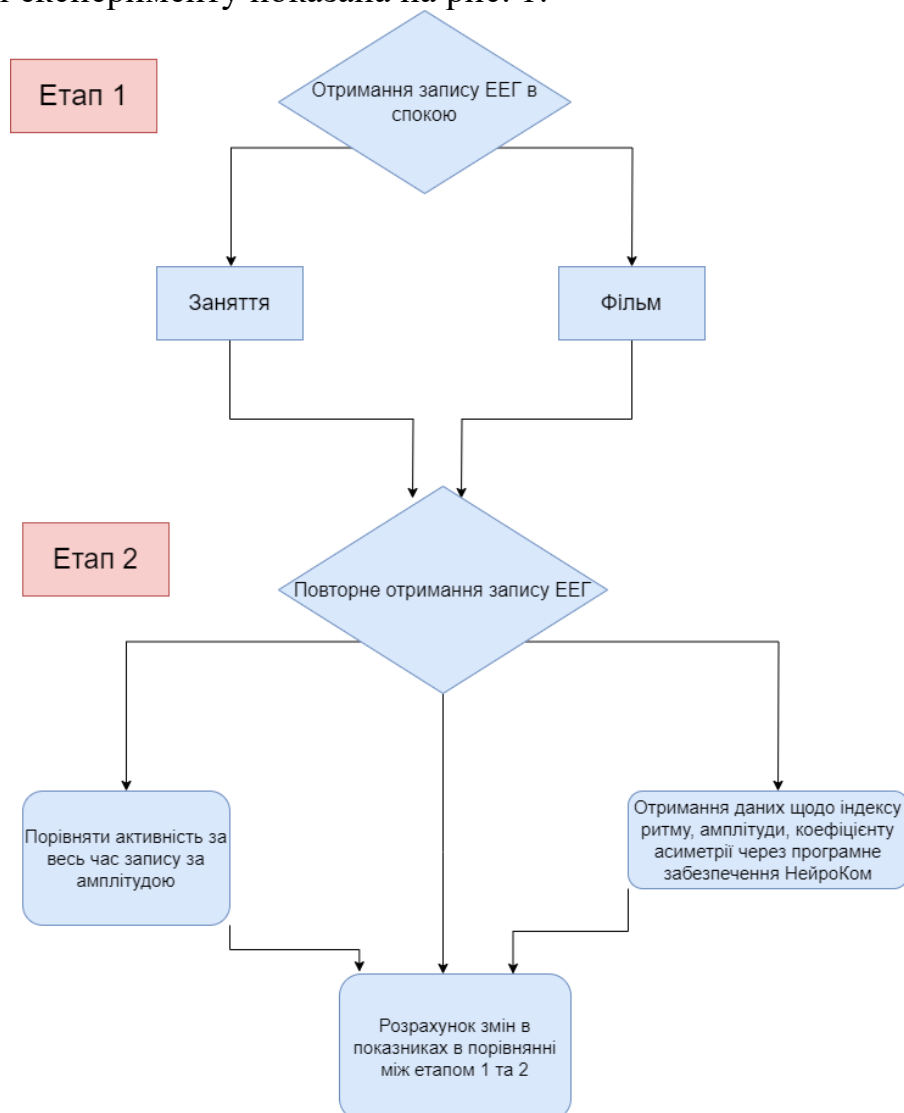


Рисунок 1- Дизайн дослідження

3. *Методика дослідження електричної активності головного мозку.* Вимірювання проводилось двічі: у в стані спокою, а також до та після навантаження у вигляді шкільного уроку або перегляду фільму по 45 хвилин. Порівняння впливу навчального навантаження і перегляду фільму визначали за різницею між показниками до навантаження та після. Запис енцефалограми проводився згідно інструкції до комп'ютерного комплексу НейроКом протягом 1 хвилини.



Рисунок 2 – Електроенцефалографічне дослідження на комплексі НейроКом ХАІ-Medica

4. *Оцінка впливу навчального навантаження і перегляду фільму на часову загальну активність основних ЕЕГ ритмів.*

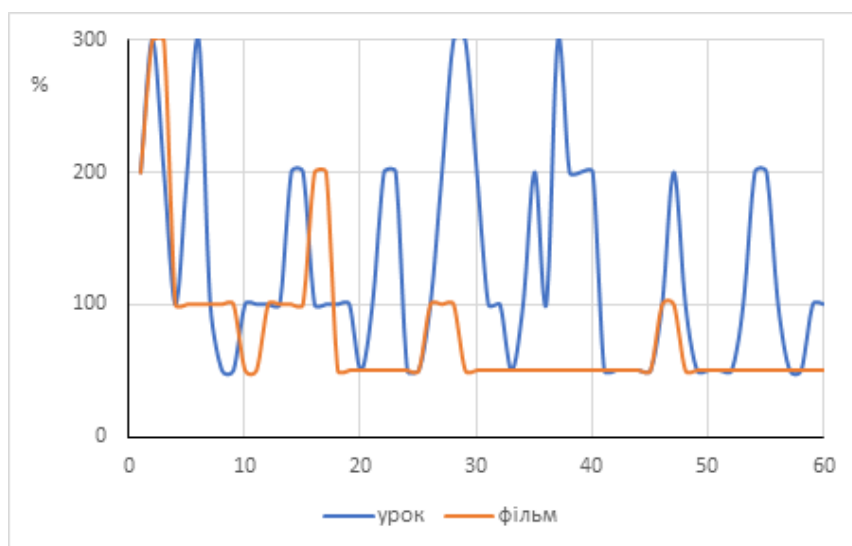


Рисунок 3 – Вплив перегляду фільму та проведення уроку на динаміку загальної активності ЕЕГ-ритмів, % до фонові проби.

На рис. 3 представлена часова динаміка зміни загальної активності ритмів. В результаті аналізу 1 хвилинного запису виявлено, що після 45-хвилинного навчального навантаження загальний приріст середньої активності в порівнянні зі спокоєм складає 129,1 %. В той же час, після перегляду фільму цей показник складає лише 78,3 %. Подібний результат свідчить насамперед про те, що,

незважаючи на недостатньо тривалий відпочинок, піддослідні після занять ще зберігають високу активність мозку.

5. Оцінка впливу навчального навантаження і перегляду фільму за індексом ритму і коефіцієнтом асиметрії

Після перегляду фільму індекс повільних ритмів змінюється по-різному залежно від ритму. Так, найбільш повільний дельта ритм збільшується після перегляду фільму, а після проведення уроку – має тенденцію до зниження. Все це свідчить про те, що перегляд фільму не настільки суттєво впливає на стомлення мозку учнів.

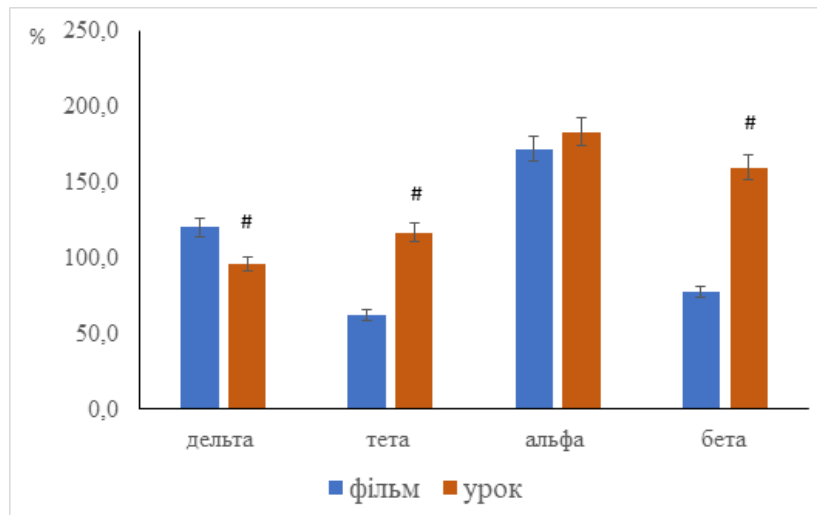


Рисунок 4 – Вплив проведення уроку та перегляду фільму на індекс ЕЕГ-ритмів, % від фонові проби.

Так, найбільший приріст коефіцієнта асиметрії після перегляду фільму спостерігається для дельта-ритму (137,8 %), в той час як для інших ритмів він збільшується приблизно однаково і не перебільшує 125 %. Після проведення уроку зберігається таке ж співвідношення зростання коефіцієнтів асиметрії між ритмами, але воно більш значуще. Такий перерозподіл свідчить про більш рівномірне навантаження лівої і правої півкуль після перегляду фільму в порівнянні з навчальним навантаженням.

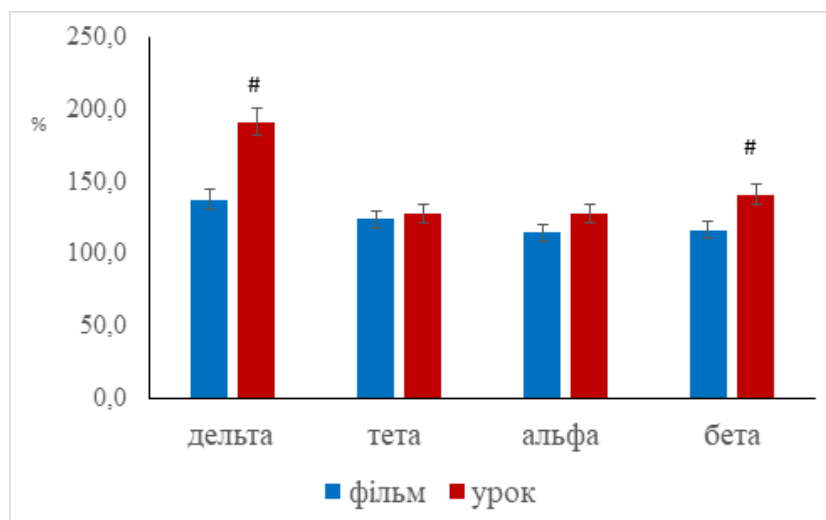


Рисунок 5 – Вплив проведення уроку та перегляду фільму на коефіцієнт асиметрії ЕЕГ-ритмів, % від фонові проби.

Висновки:

1. Навчальне навантаження у вигляді 45-хвилинного уроку і 45-хвилинного перегляду фільму, після 45-хвилинного відпочинку викликає зміни основних ЕЕГ ритмів, які свідчать про більш тривалу роботу мозку після уроку, в порівнянні з переглядом фільму.
2. Після уроку спостерігається рівномірне підвищення загальної активності роботи мозку, а після перегляду фільму - лише фрагментарне підвищення.
3. Суттєве підвищення середньої амплітуди повільних більш виразне після навчального навантаження, ступінь зниження для швидких ритмів – після перегляду фільму.
4. При навчальному навантаженні індекс ритму зміщується в бік швидких ритмів більш суттєво, ніж після перегляду фільму.
5. Перерозподіл активності між лівою і правою півкулями більш виразний після навчального навантаження, ніж після перегляду фільму.

Список літератури:

1. Fries P. A mechanism for cognitive dynamics: neuronal communication through neuronal coherence. // Trends in Cognitive Sciences. 2005. V.9 (10). P. 474–480.
2. Fell J. The role of phase synchronization in memory processes / J. Fell, N. Axmacher Nature Reviews Neuroscience. 2011. V. 12 (2). P.105–118.
3. Schnitzler A. Normal and pathological oscillatory communication in the brain / A. Schnitzler J. Gross // Nature Reviews Neuroscience. 2005. V. 6 (4). P. 285–296.

Єлизавета Лісова, учениця 10-Б класу
Катерина Вомішеску, практичний психолог
КЗ «Харківський ліцей №156 Харківської міської ради»
м. Харків

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ТА ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ – УЧНІВ 10-Х ТА 11-Х КЛАСІВ

Тема емоційного інтелекту досить молода: вона з'явилася тільки у 80-ті роки ХХ століття. Теоретико-методологічні підходи до проблеми співвідношення інтелектуального й емоційного розглядали у своїх роботах Б.Г. Ананьєв, Л.С. Виготський, С.Л. Рубінштейн, О.М. Леонтьєв, В.М. Мясищев та ін.

Об'єкт дослідження – емоційний інтелект та психологічне благополуччя старшокласників– учнів 10-х та 11-х класів.

Предмет дослідження – структура зв'язків емоційного інтелекту та психологічного благополуччя старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів.

Мета дослідження - виявлення кореляційних зв'язків емоційного інтелекту та психологічного благополуччя старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів.

Актуальність дослідження - емоційний інтелект є фактором забезпечення успішного особистісного та професійного зростання. Для сучасного старшокласника все більшого значення набувають цінності, пов'язані з

відчуттям гармонійності особистості, задоволеності життям, своїм минулим і сьогоденням.

У зв'язку з тим, що емоційні аспекти психологічного самопочуття вивчені недостатньо, було проведено дослідження, спрямоване на виявлення ролі емоційного інтелекту у психологічному благополуччі. Старшокласники – учні 10-х та 11-х класів були залучені не випадково, адже саме старшокласники усвідомлюють себе як особистість, оцінюють та постійно переоцінюють свої психологічні можливості та досягнення.

З метою дослідження визначення емоційного інтелекту з психологічним благополуччям старшокласників - учнів 10-х та 11-х класів проведено емпіричне дослідження. До вибірки емпіричного дослідження увійшли 60 дітей старшокласників: 30 учнів 10-х класів та 30 учнів 11-х класів Комунального закладу Харківського ліцею №156 Харківської міської ради.

Досліджуваним старшокласникам – учням 10-х та 11-х класів запропоновано пройти діагностику за методикою Н. Холла для визначення інтегративного рівня емоційного інтелекту та рівнів прояву окремих його складових, опитувальник К. Ріфф «Шкала психологічного благополуччя», що дає можливість виміряти суб'єктивну й об'єктивну сторону психологічного благополуччя. Задля вивчення стану психічного благополуччя старшокласникам – учням 10-х та 11-х класів було запропоновано дати відповідь на питання «Ви щаслива людина?».

На першому етапі дослідження було проведено діагностику з використанням тесту Н. Холла. Результати діагностики за методикою Н. Холла на визначення рівня емоційного інтелекту старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів наведено в табл. 1.

Таблиця 1 – Результати діагностики за методикою Н. Холла на визначення рівня емоційного інтелекту старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів

Рівень розвитку емоційного інтелекту старшокласників	Кількість, у %
Високий	10 учнів (16%)
Середній	34 учня (57%)
Низький	16 учнів (27%)

За результатами діагностики за опитувальником Н. Холла більше половини – 57% старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів мають середній рівень емоційного інтелекту, 16% мають високий рівень та 27% старшокласників мають низький рівень емоційного інтелекту.

З метою порівняльного аналізу на рис. 1. представлено результати емпіричного дослідження рівня розвитку емоційного інтелекту у старшокласників – окремо учнів 10-х та 11-х класів.

Як видно з представленої гістограми, стан розвитку емоційного інтелекту у старшокласників – учнів 10-х класів: 7 учнів мають низький рівень емоційного інтелекту, 19 мають середній рівень емоційного інтелекту і лише 4 старшокласників мають високий рівень емоційного інтелекту. Отже, серед старшокласників учнів 10-х класів більше половини дітей мають середній рівень розвитку емоційного інтелекту.

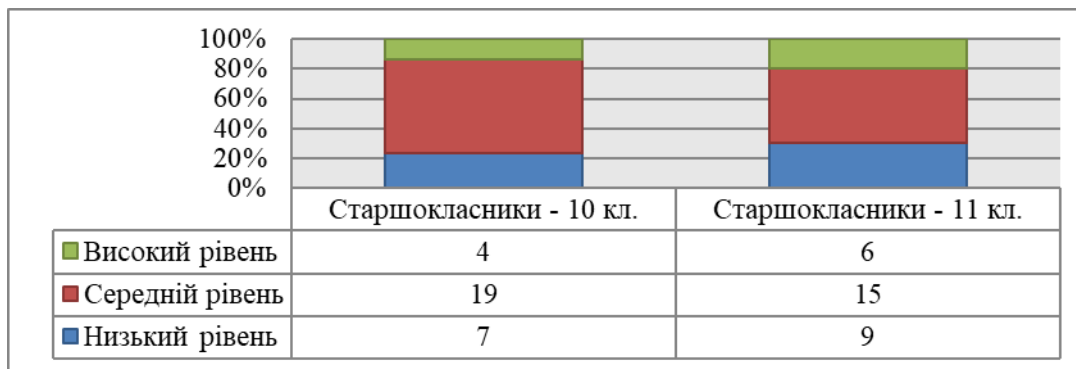


Рисунок 1 – Результати емпіричного дослідження рівня розвитку емоційного інтелекту у старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів

Стан розвитку емоційного інтелекту у старшокласників – учнів 11-х класів є дещо відмінним: 9 учнів мають низький рівень емоційного інтелекту, 15 мають середній рівень емоційного інтелекту і лише 6 старшокласників мають високий рівень емоційного інтелекту. Отже, половина старшокласників учнів 11-х класів мають саме середній рівень емоційного інтелекту, тоді як інша половина старшокласників мають високий та низький рівень емоційного інтелекту. На рис. 2. представлено результати стану розвитку компонентів емоційного інтелекту за методикою Н. Холла у старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів.

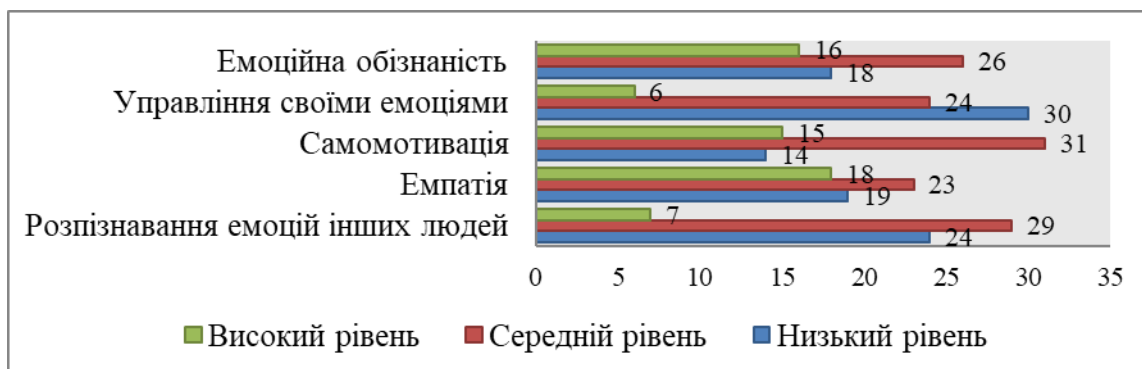


Рисунок 2 – Результати стану розвитку компонентів емоційного інтелекту за методикою Н. Холла у старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів

Найнижчі результати досліджуваних старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів спостерігаються за шкалами «Розпізнавання емоцій інших людей» та «Управління своїми емоціями». Тобто більшість досліджуваних старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів мають низький рівень здатності управління своїми емоціями та погано розпізнають емоції інших людей.

Найвищі результати досліджуваних старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів за шкалами «Емпатія» та «Емоційна обізнаність».

На другому етапі дослідження було використано опитувальник К. Ріфф «Шкала психологічного благополуччя», результати опитувальника представлено на рис. 3.

Характерною ознакою отриманих результатів є те, що всі показники психологічного благополуччя мають середній рівень у переважній більшості досліджуваних.

Більшість діагностованих старшокласників мають високий рівень за шкалами: «Автономія», «Позитивні стосунки та самосприйняття». Низький

рівень мають старшокласники за шкалами: «Управління середовищем», «Ціль у житті» та «Позитивні стосунки».

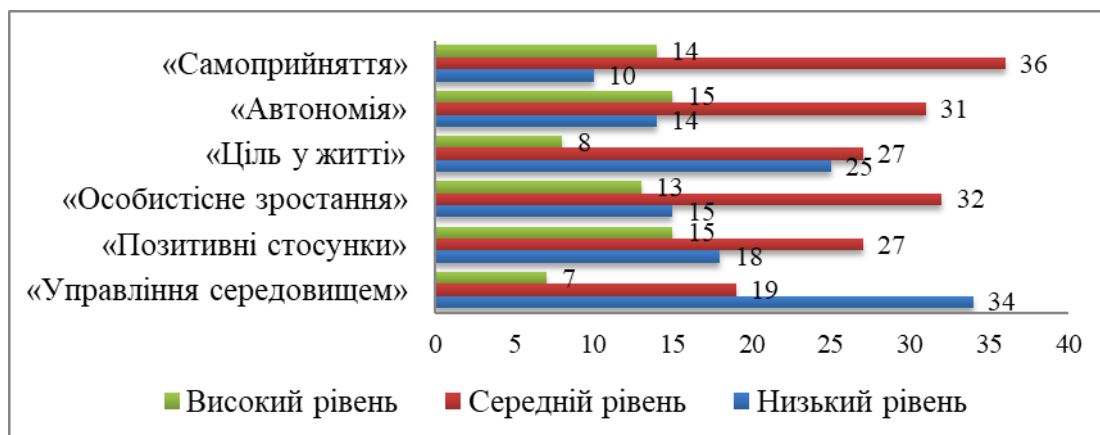


Рисунок 3 – Результати опитувальника К. Ріффа «Шкала психологічного благополуччя» старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів

На рис. 4. представлено результати аналізу відповідей старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів на питання «Ви щаслива людина?».

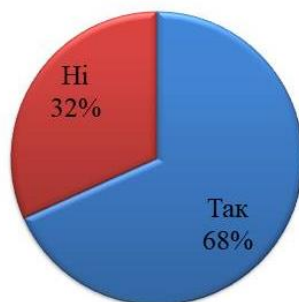


Рисунок 4 – Результати аналізу відповідей старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів на питання «Ви щаслива людина?»

Як бачимо з діаграми, 68% старшокласників - учнів 10-х та 11-х класів відчують себе щасливою людиною, 32% старшокласників - учнів 10-х та 11-х класів не відчують себе щасливою людиною.

За допомогою програмного забезпечення IBM SPSS STATISTICS 27 в роботі здійснено розрахунок двостороннього коефіцієнту кореляції r-Пірсона та рівнів значущості. Визначено, що існує достовірний кореляційний зв'язок між окремими компонентами емоційного інтелекту та складовими психологічного благополуччя старшокласників – учнів 10-х та 11-х класів.

Визначено, що самомотивація старшокласників позитивно корелює на рівні значущості $p_{0,01}$ із такими складовими психологічного благополуччя, як: самосприйняття, автономія та особистісне зростання. Тобто зростання показника самомотивації супроводжується покращанням самосприйняття, підвищенням рівня автономії та зростанням оцінок за шкалою особистісного зростання. І навпаки: зменшення показника самомотивації супроводжується зменшенням усіх зазначених показників. Емпатія позитивно корелює з самосприйняттям, автономією та ціллю у житті.

Також позитивна кореляція спостерігається між розпізнаванням емоцій інших людей та самосприйняттям, автономією, ціллю у житті та особистісним зростанням.

На рівні значущості $p_{0,05}$ виявлено позитивну кореляцію між емоційною обізнаністю та такими складовими психологічного благополуччя, як самосприйняття та автономія.

Не виявлено статистично значимих кореляцій між управлінням своїми емоціями та загальним відчуттям щастя і жодною зі складових емоційного благополуччя. Це свідчить про те, що відчуття психологічного благополуччя напряду не обумовлюється ступенем розвитку навичок саморегуляції.

Висновки: емоційний інтелект це те, наскільки добре люди ідентифікують і керують своїми емоціями та реагують на емоції інших. Це розуміння того, як ці емоції формують думки та дії та як можна краще контролювати свою поведінку. Зростання емоційної свідомості дозволяє рости й глибше розуміти, ким ми є, що дозволяє краще спілкуватися з іншими та будувати міцніші стосунки.

Проведене дослідження свідчить про існування певних значущих кореляційних зв'язків між показниками емоційного інтелекту та складовими психологічного благополуччя старшокласників учнів 10-х та 11-х класів. В структурі цих зв'язків виявлено вікову динаміку, знання якої може бути застосовано для підвищення як психологічної компетентності школярів, їх особистісного розвитку, так і для зростання їх психологічного благополуччя, за умови урахування виявлених зв'язків у навчально-виховному процесі.

Список літератури:

1. Андрєєва І.М. Емоційний інтелект: дослідження феномену // Питання психології. 2016. № 3. С. 78-86.
2. Іванова Є.О. Чинники розвитку емоційного інтелекту в підлітків та психокорекційна робота щодо оптимізації його рівня. Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки. 2015. №3. С. 51-59.
3. Климчук В.О. Математичні методи у психології. Навчальний посібник. – К.: Освіта України, 2009. 288 с.
4. Козлова А.М. Емоційний інтелект. Психодіагностика/А.М. Козлова: Психолог, 2018, грудень №23. 24. С. 647-648
5. Носенко Е.Л. Емоційний інтелект як соціально значуща інтегральна властивість особистості / Е.Л. Носенко: Психологія і суспільство. № 4, 2004 С. 95-109.
6. Телейко А.Б. Чорней Р.К. Математико-статистичні методи в соціології та психології: навч. посібник. Київ: МАУП, 2007. 418 с.
7. Чернявська А. М. Емоційний інтелект – запорука успішного навчання. Молодь і ринок, 2012. №12, С. 136-139.
7. Ryff, C. D. The contours of positive human health / C. D. Ryff & B. Singer // Psychological Inquiry. 1998. Vol. 9. P. 719-727.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРЕВАГ І ВИКЛИКІВ БУТИ ІНТРОВЕРТОМ В ШКОЛІ

В реаліях сьогодення суспільством цінується здатність адаптуватися до швидкозмінних обставин, легка взаємодія з зовнішнім світом вважається конкурентною перевагою. Суспільство диктує багато загальноприйнятих норм, стандартів та рамок, що стосуються як зовнішності так і внутрішнього стану людини. На це впливають мас медіа, соціальні мережі, суспільний погляд сформований на їх основі та поведінка натовпу. Цей стандарт сучасності - екстравертний ідеал особистості описала Сьюзан Кейн в своїй книзі «Сила інтровертів». Саме через це багато інтровертів намагаються заховати своє справжнє «Я» за маскою екстраверсії і знецінюють свою ідентичність [1]. Суспільство не завжди розуміє весь потенціал інтровертів, не розрізняє замкнутість, відлюдкуватість або просто низьку самооцінку від інтроверсії. Насправді інтроверт – це людина, яка «заряджає свою енергетичну батарею» на самоті, а не соціофоб.

В шкільному середовищі заохочуються активна комунікація, участь у груповій роботі, швидка результативність і публічність самовираження, що створює враження більшої обізнаності в матеріалі ніж стримані роздуми інтровертів, хоча вони можуть бути більш точні. З огляду на це, людям, які віддають перевагу спокійним, менш соціально насиченим середовищам і глибоким, значущим формам спілкування може бути не просто.

Бажання з'ясувати чи є інтроверсія перешкодою для успішного навчання та соціалізації в школі, зумовило вибір теми «Дослідження переваг і викликів бути інтровертом в школі».

Предметом дослідження стали переваги та виклики, пов'язані з інтроверсією у шкільному середовищі, об'єктом дослідження - учні-інтроверти ХПЛ «Мої обрії».

Мета дослідження - виявлення та аналіз переваг і викликів, з якими стикаються учні-інтроверти у шкільному середовищі, та розробка рекомендацій для оптимізації їх навчального та соціального розвитку.

У психологічний лексикон ці поняття були вперше введені Карлом Юнгом на початку 20-го століття. [5] Пізніше, в 1960-ті роки, Ганс Айзенк розширив ці концепції. Він вважав, що інтроверсія та екстраверсія пов'язані з рівнем збудження в мозку, пропонуючи, що інтроверти мають вищий базовий рівень збудження і чутливості, тому віддають перевагу менш стимулюючим середовищам. Ті стимули, які у екстравертів не викликають ніякої реакції, у інтровертів можуть спровокувати сильний емоційний відгук. Тому взаємодія з навколишнім світом забирає у них багато енергії. Інтроверти – це люди, основна енергія яких спрямована у внутрішній світ. Вони відрізняються мовчазністю, схильністю до роздумів, віддають перевагу спілкуванню з людьми у режимі тет-а-тет.

Аналіз літератури дозволив встановити, що інтроверсія та екстраверсія не є взаємовиключними поняттями. Точніше, вони просто перебувають у двох протилежних кінцях спектра. Кожен з нас іноді метається між двома крайнощами, але з однією лише відмінністю: хтось більше схильний до інтроверсії, а хтось – до екстраверсії. Як сказав Карл Юнг, немає такого поняття, як чистий інтроверт або екстраверт, така людина опинилася б у божевільні.

За останніми даними 30-50% населення – інтроверти. Це кожен другий чи третій із ваших знайомих. Британський портал Merchant Machine провів дослідження та з'ясував, у яких країнах світу інтровертам живеться краще всього. Лідером рейтингу стала Канада, на другому місці – Австралія, а на третьому – Ісландія [4].

Дуже багато інтровертів серед музикантів, письменників, художників, вчених. Це такі персони, як Авраам Лінкольн, Білл Гейтс, Крістіна Агілера, Марк Цукерберг, Стівен Спілберг, Ісаак Ньютон, Чарльз Дарвін, Махатма Ганді, Альберт Ейнштейн, Артур Шопенгауер і багато інших [1].

Незважаючи на глибоке пізнання теорії інтроверсії та екстраверсії, у школах практичне застосування цих знань ще вимагає удосконалення.

Ми провели дослідження і спостереження, щоб визначити, сильні сторони і виклики з якими зіштовхуються учні-інтроверти у шкільному середовищі. Це дало нам можливість перейти до аналізу переваг та труднощів, з якими інтроверти стикаються у шкільному житті. Опитано 76 респондентів з 5-7 класів ліцею ХПЛ «Мої обрії». Запитання були спрямовані на з'ясування, як учні адаптуються до шкільного середовища, зокрема, як вони взаємодіють з однолітками та вчителями, їхнє ставлення до колективної та індивідуальної роботи, переваги в академічних та позакласних активностях, а також як реагують на виклики і стресові ситуації в школі. Це дозволило краще зрозуміти їхні емоційні та соціальні потреби, а також надати рекомендації щодо оптимізації навчального процесу та шкільного середовища в цілому. Вже на стадії тестування ми побачили різницю між екстравертами і інтровертами стосовно виконання тесту – учні - екстраверти неохоче давали відповіді на відкриті питання, без глибокого аналізу. Оскільки для вибірки потрібно було віднайти інтровертів ми провели опитування на визначення типу темпераменту за методикою Г. Айзенка [3].

В результаті нашого дослідження ми виявили, що учні-інтроверти стикаються з певними труднощами в соціальних аспектах шкільного життя. До викликів можна віднести те, що такі учні можуть відчувати себе відокремленими від однолітків або відчувати нерозуміння з боку вчителів через свою природну потребу в усамітненні. Групові завдання можуть бути стресовими для інтровертів, які відчують дискомфорт при необхідності активно взаємодіяти з великою кількістю людей. Презентації або виступи перед класом зазвичай викликають сильне хвилювання або тривогу. Інтровертам складно висловлювати свої думки у великих групах або під тиском, часом з вчителями та однолітками такі учні відчують упередження або нерозумінням стосовно їхньої поведінки та потреб.

Водночас учні-інтроверти вносять непересічний вклад в академічне середовище завдяки своїм унікальним здібностям і підходам до навчання, а саме:

- глибоке зосередження на завданнях: інтроверти здатні до тривалої концентрації, що допомагає у складних або об'ємних академічних задачах;

- критичне мислення і аналітичні здібності: інтроверти часто підходять до проблем з глибоким аналізом, витрачаючи час на роздуми і заглиблення перед прийняттям рішення;

- висока самомотивація: багато інтровертів здатні мотивувати себе для досягнення академічних цілей без потреби в зовнішньому стимулі і контролі;

- здатність до поглибленого навчання: інтроверти часто виявляють здібність до глибокого осмислення навчального матеріалу, що сприяє кращому засвоєнню;

- творчий підхід до завдань: інтроверти часто підходять творчо до вирішення проблем, пропонуючи унікальні та оригінальні рішення, яких нема на поверхні.

Отримані дані свідчать, що інтроверти мають унікальні переваги, які можуть сприяти їх академічному успіху, попри це стикаються з конкретними викликами, які вимагають уваги та розуміння з боку вчителів та однокласників, аби забезпечити підтримку та створити середовище для розвитку дитини, на основі зібраної інформації, ми розробили рекомендації, які можуть зробити перебування інтроверта у школі більш комфортним:

- батькам і вчителям важливо прийняти інтровертів такими, які вони є, не намагаючись виправити їх;

- на уроках варто чергувати самостійну роботу з груповими проектами, щоб задовольнити потреби інтровертів і екстравертів;

- групову роботу розпочати з роботи в парах, щоб навчитися взаємодіяти з однокласниками;

- створення спеціальних місць у школі, де учні-інтроверти можуть побути на самоті, допоможе їм відновити енергію.

- давати час на обдумування відповідей на уроці і право відповідати з місця, що дозволяє відчути себе більш комфортно (якщо забезпечена невелика пауза від 3 до 7 секунд між тим, коли вчитель ставить запитання, і тим, коли він дає комусь змогу відповісти, учні з інтроверсією опиняються в рівних умовах з іншими).

- залучати інтровертів до активностей, які відповідають їхнім інтересам, надаючи вибір між індивідуальними та командними видами спорту;

- підкреслювати та хвалити якості, які роблять учнів-інтровертів особливими, такі як глибоке мислення та вміння зосереджуватися.

Розроблені рекомендації запропоновано втілити в практику ХПЛ «Мої обрії». Частина втілених рекомендацій вже показали свою ефективність.

Розуміння та прийняття інтроверсії як властивості особистості є ключем до покращення взаємодії та спілкування у шкільному середовищі. Забезпечення різноманітних методів навчання і підтримки для учнів-інтровертів, таких як простір для самостійної роботи, час для роздумів та педагогіка партнерства, допомагає розвивати свої унікальні таланти та досягати успіху в навчанні і

спілкуванні. Такий підхід дозволяє кожній особі в школі відчувати себе цінною та підтриманою, стимулюючи її розвиток та самореалізацію.

Список літератури:

1. Відомі люди екстраверти. Знамениті інтроверти. *ALEXUS - Чоловічий журнал: спорт, здоров'я*. URL: <https://alexus.com.ua/vidomi-lyudi-ekstraverti-znameniti-introverti/> (дата звернення: 20.03.2024).
2. Інтроверт: хто це, плюси і мінуси темпераменту. *ALEXUS - Чоловічий журнал: спорт, здоров'я*. URL: <https://alexus.com.ua/vidomi-lyudi-ekstraverti-znameniti-introverti/> (дата звернення: 29.02.2024).
3. Оліфан І. Опитувальник Айзенка з визначення темпераменту | PDF. *Scribd*. URL: <https://www.scribd.com/document/532901995/Опитувальник-Айзенка-з-визначення-темпераменту> (дата звернення: 02.02.2024).
4. Скільки всього інтровертів у світі? - *Abazhur.co.ua*. *Abazhur.co.ua – Все для українців*. URL: <https://abazhur.co.ua/skilki-vsogo-introvertiv-u-sviti/> (дата звернення: 10.03.2024).
5. Столяренко О. Б. Психологія особистості. навч. посіб. Київ : Центр учб. літ., 2012. 280 с.

Поліна Люта, учениця 5 класу

Наталія Шкурапет, директор, к.с.н.

КЗ «Харківський ліцей № 14 Харківської міської ради»

м. Харків

ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ВІРТУАЛЬНОГО МУЗЕЮ У ФОРМУВАННІ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ПІДЛІТКІВ – ТИМЧАСОВИХ МІГРАНТІВ З ПРИКОРДОННИХ З РОСІЄЮ ОБЛАСТЕЙ

Повномасштабна війна 2024 року повністю змінила наше життя, дітей із прикордонних з Росією областей. Більшість із нас тікали з родинами не лише з Харкова, а й з України, і тільки небагато хто повернувся додому. Серед десятирічних підлітків, які навчаються у Харківському ліцеї № 14, тридцять відсотків і досі знаходяться в різних країнах, а серед моїх однокласників така цифра сягає майже 55%. Тож наші однолітки уже більше двох років навчаються в закордонних школах. Вони спілкуються з такими ж підлітками європейських країн та Америки, пізнають їхню культуру, вивчають традиції, запозичують їхні цінності, й одночасно з цим поступово втрачають знання української культури й української державної мови. Це свідчить про поступове зникнення у них відчуття приналежності до українства, що зменшує вірогідність їхнього повернення.

Проте Україна не може спокійно сприймати таку «втрату» своїх юних громадян. Необхідно підтримати для так званих вимушених емігрантів зв'язок з Батьківщиною, відродити бажання разом з нею будувати прекрасне майбутнє – світле, сильне, щасливе. І це можливо, на наш погляд, зробити завдяки використанню потенціалу музеїв, а саме їхньої віртуальної версії.

Перші такі музеї, а точніше сайти реальних музеїв, з'явилися ще у 1991 році, а трохи пізніше персональні вебсайт-музеї. Одним із них став «онлайн-Лувр» [1]. Одночасно з цим з'являлися сайти саме віртуальних музеїв, які не мають реальних аналогів, прикладом такого може бути WebExhibits як інтерактивний віртуальний музей природних та гуманітарних наук і культури [2, С.103].

На сьогодні в науковій літературі одночасно з поняттям «віртуальний», можна зустріти такі назви як комп'ютерний, цифровий, електронний музей, вебмузей, кібермузей, інтернет-музей та онлайн-музей, що означає відсутність серед науковців єдиного визначення. Так одні із них дають таке визначення віртуального музею – це «тип вебсайту, оптимізований для експозиції музейних матеріалів, а представлені на ньому матеріали можуть бути з будь-яких сфер життя суспільства (від предметів мистецтва та історичних фактів до віртуальних колекцій та реліквій)» [2, С.104]. В інших джерелах змістовно схоже визначення – «колекція цифрових зображень, звукових файлів, текстових документів та інших даних історичної, наукової чи культурної цінності, що є доступними через електронні медіа» [3].

На сьогодні в Інтернет мережі наведені приклади віртуальних музеїв українського спрямування, завдяки яким підлітки можуть ознайомитися з культурною спадщиною, історією та мистецтвом України. Серед них віртуальний музей «Мистецтво України» (ArtUkraine), Музей етнічних іграшок України, Музей історії Києва, «Українська національна спадщина», Музей мистецтва сучасного іконопису. Цікавим, на наш погляд, є проєкт віртуальних подорожей «Музей серед неба», що об'єднує сім автентичних музеїв: Музей архітектури та побуту в Ужгороді, Музей народної архітектури та побуту «Шевченківський гай» у Львові, «Мамаєва Слобода» в Києві, Національний музей народної архітектури та побуту України в Києві, Музей народної архітектури та побуту середньої Наддніпрянщини в Переяслав-Хмельницькому, Резиденція Богдана Хмельницького в Чигирині, Запорізька Січ.

Як же, на наш погляд, можна використати потенціал зазначених музеїв?

По-перше, враховуючи, що наше покоління лише в сукупності рік навчалася в стінах школи, бо майже стільки ж ізольовано було від світу через пандемію, а з березня 2022 року навчається дистанційно, то віртуальні подорожі можна використовувати на навчальних заняттях предмету «Україна і світ: вступ до історії та громадянської освіти», з української літератури, мистецтва. Так ми вивчаємо на уроках історії теми «Про що розповідають музейні експозиції», «Культурна спадщина України», «Оберігаємо історичні пам'ятки», тож цікавими є онлайн квести під час віртуальної подорожі одним із музеїв. А ще при створенні генеалогічного древа свого роду можна простежити зв'язок власної історії та історії України, створивши власні мініекскурсії.

На уроках української літератури під час вивчення творчості Т.Г. Шевченка доречно здійснити віртуальний тур до Національного музею Тараса Шевченка [4].

А потім разом скласти інтерактивну мапу за допомогою редактора «Canva», при цьому проявити усі свої здібності та комунікаційні навички.

На уроках «Мистецтва» послухати музику під час віртуальної подорожі до Музею народних інструментів Романа Кумлика.

Такі форми проведення уроків цікаві всім учням, зокрема й тим, які навчаються в асинхронному режимі. Вони не у вимушеній атмосфері долучаються до вивчення історичних пам'яток та культурних надбань свого народу.

По-друге, у позаурочний час під час годин спілкування, які обов'язково організовуються для учнів усього класу, можна проводити різні інтерактивні заходи з національно-патріотичного виховання. Так, можна провести вікторину з цікавими мотиваційними призами на краще знання того чи іншого експоната або експозиції, а потім написати сенкан з цієї теми. А ще оригінальним буде проведення конкурсу авторських мініекскурсій віртуальним музеєм, таким чином учні продемонструють інтеграцію знань та власне світосприйняття. Непередбаченим буде онлайн святкування дня народження однокласника у віртуальному музеї, коли місце зустрічі визначається в результаті проходження квесту. А подарунком стає українська пісня, записана однокласниками з різних куточків світу.

Тож, використовуючи потенціал віртуального музею або веб сайту реального музею, можна вирішити декілька питань:

- зробити навчання активним, цікавим, корисним, а, отже, мотивованим;
- активно залучити учнів, які знаходяться за кордоном до вивчення в інтерактивній формі рідної мови, літературної спадщини, історії країни; налагодити з ними комунікацію;
- запропонувати такій категорії однокласників пропагувати культурну спадщину своєї країни одноліткам із закордону, використовуючи віртуальні тури музеями України.

Зрештою, не втратиться зв'язок між однолітками, які знаходяться по різні боки українського кордону, і є висока вірогідність, що процент повернення буде значно вищим, бо кожен із тих, хто далеко від Харкова та інших міст України буде сумувати за ними, пишатися історією свого народу і обов'язково залучиться до відбудови рідної країни в післявоєнний час.

Список літератури:

1. Louvre. Спосіб доступу URL: <https://www.louvre.fr/en/visites-en-ligne>
2. Музейна педагогіка в науковій освіті: монографія/ред. кол.: С.О. Довгий, О.М. Топузов, В.А. Бітаєв та ін.; за наук. ред. С.О. Довгого. Київ: Національний центр «Мала академія наук України», 2020. С. 103
3. Virtual Museum – Britannica Online Encyclopedia. Режим доступу URL: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/630177/virtual-museum>
4. Віртуальний тур – Режим доступу URL: https://museum-portal.com/ua/muzeyi/13_nacionalniy-muzey-tarasa-shevchenka – 10.03.2024

*Юлія Малиновська, вчитель музичного мистецтва,
перша кваліфікаційна категорія
КЗО «СЗШ №69» Дніпровської міської ради
м. Дніпро*

КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Сучасний світ є динамічно розвиваючою системою. Щоб стати успішним і досягти бажаного результату, нам необхідно постійно розвиватися і вдосконалюватися. А досягнення цієї мети ускладнюється, якщо людина не володіє навичками і вміннями критичного мислення. Процес формування навичок і вмінь критичного мислення відбувається постійно, але особливу роль відіграє той період, коли людина перебуває на етапі становлення особистості, отримання знань, формування життєвої позиції. Це означає, що ми можемо говорити про те, що час навчання в школі – один з найбільш сприятливих моментів для розвитку критичного мислення.

Критичне мислення-система суджень, яка дозволяє аналізувати інформацію таким чином, щоб на її підставі ухвалювати раціональні рішення. Глобально – це здатність відрізнити брехню від істини.

Важливими елементами критичного мислення є: аргументація, винесення суджень, вибір критеріїв, відповідальність, самокорекція, чуйність до контексту. З педагогічної точки зору критичне мислення – це комплекс мисленнєвих операцій, що характеризується здатністю людини: аналізувати, порівнювати, синтезувати, оцінювати інформацію з будь-яких джерел; бачити проблеми, ставити запитання; висувати гіпотези та оцінювати альтернативи; робити свідомий вибір, приймати рішення та обґрунтовувати його.

В Концепції Нової української школи критичне мислення розглядається як одне з найважливіших наскрізних умінь, яке потрібно сформувати у дитини за час навчання у школі.

На думку Н. Дементієвської, учні мають навчатися критично аналізувати дані, розміщені у всесвітній мережі, оскільки, окрім підручника і вчителя, вона є могутнім джерелом отримання і поширення знань: вчителі й учні створюють власні веб-сторінки, яким мають довіряти інші та використовувати їх у своїй діяльності (Дементієвська, 2008).

Як зазначено у Н. Харченко, розвиток критичного мислення сприяє набуттю таких умінь, як аналіз та оцінка достовірності інформації, “оцінювати свої думки та сторонні впливи на них, виявляти в них сильні та слабкі аспекти, зважено розглядати різноманітні підходи до проблеми, щоб приймати обґрунтовані рішення щодо неї; формулювати самостійні судження й будувати переконливу аргументацію; здійснювати рефлексію та коригування власної діяльності” (Харченко, 2016: 283).

Мета вчителя – створити ситуацію успіху для розвитку особистості дитини, дати можливість кожному відчувати радість досягнення, усвідомлення своїх здібностей, віру у власні сили; допомогти дитині зрости в умовах успіху, дати відчувати радість від подолання труднощів, допомогти зрозуміти, що треба докласти зусиль.

Для цього вчитель може використовувати багато різних методів.

«Дискусія» – обмін думками з певної проблеми. Організація дискусії може бути пов'язана з груповою роботою. Результат дискусії залежить від ґрунтовного оволодіння учнями необхідною навчальною інформацією.

Можливий алгоритм проведення дискусії:

1. Постановка проблеми
2. Формування груп учнів
3. Розподіл функцій та завдань у групі
4. Обговорення пропозицій щодо розв'язання проблеми
5. Підбиття підсумків.

Також при навчанні з предмету «Музичне мистецтво» важливо вчити дітей користуватися словником емоційно-образних визначень музики, що допомагає дітям висловлювати свої думки. Словник допомагає в подальшій роботі з дітьми та при використанні таких методів, як «Асоціативний куш», «Сенкан»

Метод «Асоціативний куш» доречно застосовувати на всіх етапах уроку.

Правила складання асоціативного куща:

1. Записати на дошці в центрі ключове слово чи фразу
2. Записати будь-які слова чи фрази, які спадають на думку
3. Ставити знаки питання біля частин куща, в яких є невпевненість
4. Записувати всі ідеї, які з'являються чи скільки дозволяє час

Метод «Сенкан».

Сенкан також може доповнювати будь-яку із частин уроку.

Це вислів, який складається з п'яти рядків:

Слово – тема (іменник).

Два прикметники (означення теми).

Три слова, які позначають дію, пов'язану з темою.

Фраза з чотирьох слів (розуміння теми або ставлення до неї).

Слово – висновок (синонім теми).

Цікавим є метод «Незакінчене речення» або «Мікрофон». Його доречно застосовувати у вступній та підсумковій частині уроку.

Порядок організації роботи:

1. Визначити тему, з якою учні будуть висловлюватися в колі ідей або використовуючи уявний мікрофон, сформулювати незакінчене речення і запропонувати дітям закінчити його, наприклад: «На сьогоднішньому уроці для мене найважливішим відкриттям було...»; «Ця інформація дає нам підстави для висновку, що...»; «Це рішення було прийнято, бо...» тощо.

2. Кожен наступний учасник обговорення має починати свій виступ із запропонованої формули. Наприкінці обговорення слово може взяти вчитель.

Під час вивчення творчості художників чи композиторів, художніх понять можна використовувати метод «Правильні і неправильні висловлювання».

Його доречно застосовувати на вступній, основній частині та під час рефлексії. Порядок організації роботи:

1. Учні пропонується список тверджень, створених на основі тексту, який вони в подальшому будуть вивчати. Учитель просить визначити, чи правильні подані твердження й обґрунтувати свою відповідь.

2. Після знайомства з інформацією, учні знову оцінюють правильність тверджень, використовуючи отриману інформацію.

Також цікавий метод «"Товсті" й "тонкі" запитання»

Його доречно застосовувати на будь-якому етапі уроку.

Порядок організації роботи:

1. Учитель пропонує учням, читаючи текст, сформулювати до нього "Товсті" й "тонкі" запитання. Записати їх у табличку.

2. Учитель об'єднує учнів у пари та запрошує дати відповіді на придумані запитання.

«Тонкі» запитання, або закриті – це запитання, що вимагають конкретної відповіді з одного-двох слів (Хто? Що? Коли? Де? Чи вірно...? Може...?Буде...? Чи згодні Ви...?). Це може бути, наприклад, загадка про музичний інструмент чи інша.

«Товсті», або відкриті запитання – це запитання, що не потребують однозначної відповіді, вимагають роздумів, залучення додаткових знань (Як пояснити, чому...? У чому відмінність...? Що буде, якщо...? Що, якщо...? У чому причина? Які наслідки?).

Існує багато методів та прийомів, які допомагають формувати та розвивати критичне мислення. Це лише деякі з них, які можна використовувати на уроках музичного мистецтва

Список літератури:

1. Харченко Н. Критичне мислення як характеристика сучасної особистості підлітка / Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді. 2016. Вип. 20(2). С. 276-286.

2. Дементієвська Н.П. Стратегії розвитку навичок критичного мислення учнів при оцінюванні ресурсів Інтернету [Електронний Ресурс] / Програма спецкурсу підвищення кваліфікації викладачів системи після-дипломної педагогічної освіти. 2008. Режим доступу: <http://www.scribd.com/doc/33487253>

3. Концепція Нової української школи. Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>

4. Ільченко О.О. Питання сутності і структури музичного мислення. Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтво»: збірник наукових праць. Вип. 9. Київ: 2003. 150 с.

***Віталіна Мерзлікіна**, студентка Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
м. Харків*

КОРЕКЦІЙНО-РОЗВИТКОВІ ІГРИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ

У педагогічній науці методи навчання класифікують і за такими критеріями:

– за логічними механізмами засвоєння знань: індуктивні (пізнання загального через часткове), дедуктивні (пізнання часткового через загальне);

– за особливостями взаємодії у процесі навчання: методи викладання, методи учіння;

– за дидактичними функціями: методи первинного засвоєння, узагальнення засвоєного, контролю та перевірки;

– за характером знань: метод повідомляючого навчання й осмислення нових знань, метод проблемного навчання і проблемного навчального пізнання.

Обираючи і використовуючи конкретний метод, педагог має усвідомлювати, завдяки чому він зможе якнайкраще організувати спільну діяльність із дитиною, щоб вирішити дидактичне завдання. Жодна класифікація не вичерпує всієї сукупності використовуваних на практиці методів навчання, тому не має абсолютного визнання у педагогічному середовищі. Основними методами навчання з формування соціально-побутових навичок дітей з інтелектуальними порушеннями є розповідь, бесіди, практичні вправи, сюжетно-рольові ігри, дидактичні ігри, моделювання реальних ситуацій.

Використання наочності і безпосередньо практичної діяльності з предметами посідає перше і основне місце в освітньому процесі. Практика показала, що більш товариські діти показують кращу успішність, ніж їх замкнуті однокласники. Але як навчити дитину спілкуватися? Найкраще це робити за допомогою веселих ігор та вправ. Так під час уроків соціально-побутового орієнтування можна запропонувати учням взяти участь у різноманітних іграх, які допоможуть краще опанувати і закріпити навчальний матеріал.

На основі навчальної програми для підготовчого, 1-4 класів спеціальних загальноосвітніх навчальних закладів для розумово відсталих дітей з соціально побутового орієнтування мною розроблено ігрову програму. Метою цієї програми є повторення пройденого на заняттях матеріалу, розширення і збагачення досвіду учнів, автоматизацію умінь, формування навички застосування отриманих знань та умінь у новій ситуації, стимулювання навчально - пізнавальної діяльності учнів по оволодінню знаннями й уміннями, розвиток мислення дитини з інтелектуальними порушеннями (пам'яті, уваги, емоційно-вольових якостей, працездатності), цілеспрямоване формування позитивних якостей особистості, світогляду, моральних переконань та естетичної культури.

Представлена програма спрямована на формування у дітей з інтелектуальними порушеннями необхідного для подальшої побутової і соціальної адаптації запасу знань, практичних умінь і навичок, які дадуть кожній дитині максимально можливий для неї рівень соціально-побутової компетентності.

Впровадження ігрових технологій у практику вимагає певних правил, які послідовно і обґрунтовано сформулював Я.А. Коменський у своїй праці «Закони добре організованої школи»:

1. Ігри повинні бути такими, щоб учасники звикли їх сприймати як щось другорядне, а не якусь головну справу.

2. Гра повинна сприяти здоров'ю тіла не менше, ніж пожвавленню духу.

3. Ігри повинні бути початком серйозних речей.

4. Гра повинна завершуватись раніше, ніж набридне.

5. Ігри повинні відбуватись під контролем вчителів або вихователів.

Також, перед початком гри треба зацікавити дітей її змістом, повідомити умови проведення гри, познайомити з правилами, розподілити ролі і завдання. Крім того необхідно забезпечити кожному гру необхідним інвентарем та обладнанням. Привчати дітей контролювати і регулювати свою діяльність та діяльність товаришів по грі, бути стриманими, впевненими. Обов'язково слід враховувати вікові та індивідуальні особливості учасників ігор і створювати такі умови за яких у процесі гри всі допомагали б один одному.

Гра «Екскурсія» до теми «Помешкання, школа, домівка»

Мета. Розвивати вміння доречно використовувати набуті знання. Повторити і закріпити знання про безпечної поведінки в школі і надворі. Виховувати бережливе ставлення до шкільного майна, товариськість, дружелюбність, бажання прийти на допомогу.

Дійові особи: «Новенький», який тільки-но прийшов до школи, вчителька, діти.

Хід гри. Вчитель знайомить дітей з «новеньким» учнем, і пропонує дітям провести екскурсію по школі.

В грі може бути задіяний весь клас. Діти по черзі будуть розповідати про приміщення школи, пришкільну територію. І розкажуть про правила безпечної поведінки в школі і надворі.

Гра «У крамниці» до теми «Основи загальної гігієни»

Мета. Закріпити знання про засоби особистої гігієни, їх призначення та способи користування ними. Розвивати комунікативні навички, вміння вести діалог. Виховувати самостійність та акуратність.

Хід гри. Дітям пропонується взяти на себе ролі продавця і покупця.

Покупець обирає засоби особистої та загальної гігієни: зубну щітку, зубну пасту, гребінець, рушник, шампунь, туалетне мило, мочалку, миючі засоби, засоби прання, засоби догляду за одягом та взуттям тощо. Продавець допомагатиме йому в цьому. Даватиме поради у виборі засобів гігієни і способах їх використання.

Гра «Допоможи малюкові зібратися на прогулянку» до теми «Одяг та взуття»

Мета. Закріпити та поглибити знання про види одягу та взуття за сезонами. Розвивати вміння підбирати одяг та взуття відповідно за погодними умовами та його призначенням. Виховувати самостійність, охайність, дисциплінованість, бажання допомагати батькам та молодшим за віком.

Дійові особи: мама, старший братик/сестричка, молодший братик/сестричка.

Хід гри. Мама просить старшого братика/сестричку допомогти зібрати молодшого на прогулянку(за сезоном), свято, спортивне змагання, тощо

Після того як «малюк» зібраний, «мама» перевіряє, чи правильно підібраний одяг. Також можна запропонувати дітям відвідати «крамницю» і обрати засоби прання, засоби догляду за одягом та взуттям.

Гра «Розмова з лікарем» до теми «Гігієна харчування».

Мета. Закріпити і поглибити знання про гігієну харчування, вплив продуктів харчування на здоров'я людини. Розвивати бажання бути здоровим, вміння розрізняти корисні та некорисні продукти.

Дійові особи: лікар, дитина, мама.

Хід гри. Мама привела свою дитину до сімейного лікаря перед початком навчального року.

Лікар дає поради щодо режиму харчування, питає у дитини, які продукти харчування йому подобаються. «Дитина» обирає продукти, які їй подобаються (тут можна використовувати картинки з малюнками, муляжі овочів та фруктів, упаковки з під харчових продуктів, тощо). Потім разом із мамою і лікарем обговорюють, які продукти є корисними для здоров'я, а які варто обмежити у вживанні.

Гра «Я загубився» до теми «Соціальна орієнтація»

Мета. Закріпити і поглибити знання про культуру спілкування, про правила поведінки в соціумі. Розвивати вміння комунікувати з людьми, не розгублюватися в стресовій ситуації. Формувати соціально-адаптаційні навички і культуру спілкування.

Дійові особи: дитина, перехожий, продавець, охоронець, поліцейський.

Хід гри: дитина загубилася у торговельному центрі.

Перехожий хоче допомогти, каже що відведе його до мами, але у нього підозрілий вигляд. Дитина вирішує, до кого краще звернутися до продавця чи охоронця. Як з ними вітатись? Що сказати?

Висновки

Участь у будь якій грі – завжди добровільна діяльність, а тому кожна дитина має можливість добровільно виявити свої знання, уміння, навички та здібності, перевірити себе у невимушеній обстановці у всіх відношеннях, адже зміст, спрямування та характер ігрових програм можуть бути найрізноманітнішими: спортивними, художньо-естетичними, музичними, екологічними, пізнавальними, організаторськими, трудовими, пропагандистськими, здоров'язміцнюючими тощо. Участь в іграх сприяє формуванню культури особистості, зокрема культури мовлення, поведінки, спілкування, праці, міжособистісних стосунків, художньо-естетичної, екологічної, правової, глядацької, сценічної тощо.

У процесі підготовки та проведення сюжетно-рольових ігор діти вчаться самостійно приймати рішення, вболівати й співпереживати за спільну справу, вирішувати творчі завдання різного характеру у колі товаришів, бути терплячим та розуміти інших, радитись та діяти колективно. У них поступово виховується почуття товарищескості, дружби, взаємоповаги. Важливим є виховання таких волевих якостей як самостійність, наполегливість, володіння собою, витримка. Адже наявність усіх цих якостей становить основу будь-якої праці. Тому сюжетно-рольові ігри є могутнім стимулом для розвитку і вдосконалення людини. У ході різноманітних ігор створюються умови для позбавлення самотності, зняття депресивних станів та комплексів, відбувається підготовка дітей до соціальної адаптації. У грі діти стають самими собою, гра дає змогу кожній дитині до самовираження, змогу випробувати свої знання, уміння, навички, сили та здібності, тобто реалізувати свої потенційні можливості, виявити свої нахили, уміння, властивості характеру, забути про труднощі і невдачі.

Список літератури:

1. Ярмола Н.А. Програма з корекційно-розвиткової роботи «Соціально-побутове орієнтування» для 1-4 класів спеціальних закладів загальної середньої освіти для дітей з інтелектуальними порушеннями. Міністерство освіти і науки України Інститут спеціальної педагогіки НАПН України. Київ 2018.
2. Мамічева О.В. «Психологічні особливості формування навичок самообслуговування в учнів молодших класів допоміжної школи: автореферат 2000.
3. Бібік Н.М. Методичний посібник Соціалізація молодших школярів із взаємозв'язку урочної та позаурочної діяльності Київ 2019 Конві прінт.
4. Татянчикова І.В. Психолого-педагогічні основи соціалізації дітей з вадами інтелектуального розвитку Київ 2015.
5. Освіта осіб з особливими потребами: шляхи розбудови: наук.-метод. Збірник,. 2012.
6. Висоцька А.М. Педагогічні умови формування соціальної поведінки учнів з порушеннями психофізичного розвитку.
7. Кононко О.Л. Дитяча субкультура як цінність і складова особистісно-орієнтованої освіти 2001.
8. Висоцька А.М. Формування соціальної поведінки учнів спеціальних шкіл-інтернатів: Науково-методичний посібник. А.М.Висоцька. – Слов'янськ, 2004.
9. Синьов В.М., Пометун О.І., Кривуша В.І., Супрун М.О. Основи теорії виховання: Навч. посібник / За ред. В.М. Синьова.2000.
10. Сюжетно-рольова гра, як засіб соціалізації дітей в суспільстві. Джерело: Dnz47.pl.sch.in.ua

*Олена Миколюк, учитель математики
КЗЗСО "Ліцей № 18 Хмельницької міської ради"
м. Хмельницький*

СТВОРЕННЯ СИТУАЦІЇ УСПІХУ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ ДЛЯ МОТИВАЦІЇ УЧНІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ

«Ти можеш!» - повинен нагадувати вчитель учневі.

«Він може!» - повинен нагадувати колектив.

«Я можу!» - повинен повірити в себе учень.

В. Шаталов

Відповідно до Державного стандарту базової середньої освіти метою математичної освітньої галузі є розвиток особистості учня через формування математичної компетентності у взаємозв'язку з іншими ключовими компетентностями для успішної освітньої та подальшої професійної діяльності впродовж життя, що передбачає засвоєння системи знань, удосконалення вміння розв'язувати математичні та практичні задачі; розвиток логічного мислення та психічних властивостей особистості; розуміння можливостей застосування математики в особистому та суспільному житті.

Проте, серйозну тривогу викликає базовий рівень математичних знань українських школярів. Аналіз результатів виконання завдань сертифікаційної

роботи, представлених у Офіційному звіті Українського центру оцінювання якості освіти, показав, що навіть завдання для перевірки рівня сформованості основних навичок й умінь та застосування їх під час розв’язування стандартних задач викликають труднощі в учасників / учасниць. Кількість таких завдань становила дві третини від загальної кількості завдань сертифікаційної роботи. Статистичні характеристики результатів тестування з математики наведено в табл. 1.

Таблиця 1 – Характеристики результатів тестування з математики

Назва характеристики	Кількісне значення
Вибірка	13010
Максимально можливий бал	32
Максимально набраний бал	32*
Середнє	11,68
Мода	6
Медіана	9

* – отримало 159 учасників

Багатьом дітям математика дається складно, особливо коли вони не мають достатніх мотивів для вивчення цього предмета або коли їхні мотиви не дуже сильні. Це одна з ключових причин відставання багатьох школярів у математиці. Створення ситуацій успіху може бути дуже ефективним засобом для мотивації учнів на уроках математики. Видатний педагог Василь Сухомлинський стверджував: "Перша заповідь виховання – дати дітям почуття власної гідності. У наших школах не повинно бути нещасливих дітей, душу яких гнітить думка, що вони ні на що не здібні. Успіх у навчанні – єдине джерело внутрішніх сил дитини, які породжують енергію для переборення труднощів, бажання вчитися".

У своїй педагогічній діяльності вчителі повинні постійно наголошувати юним здобувачам освіти, що успіх вимагає бажання, праці, старанності, навчання, наполегливості та впевненості у собі. Для того, щоб забезпечити успішну ситуацію для дитини на уроці, корисним буде використання наступних педагогічних прийомів:

Досягнення малих цілей: складні завдання потрібно розбити на менші частини, щоб дати учням можливість досягти успіху поступово. Наприклад, якщо ми вчимо новий матеріал, завжди потрібно розпочинати з простіших завдань, щоб дати учням впевненість у своїх здібностях, а потім поступово підвищувати рівень складності.

Підкріплення позитивних результатів: постійно потрібно підкреслювати успіхи учнів і хвалити їх за досягнення. Корисними будуть визначення типу «Добре зроблено!», «Я пишаюся тим, як ти сьогодні працював!», «Я з тобою цілком і повністю згодна», «Я щаслива бачити таку твою роботу», «Я знала, що ти можеш зробити це», «Я вірю в тебе!» або іншими позитивними коментарями. Учні мотивуються, коли вони бачать, що їхні зусилля призводять до успіху.

Індивідуальний підхід: педагог – це не лише вчитель, але й чуйний знавець дитячих душ. Тому намагаюся розуміти потреби кожного учня і створити для кожного з них ситуацію успіху. Це може бути надання додаткової підтримки

або використання різних методів навчання в залежності від індивідуальних здібностей.

Стимулювання здорової конкуренції: створюю атмосферу, де учні можуть змагатися один з одним на основі своїх власних досягнень. Наприклад, використовую турніри з розв'язання математичних завдань, створюю завдання з використанням онлайн сервісу Kahoot (учні бачать свій рейтинг і це надзвичайно стимулює їхню активність), створюю вебквести за допомогою платформи Всеосвіта.

Застосування позитивних прикладів: час від часу подаю учням приклади успіху в математиці, які демонструють, що інші люди досягли успіху в цій галузі завдяки своїм зусиллям і наполегливості.

Стимулювання самостійності: надаю учням можливість розв'язувати завдання самостійно, навіть якщо вони зустрічаються з труднощами. Підтримую їх і надихаю на самостійність у розв'язанні проблем. Якщо учень відчуває підтримку вчителя, а також інших учнів класу, він намагається докласти максимум зусиль, щоб виконати поставлене перед ним завдання.

Формування позитивного середовища: На уроці постійно панує атмосфера довіри, підтримки та взаєморозуміння в класі. Кожного разу наголошую учням про важливість помилок як частини навчального процесу і надаю учням можливість вчитися з них, а не боятися їх. Жодна дитина з класу не боїться вийти до дошки, не боїться зробити помилку, тому що знає, всі інші учні допоможуть їй, і в жодному разі не буде насмішок та негативної критики ні з сторони вчителя ні зі сторони однокласників.

Створення зв'язку з реальним життям: постійно показую учням, як математика застосовується у реальних ситуаціях. Це можуть бути приклади з фінансів, науки, інженерії тощо. Зробивши математику більш конкретною і прикладною, з'являється можливість створити для учнів ситуацію успіху, показавши, як їхні знання можуть бути корисними у реальному житті.

Створення можливостей для співпраці: час від часу організовую групові проекти або завдання, які сприяють співпраці та обміну ідеями між учнями. Колективна робота стимулює учнів до активного навчання та взаємного навчання. Успіх при виконанні завдань стає потужним джерелом внутрішніх сил в учнів, яке генерує енергію для подолання труднощів та підтримує бажання навчатися. Це спонукає досягати успіху у власній діяльності. Головне, щоб школяр відчував радість і задоволення від вивчення нового матеріалу. При цьому потрібно пам'ятати, що завжди має бути підтримка вчителя. Як показує особиста практика, створення ситуації успіху породжує радість в учнів і в душі кожного вчителя. Я переконана, що всі вчителі докладуть максимум зусиль, щоб непрості завдання реформування середньої освіти успішно реалізувати, і щоб їхні вихованці мали ключові компетентності, які «здатні забезпечити їм особисту реалізацію та життєвий успіх протягом усього життя».

Список літератури:

1. Державний стандарт базової середньої освіти
2. Концепція «Нова українська школа»
3. Офіційний звіт про проведення НМТ у 2023 році [Електронний ресурс].

4. Сухомлинський В.О. Серце віддаю дітям; за наук. ред. Ольги Сухомлинської. Харків: Акта, 2012. 545 с.

Михайло Надич, здобувач фахової передвищої освіти 4 курсу

Олена Монастирська, викладач-методист

Красноградського педагогічного фахового коледжу

КЗ «ХГПА» ХОР

м. Красноград, Харківська обл.

МЕТОД ПРОЄКТІВ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Нова парадигма та методологія освіти потребують підвищення якості професійної підготовки, ознакою якої є здатність особистості швидко орієнтуватися й гідно діяти у сучасному соціокультурному середовищі [1]. У сучасному світі зростають вимоги до особистості, її мобільності, ініціативності, здатності до самовизначення та самореалізації, усвідомленості цінності буття. Формування і розвиток цих якостей починається у закладі загальної середньої освіти. У нинішніх реаліях одним із недоліків української освіти є її інформаційний характер. Звідси – перевантаження шкільних курсів теоретичною навчальною інформацією, а отже, зменшення її практичної частини. Державний стандарт базової та повної загальної середньої освіти України основними підходами до навчання визначає компетентнісний, діяльнісний та особистісно орієнтований. Переорієнтація освіти потребує впровадження нових методів навчальної, пізнавальної, комунікативної та практичної діяльності. Діяльнісний підхід забезпечує особистісно орієнтоване навчання компетентнісного спрямування. Особливу роль у цьому відіграють навчальні проєкти. Нагальною вимогою часу стає подальша розбудова концептуально-методологічного та організаційно-практичного забезпечення особистісно орієнтованого навчання та виховання на прикладі проєктних учнівських досліджень [2].

Одним із системоутворюючих підходів, який дозволяє формувати особистість сучасного учня, є проєктна діяльність, яку можна розглядати як самостійну структурну одиницю освітнього процесу. Проєктна діяльність особистості, що необхідна суспільству майбутнього і сьогоденню, виробляється у процесі виконання проєктів. Проєктна діяльність дозволяє здобувачам освіти: вивчати не тільки засоби, але й способи конкретної діяльності; розвивати пізнавальні навички та вміння самостійно конструювати свої знання; критично та творчо мислити; розвивати вміння орієнтуватися в інформаційному просторі; організувати змістовне дозвілля.

Для того, щоб зрозуміти сутність проєктної діяльності, необхідно знати, що проєктування є виміром культури, яка розглядається в якості основи гармонійної взаємодії людини з природою, суспільством, світом. Проєктність пронизує всі галузі нашого життя і стає значною вирішальною рисою мислення сучасних здобувачів освіти. Саме проєктність є однією із найважливіших ознак

сучасної культури, пов'язаної з творчою діяльністю людини, з наукою, мистецтвом, психологією тощо.

Процес створення проєкту має назву – проєктування. Проєктна діяльність – це процес створення нового, раніше не існуючого об'єкта, процес пошуку всебічно узгоджених складних рішень та створення і розвиток деяких об'єктів. Проєктування завжди направлене на створення об'єктивно і суб'єктивно нового цінного продукту, який потім втілюється в реальне життя [2].

Проєктна діяльність розглядається як частина навчальної діяльності, що включає ціннісно-орієнтаційну, перетворюючу, творчу та практичну діяльності. Проєктна діяльність – це така діяльність, при якій під керівництвом та за підтримки вчителя здійснюється активна творча самодіяльність здобувачів освіти у процесі навчання. Виконання учнівських проєктів – це складна самостійна діяльність здобувачів освіти під керівництвом педагога. Позиція вчителя під час реалізації методу проєкту на практиці переходить із носія готових знань до перетворення в організатора пізнавальної, дослідницької діяльності здобувачів освіти. Організуючи проєктну діяльність здобувачів освіти в умовах сучасного закладу загальної середньої освіти, вчитель повинен досконало знати основи проєктної технології та дотримуватися вимог щодо виконання, оцінювання і захисту учнівських проєктів. [2].

Робота над проєктом – практика особистісно орієнтовного навчання, коли у процесі конкретної праці учня на основі його вільного вибору, з урахуванням його інтересів, отримується конкретний результат. Головним девізом проєктної діяльності здобувача освіти є: «Все, що я пізнаю, я знаю для чого це мені треба і де я можу ці знання застосовувати». Проєктування орієнтовані перш за все на самостійну діяльність учнів: індивідуальну, парну або групову, яку учні виконують упродовж визначеного відрізка часу. Технологія проєктування мотивує до розв'язання учнем (або групою) якої-небудь проблеми, яка передбачає, з одного боку, використання різноманітних методів, засобів навчання, а з другого – інтегрування знань, умінь з різних галузей науки, техніки, творчості. З боку педагога проєктна технологія передбачає використання ним сукупності дослідницьких, пошукових, творчих за своєю суттю методів, прийомів, засобів. Метою проєктування для вчителя є створення таких умов під час освітнього процесу, за яких його результатом є індивідуальний досвід проєктної діяльності здобувача освіти, його продуктивна діяльність [3].

Отже, під час застосування проєктної технології вирішується ціла низка різнорівневих дидактичних, виховних, розвивальних завдань, а саме: розвиваються пізнавальні навички здобувачів освіти; формуються вміння самостійно конструювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі; активно розвивається критичне мислення, сфера комунікації.

Критерії та показники володіння педагогом проєктною діяльністю:

1. Когнітивні:

- знання способів проєктної діяльності;
- адекватне уявлення про проєктну діяльність;
- усвідомлення важливості проєктної діяльності для освітнього процесу;
- усвідомлення мети і завдань проєктної діяльності;
- знання вимог до процесу проєктування і до його кінцевих результатів;

– знання методичних засобів навчання здобувачів освіти основам проєктної діяльності;

– усвідомлення сутності та значення педагогічного проєктування його ролі в підвищенні педагогічної компетентності.

2. Технологічні:

– володіння методикою проєктування;

– наявність навичок проєктування освітнього процесу;

– уміння застосовувати традиційні та інноваційні методи проєктування;

– сформованість навичок дослідницької діяльності;

– розвиненість комунікативних навичок, що дозволяють досліджувати, моделювати, прогнозувати, реалізовувати процес спілкування в різних соціальних і вікових групах;

– уміння проєктувати власне професійне та особистісне зростання.

3. Особистісні: уміння використовувати проєктне бачення в побуті; проєктно-технологічне та системне мислення [4].

Слід зацентувати увагу на вимогах до організації проєктної діяльності:

1. Наявність значущої у дослідницькому, творчому плані проблеми (завдання), що потребує інтегрованих знань, дослідницького пошуку для її розв'язання.

2. Практична, теоретична, пізнавальна значущість передбачуваних результатів.

3. Самостійна (індивідуальна, парна, групова) діяльність здобувачів освіти.

4. Структурування змістової частини проєкту (із зазначенням поетапних результатів).

5. Використання дослідницьких методів: визначення проблеми досліджуваних завдань, що впливають з неї, висування гіпотези їх розв'язання, обговорення методів дослідження, оформлення кінцевих результатів, аналіз отриманих даних, підведення підсумків, коригування, висновки.

Отже, метод проєктів та проєктні технології організації освітнього процесу сприяють створенню ситуацій, у яких здобувачі освіти вчаться усвідомлювати власні дії, вирішувати проблеми, долати перешкоди. Проєктна діяльність забезпечує розвиток критичного мислення, формує компетентності дослідника, сприяє кращій соціалізації особистості. Проєктна діяльність в освітньому просторі – це спосіб допомогти здобувачам освіти стати новаторами, навчитися жити у реальному швидкозмінному світі, вміти реагувати на зміни, бути творчою особистістю. Виходячи з цього, метод проєктів дозволяє учасникам освітнього процесу перейти до суб'єкт-суб'єктних відносин, сприяє самостійній цілеспрямованій, умотивованій і результативній діяльності здобувачів освіти.

Список літератури:

1. Косогова О. О. Метод проєктів у практиці сучасної школи : посіб. для педагогів. Харків: Ранок, 2009. 144 с.

2. Марченко Т. Проєктна діяльність як засіб формування компетентностей в учнів початкової школи. *Початкова школа*. 2017. № 7. С. 44-46.

3. Пономарьова Г.Ф. Проектна технологія. Нові педагогічні технології: навчально-метод. посібник. Харків: Вид-ць СПД-ФО Захаренко В. В., 2013. С.192-199.

4. Цікавий хендмейд: використання методу проєктів на уроках трудового навчання. *Трудове навчання*. 2020. № 4. С. 33-58.

Вікторія Семикоз, учитель

Олена Мерзлікіна, учитель

Марина Тімко, учитель

*Комунальний заклад «Куп'янська спеціальна школа» Харківської обласної ради
м. Куп'янськ, Харківська обл.*

КОРЕКЦІЙНА РОБОТА З ДІТЬМИ, ЩО МАЮТЬ НЕДІАГНОСТОВАНІ ПРОЯВИ РОЗЛАДУ ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ

Більшість людей нині не раз зустрічали когось із розладом дефіциту уваги та гіперактивності (далі – РДУГ), подеколи не розуміючи суть цього розладу. Багато хто досі й гадки не має, яким складним і серйозним є цей розлад, як не знає й про те, який величезний стрибок у його розумінні та лікуванні зробила наука за останні роки. Розуміння РДУГ серед широкого загалу зазвичай або хибне, або оповите низкою стереотипів, що завдає шкоди мільйонам людей, які через це не звертаються по допомогу або не знають, яка саме допомога їм потрібна. Недостатня інформованість громадськості й досі залишається найстрашнішим ворогом РДУГ [3].

РДУГ нині є актуальною проблемою у зв'язку з високою поширеністю серед дітей. В Україні наразі триває створення системи комплексної підтримки дітей із РДУГ – від вчасної діагностики й необхідного медичного супроводу до психологічної допомоги та забезпечення належних умов для навчання [3]. Також помічено, що РДУГ частіше діагностується серед хлопчиків, ніж серед дівчаток. «Деякі дослідники стверджують, ніби хлопчики гіперактивні частіше за дівчат (у співвідношенні 4:1). Це не так. Гіперактивність у рівній мірі виявляють як у хлопчиків, так й у дівчаток. Відрізняє їх лише міра вираженості різних симптомів. У хлопчиків гіперактивний розлад найчастіше виявляється в моторній (руховій) гіперактивності, а у дівчаток найбільш помітною є підвищена балакучість, неуважність та емоційна нестійкість» [2].

Існує хибна думка, що дефіцит уваги є проблемою стосунків між батьками та дітьми, та цей діагноз встановлюється дитині через недостатню увагу її батьків. Але в сучасному науковому розумінні РДУГ – є біологічно обумовленим розладом розвитку самоконтролю, зумовлений недостатньо ефективним функціонуванням певних зон головного мозку, які відповідають за функцію контролю над поведінкою – дослідження показують, що у дітей із РДУГ «виконавчі» функції лобної кори головного мозку дозрівають дещо повільніше, ніж у ровесників <https://k-s.org.ua/resources/mh-academy/adhd/>. Основна причина РДУГ – порушення дофамінової та норадреналінової систем передачі нервового імпульсу в лобно-базальних відділах головного мозку. Це спричиняє недостатність гальмівних механізмів, низьку вольову здатність

контролювати поведінку, неуважність та підвищену рухливість [7]. Термін «Дефіцит уваги» вживається як позначення хронічного стану у дитини, що характеризується проблемами концентрації уваги та труднощами у фіксації, додатково стан дитини може доповнюватися гіперактивністю.

Безперечно, РДУГ є станом, який має негативний вплив на спроможність дитини навчатися через низький рівень концентрації, слабку пам'ять та надмірну рухову активність під час навчальних занять. Тому задачею педагога у навчанні та вихованні дітей з РДУГ є організація зручного навчального простору та визначення сильних та слабких сторін (властивостей) дитини. Дітям із РДУГ, як і іншим, необхідні рамки, режим, правила і вимоги. Проте це має бути побудовано у спосіб, який враховує їхні фізіологічні особливості. І що їм точно не потрібно – це індивідуальне чи домашнє навчання [7].

Якщо дитина на уроках часто відволікається, “ловить гав”, займається сторонніми справами, постійно рухається, можливо, це не особливість характеру, а все ж таки прояви синдрому. Відсоток дітей з недіагностованим РДУГ досить великий саме через те, що батьки не хочуть, або не можуть прийняти свою дитину, як недосконалу, і бачать у ній проблемний характер, який проявляється у лінощах, нездатності підтримувати порядок у кімнаті та власних речах, надмірною балакучістю, низькими досягненнями в навчанні. Часто батьки не помічають й інших проблем, пояснюючи їх тим, що дитина набігалася, передивилася мультфільмів, поїла солодкого, тощо і, як результат, маємо проблеми із засинанням, гіперфіксацію та ступор, які змінюють одне одного, заважаючи дитині жити повноцінним життям. Але це зовсім не є проявами «складного» характеру, лінощів, надмірною втомою, або перенапруженням, адже показники нейротипової людини під час магнітно-резонансної томографії суттєво відрізняються від людини з РДУГ кількістю задіяних зон при роботі мозку. Це не впливає на розумову здатність, але перешкоджає каналам сприймання інформації повноцінно працювати.

Професійний обов'язок кожного вчителя – бачити насамперед особистість дитини, якнайточніше знати її пізнавальні здібності, ставлення до навчання, щоб його індивідуалізувати, а отже, «дійти» до кожного учня [4]. Задача корекційного педагога – не встановити діагноз дитині, а при щонайменших проявах, схожих на симптоми діагнозу, створити атмосферу освітнього середовища, яка полегшить стан тривожності, заспокоїть дитину, знизить зайву активність і зможе зацікавити та спонукати до продуктивного навчання. Багато вчених-педагогів вказували в різні часи на необхідність такого підходу. Наприклад, В.О. Сухомлинський вважав, що у навчанні дітей «потрібні особливі заходи, необхідний тонкий, делікатний індивідуальний підхід» [5].

Нині все більше дорослих людей розуміють, що в дитинстві мали недіагностований РДУГ, та через це мають проблеми в соціальних взаємовідносинах, міжособистісних стосунках та у сфері роботи, адже взаємодія з людьми ускладнюється через особливості поведінки.

З психолого-педагогічної точки зору портрет учня з розладом дефіциту уваги – це дитина, яка «літає у хмарах», «ракує гав», відволікається від роботи, але це не привід сварити цю дитину, це привід допомогти їй справитися зі своїм станом, знайти спокій під час виконання «особливого» завдання, підбраного педагогом з урахуванням інтересів та творчих проявів учня.

У таких дітей є свої плюси, такі як, наприклад, гіперфокус, адже якщо педагог зуміє зацікавити дитину якоюсь темою, дитина зануриться у її вивчення та здивує результатами своїх пізнавальних можливостей. Також дитина може мати схильності до аналізу, вміти робити прогнозування ситуації через відгалуження уваги на деталі об'єкта, адже міркувальні фільтри у дитини працюють дещо по іншому. Потрібно пам'ятати, що мозок будь-якої людини полюбляє отримувати порції ендорфіну, у вираженні заохочення за виконану роботу, а мозок дитини з розладом дефіциту уваги потребує «швидкого» ендорфіну, на отримання якого потрібно затратити менше енергії та отримати швидкий результат, який задовільнить цю потребу, тому такі діти мають схильність до проявів креативу та нестандартного мислення.

Основне правило вчителя – це спонукання учня з проявами РДУГ до роботи «тут і зараз»! Адже дитина, яка зацікавилася, не зможе довго очікувати на отримання знань, тому засвоєння нової інформації повинно мати структуру «Інтрига – Відкриття», інакше дитина швидко втратить інтерес та переключить свою увагу на інші справи. Також педагогу потрібно пам'ятати, що монотонна, навіть найпростіша робота може викликати ступор та неприємні враження, що потягне за собою прокрастинацію та збільшить рівень тривожності. Тому, ще одне, не менш важливе правило при організації освітнього простору для таких учнів – чіткі рамки часу, щоб дитина відчувала важливість роботи, яку виконує.

Отже, педагог повинен навчитися відчувати настрій учнів та мати у своєму педагогічному «арсеналі» вправи для швидкого подолання тривожних станів, а також вправи для отримання швидких результатів, таких, як міні-проекти, евристичні, пошукові, творчі завдання, тощо. Педагогічна увага буде особливо цінною для дітей, які не мають медичного діагнозу, але мають прояви РДУГ, адже все, чого потребує така дитина – це допомога у самоорганізації та постійне спонукання до творчої і пізнавальної активності.

«Педагогічна Любов до дітей є всемогутня енергія освітнього простору, який без цієї Любові не стане освітнім. У школі має бути хоч один учитель, який любить дітей і якого люблять діти, і він певною мірою зможе нейтралізувати ту негативну еманацию, якою заповнюється простір, де немає Любові» [1].

Список літератури:

1. Амонашвілі Ш.О./ Як любити дітей? Хмельницький, 2011.
2. Беляєва О. Е., Кирилова О. О., /Гіперактивна дитина. Основа, 2018.
3. Едвард Гелловелл, Джон Рейті. / РДУГ: перезавантаження. Ефективні стратегії для повноцінного життя з розладом дефіциту уваги та гіперактивності в дітей і дорослих. Yakaboo Publishing, 2022.
4. Савченко О. Я. / Дидактика початкової освіти: підручник. Грамота, 2012.
5. Сухомлинський В.О. / Серце віддаю дітям. Київ, 1987.
6. Сухомлинська О.В. / Школа Сухомлинського у Павлиші – погляд крізь призму часу. Науково-популярне видання. К. : Педагогічна думка, 2013.
7. Розлад дефіциту уваги та гіперактивності: що потрібно знати батькам і вчителям. Спосіб доступу URL: <https://nus.org.ua/view/rozlad-defitsytu-uvagy-ta-giperaktyvnosti-shho-potribno-znaty-batkam-i-vchytelyam/> 09.10.20219

8. “Незручні” діти: роль учителів та школи в допомозі дітям з гіперактивністю. Спосіб доступу URL: <https://nus.org.ua/articles/nezruchni-dity-rol-uchyteliv-ta-shkoly-v-dopomozi-dityam-z-giperaktyvnistyu/> 13.08.2021

ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ

Давид Вялов, учень 8-А класу
Ірина Бездітко, учитель математики
Ліцей 16
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.

ДОСЛІДЖЕННЯ НЕОБХІДНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МАТЕМАТИКИ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ

Математика – це фундаментальна наука, яка виникла до часів нашої ери. Математика є однією з найпоширеніших наук: її вивчають у всьому світі, у різноманітних навчальних закладах. Найголовнішим є те, що математика – це наука, яка використовується завжди в житті людей різного віку: дітей, підлітків, дорослих. Без неї неможливо уявити наше звичайне повсякденне життя під час процесу навчання, роботи, шопінгу тощо. Навіть виконання таких процесів, як перегляд прогнозу погоди або будь-якого повідомлення в якомусь месенджері, приготування страв і перегляд телевізійних новин не обійдеться без використання математики.

Усім людям доводиться використовувати математику протягом усього свого життя. Скоріш за все, не існувало б сучасного суспільства на Землі, якщо не було б математики, оскільки завдяки ній наш світ зміг дійти до розвитку усіх технологій, які вже існують у всьому світі на даний момент. Такий висновок зроблений на основі того, що дуже велика кількість різних дій потребують чіткого алгоритму та виконання певних інструкцій.

Вивчення математики не лише необхідне, навіть для звичайного повноцінного людського життя, але й для покращення функціоналу мозку людини, що дозволяє використовувати логіку з набагато більшою ефективністю. Це було доведено дослідженням, проведеним доктором зі Стенфордського університету Танею Еванс та її колегами. В її дослідженні було продемонстровано, що ті діти, які гарно знають математику, мають можливість краще залучати різні ділянки мозку. Для виконання цього дослідження було взято 43 дитини, віком від 8 до 14 років. Протягом певного періоду дітям надавали для виконання тести різних типів, які були пов'язані зі завданнями на читання, пам'ять, знання математики й перевірку IQ. Після цього виконувалося сканування мозку дітей, коли вони перебували в стані спокою. Було визначено 3 області мозку, які передбачають покращення вивчення математики: задню тім'яну кору, вентро-скронеvu потиличну кору та префронтальну кору. Крім того, Еванс виявила, що зв'язки між цими трьома областями мають дуже велике значення. Дослідники виявили, що успіхи в математиці пов'язані з тим, наскільки гарно ці області формують зв'язки між собою. Одним з найголовніших висновків цього дослідження було те, що якщо знати, як влаштований мозок дітей, то можна навіть покращити їхні здібності до успішного вивчення математики [1].

Те, як області можуть бути пов'язані і які з них передбачають покращення вивчення математики представлено на рис. 1.

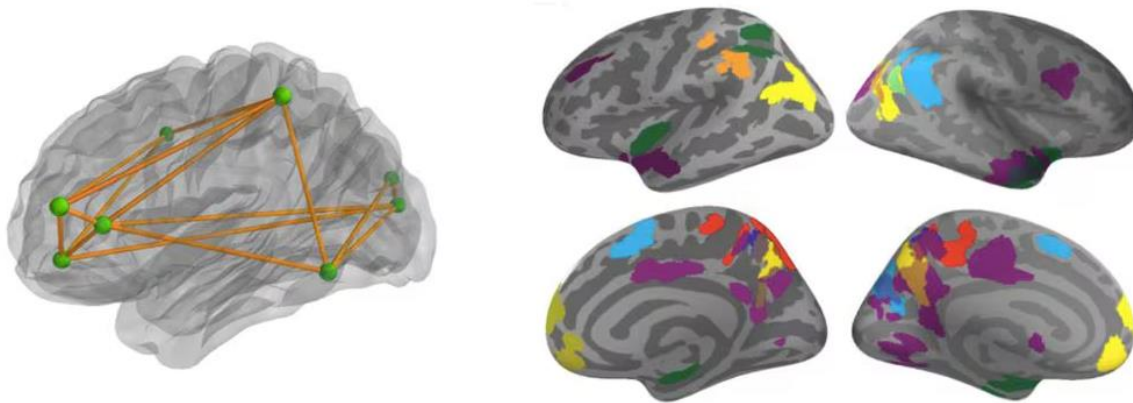


Рисунок 1 – Дані досліджень

Окрім того, також було проведене ще одне дуже важливе дослідження науковцями та дослідниками в Оксфордському університеті, яке було також пов'язане із впливом математики на людський мозок. Це дослідження дало можливість показати, що підлітки, які кидають вивчення математики у 16-річному віці, мають доволі негативні наслідки для когнітивного розвитку, порівняно з тими, хто ж продовжує в цьому самому віці вивчення математики. Для проведення цього дослідження брали участь більше, ніж 130 студентів, віком від 14-ти до 18-ти років. Студентів, яким було більше 16-ти років, запитали, чи кинули вони вивчення математики. А молодших учасників віком до 16-ти років запитували з приводу того, чи планують вони у майбутньому перестати вивчати математику. Вчені на основі концентрації хімічних речовин у мозку кожного студента змогли виявити тих, хто кинув вивчення математики до 16-ти років і хто продовжував вивчати її після шістнадцятиріччя. У тих, хто кинув вивчення математики у підлітковому віці, було спостережено зменшення гамма-аміномасляної кислоти, хімічної речовини, яка має дуже важливе значення для можливості змінення мозку під впливом нового досвіду та встановлення нових нейронних зв'язків. Це зменшення гамма-аміномасляної кислоти було виявлено в тій ділянці мозку, яка підтримує здібності вирішувати проблеми, вивчати математику, навчатися, а також впливає на пам'ять. Професор з Оксфордського університету Рой Коен Кадош, який брав участь у цьому дослідженні, підтвердив, що є велика різниця в розумових здібностях між тими підлітками, які кинули вивчення математики у шістнадцятирічному віці та тими, хто продовжив вивчення цієї науки в цьому ж віці. Припинення вивчення математики в такому віці має доволі негативні наслідки для розумової роботи мозку [2].

Схема дослідження представлена на рис. 2. На даному зображенні показано поведінкову характеристику на основі GABA для визначення того, чи вистачає студенту математичної освіти на даний момент. У цілому, результати поведінкової характеристики показали гірші результати тих студентів, які кинули вивчення математики у шістнадцятирічному віці, на відміну від тих підлітків, які продовжили вивчення математичної науки у цьому віці.

Крім того, можна побачити на даних діаграмах, що ті студенти, які не кинули вивчення математики у шістнадцятиріччі, краще справляються з математичними розрахунками (діаграма 'А'), на відміну від інших.

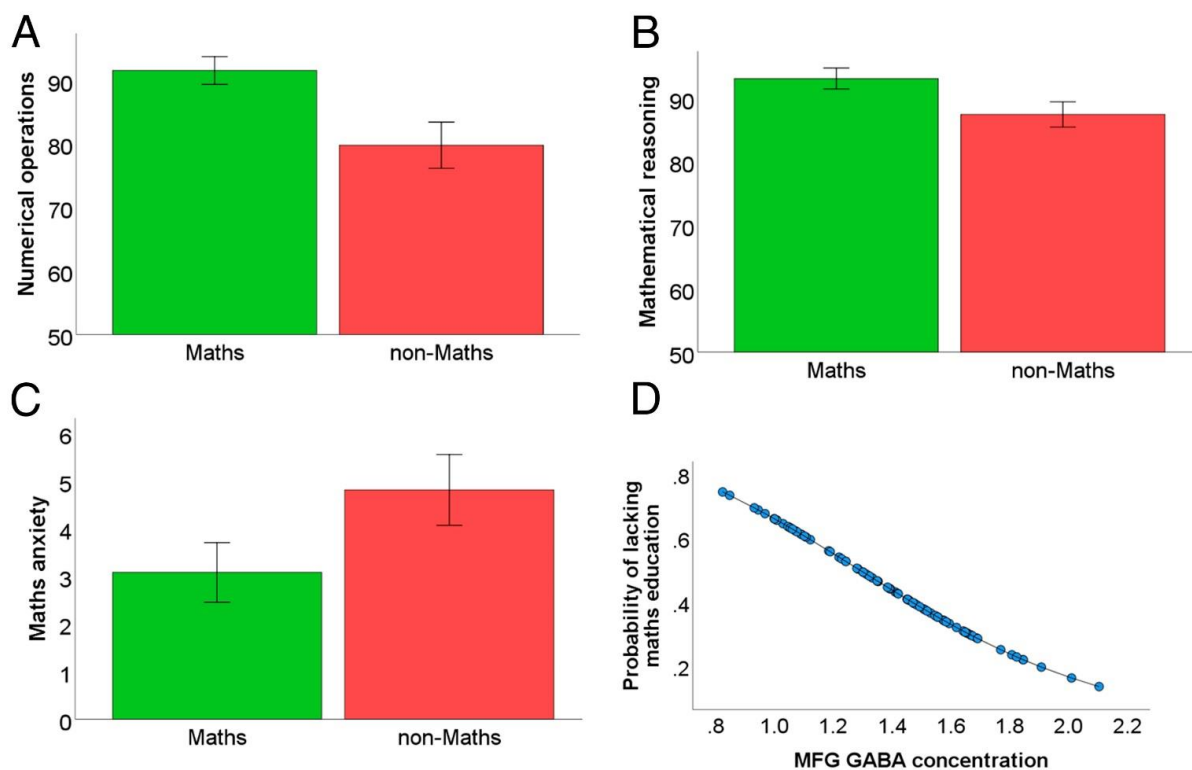


Рисунок 2 – Схема досліджень

Також показано, що ті учні, які не кинули вивчення математичної науки у шістнадцятирічному віці, мають кращу здібність до математичних міркувань, що в свою чергу є важливим методом вирішування проблем (діаграма 'B'). Також сильно важливою проблемою є те, що ті підлітки, які перестали вивчати математику в шістнадцять років, мають більшу математичну фобію. Математична фобія – це відчуття тривоги, яка проявляється під час розв'язання різноманітних проблем, які також пов'язані з математикою (діаграма 'C'). Ще треба додати, що ті студенти, які не кинули вивчення математики у шістнадцять років, мають менші проблеми зі концентрацією на відміну від тих, хто кинув здобувати математичну освіту у шістнадцять років (діаграма "D") [2].

Окрім усіх цих вищезазначених важливих досліджень, в яких розповідається про важливість вивчення математики для людей, також є багато інших дослідів, які були проведені з метою визначення впливу математики на різноманітні людські навички, пам'ять тощо. Наприклад, одне з досліджень журналу Nature Neuroscience чітко підтверджує судження про те, що вивчення математики та вирішення різних математичних задач сприяє тому, що у дітей починає покращуватися пам'ять. Крім цього, ще було доведено, що у дітей під час цього розвивається й допитливість. Допитливість у навчанні є однією з важливих складових чудового навчання. Наприклад, якщо дитина матиме допитливість тільки до одного шкільного предмета, то вона намагатиметься вивчати його по максимуму, читаючи та запам'ятовуючи всю цікаву інформацію по кожній темі. Вона матиме велике бажання для вивчення нової інформації, що сприятиме лише дуже позитивним результатам у галузі навчання й отриманні нових безцінних знань. Це дає змогу дитині мати чудову можливість у майбутньому за допомогою своїх знань, які містяться в її голові, вступити до найкращого вищого навчального закладу, оскільки допитливість у навчанні може побороти будь що: лінь, апатію до здобуття нових знань у різних науках, тощо. Більш того, можна сказати, що вивчення математики сильно

допомагає під час навчання й допомагає добре розуміти інші предмети також, оскільки багато речей у нашому світі засновано саме на математичних законах. Як вже було згадано, вивчення математики сприяє розвитку пам'яті, уваги та концентрації. Відповідно, завдяки розвитку цих важливих навичок, дитина зможе навчатися краще та більш захоплено. Зрозуміло, що й дорослі люди, маючи гарні пам'ять, увагу та концентрацію, зможуть навчатися швидше, що зможе сприяти навіть знаходженню гарної та високооплачуваної роботи, що є дуже актуальним та важливим фактором для повноцінного та комфортного життя у наш час [3].

Загалом, можна прийти до висновку, що вивчення математики може мати великий, а крім цього й важливий вплив на життя людини, що може його істотно покращувати. Математика розвиває мозок людини, розвиває такі важливі навички, як пам'ять, концентрацію, увагу. Вивчення математики сприяє розвитку допитливості, що так само сприяє і покращенню навчання. Люди, які вивчали математику протягом всього підліткового віку, мають кращу здібність до математичних міркувань і, відповідно, це допомагає вирішенню виникаючих проблем у повсякденному житті, що є важливим фактором для полегшення життя у дорослому віці. Математика дуже цікава та корисна під час вивчення. Треба розуміти, що математика - це не тільки шкільний предмет, але й частина нашого життя. Саме завдяки цій науці ми можемо зробити наше життя цікавішим та доступнішим [4].

Список літератури:

1. Brainiac // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.bostonglobe.com/ideas/2015/09/17/this-your-brain-math/WMrjRMIyyBmtJCLhb5m2FM/story.html>
2. The impact of a lack of mathematical education on brain development and future attainment // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.pnas.org/doi/10.1073/pnas.2013155118>
3. Hippocampal-neocortical functional reorganization underlies children's cognitive development // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.nature.com/articles/nn.3788>
4. Для чого потрібна математика в житті та як пояснити це дитині? // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.mathema.me/batky/matematyka-v-zhytti-yudyny/>

*Максим Гера, учень
Вараський ліцей №6
м. Вараш, Рівненська обл.*

МАЙБУТНЄ ЕНЕРГОГЕНЕРУВАННЯ: ТЕРМОЯДЕРНІ РЕАКТОРИ

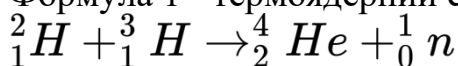
Майбутнє енергогенерування – майбутнє людства, оскільки людям потрібна енергія, щоб жити, обмінюватись інформацією, підтримувати здоров'я, безпеку, підкорювати космос, глибини океанів, ... Тому дуже важливо

знайти повністю екологічний, достатньо ефективний, безпечний спосіб її добування. І таким способом є термоядерна енергетика.

Зараз багато вчених зацікавлені у використанні термоядерної реакції в цілях генерації електричної енергії, багато з них працюють на створення термоядерного реактору.

Термоядерна реакція - різновид ядерної реакції, при якій легкі атомні ядра об'єднуються в більш важкі. Назва «термоядерні реакції» відображає, що ці реакції йдуть при високих температурах ($T > 10^8$ K), щоб кінетична енергія ядер була достатньо високою, щоб їм зблизитися до відстаней $\approx 10^{-15}$ м, бо на них діє кулонівське відштовхування, яке потрібно подолати. Проте, якщо ми порівняємо суми мас елементів до і після реакції, то ми виявимо що остання трішки менша. Оскільки деяку масу під час протікання реакції було втрачено, то за знаменитою формулою Ейнштейна $E=mc^2$ було вивільнено велику кількість енергії. І оскільки квадрат швидкості світла має дуже велике значення, то при відносно малих втратах маси вивільняється надзвичайно велика кількість енергії.

Формула 1 - термоядерний синтез тритію і дейтерію



В реакціях синтезу виділяється значно більше енергії в розрахунку на один нуклон, ніж в реакціях ділення. При реакції (фото 1 і формула 1) виділяється 17,6 МеВ, тобто на один нуклон ця енергія дорівнює $\frac{17,6}{5}$ МеВ = 3,5 МеВ. А в реакції ділення урану-235: $\frac{200}{235}$ МеВ = 0,85 МеВ, що близько в 4 рази менше, ніж в термоядерній реакції синтезу дейтерію і тритію, наведеній вище.

Термоядерні реакції синтезу відбуваються в плазмі. Плазмою (точніше, газовою плазмою про яку буде йтися далі) називають суміш електронів, іонів та нейтральних частинок (атомів і молекул), яка є в цілому квазінейтральною. Квазінейтральність означає електронейтральність у середньому за достатньо великі проміжки часу і на достатньо великих просторових масштабах. Цим плазма відрізняється від іонізованого газу. Плазму називають четвертим станом речовини разом з твердим, рідким та газоподібним.

Щоб речовина перейшла в стан плазми її потрібно іонізувати, а для іонізації потрібен високий тиск і висока температура, оскільки електрони повинні покинути ядра атомів.

Термоядерні реакції забезпечують зорі енергією, вони відбуваються в їхніх ядрах. На Сонці 98% енергії забезпечує протон-протонний цикл.

Люди захотіли опанувати енергію термоядерного синтезу, “побудувати зорю на Землі”. Дослідження в цій сфері почались ще в 50-х рр. минулого століття. Але з наведеної вище інформації слідує, що досягненню умов керованого термоядерного синтезу перешкоджають кілька проблем: по-перше, потрібно нагріти газ до дуже високої температури і під великим тиском, бо, як говорилося вище, це потрібно для створення плазми, в якій і проходить термоядерна реакція; по-друге, необхідно контролювати кількість реагуючих ядер протягом досить довгого часу; по-третє, кількість виділеної енергії має бути більше, ніж було витрачено для нагрівання і обмеження щільності газу. Наступна проблема - накопичення цієї енергії і перетворення її в електрику.

Також великою проблемою є створення установки в якій об'єднуються рішення всіх цих проблем, а не лише однієї.

Для опису основних перешкод у 1957 році британським фізиком Джоном Девідом Лоусоном була сформульована умова виникнення термоядерної реакції, що самопідтримується, названа в його честь - критерій Лоусона.

Фізичний запис критерію: $nt \geq L(T)$, де n — густина високотемпературної плазми; t — середній час утримання плазми в активній зоні реактора; $L(T)$ — коефіцієнт Лоусона, який залежить від температури.

Людство придумало кілька різних способів задовільнити цей критерій. Про кілька основних піде мова далі.

Існує 2 основних типи термоядерних реакторів засновані на принципі магнітного утримання плазми, це токамак і стеларатор.



Рисунок 1 – Будова токамаку

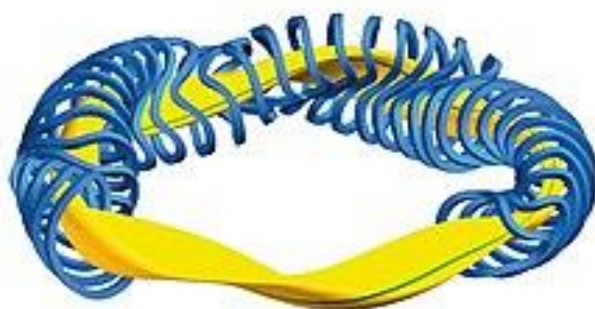


Рисунок 2 – Схема роботи стеларатору

Стеларатор (рис. 2) відрізняється від токамака (рис. 1) тим, що магнітне поле для ізоляції плазми від стін камери реактора повністю створюється зовнішніми котушками, що дозволяє використовувати цей реактор безперервно, оскільки в стелараторі плазму згортає в так званий “п’яний тор”, котушки мають специфічну форму і розташування, а в токамаці плазму згортає в ідеальний тор, або ж простішою мовою - бублик. Стеларатор має багато переваг перед токамаком, але саме токамак на теперішній час є більш прогресивним і планується що саме він стане першим термоядерним реактором в промисловості. Це пов’язане з тим що стеларатор складнішим у розробці. Також він хоча й виник в той самий час що й токамак, але до його розробки повернулись лише з виникненням потужних комп’ютерів(для розрахунку розташування магнітних котушок), тобто в 90-х рр. минулого століття.

Також не слід обминати інший тип реакторів - на інерційному утриманні. Хоча цей реактор створений лише для досліджень і він не придатний для промислового експлуатування в силу недоліків його роботи перед минулими двома типами; це був єдиний випадок, коли енергія, яку він виробив перевищила енергію, яка була на нього затрачена. Його суть полягає в тому, що на кулю розміром з горошину, яка складається із замороженої суміші дейтерію

та тритію, направляють лазери і за пару мільярдних секунд відбувається реакція. Основний недолік полягає у великій точності, щоб гранула попадала під дію лазерів рівномірно.

Основна причина чому такі реактори вважають екологічночистими - це те, що паливом є дейтерій і тритій, а продуктом реакції - гелій. Дейтерій добувається з важкої води звичайним електролізом, а тритій - опроміненням різних речовин нейтронами. Гелій - речовина, яка широко використовується в різних галузях і малопоширена на Землі, тобто відходи є корисними навіть.

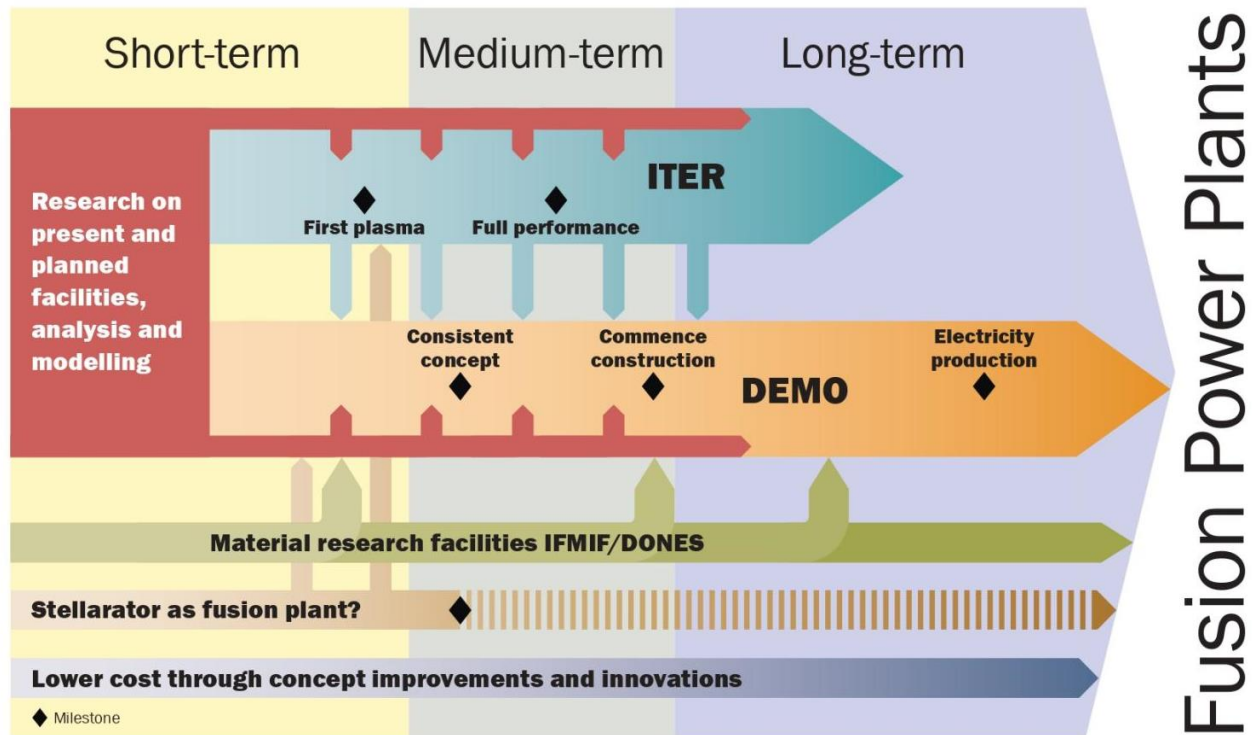


Рисунок 3 – Дорожня карта розроблена Eurofusion

Головною організацією, яка веде дослідження в галузі термоядерної енергетики і яка планує створити промислові термоядерні реактори - це Eurofusion. В неї є розроблена дорожня карта (рис. 3) – план для створення промислових термоядерних реакторів. Основні етапи:

1. Початок експлуатації ІТЕР і завершення концептуального дизайну DEMO(до 2030 р.);
2. Запалення плазми на ІТЕР й інженерне проектування DEMO(по досвіду ІТЕР)(2030-2040 рр.);
3. Плазмова і технологічна оптимізація ІТЕР та будівництво DEMO(після 2040р.).

Україна бере участь в Eurofusion, проте не бере безпосередню участь в проєкті ІТЕР.

На сьогоднішній день електроенергія має дуже важливий вплив. Зараз всі галузі повсякденного життя потребують її. Від покупки в магазині до дослідження космосу. Ми живемо в інформаційну епоху, а інформація добувається електроенергією, зберігається також нею, обробляється нею і застосовується також нею. Розвиток - це безпечний, екологічночистий, ефективний спосіб добування електроенергії. І цей спосіб - термоядерна енергетика.

Що ж принесе людству масове створення термоядерних електростанцій? Найперше – серйозне здешевлення електроенергії та екологічні переваги. Можна буде відмовитись від частини відновлюваних джерел електроенергії, таких як гідроелектростанції та вітряки. Перші руйнують екосистеми річок та струмків, а другі досить дорогі в обслуговуванні. Внаслідок суттєвого здешевлення електроенергії зменшиться значення невідновлюваних енергоресурсів таких як нафта та газ. А це означає, що певні автократичні країни зі значними запасами цих ресурсів втратять частину впливу на міжнародній арені та важелі для геополітичного шантажу, які перейдуть до країн, в яких буде розроблена технологія будівництва термоядерних реакторів. І Україна може стати такою державою. Побудова термоядерних реакторів, дослідження в цій галузі - це спосіб вивести нашу країну на новий рівень, рівень нового розвитку.

Список літератури:

1. Детлаф А.А., Яворський Б.М. Курс фізики. М., Вища школа, 1989, с. 542-546.
2. І.О. Анісімов. Фізика плазми, 2018
3. Колісник В.В. Термоядерні реакції. Енергія зірок. Проблеми термоядерного синтезу на Землі
4. Спосіб доступу URL: <https://euro-fusion.org/eurofusion>
5. Спосіб доступу URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Критерій_Лоусона
6. Спосіб доступу URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-63964763>
7. Спосіб доступу URL: <https://www.iter.org/sci/whatisfusion>
8. Спосіб доступу URL: <https://www.pollawlife.com.ua/2016/02/blog-post.html>

Єгор Калита, учень 9 класу

Юлія Власюк, учитель математики

*Гімназії № 5 Шепетівської міської ради Хмельницької області
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

НЕСТАНДАРТНІ СПОСОБИ ОБЧИСЛЕННЯ ПЛОЩ ДЕЯКИХ ГЕОГРАФІЧНИХ ОБ'ЄКТІВ

Захоплення математикою часто розпочинається з розв'язання задачі, яка тобі по особливому сподобалась. Джерелом таких завдань служать різні олімпіади, завдання з ДПА, ЗНО, НМТ. Готуючись до олімпіади, ми розглянули безліч різнопланових завдань і виділили групу завдань, підхід до розв'язання яких був цікавим і оригінальним. Це завдання на обчислення площ багатокутників. Виникали питання: в чому полягає особливість таких завдань і чи існують спеціальні методи і прийоми для розв'язання завдань такого типу. Ми вирішили дослідити методи обчислення площ багатокутників. Особливу увагу ми приділяли дослідженню задач на клітчастому папері.

Виявляється, завдання, пов'язані з папером в клітинку, досить різноманітні. Для більшості з них немає загального правила рішення, конкретних законів і

прийомів. Ось ця їх властивість обумовлює їх цінність для розвитку не лише для формування конкретних умінь та формування певної навички, а взагалі уміння думати, роздумувати, аналізувати, шукати висновки.

Наша робота присвячена задачам на знаходження площ багатокутників, зображених на клітчастому папері і вершини яких лежать у вузлах сітки. У цих завданнях вказано масштаб: розміри сторін однієї клітинки 1 см, відповідно, площа однієї клітинки дорівнює 1 см². Тому відповідь у квадратних сантиметрах рівносильна відповіді у клітинках. У процесі виконання роботи ми дослідили задачі по знаходженню площі довільної фігури за допомогою теореми Піка та оцінили практичне використання теореми для знаходження площі географічного об'єкта, зображеного на дрібномасштабній географічній карті та земельної ділянки, зображеної на плані. Розглянемо декілька методів для довільного багатокутника. Метод доповнення (добудови) полягає в обчисленні площу фігури, яка доповнює багатокутник до прямокутника, і відняти цю площу від площі прямокутника. Доповнена фігура (на відміну від вихідного багатокутника) легко розбивається на прямокутники та прямокутні трикутники так, що їх площі обчислюється без особливих зусиль (рис.1):

$$S = S_1 - S_2 - S_3 - S_4 = 25 - \frac{1}{2} \cdot 3 \cdot 3 - \frac{1}{2} \cdot 2 \cdot 3 - \frac{1}{2} \cdot 2 \cdot 5 = 12,5 \text{ (см}^2\text{)}.$$

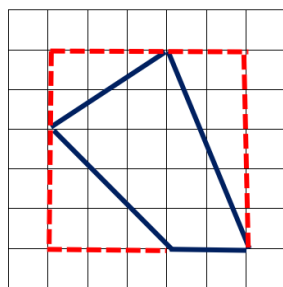


Рисунок 1 – Метод доповнення

2. Метод розбиття полягає в розбиванні заданої фігури на найпростіші геометричні фігури (трикутники, прямокутники), знаходженні площ утворених фігур та їх додаванні (рис. 2): $S = S_1 + S_2 = \frac{1}{2} \cdot 3 \cdot 5 + \frac{1}{2} \cdot 2 \cdot 5 = 12,5 \text{ (см}^2\text{)}.$

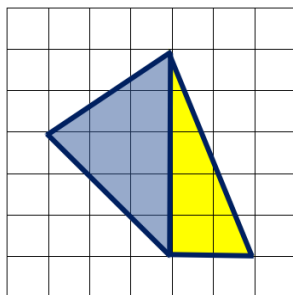


Рисунок 2 – Метод розбиття

3. Теорема Піка дає просту формулу для обчислення площі багатокутника. $S = i + \frac{b}{2} - 1$, де i - кількість вершин клітинок, які лежать всередині багатокутника, b - кількість вершин клітинок, які розміщені на

сторонах багатокутника (по периметру багатокутника) (рис. 3): $S = 10 + \frac{7}{2} - 1 = 12,5$ (см²).

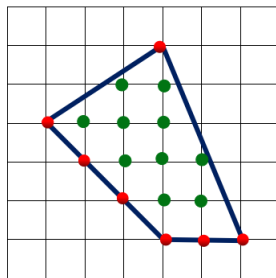


Рисунок 3 – Теорема Піка

Отже, всі три методи дали однакову відповідь, тобто кожен із них має право на існування.

Площа є одним з фундаментальних понять математики. Вона допомагає нам успішно розв'язувати не тільки математичні задачі, а й завдання практичного характеру в різних областях науки і техніки.

Площа – найважливіша характеристика будь-якої земельної ділянки. Необхідність у обчисленні площі виникає і під час вирішення містобудівних завдань. У сільському господарстві точне вимірювання площі дозволяє оптимізувати використання ресурсів. Для географії площа об'єктів, таких як водойми, ліси чи пустелі дозволяє вивчати їх розподіл та взаємодію в екосистемах. Це важливо для збереження природних ресурсів та розуміння впливу людської діяльності на навколишнє середовище.

Для знаходження площі географічного об'єкту існують спеціальні програми та онлайн сервіси картографії, які надають можливість вимірювати площі на карті.

Однак у деяких випадках можна оцінити площу географічного об'єкта, зображеного на карті або плані більш простим способом. Саме для цього і спробуємо використати формулу Піка. Обчислення площі за її допомогою є доволі простим.

Експериментально з'ясуємо чи буде ефективною для знаходження площі географічного об'єкту формула Піка. Для цього будемо шукати площу України, Хмельницької області, м. Шепетівки та земельної ділянки з різним масштабом та порівняємо отримане значення з реальним значенням площі цих об'єктів.

На географічні карти помістимо клітчасту сітку з розміром клітини 1 см на 1 см, та знайдемо кількість вузлів решітки, які потрапили всередину території (i), кількість вузлів сітки, які потрапили на границю (b). За теоремою Піка ($S = i + \frac{b}{2} - 1$) знайдемо значення площі у квадратних сантиметрах, переведемо отримані значення у квадратні кілометри. Результати занесемо в таблицю.

Знайдемо площу України (рис. 4), використовуючи карту з масштабом 1:1000000000: $S = 53 + \frac{6}{2} - 1 = 55$ (см²).



Рисунок 4 – Карта України

Площа Хмельницької області (рис. 5), згідно формули Піка становитиме:

$$S = 47 + \frac{8}{2} - 1 = 50(\text{см}^2).$$

Знайдемо площу м. Шепетівки (рис. 6), використовуючи карту з масштабом 1:100000: $S = 53 + \frac{6}{2} - 1 = 55(\text{см}^2).$



Рисунок 5 – Карта Хмельницької області

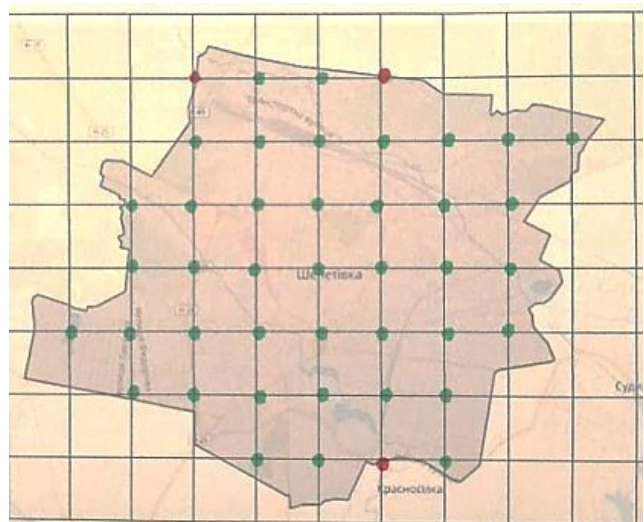


Рисунок 6 – Карта м. Шепетівки
Хмельницької області

Площа земельної ділянки гімназії №5 (рис. 7), згідно формули Піка становитиме: $S = 67 + \frac{8}{2} - 1 = 70(\text{см}^2).$

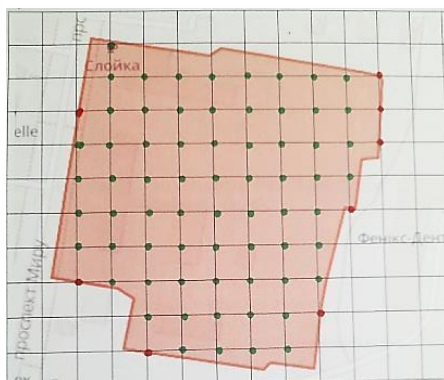


Рисунок 7 – Земельна ділянка гімназії №5 Шепетівської міської ради Хмельницької області

Дані досліджень наведені у табл. 1

Таблиця 1 – Дані досліджень

Об'єкт дослідження	Масштаб	Знайдена площа в см ² за допомогою т. Піка	Знайдена площа в км ²	Довідкова інформація	Похибка (%)
Україна	1:10000000	55	550000	603628 км ²	9
Хмельницька область	1:2000000	50	20000	20629 км ²	3
м. Шепетівка	1:100000	40,5	40,5	40 км ²	1
Земельна ділянка гімназії №5	1:500	70	0,028	0,028 км ²	0

Внаслідок виконаного дослідження можемо зробити висновок: площа території, зображеної на географічній карті, знайдена за теоремою Піка, є наближеною. Точність обчислень залежить від величини масштабу: чим більший масштаб, тим більша похибка; чим менший масштаб, тим менша похибка. Середня похибка обчислень становить 3,25 %.

Знайти площу географічного об'єкта, зображеного на дрібномасштабній географічній карті за теоремою Піка набагато простіше, але отримані значення будуть наближені до дійсних (Середня похибка обчислень становить 3,25%). Точність обчислень залежить від величини масштабу і кривизни границі об'єкта. А при визначенні площі земельних ділянок, що мають вигляд багатокутників, зображених на плані, отримали точне значення.

Формула Піка — з одного боку, це справжня знахідка для тих учнів, які так і не змогли вивчити всі формули для обчислення площі фігур. А з іншого боку, для тих, хто знаходить площу за допомогою відомих формул, формула Піка служить додатковим інструментом, за допомогою якого можна буде розв'язати завдання ще й таким способом (тобто перевірити правильність свого попереднього розв'язку).

Оскільки формула Піка є універсальною формулою для обчислення площ (якщо вершини багатокутника знаходяться у вершинах клітинок), то її можна використовувати для будь-якої фігури. Однак, якщо багатокутник займає досить велику площу (або дрібні клітини), то велика ймовірність припуститися помилки в підрахунках кількості точок. Отже, під час вирішення подібних

На обчислення площі неопуклого багатокутника за допомогою формули Піка було витрачено менше часу, і не було допущено помилок. Застосування даної формули має багато переваг.

1.	Спосіб	доступу	URL:
	https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B5%D0%BE%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%B0_%D0%9F%D1%96%D0%BA%D0%B0		

3. Вінницький державний педагогічний університет ім. М. Коцюбинського. Науково-популярних альманах “Математика та інформатика навколо нас”. Випуск 1 Вінниця 2018 р. с. 37-46.

5. Жарковський М.Н., Рісс М.А., Геометрія на папері у клітинку/ Математика, 2009, № 172.

МАТЕМАТИЧНА ЛОГІКА

Твердженню Протагора, ніби в кожного індивіда є своя істина, він протиставляє вчення про одну істину для всіх людей. У логічних засобах Сократа поняття виводяться зі звичайних уявлень людей шляхом перевірки їх істинності. Одним з учнів Сократа був Платон, він розвинув загальні принципи логічних міркувань, а Аристотель – учень Платона, вважається основоположником логіки як цілісної науки [1].

Закони логіки, правила виведення вірних тверджень із заданих посилок найбільше досліджував давньогрецький філософ Аристотель. Він зробив неабияке відкриття для всієї логіки - ввів змінні.

399

міркування пов'язане з ім'ям Арістотеля (384–322 рр. до н.е.). Але розвиток логіки по-справжньому пішло лише у ХХ столітті, коли математика, як писав Н. Н. Непейвода, «доросла до того, щоб застосовувати свої методи для аналізу своєї власної структури, і таким чином, перша з наук перейшла зі стадії екстенсивного зростання на стадію рефлексії». [1]

Алгебра логіки - це розділ математичної логіки, де логічні висловлювання та операції над ними досліджуються алгебраїчними методами. Першим, хто застосував алгебраїчні методи до розв'язування традиційних логічних задач, був англійський математик Джордж Буль у середині 19 століття. Він розглядав висловлювання, що можуть мати лише два значення - істина або хиба. Ідеї застосування символічного методу до логіки вперше висловлено їм у статті "Математичний аналіз логіки" (1847). Також математична-логіка добре описується в роботах Г. Фрегера саме він поняття предикат та квантори також великий вклад зробив Джордж Пеано, а саме він зробив виклад розділів математики мовою математичної логіки.

Висловлення бувають істинні і хибні:[1]

I – істинні

x – хибні

Є висловлення двох видів: прості і складні. Прості: вогонь гарячий. Складні висловлення утворюються за допомогою службових слів, а саме: і,або,чи. Наприклад: небо синє і вода синя. Запереченням висловлення Р називається висловлення, що істинно тільки тоді, коли висловлення Р помилкове.[1]

Відповідність між твердженнями визначається таблицями істинності. Наприклад, наша таблиця виглядає так

P	
I	X
X	I

Кон'юнкцією двох тверджень Р і Q називається щире твердження тоді і тільки тоді, коли щирі обоє твердження. Позначається $P \& Q$ або $P(Q)$.

I	I	I
I	X	X
X	I	X
X	X	X

Диз'юнкція двох тверджень Р і Q називається твердження, неправильне тоді і тільки тоді, коли обидва твердження неправильні. Позначається $P(Q)$.

I	I	I
I	X	I
X	I	I
X	X	X

Імплікацією двох висловлень Р і Q називається твердження , щире тоді і тільки тоді, коли твердження Р щире, а Q – хибне. Позначається $P(Q)$ (чи $P(Q)$). твердження Р називається посилкою імплікації, а твердження Q – наслідком.

I	I	I
I	X	X
X	I	I
X	X	I

Еквівалентність. Двома твердженнями P і Q називається твердження, яке істинне, коли істинність обох тверджень збігається. позначається $P(Q$ чи $P(Q$

I	I	I
I	X	X
X	I	X
X	X	I

Арифметична логіка використовується для формалізації математичних тверджень та міркувань, пов'язаних з арифметикою. Арифметична логіка має широке застосування у різних галузях науки, техніки та інформатики, включаючи комп'ютерні науки та штучний інтелект. знаками істинності чи хибності висловлювань, то можна навчити логіці штучний інтелект. І йому будуть доступні всі логічні міркування потрібно лише висловити їх через «і», «або» і «ні».

Список літератури:

1. ЕРШОВА, ЮН, et al. «Математическая логика» ББК 60 Н 34 (2021): 36.
2. Я познаю мир: Детская энциклопедия: Математика / Сост. А. П. Савин, В. В. Станцо, А. Ю. Котова: Под общ. ред. О. Г. Хинн; Худож. А. В. Кардашук, А. Е. Шабельник, А. О. Хоменко. М.: АСТ, 1995. 480 с.

Василина Кузьома, учениця 9-МІ класу

Наталія Рибіна, учитель фізики

Дніпровської гімназії № 37

м. Дніпро

ФІЗИКА ПОЛЬОТУ. СИЛИ, ЩО ДІЮТЬ НА ЛІТАК У ПОВІТРІ

Ця історія почалася в кінці XVIII століття завдяки французьким братам Жозефу-Мішелю та Жак-Етьєну Монгольф'є, які зробили перший аеростат, наповнений гарячим повітрям, який отримав назву на їх честь - монгольф'єр. Перші досліди з літання монгольф'єра відкрили перед світом дивовижну можливість подорожувати повітряними кулями та змінити уявлення про летючі апарати.

Брати Монгольф'є, що були власниками успішного театру в Аннесі, виявили цікавість до летючих апаратів після спостереження поведінки гарячого повітря. Вони розуміли, що гаряче повітря легше за холодне і піднімається вгору, і вирішили застосувати цей принцип для створення повітряної кулі.

Перший публічний експеримент братів Монгольф'є відбувся 5 червня 1783 року в Аннесі, Франція. Вони використали великий паперовий обертовий мішок, який наповнили гарячим повітрям, отриманим від горіння соломи та дерев'яних обрізків. Куля піднялася в повітря на висоту близько 1500 футів і плавала над містом понад 15 хвилин, поки не вибухнула через підвищений тиск угорі. Це відкриття проклало шлях до подальших досліджень та розвитку повітряних куль. Брати Монгольф'є продовжили свої дослідження і вже наступного місяця, 27 серпня 1783 року, вони влаштували ще один експеримент, на цей раз в Парижі. Вони запустили гарячу повітряну кулю, і цей

політ став першим успішним публічним польотом великого повітряного кульового апарату. Ця подія викликала великий захват та інтерес у громадськості та влади Франції, і стала початком ери аеростатики та розвитку повітряних куль.

Французький винахідник і вчений Жак Шарль вирішив вивчити властивості газів та їх використання для створення летючих апаратів. У 1783 році, співпрацюючи з інженером Ніколя-Луї Шапеном, він спроектував і побудував першу водневу кулю. Так з'явився шарльєр - аеростат, наповнений воднем, гелієм або іншими газами, легшими повітря.

Шарль використовував водень, бо цей газ має меншу густину, ніж повітря, і тому може піднімати легше повітряне судно. Ця куля стала великим досягненням в аеростатиці і створила можливість подорожувати повітряними кулями на великі висоти.

Перший публічний політ шарльєр - аеростата відбувся 27 серпня 1783 року в Парижі. Куля, наповнена воднем, піднялася на висоту близько 3000 футів і подорожувала понад 9 кілометрів, перевершивши тодішній рекорд висоти і відстані для повітряного кульового апарату. Цей історичний політ допоміг піонерам аеростатики докладніше вивчити аеродинаміку та фізику атмосфери.

Шарльєр - аеростат відкрив шлях для подальшого розвитку повітряних куль та аеростатики. Він також був важливим кроком у напрямку розуміння природи газів і їх застосування в авіації. Внаслідок досягнень Жака Шарля і інших піонерів аеростатики, створені багато інших типів повітряних куль, які в подальшому змінили судження та способи пересування у повітрі. Шарльєр - аеростат залишається важливим символом в історії авіації та аеростатики і нагадує нам про великий внесок видатного вченого в сферу летючих апаратів.

В контексті перших дослідів з літання тіл, важчих за повітря, важливу роль відіграв Отто Лілієнталь. Він був німецьким інженером та піонером авіації, який зосередив свою увагу на конструюванні та випробуванні планерів – конструкцій, що літають без двигуна.

Отто вивчав структуру та форму крил птахів, намагаючись зрозуміти принципи, які дозволяють їм летіти. Визнавав важливість аеродинамічно ефективних крил у конструкції літаючих апаратів. Він побудував ряд планерів, щоб дослідити принципи польоту. Його планери були легкими конструкціями, обтягнутими тканиною, з великими крилами, аналогічними крилам птахів.

У 1894 році Лілієнталь створив планер "Стандартний", який став його найвдалішим проектом. Він мав добре спроектовану систему керування, яка дозволила йому здійснювати контрольовані польоти.

Використовуючи свої планери, Отто проводив систематичні експерименти, записуючи дані про кут нахилу, швидкість та інші параметри, щоб вдосконалювати свої конструкції. Він ретельно вивчав вплив вітру на поведінку літаючого апарату, розвиваючи стратегії для ефективного використання атмосферних умов. Також він вивчав принципи роботи пропелерів та їх вплив на рух повітря. Ці дослідження мали велике значення для подальшого розвитку авіаційних двигунів.

Ідеї Лілієнталья і його дослідження надихнули наступне покоління авіаторів, зокрема американців братів Орвіля та Вілберта Райт, які використовували його відкриття при конструюванні своїх літаків.

У 1902 році вони розробили планер, який мав важливе вдосконалення - систему керування, що забезпечувала стабільність під час польоту. Орвіль та Вілберт вивчили вплив важеля та рульових поверхонь на керованість літального апарату.

17 грудня 1903 року, на полі в Кітті Хок, брати Райт здійснили те, що вважається одним із найважливіших моментів в історії авіації. Їх літак "Флайер" піднявся в повітря, летів на відстань близько 40 метрів, і став першим пілотованим повітряним апаратом, який здійснив керований політ.

Після цього брати продовжили вдосконалювати свої літальні апарати. Вони розробили нові моделі, вдосконалили двигуни та системи керування, роблячи кожен новий літак все ефективнішим та надійнішим.

Свій внесок у розвиток повітроплавання вніс і Олександр Кудашев, професор Київського політехнічного інституту. Після створення 1909 року Київського товариства повітроплавання, Кудашев став його членом і почав конструювання власного літака.

У 2-й половині травня 1910 року літак «Кудашев-1» був готовий до польоту. Це був формений біплан із тягнучим гвинтом, вагою 320 кілограмів, оснащений двигуном потужністю 35 кінських сил. Він мав переднє кермо висоти, кермо керування і хвостове оперення-стабілізатор. Каркас літака, із площею несучих поверхонь 32 кв. м, був зроблений із дерев'яних рейок і обтягнутий прогумованим полотном.

23 травня 1910 року літак перевезли на Сирецький іподром. Там у присутності репортерів більшості міських газет і членів Київського товариства повітроплавання Олександр Кудашев здійснив свій політ. Він був недовгим — на кілька десятків метрів, але першим польотом літака вітчизняного виробництва (за винятком двигуна).

Але досягнення Кудашева не було офіційно визнане. Мотивували це тим, що політ виконаний без попереднього повідомлення і на льотному полі не перебувала належна кількість спостерігачів. Пріоритет Кудашева історики авіації визнали лише через століття.

Ми розглянули два види літання: за допомогою газу і жорстких конструкцій, в основі яких є крило. Газ був не дуже вдалий варіант, бо існуючі технології його добування енергозатратні, повільні і громіздкі. Тому крило отримало беззаперечну перевагу. Що ж змушує літаки підніматися в небо?

Один із розділів фізики - механіка - говорить про те, що рух виникає і видозмінюється під дією сили. Сили являють собою дію, яку надають на тіло інші тіла (або середовища), що його оточують. Приміром, літак летить над землею. На нього діє сила тяжіння Землі. Ця сила завжди спрямована по вертикалі вниз.

Але політ відбувається не просто над землею, а поблизу її поверхні, у повітряній оболонці Землі, яку називають атмосферою. Повітря, що оточує з усіх боків літак, є тим середовищем, в якому відбувається його рух. Щоб літак міг рухатися, наприклад, уперед, він має відкинути зі свого шляху (витиснути) деяку частину (масу) повітря, причому відкинути вперед, тобто у бік свого руху. Але це можна зробити тільки, якщо вплинути на масу повітря з деякою силою. Про це говорить третій закон механіки, який коротко формулюється так: «дія рівна протидії».

У цьому прикладі протидією є сила, з якою повітря пручається своєму переміщенню. Цю силу так і називають: силою опору повітря, або, стисло, опором повітря. У тому, що вона існує, неважко переконатись.

Наприклад, якщо ракетку для гри у бадмінтон рухати в повітрі, виникає ця сила. Вона дуже невелика, якщо ракетка не обклеєна, але варто обклеїти її папером, як відразу відчувається, що опір зріс. Ну, а якщо взяти великий аркуш картону чи фанери, то виявиться, що його можна рухати лише повільно, тому що для швидкого руху не вистачить сили на подолання опору.

Із цього простого досвіду з'ясовується:

1) всяке тіло, що рухається в повітрі, піддається з його боку впливу, що називається опором повітря;

2) сила опору менше для тіл з невеликим діаметром (ракетка, непоклеєна папером) і зростає зі збільшенням площі діаметра (обклеєна ракетка, великий лист фанери);

3) сила опору залежить від швидкості руху тіла: вона зростає із збільшенням швидкості.

Досліди показують, що при збільшенні швидкості руху в повітрі одного і того ж тіла у два, три, чотири і більше разів, опір зростає відповідно у чотири, дев'ять, шістнадцять і більше разів (тобто у квадрати).

Неважко також з'ясувати, що опір повітря залежить від форми тіла. Якщо взяти за підставку шкільний глобус такого приблизно поперечного перерізу, як ракетка, обклеєна папером, то, розмахуючи ним, можна помітити, що опір повітря значно зменшився.

І ще один цікавий висновок можна зробити з наступного досвіду. Якщо рухати ракетку, обклеєну папером, у витягнутій руці так, що її площина становитиме кут 90 градусів до напрямку руху, то опір буде найбільшим. Поступово зменшуючи цей кут (він називається кутом атаки) і зберігаючи при цьому швидкість руху ракетки, можна помітити, що коли кут зменшується, то зменшується і опір.

Але це не все. Якщо рухати ракетку швидко, то легко буде зрозуміти, що в тих випадках, коли кут атаки не дорівнює нулю або 90 градусів, з'явиться нова особливість: ракетка не тільки зустрічає опір, але й прагне (у цьому прикладі) відхилитися догори. І оскільки це відхилення може з'явитися лише під впливом сили, приходимо до висновку, що в подібних випадках виникає ще одна сила, що діє перпендикулярно до напрямку руху. Цю силу називають підйомною. Чому вона з'являється? З тієї ж причини, що й сила опору: ракетка, переміщуючись з кутом атаки, що не дорівнює нулю або 90 градусів, відкидає повітря не лише вперед, а й униз. Протидія відкиданню вперед - опір, а відкиданню вниз - підйомна сила.

Між іншим, якщо ці сили скласти (за правилом паралелограма), то вийде їх рівнодійна. Вона називається повною аеродинамічною силою.

Літак найчастіше має крило і стабілізатор, хоча є й моделі без стабілізатора – «літаюче крило». В польоті, як на крило, так і на стабілізатор діють аеродинамічні сили: на крило, що має більші розміри, більше, на стабілізатор поменше. Діють такі ж сили і на фюзеляж. Якщо скласти (за правилом складання паралельних сил) усі підйомні сили та сили опору, то отримаємо підйомну силу та опір для всієї моделі загалом. Вони додані в точці, яка

називається центром тиску. Ця точка при зміні кута атаки переміщується, тобто в загальному випадку не збігається з центром ваги, до якого прикладена сила ваги.

Величина аеродинамічних сил залежить від розмірів літака, швидкості польоту, кута атаки, щільності повітря, а положення центру тиску - від кута атаки, швидкості польоту, співвідношення розмірів і взаємного розташування елементів моделі.

Якщо підйомна сила і вага врівноважені, то це рівносильно (з точки зору руху) їх відсутності, тобто вони не впливають на рух (поки врівноважені), і він буде прямолінійним. А сила опору не врівноважена нічим.

Всупереч своїй видимій простоті, крило літака відіграє винятково важливу та складну роль у кожному польоті. Ця конструкція, яка може здатися простою поверхнею, насправді втілює в собі численні інженерні та аеродинамічні рішення.

Головна функція крила - створення підйомної сили. Його форма та профіль перерізу є вирішальними факторами у генерації цієї сили, яка дозволяє літакові підніматися у повітря та залишатися там якийсь час. При цьому, інженери враховують багато факторів, включаючи швидкість польоту, вагу літака та характеристики повітря. Крім аеродинамічних функцій, крила також можуть служити як об'єми для зберігання палива, щоб розмістити в них внутрішні ємності паливних баків. Таким чином, крило літака - це не просто частина конструкції, а складний елемент, який виконує множину функцій. Його роль полягає в забезпеченні підйому, керованості та стабілізації літака, роблячи кожен політ можливим і безпечним.

Список літератури:

1. Гончаренко Віктор. Як люди навчилися літати. К: Веселка, 1979. 77с
2. Гусаченко Ігор. Сто років польоту: [З історії розвитку повітроплавання] / Дзеркало тижня. 2003.13-19 груд. (№ 48). С. 19.
3. Дернова Вероніка. Піонери авіації / Крила України. 2006. 7–12 серп. (№ 32). С. 13.
4. Дернова Вероніка. “Кудашев – 4”: (Історія підкорення небес) / Крила України. 2006. 27 берез. 1 квіт. (№ 13). С. 13.
5. Динаміка польоту (літак з нерухомим крилом). Вікіпедія.

*Софія Моїсєєнко, учениця 6-Б класу
Ірина Бездітко, учитель математики
Ліцей №16
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

НУЛЬ ТА ЙОГО ІСТОРІЯ

Нуль виник у давній Індії, десь близько V століття. Це було ключовим відкриттям, яке дозволило створити десяткову систему числення, де значення чисел залежить від їх позиції. Це було фундаментальним кроком для розвитку математики. Винайдений індійськими математиками, нуль вперше був

використаний для відображення відсутності значення у числових системах. Це дозволило вдосконалити різні математичні операції та зробило числення більш ефективним [1].

Також Стародавні вчені використовували нуль для позначення відсутності числа, як ми це робимо в числах 101 чи 102, щоб показати, що в середній позиції немає величини, кратної 10. Вавилоняни позначали це поняття двома маленькими дрючками.

Проте, минуло майже два тисячоліття, перш ніж нуль у всьому його математичному блиску визнали повноцінним числом. І сталося це в Індії.

За словами математика Алекса Беллоса, Індія була ідеальним місцем для цієї події. "Ідея, що ніщо може бути чимось, глибоко вкоренилася в індійську культуру. Якщо існує поняття "нірвани" – стану небуття, в якому всі ваші турботи і бажання зникли, чому б не створити спеціальний символ для позначення відсутності всього?"

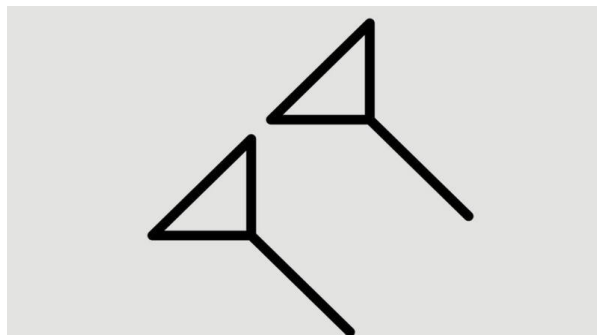


Рисунок 1 – Позначення нуля у давнину.

Символ порожнечі: ідея нуля як самостійного числа значно старіша, ніж дотепер припускали. Адже ще 1700 років тому індійські математики використовували крапку для позначення нуля, а це на 500 років раніше, ніж було прийнято вважати донині. Нові докази надало радіовуглецеве датування Бахшалійського рукопису – найстарішого з відомих посібників, створених індійськими математиками. З крапки, якою в цьому тексті позначали нуль, потім розвинувся звичний для нас круглий символ нуля [3].

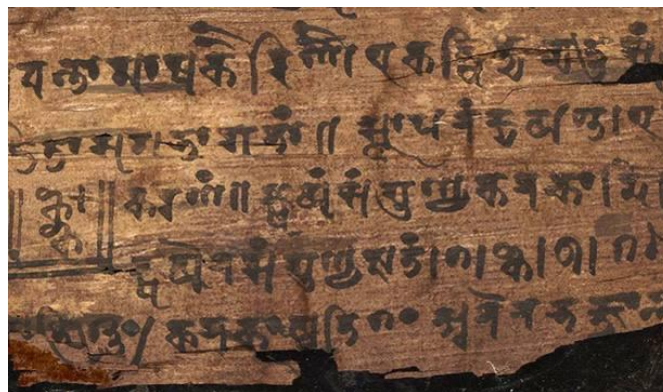


Рисунок 2 – Рукопис з позначенням нуля крапкою.

Сходження числа нуль на вершину слави в VII сторіччі відбулося в першу чергу завдяки індійському астроному Брахмагупті. В математиці число «шунья» почали використовувати не лише на позначення відсутності іншого числа, але й в обчисленнях, як і будь-яке інше число.

Відтепер нуль можна було додавати, віднімати і множити на нього. З діленням все було трохи складніше, але ця проблема сприяла виникненню окремого чудового розділу математики, про що ми дізнаємося трохи пізніше.

Після того, як нуль завоював позиції в Південній Азії, він вирушив на Близький Схід, де його палко підтримали ісламські вчені і внесли в арабську систему числення, яку ми використовуємо сьогодні.

Деякі історики стверджують, що походження нуля в Індії цілком несправедливо стерли з історії, і що насправді наша система числення повинна називатися "індійсько-арабською" [2].

Однак, попри глибоко духовний та інтелектуальний початок, подальша історія числа нуль сповнена запеклої боротьби. Нуль прийшов до Європи за часів християнських хрестових походів проти ісламу, коли будь-які ідеї арабів, навіть у математиці, зустрічали зі скепсисом та великою недовірою.

У 1299 році нуль заборонили у Флоренції разом з усіма арабськими цифрами, оскільки вважалося, що вони заохочують шахрайство. Нуль можна легко підробити, перетворивши його на дев'ять, або чому б не додати кілька нулів у кінці рахунку, щоб роздути ціну?

До того ж нуль міг започаткувати небезпечний прецедент, оскільки він був кордоном між позитивними і негативними числами. А негативні числа узаконювали поняття боргів і грошового кредитування.

Тріумф нуля відбувся у XVIIст. коли він став основою декартової системи координат (це – ці самі вісі X та Y, які ми малювали в школі). Винайшов її французький філософ Декарт, і вона досі застосовується в багатьох галузях – від проектування до комп'ютерної графіки [3].

Нуль – це багатозначна концепція, яка охоплює різні сфери життя. У сучасному світі, нуль має велике значення у сферах інформатики та комп'ютерних наук. У двійковій системі числення, нуль виступає як ключовий елемент, що представляє вимкнення або відсутність сигналу.

В математиці він грає важливу роль у розрахунках, у науці – у виявленні значимих результатів, а в художестві – у створенні символіки та емоцій. Художники використовують нуль, щоб викликати почуття порожнечі або безкінечності. Візуально нуль може стати основою для творення форми чи містицизму. Наприклад, в живопису нуль може символізувати немовля або невідомість. Нуль може мати різне значення в різних контекстах, але він завжди відображає відсутність або початок чогось нового.

У математиці нуль має важливе значення. Він є основою для розрахунків і дозволяє нам представляти числа в десятковій системі. Без нуля було б дуже складно виконувати арифметичні операції та розв'язувати різні задачі. Наприклад, у рівнянні $2x = 0$, нуль є єдиним рішенням.

У науці нуль означає відсутність значимих значень або відхилень. Наукові експерименти вимагають об'єктивних результатів, і нуль може бути ключовим у виявленні наявності або відсутності явища чи реакції. Наприклад, якщо показник дослідження дорівнює нулю, це означає, що між залежними і незалежними змінними немає відношення.

Загалом історія нуля є історією не лише числа, але й розвитку людського розуму і культури. Його винахід мав глибокий вплив на математику, технологію та культурні уявлення.

Список літератури:

1. Меннінгер, К. Історія цифр. Числа, символи, слова [Текст] / К. Меннінгер, 2013. – 543 с.
2. Прилуцька М. І. Історія чисел [Текст] / М. І. Прилуцька, 2021. 24 с.
3. Історія нуля – від небуття до величі // [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.bbc.com/ukrainian/vert-fut-38253161>

*Марія Орлова, учениця 9-Б класу
Світлана Пивовар, вчитель математики,
спеціаліст вищої категорії, учитель-методист
КЗ «Академічний ліцей №15» КМР
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

ВИКОРИСТАННЯ ПРОПОРЦІЙ, ВІДНОШЕННЯ ТА ГЕОМЕТРИЧНИХ ФІГУР ПРИ МАЛЮВАННІ ЛЮДСЬКОГО ТІЛА

У нашому світі все складається з пропорцій, відношень та з геометричних фігур. Коли ми бачимо будинок, то розуміємо, що це паралелепіпед, якщо дивимося на той банальний м'ячик, то розуміємо що це сфера. Так само із людиною, коли бачимо обличчя, то розуміємо, що це схоже на овал, , якщо ж взяти талію, то це набір найрізноманітніших геометричних фігур, краї яких пом'якшено та з'єднано. На даний момент люди навіть не задумуються, що їх частини тіла схожі на геометричні фігури, що користуючись речами, які в свою чергу створені дизайнерами, які промальовували кожний міліметр продукту, знову ж геометричними фігурами. Сьогодні стало дуже популярним малювати людей, але недостатньо матеріалу про побудову людського тіла у спрощеній формі за допомогою тільки геометричних фігур.

Мета науково-дослідницької роботи: навчитися схематично малювати людину, дотримуючись пропорцій та з'ясувати, від чого залежить типаж фігури. Об'єкт дослідження: людське тіло, як сукупність пропорцій, відношень та геометричних фігур. Предмет дослідження: різновиди геометричних фігур у різних типажах чоловічих та жіночих форм.

Завдання даної роботи:

- Визначити з яких геометричних фігур складається людське тіло;
- Розповісти про значення малюнку Леонардо да Вінчі «Вітрувіальна людина»;
- Знайти різницю у наборі геометричних фігур чоловічих та жіночих форм;
- Визначити чи є різниця між малюванням людини просто зі скелету та скелету з м'язовою тканиною.

Для того, щоб намалювати чоловічий скелет, як і чоловіка, треба знати відмінні риси чоловічого та жіночого скелетів. Ми вже знаємо, що у чоловіків із основного менше таз, ширші ребра та трохи довші руки. Відштовхуючись від цього та ще деяких малюнків, на яких було зображено людину у збільшеному та більш чіткому форматі, ми почали малювання скелету (рис. 1).

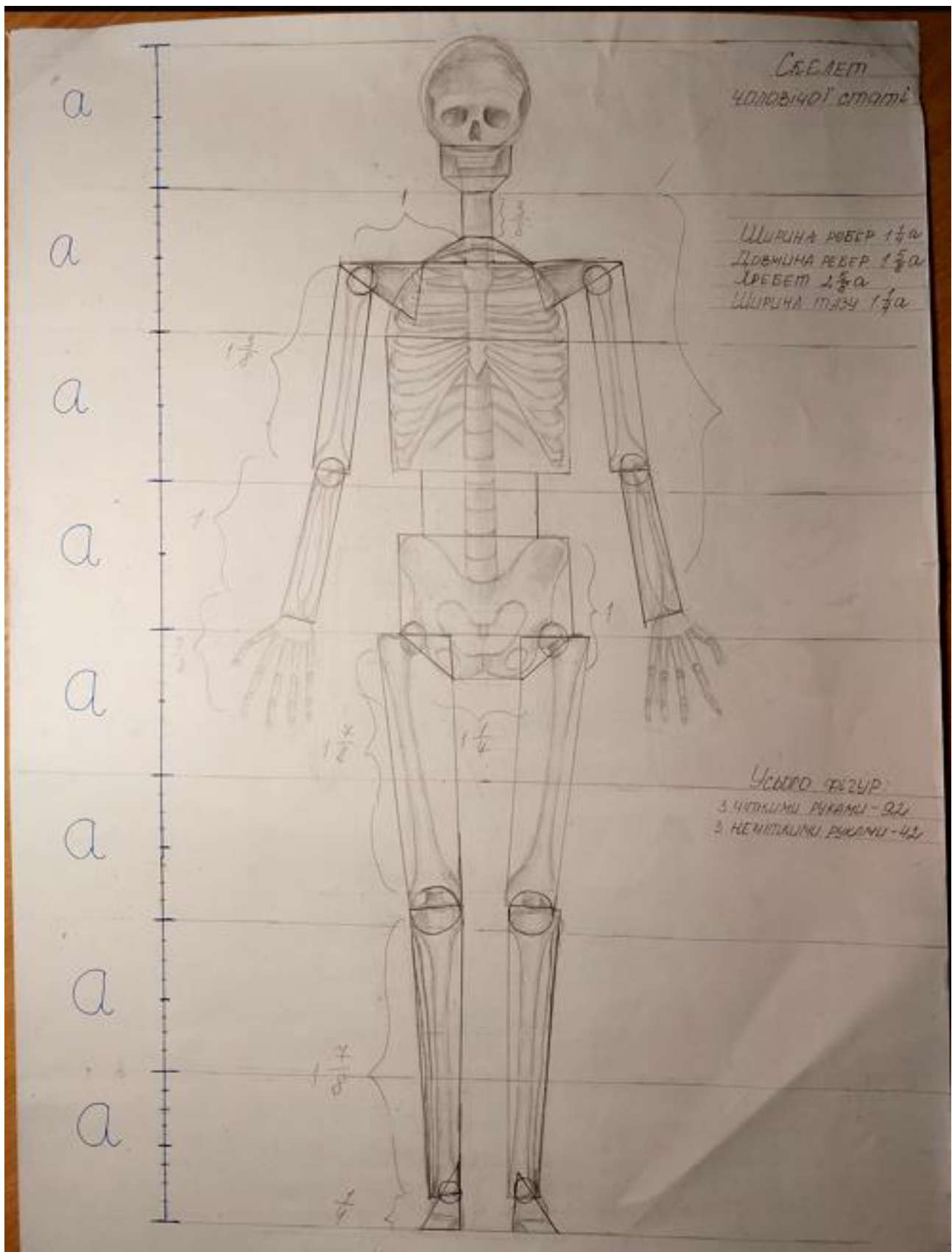


Рисунок 1 – Скелет людини чоловічої статі

Спочатку ми визначили відрізок, який став висотою скелету. Ми його розділили на 8 рівних частин – 8 голів, це було зроблено за принципом «Голова, як мірило пропорцій».

Далі ми почали за пропорційністю голів людини визначати місцезнаходження: середини ребер або сосків, пупка, проміжності, середини стегна, підколінки, половини голіні. Коли ми визначили всі основні пропорції,

то за особливостями чоловічого скелету почали приблизно вимальовувати ребра та таз. Оскільки у чоловіків довжина хребта трохи довша за жіночу(за допоміжним малюнком), то можна передбачити, що і довжина ребер теж довша. Довжина тазу у чоловіків і у жінок однакова (за допоміжним малюнком).

Для того, щоб намалювати ноги, треба спочатку намалювати з обох з'єднання тазу з кісткою ноги, потім треба приблизно визначити рівень коліна, оскільки за пропорціями голови у нас даний тільки рівень підколінки і, нарешті, приблизно виділяємо рівень голиноstopу. Довжина стопи з ракурсу, який ми малюємо не має значення, бо хтось малює натягнуту, трохи натягнуту, або звичайну, все залежить від ситуації та художника, тому на ній ми не сильно загострюємо увагу.

Для малювання рук використовуємо таку пропорцію, приблизна довжина всієї руки – це 2,5 голови, довжина від плеча до ліктя приблизно дорівнює 1,5 голови, довжина від ліктя до зап'ястку дорівнює 1-ій голові, довжина від зап'ястку, до кінчика середнього пальця приблизно дорівнює 7\8-их голови.

У скелеті шия – це хребет, тому до ший нічого додавати не потрібно.

Для того, щоб намалювати череп, треба прикласти зусиль. Неозброєним оком видно, що череп – це коло поєднане з квадратом та трапецією знизу, спочатку малюємо основу, а потім приблизно визначаємо рівень очей, носової впадини та вуст за пропорціями Леонардо да Вінчі.

Для повної промальовки частини руки від зап'ястку до кінчиків пальців руки треба по-перше: знати де у нас є рухливі частини руки, а по-друге: мати трохи уяви та свою руку наяву. На рухливих місцях малюємо міні-кола, на великому пальці таких кіл потрібно щоб вийшло 2, треба не забути залишити місце на кінчик пальця. На всіх інших пальцях потрібно бути 3 кола, та знову ж не забуваємо про місце для кінчиків пальців. Кінець великого пальця потрібно щоб співпадав з першими колами інших пальців, але лінія першого кола чотирьох пальців йде півколом, тому кола безіменного та вказівного пальця приблизно на одній лінії, перше коло середнього пальця знаходиться вище, а перше коло малого пальця знаходиться найнижче, приблизно на рівні кінця великого пальця.

На даний момент – це найважливіше, що треба знати для побудови чоловічого скелету. Трохи згодом треба промальовати кістки. І все, чоловічий скелет готовий.

Для того, щоб намалювати людину за допомогою геометричних фігур дуже багато сил не знадобиться, тільки уважність та відповідність пропорціям. Ми це виявили, коли працювали над цим. Зараз вам буде представлено геометричні фігури, їх пропорції відносно голови, які ми використовували для чіткої побудови людини (одиниця виміру – голова):

Голова

Коло: $R=3\frac{1}{8}$

Прямокутник: 1 сторона(горизонтально)= $3\frac{1}{8}$, 2 сторона(вертикально)= $1\frac{1}{4}$

Рівнобічна трапеція: сторони по $1\frac{1}{8}$, менша основа= $1\frac{1}{4}$, більша основа= $1\frac{1}{2}$

Шия

Прямокутник: 1 сторона(горизонтально)= $1\frac{1}{4}$, 2 сторона(вертикально)= $3\frac{1}{8}$.

Ребра

Прямокутник: 1 сторона(горизонтально)= $1\frac{1}{4}$; 2 сторона(вертикально)= $\frac{7}{8}$

Півколо: $R=\frac{5}{8}$

Рівнобічна трапеція: сторони по $\frac{3}{8}$; менша основа= $\frac{1}{4}$; більша основа= $\frac{7}{8}$.

Рука(від плеча до зап'ястя включно)

Трикутник: 1 сторона= $\frac{5}{8}$; 2 сторона= $\frac{3}{8}$; 3 сторона= $\frac{5}{8}$.

Прямокутник: 1 сторона(вертикально)= $1\frac{3}{8}$; 2 сторона(горизонтально)= $\frac{1}{4}$

Прямокутник: 1 сторона(вертикально)=1; 2 сторона(горизонтально)= $\frac{3}{16}$.

Рука(від кисті до кінчиків пальців)(довжина $\frac{3}{4}$)

Півколо: $R=\frac{1}{8}$

Прямокутники (фаланги), їх 15 штук. Точні розміри кожного з прямокутників вибирає той, хто малює.

Якщо руку малювати не детально, то всього буде 3 або 4 прямокутника, це залежить від художника

Талія

Прямокутник: 1 сторона(горизонтально)= $\frac{3}{4}$; 2 сторона(вертикально)= $\frac{3}{8}$

Таз

Прямокутник: 1 сторона(горизонтально)= $\frac{3}{4}$; 2 сторона(вертикально)= $\frac{3}{8}$

Рівнобічна трапеція: сторони по $\frac{1}{2}$; менша основа= $\frac{1}{2}$; більша основа= $\frac{3}{4}$

Нога

Чотирикутник: 1	сторона(вертикально)= $1\frac{7}{8}$;	2	
сторона(вертикально)= $1\frac{3}{4}$;	3	сторона(горизонтально)= $\frac{1}{2}$;	4
сторона(горизонтально)= $\frac{3}{8}$			

Чотирикутник:	1	сторона(вертикально)= $1\frac{1}{8}$;	2
сторона(вертикально)= $1\frac{3}{4}$;	3	сторона(горизонтально)= $\frac{3}{8}$;	4
сторона(горизонтально)= $\frac{1}{4}$			

Прямокутний трикутник: 1 катет= $\frac{1}{2}$; 2 катет= $\frac{1}{4}$; гіпотенуза= $\frac{1}{2}$

Суглоби

Кола довільного розміру, які малюються на місцях суглобів, їх якщо промальовувати руки то їх 30, а якщо не промальовувати, то їх 12

Всього геометричних фігур з промальованими руками – 92.

Всього фігур з нечітко промальованими руками – 42.

Для того, щоб намалювати жіночий скелет, та в цілому будь-яку людину, треба визначити пропорції (рис. 2). Спочатку малюємо відрізок, довжина якого буде висотою скелета. Потім розділяємо даний відрізок рівно на 8 частин. За пропорціями знаємо, що друга голова – це рівень сосків, третя голова – це рівень пупка, четверта голова – це рівень проміжності, і т.д.

Побудова жіночого та чоловічого скелетів майже однакові, є відмінність у ширині плечей, розмірі тазу та деякі відмінності у формі ребер, їх ширині. В іншому будова не відрізняється. Тому зараз уточнення відмінностей:

Плечі (лопатки + ключиця)

Трикутник: 1 сторона= $\frac{1}{2}$; 2 сторона= $\frac{5}{8}$; 3 сторона= $\frac{7}{16}$.

Трикутник: 1 сторона= $\frac{1}{2}$; 2 сторона= $\frac{5}{8}$; 3 сторона= $\frac{1}{8}$.

Таз

Рівнобічна трапеція: сторони по $1\frac{1}{8}$; менша основа= $\frac{7}{8}$; більша основа= $1\frac{1}{2}$

Ребра

Прямокутник: 1 сторона (горизонтально)= $1\frac{1}{8}$; 2 сторона (вертикально)= $\frac{7}{8}$

Рівнобічна трапеція: сторони по $\frac{1}{4}$; менша основа= $\frac{7}{8}$; більша основа= $1\frac{1}{8}$

Рівнобічний трикутник (по вимірам рівносторонній): сторони по $\frac{3}{4}$

Всього геометричних фігур з нечітко промальованими руками – 43 фігури.

Всього геометричних фігур з чітко промальованими руками – 93 фігури.

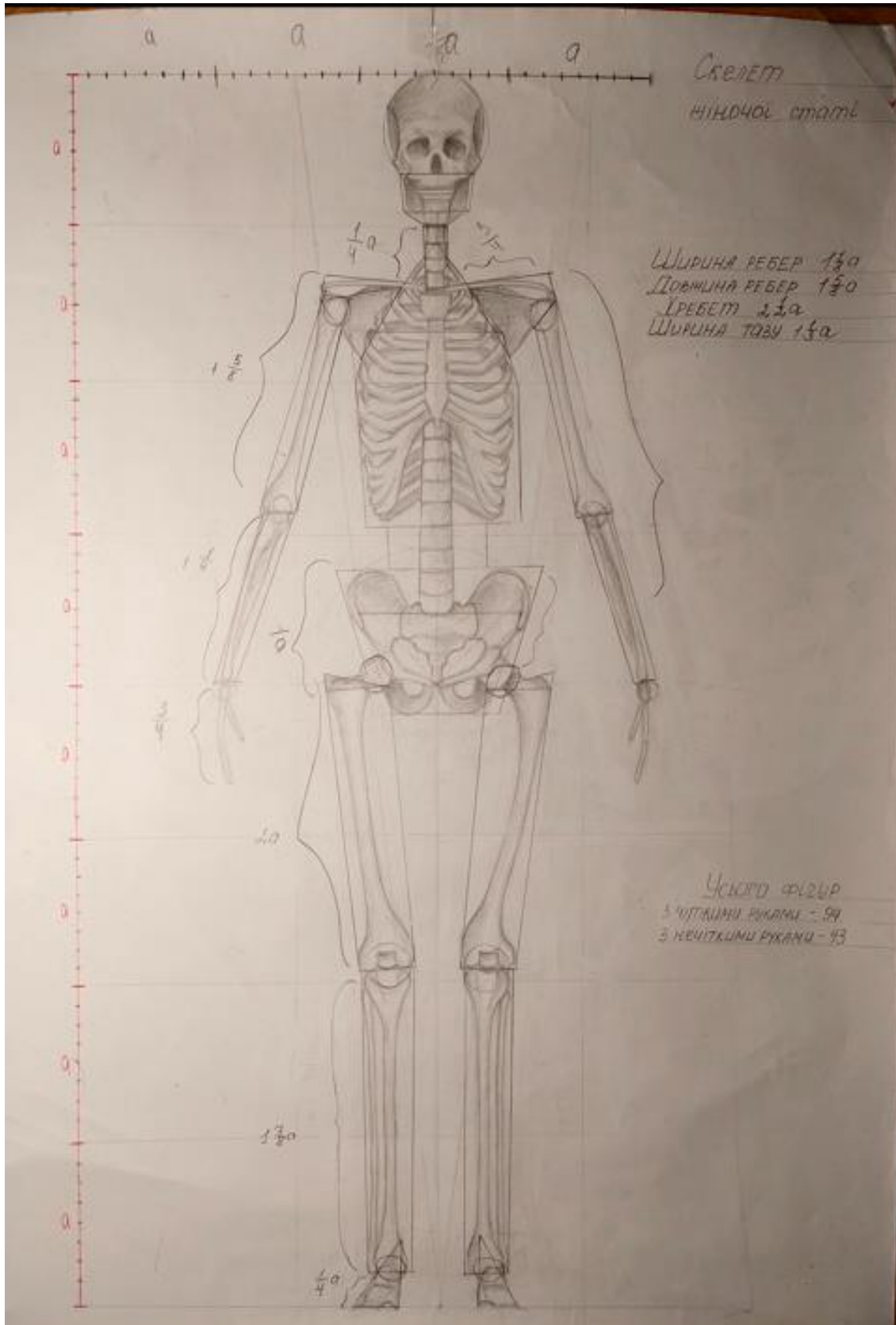


Рисунок 2 – Скелет людини жіночої статі

Коли малюємо людину тільки по скелету, то ми не бачимо її форми. Малювання по скелету – це схематичне малювання, оскільки ми вимальовуємо приблизні форми людини, з яких вона складається.

Коли ми малювали людину з м'язами, то визначили, що геометричних фігур треба дещо більше, але людська постать виглядає правдоподібнішою за попередні (рис. 3).

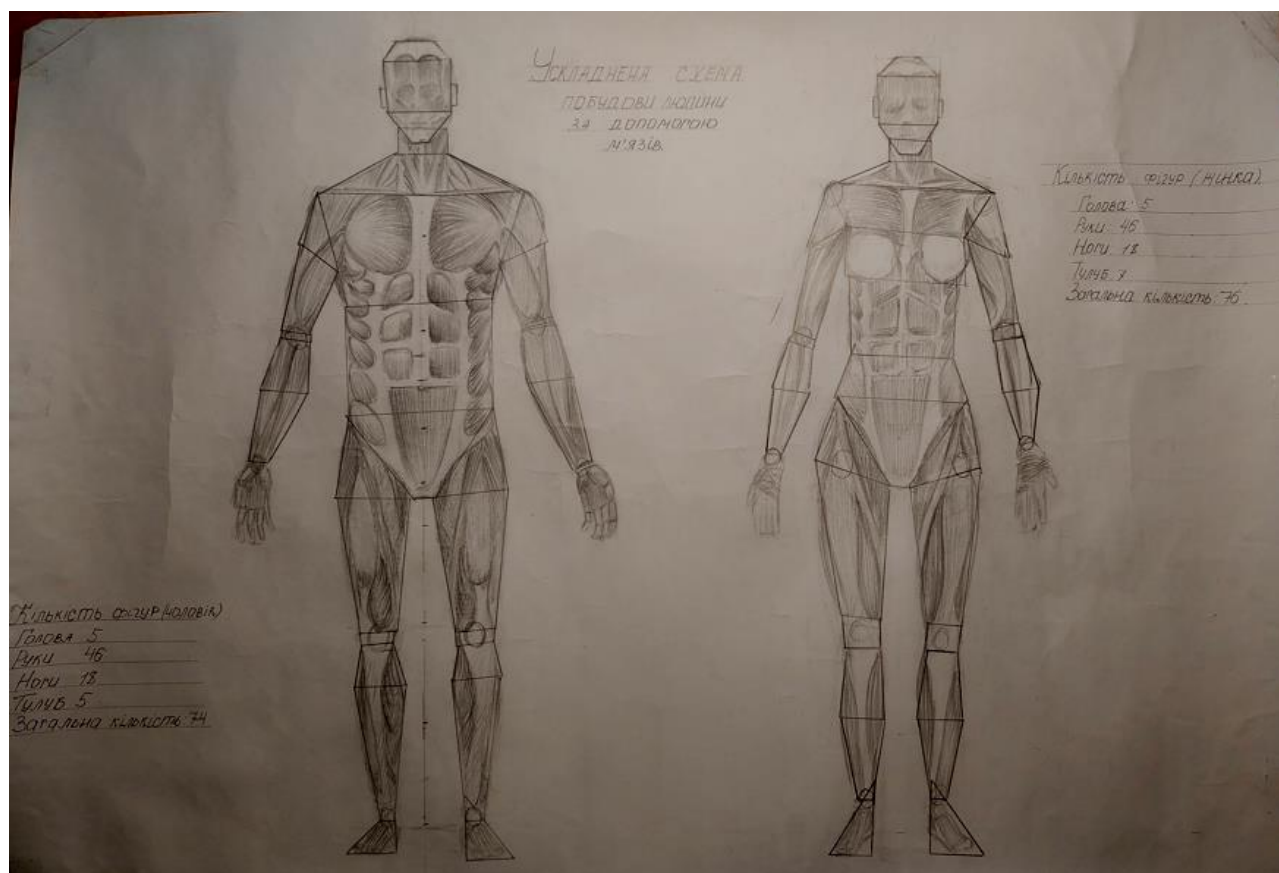


Рисунок 3 – Побудова людини за допомогою м'язів

У нас вийшло, що жінка складається з 68-ми фігур, що на 25 фігур більше за попередній малюнок (брався малюнок з нечіткими руками), а чоловік складається з 62 геометричних фігур, що на 20 фігур більше за попередній малюнок (брався малюнок з нечіткими руками). Отже, м'язи – дуже важлива річ при малюванні людини. У даних спостереженнях ми не брали жирову тканину, оскільки всі індивідуальні та неповторні у цьому плані. Коли малюєш людину важко не заплутатись. Тому для цього зараз вам буде представлена таблиця пропорцій, яких бажано притримуватись (табл. 1).

Це приблизні пропорції, які можна використовувати при малюванні людини. Вони можуть дещо відрізнятись у чоловіків та жінок.

Малювання людини – це дуже складно. Але, якщо все робити за розробленою схемою - використання пропорцій, відношень та геометричних фігур, малювання перетворюється на мистецтво. Чоловічий та жіночий скелети мають видиму різницю і нові канони чоловічого тіла започаткував ще у Середні віки Леонардо да Вінчі, досягнення якого актуальні і сьогодні, але найкращим зображенням людини вважається зображення, створене Леонардо да Вінчі. «Витвір мистецтва» дуже цікавий для вивчення як історії, так і для вивчення інформації, яка на ньому знаходиться.

Таблиця 1 – Середньостатистичні пропорції людини у головах

Кількість голів	Яку частину тіла займають
2 голови	Весь плечовий пояс
1,5 голови	Довжина від плеча до ліктя
1 голова	Довжина від ліктя до зап'ястка
3/4 голови	Довжина від зап'ястка до кінця руки
1 голова	Довжина тазу
2 голови	Довжина стегна
1.7\8 голови	Довжина голіні
1\4 голови	Приблизна довжина стопи
1.1\8 голови	Ширина ребер
1.5\8 голови	Довжина ребер
1.1\3 голови	Ширина тазу

Зрозуміло, чому важливо використання геометричних фігур у малюванні людського тіла для досягнення реалістичності та художньої ефективності. Використання цих елементів допомагає точно передати анатомічні особливості, додають виразності та реалізму в зображення, що об'єднує гармонію природних форм та структуру людського тіла.

Для того, щоб намалювати чітко людину треба звертатись до біології, математики і знаходити всі основи там, це дуже цікаво та не потребує зайвих пояснень, що і доведено даною роботою.

Список літератури:

1. Вікіпедія. Спосіб доступу URL: Uk.m.wikipedia.org
2. Онлайн-школа малювання. Спосіб доступу URL: Fantasy room Online.
3. Освіта UA. Спосіб доступу URL: <https://osvita.ua>.
4. Жіночий онлайн-журнал. Спосіб доступу URL: proledi.com.ua.
5. Онлайн-курси про головні навички креативних індустрій. Спосіб доступу URL: skvot.io
6. Моя освіта. Спосіб доступу URL: moyaosvita.com.ua
7. Блог-платформа. Спосіб доступу URL: Live Jornal
8. Дизайн та ілюстрації. Спосіб доступу URL: Design.tutsplus.com
9. Що залежить від хребта. Спосіб доступу URL: Spina.pro
10. Підбірка матеріалів. Спосіб доступу URL: Formula.kr.ua

Олександра Парадовська, учениця 11 класу

Олена Герус, вчитель математики,

КЗЗСО «Луцький ліцей №22 Луцької міської ради»

м. Луцьк

ЕПІСТОЛЯРНА СПАДЩИНА МИХАЙЛА КРАВЧУКА

Михайло Пилипович Кравчук (1892–1942) – український вчений світової слави, найвизначніший український математик XX сторіччя, громадський діяч, академік Всеукраїнської академії наук. Його життя обірвалося в розквіті таланту: у 1938 році він був репресований радянською системою та невдовзі помер у концтаборі.

«Моя любов – Україна і математика» – таким було життєве кредо вченого. Він зробив значний внесок у розбудову української освіти.

«... Майже жодне явище у створенні математичної науки в Україні не сталося без його участі,... ані закладалися перші українські школи в місті і по селах, перші курси, перші українські університети (народний і державний),..., ані утворювалася математична термінологія або наукова мова... – нічого цього не робилося без найактивнішої участі Михайла Кравчука» (так писалося в характеристиці на нього, надісланій до Всеукраїнської академії наук 1929 р. у зв'язку з висуненням його кандидатури в дійсні члени академії) [1]. Більшість із його праць, піонерських для світової математики, було написано українською мовою, оскільки він вважав це за свій громадянський обов'язок: не тільки розвивати науку, але й розвивати наукову мову, наукову термінологію того народу, до якого він належить, і тим самим підвищувати ту мову над мовою для хатнього вжитку, над мовою передмість, зробивши її мовою робочою для найвищих досягнень людської думки [2].

Листи Михайла Кравчука складають важливу частину його науково-літературної спадщини. Тісні зв'язки єднали математика з іншим видатним українським науковцем, почесним членом Українського математичного товариства Володимиром Левицьким (1872–1956). Збереглася збірка листів Михайла Кравчука до свого старшого колеги періоду 1925–1931 років, коли Кравчук жив і працював у Радянській Україні, а Левицький – у Західній Україні, де був редактором «Збірника математично-природописно-лікарської секції Наукового Товариства імені Шевченка», єдиного до Другої світової війни видання в Галичині з природничих наук українською мовою. У листах відображається хроніка наукової й педагогічної діяльності видатного математика, зокрема його зусилля з «українізації навчальної та наукової роботи». Кравчук знав, що розбрат між українцями сіють вороги української державності і всіма силами намагався протистояти цьому, старався щоб українці західні й східні відчували себе одним народом. Звідси його дружба з ученими Західної України, протегування при обранні їх до Української Академії наук. Із одного з листів дізнаємося, як учений піклувався про молодих математиків, дбав про їх зростання та визнання: «Пересилаю Вам на розгляд замітку мого учня, талановитого молодого математика Олександра Смогоржевського» [3].

Листування науковців є своєрідним автокоментарем до їхньої творчості. Епістолярні ж твори Михайла Кравчука, хоча й невеликі за обсягом, становлять інтерес, на нашу думку, як зразки такого особливого різновиду літературної мови. Характеризуючи вченого як неповторну мовну особистість, професорка С. Богдан писала: «Кількома словами зосібна хочу відзначити довершений епістолярний стиль Михайла Кравчука, що вирізняється передусім вишуканістю й шляхетністю мовної поведінки, репрезентованої в надзвичайно шанобливих етикетних виразах на зразок: За цю високу честь дозвольте у Вашій особі скласти Науковому Товариству глибоку подяку; Матиму за честь і за приємний обов'язок, на Вашу ласкаву пропозицію, і надалі співробітничати в «Збірнику»; Отож при нагоді чи не були б Ви ласкаві дати мені відомості про ...; Прошу прийняти вислів моєї глибокої пошани; Здоровлю Вас із святом, хоча й запізнено, і щиро бажаю здоров'я та спокою духа; Велика Вам дяка за

пам'ять; З глибокою пошаною до Вас; Перепрошую за неохайне писання – дається взнаки крайня втома.» [4]

Особливу увагу привертають фрази, якими Михайло Кравчук завершує свої листи (майже щоразу в іншій формі): З глибокою пошаною до Вас; Зі щирою пошаною до Вас; Прошу прийняти вислів моєї глибокої пошани; Щиро Вам відданий; Прийміть мій щирий привіт; Прошу прийняти мої найкращі побажання; Щиро бажаю Вам всього доброго. Це справжні витвори епістолярного мистецтва. До епістолярної спадщини М. Кравчука належать також його записки «Нотатки з подорожі», «Звідомлення з поїздки на Всесвітній математичний конгрес у Болонії та у Париж». Вони написані досить красномовно, наприклад, майстерно змальовано такий пейзаж: «...вам зір пестять прегарні тирольські гори, ліси та ріки; наче на забавку пороблені та розмальовані городи й виноградники; ясне небо й незвичні перспективи; моторні, голосні люди та сила незвичайних цікавих подробиць оточення» [3]. Оригінальною і дотепною видається нам фраза: «Перемогу над основними труднощами цього відрядження я завдячую Ректорові Київського Інституту Народної Освіти...» Студенти М. Кравчука у своїх спогадах відзначають як особливі стильові домінанти лекцій ученого дотепність, поетичну стрункість, що можемо спостерігати і в записках із наукових подорожей.

Отож, епістолярна спадщина Михайла Кравчука яскраво свідчить про те, що у вченому гармонійно поєдналися два таланти – науковий і лінгвістичний, а живила їх надзвичайна любов до України.

Список літератури:

1. Матеріали Вісімнадцятої міжнародної наукової конференції імені академіка Михайла Кравчука, 7–10 жовтня 2017 року, Київ: Т. 2. Київ: НТУУ «КПІ», 2017. 320 с.
2. Грабовський С. Країна Інкогніта: Михайло Кравчук. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/904378.html>
3. Кравчук М.П. Вибрані праці. Історія і методика математики / Національний технічний університет України "КПІ", Педагогічний музей України; Н. О. Вірченко, В. О. Гайдей, О. П. Міхно. Київ: ТОВ Спринт-Сервіс, 2014. 252 с.
4. Богдан С.К. Михайло Кравчук – неповторна мовна особистість. URL: <https://vnu.edu.ua/uk/articles/mihaylo-kravchuk-nepovtorna-movna-osobistist>.

Альберт Перешивалов, учень 9 класу

Ольга Шепель, учитель фізики

Бахмутської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів №12

Бахмутської міської ради Донецької області,

м. Бахмут, Донецька обл.

ВПЛИВ АКУСТИЧНОГО ШУМУ НА ОРГАНІЗМ І ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

Дослідження впливу шуму на нервову систему та працездатність людей було проведено з метою ознайомлення з акустичним звуковим забрудненням.

Для цього були виконані такі завдання: описано фізичні та фізіологічні властивості шуму; досліджено вплив шуму на організм людини; встановлено зв'язок шуму та стану здоров'я; оцінено результати дослідження впливу шуму на працездатність та самопочуття людей. Шум може негативно впливати на людський організм, спричиняючи різні хвороби. В деяких ситуаціях його вплив на організм незначний, але все ж таки ризикований. Зазвичай шум порушує послідовність мислення, веде до невизначеності й виникнення дратівливості. Щоб уникнути таких негативних наслідків, необхідно правильно усвідомлювати значення впливу музики та звуків в цілому на живий організм. Саме це і треба детально дослідити, що і є метою роботи.

Об'єктом дослідження є люди, працівники та їх стан здоров'я під впливом підвищеного рівня шуму в житті.

Предмет дослідження: шум на робочих місцях та вулиці, нервова система та рівень працездатності людей.

Гіпотеза дослідження: будемо вважати, що високий рівень шуму присутній постійно і негативно впливає на ментальне та фізичне здоров'я людини. Від цього, зменшується рівень працездатності людей.

Обладнання: комп'ютер з програмним забезпеченням: SOUND FORGE Pro 17, Audacity. Апаратне забезпечення: аудіорекордер Zoom H4n, вимірювальний мікрофон AUDIX TM1.

Сенс досліджень на нинішній час: точно відомо, що шумові звукові коливання мають велике значення щодо станів людини. Як до фізичного, так і до морального станів. А зараз, у зв'язку з військовими діями на території України, кожному так чи інакше доводиться відчувати дії акустичного шуму. І ніхто не буде заперечувати думку про те, що стан людини залежить не тільки від присутності шуму, а й від того, наскільки висока сила впливу шуму. Наслідки впливу шуму на людину дуже небезпечні, звукове навантаження може спричиняти занепокоєння, роздратування, неврози, стомлюваність та інші небажані явища. Саме тому, дивлячись на факти, можна підтвердити важливість досліджень у цій галузі!

Шум – звук. Вплив акустичного шуму на людину та її здоров'я

Шум впливає на людину як фізичне явище, що характеризується звуковим тиском, інтенсивністю, частотою та іншими параметрами. Він може бути механічним, аеродинамічним, гідромеханічним чи електромагнітним, залежно від джерела виникнення. Шум поділяється на повітряний та структурний, в залежності від середовища поширення.

Шумові хвилі мають такі характеристики:

1. Довжина хвилі – відстань між точками, що коливаються синфазно.
2. Амплітуда – максимальне зміщення точки середовища від рівноважного положення.
3. Період – час одного повного коливання точки середовища.
4. Частота звуку (вимірюється в герцах, Гц) – кількість повних коливань за секунду.
5. Інтенсивність звуку – енергія, що припадає на 1 м² поверхні за секунду.
6. Звуковий тиск виражається в паскалях (Па) і представляє різницю між тиском у точці звукового поля та атмосферним тиском.

Шум може негативно впливати на здоров'я, особливо при високій інтенсивності. Він може викликати функціональні розлади, втрату слуху, нервово-психічні захворювання, а також шкодити серцево-судинній системі, зоровому та вестибулярному аналізаторам. Інфразвуки та ультразвуки, навіть непомітні для слуху, також можуть мати шкідливий вплив.

Для оцінки шуму використовуються логарифми відношень інтенсивності та звукового тиску до умовного нульового рівня, виражені в белах (Б) та децибелах (дБ). Зміни інтенсивності звуку, які людина може сприймати, варіюються від 10^{14} до 10^{17} разів, тому для зручності використовують децибели.

Вплив шуму на людину залежить від багатьох факторів, включаючи вік, стан здоров'я та оточуючі умови. Шум має акумулятивний ефект, посилюючи пригнічення нервової системи з часом. Абсолютна тиша також може негативно впливати, викликаючи нервовість та зниження працездатності. Звуки нормальної сили можуть стимулювати мислення та рахунок.

Шум – це форма звуку, що виникає з різних джерел та характеризується різними параметрами. Він може мати серйозний вплив на здоров'я людини, призводячи до фізичних та нервово-психічних розладів, а також шкодити серцево-судинній системі та органам чуття. Навіть непомітні звуки, такі як інфра- та ультразвуки, можуть мати шкідливі наслідки.

Для вимірювання шуму використовуються логарифмічні шкали децибелів, які дозволяють оцінювати рівень звуку. Вплив шуму на людину залежить від інтенсивності, тривалості та частоти експозиції, а також від індивідуальних особливостей організму.

Важливо зазначити, що шум має акумулятивний ефект, тобто його вплив може зростати з часом. При цьому, абсолютна тиша також може мати негативний вплив, викликаючи стрес та нервозність. Однак помірні звуки можуть стимулювати когнітивні функції, що підтверджує важливість збалансованого підходу до звукового оточення для забезпечення здоров'я та продуктивності.

Дослідження

Визначимо, як впливає високий рівень шуму на працездатність та самопочуття людей. Відповідно виконаємо дослідження. Використовуючи професійне звукозаписне обладнання, було отримано відповідні матеріали, а використовуючи професійне програмне забезпечення, було виконано аналіз отриманих даних. Виконано базові дослідження:

Таблиця 1 – Рівень шумового фону в різних умовах, dB

Рівень шумового фону в різних умовах, dB			
Час	Ранок	Полудень	Вечір
1 магазин	51	69	49
2 магазин	60	57	65
3 магазин	49	71	78
4 магазин	54	60	49
5 магазин	53	73	68
6 магазин	59	74	71
Вулиця	49	57	62
Середнє	53,57	65,86	63,14
Норма	50-60	55-65	45-50

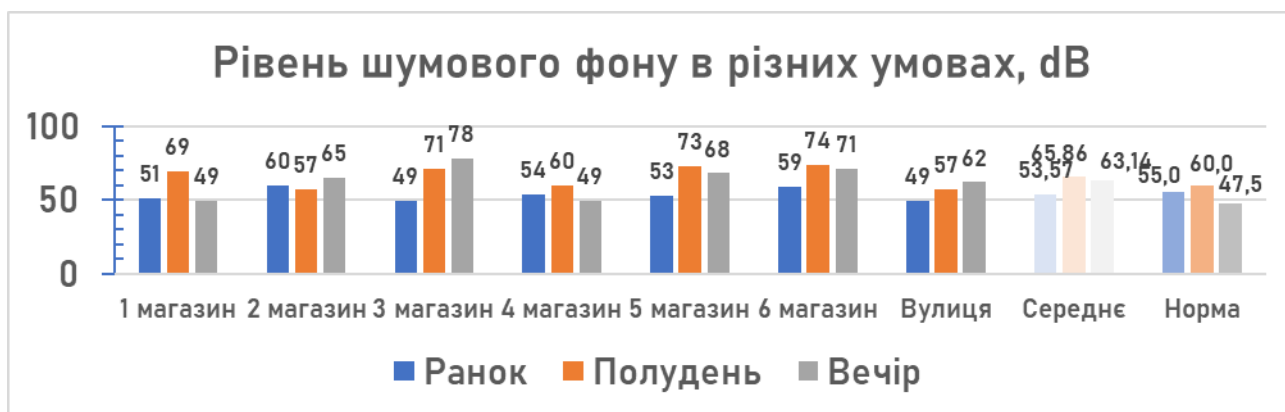


Рисунок 1 – Рівень шумового фону в різних умовах, dB

Одержані результати свідчать про невідповідність акустичного рівня шуму у магазинах (на робочих місцях) і навіть на вулиці, зокрема в ранці. Шум у вечорі, під час роботи, має найбільшу розбіжність з нормами, шум у полудень, під час роботи, – найменшу. А особливо в нинішній час, повна невідповідність нормальному рівню шуму. І тема як ніколи раніше є актуальною.

Опитування працівників показало, що ці показники погано впливають на працездатність людей, люди постійно скаржилися на головні білі, розгубленість, слабкість. Працювати було складно. Хоча не усі себе так почували погано, деякі могли нормально працювати, пов'язано це з фізіологічними властивостями кожної людини.

Додатково було виконано тривалі виміри, що дасть більш високу точність даних і дасть змогу провести додатковий аналіз. Дані занесені до таблиці та побудовано графік.

Таблиця 2 – Значення шуму під час роботи, dB

Значення шуму під час роботи, dB					
Дата	1 магазин	2 магазин	3 магазин	4 магазин	5 магазин
Вересень 2022	67	70	54	79	57
Жовтень 2022	60	71	51	65	57
Листопад 2022	62	74	59	80	60
Грудень 2022	69	77	63	79	64
Січень 2023	63	70	57	76	59
Лютий 2023	59	66	53	71	53
Вересень 2023	59	65	55	67	54
Жовтень 2023	62	67	58	72	59
Листопад 2023	64	70	59	75	63
Грудень 2023	63	64	57	71	63
Середнє	62,80	69,40	56,60	73,50	58,90

Як із використанням таблиці, так і із використанням графіка видно, що рівень шуму перевищує норму практично у всіх випадках!

Більш того, визначається певна закономірність підйомів і падінь рівнів шуму в усіх випадках, приблизно в один і той самий час.

Виконавши величезний обсяг роботи, можна зробити такі висновки:

Стало зрозумілим, що шум оточує нас скрізь. І практично скрізь його рівень перевищує норму.

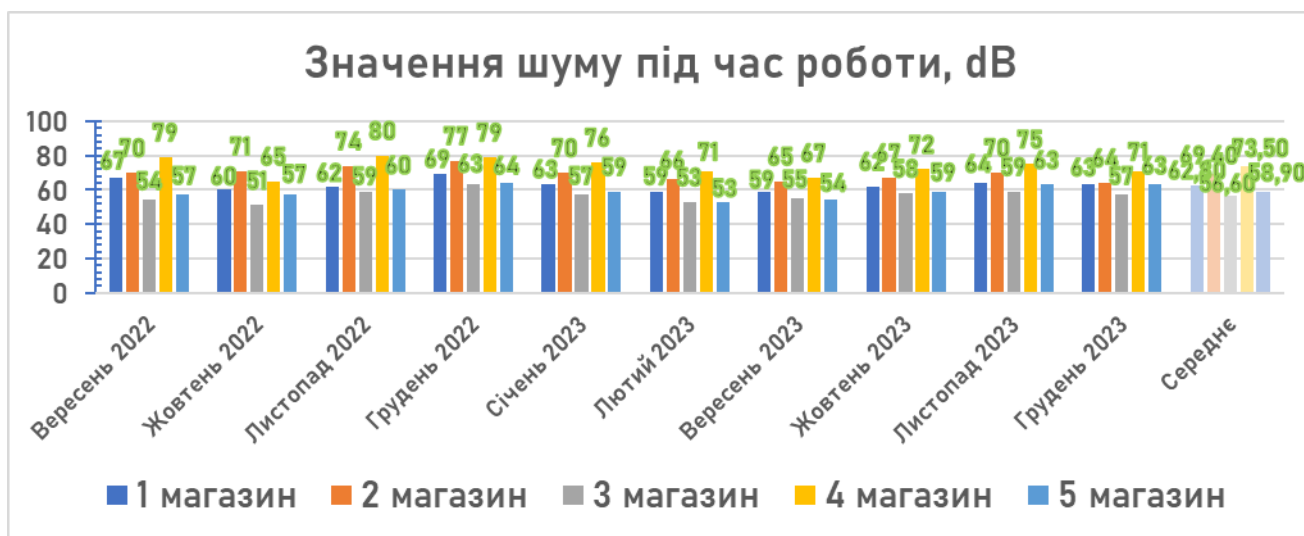


Рисунок 2 – Значення шуму під час роботи, dB

Безумовно, акустичний шум впливає не тільки на психологічний стан людей, а й на фізичний. У цьому ми переконалися, провівши теоретичні та практичні дослідження.

Зараз людина піддається більш широкому спектру впливу акустичного шуму. Ми вважаємо, що зараз люди через це в більш поганому психологічному і фізичному станах. Усе позначається нинішньою ситуацією – військовими діями.

Кожна людина сприймає шум по-своєму і в кожній людині відрізняється поріг сприйняття шуму.

Рівень шуму впливає на психологічне та фізичне здоров'я людини. Іноді його дії не помітно у випадку ультразвуку чи інфразвуку, але це не означає, що шум нічого не робить. Від різкого і гучного звуку людина може втратити свідомість, наприклад, під час вибуху. Проблеми з серцево-судинною системою, головний біль, роздратованість та інші неприємності можуть бути викликані високим рівнем акустичного шуму.

Але не завжди шум може нести за собою тільки негатив. Помірний, контрольований, приємний і малої гучності рівень шуму може підвищити настрій, концентрацію, креативність і продуктивність. Проте тривалий вплив шуму на людину може призвести до різних захворювань нервової системи, зниження слуху, стомлюваності та інших негативних наслідків.

Зараз підвищений рівень шуму стає однією з головних проблем через війну на території України. Люди постійно змушені відчувати підвищений рівень шуму, що може призвести до психологічних та фізичних проблем. Важливо уникати гучних акустичних звуків і робити все можливе, щоб не піддаватися їх впливу, щоб фізичний і психологічний стан були у рази кращими!

Список літератури:

1. Ergonomics for Design and Innovation, HWWE 2021 / Debkumar Chakrabarti, Sougata Karmakar, Urmi R. Salve // Охоплює теорію та застосування в різних галузях науки, від інженерії та дизайну до комп'ютерних наук, «A Systematic Review of the Effects of Noise Characteristics on Human Mental Performance» с. 1705-1717. Фізичний електронний носій, сайт з проектом: <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-030-94277-9>

2. Kvantum // Блог містить корисну інформацію про шум та його вплив на здоров'я людини, «Шум. Небезпечний вплив шуму на здоров'я людини». – 2021. [Е/Р]: <https://kvantum.com.ua/ua/blog/ochistka-vozdukha-ventilyatsiya/shum-opasnoe-vliyanie-shuma-na-zdorove-cheloveka>

3. Державна служба здоров'я України // Сторінка містить інформацію про шум та його шкідливі наслідки для здоров'я людини, «Гігієна праці та експертиза умов праці». [Е/Р]: <https://uz.dsp.gov.ua/index.php/diialnist/hihiena-pratsi/749-shum-ta-ioho-shkidlyvi-naslidky>

4. Таїрова Т. Г. Сучасні технічні рішення зниження негативного впливу шуму на здоров'я молоді // Гуманітарний вісник Державного вищого навчального закладу «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди». Педагогіка. Психологія. Філософія. 2014.

5. Антипкін Ю. Г. Наукові та практичні проблеми збереження здоров'я дітей України / Ю. Г. Антипкін // Врачебная практика. 2007.

Олексій Рудий, учень 11 класу
Людмила Бондаренко, вчитель-методист
КЗ «Харківський ліцей № 14 Харківської міської ради»,
м. Харків

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОТУЖНОСТІ ВЕРТИКАЛЬНО-ОСЬОВИХ ВІТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ УСТАНОВОК ЗА ДОПОМОГОЮ СТВОРЕНИХ МОДЕЛЕЙ

У сучасному світі дуже актуальним і важливим, з погляду екології та ресурсозбереження, стає пошук альтернативних джерел енергії. Крім того, постійне зростання тарифів на електроенергію, нестабільність та, останнім часом, ненадійність її централізованого постачання, змушує шукати автономні, безпечні та недорогі джерела електроенергії. Один із сегментів альтернативної енергетики, що найбільш динамічно розвивається на сьогоднішній день – це вітроенергетика.

Вітрогенератор, або вітроелектрична установка (ВЕУ) – прилад, який перетворює кінетичну енергію вітру в механічну енергію ротора, а потім в електричну енергію. Завдяки лопатям, які розробляються з використанням найсучасніших засобів аеродинамічного аналізу та комп'ютерного моделювання, сучасні вітрогенератори здатні перетворювати величезну кількість енергії вітру на електроенергію та генерують її навіть при дуже слабкому вітрі – від 4 м/с. Поряд з потужними вітрогенераторами для промислових об'єктів вітроелектричні установки можуть бути джерелом енергії для локальних об'єктів, оскільки вирішують проблему автономного енергопостачання.

Метою роботи було конструювання та дослідження вертикально-осьових моделей вітрогенераторів та визначення найбільш ефективної вітроустановки, яку можна використовувати в якості компактного та ефективного джерела електричної енергії.

Теоретичний аналіз джерел показав, що для створення вітрогенератора малої потужності в цілях автономного використання, найбільш оптимальним варіантом можуть бути турбіни з вертикальною віссю обертання. Тому для досягнення мети були виготовлені оригінальні конструкції вітрогенераторів вертикального типу з роторами Дар'є та Савоніуса.

Треба відзначити, що ефективність вітрових турбін не може дорівнювати 100% через те, що лопаті забирають лише частину кінетичної енергії вітру. Генератор забере 100% доступної кінетичної енергії, якщо швидкість вітру за турбіною стане нульовою. Однак, нульова швидкість за турбіною фізично неможлива, тому весь потік не може зупинитися за нею. Тобто є теоретична межа ефективності, яку може досягти віротурбіна. Ця межа відома як межа Беца, вона дорівнює 59,3%. По суті це означає, що жодна турбіна у світі не може перевищити межу ефективності. Сьогодні, завдяки сучасним технологіям, ККД промислових установок в середньому становить біля 40-45% [1,2]. Тому головна мета при проектуванні віротурбін полягає у збільшенні аеродинамічної ефективності, тобто збільшенні енергії, що отримується від вітру.

Тому, виходячи з аналізу існуючих технологій генерації електричного струму за допомогою вітру та проблем, що виникають при експлуатації горизонтально-осьових ВЕУ, було вирішено конструювати моделі турбін з вертикальною віссю обертання ротора, яка перпендикулярна вектору швидкості набігаючого потоку. За принципом дії такі віротурбіни умовно можна розділити на дві групи.

До першої групи відносяться вітродвигуни, обертання яких виникає внаслідок відмінності опору лопатей при їх русі за вітром і проти вітру. Такими вітродвигунами є ротор Савоніуса (Savonius) – два (або більше) напівциліндра, закріплених навколо вертикальної осі обертання. Обертальний момент виникає при обтіканні ротора Савоніуса потоком повітря за рахунок різного опору опуклої та увігнутої частин ротора. Перевагами вітроенергетичної установки цього типу є низький рівень шуму, невелика використана площа, відносна легкість монтажу та відмінна робота при малій швидкості вітру (3-5 м/сек).



Рисунок 1 – Виготовлена модель віротурбіни Савоніуса спірального типу

Зараз створено багато модифікацій такого типу роторів. Одну з них авторами було вирішено виготовити та дослідити експериментально. На наш погляд, саме така модель найбільше відповідала завданням проекту. В результаті, з використанням комп'ютерного моделювання та 3D друку, була виготовлена вітрова турбіна Савоніуса спірального типу, яка представлена на рис. 1 та має наступні розміри: діаметр лопаті $d = 150$ мм, висота $h = 600$ мм. Загальні розміри даної моделі із стойками для кріплень складають $750 \times 150 \times 150$ мм³. До другої групи вітродвигунів з вертикальною віссю обертання відносяться ротори типу Дар'є (Darrieus) – з прямими, похилими, зігнутими лопатями різної форми, розташованими паралельно вертикальній осі обертання, як правило, на деякій відстані від неї.

Обертальний момент на такому роторі створюють аеродинамічні сили, що виникають при обтіканні повітряним потоком крилового профілю. Ось обертання ротора завжди перпендикулярна до вітрового потоку і тому робота ротора Дар'є не залежить від напрямку потоку. Завдяки цьому така турбіна не потребує пристрою орієнтації, що спрощує конструкцію та знижує вартість.

Вітродвигуни цього типу мають високу швидкохідність (лопаті рухаються в 2-4 рази швидше за вітер), що є істотною перевагою при використанні ВЕУ для вироблення електроенергії. Вони характеризуються досить високим коефіцієнтом використання енергії вітру. Недоліком є те, що момент зрушування доволі суттєвий, тому ці ротори вимагають достатньої сили вітру, або наявності спеціальних систем запуску. Найбільш технологічним на наш погляд є Н-подібний ротор Дар'є з профільованими лопатями, його ККД досягає 35%. Треба відзначити, як важливу перевагу, що Н-Ротор Дар'є відрізняється низьким рівнем шуму та відсутністю випромінювання інфразвуку. Вітроенергетична установка цього типу має просту конструкцію та високу надійність. Тому даний тип віротурбіни був обраний для виробництва другої моделі, яка приведена на рис. 2. Вона має наступні розміри: висота лопатей $h = 200$ мм, ширина лопаті $c = 100$ мм, діаметр $D = 400$ мм.



Рисунок 2 – Виготовлена модель Н-ротора Дар'є

Лопаті таких турбін повинні мати певний аеродинамічний профіль і конфігурацію, бути не важкими, але досить міцними. Тому, було прийнято рішення надрукувати ротор за допомогою 3D-принтера. Редуктор в даній установці має дві шестерні з передавальним числом 45:10. В якості генератора був використаний кроковий двигун від принтера. Завдяки механічному колектору він при обертанні відразу видає постійний струм.

З використанням сконструйованих моделей ВЕУ було проведено серію експериментів та виконаний теоретичний аналіз отриманих даних. Як показали дослідження, найбільша ефективність запропонованих вітрогенераторів досягається при швидкості вітру від 5 до 10 м/с.

У цьому випадку потужності вистачає, щоб працював світлодіодний ліхтар, радіоприймач або заряджався мобільний телефон.

Для вимірювань швидкості вітру використовувався цифровий анемометр, який був розміщений на певній висоті над землею. Швидкість вітру була виміряна в різних точках, потім розраховувалися середні значення. За допомогою цифрових вольтметра та амперметра вимірювалися електричні характеристики установки, що дало можливість розрахувати потужність вітрогенератора. В результаті були отримані експериментальні дані про залежність між швидкістю вітру та виробленою потужністю для обох типів роторів, які приведені на рис. 3.

Аналіз отриманих даних дає підстави зробити висновок, що Н-ротор Дар'є генерує більш високу потужність порівняно з ротором Савоніуса при високих

швидкостях вітру, тому більш пріоритетним він буде у місцях з відмінним вітровим режимом. Але при низьких та змінних швидкостях вітру вищу ефективність має ротор Савоніуса вибраної модифікації, що робить його корисним у місцевостях з нестабільним вітровим режимом.

Результати експериментів, отримані в роботі, нашоухують на думку, що одним із способів підвищення ефективності вітроустановки може бути використання на одній осі двох різних типів роторів.

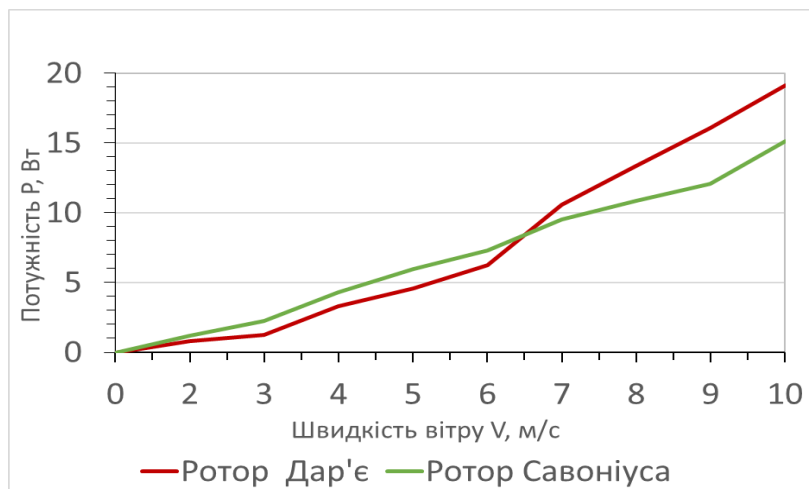


Рисунок 3 – Залежності потужності роторів різного типу від швидкості вітру

Наприклад, ротор Савоніуса, який починає обертання і за невеликої швидкості вітру, запускає ротор Дар'є, ККД і швидкохідність якого вищі. Встановлювати таку пару можна на дахах багатоповерхових будинків або приватних домоволодінь.

Треба відзначити, що крім основних компонентів системи, без яких робота вітрогенератора неможлива, бажано використовувати акумуляторні батареї. Вони накопичують електроенергію для використання в безвітряні години, а також вирівнюють і стабілізують напругу, що видає генератор. Завдяки їм можна отримувати стабільний струм без перебоїв навіть при поривчастому вітрі.

Вихідна корисна потужність вітроустановки залежить не тільки від швидкості вітру, ефективності ротора, а й від ККД генератора. Від його потужності залежить як швидко будуть заряджатися акумулятори. Тому вибір елементів системи з оптимальними характеристиками впливатиме на результативність усієї вітроустановки.

Незважаючи на відносну технічну розвиненість вітроенергетики, удосконалювати в ній можна ще дуже багато. Так, справді, зараз домінують турбіни з горизонтальною віссю, але майбутнє, на думку деяких учених, і ми з ними згодні, за турбінами з вертикальною віссю. Конструкція такого генератора набагато простіша, елементи її можна розташовувати ближче до землі, отже їх простіше встановлювати, обслуговувати та ремонтувати. Їхня ефективність не залежить від напрямку вітру, а кут установки лопатей сам постійно змінюється при повороті вздовж вертикальної осі.

Відсутність потреби у складних механізмах балансування, орієнтації щодо вітру, поворотних та інших механізмах, необхідність розміщувати їх на великій

висоті, значно зменшить собівартість вітроустановки та негативний вплив на навколишнє середовище.

Висновки. Результати дослідження можуть бути використані для автономного отримання електроенергії під час аварійних відключень мережі або якщо до неї взагалі немає доступу. Вертикально-осьові вітрогенератори з роторами Дар'є або Савоніуса, а можливо і з їх поєднанням, мають невеликі розміри, не вимагають складного монтажу та обслуговування. Їх можна встановлювати в парках, біля доріг, зупинок, на дахах багатоповерхівок, поряд з віддаленими об'єктами для отримання та накопичення електричної енергії. Використання таких вітроустановок невеликої потужності дозволить вирішити проблему з автономним освітленням, мобільним зв'язком та заощадить бюджетні кошти.

Список літератури:

1. Відроджувальна енергетика: навчальний посібник. В.М. Синеглазов, О.А. Зеленков, Ш.І. Аскеров, Б.І. Дмитренко. К.: НАУ, 2015. 278 с.
2. Основи вітроенергетики: підручник / Г. Півняк, Ф. Шкрабець, О.Н. Нойбергер, Д. Ципленков. Д.: НГУ, 2015. 335 с.

Максим Ткаченко, Микола Білошапка, учні

Олена Ковальчук, вчитель

Дніпровський ліцей №134 гуманістичного навчання і виховання

Дніпровської міської ради

м. Дніпро

ДОСЛІДЖЕННЯ ЙМОВІРНОСТІ ПОЗАЗЕМНОГО ЖИТТЯ ТА КІЛЬКОСТІ ЖИТТЄПРИДАТНИХ ПЛАНЕТ ВСЕСВІТУ

Екзопланети – це планети, що обертаються навколо зірок за межами нашої Сонячної системи. Відкриття цих планет викликало різні дискусії щодо можливості існування життя за межами Землі. У цій статті розглядається схожість різних екзопланет на Землю та фактори, що впливають на придатність цих планет до життя, від складу планети до характеристик батьківської зорі. Ми прагнемо зробити свій внесок у визначення можливості життя за межами нашої планети та надати свою оцінку ймовірності такої події.

Частина 1. Порівняння

Європейське космічне агентство (далі ЄКА) зібрало базу всіх підтверджених екзопланет[1]. За допомогою цієї бази нами були зроблені всі підрахунки для порівняння екзопланет із Землею.

Порівнювались 5599 екзопланет із Землею за такими параметрами:

– маса, радіус, температура та велика піввісь, бо це 4 з 5-ти параметрів, за допомогою яких вимірюють Індекс подібності Землі[2].

Також було взято шість додаткових параметрів, щоб точніше оцінити їхню схожість:

– орбітальний період, оскільки він характеризує швидкість планети та циклів на ній;

- ексцентриситет та нахил, бо вони характеризують рівномірність отриманого тепла від зірки та плавність зміни пір року;
- маса батьківської зірки та її радіус, які відображають те, скільки зірка зможе надавати енергії своїй планеті;
- розмір життєпридатної зони[3](скрипт “habitable coefficient.py”).

Ми розробили декілька скриптів на мові програмування Python для того, щоб підрахувати середнє значення подібності екзопланет до Землі [3](скрипт “Compare to earth.py”).

Порівняння відбувалося за однією формулою, наприклад, для маси це: $k = M_{\text{Землі}} / M_{\text{Екзопланета}}$. Якщо результат більше 1, то підносимо результат до степеня “-1” для того, щоб отримати коефіцієнт подібності до Землі від 0 до 1. Таким чином, проходимо кожен параметр та кожен результат зберігаємо окремо у своїх масивах. У кінці підраховуємо середнє значення, поділивши суму всіх коефіцієнтів на довжину масиву. Усі можливі похибки прораховані в частині 4.

Таблиця 1 – Параметри Землі та середнім значенням коефіцієнтів схожості екзопланет до Землі

Назва параметрів	Параметр Землі	Середнє значення Схожості (коефіцієнт від 0 до 1)
Маса (в маса $M_{\oplus}$)	1	0,060875078
Радіус (в радіусах $R_{\oplus}$)	1	0,417502253
Орбітальний період (в днях)	365,256	0,113999826
Ексцентриситет	0,0167	0,194753926
Температура (в Кельвінах)	343	0,436001587
Нахил (в градусах)	23,45	0,282009717
Велика піввісь (а.о.)	1,01671388	0,213855696
Маса батьківської зірки (в $M_{\odot}$)	1	0,772251714
Зоряний радіус ($R_{\odot}$)	1	0,724239856
Розмір життєпридатної зони (а.о)	розраховано як 0,42 [3]	0,501603103

Маса Землі, Сонця та їхні радіуси беруться як одиниця за визначенням, а орбітальний період, ексцентриситет, велика піввісь, нахил взяті з відкритих джерел[4].

Температура визначена на момент періоду формування життя на нашій планеті – 3,5-4 мільярдів років тому [5].

Розмір життєпридатної зони розраховувався вручну для кожного типу зірки з масиву [3](скрипт “Compare to earth.py”, масив star_hab_zone_coeficient).

Загальний коефіцієнт подібності Землі визначаємо, перемноживши розраховані 10 середніх значень. Отримуємо результат: 0,00171840171%
Цей показник характеризує те, на скільки відсотків середньостатистична планета схожа на Землю.

Частина 2. Життєпридатність

Наступним кроком для визначення ймовірності життя ми проаналізували, наскільки життєпридатними є екзопланети, обравши такий критерій як хімічний склад планети. За допомогою коду [3](скрипт Liveability.py) ми рахуємо коефіцієнт життєпридатності, використавши власний список важливості кожного з елементів. Коефіцієнти важливості кожної окремої хімічної сполуки: H₂O- 3.0, CO₂- 2.8, NH₃- 2.6, C- 2.0, Na- 1.6, O₂- 2.1, SO₂-1.9, CH₄- 2.1, H-1.6, CO-1.4, P-2.3, Mg-1.8, He - 1.6.

Усі коефіцієнти підібрані нами без точного підтвердження їх математичної переваги. Ці значення можуть бути зміненими за умови знаходження кращих коефіцієнтів.

Алгоритм обчислення простий: є ряд хімічних сполук, знайдених у конкретної екзопланети, програма перевіряє цей ряд, шукаючи в ньому будь-який елемент з нашого списку вище, знаходячи, коефіцієнт цієї планети помножується на коефіцієнт сполуки. Якщо якусь конкретну сполуку не знайдено в ряду екзопланети, то її коефіцієнт ділиться на коефіцієнт цієї сполуки (детальна інформація в презентації та на виступі).

Результат розрахунків показує, що коефіцієнт життєпридатності планет на основі хімічного складу є невисоким - 0,0431723%.

Частина 3. Планети

У нашій Галактиці від 800 мільярдів до 3,2 трільйонів планет[6]. Тоді, як об’єм Чумацького Шляху 17 671 458 676 443 кубічних світлових років[7], знайдемо кількість планет у зоні навколо нашої Сонячної системи з радіусом 3000 світлових років, тому що більшість знайдених планет знаходиться в межах цього радіусу згідно таблиці ЄКА. Форма цієї зони буде приблизно схожа на циліндр через обмеженість товщини Галактики в ~1000 світлових років. Для цього порахуємо об’єм цього циліндра за формулою

$$V = h\pi R^2$$

та отримаємо результат 28 274 333 882 кубічних світлових років. За пропорцією отримаємо, що кількість планет в цій уявній зоні буде від $1,28 \cdot 10^9$ до $5,12 \cdot 10^9$ планет.

Також підрахуємо кількість планет у всьому Всесвіті, враховуючи що Чумацький шлях – це середньостатистична Галактика. Для цього перемножимо кількість галактик у Всесвіті[8] на кількість планет в Галактиці. Отримуємо від $1,6 \cdot 10^{24}$ до $6,4 \cdot 10^{24}$.

Частина 4. Похибки обчислень

Також з таблиці від ЄКА ми використали похибки вимірів кожного з параметрів (крім типу зірки та хімічного складу). Порахувати середню похибку можна за таким алгоритмом: знаходимо необхідний параметр та два значення похибки – Min та Max, розраховуємо відсоток похибки за відношенням її величин до нашого параметру, складаємо всі розраховані відношення, ділимо

цю суму на кількість похибок і в кінці маємо відносну похибку для кожного з параметрів. Після цього вираховуємо середнє арифметичне з 9 параметрів й отримуємо результат: 0,1585997699538443. Цю похибку ми застосували при підрахунку фінальної кількості життєпридатних планет.

Важливо зазначити, що через нестачу деяких даних в таблиці від ЄКА, пусті значення не враховувались, через це вибірка для наших статистичних підрахунків стає ще меншою, що робить похибку більшою, але надалі це не враховуватиметься.

Також звернемо увагу на те, що в підрахунку густини планет на одиницю об'єму Чумацького Шляху ми допустили, що густина Чумацького Шляху однакова, хоча й чим ближче до центру, тим більша ця густина, та й ми знаходимося не в центрі галактики, але тим не менш у наших підрахунках це не враховувалося.

Також при обчисленні розміру життєпридатної зони, коли деякі з зірок не мали визначених даних про їх середню яскравість, то ця яскравість розраховувалась, як у зірок з подібними іншими характеристиками.

Частина 5. Підсумки

Тепер ми маємо усі складові, щоб порахувати кількість життєпридатних планет у Всесвіті та на різних його масштабах, але також слід зауважити, що чим більший масштаб, тим більша можлива похибка. Загальний коефіцієнт k складається з добутку двох – коефіцієнт з частини «Порівняння» та з частини «Життєпридатність», і становить

$$k = 7,4187 \cdot 10^{-7} \pm 1,17 \cdot 10^{-7}$$

Тоді отримаємо формулу для того, щоб порахувати наш діапазон життєпридатних планет:

$$N = k \cdot N_p,$$

де N - кількість планет, N_p - діапазон кількості планет.

Далі підставляємо до цієї формули наші діапазони для трьох масштабів, розрахованих раніше та отримуємо результат:

Для найближчої зони: $N \in [800; 4397]$

Для нашої галактики: $N \in [499\,896; 2\,748\,384]$

Для всього Всесвіту: $N \in [9,99792 \cdot 10^{17}; 5,496768 \cdot 10^{18}]$.

Отже, у виявленні і дослідженні можливості існування життя за межами Землі важливими є фактори, що мають вплив на придатність інших планет до життя та їх схожість на Землю. Розраховуючи відсоток позаземного життя та кількості життєпридатних планет Всесвіту, ми робимо висновок щодо високої ймовірності їх існування.

Список літератури:

1. База екзопланет від ЄКА. Спосіб доступу URL: <https://exoplanet.eu/catalog>
2. Індекс подібності Землі. Спосіб доступу URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>
3. Усі розроблені скрипти. Спосіб доступу URL: <https://github.com/NiksUsername>
4. Параметри Землі. Спосіб доступу URL: <https://sci.esa.int/web/solar-system>

5. Температура Землі. Спосіб доступу URL:
<https://www.tandfonline.com/doi/full>
6. Кількість планет в Чумацькому Шляху. Спосіб доступу URL:
<https://phys.org/news/>
7. Об'єм Чумацького Шляху. Спосіб доступу URL:
<https://lovethenightsky.com>
8. Кількість галактик у Всесвіті. Спосіб доступу URL:
<https://en.wikipedia.org/wiki>

*Галина Токар, викладачка фізики вищої категорії, старший викладач
Вище професійне училище №19
м. Дрогобич, Львівська обл.*

ВПЛИВ ЗВУКУ НА ЖИВІ ОРГАНІЗМИ

У житті кожної людини звук відіграє велике значення, адже щодня нас оточують різні звуки: голоси людей, тварин, птахів, шум автомобіля, гудіння електричних приладів і багато інших. Деякі з них нас тривожать чи дратують, інші навпаки заспокоюють. Через звук, за допомогою слухового апарату людини, ми отримуємо інформацію, потім обробляємо її. Багато фізіологічних процесів в організмі людини супроводжуються певними звуками. Наприклад, дихаючи, людина видає звук, биття серця людини супроводжується звуком, згинання колін, інколи, відбувається з характерним тріском-звуком. Отже все життя людини пов'язане зі звуками.

Мета і задача дослідження: сформулювати поняття про звукову хвилю, умови її виникнення, поширення; сформулювати поняття про інфразвук, ультразвук, встановити джерела звуку, інфразвуку та ультразвуку.

Аналізатор звуку

Поняття про звук звичайно асоціюється в нас із слухом. Приймачем звуку у людини є вухо. Орган слуху - вухо - досить непростий орган. Він має підвищену чутливість і складається з трьох частин: зовнішнього, середнього і внутрішнього (рис.1). Звукова хвиля потрапляючи на барабанну перетинку, спричиняє її коливання. Ці коливання через мініатюрні кісточки, що називаються молоточком і ковадлом, передаються в наповненій рідиною завиток, названий равликом. У рідині виникають хвилі, які впливають на чутливі клітини, де народжуються нервові імпульси, що йдуть у мозок. Саме ці імпульси й сприймаються мозком як звук. Ось так ось складно, але в той же час цікаво, відбувається процес уловлювання звукових хвиль людським вухом. Варто відзначити, що навіть мінімальне пошкодження однієї з частин механізму може надати поганий вплив на якість слуху.

Звукові хвилі

Звукові хвилі – це хвилі, які сприймаються вухом людини і частоти яких лежать у межах від 16 Гц до 20000 Гц.

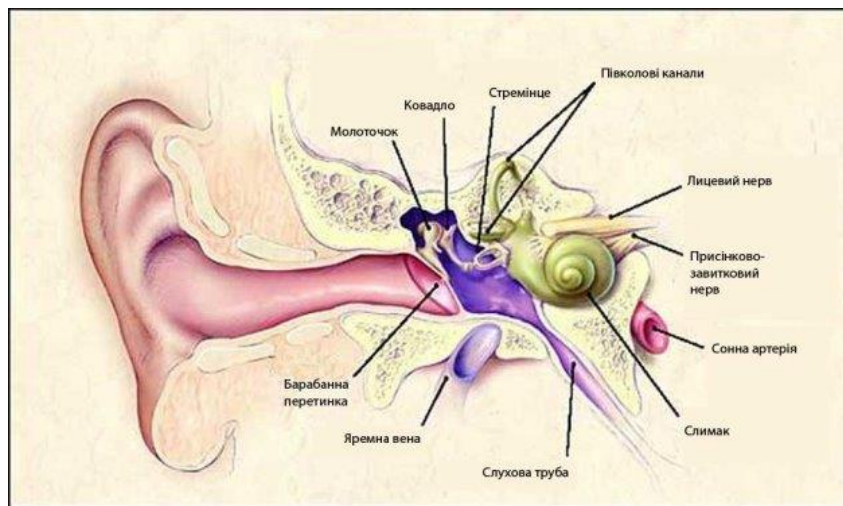


Рисунок 1 – Будова вуха

Проведемо такі досліди:

– На краю стола покладемо металеву лінійку, один кінець якої притиснемо до столу (рис.2). Якщо вдарити по іншому вільному кінці лінійки, то лінійка буде коливатися і ми почуємо звук.

– Проведемо дослід з камертоном – спеціальний прилад для вивчення звукових явищ (рис.3). Біля ніжки камертона впритул ставимо підвішену намистинку. Коли б'ємо по ніжці камертона молоточком: чуємо звук і бачимо, що намистинка коливається.



Рисунок 2 – Дослідження звуку

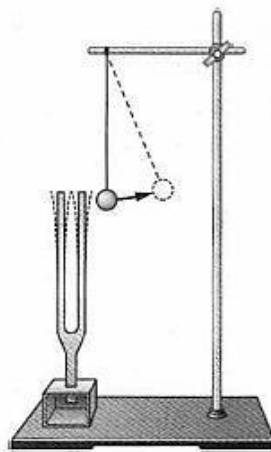


Рисунок 3 – Камертон

З цих двох дослідів робимо висновок, що джерелом звуку є тіло, яке коливається. Але не будь-яке тіло, що коливається, породжує звук.

Види звукових хвиль

Інфразвук - хвилі з частотами меншими за 16 Гц.

Прояви інфразвуку:

- коливання крил птахів, гілок дерев, «голос моря»;
- виникає під час бурі, шторму, землетрусу, виверження вулканів, вібрації важких механізмів;
- може негативно впливати на організм людини, викликаючи больові відчуття та психічні розлади.

Дія інфразвуку на людину своєрідна.

Одного дня режисер лондонського театру «Лайрік» ставив п'єсу, дія якої переносилася з сучасності в глибоке минуле (рис.4). Як добре не грали актори свої ролі, але передати усієї таємничості п'єси режисеру так і не вдалося. Тому він звернувся за допомогою до відомого у той час фізика Роберта Вуду. Фізик запропонував діяти на глядачів низькочастотними коливаннями. Учений виготовив незвичайний музичний інструмент, але, розраховуючи його розміри, допустив помилку.

Звуку цей інструмент не видавав зовсім, але кришталеві підвіски на канделябрах театру затремтіли, всі присутні відчули безпричинний страх, і біля театру на вулиці почалася паніка.



Рисунок 4 – Лондонський театр «Лайрік»

Інфразвук певної частоти взагалі небезпечний для людини.

Подібними коливаннями деякі навіть пояснюють таємничі події в океані, наприклад в Бермудському трикутнику, коли з кораблів зникають люди (рис.5).

Вітер, відбиваючись від довгих хвиль в океані, може породити інфразвук, що згубно діє на психіку людей. Згідно з цією гіпотезою, люди на кораблях впадають в паніку і самі викидаються за борт.

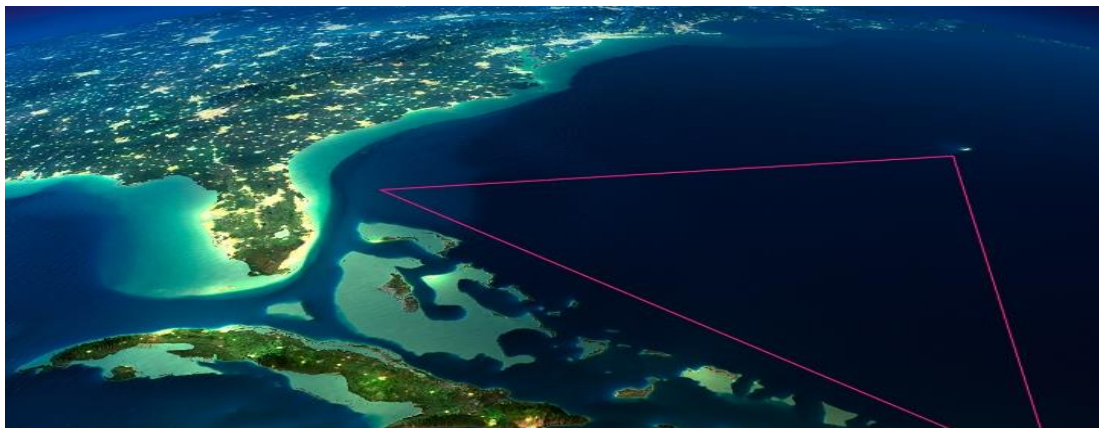


Рисунок 5 – Бермудський трикутник

Вчені довели, що інфразвуки достатньої потужності з частотами 6-9 Гц можуть бути для людини навіть смертельними, оскільки внутрішні органи мають власні частоти коливань саме 6-9 Гц.

Але не завжди інфразвук шкідливий. За його допомогою можна передбачити такі стихійні лиха, як землетрус, цунамі, виверження вулкану. За допомогою вже створених приладів можна випередити ці лиха і тим самим врятувати життя тисячі людей.

Сьогодні інфразвук використовується в медицині. Переважно в мікрохірургії ока для лікування захворювань рогівки, в лікуванні раку для видалення пухлин та інших областях.

Застосування інфразвуку виражається прискореним процесом одужання, знижується рівень рецидивів захворювання. Також існують фізіотерапевтичні апарати, які використовують цей метод лікування.

Існує два музичних інструменти, здатних видавати інфразвукові хвилі – це 2 органи. Перший знаходиться в Сідней, а другий в американському Атлантік (рис.6). Найінтенсивніший інфразвук на автомагістралях (рис.7). Медузи, надчутливі до інфразвуку, і можуть відчутти наближення шторму за 15 годин до його початку (рис.8).



Рисунок 6 – Орган



Рисунок 7 – Автомагістраль



Рисунок 8 – Медуза

Прояви ультразвуку:

- звукові хвилі надвисокої частоти;
- вимірювання глибини моря;
- в медицині;
- «просвічують» металеві вироби для виявлення в них прихованих дефектів.

Широкого застосування отримали ультразвуки в хірургії. За допомогою ультразвукових коливань можна розрізати і з'єднувати кісткові тканини. Спеціальний пристрій працює дуже м'яко, що дуже важливо під час операцій. Розрізування м'яких тканин триває 4 хвилини, а зварювання – всього 1,5-2 хв. Ультразвукові коливання легко поглинаються і не чинять шкідливої дії на організм людини. Рани після таких операцій заживають дуже добре.

За допомогою ультразвуку можна отримати зображення внутрішніх органів людського тіла.

Фізіотерапевти часто використовують ультразвук для прискорення зрощення переломів, але що найцікавіше - лікарі досі не можуть пояснити, як саме це відбувається.

У лабораторних умовах і на виробництві ультразвукові хвилі прекрасно застосовують для очищення лабораторних колб і пробірок. А в деяких пральних машинах ультразвук застосовують для очищення одягу від бруду (рис.9).

Внаслідок впливу ультразвукових хвиль на тіло людини, організм зазнає температурні зміни - в даному випадку температура підвищується, і така властивість часто використовують для боротьби з інфекційними та бактеріальними захворюваннями, які не переносять високих температур (рис.10).

Найперший ультразвукової свисток був проведений в 1883 році англійцем Гальтон - на той момент його використовували для дресирування мисливських

собак і домашніх кішок, яких використовували на зерносховищах для полювання на мишей (рис.11).

Метелики, летючі миші, деякі птахи, риби, дельфіни мають ультразвукові органи чуття, які допомагають їм орієнтуватися в просторі (рис.12).



Рисунок 9 –
Пральна машина

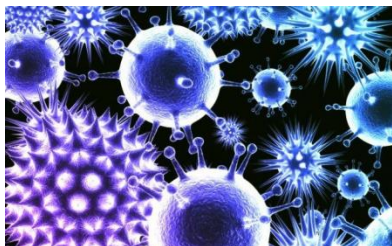


Рисунок 10 – Бактерії



Рисунок 11 –
Свисток Гальтона



Рисунок 12 – Кажан

Висновки:

Звуки в житті людини впливають на всі аспекти нашого життя.

Перший вплив – фізіологічний. Звук впливає на наше тіло. Наше тіло на 70% складається з води. Звук добре поширюється у воді, тому ми є дуже гарні провідники звуку. Не дивно, що звук має потужний вплив на нас.

Другий вплив – психологічний. Він змінює наші емоції та настрій. Звісно, найкраще це зробить музика.

Третій вплив – когнітивний. Процес роботи дуже залежить від звуку навколо вас.

Четвертий вплив – поведінка. Звук може викликати у нас стрес і змусити нас поводитися негативно. Це робить нас менш товариськими, менш корисними та менш доступними, якщо ми знаходимося в галасливій обстановці.

Тому, прислухаючись до звуку навколо, ви самі створюєте те середовище у якому вам буде комфортно.

Список літератури:

1. Чалий О.В. Медична і біологічна фізика. К.: Книга плюс, 2005, стор. 146-178, 191-194.
2. «Фізика і астрономія (рівень стандарту, за навчальною програмою авторського колективу під керівництвом Ляшенка О.І.)» підручник для 11 класу (авт. Головка М.В.; Крячко І.П.; Мельник Ю.С.; Непорожня Л.В.; Сіпій В.В.), 2019
3. Савош В.О. Як організувати самостійну діяльність учнів на уроках фізики. Х.: Вид. група «Основа». 2009. 112 с.
4. Звуки в житті людини. Спосіб доступу URL: <https://futurenow.com.ua/zvuky-v-zhytti-lyudyny/>
5. Звук. Спосіб доступу URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B2%D1%83%D0%BA>
6. Сприйняття звуку, запаху. Дотику, смаку людиною. Спосіб доступу URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/biolog/23650/>

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИСКОРЕННЯ ВІЛЬНОГО ПАДІННЯ ПЛАНЕТ СОНЯЧНОЇ СИСТЕМИ, ЗІРОК І АСТЕРОЇДІВ

Один з найвеличніших філософів античності Аристотель помітив те, що всі тіла, під якими немає опори обов'язково падають на землю. Аристотель, припустив, що чим більша маса тіла, тим сильніше Земля його притягуватиме і тим швидше тіло впаде на Землю. але Аристотель ніколи дослідно не перевіряв своїх припущень [1]. Не зважаючи на це, аксіома Аристотеля проіснувала в науці аж до Галілео Галілея, який вперше наважився її експериментально перевірити. Саме цей вчений був першим, хто визначив прискорення вільного падіння. Найзнаменитішим став його експеримент, який був проведений на Пізанській вежі. З вежі висота якої близько 60 метрів були одночасно скинуті два предмети: маленька металева кулька вагою півфута і велика кругла бомба, що важила 100 футів. І виявилось, що два тіла досягли землі практично одночасно, а невелика різниця пояснювалася силою опору повітряного середовища [5]. Цей висновок теоретично обґрунтував і пояснив І. Ньютон. Ньютон довів, що прискорення вільного падіння не залежить від маси тіл і на підтвердження своїх слів помістив у вакуумну трубку шматочок корка, свинцеву дробинку, та пір'їнку. І, спостерігаючи за падінням цих тіл, він побачив що всі три тіла у вакуумі з однієї і тієї ж висоти падають за однаковий час [2]. Сам Ісаак Ньютон зробив великий внесок у пояснення суті вільного падіння. В своїй праці «Математичні початки натуральної філософії» він сформулював закон всесвітнього тяжіння, яке пояснює як тіла можуть притягуватися один до одного [7]. Згідно цього закону кожне тіло, яке існує у Всесвіті притягує до себе кожне інше тіло з силою, яка пропорційна добутку мас цих тіл і обернено пропорційна квадрату відстані між цими тілами (див. формулу 1).

З повсякденного життя ми знаємо, що земне тяжіння змушує тіла, звільнені від зв'язків, падати на поверхню Землі. Наприклад, вантаж, підвішений на нитці, висить нерухомо, а варто лише перерізати нитку, як він починає падати вертикально донизу, поступово збільшуючи свою швидкість. М'яч, кинутий, вертикально вгору, під впливом тяжіння Землі спочатку зменшує свою швидкість, на мить зупиняється і починає падати вниз, поступово збільшуючи свою швидкість. Камінь, кинутий вертикально вниз, під впливом земного тяжіння також поступово збільшує свою швидкість. Тіло можна також кинути під кутом до горизонту або горизонтально.[8]

Зазвичай тіла падають у повітрі, тому на них, крім тяжіння Землі, впливає ще й опір повітря. А він може бути суттєвим. Візьмемо, наприклад, два однакові аркуші паперу і, зім'явши один з них, кинемо обидва аркуші одночасно з однакової висоти. Хоча земне тяжіння однакове для обох листків, ми побачимо, що зім'ятий листок швидше досягає землі. Це відбувається тому, що опір повітря для нього менший, ніж для незім'ятого листка. Опір повітря

спотворює закони падіння тіл, тому для вивчення цих законів потрібно спочатку вивчити падіння тіл без опору повітря. Це можливо, якщо падіння тіл відбувається у безповітряному просторі.[8]

Щоб переконатися в тому, що без відсутності повітря і легкі і важкі тіла падають однаково, можна скористатися трубкою Ньютона. Це товстостінна трубка довжиною близько метра, один кінець якої запаяний, а інший забезпечений краном. У трубці знаходяться три тіла: дробинка, шматочок пороленової губки та легка пір'їнка. Якщо трубку швидко перевернути, то найшвидше падатиме дробинка, потім губка, а останньою досягне дна трубки пір'їнка. Так падають тіла, коли у трубці є повітря. Тепер відкачаємо насосом повітря з трубки і, закривши кран після відкачування, знову перевернемо трубку, ми побачимо, що всі тіла падають з однаковою миттєвою швидкістю і досягають дна трубки практично одночасно.[8]

Вільним падінням може називатися рівноприскорений рух тіла в результаті діючої на нього сили тяжіння, що відбувається в вакуумі. Щоб математично правильно і красиво дійти прискорення вільного падіння, необхідно спочатку ввести поняття сили тяжіння. Сила тяжіння – сила, з якою Земля притягує всі тіла. [6]

Справді, у стані спокою лежить на поверхні Землі формули сили тяжкості і ваги ідентичні. Вага тіла в стані спокою чисельно дорівнює масі тіла, помноженої на прискорення вільного падіння, різниця полягає лише в точці докладання сили.

Сила тяжіння – це сила, з якою Земля діє на тіло, а вага – сила, з якою тіло діє на опору або підвіс. Це означає, що у них будуть різні точки докладання: у сили тяжіння до центру мас тіла, а у ваги – до опори. Також важливо розуміти, що сила тяжіння залежить виключно від маси та планети, на якій тіло знаходиться. А вага залежить ще й від прискорення, з яким рухається тіло чи опора [6].

Можна сказати, що це те саме, якщо йдеться про Землю і якийсь предмет, який до цієї планети притягується. Тоді можна навіть прирівняти ці сили та висловити формулу для прискорення вільного падіння:

$$F = mg \quad (1)$$

$$F = G \frac{Mm}{R^2} \quad (2)$$

Якщо прирівняти праві частини:

$$mg = G \frac{Mm}{R^2}$$

Поділивши праву і ліву частину на масу можна отримати:

$$g = G \frac{M}{R^2} \quad (3)$$

Це формула прискорення вільного падіння. Прискорення вільного падіння для кожної планети Сонячної системи є унікальним. Це все можна застосувати і для зірок, а також астероїдів [6].

g – прискорення вільного падіння [м/с²]

m – маса тіла [кг]

M – маса планети [кг]

R – відстань між тілами [м]

G – гравітаційна постійна

$$G = 6,67 \cdot 10^{-11} \text{м}^3 \cdot \text{кг}^{-1} \cdot \text{с}^{-2}$$

Прискорення вільного падіння дещо змінюється залежно від географічної широти місця на поверхні Землі. Так, на екваторі $g = 9,78 \text{ м/с}^2$, на полюсах Землі $g = 9,83 \text{ м/с}^2$. Ця різниця значень зумовлена обертанням Землі навколо своєї осі. Для Києва вимірювання дають таке значення прискорення вільного падіння: $g \approx 9,81 \text{ м/с}^2$. Прийнято вважати, що прискорення вільного падіння поблизу поверхні Землі дорівнює $9,81 \text{ м/с}^2$ або й 10 м/с^2 . [6]

Оскільки прискорення вільного падіння поблизу Землі однакове, то вільне падіння тіл - це рух рівноприскорений. Отже, воно може бути описане такими виразами:

$$v_y = v_{0y} + g_y t \quad (4)$$

$$s_y = v_{0y} t + \frac{g_y t^2}{2} \quad (5)$$

При цьому враховують, що при русі вгору вектор швидкості тіла та вектор прискорення вільного падіння спрямовані у протилежні сторони, тому їх проекції мають різні знаки. При русі вниз вектор швидкості тіла та вектор прискорення вільного падіння спрямовані в одну сторону, тому їх проекції мають однакові знаки [8]. Прискорення вільного падіння, як і сила тяжіння, залежить від висоти над поверхнею Землі, від форми Землі та від покладів щільних земних порід. У місцях покладів, наприклад, залізняка щільність земної кори більша і прискорення вільного падіння теж більше. А там, де є поклади нафти, менше. Цим користуються геологи під час пошуку корисних копалин.

В роботі запропоновано знайти прискорення вільного падіння у випадку, коли будь-яке тіло знаходиться на поверхні планети Сонячної системи, зорі та астероїді. Всі розрахунки, які наведені у роботі проводилися у середовищі Microsoft Excel. Всі маси планет Сонячної системи, зір, астероїдів, а також їхні радіуси бралися у інтернеті на сайті Вікіпедії [4] і на сайті Головної астрономічної обсерваторії України [3]. Маса планет, зірок і астероїдів розраховувалася відповідно до маси Землі і маси Сонця. Це все саме стосувалося і радіусу. В ході дослідження було взято 8 планет Сонячної системи, 85 різноманітних зірок різних спектральних класів і 100 астероїдів головної групи, які знаходяться між орбітами Марса і Юпітера. Також була визначена густина і побудовані графіки залежності прискорення вільного падіння від густини. Було змодельовано ситуацію, коли було розміщено Пізанську вежу, висота якої 57 метрів, з якої робив свої досліді італійський фізик, астроном Галілео Галілей на планетах Сонячної системи, різноманітних зорях різних спектральних класів і астероїдах.

Планета – кулясте несамоsvітне тіло, що обертається навколо Сонця чи іншої зірки. Орбіта цього обертання дуже близька до еліпсу. За найсучаснішим означенням, планетою Сонячної системи вважають астрономічний об'єкт, що обертається навколо Сонця, має достатню масу для того, щоб під дією власної гравітації набути кулястої форми та має «вичищену околицю», тобто, домінує на своїй орбіті.[4]

Всі маси планет Сонячної системи і їх радіуси знаходилися в таблиці основних характеристик планет. В результаті для планет були отримана

таблиця з прискореннями вільного падіння в м/с². В таблиці 1 показані маси планет в перерахунок в кілограми, радіуси в перерахунок в кілометри і прискорення вільного падіння, яке одержали в м/с².

Таблиця 1 – Прискорення вільного падіння планет Сонячної системи

Планета	Радіус, км	Маса, кг	Прискорення g, м/с ²
Меркурій	2439,00	3,3*10 ²³	3,7
Венера	6050,00	4,9*10 ²⁴	8,93
Земля	6371,00	5,98 * 10 ²⁴	9,83
Марс	3397,00	6,44 * 10 ²³	3,72
Юпітер	69911,00	1,9 * 10 ²⁷	26
Сатурн	58000,00	5,68 * 10 ²⁶	11,3
Уран	25400,00	8,7 * 10 ²⁵	9
Нептун	24300,00	1,03 * 10 ²⁶	11,6

Дуже цікавим стало зрозуміти як веде себе залежність прискорення вільного падіння планети g від її густини ρ . Згадаємо, що ж таке густина? Це фізична величина, яка дорівнює відношенню маси речовини m (матеріалу) до її об'єму V. Є фізичною характеристикою будь-якої речовини, з якої тіло складається. Для випадку однорідних тіл густина визначається як відношення маси тіла m до об'єму V. Отже густина ρ описується формулою:

$$\rho = \frac{m}{V} \quad (6)$$

Поскільки всі планети мають форму сфери, то можна визначити її об'єм V за наступною формулою:

$$V = \frac{4}{3}\pi R^3 \quad (7)$$

де R – радіус планети в м, $\pi=3,14$, V-об'єм в м³.

Ще одним з найцікавіших моментів, якому в роботі було надано інтересу це знайти швидкість падіння будь-якого тіла і час його падіння з висоти і побудувати при цьому графіки залежності прискорення вільного падіння. Було змодельовано ситуацію, коли бралася Пізанська вежа, яка знаходиться в Італії, на якій робив свій дослід Галілео Галілей. Вона розміщувалася на поверхні самої планети Сонячної системи, зорі, а також астероїді. Всі обчислення робилися з висотою 57 метрів, бо саме така висота Пізанської вежі. Але слід зауважити той факт, що ці розрахунки проводилися для умови, як на поверхні Землі. Якщо розглядати падіння тіла в вакуумі, то всі тіла в цьому випадку будуть падати однаково. Для цього треба пригадати дослід Ньютона з вакуумною трубкою, яку потім назвали Ньютонівська трубка.

В цьому випадку розглядається тіло, яке кидається з Пізанської вежі і потрібно знайти швидкість в момент падіння і час польоту даного тіла до поверхні. Швидкість під час падіння тіла обчислювалася за такою формулою:

$$v = \sqrt{2gh} \quad (8)$$

де g – прискорення вільного падіння в м/с², h – висота з якої падає тіло в м.

Час польоту тіла до поверхні обчислювалася за такою формулою:

$$t = \sqrt{\frac{2h}{g}} \quad (9)$$

В результаті для планет Сонячної системи були знайдені швидкості падіння тіла і час падіння тіла. Далі були побудовані графіки, які показаний на рис. 1.

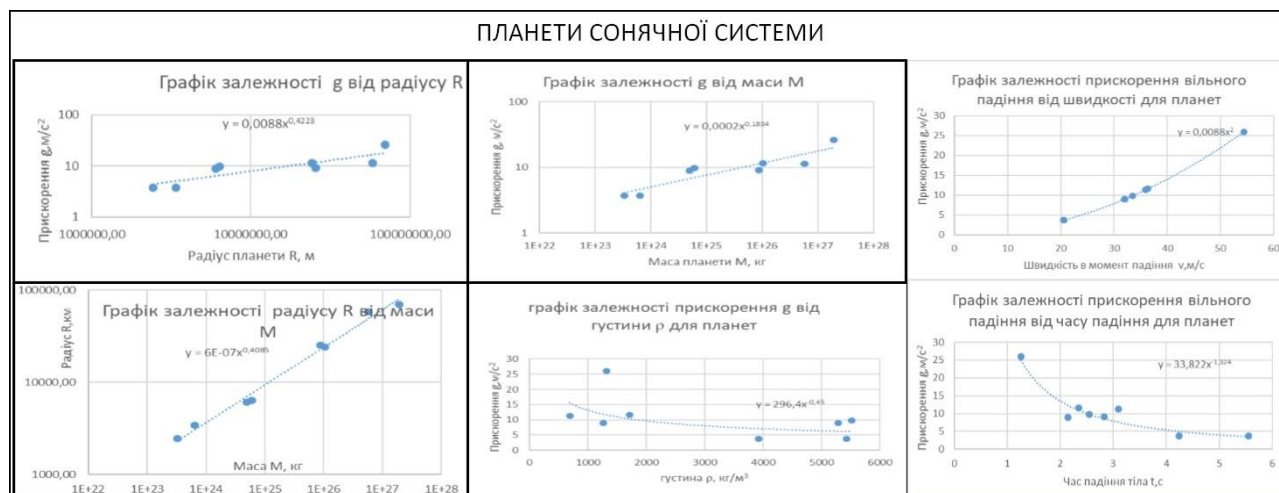


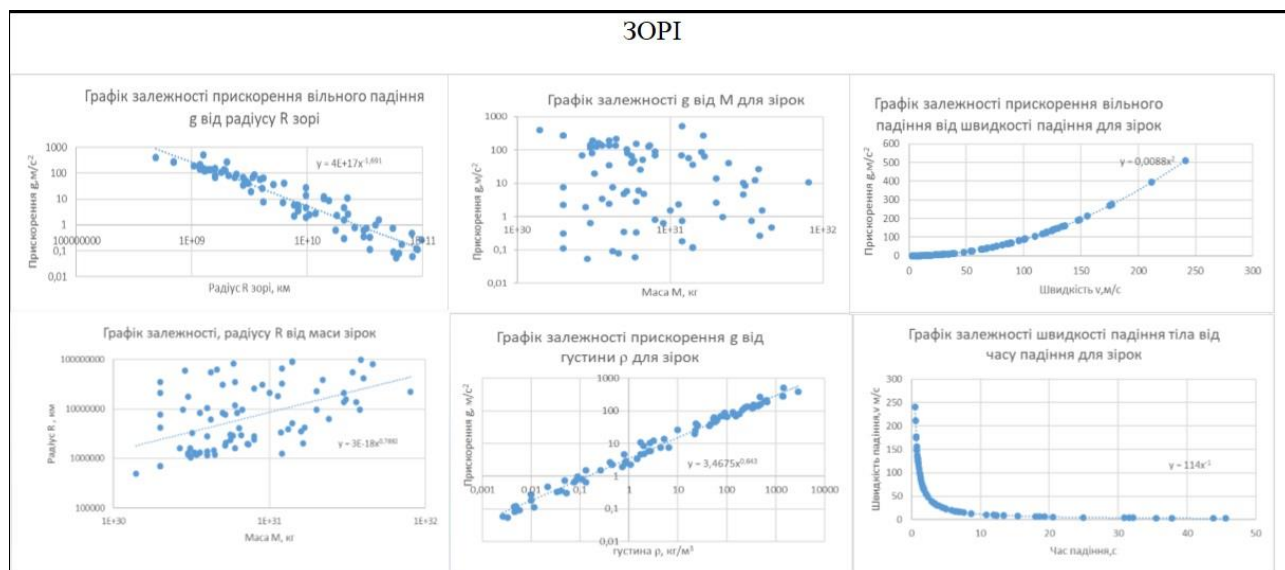
Рисунок 1 – Графіки залежності прискорення вільного падіння від маси, радіусу, густини, швидкості і часу падіння для планет Сонячної системи

Згідно із сучасними уявленнями, за своєю фізичною природою зоря – це самосвітний (на відміну від планет) космічний об'єкт, що складається із високотемпературної плазми - розжареного, майже повністю іонізованого газу. Тобто зоря світить завдяки високій температурі речовини у своїх надрах, де відбуваються термоядерні реакції. Те, що зорі на небосхилі мають різний блиск і колір, зумовлене як розташуванням їх у космічному просторі та віддаленістю від спостерігача, так і різноманітністю їхніх фізичних характеристик – розміру, маси, температури. Всі зорі розділяють по спектральному класу в залежності від температури від блакитних до червоних – O, B, A, F, G, K, M. Це все можна побачити на діаграмі Герцшпрунга-Рессела, що відображає залежність між спектральним класом та світністю зірок, або між іншими величинами, безпосередньо пов'язаними з цими двома.[4]

В даній роботі запропоновано знайти прискорення вільного падіння для 85 різноманітних зірок різних спектральних класів, але не розділяючи їх окремо по спектральним класам. Це робота на майбутнє. Були вибрані ті зорі, розміри і маси яких відомі. Всі дані бралися в мережі інтернет на сайті Вікіпедії та на сайті Головної астрономічної обсерваторії України. Всі маси і радіуси зірок розраховувалися відповідно маси Сонця $M_{\odot}=2 \cdot 10^{30}$ кг і радіусу Сонця $R_{\odot}=696340$ км. Оскільки зірки не мають поверхні, тому дані результати є теоретичними. Треба зазначити, що радіус і маса зірки в деяких зірок бралися приблизні значення. Далі були побудовані графіки, які показаний на рис. 2.

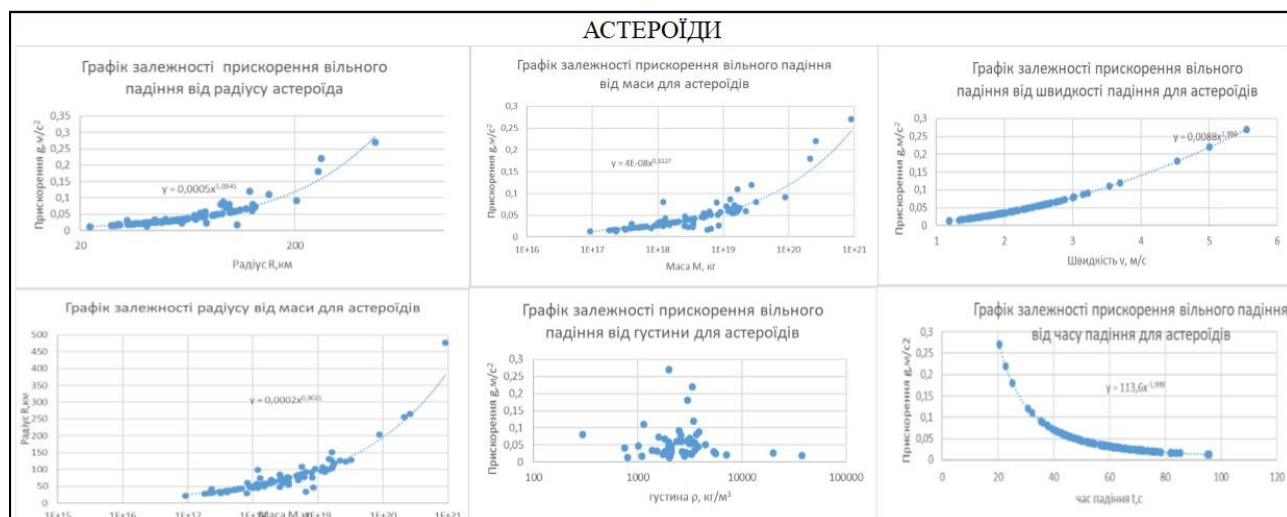
Астероїди – це тверді небесні тіла, які мають розміри від 1 до 1000 км і рухаються орбітою навколо Сонця. Відомі тисячі астероїдів. Вони світяться відбитим сонячним світлом і мають неправильну форму. Термін «астероїд» часто використовують як синонім терміну «мала планета», однак стосується він насамперед об'єктів всередині орбіти Нептуна. Малі планети за орбітою Нептуна називають транснептуними об'єктами і вони входять до ширшої підгрупи віддалених малих планет. Отож до «малих планет» належать

«астероїди» та «транснептунові об'єкти». З цих трьох термінів лише термін «малі планети» офіційно визначений Міжнародним астрономічним союзом.[4]



Наразі станом на 7 лютого 2023 року відомо про існування понад 1,265 мільйона астероїдів у Сонячній системі, і щомісяця додаються кілька тисяч нових відкритих об'єктів. За визначенням, астероїди, на відміну від карликових планет, мають занадто низьку масу, щоб досягти гідростатичної рівноваги та набути приблизно кулястої форми, тому зазвичай є тілами неправильної форми.[4]

Найбільші астероїди – Паллада і Веста – мають розмір близько 500 км. [4] В цій роботі були вибрані перші 100 астероїдів головної групи, яка знаходиться між орбітами Марса і Юпітера. Далі були побудовані графіки, які показаний на рис. 3.



На основі проведених в роботі досліджень зроблено наступні висновки:

1. Прискорення вільного падіння у зірок з дуже великою масою і розміром досить мале.

2. Вперше були отримані прискорення вільного падіння для зірок різних спектральних класів, що ніде в літературі по астрономії про це не вказується.

3. Були побудовані графіки залежності прискорення вільного падіння від маси, прискорення вільного падіння від радіусу та прискорення вільного падіння від густини для планет Сонячної системи, зірок і астероїдів. Дуже мало інформації по даній темі є в інтернеті. Тому можна вважати це авторські результати.

4. Досить цікаво виглядають ці графіки для астероїдів, де на всіх графіках точки утворюють степенну функцію, де можна вписати лінію тренду.

5. Це саме стосується і зірок. Тобто чи більша статистика, тим краще видно розташування точок на графіку і з цього можна отримати цікаву інформацію.

6. Графіки залежності прискорення вільного падіння від швидкості падіння тіла для планет Сонячної системи, зірок та астероїдів мають однаковий вигляд і точки на графіках утворюють степеневу функцію, де можна вписати лінію тренду рівнянням виду $y = 0,0088x^2$.

7. Змодельована ситуація з Пізанською вежею, яку було розміщено на різних планетах Сонячної системи, зорях і астероїдах. Вона показала, що на кожному небесному тілі своя швидкість падіння і час падіння тіла. Швидкість падіння тіла для планет коливалася від 20-50 м/с, для зірок це значення 0-250 м/с і для астероїдів це значення 1-5 м/с. Те саме стосується і часу падіння для планет 1-5 с, для зірок 0-50 с, для астероїдів це 20-80 с.

8. Прискорення вільного падіння для кожного своє. Для планет Сонячної системи це значення лежить в межах 4 – 26 м/с², для зірок 0-400 м/с², для астероїдів це значення 0,02 – 0,25 м/с².

Дана робота дуже цікава і буде у нагоді тим, хто займається астрономією і фізикою, а також вчителям, викладачам і всім зацікавленим особам.

Список літератури:

1. Отримання знань. Спосіб доступу URL: <https://disted.edu.vn.ua/courses/learn/2824>
2. В.Г. Бар'яхтар, С.О. Довгий, Ф.Я. Божинова, О.О. Кірюхіна, «Фізика» підручник для 9 класу закладів загальної середньої освіти. Київ: Ранок, 2022. 272 с.
3. Сайт ГАО URL: <https://www.mao.kiev.ua/calendar/stars.htm>
4. Сайт вікіпедія URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki> (дата звернення 15.12.2023).
5. Фізика 10 клас. Спосіб доступу URL: http://www.zhu.edu.ua/mk_school/mod/page/view.php?id=13801
6. Прискорення вільного падіння URL: <https://tsikavi-fakty.com.ua/pryskorennya-vilnogo-padinnya>
7. Реферат на тему Вклад Ньютона у пояснення суті вільного падіння URL: <https://znaniya.com/task/53604091>
8. Реферат Исследование свободного падения тел URL: <https://studfile.net/preview/2299148>

ЗАСТОСУВАННЯ ПОХІДНОЇ В ЕКОНОМІЧНИХ ЗАДАЧАХ

Система освіти в Україні вступила в період фундаментальних змін, що характеризуються новим розумінням цілей освіти, новими концептуальними підходами до розробки і використання навчальних технологій. Тому завдання сучасних навчальних закладів полягає не тільки в оволодінні студентами певної бази знань, а й в умінні застосовувати ці знання у практичних, життєвих ситуаціях. Покращення ефективності навчання можуть бути реалізовані за умов підвищення ролі математичної освіти та посилення її прикладної спрямованості і це є актуальною проблемою сьогодення. Прикладна спрямованість сприяє формуванню наукового світогляду і показує роль математики в сучасному виробництві, економіці, науці тощо.

На мій погляд, задачі практичного змісту переконують студентів у потребі вивчення теоретичного матеріалу і показують, що математичні абстракції виникають із задач поставлених реальним життям. Спочатку студентів зацікавлює розв'язання окремих задач, потім вивчення окремих тем, а потім і вся наука.

Більшість своїх зусиль людство витрачає на пошук найкращого розв'язання поставленого певного завдання. Маючи у своєму розпорядженні наявні ресурси, людина прагне найвищої продуктивності праці, найменших втрат, максимального прибутку, мінімальних затрат часу, рентабельності виробництва, економії коштів при певних умовах.

Частину таких завдань можна дослідити і розв'язати за допомогою методів математичного аналізу –це задачі, які зводяться до знаходження найбільшого і найменшого значення функції.

Опрацювавши довідкову літературу, ми ознайомилися із задачами, поширеними в економіці. Серед них найбільше характерні:

- визначення загальної вартості утримання різних видів транспорту;
- визначення продуктивності праці;
- визначення попиту товарів, зміна доходів під час збільшення цін;
- визначення витрат підприємств залежно від об'єму продукції, яку випускають;
- знаходження оптимальних розмірів продукції з найбільшим (найменшим) об'ємом(площею).

Задачі такого типу носять загальну назву – задачі на оптимізацію. У задачах на оптимізацію маємо справу з двома величинами, одна з яких залежить від іншої, причому потрібно знайти таке значення другої величини, при якому перша досягає найменшого або найбільшого значення (найкращого за даних умов). Задачі на оптимізацію розв'язують за схемою, що складається з трьох етапів математичного моделювання :

- 1) складання математичної моделі;
- 2) робота з моделлю;

3) критичне осмислення здобутого результату.

I ЕТАП(складання математичної моделі)

1)Виділити величину оптимізації, проаналізувавши умову задачі(величину, про найбільше або найменше значення якої йде мова) .Позначити її буквою - y (або

S, V, R, t - залежно від умови змісту).

2) Прийняти одну з невідомих величин, які задіяні в задачі, через котру можна легко виразити величину оптимізації, за незалежну змінну і позначити її буквою x . Визначити реальні границі зміни незалежної змінної (відповідно до умови задачі), тобто область визначення X для шуканої величини оптимізації.

3) Створена математична модель являє собою функцію $y=f(x)$, з областю визначення X , яку знайшли на другому кроці.

II ЕТАП (робота з моделлю)

Використовуючи алгоритм знайти y_{min} або y_{max} залежно від того , що потрібно в умові задачі, для заданої функції.

Алгоритм:

- упевнитись, що заданий відрізок входить в область визначення функції;
- знайти похідну;
- вибрати критичні точки, які належать заданому відрізку;
- обчислити значення функції в критичних точках і на кінцях відрізка;
- порівняти одержані значення і вибрати з них найбільше та найменше значення

III ЕТАП (критичне осмислення здобутого результату)

Спираючись на результати, отримані на 2 етапі , дати відповідь на питання задачі,упевнившись, що здобутий результат має зміст для початкової задачі.

Розглянемо задачі економічного змісту, розв'язання яких спирається на застосування похідної.

ЗАДАЧА1. Вартість (за годину) утримання баржі складається з двох частин: вартості палива, яка пропорційна кубу швидкості баржі, і вартості амортизації баржі (заробітна плата команди, обладнання та інше).Загальна вартість утримання баржі виражається формулою $S=av^3+b$, де v - швидкість судна, a і b - коефіцієнти для судна. Визначити, за якої швидкості v загальна сума утримання баржі на 1 км шляху буде найменшою, якщо $a=0.005$; $b=40$.

ЗАДАЧА 2.Визначити висоту басейну із квадратним дном ,об'єм якого $32m^3$, щоб на облицювання дна басейну та стін витрати були найменшими.

ЗАДАЧА 3. Пункти A, B і C розміщені у вершинах прямокутного трикутника ($\angle C=90^\circ$) , $BC=3km, AC=5km$.З пункту A до пункту C веде шосейна дорога. Турист починає рухатися з пункту A по шосе. На якій відстані від пункту A турист має звернути із шосе , щоб за найменший час дійти з пункту A до пункту B , якщо швидкість туриста по шосе дорівнює $5km/год.$, а по шосе дорівнює $4 km/год.$?

ЗАДАЧА 4. Визначити за яких умов витрати жерсті на виготовлення консервних банок циліндричної форми заданого об'єму будуть найменшими.

РОЗВ'ЯЗАННЯ

I ЕТАП – МОДЕЛЮВАННЯ

Складемо математичну модель до задачі .

Суттєвим є:

- банка повинна мати заданий об'єм;
- витрати жерсті повинні бути найменшими (площа поверхні банки, яка має форму циліндра, повинна бути найменшою);
- розміри банки.

Несуттєвими є:

- конкретна місткість банки;
- вид консерв (рибні, овочеві, м'ясні),

Позначимо діаметр основи банки через x , а висоту банки через h . Тоді повну поверхню банки виражаємо формулою: P

$$S = 2 \cdot \frac{1}{4} \pi x^2 + \pi h x.$$

Оскільки об'єм банки V відомий, то використовуючи формулу для обчислення об'єму циліндра $V = \frac{1}{4} \pi x^2 h$, виражаємо h через x

$$h = \frac{4V}{\pi x^2}$$

$$\text{Тоді } S = \frac{1}{2} \cdot \pi x^2 + \pi x \cdot \frac{4V}{\pi x^2} = \frac{\pi x^2}{2} + \frac{4V}{x} \quad x \geq 0$$

Завдання: визначити найменше значення функції $S = f(x)$ на проміжку $0 < x < \infty$

II ЕТАП - РОБОТА З МОДЕЛЛЮ

Знаходимо похідну

$$S' = \frac{3\pi x^2 \cdot 2x - (\pi x^3 + 8V) \cdot 2}{4x^2} = \frac{\pi x^3 - 4V}{x^2} \sqrt{\frac{4V}{\pi}};$$

$$\text{Знаходимо критичні точки: } S' = 0; \quad \frac{\pi x^3 - 4V}{x^2} = 0,$$

$$\text{Звідси } x = \sqrt[3]{\frac{4V}{\pi}};$$

$$\text{При } x \in (0; \sqrt[3]{\frac{4V}{\pi}}) \quad S' < 0, \quad \text{а при } x \in (\sqrt[3]{\frac{4V}{\pi}}; +\infty) \quad S' > 0.$$

Дослідимо знак похідної зліва і справа від критичної точки:

$$\text{При } x \in (0; \sqrt[3]{\frac{4V}{\pi}}) \quad S' < 0, \quad \text{а при } x \in (\sqrt[3]{\frac{4V}{\pi}}; +\infty) \quad S' > 0.$$

Отже, у точці $x = \sqrt[3]{\frac{4V}{\pi}}$ функція має мінімум.

Оскільки рівняння не має інших коренів, то цей мінімум збігається з найменшим значенням функції на проміжку $(0; +\infty)$.

III ЕТАП - КРИТИЧНЕ ОСМИСЛЕННЯ ЗДОБУТОГО РЕЗУЛЬТАТУ

Коли $x = \sqrt[3]{\frac{4V}{\pi}}$, то повна поверхня буде найменшою.

$$\text{При цьому } h = \frac{4V}{\pi x^2} = \frac{4V}{\pi \sqrt[3]{\frac{16V^2}{\pi^2 x^4}}} = \sqrt[3]{\frac{4V}{\pi}}$$

Отже, $x = h = \sqrt[3]{\frac{4V}{\pi}}$. Тобто площа повної поверхні циліндра з об'ємом V буде

Тобто площа повної поверхні циліндра з об'ємом V буде найменшою, якщо циліндр буде рівносторонній. Отже, найменші витрати жерсті на

виготовлення консервної банки циліндричної форми будуть за умови, що діаметр основи дорівнюватиме висоті банки.

$$S=3 \cdot \sqrt[3]{2\pi V^2}.$$

Дослідження продукції марки << ЧУМАК >> (зелений горошок, кукурудза, квасоля з овочами тощо).

Ці консерви упаковані у жерстяні банки, у яких $x=h=8,3$ см.

Є також банки, що відповідають Державному стандарту з $x=7,4$ см.

Для банок з $x=h=8,3$ см маємо $S=3 \cdot \sqrt[3]{2\pi \cdot 449^2} \approx 325(\text{см}^2)$

Якщо ж $x=7,4$ см, то $h=\frac{4V}{\pi d^2}$, $h=\frac{4 \cdot 449}{\pi 7,4^2}=10,4(\text{см}^2)$

$S=\pi \cdot 7,4(3,7+10,4) \approx 328(\text{см}^2)$

Як бачимо, площа поверхні збільшилася на 3 см^2 , тобто на 1%

Враховуючи, що у нашій країні щорічно виготовляють сотні мільйонів банок консервів у жерстяних банках і не всі вони мають форму рівностороннього циліндра, то на їх виготовлення передбачається збільшення витрат жерсті. Економія 1 % жерсті на виготовлення кожної банки дасть можливість за рахунок зекономленого матеріалу додатково виготовити тисячі нових банок продукції.

Список літератури:

1. Бугір М.К. Математика для економістів [Текст]: посібник, К.: Видавничий центр «Академік», 2003. т520с.

2. Волосюк О.В., Онопченко С.В. Педагогічні аспекти прикладної спрямованості шкільного курсу математики [Текст] / Вісник КНУ ім. Шевченка. 2010. 17(204). с. 36-40.

3. Соколенко Л.О., Філон Л.Г., Швець В.О. Прикладні задачі в курсі алгебри і початків аналізу [Текст]: навч. Посібник. К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2010. 128с.

4. Мерзляк А.Г. [та ін.] Алгебра 11 клас: підруч. для загальноосвіт. навчальн. закладів: проф. рівень, Х.: Гімназія, 2011. 431с.

Олександр Бойко, студент групи ПЗ-20-1
Тетяна Мандрика, викладач спецдисциплін, викладач-методист
Фаховий коледж ракетно-космічного машинобудування
Дніпровського національного університету ім. О. Гончара
м. Дніпро

ФОРМУВАННЯ SKILLS У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХОВОГО МОЛОДШОГО БАКАЛАВРА

Професійна підготовка фахового молодшого бакалавра 121 спеціальності «Інженерія програмного забезпечення» у Фаховому коледжі ракетно-космічного машинобудування Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара передбачає формування hard skills, soft skills, presentation skills протягом всього терміну навчання через зв'язок з ІТ-компаніями.

Hard skills – досвід і технічні навички студента. Студенти 121 спеціальності старших курсів активні учасники безкоштовних курсів від ІТ-компаній. Активно залучає до такої співпраці студентів SoftServe Academy. Так, наприклад, творча молодь коледжу за бажанням може у вечірній час декілька раз на тиждень безкоштовно відвідувати SoftServe Crash Courses – безплатні двомісячні курси для початківців від SoftServe Academy за напрямками: DevOps Crash Course та Test Automation Crash Course.

Soft skills демонструють здатність сучасного студента 121 спеціальності співпрацювати та розвиватися в напрямках:

- робота в команді;
- самоорганізація. Творча молодь розвивається в цьому напрямку при опрацюванні курсу «Створення та розвиток ІТ-продуктів» під час вивчення дисципліни «Групова динаміка і комунікації». Навчальний курс розробили ІТ-компанія Genesis, «Освітня фундація продуктового ІТ» і студія онлайн-освіти EdEra спільно з Міністерством цифрової трансформації та Міністерством освіти і науки;

- критичне мислення;
- комунікація - спілкування між студентом та викладачем - освітня платформа Moodle.

Використання presentation skills сприяє формуванню у студента:

- навичок публічного виступу;
- участь у конференціях та вебінарах.

Так, 15 лютого 2024 року творча молодь 121 спеціальності мала можливість взяти участь у вебінарі про побудову бренду айтівця. Спікер: Надя Гасюк, Employer Brand Specialist у SoftServe. Учасники вебінару мали можливість дізнатись:

- про те, що таке особистий бренд;
- як побудувати особистий бренд для професійного середовища;
- розуміти, як працює бренд у соціальних мережах;
- тримати практичні інструменти для розвитку власного бренду.

Безсумнівно, формування професійної підготовки сучасного студента 121 спеціальності «Інженерія програмного забезпечення» полягає в поєднанні проходження практики, віртуальному стажуванні в ІТ-компаніях під час навчання в коледжі в поєднанні розвитку hard skills, soft skills та presentation skills

Список літератури:

1. SoftServe: веб-сайт. URL: <https://hubs.ly/Q02l09Zz0> (дата звернення: 18.02.2024).
2. Genesis for Universities: веб-сайт. URL: <https://www.genesis-for-univ.com/courses-for-uni> (дата звернення: 18.02.2024).

Ілля Доукін, учень 11-А класу
Сергій Куманьов, вчитель інформатики, спеціаліст вищої категорії
Юлія Подгорна, вчитель курсу «Захист України», географії,
спеціаліст I категорії
КЗ «Академічний ліцей №15» КМР
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.

РОЗРОБКА СИСТЕМИ ОПОВІЩЕННЯ І СИГНАЛІЗАЦІЇ НА ПРИКЛАДІ КЗ «АКАДЕМІЧНИЙ ЛІЦЕЙ №15» КМР

Воєнні дії в Україні, погіршення екологічної обстановки, збільшення кількості транспортних засобів та розвиток промисловості — все це призводить до збільшення кількості аварій, катастроф, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій. Тому проблема безпеки життєдіяльності людини і всього суспільства в сучасних умовах набула особливої гостроти й актуальності.

Важливим питанням є створення безпечних умов в освітньому середовищі. Адже задля збереження життя дітей в навчальних закладах система оповіщення і сигналізація про надзвичайні ситуації має бути ефективна та сучасна.

Актуальність теми дослідження полягає у створенні надійної системи оповіщення і сигналізації для захисту і збереження життя освітянам та здобувачам освіти в навчальних закладах унаслідок надзвичайних ситуацій, оскільки існуючі засоби систем сповіщення про небезпеку є застарілими.

Тому ми поставили собі за мету розробити сучасну систему оповіщення і сигналізації та представити її на прикладі КЗ «Академічний ліцей №15».

Об'єкт дослідження – системи оповіщення і сигналізації

Предмет дослідження – безпечне середовище в освітньому закладі

Для виконання даної роботи було поставлено такі завдання:

1. Ознайомитись з законодавчою базою щодо систем оповіщення населення і сигналізацію в надзвичайних ситуаціях та її рівнями;
2. Розглянути існуючі системи оповіщення і сигналізації;
3. Проаналізувати наукову вивченість теми;
4. Змоделювати систему оповіщення і сигналізації і прорахувати її вартість.

Гіпотеза дослідження – ефективність розробленої системи оповіщення і сигналізації в закладах загальної середньої освіти

Наукова новизна дослідження. Наукова новизна дослідження полягає в створенні багатофункціональної системи, яка забезпечує ефективне, точне та своєчасне оповіщення та відповідного інформування для забезпечення швидкого реагування.

Результати дослідження можна буде використовувати на об'єктах з масовим перебуванням людей (організаціях, закладах охорони здоров'я, навчальних закладах тощо) для своєчасного оповіщення осіб та відповідного інформування у надзвичайних ситуаціях.

Оповіщення – доведення сигналів і повідомлень органів управління цивільного захисту про загрозу або виникнення надзвичайних ситуацій до центральних і місцевих органів виконавчої влади, суб'єктів господарювання та населення [13 с. 49].

Система оповіщення цивільного захисту – комплекс організаційно-технічних заходів, апаратури та технічних засобів оповіщення, засобів та каналів зв'язку, призначених для своєчасного доведення сигналів та інформації з питань цивільної оборони до центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій і населення [3 с.7].

Сигналізація - це складова системи оповіщення для сигналізування про небезпеку, аварійний стан, певну подію тощо. Сигналізація подається за допомогою дзвоника, сирени, світла, оголошення, вібрації [2].

Правовою основою організації оповіщення населення при загрозі чи виникненні надзвичайної ситуації є Конституція України, Кодекс Цивільного захисту України, Постанови Кабінету Міністрів, накази центрального органу виконавчої влади з питань НС, відповідні розпорядження обласної державної адміністрації та інші акти.

Стаття 3 Конституції України визначає «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визначається в Україні найвищою соціальною цінністю [12 с. 34].

У Кодексі Цивільного захисту України статті 31 «Інформування у сфері цивільного захисту», зазначається, що управління цивільного захисту зобов'язані надавати населенню через засоби масової інформації оперативну та достовірну інформацію щодо надзвичайної ситуації її поширення та наслідків [12].

Частиною четвертою ст. 30 Кодексу цивільного захисту передбачено, що оператори та провайдери телекомунікації, телерадіоорганізації зобов'язані забезпечити підключення технічних засобів мовлення до автоматизованих систем централізованого оповіщення з установленням спеціального обладнання для автоматизованої передачі сигналів та повідомлень про загрозу або виникнення надзвичайних ситуацій [12 с. 44].

У Законі України «Про телебачення і радіомовлення» у статті 49 «Розповсюдження офіційних повідомлень та іншої обов'язкової інформації» зазначено, що телерадіоорганізації, незалежно від форм власності, зобов'язані безкоштовно оприлюднювати повідомлення про надзвичайні ситуації. Право на використання телебачення і радіомовлення з цією метою належить органам

влади і посадовим особам, які уповноважені приймати рішення в умовах надзвичайних ситуацій [5].

Про організацію оповіщення населення прописано у Постанові Кабінету Міністрів «Про затвердження Положення про організацію оповіщення про загрозу виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій та зв'язку у сфері цивільного захисту» [8]. Також про своєчасне інформування населення у разі надзвичайних ситуацій зазначено у розпорядженні КМУ від 31 січня 2018 р. № 43-р «Про схвалення Концепції розвитку та технічної модернізації системи централізованого оповіщення про загрозу виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій» [10] та у «Положенні про єдину державну систему цивільного захисту» [9].

Оповіщення про загрозу або виникнення надзвичайних ситуацій забезпечується шляхом функціонування загальнодержавної, територіальних, місцевих автоматизованих систем централізованого оповіщення про загрозу або виникнення надзвичайних ситуацій, спеціальних, локальних та об'єктових систем оповіщення [11 с. 78]. З рівнями системи оповіщення про виникнення надзвичайної ситуації більш детально ознайомимось в таблиці (Табл. 1) [1, 22 с. 50].

Згідно розглянутого матеріалу ми можемо зазначити, що навчальні заклади освіти відносяться до об'єктового рівня сповіщення. Оскільки тема нашої роботи «Розробка системи оповіщення і сигналізації в закладах освіти», то ми у наступному підрозділі розглянемо існуючі системи оповіщення і сигналізації об'єктового рівня.

Оповіщення учнів та постійного складу навчального закладу здійснюється за допомогою шкільного дзвоника, через радіовузол або чергового по навчальному закладу [4 с. 13].

Але це застаріла система оповіщення, яка існує ще за радянських часів.

Ми розглянули сучасні системи оповіщення і сигналізації при надзвичайних ситуаціях і можемо зробити висновок, що система мовного оповіщення доступніша за ціною ніж ІР-система, але відсутня можливість дистанційного управління. ІР-система зручна у керуванні, тобто є дистанційне керування, але вартість її висока, що обмежує її доступність у придбанні. До того ж обидві системи мають обмежену функціональність та залежать від місцевих комунікацій.

Ми розглянули і проаналізували наукову вивченість теми і зробили висновок, що тема цікава для науковців. Автори розглядають питання щодо розробки надійної системи оповіщення, а саме швидкість дії, доступність, ефективність. У публікаціях науковці вивчають системи оповіщення у високорозвинених країнах і пропонують перейняти досвід щодо підвищення ефективності системи оповіщення в Україні. Є роботи у яких розробили модель системи оповіщення і сигналізації через мобільний додаток. Але ця система є не зовсім зручною для навчального закладу, оскільки не всі діти можуть мати сучасний мобільний телефон.

Тому ми взяли собі за мету створити сучасну, доступну, ефективну модель оповіщення і сигналізації при надзвичайній ситуації. Для зручності з ознайомленням розробленої системи оповіщення її дією та розміщенням, ми взяли для прикладу КЗ «Академічний ліцей №15».

Таблиця 1 – Системи оповіщення про виникнення надзвичайних ситуацій

№	Системи оповіщення	Загальна характеристика систем оповіщення про виникнення надзвичайних ситуацій
1.	Загальнодержавна автоматизована система централізованого оповіщення	це сукупність різного рівня технічно поєднаних між собою за ієрархічним принципом автоматизованих систем централізованого оповіщення, що забезпечують доведення сигналів та інформації з питань цивільного захисту у разі загрози чи виникнення надзвичайних ситуацій державного рівня до органів виконавчої влади.
2.	Територіальні автоматизовані системи централізованого оповіщення	програмно-технічний комплекс, призначений для забезпечення прийому сигналів та інформації від загальнодержавної автоматизованої системи централізованого оповіщення та оповіщення районних, міських державних адміністрацій, підприємств, установ і організацій, сил цивільного захисту та населення
3.	Місцеві автоматизовані системи централізованого оповіщення	функціонують на місцевому рівні (у районах, містах обласного значення, селищах та селах) для забезпечення прийому сигналів і повідомлень від територіальних автоматизованих систем централізованого оповіщення та оповіщення підприємств, установ і організацій.
4.	Спеціальні системи оповіщення	автоматизована система оповіщення, яка створюється на об'єктах, таких як гідротехнічні споруди Дніпровського та Дністровського каскадів, атомні електростанції, магістральні аміакопроводи, нафто- та газопроводи, і призначена для оповіщення персоналу об'єкта та населення в разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій на об'єкті та в зонах можливої дії вражаючих факторів
5.	Локальні системи	автоматизована система оповіщення на об'єкті підвищеної небезпеки призначена для оповіщення персоналу об'єкта та населення в разі загрози виникнення та під час виникнення надзвичайних ситуацій, у результаті яких зона можливого ураження також досягає територій інших об'єктів або заселених територій
6.	Об'єктові системи оповіщення	програмно-технічний комплекс, що створюється та функціонує на об'єктах підвищеної небезпеки, на об'єктах з масовим перебуванням людей, промислових підприємствах, шахтах, вузлових залізничних станціях., закладах охорони здоров'я, організаціях, установах тощо

КЗ «Академічний ліцей №15» розташований у лівобережній частині м. Кам'янського.

Загальна площа закладу складає 12656 м². Будівля споруджена з цегли і має 1 корпус, 1-2-3 поверхи. З планом навчального закладу можна ознайомитись у додатку А.

В місті Кам'янське є потенційно небезпечні об'єкти міста, що можуть нести загрозу здобувачам освіти і працюючому персоналу закладу, а саме:

– заклад знаходиться на відстані 9 км м від ПАТ «Дніпровський металургійний комбінат», де знаходяться вибухо-, пожежо-, та хімічно небезпечні об'єкти підприємства - вибухи і пожежі на яких можуть нести загрозу навчальному закладу;

– заклад знаходиться на відстані 13 км м від ПАО «Коксохімічний завод», де знаходяться вибухо-, пожежо-, та хімічно небезпечні об'єкти підприємства

- вибухи і пожежі на яких можуть викликати зараження місцевості отруйними речовинами;

– заклад знаходиться на відстані 14 км від ПАТ «ЄВРАЗ Южжокс», де знаходяться вибухо-, пожежо-, та хімічно небезпечні об'єкти підприємства - вибухи і пожежі на яких можуть нести загрозу навчальному закладу;

– заклад знаходиться на відстані 14 км від ДП «Цирконій», та ПАТ «Завод мінеральних добрив» де знаходяться вибухо-, пожежо-, та хімічно небезпечні об'єкти підприємства - вибухи і пожежі на яких можуть викликати зараження місцевості отруйними речовинами;

– заклад знаходиться на відстані 13 км м від ПАТ «ДНПРОАЗОТ», яке використовує в процесі виробництва небезпечну хімічну речовину- хлор, аміак, фосген. Вибухо-, пожежо-, та хімічно небезпечні об'єкти підприємства - вибухи і пожежі на яких можуть викликати зараження місцевості отруйними речовинами;

– заклад знаходиться на відстані 1 км від Кам'янського водосховища, де при піднятті рівня води може нести загрозу навчальному закладу.

Крім того можливі стихійні лиха, що спричиняються явищами природи (снігові замети, ожеледь, бурі, смерчі, урагани, зсуви та ін.) які впливають на організацію навчального процесу в залежності від інтенсивності. Не виключено виникнення пожежі в школі та епідемії в масштабі району, міста та інші.

З вище розглянутої інформації ми бачимо, що існує загроза для здобувачів освіти та освітян. Це потребує сучасної системи інформування, оповіщення та сигналізації при надзвичайних ситуаціях.

Приклад розміщення та дія розробленої системи оповіщення нами описані в наступному підрозділі.

Організація оповіщення в закладах освіти – комплексне завдання, яке потребує врахування багатьох факторів. Насамперед завданням системи оповіщення є організована екстрена евакуація учнів, викладачів та персоналу під час екстрених ситуацій. Крім того, система оповіщення може виконувати і інші функції - трансляція передач, репортажів, оголошень, фонового музичного супроводу, сигналів про закінчення уроку або збору учнів у певному місці.

Система оповіщення включає комплекс пристроїв для передачі звукових та світлових сигналів, зв'язку між собою та з мережею Інтернет.

Система складається з таких пристроїв:

1. Набір планшетних комп'ютерів, що виконують управління, відображають інформацію та відтворюють звукові та світлові сигнали.
2. Колонки для посилення звуку з планшетів.
3. Один або декілька роутерів з джерелом автономного живлення для забезпечення локальної мережі.

Планшети розміщуються по всьому закладу недалеко один від одного.

Наприклад схема розміщення планшетів на третьому поверсі Академічного ліцею №15 приведена на рисунку 1.

Планшети виконують роль багатофункціонального пристрою. За їх допомогою в режимі очікування на планшеті співробітники або учні можуть переглянути різну важливу інформацію:

План евакуації;

Графік дзвінків;

Інструкції дії при надзвичайних ситуаціях тощо.

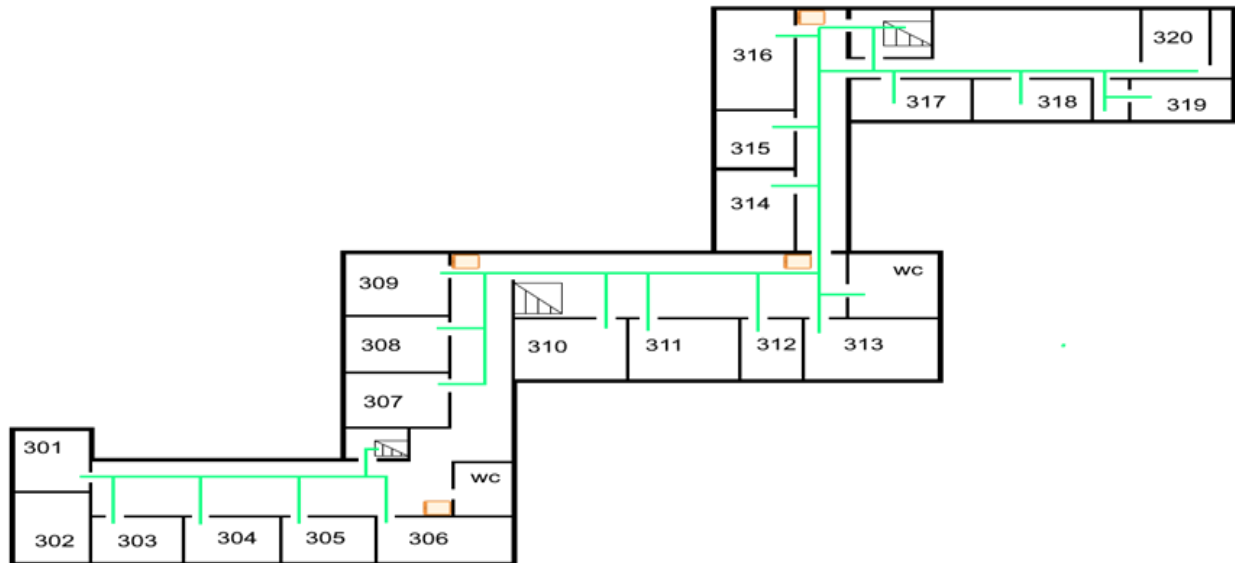


Рисунок 1 – Схема третього поверху Академічного ліцею №15 з позначенням можливого розташування пультів управління

Планшет може отримати сигнал про надзвичайну ситуацію з чотирьох джерел:

Шляхом вводу інформації на моніторі (при цьому планшет відправляє отриману інформацію різними шляхами на інші планшети та сервер);

Шляхом отримання інформації від розміщених поряд пристроїв;

Через локальний мережу;

Через Інтернет.

При отриманні інформації про надзвичайну ситуацію планшет може виконувати роль:

- приладу освітлення;
- інформаційного стенду, на якому можна продивитись план евакуації, інструкції дії;
- пристрій прийняття та передавання інформації про надзвичайну ситуацію до найближчих пристроїв;
- пристрій для відтворення аудіо-файлів з інструкцією, або іншою інформацією.

Принцип дії:

1. В школі відбувається якась нештатна ситуація.
2. Співробітник школи, що її зафіксував, йде до найближчого пульта.
3. Він натискає кнопку тривоги, вводить пароль та обирає потрібний пункт.
4. Сигнал з пульта надсилається на сервер та на найближчі пульти.
5. Сигнал з сервера розповсюджується на всі інші пристрої
6. На пристроях відображається інструкція дії та запускається аудіо-файл.

Для функціонування системи було розроблено мобільний застосунок для планшетних комп'ютерів на платформі Android.

Застосунок для планшетів має такі екрани:

1. Інформаційний. В режимі очікування відображається різна корисна інформація. Наприклад, на рисунку 2 відображений екран з демонструванням плану евакуації.

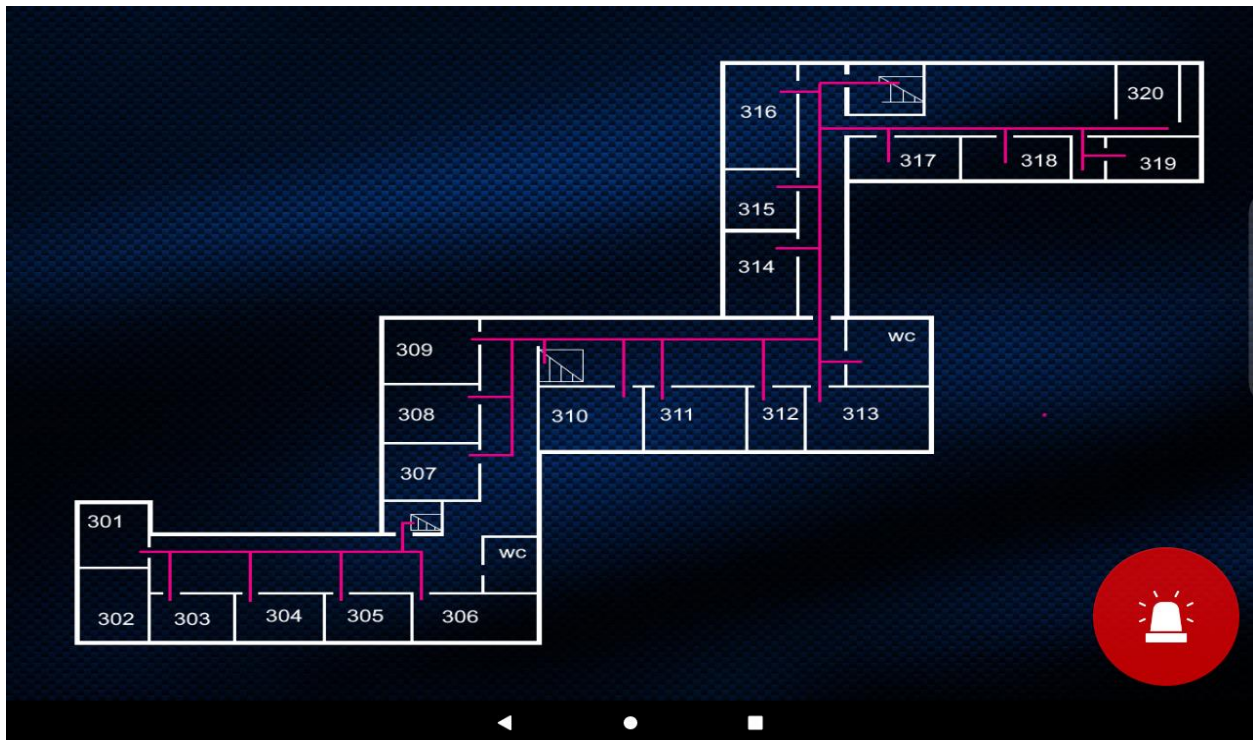


Рисунок 2 – Екран планшетного компп'ютера в режимі очікування

2. Екран вводу пароля. Він відображається при натисканні кнопки Тривога і запобігає несанкціонованому доступу до включення повідомлення про надзвичайну ситуацію (рис. 3)

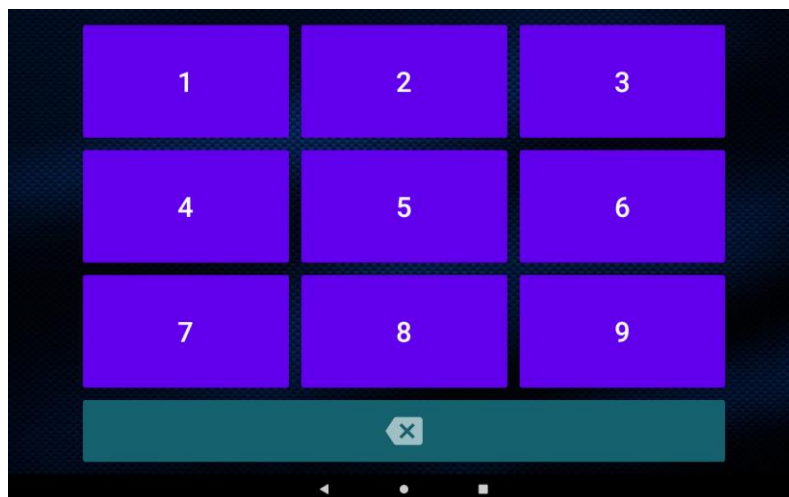


Рисунок 3 – Скріншот введення пароля

3. Екран вибору надзвичайної ситуації ми бачимо на рисунку 4. У застосунку пропонується можливість вибору таких надзвичайних ситуацій:

- Мінування об'єкта
- Підозрілий предмет
- Спрацювання вибухового пристрою
- Збройний напад

Розпилення вмісту газових, перцевих балончиків
 Виявлення розсипаних порошків
 Повітряна тривога
 Пожежа (задимлення)

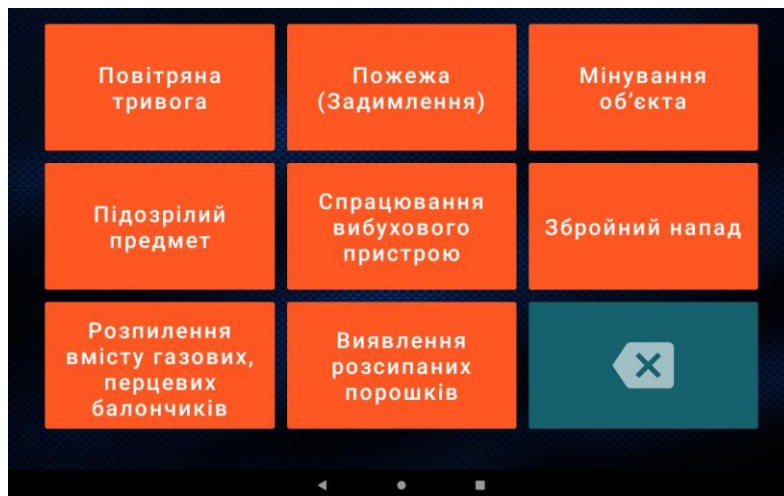


Рисунок 4 – Скріншот вибору надзвичайної ситуації

При виборі надзвичайно ситуації запускається аудіо-файл з інформацією. Текст може бути різним. Наприклад, при спрацюванні сигналу о розпорошенні сльозогінної речовини буде відтворено такий текст:

«Увага! У будівлі невідомими особами розпорошено сльозогінні подразнюючі речовини. Усім дотримуватися спокою, не панікувати. Співробітникам необхідно негайно евакуювати учнів за межі будівлі на свіже повітря. Використовувати лише ті евакуаційні шляхи, які не оточені та не обгороджені. Після виходу із зони впливу подразнюючих речовин при необхідності промити очі та уражені місця водою. Забезпечити провітрювання заражених приміщень. При відкритті вікон у заражених приміщеннях скористатися засобами індивідуального захисту».

Система є дуже гнучкою стосовно методу зв'язку між пристроями: через провідну мережу Інтернет, через мобільну мережу Інтернет, через локальну мережу.

Система розрахована на можливість автономної роботи при відключенні світла, Інтернету і навіть мобільного зв'язку.

Функціонування всієї системи без електроенергії забезпечується за рахунок можливості автономної роботи планшетів протягом 5-10 годин. Колонки та роутер оснащуються пристроями безперебійного живлення.

Розглянемо вартість розробленої системи оповіщення і сигналізації, що наведено нижче в таблиці (Табл. 2).

За нашими підрахунками вартість розробленої системи оповіщення і сигналізації сягає 73 698 грн. Це майже у два з половиною рази дорожче ніж розглянута нами система мовного оповіщення і значно дешевше IP-системи оповіщення. До переваг розробленої нами моделі можна віднести доступність, ефективність, зручність у використанні і відповідність до сучасних технологій.

Таблиця 2 – Вартість розробленої системи оповіщення

Пристрій	Вартість, грн	Кількість, шт	Загальна вартість, грн
Планшетний комп'ютер PixusSprint 10.1	4 421	15	66 315
Маршрутизатор Tenda F3	599	3	1 797
Портативна колонка E07 Black	295	15	4 425
Батарея універсальна ESPERANZAEMP 105K	387	3	1 161
Всього			73 698

Працюючи над темою дослідження, ми:

- ознайомились з законодавчою базою щодо систем оповіщення населення і сигналізацію в надзвичайних ситуаціях та її рівнями і визначили, що навчальні заклади відносяться до об'єктового рівня оповіщення;

- розглянули наявні системи оповіщення та сигналізації об'єктового рівня сповіщення і виявили, що дані системи мають обмежену функціональність та залежать від місцевих комунікацій;

- запропонували систему оповіщення та сигналізації, що враховує всі потреби та забезпечить максимальну безпеку всіх учасників освітнього процесу в будь-яких умовах;

- розробили мобільний застосунок для пультів управління (планшетних комп'ютерів на платформі Android), що забезпечує висвітлення різноманітної інформації, введення та передачу інформації про надзвичайну ситуацію та озвучення аудіо-файлів з інструкціями;

- провели економічний аналіз доцільності використання даної системи.

У ході виконаної роботи ми можемо ствердити, що розроблена нами система оповіщення і сигналізації в закладах освіти відповідає сучасним вимогам, а саме:

- має сповіщення світлове, мовне, звукове;
- автономна;
- багатофункціональна.

Результати доводять гіпотезу нашого дослідження.

Список літератури:

1. Андрієнко М.В., Дячкова О.М., Борисов А.В., Соколенко А.І. Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з питань державного управління «Інформаційна система державного оповіщення при виникненні надзвичайної ситуації в Україні» URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/5_2019/5.pdf (дата звернення: 12.09.2023)

2. Вікіпедія / Сигналізація. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%D0%B3%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F> (дата звернення: 10.08.2023)

3. Воробієнко П.П., Білоусов С.І. Системи оповіщення цивільного захисту: навчальний посібник. Одеса: ОНАС ім. О. С. Попова, 2012. 76 с.

4. Гатауллін Р.Г., Зінковський В.А. Навчально-методичний посібник – 2-ге видання, зі змінами та доповненнями. Вінниця, 2014. 44 с. URL:

https://mmk.edu.vn.ua/uploads/images/articles/civ_zahust/metod_materialu/pos_dokum_z_civ_zahustu.pdf (дата звернення: 17.10.2023)

5. Закон України «Про телебачення і радіомовлення» стаття 49 від 21.12.1993 № 3759-XII (Редакція станом на 19.11.2022) ... 2810-IV від 06.09.2005, ВВР, 2005, № 49, ст.518 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3759-12#Text> (дата звернення: 10. 09.2023)

6. Інтернет-магазин Комплект системи мовного оповіщення URL: <https://ohrana.ua/uk/komplekt-sistemi-rechevogo-opoveshcheniya-vellez.html>

7. Кодекс цивільного захисту України стаття 31. Інформування у сфері цивільного захисту. від 02.10.2012 № 5403-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17#Text> (дата звернення: 03.09.2023)

8. Постанова Кабінету Міністрів "Про затвердження Положення про організацію оповіщення про загрозу виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій та зв'язку у сфері цивільного захисту" від 27 вересня 2017 р. № 733. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/733-2017-%D0%BF> (дата звернення:

9. Постанова Кабінету Міністрів «Про затвердження Положення про єдину державну систему цивільного захисту» від 9 січня 2014 р. № 11. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/11-2014-%D0%BF> (дата звернення: 10.09.2023)

10. Розпорядження Кабінету Міністрів «Про схвалення Концепції розвитку та технічної модернізації системи централізованого оповіщення про загрозу виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій» від 31 січня 2018 р. № 43-р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/43-2018-%D1%80> (дата звернення: 11.09.2023)

11. Смирнов В. А., Дикань С. А. Цивільний захист: навч. посібник .— К.: Кафедра, 2013. — 300с. URL: http://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/2022/Smirnov_2013_300.pdf (дата звернення: 10.10.2023)

12. Цивільний захист: Навчально-методичний комплекс / М.М. Сакун, А.С. Окіпняк, В.Ф. Нагорнюк та ін.; за редакцією М.М. Сакуна та А.С. Окіпняка. — Кам'янець-Подільський: ПП «Медобори-2006», 2015. 480 с.

13. Шудренко І.В. Цивільний захист: навч. посіб. — Житомир :Житомирський національний агроекологічний університет, 2014. 248 с.

Тимофій Євченко, учень 10-А класу
Сергій Куманьов, вчитель інформатики
Інна Василенко, Заступник директора з НМР, вчитель природознавства,
вища категорія, к.т.н., доц.
КЗ «Академічний ліцей №15» КМР
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.

РОЗРОБКА СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ ВІДВІДУВАННЯ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

У певному віці діти прагнуть самостійності, прагнуть вийти з-під контролю батьків. Це проявляється, у тому числі, через пропуски навчальних

занять без поважної причини. Ураховуючи безпекову ситуацію в Україні і часті повітряні тривоги у Дніпропетровській області, пропуски занять означитимуть не знаходження учнів у безпечному місці – укритті. Тому актуальним є розробка системи контролю за відвідуванням закладу освіти, до якої будуть мати доступ батьки учнів, учителі та адміністрація закладу. Але не слід обмежуватися контролем лише учнів. Постійний моніторинг наявності або відсутності всіх учасників освітнього процесу є запорукою мінімізації знаходження в школі сторонніх осіб, які можуть становити загрозу безпеці дітей. Крім того, постійного контролю вимагає і кількість людей, які знаходяться в укритті під час повітряної тривоги. При розробці такої системи варто враховувати вартість приладу. Тому, застосування модулів Arduino є оптимальним варіантом, особливо на стадії тестування системи та її удосконалення.

Основна проблема проекту: відсутність автоматизованої системи контролю за відвідуванням закладу освіти всіма учасниками освітнього процесу.

Мета: пошук можливостей оптимальної системи контролю відвідування закладу загальної середньої освіти здобувачами освіти з можливістю контролю з боку батьків, вчителів та адміністрації закладу.

Гіпотеза: на сьогодні не розроблено жодного універсального та недорогого вартісного інструменту для здійснення контролю за відвідуванням закладу освіти всіма учасниками освітнього процесу.

Завдання наукової роботи полягає у наступному:

- проаналізувати необхідність дотримання безпеки життєдіяльності, дисципліни і контролю за відвідуванням учнів у закладу загальної середньої освіти;

- охарактеризувати наявні системи контролю;

- розробити систему контролю за відвідуванням у навчальних закладах.

Об'єкт дослідження: системи контролю відвідування закладу освіти.

Предмет дослідження: безпечне середовище в освітньому закладі.

Методи дослідження:

- аналіз, синтез, порівняння;

- експеримент.

Характеристика проекту: проект має прикладний характер.

Обладнання: комп'ютер, інтернет, програмні комплекси, датчики та інші складові системи Arduino.

Практичне значення результатів дослідження полягає в розробці системи контролю за відвідуванням закладу освіти, який можна застосовувати у закладах загальної середньої освіти, постійно доповнювати та адаптувати.

У збройних конфліктах питання збереження закладів освіти як безпечного простору є надзвичайно гострим. У 2015 році ООН розробила Декларацію про безпеку шкіл, яку станом на 2022 рік підписало 109 країн, серед яких немає росії. Сьогодні ж в Україні ця країна-агресор розглядає заклади освіти як об'єкти для обстрілів.

За інформацією Міністерства освіти і науки України, станом на 18 серпня 2022 року від бомбардувань та обстрілів пошкоджень зазнали 2300 закладів освіти, з них 286 зруйновані повністю. Під час військових дій та ще тривалий час після їх закінчення заклади освіти в Україні працюватимуть у нових для

себе вимогах до безпечного освітнього середовища. Облаштування укриттів та організація безпечного освітнього простору у школі – одне з найважливіших завдань [1].

Всі учні, які перебувають у закладі освіти під час повітряної тривоги повинні чітко і організовано пройти в укриття.

Однією з передумов безпечного освітнього середовища є наявність чітких процедур реагування/поведінки, знання цих процедур усіма працівниками закладу та постійне відпрацювання правил з учнями: шляхи евакуації, альтернативні шляхи евакуації і унеможливлення учнями порушувати правила поведінки, зокрема залишати освітній заклад без дозволу та перебувати в інших місцях під час повітряної тривоги.

Тому розробляються «Протоколи безпеки» для учнів різного віку щодо правил поведінки під час повітряних тривог, евакуації, перебування у сховищі або укритті.

Протокол безпеки – це певний набір правил, процедур, якими повинні керуватися педагоги та учні у закладі освіти щодо певної ситуації. З огляду на ризики безпеки, таких протоколів у закладі має бути декілька, зокрема щодо дій під час повітряних тривог та проведення евакуації, перебування в укритті, поведінки під час уроків онлайн [1].

Внутрішкільний контроль – головне джерело інформації для діагностики стану освітнього процесу, основних результатів діяльності навчального закладу. Під внутрішкільним контролем слід вважати проведення членами адміністрації школи спостереження, обстежень, здійснених в порядку керівництва і контролю в межах своєї компетенції за здійсненням працівниками школи законодавчих та інших нормативно-правових актів України в освітній галузі. Процедурі внутрішкільного контролю передують інструктаж посадових осіб з питань його проведення.

Метою внутрішкільного контролю є:

- досконалість діяльності навчального закладу;
- підвищення майстерності вчителів;
- покращення якості навчання в школі;
- створення безпечного освітнього середовища.

Задачі внутрішкільного контролю:

- здійснення контролю щодо виконання законодавства в області навчання;
- виявлення випадків порушення й невиконання законодавчих та інших нормативно-правових актів, вжиття заходів щодо їх припинення;
- аналіз причин, які лежать в основі порушень, вжиття заходів щодо їх попередження;
- аналіз і експертна оцінка ефективності результатів діяльності педагогічних працівників;
- вивчення результатів педагогічної діяльності, виявлення позитивних і негативних тенденцій в організації навчального процесу і розробка на цій основі пропозицій по розповсюдженню передового педагогічного досвіду і усунення негативних тенденцій;
- аналіз результатів реалізації наказів і розпоряджень по школі;

– надання методичної допомоги педагогічним працівникам у процесі контролю [2].

Отже, як було зазначено вище, однією з задач внутрішньошкільного контролю є аналіз причин, які лежать в основі порушень, вжиття заходів щодо їх попередження. Розробка системи контролю за відвідуванням освітнього закладу і є тим важілем, який може попередити порушення, а саме пропуски занять з неповажної причини, а також ігнорування сигналів повітряної тривоги і правил перебування до її завершення в укритті. Також, недопуск на територію школи сторонніх осіб без відома охорони та адміністрації закладу.

У сучасному світі завдяки стрімкому розвитку технологій з'явилась можливість оптимізувати багато буденних процесів. Як наслідок з'являються різні системи контролю відвідуваності. Їх використовують підприємства, освітні заклади, державні установи, офіси. Завдяки системам контролю відвідуваності стало можливим вести зручний облік відвідування працівниками, учнями чи МОП чи іншої установи. Така система складається з ідентифікатора, спеціального зчитувального пристрою, контролера, а також програмного забезпечення.

Ідентифікатор – це ключовий елемент, який дозволяє людині взаємодіяти із системою. Функцію ідентифікатора можуть виконувати: спеціальний брелок, безконтактна картка, картка із магнітною стрічкою, унікальні людські особисті ознаки (відбитки пальця, малюнки сітківки ока), цифровий код, який потрібно безпосередньо ввести із клавіатури. Інформація з ідентифікатора зчитується спеціальним пристроєм та передається на контролер.

Контролер обробляє отримані дані та зберігає інформацію для подальшого використання. Також розробляють спеціальне програмне забезпечення, яке дозволяє налаштовувати систему та відображати зчитані дані. Проблема контролю відвідування учнями школи є достатньо поширеною.

Переважно в школах використовують паперові журнали, в яких класний керівник вручну відмічає присутність студентів, а також учителі-предметники ведуть свої персональні журнали. Такий спосіб не дуже зручний, потрібно витрачати зайвий час, проблематично сформулювати звіт по відвідуваності або переглянути статистику як той чи інший учень ставиться до освітнього процесу. Вартість збереження інформації на електронних носіях, а не на папері значно менша. Розроблений та описаний у цій роботі пристрій дозволяє безпосередньо автоматизувати процес контролю відвідування.

На ринку існує багато готових систем відвідування. Але зазвичай вони досить дорогі.

Завдяки розвитку технологій почали з'являтися цифрові системи контролю відвідуваності. Їхні переваги очевидні. Стало можливим безпосередньо обробляти велику кількість даних, систематизувати й структурувати їх, значно зменшились ризики їхньої втрати, відпала потреба витрачати зайвий час і ресурси, за мінімальний час можна ідентифікувати велику кількість людей.

Система контролю відвідуваності (СКВ) – це сукупність інструментів та програмного забезпечення, що контролює вхід, вихід та переміщення людей у певній будівлі чи на якійсь території. СКВ також обробляє інформацію і веде статистику. Найчастіше використовують системи, розроблені на основі RFID-технологій.

Особа, якій потрібно відмітитись у системі використовує ідентифікатор. Щоб отримати інформацію із мітки потрібен зчитувальний прилад (зчитувач). Зчитані дані обробляє контролер і записує їх у локальну базу даних або за допомогою інтернет з'єднання передає їх на сервер. Уся інформація зберігається в базах даних. Завдяки цьому її можна швидко обробляти та переглядати, а також якщо використовується резервне копіювання, або зберігання на декількох серверах виключається можливість втрати даних оскільки це могло би бути якби використовувались паперові носії. Опрацьовані відомості виводяться у настільній програмі або веб додатку, для перегляду статистики, оформлення звіту чи виконання інших операцій.

Near Field Communication (NFC) – це відносно нова технологія безконтактного зв'язку, за основу якої взято технологію RFID. Перший патент, пов'язаний з аббревіатурою RFID, був виданий Чарльзу Уолтону в 1983 році.

NFC – це технологія зв'язку короткого діапазону для бездротової передачі даних, яка дозволяє обмінюватися даними між пристроями на відстані близько 10 сантиметрів. В принципі NFC – це один з варіантів RFID, механізм обміну радіочастотами, що зберігається в так званих мітках, заснований на стандартах ISO/IEC 18092 NFC IP-1, JIS X 6319-4 та ISO/IEC14443, для безконтактних смарткарт [3].

За допомогою системи Arduino створено прилад для здійснення контролю відвідування Академічного ліцею №15. Прилад складається з Мікроконтроллера Arduino Uno, RFID модуль RC522, LCD –дісплей, Кнопка ввімкнення, Батарейний відсік, Світлодіод, Модуль карти пам'яті, Динамік.

Схема приладу наведена на рис 1.

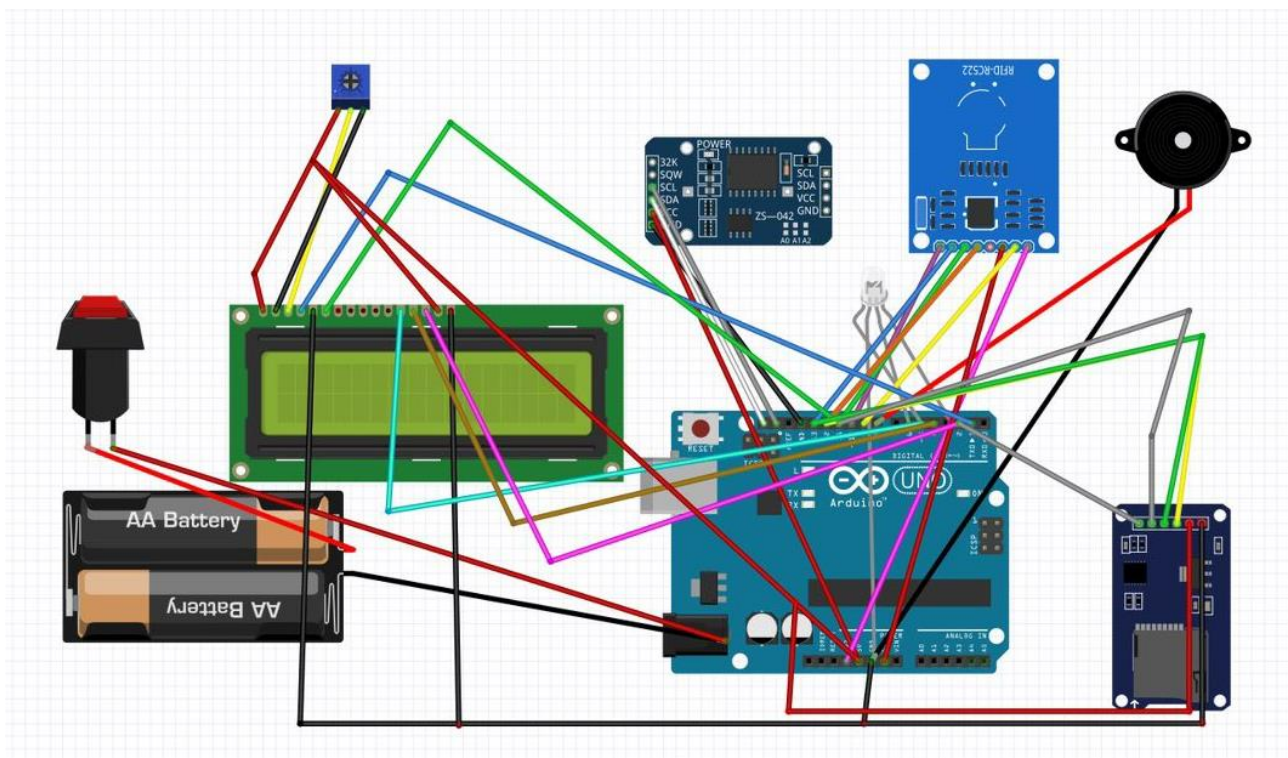


Рисунок 1 – Схема приладу

Розроблений прилад має набір функцій для контролю за відвідування закладу освіти усіма учасниками освітнього процесу.

Пристрій працює наступним чином. При приході в навчальний захід учасник навчального процесу прикладає картку до пристрою.

Якщо картка ідентифікована – загорається лампочка і виводиться інформація про особу. Також пристрій фіксує час приходу людини. Якщо картка не ідентифікована, то видається звуковий сигнал. При уході людини, вона також прикладає картку до пристрою і він фіксує час виходу особи з території ліцею.

Зовнішній і внутрішній вигляд пристрою представлені на рис. 2.

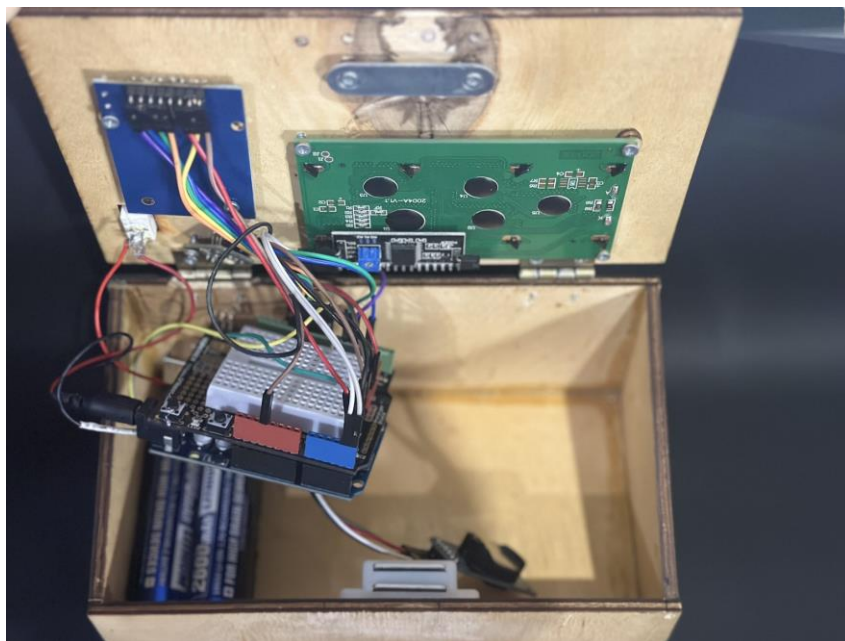


Рисунок 2 – Зовнішній і внутрішній вигляд пристрою

Доступ до системи контролю батьків, учителів, адміністрації закладу реалізується шляхом прикладання до пристрою RFID-міток. Таким чином фіксується прихід та ухід з території ліцею усіх учасників освітнього процесу.

Право на безпеку мають усі учасники освітнього процесу, тому розроблений модуль контролю відвідування учителів та молодшого обслуговуючого персоналу. Це унеможливорює вільний вхід до закладу освіти стороннім людям без відома охорони.

На даний момент розроблений прилад має можливість фіксувати приход і вихід різних категорій відвідувачів закладу: здобувачів освіти, вчителів, батьків. Дані зберігаються на карту пам'яті і можуть бути перенесені та вивчені на будь-якому електронному пристрої. В майбутньому планується внести можливість передавання даних на сервер через систему інтернет для можливості постійного моніторингу даних адміністрацією, вчителями та батьками.

Працюючи над темою дослідження, ми:

- проаналізували необхідність дотримання безпеки життєдіяльності, дисципліни і контролю за відвідуванням учнів у закладу загальної середньої освіти;
- охарактеризували наявні системи контролю, їх переваги і недоліки;
- розробили систему контролю за відвідуванням у навчальних закладах.

Список літератури:

1. Безпечне освітнє середовище: нові виміри безпеки. Державна служба якості освіти України. Спосіб доступу URL: <https://sqe.gov.ua/bezpechne-osvitnie-seredovishhe-novi-vim/> (перегляд 16.11.2023 р.)
2. Внутрішньошкільний контроль. На урок. Спосіб доступу URL: <https://naurok.com.ua/vnitrishkilniy-kontrol-137680.html> (перегляд 16.11.2023 р.)
3. Тонкошкур О., Гомілко І., Коваленко О. Мікроконтролерні пристрої: навчальний посібник для студентів спеціальності «Мікро- та наноелектроніка». Дніпропетровський нац. ун-т ім. О. Гончара. Д.: Видавництво ДНУ, 2011, 264 с.

Андрій Мильников, учень 11 класу

*Олексій Моренко, учитель математики, інформатики, технологій, методист
Дніпровський ліцей №31 "Пріоритет" Дніпровської міської ради,
м. Дніпро*

ВИВЧЕННЯ ФІЗИЧНИХ ЯВИЩ ЗА ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРНИХ СИМУЛЯЦІЙ

Гравітація - це те, що притягує все в нашому світі. Вона присутня скрізь і її не можна скасувати. Десь вона не помітна, наприклад між двома стільцями, адже вони майже не рухаються. А в планетарних процесах вона помітна, наприклад між планетами, їхніми супутниками та зірками.

За останні роки значний інтерес у вчених викликала можливість вивчення Всесвіту (а саме, мікро гравітаційних подій) за допомогою комп'ютерних симуляцій. Одним із важливих інструментів у цьому процесі є використання графічних бібліотек для створення візуалізацій та аналізу результатів.

Наведу чудовий приклад цікавої 3D-симуляції використання програмного інтерфейсу OpenGL в відкритій бібліотеці Three.js [1], який наочно демонструє взаємодію частинок за законом гравітації [2]. Але дослідження простої графіки перейшли до використання комп'ютерної симуляції при вивченні космічних подій.

Астрофізики застосували масштабне суперкомп'ютерне моделювання, щоб обчислити механізми, які прискорюють заряджені частинки в екстремальних середовищах. Вони прийшли до висновку, що їх енергія забезпечується взаємодією хаотичного руху та відновлення надсильних магнітних полів. [3]

Приклад використання Three.js для симуляції гравітації [1].

У цьому прикладі WebGL використовується для створення обчислювального шейдера [4], який виконує гравітаційні обчислення на GPU (графічному процесорі). Обчислювальний шейдер — це тип шейдера, який працює на графічному процесорі та виконує паралельні обчислення. У цьому прикладі обчислювальний шейдер обчислює гравітаційні сили та оновлює властивості тіла. Шейдер читає дані з текстур (що представляють властивості частинок) і записує оновлені дані. Обчислені положення тіл використовуються для відтворення їх у вигляді точок або сфер.

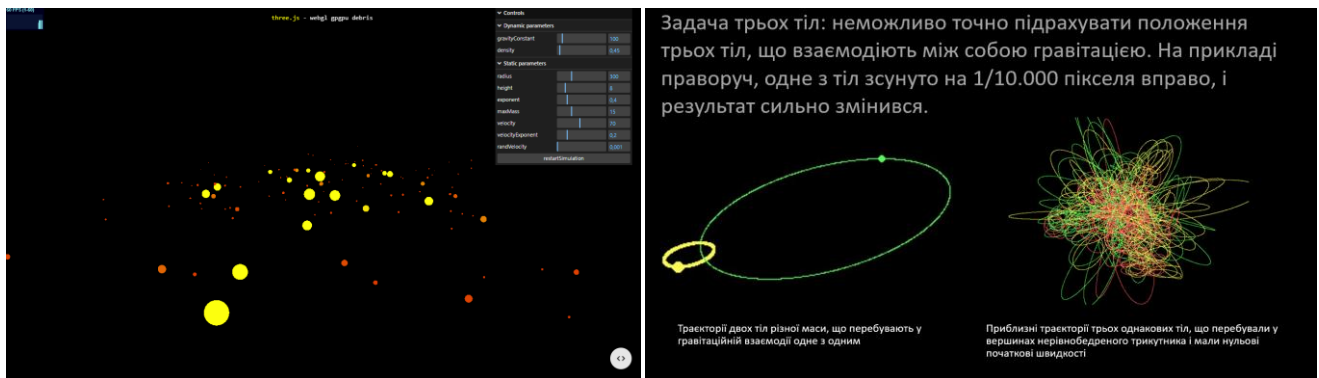


Рисунок 1 – Приклад використання Three.js <https://youtu.be/RHgeX0ykmR0>

Симуляція включає в себе кілька протопланетних тіл (що представляють планети або небесні об'єкти), які взаємодіють одне з одним через силу тяжіння. Кожне тіло моделюється як частинка з такими властивостями, як маса, положення, швидкість і прискорення. Сила тяжіння між двома тілами обчислюється за допомогою закону всесвітнього тяжіння Ньютона. Прискорення кожного тіла визначається сумарною силою тяжіння, що діє на нього:

$$a = mF, \text{ де } (a) - \text{прискорення, } (m) - \text{маса тіла.}$$

Симуляція оновлює положення та швидкості тіл з часом за допомогою методів чисельного інтегрування (наприклад, метод Ейлера). Візуалізація показує динамічну поведінку протопланетної системи, коли тіла обертаються, стикаються або гравітаційно взаємодіють.

Інтерактивність моделі: можна взаємодіяти з симуляцією, регулюючи такі параметри, як маса, початкова швидкість і кількість тіл. У прикладі наведено повзунки для керування цими параметрами та спостереження за їх впливом.

Для власного проєкту була обрана SFML (Simple and Fast Media Library) для мови програмування C++, що дозволило створити програму симуляції гравітації. Принцип роботи програми полягав у генерації частинок у просторі з подальшим обчисленням взаємодій між ними за допомогою закону гравітації та відображення результатів у вигляді графічних об'єктів.

Відео роботи попереднього проєкту [5], презентація до проєкту [6] https://docs.google.com/presentation/d/1c9v-jAC0Pa2EX3SA8K8YlG9l_6NSNHNF/edit?usp=sharing&oid=103025086454064969687

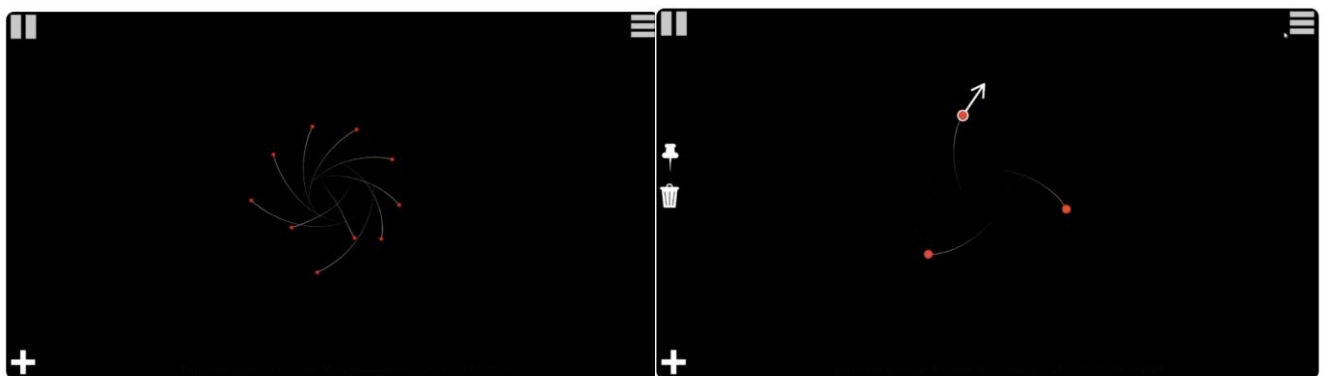


Рисунок 2 – Презентація до проєкту з SFML (Simple and Fast Media Library)

Поштовх до більш активного застосування комп'ютерних симуляцій, які демонструють процес формування планети за допомогою OpenSPH, можна переглянути на короткому відео [7]. Отже друга частина досліджень спрямована на розробку аналогічного інструменту з використанням можливостей Python та поєднуючи його з C++ для оптимізації швидкодії.

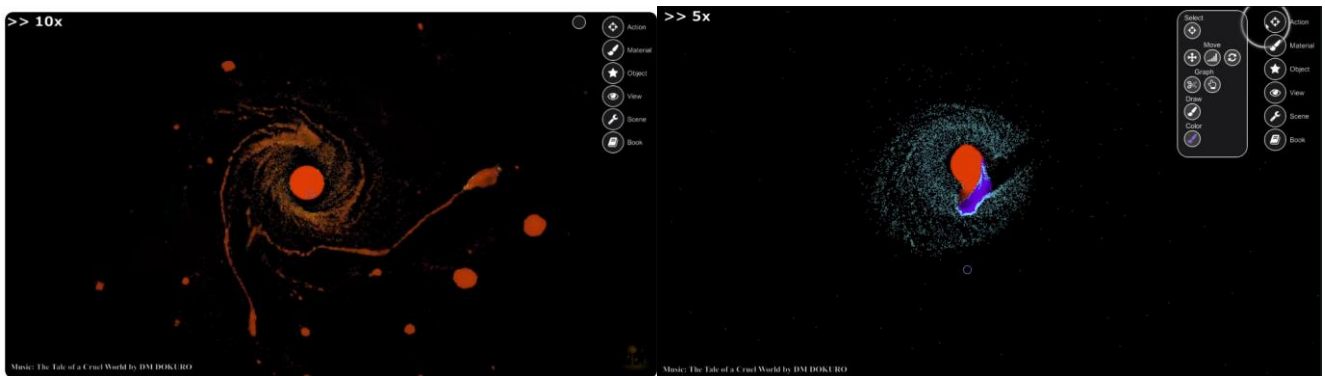


Рисунок 3 – Розробка аналогічного інструменту з використанням можливостей Python та C++

OpenSPH [8] – це бібліотека та програма з графічним інтерфейсом користувача, розроблена для гідродинамічного моделювання та моделювання N-тіл. Вона використовує техніку під назвою гідродинаміка згладжених частинок (SPH) для дискретизації в просторі. В даний час OpenSPH спеціалізується на моделюванні зіткнень з астероїдами. Код активно розробляється в Астрономічному інституті Карлового університету в Празі.

OpenSPH моделює систему за допомогою колекції частинок. Кожна частинка представляє частину рідини або матеріалу, що моделюється. Ці частинки взаємодіють одна з одною за допомогою сил, у тому числі гравітації. OpenSPH обчислює гравітаційну силу, що діє на кожну частинку через усі інші частинки. Сила залежить від маси частинок і відстані їх розриву. Гравітаційне прискорення, яке відчуває частинка, пропорційне сумі гравітаційних сил від сусідніх частинок. Далі, положення частинок оновлюються на основі сумарної сили тяжіння, що діє на них. Це передбачає інтегрування рівнянь руху за невеликий крок у часі. Симуляція прогресує шляхом ітеративного оновлення позицій частинок. Також, OpenSPH враховує граничні умови (наприклад, стіни або зовнішні сили), які впливають на частинки. Ці умови впливають на гравітаційні взаємодії всередині системи. Симуляція просувається в дискретних кроках у часі. На кожному кроці гравітаційні сили перераховуються, і положення частинок відповідно регулюються.

Ці дослідження відкривають широкі можливості для подальшого вивчення всесвіту та розвитку сучасних методів симуляції космічних явищ.

На основі вищевказаних дослідів в проєкті програмно змодельована ситуація не об'єднання частинок, а їх зіткнення.

Принцип роботи програми для симуляції гравітації. Результат виконання програми. Відео [9]

На початку можна побачити багато чорних тіл, випадково розкидані по екрану, або космічний пил.

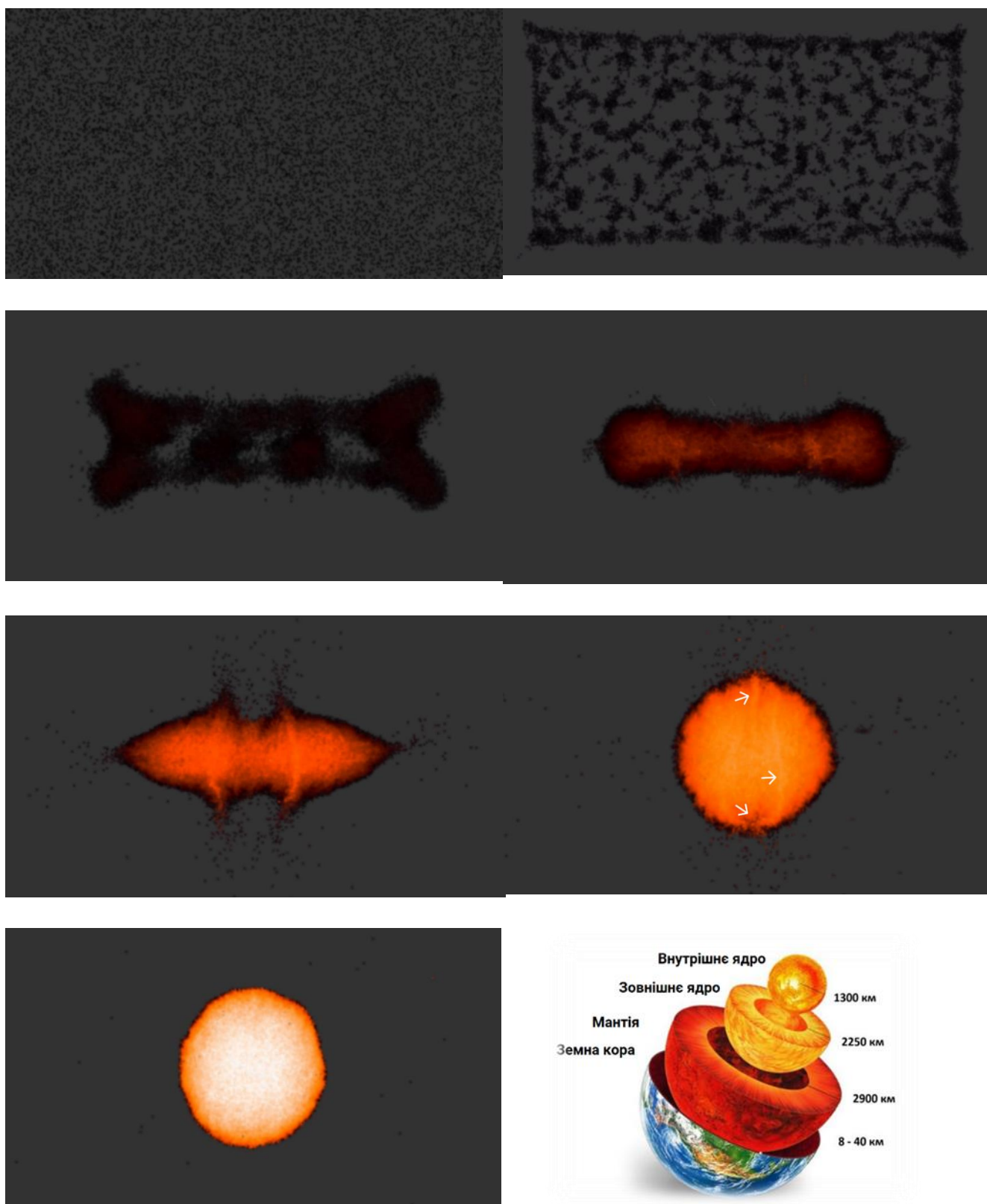


Рисунок 4 – Результат виконання програми. Відео. Gravity Simulation
<https://youtu.be/0a8xUWt2xKU>

Далі тіла утворюють маленькі кластери, групи цих тіл. Також можна побачити що кожне тіло покинуло межі екрану і що всі вони поспішають до центра екрану.

Через деякий час можна побачити тіло незвичайної форми. Це трапилося через прямокутну форму простору, але ж в дійсності це не так. Всі тіла починають нагріватися і колапсують (мерехтять) у центр екрану. Також можна побачити як тіла починають змінювати колір, але це складно помітити.

Тепер стала помітна різка зміна кольору і температури даного тіла. Можна також помітити що температура тіл, які розташовані в центрі більша ніж тіл по краях через різність кількості зіткнень і втрати кінетичної енергії. Це тіло розтягнуте, знов таки, через початкову форму пилу.

Нагрівання тіла продовжує відбуватися. Тепер можна краще побачити, як магма всередині відмінна від холодних тіл на поверхні. Також, тепер тіло стало більш схоже на кулю, роблячи її повноцінною планетою.

Зараз можна побачити щойно сформовану планету. Через неправильну форму початкового пилу, всередні планети можна побачити температурні артефакти, вказані стрілочками.

Наприкінці симуляції, центральне тіло зовсім нагадує нашу планету. Присутній шар земної кори, який займає зовсім незначний об'єм тіла, порівняно з об'ємами мантії та зовнішнього і внутрішнього ядра планети.

Таким чином, за допомогою комп'ютера ми дослідили, як утворюються планети і те, як вони виглядають зсередини. Використання надпотужних комп'ютерів для симуляцій походження космічних об'єктів може принести важливу інформацію щодо складу даного тіла, а також його майбутнього. Адже вчені вже симулюють[3] маловивчені типи космічних об'єктів, такі як нейтронні зорі і отримують їх складові.

Список літератури:

1. Приклади Three.js, серед яких є вищезазначена симуляція. Спосіб доступу URL: <https://threejs.org/examples> або https://threejs.org/examples/#webgl_gpgpu_protoplanet також відео "Приклад використання Three.js" <https://youtu.be/RHgeX0ykmR0>
2. Вікіпедія гравітація. Спосіб доступу URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Гравітація>
3. Science News. A new theory for how black holes and neutron stars shines bright. Спосіб доступу URL: <https://www.sciencedaily.com/releases/2019/11/191127161255.htm>
4. Compute Shaders в Unity: обчислення на графічному процесорі, перший обчислювальний шейдер. Спосіб доступу URL: <https://gamedev.dou.ua/forums/topic/44071>
5. Відео роботи проєкту з SFML (Simple and Fast Media Library) Спосіб доступу URL: <https://www.youtube.com/watch?v=hlQekCE-K34>
6. Презентація до проєкту з SFML (Simple and Fast Media Library) Спосіб доступу URL: https://docs.google.com/presentation/d/1c9v-jAC0Pa2EX3SA8K8YIG9l_6NSNHNF/edit?usp=sharing&ouid=103025086454064969687&rtpof=true&sd=true архівом <https://drive.google.com/file/d/1oDM8F0bSE76x74F1jz5pIH9kSonW-FdN/view?usp=sharing>
7. SST N-Body Binary Orbit Collapse, Game: Space Simulation Toolkit. Спосіб доступу URL: <https://youtu.be/T-IVqdBt5X8?feature=shared> або SST N Body Binary Orbit Collapse (OpenSPH) <https://youtu.be/heEiVhWhhMg>
8. GitHub сторінка OpenSPH. Спосіб доступу URL: <https://github.com/pavelsevecek/OpenSPH>

9. Результат виконання програми. Відео. Gravity Simulation. Спосіб доступу URL: <https://youtu.be/0a8xUWt2xKU>

Владислав Панчук, учень 5-В класу
Аліна Пеліна, вчитель інформатики
Владислава Рижова, вчитель англійської мови
Ліцей №6
м. Одеса

АНАЛІЗ НАЙБІЛЬШ УЖИВАНИХ КОМАНД КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ MINECRAFT У КОНТЕКСТІ ВИВЧЕННЯ ІНФОРМАТИКИ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Комп'ютерна гра Minecraft, на нашу думку, може виконувати не лише розважальну функцію, а й сприяти вивченню інформатики та англійської мови. У нашій роботі гра Minecraft розглядається у науковому векторі та як навчальний інструмент. Розглядаючи найбільш популярні команди, що застосовуються гравцями, ми провели їх науковий аналіз, врахували особливості щодо елементів програмування та англійської лексики.

Мета дослідження: виокремити найбільш уживані команди у грі Minecraft, проаналізувати їх значення та переклад, обґрунтувати значення гри для вивчення базових навчальних предметів.

Методи дослідження: науковий аналіз, систематизація, класифікація

Нами було відібрано найбільш популярні команди, що найчастіше застосовуються гравцями Minecraft, перекладено їх з англійської на українську мову та проаналізовано, який результат має та чи інша команда безпосередньо у процесі гри. Усі команди вводяться у спеціальне поле унизу ігрового екрану, при цьому їх введення розпочинається з символу «/».

Наприклад, команда `/sethome (name)` – це команда для встановлення телепортації до умовного дому гравця. Для коректної її роботи замість слова «name» потрібно ввести назву дому, яку дав сам гравець. За аналогічним принципом щодо введення назви працює команда `/home (name)` – команда для телепортації «додому». При перекладі команд на англійську ми отримуємо такі значення: `set home` – повернутися додому, `name` – назва, що по суті відповідає ефекту команди у грі.

Команда `/spawnpoint` – це команда, що дає можливість гравцеві відродити життя у грі, команда `/spawn` дає можливість телепортуватися до початку гри. У перекладі з англійської їх дослівне значення – точка відродження та відродження відповідно, яке є подібним до ігрового значення. Також у грі наявні команди, що стосуються ігрової валюти: команди `/pay` – команда щоб переказати гроші іншому гравцю, її дослівний переклад – платити; та `/balance` – команда щоб перевірити кількість власних грошей гравця на його ігровому рахунку, її дослівний переклад – баланс.

Ми виділили окрему групу команд, які починаються з частини «/clan» і, відповідно до її перекладу, стосуються ігрового клану – групи гравців, які можуть виконувати спільні ігрові завдання (квести) і об'єднані спільними

правилами (наприклад, заборона нападати один на одного) та назвою. Для створення клану необхідно застосувати команду /clan create, її переклад відображає це саме значення. Команда /clan invite дає можливість запросити іншого гравця до свого клану, а запрошений гравець має у відповідь застосувати команду /clan accept, щоб прийняти запит у клан. При перекладі команд отримуємо такі відповідники – «запрошення у клан» та «прийом у клан». Команда /clan menu, яка перекладається дослівно як «меню клану», відкриває гравцеві інші можливості, наприклад, ведення ігрової торгівлі та ін.

Команда /clan help, яка у перекладі означає «допомога з кланом» дає можливість гравцеві відкрити додатковий список, де наведено пояснення усіх команд, які можна виконати над кланом (див. Рис. 1).

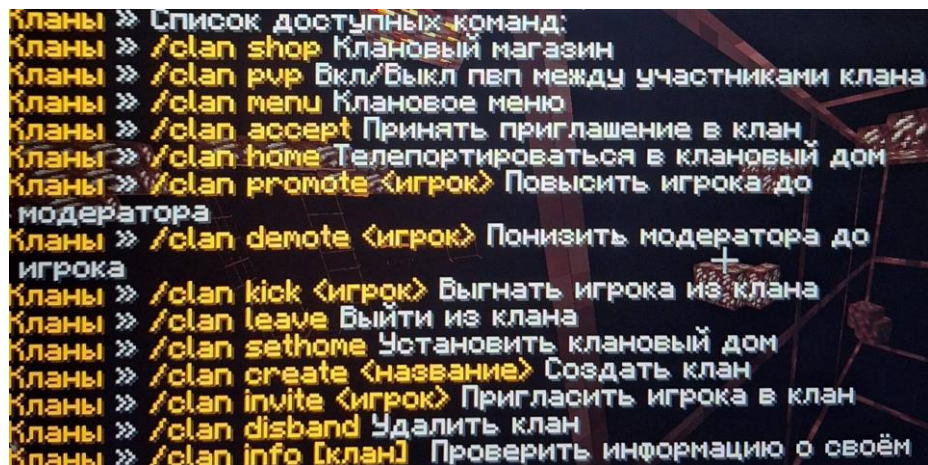


Рисунок 1 – Перелік команди, які з’являються на екрані після застосування команди /clan help

Модератор клану (гравець, який його створив та очолює) може застосувати команду /clan kick, щоб видалити гравця з клану, а при перекладі отримуємо «вигнати з клану» (умовно «виштовхнути»). Також можливість видалити клан (яку має також тільки модератор) виконується командою /clan disband, яка у перекладі означає «розпустити клан» і фактично означає відмову від модерації клану (модератор прирівнюється до звичайного гравця).

Окремо слід розглянути популярні серед гравців команди, які стосуються ігрової телепортації. Це, наприклад, команда /tpa для телепортування до конкретного іншого гравця (при цьому ігрове ім’я цього гравця вводиться після команди). Протилежна їй за функцією команда /tpasancel, яка дає можливість відхилити телепортацію гравцеві, який спочатку її запросив. При перекладі команд отримуємо частини tpa та sancel, друга з яких означає «скасування» та відповідає функції команди. Частина tpa дослівно не перекладається, однак ми припускаємо, що вона є скороченням від «**tele**portation» - телепортація.

Серед популярних команд слід також розглянути, наприклад, команду /delhome, що слугує для видалення телепортації додому. Сама команда утворена з частин del, яка є скороченням від «delete» - видаляти та home, яка перекладається як «дім». Команд /duel також належить до популярних і дає можливість на дуель викликати на дуель («duel» - поєдинок) іншого гравця, ігрове ім’я якого вводиться після команди. Команда /kit (name donat) взяти, застосувати речі з донату donat – донат, тобто певна привілея, kit – набір додаткових предметів для гри).

Деякі окремі команди вводяться через // (на відміну від більшості, які вводяться через /). Наприклад, це команда //set 0 – команда щоб прибрати блок чи певний предмет. При перекладі отримуємо, що «set 0» буквально означає «встановити нулем», тобто обнулити, видалити. Існують також більш складні комбіновані набори команд із використанням «//», наприклад //expand 50 up + //expand 50 down + /region claim (name). Окремо ці команди мають такі значення: //expand 50 up – розширити регіон дому гравця угору на 50 одиниць (expand перекладається як «розширити»), expand 50 down – розширити регіон дому гравця униз на 50 одиниць та /region claim (name) - дати назву дому (у перекладі з англійської означає претендувати на ділянку). Об'єднавши ці команди (послідовно записавши їх у рядок команд, при цьому так, щоб команда /region claim (name) була останньою у рядку), гравець отримує єдиний результат – створення свого регіону з встановленою приватністю, тобто обмеженням доступом для інших гравців.

У проведеному нами дослідженні ми виокремили та проаналізували найбільш часто уживані команди у грі Minecraft. Аналіз проводився з урахуванням тих особливостей команд, які пов'язують їх з англійською мовою та з інформатикою. Однак у процесі роботи нам вдалося переконатися, що гра Minecraft може застосовуватися не лише як інструмент для вивчення інформатики чи англійської мови, а й для розвитку просторового і стратегічного мислення, творчих здібностей, уваги, пам'яті, вміння аналізувати та логічно мислити та низки інших умінь та навичок, що допомагають при вивченні багатьох дисциплін.

На нашу думку, доволі перспективним напрямом може бути подальший аналіз команд у грі та розшифрування менш уживаних команд та їх комбінацій. Також до перспектив дослідження відносимо вивчення інших можливостей використання гри у навчальному процесі.

Список літератури:

1. Mojang Studios. Minecraft. Mojang Studios. Version 1.16.5. Microsoft, 2011.

Деніс Попович, учень 10-А класу

Сергій Куманьов, вчитель інформатики вищої категорії

*Інна Василенко, заступник директора з НМР, вчитель природознавства,
вища категорія, к.т.н., доц.*

КЗ «Академічний ліцей №15» КМР

м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.

РОЗРОБКА МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ РОЗВИТКУ МОЗКОВОЇ АКТИВНОСТІ

Сучасні діти різного віку не уявляють своє життя без смартфона, але він не є для них виключно засобом зв'язку або інструментом для навчання. Переважно смартфон є іграшкою. Тобто переважна більшість вільного часу діти проводять за гаджетом. Статистика свідчить, що у середньому цей час складає 3-5 годин при рекомендованій нормі 30-60 хвилин. Крім того, під час

взаємодії зі смартфоном здобувачі освіти переважно обирають примітивні ігри, перегляд соціальних мереж, перегляд відеороликів та месенджери. Це свідчить про те, що години проведені за смартфоном не несуть користі для розвитку і набуття нових навичок. Заборона гаджета не дає бажаного результату, навпаки, дитина роздратовується та схиляється до неконтрольованих дій. Отже, одним з рішень проблеми є перемикання уваги на корисні програми, а також проведення постійних роз'яснювальних бесід щодо гігієни користування гаджетами. Зараз існує велика кількість різноманітних програм і мобільних застосунків, які спрямовані на розвиток мозкової активності, але варто враховувати і інтереси учнів, тому актуальним є розробка власного мобільного застосунку та його розповсюдження серед учнів. Це може стати першим кроком до зміни уподобань дітей у бік розвиваючих ігор проти примітивних «стрілялок».

Основна проблема проекту: різноманітність програмних продуктів для гри, які не завжди є корисними для розвитку мозкової активності здобувачів освіти.

Мета: пошук оптимального набору завдань і вправ для створення мобільного застосунку-гри з метою розвитку мозкової активності учнів

Гіпотеза: розробка мобільного застосунку орієнтованого на розвиток мозкової активності може змінити уподобання учнів і звернути їх увагу на розвиваючі ігри у вільний час.

Завдання наукової роботи полягає у наступному:

- проаналізувати важливість розвитку мозкової активності здобувачів освіти;
- проаналізувати наявні засоби для розвитку вмінь учнів в ігровій формі;
- розробити мобільний застосунок з певним набором завдань для розвитку мозкової активності в ігровій формі для здобувачів освіти КЗ «Академічний ліцей №15» КМР;
- проаналізувати зв'язок між рейтингом у грі та рівнем навчальних досягнень серед однокласників (учнів 10 класу) шлях влаштування змагання;
- вивчити ступінь залежності учнів 5-6 класів від смартфона шляхом опитування та розробка рекомендацій.

Об'єкт дослідження: учні Академічного ліцею №15.

Предмет дослідження: мобільний застосунок «studyGame» – програма на платформі Android, яка призначена для розвитку мозкової активності.

Методи дослідження:

- аналіз, синтез, порівняння;
- експеримент.

Характеристика проекту: проект має прикладний характер.

Обладнання: комп'ютер, смартфон, інтернет, програмні комплекси.

Практичне значення результатів дослідження полягає в розробці мобільного застосунку для розвитку мозкової активності учнів, який можна застосовувати у закладах загальної середньої освіти, постійно доповнювати та адаптувати.

Залежність дітей від гаджетів є серйозною проблемою, особливо у сучасному світі, де технології є складовою нашого повсякденного життя. Малюки з самого народження тримають телефони в руках, граючись в ігри чи переглядаючи мультфільми. Але постійне користування гаджетами може мати

значний негативний вплив на розвиток дитини, її увагу та стан нервової системи.

Залежність від гаджетів у дітей може виникати з кількох причин. Одна з головних причин – це можливість безкінечного доступу до розважальних програм та ігор на гаджетах. Діти можуть ставити гаджети на перше місце у своєму житті і відмовлятися від інших видів розваг або соціальної взаємодії.

Інша причина – це відсутність іншої стимулюючої діяльності, такої як спорт, мистецтво або інші хобі, які можуть займати час дитини та розвивати її різні навички.

Також варто згадати, що деякі діти можуть використовувати гаджети як спосіб уникнути стресу чи незручних ситуацій, таких як конфлікти з батьками або шкільні труднощі. Гаджети можуть стати способом уникнути реальності та забути про свої проблеми. Як це зараз буває в укриттях під час повітряної тривоги.

Для того, щоб запобігти залежності від гаджетів, важливо забезпечити дітям баланс між використанням гаджетів та іншою діяльністю, яка сприяє розвитку їх фізичного та соціального благополуччя. Також варто звернути увагу на якість ігор та програм, які діти використовують, і забезпечити доступ до віково відповідного контенту.

Залежність дитини від гаджетів можна визначити за допомогою декількох ознак, таких як:

1. Дитина проводить в гаджетах більшу частину свого дня, і це впливає на її здоров'я, поведінку та навчання. Вона стає роздратованою, неуважною та навіть агресивною.

2. Дитина відчуває нездоланний потяг до гаджетів і не може відірватися від них навіть тоді, коли це необхідно. Дивиться в екран, коли до неї говорять. Влаштовує істерики, вимагаючи отримати гаджет.

3. Дитина стає замкненою, не спілкується з іншими людьми, інтереси в житті обмежені лише гаджетами. Ігри, мультфільми, відео та все, що дитина споживає за допомогою гаджета – єдині інтереси.

4. Дитина втрачає інтерес до занять, які раніше вона любила, і віддає перевагу гаджетам. Їй може не вистачати терпіння чи зацікавлення іншими справами і якщо є можливість замість, скажімо, малювання, взяти телефон – дитина обирає гаджет.

5. Дитина забуває про свої обов'язки та рутину, такі як вчасно лягати спати, займатися домашніми завданнями, допомагати батькам та інші.

Отже, одними з основних правил є:

1. Створіть правила використання гаджетів вдома. Наприклад, не дозволяйте дітям використовувати гаджети під час їжі, вранці або вночі перед сном.

2. Пропонуйте дітям альтернативні форми розваг: такі як книги, настільні ігри, фізичні вправи, заняття спортом, творчі розваги та інші.

3. Встановлюйте контроль за вмістом, до якого дитина має доступ на гаджетах. Переконайтеся, що вміст, до якого дитина має доступ, відповідає її віку та не містить шкідливих матеріалів [1].

Заборона гаджета не дає бажаного результату, навпаки, дитина роздратовується та схиляється до неконтрольованих дій. Отже, одним з

рішенням проблеми є перемикання уваги на корисні програми, а також проведення постійних роз'яснювальних бесід щодо гігієни користування гаджетами.

На жаль, останнім часом спостерігається збільшення кількості дітей з різними порушеннями в розвитку, труднощами у навчанні та адаптації. За даними Інституту охорони здоров'я дітей та підлітків НАМН України 75-90% дітей мають відхилення фізичного й психічного здоров'я; 30-35% дітей, які вступають до школи, уже мають хронічні захворювання. За роки навчання в школі у п'ять разів зростає число порушень зору й постави, у чотири рази – психоневрологічних відхилень. Прогресивно зростає кількість наркозалежних і ВІЛ-інфікованих серед молоді 15-17 років.

Розробка і упровадження в освітнє та виховне середовище здоров'язбережувальних технологій, методів профілактики стомлюваності, підвищення моторної та психоемоційної активності учнівської молоді із урахуванням їх індивідуальних і вікових особливостей є пріоритетними напрямками роботи у створенні сприятливих умов для збереження та зміцнення здоров'я дітей [2].

Цим питанням можуть займатися не лише досвідчені педагоги, але і здобувачі освіти можуть підказати вектори роботи, які будуть направлені не на «переломлення» ситуації, а на зацікавлення відповідно «трендів» і уподобань. Тому, розробка мобільного застосунку спрямованого на розвиток мозкової активності з певним набором завдань і є тим «трендом», який стане у нагоді педагогам і здобувачам освіти.

Нами був розроблений мобільний застосунок на платформі Android.

Він складається з 17 мобільних ігор, що розділені по категоріям: швидкість, пам'ять, гнучкість мислення, увага та прикладні завдання. Користувач обирає потрібну категорію та гру в яку хоче пограти. Після проходження гри біля гри висвітлюється кількість балів, які набрав гравець. Також ведеться статистика, скільки балів гравець набрав балів під час останніх 10 проходжень даної гри. Таким чином гравець може спостерігати за розвитком своїх навичок у грі.

На початку користування застосунком гравець можек пройти тестування. Воно складається з проходження декількох ігор, що відповідають за розвиток конкретних навичок. В результаті гравець отримує інформацію про розвиток у себе таких якостей як швидкість, пам'ять, гнучкість мислення, увага і може зрозуміти які якості йому потрібно розвивати.

Також у застосунку є можливість створити список улюблених ігор, щоб їх було легше знайти.

Скріншоти розробленого мобільного застосунку надані на рис. 1.

Кожне завдання розвиває різні можливості мозку. Перелік завдань та можливостей наведений в таблиці 1.

Всі однакові. На полі наведені фігури різної форми та кольору. При натискання на фігуру вона змінює свою форми та колір. Треба натисканням на фігури зробити так, щоб на полі були фігури тільки одного виду.

Прибери фігуру. На полі наведені фігури різного кольору і форми. І наведена фігура, яку треба знайти і прибрати, натиснувши на неї.

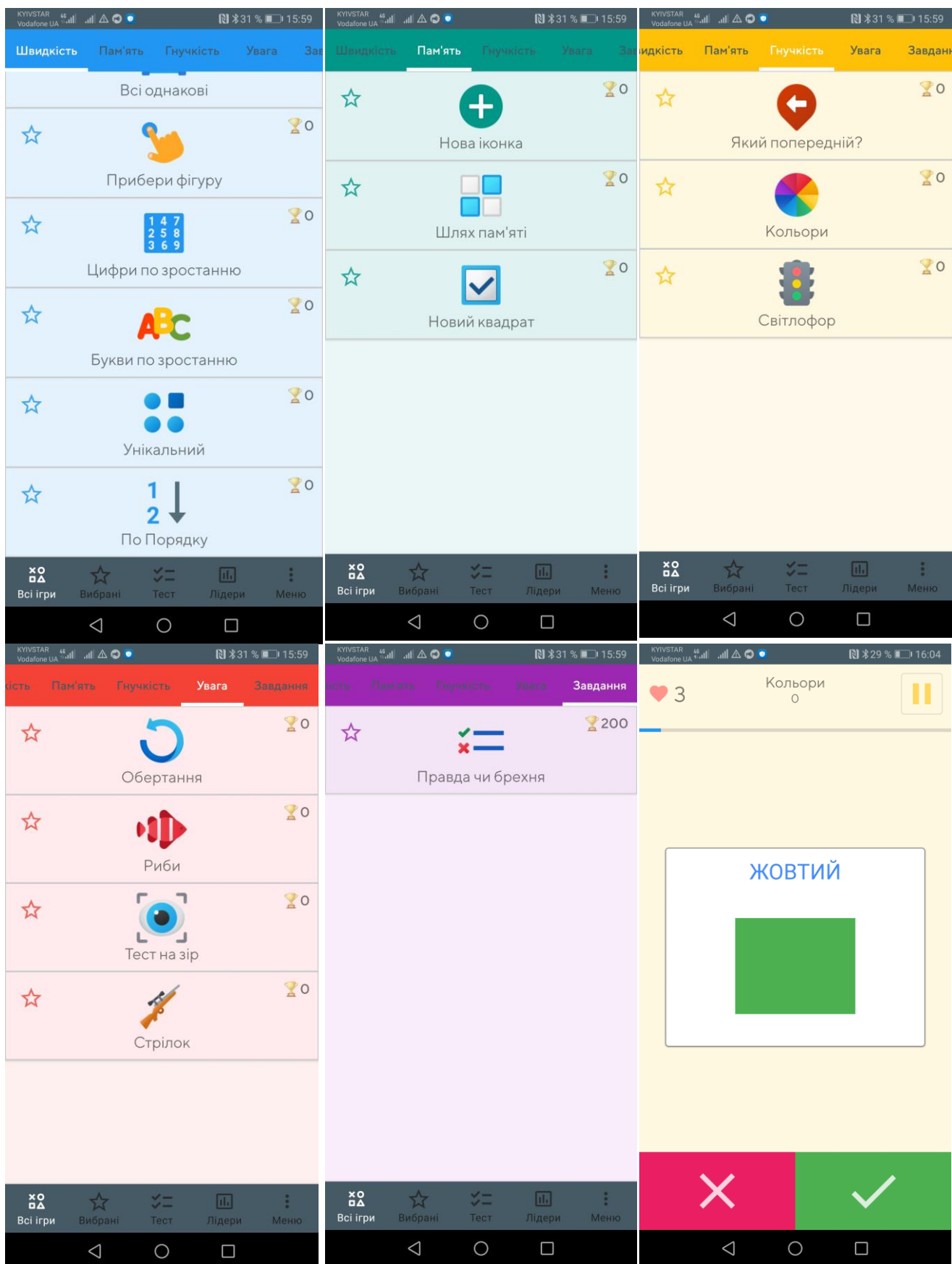


Рисунок 1 – Скріншоти розробленого мобільного застосунку

Цифри по зростанню. Відомий тест «Таблиці Шульте». Це таблиця з випадково розташованими цифрами від 1 до 30. Треба натискати цифри у порядку зростання.

Букви по зростанню. Відомий тест «Таблиці Шульте». Це таблиця з випадково розташованими літерами. Треба натискати літери у порядку зростання.

Унікальний. На полі наведені фігури різної форми та кольору. Треба знайти унікальну фігуру і натиснути на неї.

По порядку. На полі наведені різні числа. Треба на них натискати у порядку зростання.

Нова іконка. На полі наведені різні іконки. Треба обрати, яка з іконок з'явилась останньою

Шлях пам'яті. На поле нанесена сітка з квадратів. Деякі квадрати на короткий час змінюють колір. Треба знайти ці квадрати.

Новий квадрат. На поле нанесена сітка з квадратів. Деякі квадрати на короткий час змінюють колір. Треба знайти квадрат, який змінив колір вперше.

Який попередній. На екран по чергово виводяться картки з різними фігурами. Треба вказати чи дана фігура така ж як попередня, чи ні.

Кольори. Виводиться картка з фігурою певного кольору і назвою кольору. Треба обрати чи відповідає назва кольору фігури.

Світлофор. На екран по чергово виводяться картки з зображенням світлофора. Треба вказати чи на даній картці той же колір світиться, що й на попередній, чи ні.

Обертання. На поле нанесена сітка з квадратів. Деякі квадрати на короткий час змінюють колір. Потім поле обертається на певний градус. Треба знайти ці квадрати.

Риби. На полі з'являються риби певного кольору, які рухаються у певному напрямку. Якщо риби червоні, треба вказати напрямок їх руху. Якщо сині, треба вказати куди дивляться риби.

Тест на зір. На екрані виводиться сітка з квадратів. При цьому один квадрат має трішки інший відтінок, ніж усі інші. Треба його знайти та натиснути.

Таблиця 1 – Роль завдань мобільного застосунку у розвитку мозкової активності

№	Завдання	Що розвиває
1	Всі однакові	Швидкість мислення
2	Прибери фігуру	Швидкість мислення
3	Цифри по зростанню	Швидкість мислення
4	Букви по зростанню	Швидкість мислення
5	Унікальний	Швидкість мислення
6	По порядку	Швидкість мислення
7	Нова іконка	Пам'ять
8	Шлях пам'яті	Пам'ять
9	Новий квадрат	Пам'ять
10	Який попередній	Гнучкість мислення
11	Кольори	Гнучкість мислення
12	Світлофор	Гнучкість мислення
13	Обертання	Увага
14	Риби	Увага
15	Тест на зір	Увага
16	Стрілок	Увага
17	Правда чи брехня	Прикладні завдання

Стрілок. На екран виводиться іконка у вигляді мішені. Треба на неї натиснути якомога швидше.

Правда чи брехня. На екран виводяться математичні рівняння. Треба обрати, вірно дане рівняння чи ні.

З метою вивчення зв'язку між рейтингом у грі та рівнем навчальних досягнень старшокласників була проведена експериментальна гра-змагання, яка показала пряму залежність цих двох показників. У грі приймали участь 14 учнів 10 та 11 класів, які одночасно виконували такі завдання: Цифри за зростанням, Нова іконка, Кольори, Обертання, Правда чи брехня. Результат представлений у табл. 2.

Таблиця 2 – Результати експериментальної гри

№	Рейтинговий результат	Здібності учнів
1	Швидкість – відмінно Пам'ять – добре Гнучкість – відмінно Увага – добре Прикладні завдання - відмінно	Мають математичні здібності, високий рівень НДУ з переважної кількості предметів
2	Швидкість – добре Пам'ять – відмінно Гнучкість – добре Увага – добре Прикладні завдання - задовільно	Мають високий рівень НДУ з англійської мови, історії, літератури, характеризуються добре розвинутою пам'яттю
3	Швидкість – добре Пам'ять – задовільно Гнучкість – задовільно Увага – задовільно Прикладні завдання - задовільно	Мають низький рівень НДУ, у вільний час віддають перевагу популярним іграм на смартфоні

З метою виявлення залежності учнів 5-6 класів, як середньої ланки учнівського колективу, які вже на 100% забезпечені смартфонами, було проведене наступне опитування за допомогою Google-форми – <https://forms.gle/AugmysEDy0j3tJRH8>:

Результати анкетування надані у Додатку Б. В опитуванні взяли участь 57 дітей.

Отже, 43,8% учнів є залежними від смартфона і потребують допомоги. 17,5% постійно відчують потяг до гаджета та вважають його своїм єдиним інтересом. Вибір учнів розподілився наступним чином: популярні ігри, у які грають мої друзі – 56,1%, соціальні мережі – 40,4%, відеоролики – 43,9 %, розвивальні ігри – 26,3%. Легко переключитися на іншу справу з друзями можуть 66,7%, а допомагати батькам відправляються 93%. Результати опитування вказують, що залежність від гаджетів присутня.

Тому, маємо на меті надати наступні рекомендації:

1. Обмежувати використання гаджетів та урізноманітнювати заняття у вільний час.

2. Створити правила – «Жодних гаджетів на уроці» або «Жодних гаджетів за столом». По ліцею існує заборона телефонів на уроці, винятком слугує їх використання для освітнього процесу (тести, інтерактивне завдання).

3. Запропонувати учням ігри для вільного часу, які є розвивальними.

4. Залучати дітей до роботи руками, яка дає відпочинок очам.

Працюючи над темою дослідження, ми:

- проаналізували важливість розвитку мозкової активності здобувачів освіти різного віку;
- проаналізували наявні засоби для розвитку вмінь учнів в ігровій формі;
- розробили мобільний застосунок з певним набором завдань для розвитку мозкової активності в ігровій формі для здобувачів освіти КЗ «Академічний ліцей №15» КМР;
- проаналізували зв'язок між рейтингом у грі та рівнем навчальних досягнень серед однокласників (учнів 10 класу) шлях влаштування змагання;
- вивчили ступінь залежності учнів 5-6 класів від смартфона шляхом опитування та розробили рекомендації.

Рекомендуємо учням всіх вікових категорій:

1. Обмежувати використання гаджетів та урізноманітнювати заняття у вільний час.
2. Створити правила – «Жодних гаджетів на уроці» або «Жодних гаджетів за столом».
3. Обирати ігри для вільного часу, які є розвивальними.
4. Більше працювати руками, це дає відпочинок очам.

Список літератури:

1. Залежність дітей від гаджетів. Як боротися? Hold You. Спосіб доступу URL: <https://holdyou.net/news/zalezhnist-vid-hadzhativ> (перегляд 16.11.2023 р.)
2. Активізація мозкової діяльності засобами здоров'язбережувальних технологій на уроках у початковій школі. Методичний посібник. Спосіб доступу URL: <https://ed.poippo.pl.ua/bitstream/022518134/927/1/%D0%94%D0%B5%D1%80%D1%8F%D0%B1%D1%96%D0%BD%D0%B0.pdf> (перегляд 16.11.2023 р.)

Кароліна Яковчук-Бесараб, Вікторія Козачук, учениці 8-А класу
Олена Тананайко, учителька інформатики
КЗЗСО «Рожиченський ліцей №4» Рожиченської міської ради
Луцького району
м. Рожиче, Волинська обл.

КРИЗЬ ПРОСТІР І ЧАС – НЕТРАДИЦІЙНІ СПОСОБИ ПЕРЕМІЩЕННЯ ТА ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ У N-ВИМІРНОМУ ПРОСТОРІ

За словами філософа Парменіда, який жив 2500 років тому, те, що існує, «єдине, ціле, безперервне», й «усе наповнене тим, що є». Парменід наполягав на тому, що час і зміни – це ілюзії й «усе скрізь те саме». Його учень Зенон створив знамениті парадокси, щоб довести думку свого вчителя і показати, що рух неможливий. Саме Парменід і Зенон порушили питання про те, що простір і час можуть бути чимось ілюзорним. Ця перспектива переслідує західну філософію вже понад два тисячоліття.

Метою дослідження є вивчення і розуміння взаємозв'язку між простором і часом, а також виявлення нових відкриттів і закономірностей, які допоможуть зрозуміти тему.

Дослідження явищ, пов'язаних з переміщенням через простір і час, має велике значення для розуміння фізичних процесів та розвитку наукових теорій; практичну значущість в різних галузях, від технологій до космічних досліджень.

Термінологія в науці про комп'ютерні мережі ще не усталена. Окремі терміни означені стандартами ISO, ITU, IEEE. У нових стандартах вводять нові терміни. Зі спеціальних термінологічних словників, що вийшли останнім часом, можна рекомендувати [1, 3,4]. Низка означень:

Реальна система (real system) – це сукупність однієї чи кількох ЕОМ, відповідного програмного забезпечення, периферійного обладнання, терміналів, персоналу, яка є повністю автономною й опрацьовує та передає інформацію.

Реальна остаточна система (real end system) – це реальна система, яка виконує в мережі функції станції даних, тобто є джерелом або споживачем інформації.

Комунікаційна система (communication system) – це реальна відкрита система, яка забезпечує обмін даними між абонентськими системами у відкритій інформаційній системі.

Абонентська система (user system) – це реальна відкрита система, яка є постачальником або споживачем ресурсів мережі, забезпечує доступ до цих користувачів і керує взаємозв'язком відкритих систем.

Ініціаторами та учасниками обміну інформацією в абонентських системах є прикладні інформаційні процеси.

- Інформаційні процеси – послідовна зміна стану та (або) уявлення про інформацію в результаті дій, які з нею можна виконувати. Такими діями є – створення, збирання, зберігання, обробка, відображення, передавання, розповсюдження, використання, захист, знищення інформації.

Під час інформаційного процесу дані перетворюються з одного виду в інший за допомогою певних методів. Інформаційні процеси відбуваються при передачі інформації від джерела до приймача за допомогою каналу передачі.

Схема передачі інформації (у загальному вигляді): джерело інформації – канал передачі – приймач інформації.

Джерелом інформації можуть бути природні об'єкти (планети, зірки, люди, тварини, рослини, поля, луки, ліси, гори...), книжки, газети, журнали, малюнки, наукові експерименти, конструкторські розробки, випробування нових матеріалів і приладів тощо.

Приймачами (споживачами) інформації можуть бути люди, тварини, рослини, різного роду знаряддя і машини.

Прикладні процеси можуть мати різну природу. Прикладами прикладних процесів можна вважати дії оператора за терміналом, програму доступу до бази даних, програму керування технологічними процесами. Зв'язок між прикладними процесами безпосередньо реалізується за допомогою середовища передавання даних.

Середовище передавання даних (transmission medium) – це сукупність ліній передавання даних та, можливо, іншого обладнання, яке забезпечує передавання даних між станціями.

Частина прикладного процесу, яка відповідає за організацію зв'язку, називається прикладним об'єктом (рис. 1.)

Між прикладними об'єктами в мережі є сполучення, що пролягає через середовища зв'язку відкритих систем.

Структуру середовища зв'язку відкритих систем визначає стандарт 7498 ISO. Середовище має складний набір функцій.[2, ст. 13]. Тому створюючи його, треба дотримуватися ієрархічного підходу, що полягає в таких принципах:



Рисунок 1 – Прикладні об'єкти та середовище зв'язку відкритих систем

1. Функція передавання дуже складна, тому доцільно поділити її на рівні.
2. Кожен рівень виконує конкретний скінченний набір завдань.
3. Межі між рівнями проводять так, щоб обмін був мінімальним.
4. Рівні описують так, щоб зміна одного рівня не спричинювала зміни інших.

Для локалізації функцій на кожному рівні використовують поняття об'єкта рівня. Підсистема N-рівня може складатися одночасно з кількох об'єктів. Між об'єктами одного рівня N у різних реальних системах налагоджується N-сполучення (рис.2.). Крім верхнього, кожен N-рівень забезпечує для вищого суміжного з ним N+1 – рівня N-послуги.

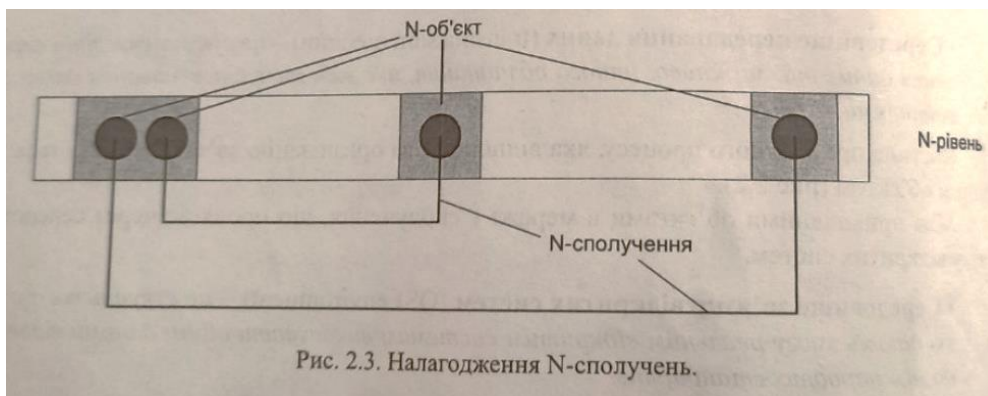


Рис. 2.3. Налагодження N-сполучень.

Рисунок 2 – Налагодження N-сполучень

Сукупність послуг N-рівня називається N-сервісом. Якщо якийсь N-об'єкт не в змозі надати послуги, потрібні N+1-об'єктові, він викликає інші N-об'єкти для допомоги, використовуючи сервіс N-1 рівня. Взаємозв'язок між об'єктами одного N-рівня відбувається за допомогою N-протоколів.

Простір-час — це фундаментальна система координат, що визначає взаєморозташування об'єктів і подій у фізиці.

У теорії фізики є уявлення про простір-час і його властивості.

Простір-час у фізиці Арістотеля — це декартовий добуток тривимірного евклідового простору і одновимірного часу, які є абсолютно незалежними один від одного. Простір існує лише там, де існує матерія, і не може бути порожнім [5].

Простір-час у теорії Ньютона — це також декартовий добуток тривимірного евклідового простору і одновимірного часу, але вони є абсолютними, незмінними, однорідними і ізотропними. Простір є вмістилищем об'єктів, а час єдиним для всіх систем відліку [6].

Простір-час у спеціальній теорії відносності (СТО) — це чотиривимірна Маніфольда, яка має псевдоевклідову метрику. Просторово-часовий інтервал між двома подіями є незмінний для всіх систем відліку, але просторові і часові координати залежать від швидкості спостерігача. Швидкість світла є постійною і неперевищеною [5].

Простір-час у загальній теорії відносності (ЗТВ) — це також чотиривимірна Маніфольда, але з нелінійною і змінною метрикою. Простір-час викривляється під дією гравітації, а гравітація є наслідком цього викривлення. Існують гравітаційні хвилі, сингулярності і чорні дірки [5].

Простір-час у квантових теоріях поля (КТП) — це також чотиривимірна маніфольда з псевдоевклідовою метрикою, але з квантовими флуктуаціями. Поле є основною формою матерії, а частинки є квантами поля. Існують квантовий електродинаміка (КЕД), квантовий хромодинаміка (КХД) і квантовий електрослабка теорія (КЕСТ) [7].

Простір-час у суперструнних теоріях (СТТ) — це багатовимірна маніфольда з різнорізнювальною метрикою. Основними об'єктами є суперструни, які вібрують у різних режимах і створюють різні частинки. Існують додаткові виміри, які можуть бути компактифікованими або бранами [5].

У теорії фізики і науковій фантастиці існує безліч концепцій і гіпотетичних способів переміщення та передачі інформації через простір і час у n-вимірному просторі, які є теоретично можливими, але не підтверджені експериментально.

Відомо, що чорні діри викривають простір та час навколо себе. Існує гіпотетична концепція "чорного шляху", яка передбачає, що можна створити штучну червону діру (штучну структуру, яка має аналогічні властивості) для швидкого переміщення між різними точками у просторі-часі.

У загальній теорії відносності використовуються складні метричні тензори, що описують простір-час. Існують концепції, які використовують змінні метричні структури для можливого переміщення або телепортації.

У квантовій фізиці інформацію можна телепортувати, використовуючи квантову сплетеність. Принцип квантової телепортації використовує квантові сплетені пари частинок для передачі стану однієї частинки на іншу віддалену

частинку. Існує концепція використання екзотичної релятивістської матерії з негативною густиною для створення "керованих червоних дір" та швидкого переміщення через простір-час. Нульова точка енергії та нульова маса. Деякі теоретичні концепції передбачають використання ефектів, пов'язаних із нульовою точкою енергії та нульовою масою, для створення умов для переміщення у вимірному просторі.

Ці концепції є складними та потребують більш глибокого розуміння фізичних принципів, а також можливі експериментальні докази їх можливості. Деякі з них можуть залишатися лише в межах наукової фантастики, а інші можуть мати майбутнє як об'єкти подальших досліджень.

Десинхронізація в часі неминуче супроводжується скороченням довжини. Це приводить нас до революційного припущення Ейнштейна: простір і час не незалежні, а єдині. Ви не можете змінити одне, не вплинувши на інше. Щоразу, коли людина рухається, це ніколи не відбувається виключно в просторі чи часі. Він ЗАВЖДИ в ПРОСТОРІ-ЧАСІ.

Оскільки людина тривимірна істота, яка спостерігає за цим на двовимірному екрані, вона не можемо навіть спробувати візуалізувати 4-вимірний простір-час (рис.3).

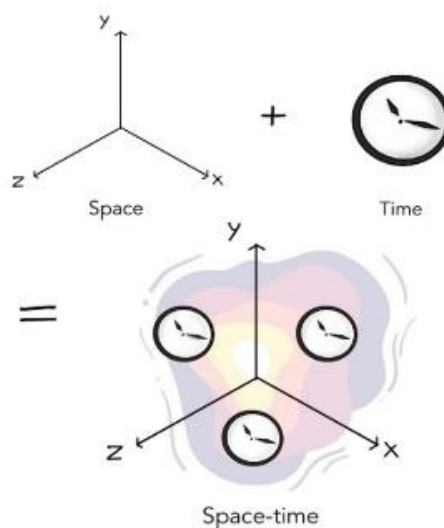


Рисунок 3 – Просторові виміри, що пов'язані із часом

У n-вимірному просторі існує багато методів переміщення та передачі інформації. Техніко-експлуатаційні характеристики таких середовищ передавання: час і швидкість розповсюдження сигналів, вартість, швидкість згасання сигналу на одиницю довжини кабелю з урахуванням його частоти, опір одного метра, маса одного метра, завадостійкість у різних навколишніх середовищах, випромінювання в довкілля.

Передача інформації у n-вимірному просторі використовує математичні концепції та методи для кодування, передачі і розкодування даних та відрізняється від того, як це відбувається у звичайному тривимірному просторі.

Основні аспекти передачі інформації у n-вимірному просторі включають: розмірність простору, кодування інформації, передавачі та приймачі, шум та спотворення, канали передачі, капацитет каналу.

Загалом, передача інформації в n -вимірному просторі вимагає використання специфічних методів та уваги до різних аспектів, що відрізняють її від передачі інформації в звичайному тривимірному світі.

Що якщо простір-час – це не стабільна монолітна структура, а набір з нескінченної кількості незрозумілих для нас найдрібніших частинок, які й формують цю структуру, як пікселі на екрані вашого смартфона формують єдине зображення? Доказ цього став би справжньою революцією у фізиці, і багато законів, включно зі сталістю швидкості світла, довелося б переглянути, ввести нові змінні і усвідомити, наскільки мало ми знаємо про будову Всесвіту.

Кілька конкретних прикладів нетрадиційних способів переміщення та передачі інформації в n -вимірному просторі: квантовий телепорт, квантова комунікація, квантова обробка інформації.

Технології можна використовувати в майбутньому. Квантові телепорти можна використовувати для надшвидкої передачі інформації на великі відстані. Комунікацію можна використовувати для створення безпечної системи зв'язку, яку неможливо перехопити-захист державних та корпоративних секретів. Квантова обробка інформації -створення нових типів комп'ютерів, які можуть виконувати завдання, які неможливо виконати на традиційних комп'ютерах.

У методах передачі звуку використовуються різні підходи для моделювання та відтворення звуку у багатовимірному просторі, щоб створити більш іммерсивний аудіоосвітлюючий досвід.

У будь-якому випадку, передача тексту в n -вимірному просторі вимагає спеціального кодування та декодування, а також способів визначення місця розташування тексту у просторі.

Переміщення в n -вимірному просторі відрізняється від переміщення у тривимірному просторі і може бути складнішим через наявність більшої кількості вимірів. Ось деякі загальні способи переміщення в n -вимірному просторі:

- *Поодинокі координати*: У простому випадку, коли n не дуже велике, можна вказувати нове положення, змінюючи кожну координату окремо. Наприклад, у двовимірному просторі ви можете рухатися вгору або вниз, ліворуч або праворуч, змінюючи координати x та y .

- *Вектори переміщення*: Використання векторів для переміщення в n -вимірному просторі. Кожен вектор вказує напрямок та відстань переміщення в кожному вимірі.

- *Матриці перетворення*: Використання матриць перетворення для складних перетворень у n -вимірному просторі. Це особливо корисно в комп'ютерній графіці та комп'ютерній візуалізації для обертання, масштабування та інших перетворень.

- *Інтерполяція*: Використовуються алгоритми інтерполяції для плавного переміщення в n -вимірному просторі між двома точками.

- *Програмовані траєкторії*: Визначення складних траєкторій, які можуть бути обчислені та виконані автоматично.

- *Запити на переміщення*: У віртуальних середовищах та іграх можуть використовуватися запити на переміщення, де користувачі вказують напрямок

або місце, куди вони хочуть переміститися, і система розраховує оптимальний шлях.

- *Телепортація*: У деяких контекстах, таких як наукова фантастика, телепортація може бути способом миттєвого переміщення в n-вимірному просторі без проміжних кроків.

Швидке переміщення в просторі і подорож назад у часі на підставі нинішнього стану наших знань не можна відкидати. Вони можуть викликати логічні проблеми, звідси ми мусимо вірити, що існує якийсь закон захисту хронології, що не дозволяє людям проникати у минуле.

Використання принципів теорії відносності та квантової фізики, а також нові підходи до математичного опису n-вимірних просторів відкривають нові горизонти для науковців та інженерів у сферах телекомунікацій, транспорту, астрофізики та багатьох інших.

Список літератури:

1. Архитектура, протоколы и тестирование открытых информационных сетей: толковый словарь / Под ред. Э.А. Якубайтиса. М.: Финансы и статистика, 1989.
2. Буров Є. Комп'ютерні мережі. Львів: 1999. 468 с., іл
3. Коссак О.М. Англо-український словник з інформатики та обчислювальної техніки. Львів: БаК, 1995
4. Коссак О. М., Кравець Р. Англо-український та україно-англійський словник-довідник з телекомунікацій. Львів: БаК, 1996.
5. Вільна енциклопедія. Вікіпедія URL: uk.wikipedia.org
6. Спосіб доступу URL: moyaosvita.com.ua
7. Спосіб доступу URL: techno.nv.ua
8. Спосіб доступу URL: studies.in.ua
9. Спосіб доступу URL: <https://zbruc.eu/node/110229>
10. Спосіб доступу URL: <https://techno.nv.ua/ukr/popsceince/nutro-vselennoy-astrofiziki-pridumali-kak-razgadat-taynu-prostranstva-vremeni-50059337.html>
11. Спосіб доступу URL: <https://www.scientificamerican.com/article/what-is-spacetime-really-made-of/>
12. Спосіб доступу URL: <https://jribh.github.io/Spacetime-Jribh/>

МИСТЕЦТВО І СПОРТ

*Кароліна Аванесян, Анна Портна, учениці 11-А класу
Алла Карета, учитель трудового навчання, спеціаліст вищої категорії,
«учитель-методист»
КЗ «Академічний ліцей №15» КМР
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

МАЙСТЕР-КЛАС: «ВИГОТОВЛЕННЯ 3Д КАРТИН З ВИКОРИСТАННЯМ РІЗНИХ ТЕХНІК»

Виготовлення 3D картин це один з різновидів художньо-прикладного мистецтва. Засобами виразності таких робіт, як і в живописі, є колір, розмір, фактура, акцент і об'єм. Нові прийоми роботи у цій сфері лише збагачують можливості художника. При створенні 3 D картин можна використовувати різні технології: квілінг; серветочний квілінг; паперопластика: пап'є-маше, паперові квіти, «тичкування», ліплення з само застигаючої пасти, пластиліну; вишивання стрічками. Концентруючи свою увагу на цьому процесі здобувачі освіти не можуть діяти автоматично, без контролю свідомості, тому такі заняття стають своєрідною психотерапією, допомагають відволікатися від повсякденного клопоту, тривожності. Особливо це важливо під час занять у стресових ситуаціях (щоденні сирени, навчання у бомбосховищах). Пейзажі намальовані учнями власноруч не тільки милують око художника, але і можуть бути задіяні у художній творчості, набути більшу виразність, об'ємність, посилену повітряну перспективу та вплинути на психологічний стан:

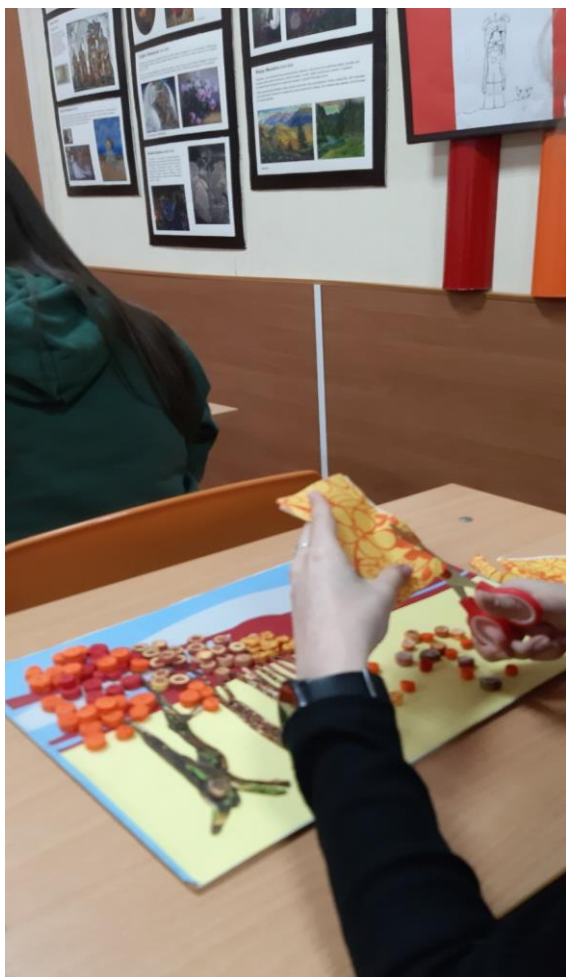
- підвищити навички мілких та точних рухів пальців як правої так і лівої руки;
- підвищити активність правої та лівої півкуль головного мозку;
- підвищити інтелектуальні здібності;
- активізувати творче мислення, збільшити його швидкість та гнучкість;
- розвивати просторову уяву;
- покращити окомір;
- знизити тривожність;
- підвищити та стабілізувати на високому рівні психоемоційний стан (від процесу виготовлення картин діти у захваті та захоплюються такою творчістю тривалий час).

Пропоную майстер-клас з виготовлення 3 D картин з використанням технік «серветочний квілінг» та «паперопластика» (тичкування) з гофрованого паперу.

Для 3 D картини з доповненням серветочним квілінгом необхідні матеріали: кольорові серветки двошарові, клей ПВА, ножиці, аплікація-пейзаж «Захід сонця».

Покрокове виконання:

- Крок 1. Виконати аплікацію та ескіз перспективи;
- Крок 2. Підібрати серветки за кольором
- Крок 3. Нарізати серветки смужками шириною 16-20 мм та довжиною 1/2 серветки.



Крок 4. Скласти смужки вчетверо тобто на ширину 4-5 мм.



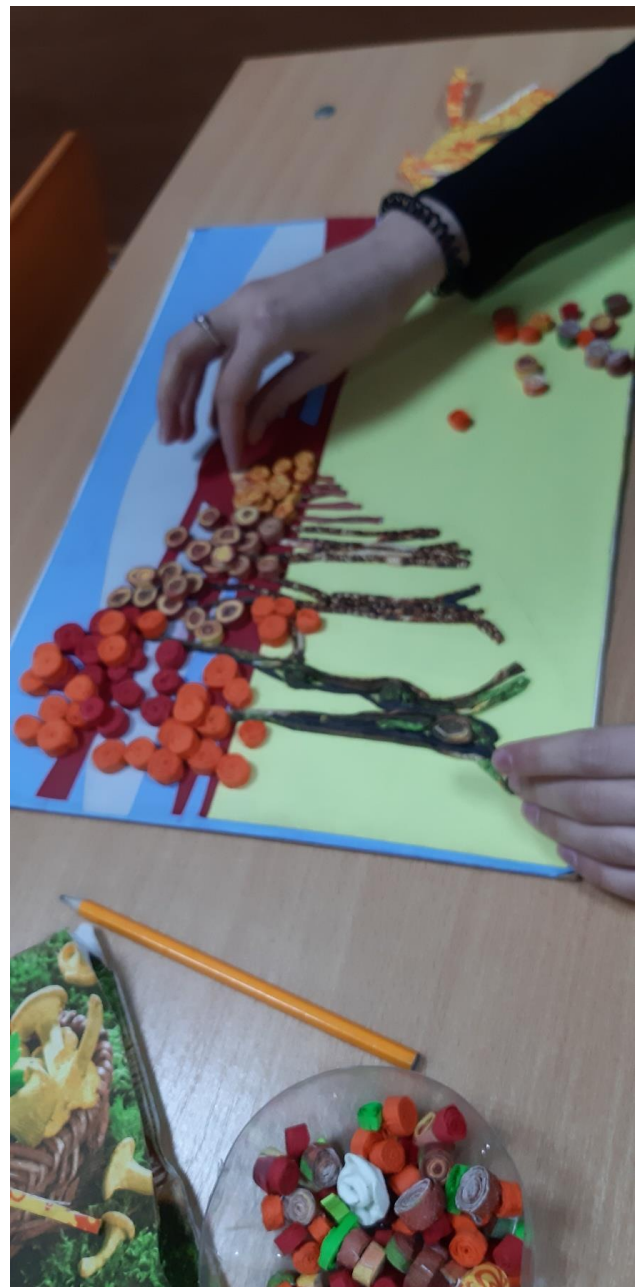
Крок 5. Згорнути смужки серветок по спіралі та кінчик підклеїти.



Крок 6. Підготовлені серветочні елементи квілінгу викладати за ескізом, дотримуючись кольорової гами.

Крок 7. Перевірити якість викладеної картини

Крок 8. Наклеїти серветочний квілінг на аплікацію «Захід сонця».



3Д картина з доповненням у техніці «паперопластика»

Необхідні матеріали: гофрований папір потрібних згідно кольоровій гамі виконаного акварелю пейзажу, клей ПВА, тоненька шпажка з тупим кінцем.

Покрокове виконання

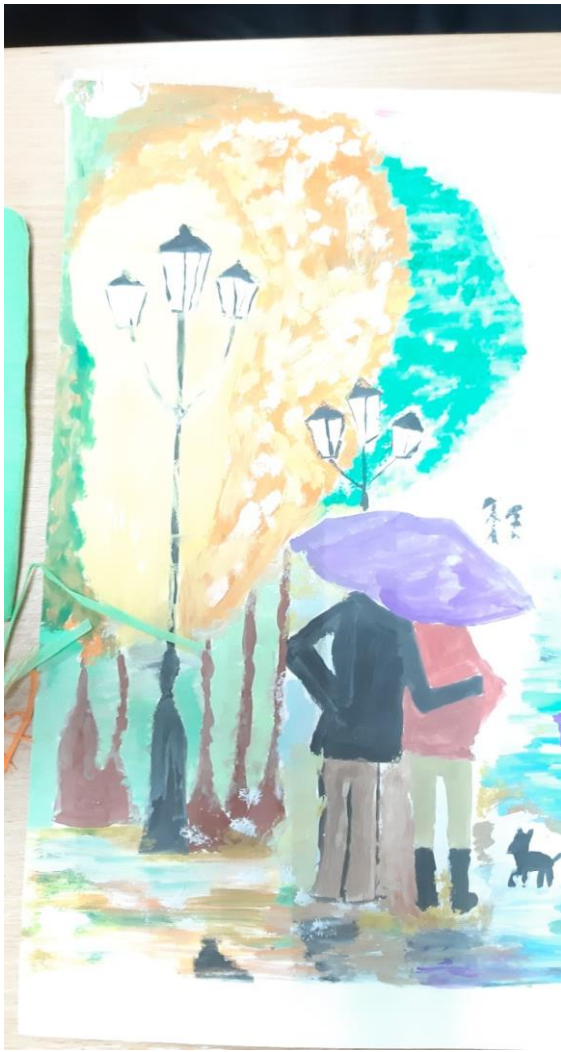
Крок 1. Намалювати пейзаж.

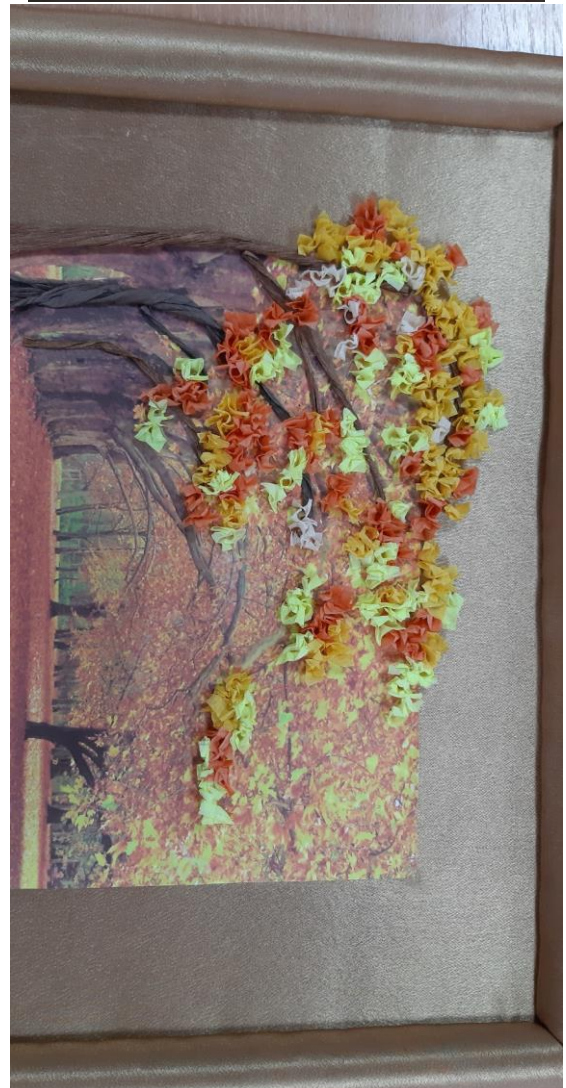
Крок 2. Підібрати гофрований папір згідно колориту виконаного пейзажу.

Крок 3. Нарізати гофрований папір всіх потрібних кольорів квадратами 5х5 см.

Крок 4. Прикласти шпажку тупим кінцем до середини квадрата та обкрутити ним кінець шпажки.

Крок 5. Не знімаючи зі шпажки накручений елемент торцем занурити у клей ПВА та встановити в потрібному за композицією місці. Витягнути шпажку.





ЗОЛОТЕ ПЕРО

Данило Аросланов, учень 6-Б класу
Ольга Омелянська, учитель зарубіжної літератури
Запорізька гімназія №97 Запорізької міської ради
м. Запоріжжя

ЗАПОРІЖЖЯ – МОЯ БАТЬКІВЩИНА

Привіт, всім! Сьогодні я хочу розповісти вам про найцікавіші місця у моєму рідному місті, Запоріжжі.

Моє місто – це місце, де завжди є щось цікаве для відкриття. Наприклад, Запорозька Січ – саме тут колись жили справжні лицарі нашої історії, козаки. Вони захищали нашу землю і відбивали ворогів. Коли я туди їхав, то згадував, як це було колись: козаки, коні, шаблі – все це на власні очі. Уявляв себе справжнім козаком, героєм, який захищає свою батьківщину.

І, звичайно, острів Хортиця – це найкраще місце у моєму місті. Тут є музеї, фортеці, красиві види на Дніпро. Я завжди збираюсь туди з родиною, аби насолодитися історією та природою разом. І ще є щось неймовірне – музей козацької слави на Хортиці! Там я дізнався багато цікавого про наших героїв козаків-характерників. Їхні дії, боротьба і відвага завжди вражають мене.

І звісно ж, – Дніпрогес – там можна побачити, як працює гідроелектростанція, яка дає електричну енергію нашому місту. Це дуже цікаво та корисно.

Площа Фестивальна – концерти, танці, фестивалі та свята. Це все саме про неї.

Отже, моє місто – це справжній скарб, повний цікавих та пам'ятних місць. Я завжди радий ділитися своїми враженнями з вами! Приїжджайте до Запоріжжя, і ми разом проведемо час... Гість в домі – Бог в домі. Ви завжди знайдете гостинність та теплу атмосферу в нашому місті!

Тож запрошуємо до нас – будемо раді кожному з вас!

Валерія Балабанова, учениця 8 класу,
Ірина Глухенька, вчитель української мови та літератури
Запорізької гімназії №97 Запорізької міської ради
м. Запоріжжя

«ХОЧЕТЬСЯ» І «ТРЕБА»

Добрий день, друзі! Я - Валерія. Сьогодні ми з вами поговоримо про "хочеться" і "треба". Мені завжди було цікаво: що їх поєднує?

Коли ми говоримо "хочеться", висловлюємо свої бажання, мрії та амбіції. Це те, що рухає нас вперед, що надихає на досягнення нових висот. "Хочеться" - це момент, коли ми дозволяємо собі мріяти, вірити в свої можливості та ставити перед собою амбіційні цілі.

Однак, поруч із цим існує поняття "треба". Це те, чого вимагає від нас наша відповідальність. "Треба" - це той фактор, який змушує нас діяти, навіть проти нашої волі.

Але часто ми забуваємо про те, що "хочеться" і "треба" не протистоять одне одному, а доповнюють. Найбільш успішні та задоволені люди знають, як збалансувати ці дві сили. Вони слухають свої бажання, але не забувають про свої обов'язки; мають мрії, але також мають чіткий план дій, щоб їх здійснити.

Головне – знаходити баланс між хочеться і треба, щоб задовольнити наші особисті потреби і виконати свої обов'язки. Але часом «хочеться» і «треба» можуть посваритися. Наприклад, коли бажання людини не збігаються з її можливостями. Хочу багато грошей, а працювати не хочу!

Тож давайте запитаємо себе: чого саме я хочу? І що саме мені треба? І якщо ми зможемо знайти гармонію між цими двома силами, то досягнемо більшого розвитку, задоволення та щастя у житті.

Дякую за увагу! До побачення!

*Андрій Головкін, учень 9-В класу
Світлана Аравіна, учитель української мови
Запорізької гімназії № 97 Запорізької міської ради
м. Запоріжжя*

ВІЙНА. МОЯ ІСТОРІЯ

Які важливі уроки можна отримати з наслідків війни? Чи може війна принести позитивні наслідки в розвиток людини?

Важливі уроки, які я отримав з наслідків війни, охоплюють широкий спектр аспектів мого життя. Ці уроки дещо болючі та непередбачувані, але вони дали мені можливість зрозуміти глибші реалії життя, підштовхнули до переосмислення своїх цінностей та пріоритетів. І хоча війна завжди призводить до трагедій та страждань, можна вказати на те, що, попри всі свої негативні наслідки, вона дала мені можливість знайти позитивні сторони в своєму розвитку.

У перші дні війни, коли справжня реальність ускладнилася, я переживав страх та зневіру. Важко було зрозуміти, що відбувається в Україні, що відбувається довколо мене і моєї родини та як це впливає на наше життя. На сьомий день повномасштабного вторгнення околицею, де я народився, виріс та проживав, де пройшло усе моє свідоме життя, оволоділи окупанти, і це мало великий вплив на мій настрій та емоційний стан. Гучні обстріли, відсутність зв'язку, світла та води створили надзвичайно складну ситуацію, яку важко описати словами. Для мене це були дні великої тривоги та незручностей, але саме у ці моменти моя родина та інші люди, демонстрували свою стійкість та здатність адаптуватися до екстремальних обставин. Ми підтримували один одного, допомагали облаштувати побут, полагодити зіпсовані речі, дістати продукти харчування, щодня вистоюючи довжелезні черги біля магазинів за останнім товаром, що там залишився. Правда, нас, дітей, батьки не пускали за ворота, бо це було дуже небезпечно. Проте дорослі продовжували «тримати

стрій». Пересуватися селищем можна було лише пішки, тому мама з татом часто вранці виходили і поверталися після обіду. За цей час вони мали дістати хліба, солі, інших необхідних речей, навідати моїх бабусів і дідуся, допомогти їм з найнеобхіднішим, по-можливості десь знайти зв'язок, щоб написати знайомим, що ми живі.

День повномаштабного вторгнення приніс не лише руйнування і ненависть до окупантів, але й позитивні зміни в моє життя. Важливо відзначити, що війна часто змушує людей об'єднуватися в обличчі загрози. Це стосується як особистих відносин, так і спільної дії на користь громади. Люди нашого селища почали більше спілкуватися та підтримувати один одного, оскільки вони розуміли, що це ключ до виживання у тих обставинах, у яких ми усі тоді опинилися. Важко недооцінити значення спільності і підтримки у такі моменти. Позитивний аспект цього процесу в тому, що він відкрив нові можливості для розвитку міжособистісних відносин і підвищив рівень емпатії серед односельчан. Важливість людських стосунків стала більш очевидною, і це залишило глибокий слід у моєму серці та думках. Я вчуся цінувати дружбу, підтримку та розуміти, наскільки це важливо для благополуччя.

Після початку повномаштабного вторгнення, моє мислення та світосприйняття моєї сім'ї змінилися. Це являється показником того, як війна може вплинути на особисте життя. Моя сім'я відчула потребу якомога більше проводити часу разом, і це є дуже цінним уроком. Війна змусила нас побачити світ у новому світлі та зробила більш обізнаними і вдячними за те, що ми маємо. Важко передати словами, наскільки цінним може бути кожен момент спільного життя в таких умовах.

Отже, моя історія війни – це ті важливі уроки, які я отримав. Важливість спілкування та підтримки родини, важливість міжособистісних відносин, можливість відновити старе спілкування та почати нове. А також позитивні зміни у моєму розвитку та розвитку родини, бачення та сприйняття цінностей по-новому, важливість того часу, який я можу провести з близькими людьми.

*Ольга Зіновець, учениця 5-Б класу,
Запорізька гімназія № 97
Запорізької міської ради Запорізької області
м. Запоріжжя*

«ЧИТАННЯ – ЦЕ ВІКОНЦЕ, ЧЕРЕЗ ЯКЕ ДІТИ БАЧАТЬ І ПІЗНАЮТЬ СВІТ» (В. СУХОМЛИНСЬКИЙ)

*Українка я маленька,
Україна – моя ненька.
В неї щира я дитина,
Добра, любя та єдина.
Вірна я дочка народу,
Славна, з козацького роду,
Щиро я свій рід кохаю,
Роду іншого не знаю.*

*Так я завжди буду жити,
Рідний край буду любити,
Українцям помагати,
Бо Вкраїна – наша мати!*

Все це – слова про патріотизм нашого народу, і про це також говорив відомий український педагог Василь Олександрович Сухомлинський. У своїй книзі «Серце віддаю дітям» він писав: «У своїх мріях я бачу вас дорослими людьми, мої дорогі діти. Кожного з вас я бачу мужнім патріотом, людиною з чесним і гарячим серцем, ясным розумом, золотими руками». Сухомлинський дуже любив Україну і хотів, щоб ми теж любили свою Батьківщину, рідний край. А для цього треба читати, вчитися! Сухомлинський писав: «Читання – це віконце, через яке діти бачать і пізнають світ». Ще Т.Г. Шевченко казав: «Учітесь, читайте, І чужому научайтесь, І свого не цурайтесь». Книги – найбільший винахід людства. Книга приходить до кожного з нас у дитинстві. Як же зберегти книгу – скарб, думки і мудрість, як зробити зустріч з книгою радісною і бажаною? Вчитися цього маємо змалечку вдома і у школі. Всім раджу читати, адже через читання ми пізнаємо світ і вчимося всього найкращого, що є в людині і взагалі у світі!

*Владислав Іванов, учень 10-А класу
Оксана Іванова, учитель біології та хімії, вища категорія, учитель методист
Марганецького ліцею №11 Марганецької міської ради
Дніпропетровської області
м. Марганець, Дніпропетровська обл.*

ПОДВИГ ЗБЕРЕЖЕМО...

Ранок радо зустрічає своїх українців,
Сонце гріє сум й тривогу, дарує промінці.
Тихо й гучно – одночасно, зупинилась мить...
Серце б'ється у тривозі і душа тремтить...

Від плачу землиці-неньки, дух незламний рветься,
Знову чути, як тривожно серце б'ється, б'ється...
За народ свій, за відвагу, за мирне життя,
За героїв, за їх силу й віру в майбуття!..

Очі рідні, руки сильні захищають нас...
Їм нелегко, але гордо, бо прийшов наш час!..
Так сміливо йти на захист своєї країни,
Можуть тільки справжні діти неньки-України!

Знов тривога й ніч безмежна, страшно... все тремтить...
Звуки смерті рушать тишу, а душа болить:
За героїв, за країну, за сім'ю мою,
За будинки, школу нашу, за землю свою...

Все, що бачу, обіцяю, буду захищати
Так, як вчила мене ненька, рідна моя мати!
Сльози в неї на обличчі висохнуть не можуть,
Кожна ніч нестерпна дуже-обстріли тривожать!!!

За героїв щогодини ми молитись будем,
Кожен подвиг збережемо і вік не забудем!!!

БУДЕ РАДІСТЬ В УКРАЇНІ...

Місто спить, втомилось, дуже, від війни страшної,
«Тиха ніч» - єдина мрія землиці святої.
У руїнах, стогне, бідна, вмивається пилом,
А будинок та сім'я є для мене тилом.

Але страшно, дуже страшно, мені засинати,
Бо тремтить уся земля й хоче спокій мати,
Світло, радість, щастя, тишу, як було до цього,
Нехай згине, ворог темний, не чіпа нікого!

Українці-це герої, любов в серці мають!
За країну, край свій рідний – «кулаки тримають»!
Сила духу їх незламна, творить перемогу
Та відводить страх дитини, смуток і тривогу.

Дай, нам сили, Боже милий, щирого спасіння,
Щоб це лихо, темне, злеє, зникло від проміння...
Сонце, щоб його убило, від блиску пшениці,
Щоб відчули вороги «запах паляниці»!..

Буде радість в Україні, вона на порозі,
А любов, краса та успіх йде до нас,.. в дорозі...
Радо ми усі зустрінем сонечка проміння
І розквітнуть у полях квіти із насіння,

Що насіяли батьки й нам подарували...
Цю країну, навіки, в спадок передали,
Берегти потрібно землю, де ми народились,
Недаремно ми за неї всі віки молились!

Краю кращого немає, ніж мила Вкраїна,
Живи вічно та розкішно, моя Україно!

ПРОКИНЕТЬСЯ УКРАЇНА В СВІТЛІ ПЕРЕМОГИ...

Прокинеться Україна в світлі перемоги,

Відійдуть далеко, в прірву, всі страхи, тривоги...
Будуть вічно розквітати степи та долини,
Заспіває соловейко пісню для України.

Для України, що молилась та погано спала,
Бо вночі про перемогу світ вона благала!
Ось, прийшла, ця довгождана, світла перемога,
Не зачепить більше серце смуток та тривога!

Бо, герої України мужньо захищають
Та про кожного із нас щиро й вірно дбають,
Не жаліють свого духу, сили та життя!
Перемога-це єдиний шлях до майбуття!

*Дар'я Карпович, учениця 6-А класу,
Юлія Бужинська, учитель української мови та літератури
КЗ «Запорізька гімназія №97»
Запорізької міської ради
м. Запоріжжя*

ЛЮДИНА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ДОБРА

Доброго дня, вельмишановне панство! Вітаю! Слава Україні!

Мене звати Дар'я і я хочу поділитися з вами своїми думками на тему:
«Людина починається з добра».

Це твердження має глибокий зміст, який стосується кожного з нас.

Війна з РФ, наче той недолугий художник-невдаха, розфарбувала наше життя двома кольорами: білим і чорним. Ти – або на стороні добра, або ти – суцільна темрява.

Ми всі стали свідками неймовірної, нелюдської, неосяжної жорстокості наших «сусідів». Це змусило мене усвідомити, що добро є найбільшою силою, яка здатна змінити світ навколо нас.

Коли ми вирішуємо допомогти іншим, виявляємо співчуття та розуміння, ми стаємо справжніми людьми.

Добро має безліч форм. Це і посмішка, і слово підтримки, і допомога в скрутний момент або звичайні обійми. Кожен із нас може бути променем добра в цьому світі.

Пам'ятаймо: навіть найменший прояв доброти може мати неймовірний вплив. Відвертість, чуйність і великодушність – ось які риси формують справжню сутність людини.

Коли ми ділимося тим, що маємо, своїм часом, знаннями, ми не лише робимо чийсь світ кращим, а й розвиваємо в собі відчуття задоволення і щастя.

Сьогодні, коли багато людей зіткнулись із викликами та жорстокостями війни, прояви добра стали особливо важливими. Волонтери, медики, звичайні люди і навіть діти, які допомагають сусідам, воїнам, тим, хто потребує, – це приклади того, як добро може об'єднувати нас у важкі часи.

Отож, давайте будемо пам'ятати, що кожен із нас може бути джерелом добра. Нехай наші дії, слова і наміри будуть спрямовані на підтримку, на відкриття сердець і взаєморозуміння. Людина починається з добра – це не просто фраза, це кредо, яке може змінити світ.

*Анастасія Лихошанка, учениця 8-Б класу
Олена Хоменко, вчитель української мови та літератури
Глухівської загальноосвітньої школи I-III ступенів №6
м. Глухів, Сумська обл.*

ЗАРАДИ ПЕРЕМОГИ (епізод із життя)

Підходить до завершення нелегкий 2023 рік. Для когось можливо він видався щасливим, бо в сім'ї народилася син чи донька, а хтось їх втратив. Але вони стали Героями для нашої країни, а для своїх рідних ангелами-охоронцями. Це нелегкий був рік, бо він минув в умовах війни, однак кожен має зробити для себе відповідний висновок. Адже від січня до грудня ми наполегливо працювали, інколи відпочивали і навіть робили добрі справи. Сьогодні про одну із них мені хочеться розповісти, бо про неї знають лише мої рідні. Але, як результат, коли справа завершена, нехай тепер знають усі. Хтось за це можливо мене осудить, але мій вчинок допоміг мені зрозуміти: як «копійка» здатна врятувати людське життя.

Наполегливе навчання, участь в конкурсах, турнірах, спортивних змаганнях, активному житті школи надали мені змогу отримувати стипендію міського голови протягом навчального року. Всього на всього це 600 грн, але за рік виходить чимала сума. У мене є все, що мені необхідно. В цьому завжди мені допомагають мої мама та тато, але «карманні» кошти я можу витрачати куди забажаю. В минулому році допомогла своєму лікареві, бо він «найкращий» у медичній справі, а ще й справжній захисник нашої неньки України. Цьогоріч я теж запланувала зробити добру справу. Хоча, чесно кажучи, я їх роблю постійно. Але цього року вона була знову особливою. Про неї я зараз Вам і розповім.

Мій рідний дядько боронить рідну країну і в тій зоні активних бойових дій, де знаходиться, йому дуже важко. Там ведуться запеклі бої за українську територію, волонтерську допомогу за рік вони ще жодного разу не отримали, немає медикаментів, своїми зусиллями купують і ремонтують машини, дрони, прибори нічного бачення, рації. Вони вже втомилися, але тримають міцно позиції. А сьогодні він святкує на полі бою ювілейний день народження. Тож з нагоди відзначення цієї дати, я вирішила зробити добру справу. Стипендіальні кошти перераховані для його бригади на придбання тепловізора. Нехай це маленька лише частиночка, але з миру по нитці і результат досягнуто. Можливо хтось мене за це засудить, але заради довгоочікуваної перемоги ти будеш готовий на все.

ЗВОРОТНЯ ПОДЯКА **(епізод із життя)**

Рівно рік по тому цей лікар врятував мені життя.

Боліло всередині дуже, але завдяки його вмінням швидко поставити правильно діагноз - я лишилася живою. Час відлічував хвилини мого життя, а він впевнено діяв. Ніхто навіть і не сподівався на те, що так вправно лікар здолає мою недугу. З того часу й розпочалось знайомство нашої сім'ї з цим славнозвісним медичним працівником. Та не довго тривало це.

Одного дня звістка про те, що він пішов до лав ЗСУ приголомшила мою родину. Тривалий час в моїй уяві постійно спливали спогади про час спілкування з ним, про те, які він давав настановчі рекомендації, як допомагав, як посмішка на його обличчі додавала всім позитивного настрою. Але це все вже було позаду, бо він опинився в справжньому пеклі – на полі бої, де змушений рятувати життя військовим. Щоденні бої, тисячі поранених, справжнє воєнне пекло робило його лише сильнішим. І знову сотні врятованих на операційному столі, незліченна кількість слів подяки на його адресу. Добре серце лікаря, відповідальність, щирість допомагали йому в скрутну хвилину. Але один воєнний бій сонячної днини змінить його життя повністю.

«Це було справжнє Сафарі» - пізніше про цей момент згадає лікар. Але назад дороги вже немає. Тепер йому, як і мені колись, потрібна була допомога. Операційна, лікарняне ліжко, втрата ноги, кровотеча, госпіталь... І ось ця звістка стала поштовхом для моєї «зворотньої подяки». Розуміла прекрасно, що всім містом буде організована йому допомога, але осторонь залишитися не могла.

Щоденні постріли, ракетні удари, тривоги по всій нашій країні навіть мене й не зупинили в цей час.

«У мене є свої заощадження, і я маю їх з користю використати» - подумала подумки. Ідея про добру справу промайнула вмить в моїй голові. Всі ці кошти, що збиралися на новий ноутбук, тепер відправлено на картку моєму лікарю. А кур'єрською доставкою надіслано власноруч виготовленого ангела-охоронця разом з листівкою, де зроблено помітку: «Від Стусі». Так ласкаво колись він мене називав.

Це була моя добра справа для людини, яка врятувала мені життя. Відвідати його, на жаль не змогла, але в такий нелегкий час надіслала «зворотню подяку». Його життя того варте !!!

Я ВІРЮ В МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ **(твір-заклик)**

Історія України - це славнозвісна історія нашої держави. Це та історія, про яку кожен повинен із нас пам'ятати. Це не просто історія чи розповідь, а справжній довготривалий процес розбудови незалежної української держави. І всі ті події, це події, які через великий проміжок часу складають своєрідну книгу «Українське державотворення». Саме в ній оповідається про багатостраждальний народ, який спільними зусиллями досяг своєї мети. Тут є ті сторінки, які навіть важко прочитати і досягнути кожному із нас.

Зараз Україна є незалежною, соборною вільною державою. Справжніми перлами сяють тут імена людей, які гідно боролися і прокладали тернистий шлях розвитку країни. Береш цю книгу до рук і починаєш розуміти те, що і ти, як гідний громадянин української держави маєш зробити вагомий внесок для її процвітання.

На порозі XXI століття. І ми неодноразово згадуємо українських можновладців, героїв Майдану, Небесної Сотні, зони АТО. Водночас, на очах з'являються сльози, що знову відбувається в країні війна, панує соціальна несправедливість, політичний безлад, і процвітає корупція. Але так не має бути. Над цим тепер жителям нашої країни варто замислитися.

Нині можна почути такі слова як «гідність» та «соборність». Про це навіть говорять і по телебаченню. Але шановна українська спільнота, вважаю, що нам треба задуматися над значенням цих слів. І так хочеться закричати мені на весь світ до людей: «Що значить для вас людська гідність? Що означає вислів «собори душ своїх бережіть?»». І тут пригадується той момент, коли в дитинстві старенька бабуса мені наказувала: «... живи на благо своєї країни, дбай про її розвиток, не ганьби оточуючих, а допоможи їм, розрадь їхнє горе». Але тоді над цією повчальною проповіддю я навіть не замислювалася. А тепер, навпаки, маю знайти вихід із тієї ситуації, що відбувається довкола. І перше, на що так хочеться звернути увагу, це те, що ми маємо усвідомлювати, що такі поняття як «Україна» й українці мають гордо звучати з вуст спільноти. І ми маємо цьому всьому сприяти.

Український народ вважається єдиним цілісним утворенням в баченні шляхів розвитку української держави. Він реалізовує безліч сучасних підходів, щоб українська держава була незалежною, вільною. Тому недаремно говорять, що народ обирає тих, кому він довіряє. І це цілком справедливе твердження.

Та як би там не було, все можна пережити. Колись таким тернистим і складним був її шлях спочатку до утвердження власної державності, а тепер – неподільності. Але все одно настане той час, коли створяться умови, завдяки яким на рівноправній основі відбудеться перемиріння, утвердиться свобода, віротерпимість та культура міжнародних відносин.

Вважаю, що нинішня сплюндрована сторінка в історії української держави незабаром буде просто перегорнута. А з часом, її славний український народ стане тією нацією, яка зможе в майбутньому запропонувати нові зразки міжнародного діалогу, прагнення до єдності. Картини безправ'я та поневолення мають буди знищеними, а на Україну прийти «весна національного відродження».

Розмірковуючи над так званими «гострими викликами сучасності» ми маємо рухатися вперед. Розвиток нашої країни залежить від внеску кожного із нас. Тож, пам'ятай про це, українська спільнота! Нереалізованих задумів ще дуже багато. І спільними зусиллями ми маємо зробити так, щоб в нашій країні майорів жовто – блакитний прапор, урочисто лунав гімн, сяяв тризуб, росли моря золотої пшениці, і панував мир на землі.

Тож, як бачимо, з кожним днем історія України перегортає свої сторінки у книзі. І ми, як славна українська спільнота, маємо докладати чимало зусиль на благо її розвитку. Шановні українці! Давайте жити за законами людяності, цінувати гідність кожного. Тоді «хвиля процвітання» наступить на українську

землю. І ми, як молоде покоління, маємо взяти на себе відповідальність за майбутнє нашої держави, усвідомивши заповіді наших предків, їхні діяння та повчання. Згадаймо про те, що ми – України сини та дочки.

Українсько спільного! Працюй для зростання добробуту в своїй країні, примножуй її красу та багатство. Майбутня доля України – у твоїх руках!!!

Я- УКРАЇНА **(образок)**

Я – Україна, я – мальовнича країна, я – Батьківщина, я – ненька-мати, що впевнено крокує вперед, досягає висот, розвивається, вдосконалюється, гордо несе своє ім'я.

Я - Україна, сивочола країна, чиї поля колосяться серед ясного неба, чиї сторони омиваються славнозвісними ріками та морями, чиї гори сягають незвіданих висот, чиї території мають незабутні історії розвитку.

Я – країна, що постійно крокує в ногу з часом, що постійно відкриває нові сторінки в історії державотворення, що постійно прагне до досягнення висот успіху, до процвітання.

Я – Батьківщина, ненька українського народу, що прагне до миру, єднання, реалізації задуманих висот.

Я - ненька-мати, що з гордістю майорить серед інших країн світу. Тут народилися й народжуються майбутні генії та пророки, тут дзвенить милозвучне слово, лунає дзвінко гімн держави, а прапор яскраво майорить серед ясного неба.

Я – гордість української держави. Тож пригортайтеся до мене, любі мої українці. Разом ми сила, а в силі – єдність, мир та панування. Разом ми сила, що здатна змінити життя на краще. Тож упевнено крокуймо разом нашою країною, славною ненькою –Україною.

ЗА МОЇМ ВІКНОМ **(акварель)**

Сьогодні сідаю після дощу біля відчиненого вікна, на повні груди вдихаю повітря і затамовую подих. Нарешті, я вдома, я на своїй Батьківщині, мальовничій Україні. А тут так мило, так любо серцю і душі.

Поглядаю з вікна наліво і милуюся красою рідної країни. А вона така дивовижна. Ще зовсім недавно тут чорніла земля від воєнного лихоліття, а тепер квітнуть клумби, стоїть самотній обеліск. Вдивляюся вдаль, а там шумить сосновий ліс, чути цвірінькання птахів. Піднімаю голову вгору, доноситься шум вітру, хмарки біжать вслід за ним, а сонечко лоскоче своїм промінням мене. Квіти на клумбі так і тягнуться до нього в обійми. Поглядаю направо, а там Десна розлилася, аж з берегів вийшла. Холодною прохолодою доноситься звідти. А вода така дзеркальна. А риба як витанцьовує на її поверхні. Вдалині видніється стародавня пам'ятка над Новгородом. Синьоока блакить так і манить на природу. Своїм ароматом п'янять ніжно-рожеві матіоли та молоді куці жасмину.

Наближається вечір. Він густо по небу розсипає яскраві зорі. Золотий місяць освітлює краєвиди довкола мого вікна. Як любо душі. Це краєвиди моєї неньки-України.

УКРАЇНА ЗАПРОШУЄ НА ГОСТИНУ **(твір-реклама)**

Завітайте на Україну! Вона вас звабить своїми природніми краєвидами, золототерхими церквами, затишними парками та скверами, величезною кількістю історичних пам'яток та місць, заасфальтованими вулицями, доглянутими архітектурними спорудами. Гостинні українці Вас радо зустрінуть хлібом-сіллю, запропонують незабутню екскурсію мальовничими містами та селами. Ви матимете можливість відвідати краєзнавчі музеї, побувати в заповідниках та отримати море позитивних емоцій. А найголовніше – помилуватися краєвидами величних міст з висоти пташиного польоту.

А як Вам ідея пішої прогулянки тими місцями, по яких колись проїжджали відомі люди? А можливо, навіть організувати зустріч або пройти квест разом із президентом країни? Актуальна пропозиція. Не зможете тут відмовитися. Відпочити в кафе теж заманеться, скуштувати української страви тут все-таки доведеться. Майстер-клас не уминати, українську родзинку для себе нотнути. Є альтернатива. А можливо станете палким уболівальником футбольного клубу «Динамо» чи завітаєте на прес-конференцію до президента?

В Україні є чим вас всіх здивувати. Це гетьманська столиця, колиска партизанської слави. Тут з нетерпінням чекають на Вас. Приїжджайте, відвідуйте цю країну з великим задоволенням, вивчайте її історію.

УКРАЇНСЬКІ КРАЄВИДИ **(пейзажна замальовка)**

Українські краєвиди. Як мило на душі від такої побаченої краси. Оглядаєшся, милуєшся ними, а в душі перехоплює подих. Вдивляєшся, всміхаєшся, стоїш і зачаровуєшся.

Ось сивочолий Дніпр до тебе промовляє, ось вітер гойдає зелені ліси. Тут гори мужньо возвисають, в полі жито колоситься, шумить нестримним потоком вода у річках. Кудись спішать навислі хмари над землею, стоять на місці гранітні пам'ятки, віковічні дуби промовляють, а птахи затанцювують ввись. Тут краєвиди, по яких крокують люди, що творять колоритну грань. Здається, тут було бадилля, а нині простір для людських єднань. Красується тополя серед поля, а недалечко ллється нестримним потоком вода із криниці. Зашуміла, а поруч на калині защебатав мелодію соловейко. Вслухаєшся, а далі вабить лісова стежина. Йдеш по ній, відчуваєш смак життя українських краєвидів. Все гомонить, все переспівує довкола.

А так мило, так довго хочеться спостерігати за українськими краєвидами: за ріками, морями, полями й лісами, що плодотворять її історію життя.

*Павло Лихошанка, учень 4-Б класу
Юлія Протасенко, вчитель початкових класів
Глухівської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів №6
м. Глухів, Сумська обл.*

А ЗА МОЇМ ВІКНОМ (акварель)

Прохолодний зимовий ранок. Вітерець дмухає сніжинками, сонечко промінчиками торкається замерзлої шибки. Вершини дерев пошіптуються між собою. Білосніжна пухка ковдра стелиться довкола. Червоногруді снігурі витанцьовують танок, вдихаючи на повні груди морозне повітря. Неймовірна краса видніється за вікном. Так любо, ніжно серцю спостерігати за цим всім.

Аж раптом чути «голосний гуп» і все за вікном чорніє. Біле зрівнялося з чорним. Поруч палає від прямого попадання ракети сусідська хатина, з іншого боку доноситься людський плач. В небо піднімається димова завіса. Клята війна знищує природню красу. Душа так хоче виглянути із-за вікна, поспілкуватися з мадмуазель зимою, але за моїм вікном впевненою ходою крокує війна. Вибух за вибухом доносяться до нього, каплі крові стікають по шибці. Вдихаю повітря на повні груди й затамовую подих. Пряме попадання в наш город і всі шибки посипалися. Осколки від ракети доводиться збирати по долівці. Піднімаю голову ввєрх, доноситься шум вітру, хмарки біжать вслїд за ним, а за вікном знову гуп та гуп.

Поглядаю направо із вікна, а там вже захисники ведуть запеклий бій. Кривавою прохолодою доноситься звідти аромат. Так боляче це все бачити, сприймати та усвідомлювати. Постріл за пострілом, вибух за вибухом і сусідня домівка знищена.

А за моїм вікном тепер війна, війна, війна...

КОЛИ СНІЖИНКИ ПЛАЧУТЬ (єтюд)

Україна і рік 2023. Десь високо в грудневому небі народилася маленька Сніжинка. Їй украй важливо було дізнатися, що ж та діється на землі. Залишила вона свої небесні володіння та й рушила в незнайомий світ.

Яку небачену красу побачила Сніжинка навкруги! Безмежні простори, сріблясті ріки під кригою, гарні будинки, золоті маківки храмів, звідки линує дивний дзвін. Земля спокійно спала під своєю сніговою ковдрою.

І раптом тишу порушив різкий пронизливий звук. Завивання сирени розбудило людей, злякало пташок на високій дзвіниці, знищило чарівну зимову казку. У небесну блакить піднявся чорний стовп вогню та диму. Сніжинка ще не знала, що так вибухають ворожі снаряди. Вона поглянула на землю та побачила людей, які бігли до сховища. Вони несли на руках маленьких дітей. В однієї жінки на одязі були криваві плями. Налякана Сніжиночка вся затремтіла від жаху. Як можуть люди нищити таку красу? Як можуть убивати ні в чому невинних людей?

І Сніжинка гірко заплакала, перетворившись на краплиночку холодної води...

ГЕРОЙСЬКИЙ ВЧИНОК (епізод із життя мого дядька)

Надворі яскраво світило сонце, поволі дмухав легенький вітерець, хмарки повільно пересувалися по блакитному небу, неподалік доносився спів жайворонка. Було тоді дуже спекотно. І так хотілося душею відпочити в родинному колі, але війна цьому завадила.

Віталій вже знаходився на полі бою п'ятий місяць. Разом із іншими мешканцями міста з початку війни пішов захищати нашу неньку-Україну.

І ось якось надійшло тривожне повідомлення.

- До зброї! – пролунала команда.

На виконання бойового завдання відправились досвідчені десантники. Серед них був Віталій. На вимогу скласти зброю і здатися, орки відповіли вогнем. Одна граната влучила у бойову машину, яка раптом спалахнула. Не довго думаючи, на допомогу потерпілому екіпажу кинувся Віталій. Він зумів витягти з палаючої машини пораненого механіка, поклав його у безпечному місці, а сам знову кинувся до бойової машини, намагаючись врятувати інших товаришів. Наближаючись до машини, він добре розумів, що ось-ось має вибухнути боєкомплект всередині.

Вирішували секунди. Але заради врятування товаришів по зброї Віталій йшов уперед, зробив той останній крок у безсмертя, до кінця виконавши свій високий обов'язок.

Раптом стався вибух і він загинув. Це був геройський вчинок. Його добре серце відчувало, що він ризикує своїм життям, але все таки врятував життя п'яти побратимів. Тож, інколи добрий вчинок може вартувати власного життя.

МІЙ ЛЮБИЙ ТАТУ! (лист до тата)

Сьогодні беру до рук ручку та пишу тобі листа від дитячого щирого серця.

Чогось мені так боляче на душі, туга її оповиває. Але я не здаюся, намагаюся тримати себе в руках. Подивлюсь на маму, а вона осторонь заливається слізьми. Не мовить нічого про тебе.

Як ти там наш любий? Як рідненький? Чогось давно від тебе звістки не було додому? Чи все в порядку? А як хочеться хоча б на хвилиночку почути твого дзвінкого голосочка! Я так очікую на тебе.

А ти знаєш, що я все прекрасно розумію, що відбувається довкола. Бо так, як і ти, ми побачили теж справжнє пекло «лихолітньої війни». За кожним гучним пострілом, що доноситься до нашої домівки, я постійно згадую про тебе. А в думках спливають епізоди про наші кращі сімейні моменти до війни.

Чи їв ти щось? Чи тепло вдягнений? Чи потрібна тобі допомога? Не можу розрадити себе. Постійно про тебе нагадують стіни вдома. А так хочеться тебе обійняти! Щоб якось заспокоїти себе, намагаюся допомагати мамі. Їй теж

нелегко без тебе, але я справжній помічник, її єдина підтримка. Головне, ти не переживай за нас. Тримайся!

Повертайся додому, будь ласка живим!

З любов'ю до тебе, твій син Павло

*Богдан Ломакін, учень 6-Г класу
Ірина Русова, учитель української мови та літератури
КЗО «Дніпровський ліцей № 31 «Пріоритет» ДМР»
м. Дніпро*

ПРИГОДА В КОСМІЧНОМУ ЦЕНТРІ

В одному звичайному місті була звичайна школа, яких так багато по всій країні, у цій школі навчалися звичайні діти. І от одного разу на класній годині хлопчик на ім'я Сашко підніс руку й сказав:

- Мій дядько Микола працює в новому науковому космічному центрі, і він пропонує організувати для нас екскурсію.

Пропозиція всім сподобалась, діти її підтримали і навіть заплодували. Похід запланували на суботу. Учні класу з вчителем зустрілися біля входу в космічний центр. Назустріч їм вийшла струнка дівчина:

- Добрий день! Мене звати Софія, я працюю в цьому центрі. Сьогодні я проведу для вас екскурсію. Запрошую вас до першої зали.

Діти пішли за нею, на дверях вони побачили назву: «СИСТЕМА КОНТРОЛЮ КОСМІЧНОГО ПРОСТОРУ». Це було просторе приміщення, обладнане комп'ютерами, на столах стояли великі монітори, роботи-маніпулятори та багато інших цікавих приладів.

Софія звернулася до всіх:

- Я хочу ознайомити вас із розробкою нового робота-супутника, який виявляє й знищує сміття в космосі. У наш час це дуже актуальна проблема, тому що навколо Землі літає багато сміття - залишки відпрацьованих супутників, космічних станцій, ракет. Це створює велику небезпеку на нашій орбіті.

Діти уважно слухали Софію й розглядали робота, усе було так незвично і цікаво. Сашко з друзями теж слухали, їм дуже кортіло до чогось торкнутися, щось увімкнути, на власні очі побачити, як воно працює.

Потім усі перейшли до іншої зали.

- Зараз я розповім вам про нові досягнення у сфері «Космічного туризму», - продовжила Софія:

- Хочу вам представити розробку нової прозорої капсули, що призначена для відправки туристів у стратосферу. Вона може підійматися на висоту до 30 км. Капсула вже обладнана всім необхідним для польоту і майже готова до випробування.

Діти розглядали капсулу. Це була велика прозора куля, розрахована для відправки трьох туристів у космічну подорож на декілька годин.

У Сашка аж очі загорілися! Це була його мрія - побувати в космосі. Він уже уявляв себе одним серед перших туристів. Сашко підійшов до своїх друзів – Кирила та Гліба і щось тихенько зашепотів їм на вухо.

Хлопці непомітно сховалися за капсулою. Коли екскурсія завершилася і всі покинули залу, вони вийшли зі своєї схованки.

Бажання заглянути всередину перевищило всі почуття. Відкрити люк виявилось зовсім не важко. По черзі вони залізли в капсулу, посідали в крісла й застібнули паски безпеки. Заради інтересу Сашко натиснув на зелененьку кнопку «ПУСК».

У ту ж мить двері замкнулися, згасло світло, щось увімкнулося й зашуміло, нічого не було видно, тільки світилися кольорові лампочки на моніторі. Хлопці почули, як хтось промовив: «Перевірку закінчено. Запуск відбудеться через 10, 9, 8, ...». Друзі перелякалися, у Гліба виступили сльози, капсула почала сильно гойдатися. Вони кинулися до дверей, стали стукати й відчайдушно кричати:

- Ми тут! Ми тут! Допоможіть!!!

Коли голос на моніторі дорахував до 2, 1 – усе раптом зупинилося, стихло, увімкнулося світло. І хлопці побачили, що нічого не відбувається. Капсула відчинилась. Вони швиденько вийшли назовні. Перед ними стояв, усміхаючись, дядько Микола. Він сказав:

- Ну як, туристи, сподобалась подорож?

Насправді дядько Микола весь час спостерігав за екскурсією через відеокамери. Він побачив, що хлопці залізли в капсулу й вирішив їх розіграти.

- Політ закінчено, пішли наздоганяти ваших однокласників!

Сашко винувато поглянув на дядька:

- А можна тебе попросити...

- Авжеж, – перебив його дядько, - це буде нашою маленькою таємницею.

Після екскурсії діти пішли до кав'ярні їсти морозиво та ділитися враженнями.

Андрій Лук'яненко, учень 6 класу

*Оксана Лихошапка, вчитель української мови та літератури
комунального закладу Березівської сільської ради «Слоутський навчально-
виховний комплекс: загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів, дошкільний
навчальний заклад «Волошка»»
с. Слоут, Сумська обл.*

ЯК Я ХОЧУ, ЩОБ ВСІ ЖИВІ - ПОВЕРНУЛИСЬ БІЙЦІ ІЗ БОЮ, ДОМА ЧЕКАЮТЬ ЇХ ДОНЬКИ Й СИНІ

Україна... Вільна, соборна, неподільна українська держава. Скільки трагічних подій тобі вдалося вже пережити, скільки крові вже пролилося на твоїй славній землі. Дорогою ціною ми платимо за волю та твій розквіт. Та якби там не було, маємо пам'ятати твою історію. Ми українці і повинні захищати кордони неньки-України, дбати про розвиток солов'їної мови. Не має зникнути з пам'яті народу його великий подвиг.

Кожен із нас може по-різному поставитися до того, що відбувається зараз на території нашої країни, може по-різному це все назвати, але хіба можна забути тих, хто ціною власного життя виборює право на процвітання незалежної української держави? Хіба можна забути Героїв України, ангелів-охоронців, що полетіли в небо журавлями? Чи тих, хто запекло бореться на нульовій позиції, гине, страждає, прагне вижити в отих пекельних муках?

Ось цей поетичний дайджест «Війна очима України» розкриває історію воєнного лихоліття української держави. Переконані, що під час прочитання ця збірка допоможе глибше осягнути трагічні сторінки війни, запеклих кровобитв різних часових проміжків на території нашої Батьківщини.

Сподіваємося, що всі шанувальники рідного слова зможуть відчутти художнє бачення воєнного світу підростаючим поколінням.

Кажуть мрії матеріальні –
на листочку одну запишу.
Як я мрію про мирне небо,
кожен вечір Бога в молитві прошу.

Знизу допишу ще жирним шрифтом:
ЯК Я ХОЧУ, ЩОБ ВСІ ЖИВІ -
ПОВЕРНУЛИСЬ БІЙЦІ ІЗ БОЮ,
ДОМА ЧЕКАЮТЬ ЇХ ДОНЬКИ Й СИНІ.

В українців мрія зараз єдина –
запишіть на листочку і Ви:
щоб скоріш прийшла Перемога,
в пам'ять вбитих, для тих, хто живий.

Двадцять четверте нуль друге...
П'ята ранку. Всі мирно сплять.
І, як грім, серед ясного неба -
ворог грянув, що звався «брат».

Зранку встав. Календар – перше лютого,
Майже рік в запеклій війні.
Всі чекають на перемогу.
Як святкують, вже бачать у сні.

Браття наші, вже схаменіться!!!
Перемога за нами, бо ми праві.
Гості для нас Ви «незвані».
Чи брати ми тепер, чи брати???

КРУТИ

То був не день – трагедія народу,
як відступали вдалеч ті полки,
що боронили волю і свободу,
та зберегти її вже не могли.

І чорний птах упав на рідні Крути,
із крил своїх струсив на землю смерть.
Хоробро бились юні українці,
та сил не вистачило вже тепер.

Іще в борні, ще сповнені надії,
зав'язані скривавлені бинти.
Стоять на смерть, та небо вже чорніє –
І сніг із білого кривавим вже стає.

І бігли хмари злякано на небі,
летіли кулі в серце молоде,
яке любило рідну Україну,
і все було в ній миле і святе.

Та ворог виніс вирок:
- Не бувати Вкраїни цвіту..
І сніг змішав із кров'ю чобіт ката,
і гірко заридала рідна мати,
і з Крутами заплакала земля.

Пройшли роки, а Крути ніби спомин,
«кривавий спомин» тих далеких днів.
Він в серце стукає і нам усім говорить:
- Не забуваймо тих, хто край наш боронив!

НЕЗАЛЕЖНА

Радіє вільна Україна
і квітне прапорами.
Жовто-блакитнії знамена
палахкотять над нами.
Зійшовся Київ на майдан,
звучить вкраїнська мова.
Із попелища воскреса
Народу рідне слово.
І всі ми бачим угорі -
проміння сонця й зорі.
Держава волі й світла -
у нас тепер розквітла.

Грушевський сходить на поміст,
щасливу вість він всім приніс:

- Ми більш не малороси,
а славних гетьманів сини.
У НАС СВОЯ ДЕРЖАВА –
ТОЖ ВОЛІ НАШІЙ СЛАВА !!!

Олексій Лук'яненко, учень 6 класу

Оксана Лихошапка, вчитель української мови та літератури
*комунального закладу Березівської сільської ради «Слоутський навчально-
виховний комплекс: загальноосвітня школа I-III ступенів, дошкільний
навчальний заклад «Волошка»»
с. Слоут, Сумська обл.*

В сучасних умовах сьогодення точаться кроваві битви. Впевнено по мальовничих територіях неньки-України крокує війна. Дорогою ціною знову український народ платить за свої землі, перегортає трагічні сторінки. Але, ми вкотре маємо все це наяву усвідомити та зрозуміти. Здається, що ніби минуле повернулося назад. Гинуть люди, летять ракети, їдуть танки, відбувається артобстріл, українська земля впитує кров Героїв України, приймає в свої обійми вбитих солдат.

Наяву побачити, відчувати цей невимовний біль вдається кожному жителю нашої Батьківщини. Вже тисячі журавлів відлетіло у небо, а пекло все ще триває. Але не щезне з пам'яті українського народу, не піде в забуття його велика трагедія. Звичайно, воєнні умови сьогодення кожен із нас усвідомлює по-своєму. Однак, забути тих, хто віддав своє життя заради життя інших, хто воював, побував у полоні ми не маємо права.

Юним читачам буде цікаво дізнатися про мужніх оборонців рідної землі. Переконані, що збірка допоможе всім шанувальникам рідного слова ширше та глибше уявити й збагнути чарівне диво вдячності, відчувати щиру любов і художнє бачення світу юним автором.

ВОЇН ЗСУ. ХТО ВІН? **(розмисел)**

Кожен час має своїх героїв. Наразі, наш час не став винятком. За останні роки на долю України випало не мало випробувань, але найстрашніше - війна, яка принесла в країну горе і руйнування.

На відміну від героїв-попередників, герої нашого часу, це не ті люди, які присвячували своє життя з самого дитинства одній справі і досягали успіху в ній. Це не ті, про котрих ми з року в рік слухаємо на уроках, щорічно згадуємо про їх героїчні вчинки, вшановуємо пам'ять. Це ті - хто ще вчора, ходили поміж нас, працювали, навчались, виховували дітей, створювали сім'ї, будували плани на майбутнє. Війна все зруйнувала, але водночас і об'єднала людей різних професій, віків, релігій в одну єдину - незламних і нескорених воїнів ЗСУ.

Хто вони? Мужні чоловіки і жінки, які самопожертвували заради

майбутнього нашої Батьківщини. Сміливці, які своїми руками пишуть новітню історію України. Янголи-охоронці, завдяки яким ми продовжуємо вчитись, спокійно лягаємо спати і маємо надію на завтра. Це ті, хто ціною свого життя виводили поранених побратимів, евакуювали людей, зупиняли ворога, власноруч підриваючи себе. Шана безсмертним подвигам цих героїв, які дивлячись смерті в очі, з гордістю промовляли «Слава Україні!».

Сумно усвідомлювати, що сьогодні майже в кожній сім'ї є свій герой - син, батько, чоловік, дідусь, донька, сестра. Їх сотні тисяч янголів-охоронців, захисників, і хоча ми не знаємо кожного поіменно, прийде час, коли ми будемо знати їх імена, вшановувати пам'ять і дякувати за те, що принесли себе в жертву, зберігши життя мільйонам і наблизивши довгоочікувану перемогу в ХХІ столітті.

ДОРОГИ, ЯКІ НЕ ОБИРАЮТЬ... **(воєнний спогад мого тата)**

24 лютого 2022 року – це день, який назавжди змінить наше життя. Воєнне лихоліття знову навернулося на нашу-Україну. Позаду лишаються лише теплі спогади родинного перебування, бо тепер я разом зі своїми односельцями тримаю оборону на славній глухівській землі. Лічені кілометри відділяють нас від лінії оборони. Посеред поля, за двісті метрів від траси Бачівськ-Київ розташувалася вся наша частина. Події міняються несподівано, як на екрані. Знову наказ по рації: зайняти оборону в першій позиції. Під пеленою темного ранку без гомону займаємо траншеї, а попереду впевненою ходою рушають танки в напрямленні Києва. Командир батальйону наказує: «Приготувати зброю, не спати!».

Раптом тишу пронизує гуркіт танків. У «хор» включаються всі види артилерії. Перший, другий, третій танк знищено. Три постріли підряд – сигнал до наступу подано. Зрізаний декількома уламками командир хитається, стримує біль, але бореться. Зненацька біль обпікає мою праву ногу. Не встигли ми з побратимами «освоїти» першу лінію, як орки переходять в контратаку. У багатьох автомат без патронів, заряджати його ніколи. У переходах розпочинаються рукопашні бої. За лічені секунди вирішується доля кожного із нас. Довкола все палає, голосно громихає, але ми тримаємо оборону рідної землі. Розбиті снаряди міцно впираються в неї. Раптом його розрив і я втрачаю свідомість. Через певний проміжок часу приходжу до пам'яті. Оглядаюся довкола і бачу, що зліва поранений в голову лежить побратим, праворуч земляк, осколок якому влучив прямо у живіт. І тут я починаю обмацувати себе. Від розриву російського снаряду мене завалило землею, але побратими відкопали. Легка контузія, але я не здаюся.

Наш глухівський загін з честю витримав неочікуваний воєнний іспит. Тепер маємо завдання тримати міцно позиції й більше не пропустити колони ворожої техніки. Виходимо на трасу. Назустріч командир військової частини Олександр Іванович мовить:

- Ти як мій побратиме?

- Тримаюся, але все болить, тіло ломить від страху, до того ж напівзігнутий після контузії.

- Будеш їсти? – не чекаючи відповіді, подає мені бутерброд та флягу з джерельною водою.

Перекусив, сідаю в машину та рушаю тепер вже на чернігівський напрямок. Займаємо якийсь населений пункт із такою дивною назвою. Шлях перетинає водна перешкода. Розвідка намітила план дій. Навколо, як бджоли дзижчать кулі, рвуться міни. То тут, то там ріка Десна забарвлюється кров'ю від орків...

У розвідку ми йдемо утрюх: я, комбриг та мій сусід Назар. Повземо по пластунськи по мерзлій чернігівській землі. Довкола тиша. Раптом бачимо, як із «нори», замаскованої сітками чути храпіт людський. Наближаємося, заходимо та приставляємо автомат до скроні сивочолого орка. Він здивовано кліпає очима, а ще з переляку його аж тіпає. Навкруги сліди панічної атаки - розкидані предмети солдатської амуніції. Випитуємо необхідну інформацію та рушаємо на запеклий бій. Багатокілометровий перехід і результат досягнуто. Орки відступають. Більшість із них лишаються лежати мертвими на землі.

Таким був для нас перший місяць війни. Розпочався він Глухівщині, продовжився на чернігівській землі, а тепер на Донецькому напрямку. Ми гідно тримаємо позиції, бо це наша славна українська земля, дорогою ціною за яку ми платимо нині.

Слава Україні!

Героям слава!

ХОРОБРО ВОЮВАВ СОЛДАТ (нарис)

Рік потому він закінчив навчатися в Слоутському НВК.

- Це був сміливий, розумний, працелюбний хлопчик із добрими блакитними очима та відкритою людською душею, - згадує так про свого учня вчителька Оксана Петрівна. Однокласники характеризують його як гарного спортсмена, найкращого товариша за шкільною партою, пісняра, гумориста, активіста шкільного життя. Однак воєнне лихоліття ХХІ століття змусило змінити його погляди на життя. Потяг до лав ЗСУ взяв верх над іншими захопленнями Ігоря.

Жовтень 2022 року став для нього вирішальним. Разом зі сільськими хлопчачами його призвали на військову строкову службу. Але рівно через місяць, пройшовши навчання, опиняється на полі бою в ДШБ. Він прагне опанувати військову майстерність і стає відмінником бойової підготовки. Нагорода за нагородою, військове досягнення за досягненням надавало йому сил лише впевнено рухатися з побратимами на полі бою. Навіть після запеклих міжусобиць під Бахмутом та іншими містами на донецькому напрямку він вміло тримав позицію, зарекомендовував себе як справжній патріот нееньки-України. Йому до душі були суворі будні армійського життя на полі бою. Навіть в його підрозділі панувала висока дисципліна та були відмінні показники у військовій справі. Неодноразово Ігорю вручалися почесні нагороди за вміння тактовно вести бій, порятунок побратимів, за бездоганну службу. Його прагнення бути людяним надавало наснаги впевнено крокувати, бути яскравим взірцем для інших. Він ніколи на полі бою побратимів не залишив, не

образив гнівним словом, допомагав, рятував, надавав рекомендації. Військові його поважали порівняно з комбригом. За короткий проміжок часу навчився вміло користуватися стрілецькою зброєю, впевнено метати гранати, їздити на бойових машинах. Але ніхто навіть не сподівався на те, що засада 22 грудня 2023 року забере його життя. Він стане журавлем, що полине в небо; ангелом-охоронцем для своїх рідних і водночас Героєм України. Йому було лише 19. Навіки 19... Але той подвиг, який він вчинив, ми будемо пам'ятати все життя. Юнацьке життя обірвалося, але залишилися врятованими життя сотні побратимів. Заради товаришів по зброї він зробив останній крок у безсмертя, до кінця виконавши свій військовий обов'язок. Пам'ять про нього назавжди залишиться в історії розвитку української держави, адже незабаром посмертно йому буде присвоєно звання Герой України.

Тож спочивай з Богом наш янголе-охоронце. Вічна тобі пам'ять. Ти назавжди в наших серцях.

Вічна слава Героям, Героям України!!!

*Аліна Михайленко, учениця 5-Б класу
Ольга Уминська, учитель української мови та літератури
Дніпровський ліцей №31 «Пріоритет» Дніпровської міської ради
м. Дніпро*

ДОВГОЖДАННИЙ МИР

Холодний лютий нас зустрів зненацька,
І час настав для кожного сумний.
І опустилась темрява відьмацька
На весь народ наш український гомінкий.

Ми в темряві навчались та зростали,
Навчилися правильно розподіляти час.
Ми всі єдиним цілим стали!
Вас, вороги, не подолати нас!

Настане час – і ненька витре сльози!
Калина знову зацвіте в гаю,
Верба розпустить свої довгі лози,
Та не забудемо страшну війну.

За тихі ночі та спокійні дні,
Що в синє небо без страху дивлюся,
За татові обійми наяву, а не вві сні
Тобі, герою український, уклонюся.

І залунає радісно усюди «Перемога!»
Замайорить наш прапор звідусіль!
Назавжди зникне та страшна тривога,

Покине душі гострий біль.

Усі ми, українці, - діти неньки.

І поклик волі – то наш гімн.

Не забуваймо, хто ми є, рідненькі!

І ціну, сплачену за довгожданий мир!

Олександра Мудрик, вчитель початкових класів,

Мілана Луцюк, учениця 4-А класу,

Валерія Чередник, учениця 4-А класу

Старокостянтинівського навчально-виховного комплексу

"Спеціалізована школа І ступеня, гімназія"

Старокостянтинівської міської ради Хмельницької області

імені Героя України Сергія Михайловича Бондарчука

м. Старокостянтинів, Хмельницька обл.

ПОЕТИЧНІ НОТКИ

Творчі роботи Мілани Луцюк

СОНЕЧКО

Сонечко раненько встало,

З річечки води набрало

І побігло у садок,

Назбирало там квіток.

З квіточок вінок сплело,

На голівку одягло.

У веселий танок

Запросило всіх діток!

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Сьогодні у Марійки свято -

День народження настав!

Однокласників і друзів багато

До неї на гостину завітало!

Торт святковий і свічки,

Кульки й подарунки.

Навкруги лунає сміх!

Щастя, радість для усіх!

У БАБУСІ

Сашко іграшок має багато.

Деякими грається тільки у свято.

Вони для нього справжні друзі,

Але найкраще, звісно, у бабусі!

Там і лісок, садок і парк,

Які чарують яскравістю барв.
Там пригоди, ігри, розваги!
У бабусі в селі – одні переваги!

НАША ШКОЛА

Наша школа – наче рідний дім.
Завжди радісно і затишно у ній.
Сміх лунає і гамір усюди!
Діти й дорослі тут раді бути.
Уроки, завдання, ігри, змагання –
Все це для нашого з вами навчання.
Свята веселі і пам'ятні дати...
У всьому ви можете тут участь брати!

ЖУЧОК

Жив малесенький жучок
Мав червоний піджачок.
А на тому піджачку
Багато крапочок. Чому?
Кожна крапка - то пригода.
Так влаштована природа.
Ніби крапанка мала -
Ось такий піджак в жука.

ВЕСНА ПРИЙШЛА

Прийшла красунечка весна,
Тепла багато принесла.
Квіти ніжно розпускаються,
Птахи додому повертаються.
У лісі чути спів пташок.
Зайчик змінив свій козушок.
Ведмідь виліз із барлогу.
Зазеленіє все! Ще трохи!

ГРИБОЧКИ

Біля лісу на пеньочках
Виросли малі грибочки.
А в окремого грибка
Червона шапка – он яка!
Цей грибочок не такий,
Він є трохи чарівний.
А тому його не рви
Та у руки не бери.
З мухомором ти не грай!
Як знайдеш його – минай!

ВЕСЕЛКА

В небі веселка є чарівна.
Сім кольорів, а восьмого нема.
Діти радіють, стрибають, співають,
Дощику з неба вже не чекають.
Сонечко враз посміхнулося нам.
Звучить веселий сміх і гам.
Струмки біжать і тут, і там.
Веселка принесла радість нам і вам!

Творчі роботи Валерії Чередник

ЗІРОЧКИ

Скільки в небі зірочок -
Стільки в школі діточок.
Кожна особливо сяє,
І знання тут здобуває.
Особливі зірочки -
Це кохані вчителі.
Поважають нас і люблять,
І повчають, приголублять.
Наче місяць в небі сяйте,
Шлях в життя нам відкривайте,
Освітляйте нашу путь,
Щоб зі стежки не звернуть.

ЇЖАЧОК

Жив у лісі їжачок,
Мав він безліч голочок
На своїй свитині.
Засмутився їжачок,
Що багато голочок
Має він на спині.
Не було б тих голочок -
Він возив би діточок.

ХОМ'ЯЧОК

В мене гарний хом'ячок,
А ім'я його Жучок.
Я даю йому капусту,
моркву, трави й кукурудзу.
Є простора в нього клітка,
І він бігає там швидко.
І мандрує, і пищить,
І сміється, і шипить.

ПРИЙШЛА ВЕСНА

Прийшла весна на Батьківщину,
На нашу рідну Україну.
І розбудила все від сну,
Як цю пору я люблю.
Промінці сонячні пригріють -
усі в країні знов радіють.
І квітне все - перемагає,
краса природи нас вражає.
Хай розквітає Україна -
кохана, рідна Батьківщина, -
І всі щасливі будем ми!

ЛІТО

Пахне літо полянами
В небі сонечко яскраве.
На ромашці спить комашка.
В траві коники стриб, стриб!
Літня спека, грози, грім...
Літо – ти прекрасне всім.

Георгій Радченко, учень 9-А класу

*Світлана Аравіна, вчитель української мови та літератури вищої категорії
Запорізька гімназія №97 Запорізької міської ради
м. Запоріжжя*

ЧОМУ БУТИ УКРАЇНЦЕМ – ЦЕ МОЯ СУПЕРСИЛА

Доброго дня! Мене звати Георгій. Я народився в незалежній державі, у славетному місті Запоріжжя. Чим славиться моє незламне місто? Запитаєте Ви. Я з гордістю відповім, що Запоріжжя – це козацька столиця України, на території якої розташовувалася головна військова база козаків – Запорозька Січ. Запоріжжя – це унікальне місто з багаторічною історією, один з культурних та індустріальних центрів країни. Інакше й бути не може, адже моє рідне місто – частина величної незалежної європейської держави – України. Країни героїчного минулого й патріотичного теперішнього, багатой культури та віковичних традицій, волелюбного народу та однієї з наймилозвучніших мов у світі, наукових досягнень та трудових звершень.

Я – українець і цим пишаюся! Пишаюся, що належу до великого українського народу, до спільноти надзвичайно талановитих людей, які визначили перебіг історії країни. Великі реформатори й державні діячі: князь Володимир Великий, князь Ярослав Мудрий, гетьмани Б.Хмельницький та І.Мазепа; творець першої конституції України – гетьман П.Орлик; першодрукар – І.Федоров; батько української філософії – Г.Сковорода; зачинатель нової української літературної мови – І.Котляревський; національний геній – Т.Шевченко; видатні науковці та експериментатори:

М.Пирогов, І.Пулюй, І.Мечников, В.Вернадський, Є.Патон, І.Сікорський, О.Антонов, М.Амосов; творці мистецтва: К.Малевич, С.Крушельницька, О.Архипенко, О.Довженко, М.Лисенко; видатні спортсмени – І.Піддубний, І.Фірцак, Л.Руденко, З.Турчина, брати Клички, С.Бубка, О.Усик, О.Харлан; герої Революції Гідності – Небесна Сотня та найвеличніші герої - захисники, які зараз стоять на варті наших життів та незалежності держави. Та ще багато й багато постатей, які творили й творять історію України та, які завжди будуть прикладом для нащадків.

Українці – це нація вільних та сильних духом людей, незламність та міць яких сьогодні бачить весь світ. Українці – супер- герої нашого сьогодення, які закривають своїми грудьми цивілізований світ від амбіцій російського загарбника. В чому ж непохитність та сила українців? Фундаментальними каменями нездоланності українського козацького духу є духовність, віра, свобода, єдність та гостре відчуття потреби боротьби за справедливість. Наша сила в нашій героїчній історії, яку пишуть звичайні люди – віддані своїй справі та вищим ідеям, в жилах яких тече кров вільних козаків, які тримають оборону та стоять на варті свободи та незалежності держави, які, дивлячись в очі ворогу, гордо промовляють: «Слава Україні!». А ми всі разом проскандуємо їм: «Героям слава!» та спільними силами будемо протистояти викликам і йти до своєї мети, адже ніхто не може знищити народ, який від малого до великого, об'єднується заради одного – Перемоги!

Я – українець! І сьогодні, більше ніж завжди, відчуваю свою причетність до подій, які кояться в державі, бо мені не байдуже, яким буде майбутнє моєї Батьківщини. Вважаю, що зроблена в міру своїх можливостей бодай одна справа стане частиною великого спільного діла. Я намагаюся підтримувати наших мужніх захисників, тих, хто ціною власного життя боронить наше мирне майбутнє. Завжди долучаюся до різноманітних благодійних акцій. Також гімназія, в якій я навчаюся часто проводить благодійні збори для допомоги нашим бійцям та передає військовим потрібні речі, медикаменти, засоби гігієни, смаколики. Наші герої отримують листи від нас, учнів, зі словами підтримки й вдячності за мужність та відвагу, з побажаннями якнайшвидше повернутися з перемогою до своїх рідних живими та здоровими. Моя родина також долучається до зборів коштів, які проводять благодійні організації для закупівлі технічних пристроїв, захисних обладунків для наших воїнів для захисту України.

На завершення хочу сказати, що особисто для мене бути українцем – це не просто національна приналежність, це моя суперсила, яка визначає мою унікальність та формує мою ідентичність, надає мені почуття гордості та віри у свої можливості. І я переконаний, що спільними зусиллями ми подолаємо всі виклики і випробування. Ми переможемо! Тому що українська нація – це сила нескореності та єдності, яку віками ніхто не зміг зламати. Живе і буде жити Україна, ніхто не спинить крил наших політ!

*Єлизавета Унжакова, учениця 9-А класу
Лідія Маркітан, учитель української мови та літератури
КУ «Пологівський ліцей «Основа» ПМР
м. Пологи, Запорізька обл.*

ПОДИХ ВІЙНИ

*Смійся, лютий враже!
Та не дуже, бо все гине, -
Слава не поляже
Т. Шевченко*

Це слова справжнього сина України, який ніжно і віддано любив свій народ і поклав своє життя заради свободи неньки України. Вчитуючись у його слова, усвідомлюю, що вони актуальні і на сьогоднішній день, адже питання єдності зараз є ключовим. Кожен українець знає, скільки болю, горя, страждань пережила наша держава. Незважаючи на утиски ворогів, ріки крові, країна не зламалась, вистояла і все ж отримала омріяну незалежність. Але хто б міг подумати, що через декілька десятиліть українці знову будуть гинути від вражих куль?

Сьогодні наша країна переживає не найкращі часи, період болю, розпачу, сліз та зневіри. Майже два роки тому повномасштабна війна постукала до всіх домівок українців одночасно. Ніхто не вірив, що в ХХІ столітті, 80 років після закінчення Другої світової війни, знову буде литися кров нескорених українців, які попри всілякі прогнози, гідно стали на бій із «сусідом». Життя наше змінилося кардинально: багато хто говорить «до» і «після», мирне і воєнне буття, щасливе і страшне. Тепер усі знають, що таке КАБ, Кинджал, розрізняємо типи обстрілів за звучанням, правило «двох стін», звук «шахедів», звикли спати у підвалах та бомбосховищах, прокидатися від лунавання сирен. І це стало нашою новою реальністю. Війна в Україну принесла кровопролиття та перекреслила мрії багатьох українців. І все частіше зараз думками линиш у той мирний час, коли було так все виважено, розмірено, були зустрічі, мрії, подорожі, плани на майбутнє. Усе це обірвалося одного дня...

Лютий 2022 року для українців був досить тривожним. Усіх бентежили розмови про війну, якою погрожував північний сусід. Батьки заговорили про повномасштабне вторгнення. Не те, що б ми докладно проговорювали, як діяти, але це було постійно в голові. Останній тиждень перед війною у мене взагалі був неспокійний стан, але намагалася не зважати, будувала якісь плани. Ми сподівалися, що цього жаху не станеться, але...

24 лютого війна неочікувано увірвалася у наше життя. Кожного дня мешканці міста Пологи прислухалися до тривожних новин, розуміючи, що війна наближається і до них. Сподівання на те, що ординська навала омине рідне місто, навряд чи могли справдитись. І, подолавши розпач перших днів війни, пологівці втямили, що треба гуртуватися та допомагати місцевій теробороні. Патріотизм – невід’ємна частина людського єства, особливо українців, він прищеплюється змалечку як невід’ємна риса людського характеру. Почуття патріотизму, національної гордості не приходять самі по собі, рівень національної самосвідомості визначається не приналежністю до

певного класу чи соціальної групи. Патріотами не народжуються. Але в перші воєнні дні зрозуміла, що ПОЛОГІВЦІ – патріоти з народження, які готові в будь-який момент ризикувати своїм життям, добробутом, комфортом для захисту свого містечка. Вони справжні патріоти не на словах, а на власному прикладі.

Наприкінці лютого територія редакції газети “Пологівські вісті” стала центром, де збиралися небайдужі пологівчани, щоб підготуватися до зустрічі загарбницької орди. Люди прибували і прибували. Зробивши певну кількість коктейлів «Молотова» для “палкої” зустрічі ворога, вони стали пліч-о-пліч з місцевою теробороною. Ціллю було – не дати окупантам зайти в місто. Обговорювалися можливості зустріти ворожу техніку на трасі Запоріжжя-Маріуполь, щоб разом зупинити окупантів. На жаль, задумане не змогло справдитися. Захисники чекали ворога з півдня, навіть демонтували вказівні знаки населених пунктів, щоб збити ворога з вірного шляху до міста. Але все-таки знайшлися зрадники, які підказали ворогу інший маршрут, знаючи, що там опору не буде. Дізнавшись про це, тероборонівці швидко перегрупувалися та прийняли перший бій, захищаючи рідне місто. Перший бій, це як стрибок із парашутом. Ти не усвідомлюєш, що відбувається. Якщо відразу запанікував, не зміг себе налаштувати, то надалі буде складно. Цей бій тривав майже вісім годин. Було дуже складно, особливо в ті моменти, коли розумієш, що зв’язку немає ні з ким, і повинен сам приймати рішення. Наші бійці не мали потужної зброї, яка б допомогла зупинити навалу. Але вони безстрашно тримали оборону, показуючи свою мужність та відданість Батьківщині. Тероборонівці дали змогу та час сусіднім містам краще підготуватися до захисту своїх домівок. Ворога не зупинили, але показали, що ми є, і що Пологи – це українське місто.

Потягнулися страшні дні життя в окупації: порожніли вулиці, місто стало сірим і неживим. Не бажаючи коритися окупантові, частина містян почала виїждати на вільні території. Але це не означало, що вони, залишаючи місто, віддали його ворогу. Адже лише знаходячись на підконтрольній території України, можна було зробити свій внесок у нашу перемогу. Роз’їхавшись у різні міста України та в інші, дружні до нас країни, люди об’єдналися. Ніколи в житті жодна війна не закінчувалася без єдності, жоден конфлікт не вирішувався, доки люди у спільній боротьбі не об’єднувалися і не докладали зусиль. Ми не забули досвід минулих епох, використовуємо ці знання і будуємо новий світ, гуртуючись в одне ціле. Немає у світі нічого вищого і дорожчого, аніж Батьківщина. Вона дає нам крила для польоту. Українці постали єдиною стіною проти дикого загарбницького війська. Багато хто долучився до волонтерського руху. Розуміючи, що ЗСУ потрібна була поміч, мої земляки намагалися допомогти нашій армії усіма доступними способами. Робили все, що могли: плели маскувальні сітки, долучалися до збору необхідних речей, робили окопні свічки та разом із іншими громадянами України донатили на необхідне військове обладнання. Всі розуміли, що тільки разом ми зможемо подолати цю навалу. Справжній патріотизм виявляється у найскрутніші часи, коли постає загроза втрати державної єдності, національної самобутності. Саме в цей час майже кожен ставить інтереси держави, народу в цілому вище власних.

Не всі пологівців мали змогу покинути рідні домівки, та відомо, що деякі з них постійно тримали та тримають зв'язок із нашими військовими. Їхня робота по виявленню розташування ворожої техніки, складів боєприпасів, паливних матеріалів, розташування особового складу російських загарбників є неоцінимою. Саме ці відомості дають змогу спеціальним підрозділам Збройних сил України влучно знищувати загарбників. І по сьогоднішній день у Пологах, не дивлячись на жорсткі дії окупантів по відношенню до містян, продовжує діяти рух спротиву підступному ворогу.

Уже з першого дня війни біля військомату почали збиратися групи людей різного віку: вони хотіли стати на захист не тільки свого міста, а й рідної Батьківщини. Серед них були і колишні атовці, які мали певний бойовий досвід, і ті, хто за мирного життя був інженером, водієм, лікарем чи комбайнером, але прагнув долучитися до оборони своєї землі. Всіх їх об'єднувала свята любов до Вітчизни, бо її не можна вибрати. До неї можна лише прикипіти всім серцем, перейнятися найбільшою та світлою безмежною любов'ю на все життя. Попри лагідну вдачу українці – надзвичайно сильний і витривалий народ, здатен захищати себе і боронити свою країну.

Дуже хочеться згадати мого вчителя фізики Єфіменка Дмитра Васильовича. До війни це був справжній фахівець своєї професії, розумний, креативний, любив дітей, життя. Ненавидів брехню, нещирих людей розпізнавав із першого погляду. Був правдолюбом. Шкільна родина і сімейна – це були два слова синоніми для нього. Життєрадісний, завжди усміхнений, для нього не було безвихідних ситуацій. Але в 2014 році його життя круто змінилося. Він був одним із перших, хто змінив учительський одяг на військовий, довів свою мужність і вірність Україні, приймаючи участь в антитерористичній операції. І знову, не дивлячись на вчительську бронь, пішов туди, де найважче – на фронт. Мені здається, він не міг вчинити інакше, бо завжди був небайдужим до того, що відбувається в рідному місті, рідній країні. Він був із тих людей, які говорять: “Якщо не я, то хто ж?” На жаль, виконуючи важке бойове завдання, Дмитро Васильович загинув, поклавши свою душу і тіло на вівтар свободи України. Він був тим, хто любив свою батьківщину понад усе, хто міг щиро дружити, виховувати дітей, той, хто поважав думку інших, і разом із цим міг довести свою, мав почуття відповідальності за долю інших, непримиренний до несправедливості, жорстокості, завжди добре виконував свою роботу, тому що совість не дозволяла зробити інакше, а головне – палко любив свою державу, рідну землю, віддав за неї своє життя. Впевнена, що пам'ять про нього назавжди залишиться в серцях не тільки учнів нашої школи, а й усіх пологівців.

Неможливо не згадати і Олексія Чубашева, колишнього учня нашої школи, який, отримавши фах “військова журналістика” ще в 2015 році, потрапив до зони військ антитерористичної операції та розпочав службу як військовий журналіст. Він так говорив про себе: “Спробував зрозуміти хто я, і єдине, до чого прийшов, – УКРАЇНЕЦЬ. Людина, що всім серцем бажає жити спокійним, мирним життям поруч із дружиною та дітьми. Але якщо треба, то як і інші – готовий робити військову роботу”. Згадуючи про нього, одногрупники наголошують, що це була людина невимовної Честі та Гідності, справжній

лідер, називаючи його гордістю військового ліцею імені Івана Богуна та ВІКНУ.

Перша Олексієва ротація в зону АТО відбулася в 2015 році, військовий журналіст брав участь у воєнних діях на сході України. Чубашев жив армією. З повномасштабним російським вторгненням повернувся у військо. Олексій Чубашев — єдиний військовий журналіст, якого спецпризначенці взяли у свій підрозділ. Він справді багато вмів: досконало володів різними видами озброєння. Брав участь у звільненні Київщини — Макарова, Мотижина, Копилова; згодом — передислокувався на схід України.

Один із бойових побратимів Олексія Чубашева згадував високі лідерські якості командира, наголошуючи на чудовому поєднанні “ суворості щодо своїх підлеглих і доброти”. Рівень його професіоналізму був прямопропорційний рівню самозакоханості, норавливий характер. За це його так любили. Мовчазний, щирий, завжди справжній. Завжди йшов першим, не боючись смерті. Крізь його гранітну стійкість проривалися частинки чогось ніжнього, людського: турбота, любов, ніжність і навіть похвала. Його слова мали неймовірну силу, йому вірили і довіряли. Педантичний, правильний, місцями навіть витончений та вишуканий. Ідеальний у всьому. Завжди кращий за всіх, завжди найкраща версія себе. Знав всі відповіді. Завжди мав план. На жаль, у серпні 2022 року біля Северодонецька сталася трагедія. Ворог був близько — якихось шістдесят метрів. Легіон під проводом Чубашева пішов на штурм будівлі, в якій знаходилися окупанти. Росіян було видно в приціл і чулися кроки ворожих чобіт. Олексій йшов попереду інших. Він підняв руку, щоб кинути гранату, але ворожа куля смертельно поранила його... Цей хлопець — герой нашої країни. Він був справжнім офіцером, про якого складають легенди й знімають фільми. Креативний, талановитий і мужній...

Берегти духовну пам'ять та традиції рідного народу, не знищувати минуле, а творити нову історію рідного краю, передавати її майбутнім поколінням — благородна справа і гідна справжніх патріотів. Ми не маємо зупинятися на «половині шляху», йти до кінця і не піддаватися на чергові пастки ворогуючої сторони, щоб людська кров проливалася не марно. Саме ми зможемо змінити «історію» України на краще! Лиш через терни шлях веде до зір. Ми бачимо, що вислів «Ми єдині» — не пустий звук. Кожен із нас докладає неабиякі зусилля для того, аби наша країна була незалежною. Ми — майбутнє України. Шануймо себе і свою гідність, і шановані будемо іншими.

Українці, то ж давайте разом здобувати мирне небо над головою для себе та наступних поколінь! Давайте візьмемо приклад у предків, згуртуємося та порвімо ворожі кайдани! Я за єдину Україну! За мир! Дуже пишаюся тим, що пологівчанка. Адже мої земляки боронили та продовжують захищати нашу рідну землю. Вони творять історію, націю та нову державу.

Сьогодні мені снилось море, як я купаюся у літеплі.

Та зранку знов дерева голі, в окопах ями з чорної води.

І гатять орки ненависні, я їх відстрілюю щодня.

А ворог лютий знову тисне, і день, і ніч — нова біда.

Я знаю: смерть за мною ходить. Її прошу: не поспішай!

Дай день один моєї долі, щоб рятувати рідний край!

Хай навіть це і кроків п'ять, п'ять кроків, що ведуть до смерті!

Не хочу їх крукам віддати, я згоден і за них померти!
П'ять кроків по землі батьків, де усміхаються лелеки,
Де тиша й синій небокрай, я згоден і за них померти!

(Авторська поезія)

Список літератури:

1. Пам'яті бійця та журналіста Олексія Чубашева (позивний «Рекрут») [Електронний ресурс] Укрінформ. Режим доступу URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-ato/3788487-pamati-bijca-ta-zurnalista-oleksia-cubaseva-z-pozivnim-rekrut.html>
2. Тоцька С. Російсько-українська війна на території м. Пологи (лютий 2022-лютий 2023рр.). Науковий журнал «Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Історичні науки» зареєстрований Міністерством юстиції України. Видавничий дім «Гельветика». 2023. С. 65.
3. Уривок з твору Тараса Шевченка «До Основ'яненка».

МАЛЕНЬКІ НАУКОВЦІ (РОБОТИ УЧНІВ 1–4 КЛАСУ)

Софія Василів, учениця 3-Б класу
Інна Козубняк, учитель молодших класів
Ліцей №16 ім. В. Козубняка
м. Хмельницький

СУЧАСНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЇ ФАРМАЦЕВТ

Я мрію стати фахівцем фармацевтом, бути корисною людям і країні. І вже зараз я готуюсь до того, щоб стати успішним фахівцем високого рівня, успішно навчаюсь у школі, багато читаю книг, які вчать про те, що таке ліки, чому вони потрібні, як вони працюють та допомагають людям. Книги допомагають мені краще зрозуміти своє здоров'я, роль ліків у ньому та особливості професії фармацевт.

Професія фармацевт має давню історію, ще з стародавніх часів фармацевти виступали як ключові фігури у громадському здоров'ї, надаючи доступ до ліків та знань про їх використання. Тоді більшість лікувальних методів були базовими та частково магічними.

Як відомо з історії, найдавніші цивілізації, давньоєгипетська, давньогрецька та давньоримська, вже практикували виготовлення та використання різноманітних лікарських засобів. Фармацевтичні знання передавались від покоління до покоління і, разом з розвитком науки та медицини, почали розвиватися як окрема професія. А в Європі у середньовіччі фармація вже мала свою власну ідентичність, з аптечними закладами, де фармацевти виготовляли та продавали ліки.

Ця професія існує і розвивається до сьогодні, при цьому стаючи все більш науково орієнтованою та спеціалізованою.

На сьогоднішній день фармакологія продовжує розвиватися із вражаючою швидкістю і нові досягнення постійно з'являються в цій галузі. Вже доступні такі сучасні напрямки, як геномна медицина, біологічні ліки, нанотехнології в фармацевтиці, терапія генами. Ці досягнення в фармакології відображають постійний прогрес у медичній науці та виробництві лікарських засобів, що веде до покращення якості людського життя.

Загалом, фармацевтична галузь є невід'ємною складовою системи охорони здоров'я, що має величезне значення для забезпечення здоров'я та добробуту суспільства. Її розвиток сприяє покращенню якості медичної допомоги та збільшенню тривалості життя людей.

На даний час можна виділити такі основні функції фармацевтичної галузі:

- фармацевтична галузь забезпечує населення доступом до необхідних лікарських засобів. Це включає не лише ліки, а й вітаміни, мінерали, дієтичні добавки та інші медичні продукти, які допомагають людям підтримувати своє здоров'я та боротися з захворюваннями;
- також фармацевтична галузь відіграє надзвичайно важливу роль, виробляючи вакцини та ліки для профілактики та лікування різних хвороб.

Також вона бере участь у програмах вакцинації, контролі за інфекціями та управлінні хронічними захворюваннями;

- фармацевтична галузь вкладає значні зусилля в дослідження та розробку нових лікарських засобів. Це включає пошук нових ліків для лікування різних захворювань, вдосконалення існуючих методів лікування та розробку нових технологій виробництва;

- фармацевтична галузь є важливим сегментом економіки багатьох країн. Вона створює робочі місця, генерує доходи для компаній та допомагає забезпечити стабільність у медичній індустрії.

Виходячи з завдань, які на сьогоднішній день ставить перед собою сучасна фармацевтична галузь, професія фармацевта буде вимагати від кваліфікованого фахівця широкого спектру знань та навичок, які насамперед включають такі напрямки:

- клінічна практика: багато фармацевтів уже зараз працюють безпосередньо з пацієнтами у клініках, аптеках та лікарнях. Вони консультують пацієнтів щодо правильного застосування лікарських засобів, відповідають на питання про побічні ефекти та взаємодію з іншими препаратами, а також допомагають у виборі оптимального лікування;

- медична інформатика: сучасні фармацевти повинні вміти використовувати комп'ютерні системи та програмне забезпечення для обліку лікарських засобів, взаємодії з клієнтами та здійснення інших аспектів аптечної діяльності. Це включає використання електронних медичних записів, систем автоматизованої видачі рецептів та інші технології;

- фармацевтична технологія: сучасні фармацевти повинні володіти знаннями та навичками у сфері виробництва лікарських засобів та використовувати сучасні технології та методи для приготування, упаковки та зберігання ліків у відповідності з високими стандартами якості та безпеки;

- дослідження та розробки: деякі фармацевти займаються науковою роботою в лабораторіях та дослідницьких центрах. Вони розробляють нові лікарські препарати, вивчають їхню ефективність та безпечність, а також працюють над вдосконаленням існуючих методів лікування;

- менеджмент та адміністрування: деякі фармацевти виконують адміністративні функції у фармацевтичних компаніях, аптечних мережах або установах охорони здоров'я. Вони відповідають за управління персоналом, фінансами, закупівлями та іншими аспектами бізнесу;

Отже, сучасний фахівець фармацевта повинен володіти різноманітними аспектами та напрямками професії, які відображають сучасну складність та різноманітність професії та вимагають від фахівців постійного професійного розвитку та адаптації до нових вимог та технологій у медичній сфері.

Список літератури:

1. Фармацевтична енциклопедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL: <https://www.pharmencyclopedia.com.ua/>

2. Черних В. Фармацевтична галузь / В.П. Черних [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL: <https://www.pharmencyclopedia.com.ua/article/307/farmaceutichna-galuz>

3. Прево П. Стань лікарем на 24 години. Л.: Старий Лев, 2022. 48 с.

МОЄ МАЙБУТНЄ ЗВ'ЯЗАНЕ З МИСТЕЦТВОМ

Я дуже творча особистість. Тому серед розмаїття професій в мене дуже великий вибір, аби правильно обрати свою. Я люблю образотворче мистецтво, як живопис, так і скульптуру (ліплення). В мене доволі багато простих та кольорових олівців, металізовані, акрилові та акварельні фломастери, акрилові, акварельні фарби та гуаш. Більш за все я люблю малювати фломастерами.

В професії художника є багато плюсів, тому що напрямків, де використовується живопис, широкий діапазон. Художник – не тільки той, що малює картини та продає їх. Твої малюнки можуть використовувати в ілюстраціях та обкладинках книжок, етикетки солодошів, оформлення інтернет сайтів, комп'ютерних іграх, телевізійних програмах та у багато чого іншого.

До прикладу, сучасна українська художниця Гапчинська Євгенія після здобуття світової популярності, співпрацює з українським видавництвом «А-ба-ба-га-ла-ма-га» та українською кондитерською фабрикою «Millennium». Ви могли бачити цукерки «Любімов» з її милими та неповторними малюнками (рис. 1).

Також, велику світову популярність здобула українська народна художниця в жанрі «наївного мистецтва» Марія Примаченко. Мене захоплюють її роботи, бо вони такі незвичні, що так і валять до себе. А нещодавно я дізналась, що діти 90-х років засинали під вечірню передачу «На добраніч, діти!», де під колискову оживали фантастичні звірі (рис. 2) з творів Марії Примаченко.



Рисунок 1 – Картина з серії «Янголи».

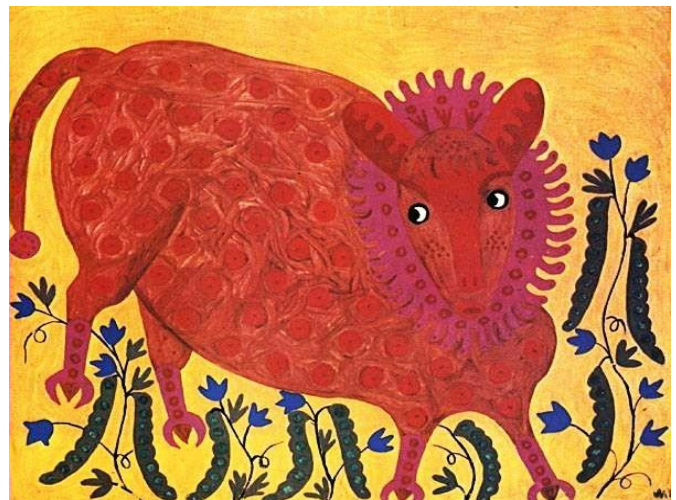


Рисунок 2 – «Гороховий звір» 1971р.

Загалом, для того щоб стати популярним художником, треба бути креативним, неповторним, особливим. Ти маєш відрізнитися від інших. Одним з таких був український художник-авангардист польського походження Казимір Малевич. Найвідомішою його роботою є картина «Чорний квадрат» (рис 3), що являє собою просто чорний квадрат. Це зухвальство настільки здивувало критиків, що вони в один голос писали негативні відгуки. Але це жодним чином не завадило його світовій популярності. Також в його роботах є «Білий квадрат» та «Червоний квадрат».

В живописі існує багато жанрів, можна обрати будь який: анімалістичний жанр, іконопис, марина (морська тематика), натюрморт, пейзаж, портрет та інші. Найвідоміший український художник-мариніст - Іван Айвазовський. Його картини коштують мільйони доларів, найдорожча картина була продана з аукціону за 2 мільйони 710 тисяч фунтів. Одна з найпопулярніших його картин «Дев'ятий вал» зображена на рис. 4.



Рисунок 3 – «Чорний квадрат» 1915р.



Рисунок 4 – «Дев'ятий вал» 1850 р.

Але, зазвичай, художники стають відомими вже після смерті. Вони на жаль, не можуть насолодитись популярністю та отримати і витратити зароблені кошти. Тому існують доволі реальні творчі професії, які дозволять заробляти «тут і зараз», отримувати кошти одразу після виконання роботи.

Однією такою професією є дизайнер. Напрямків дизайну також є дуже багато. Можна стати архітектурним та анімаційним дизайнером, дизайнером освітлення, графічним та вебдизайнером, дизайнером інтер'єру, ландшафтним та транспортним дизайнером, дизайнером одягу тощо.

Ти можеш створювати одяг, будинки, машини, мотоцикли, ювелірні прикраси, меблі та багато іншого. Все, що ти бачиш навколо, чим користуєшся кожен день, колись було створено дизайнером.

Дизайн — це творчий процес художньо-технічного проектування виробів, що орієнтується на функціональні та естетичні потреби людини. Тобто дизайнер має створити продукт не тільки гарний, а ще й корисний, практичний та зручний. Також вони обов'язково мають слідувати за сучасними тенденціями моди та новітніми технологіями для того, щоб не тільки створювати нове, але й покращувати старе.

Щоб створити щось, процес дизайну складається з кількох етапів. Для початку необхідно визначити цілі – що створюємо. Потім їх проаналізувати та вивчити схожі рішення. Далі скласти опис необхідних затрат задля реалізації цього рішення – скільки це буде коштувати. Потім розробляється концепція та технічний опис дизайн-рішення. Тобто з яких матеріалів, якого кольору та яку саме функцію буде виконувати новий продукт. Після цього – презентація дизайну. А вже потім починається виробництво та тестування продукту.

Саме слово «дизайн» - з'явилося ще в 16-му столітті. Оксфордський словник 1588 року подає таку інтерпретацію цього слова: *«задуманий людиною план або схема чогось, що буде реалізовано, перший начерк майбутнього твору мистецтва»*. В 20-му столітті, з розвитком машинобудування, видобутку та переробці корисних копалин, почали вживати термін «індустріальний дизайн», надаючи дизайну нерозривний зв'язок з виробничими процесами. А вже у сучасному світі дизайну надають більше творчого сенсу та прирівнюють до мистецтва.

На мою думку, чудовим прикладом першого дизайнера є Леона́рдо да Вінчі, італійський математик, художник (живописець, скульптор, архітектор), науковець, винахідник, письменник, музикант, яскравий приклад «універсальної людини». Він відомий на весь світ завдяки фрескам «Мадонна у гроті» та «Таємна вечеря», картині «Мона Ліза» (рис.5), глиняній моделі коня для монумента Сфорца. Але він також створив літальну машину – орнітоптер, яка відтворювала пташиний політ.

Уславлений малюнок – «Вітрувіанська людина» (рис. 6). Його іноді називають канонічними пропорціями, та вважають одним з найвеличніших відкриттів людства. В його записниках знайдена величезна кількість схем та креслень винаходів, які, на жаль, так і не побачив світ, тому що Леонардо був відомий своїм повільним характером, звідси надзвичайно довгі терміни роботи.



Рисунок 5 – «Мона Ліза» 1503 р.

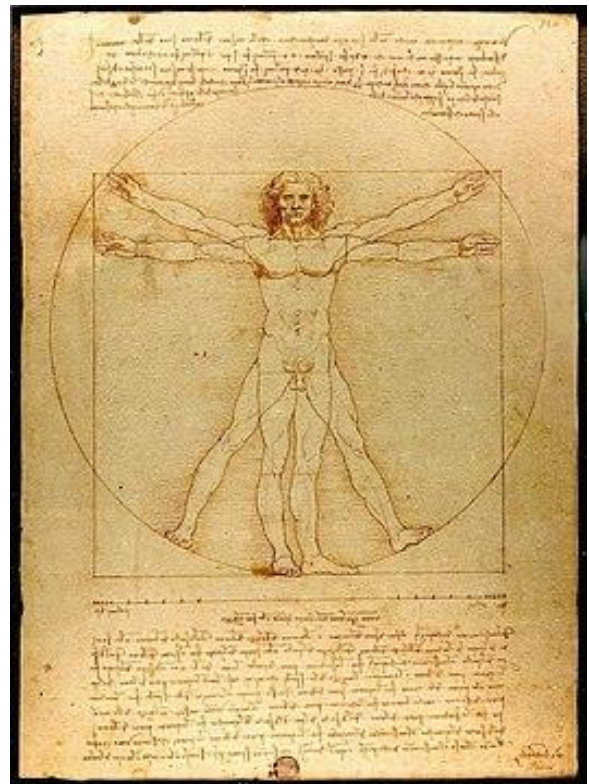


Рисунок 6 – «Вітрувіанська людина» 1490 р.

Як ви вже зрозуміли, світ мистецтва та дизайну нескінченний. Я ще не знаю яким точно дизайнером стану, але я мрію створювати щось гарне та корисне для людства. Адже через творчість ми можемо жити вічно!

Павло Григорець, учень 3-Б класу
Інна Козубняк, учитель початкових класів
Лицей №16
м. Хмельницький

МОЯ МАЙБУТНЯ ПРОФЕСІЯ

Чому я хочу стати вчителем?

Я хочу мати багато друзів, і робота вчителя, на мою думку, дасть мені таку можливість. Адже коли люди виростають у них, чомусь, зникає багато друзів і з'являються колеги. Тільки у вчителя все життя буде багато багато друзів різного віку, з різними вподобаннями, з різними життєвими історіями. І вони завжди залишаються друзями. У нашій школі є багато вчителів, з якими я маю гарні стосунки. Я теж хочу бути такою людиною – щирою, приємною, з яким усі будуть приятелювати. Коли я приїджаю у село до бабусі та дідуся, які теж мої чудові друзі, ми з мамою ходимо у гості до її вчительки. Вона пам'ятає мою маму ще маленькою. Мені дивно, що їхня дружба почалась ще до мого народження, і у них є завжди про що поговорити та згадати.

Ми розмовляли з бабусею про роботу вчителя. Вона мені багато розповідала, що це важка робота, де потрібно багато знань, терпіння, наполегливості, чуйності, розуміння та ще багато всяких якостей.

Я ще не знаю, вчителем якого предмета хочу бути. Адже у нас з'являється багато нових предметів, які ми починаємо вивчати. Я читаю нові книги у школі та вдома з мамою, і це мені дуже подобається. Особливо люблю поділитись враженнями від прочитаного з іншими однокласниками чи розповісти мамі про що нам сьогодні розповідала вчителька.

З братом я теж люблю ділитись усім, що взнав у школі. Але він вважає себе дуже дорослим, йому уже 14 років. Йому здається, що він все знає. Хоча коли я його запитую, чому люди не падають, їдучи на самокаті, він каже: «Треба тримати рівновагу.» А я хоч не падаю з самоката, та не знаю як утримати рівновагу, коли руки зайняті. А якби мій брат був учителем, він би пояснив мені, що таке рівновага.

Також я люблю писати різні оповідання про друзів та їхні пригоди у школі та вдома. І колись, коли я стану вчителем, я хочу прийти до свого класу і разом зі своїми друзями-учнями прочитати свою книгу, яка буде про добро, про чудові веселі дні. Адже я у захваті від письменника-педагога В.О. Сухомлинського. Я зможу дати відповідь на будь-які питання про усе на світі. Вчитель - це така людина яка повинна знати про усе на світі, завжди вчитись і дати відповідь на різні питання дітлахів.

А щоб гарно вчитись, потрібно багато читати. Зараз я читаю книжку про богатирів. Це казкова історія і тепер мені відомо, хто ці богатирі. Кожного дня ми з мамою їх бачимо, коли йдемо додому. Вони у зеленій формі. І хоча

виглядають по-різному, є серед них і великі і малі, і жінки і чоловіки. Вони усі відважні, сміливі – бо захищають нашу країну від ворогів. Я обов’язково буду розповідати про них своїм учням через багато років. Тоді не буде війни, і ми забудемо, що таке сирена, яка змушує нас втікати до укриття. Але мені не страшно, я знаю, нас оберігають богатирі, які нічого не бояться і захищають всіх нас. Тому я повинен добре знати історію, щоб розповісти своїм учням про ці важкі для всіх українців часи, щоб вони завжди пам’ятали про подвиг захисників України.

Щоб стати вчителем, я маю вивчити багато різних знань, отримувати гарні оцінки. А ще, як каже моя мама, всебічно розвиватись та жити у гармонії з собою та світом, бути завжди усміхненим та терплячим, вміти слухати та розповідати, і не бути сором’язливим.

Я одного разу дивився пізнавальну програму про людей, які змінили світ. Там була розповідь про різних людей з різних країн, які жили у різні часи, про винаходи, які вони створили, ліки від хвороб, автомобіль, літак, Інтернет та багато іншого. Але чомусь там не сказали про те, що у цих винахідників були учителі. Саме вони навчили їх різним наукам, змогли зацікавити математикою, читанням, пояснювали про рівновагу та як працює Інтернет, розповідали про усі явища та події, які відбуваються навколо нас. І коли ми це обговорювали з батьками, я зрозумів, що без вчителів не було б жодного винаходу, і ми б досі жили у печерах. Хоча мій брат каже: «Все можна прочитати в Інтернеті». Він, напевно, і не здогадується, що Інтернет створили ті люди, у яких були гарні вчителі, які були дуже терплячі та наполегливі.

Багато моїх друзів хочуть стати програмістами, створювати комп’ютерні ігри чи писати програми. Це теж гарна робота, яка мені подобається. Але я завжди своїх товаришів запитую: «Як ти будеш створювати комп’ютерну гру, якщо тебе цьому ніхто не навчить?» Адже, я вважаю, сам вчитель вчить учнів записувати будь-яку програму.

Ще нещодавно я хотів бути поліцейським, але згодом захотів стати вчителем. Напевно це набагато краща робота і трішки схожа на роботу поліцейського. Адже поліцейські охороняють нас від злочинців, які мабуть дуже часто погано вчилися у школі і не слухали своїх вчителів. А я буду дуже добрим вчителем і буду вчити своїх друзів – учнів, як стати гарною людиною, аби не робити поганих речей. Тому поліцейські стануть не потрібними, коли у світі буде багато гарних вчителів.

Отже, бути вчителем - це найкраща робота у світі! Хоча це буде через багато років, коли я стану дорослим. Але потрібні бажання та терпіння і ще знати багато всяких наук.

Моя мама каже, що я впертий та наполегливий, тому я не боюсь різних труднощів, які будуть попереду, і здобуду найкращу роботу у світі.

*Анна Гуртова, учениця 2-Б класу
Олена Дабдіна, заступник директора з НВР
КЗ «Харківський ліцей №14 Харківської міської ради»
м. Харків*

ТУРБОАТОМ – ГОРДІСТЬ УКРАЇНИ

«За постановою президії ВРНГ від 1 квітня 1929 року на території Харківського електромеханічного заводу почато, а 1 травня 1932 року в основному закінчено будувати Турбогенераторний завод-первенець-велетен радянської електропромисловості. Харківський турбогенераторний завод в дільниці виробництва надпотужних турбогенераторів посідатиме перше місце в ряді інших заводів Союзу другої п'ятирічки. Якщо досі виробництво турбін, як парової частини, і турбогенераторів, як електричної, в Союзі були відокремлені, то Харківський турбогенераторний завод (ХТГЗ) поєднає ці дві невід'ємні частини.» – саме так інженер П. Ф. Шепельський описує початок життя відомого на весь світ заводу «Турбоатом», якому в цьому році виповнилося 90 років. Будівництво заводу відбувалося на території харківського електромеханічного заводу.

Чим була викликана необхідність побудувати такий гігант? Пригадаємо кілька історичних фактів. У тридцяті роки ХХ століття активно розвиваються різні галузі народного господарства, зростають соціально-культурні потреби людей, виникає необхідність у збільшенні техніки, електрифікації транспорту та сільського господарства тощо. Тож потрібна потужна енергетична база.

Завод побудували швидко, лише за 5 років. спочатку було 4 цехи: лопатковий, інструментальний, цех різних деталей та цех дисків і діафрагм. Сам корпус заводу за конструкцією та розмірами був на той час єдиним в Європі серед будівель промислово-виробничого характеру.

У 1965 році харків'яни першими у світі представили парову турбіну висотою 7 м, що дорівнює висоті двоповерхового будинку, потужністю 500 мега ватт. Її вага 120 тон, що дорівнює вазі 3 кашалотів.

На заводі є унікальний станок, який займає площу трохи меншу, ніж волейбольне поле. Також є крани, які настільки потужні, що за один раз один кран може підняти вагу двадцяти п'яти слонів.

За майже сто років завод пройшов великий шлях. Багато змінилося як в Україні, так і в світі, але незмінною є потреба в потужних турбінах. Вони необхідні для атомних, теплових та гідроелектростанцій.

Продукція Турбоатома знаходиться у країнах не тільки Європи, а й Азії. Кожна восьма атомна електростанція світу укомплектована харківськими турбінами.

Таких заводів, як наш харківський Турбоатом, лише 4 на планеті.

Я пишаюсь тим, що мій тато працює на Турбоатомі.

Список літератури:

1. Шепельський П.Ф. Турбогігант: техніко-економічна характеристика Харківського турбогенераторного заводу / Пер. з рос. П. Овдієнко; Літ. ред. І. Лагодинський. Харків; Київ: ОНТВУ «Енерговидав», 1932. 55 с.: іл.

Аліна Демидова, 2 клас
Олена Дабдіна, заступник директора, вища кат., вчитель-методист
НВР КЗ «Харківський ліцей № 14 Харківської міської ради»,
м. Харків

ХАТА МОЄЇ БАБУСИ

З давніх-давен хата була не просто житлом для людини. Словник Бориса Грінченка тлумачить поняття хата так: це і дім, і окрема кімната.

Поет Василь Симоненко так сказав про хату:

Ти була мені наче мати,
Ти служила мені, як могла –
Кожна кроквочка, кожна лата
Не жаліла для нас тепла.

Хати в Україні біленькі, сповнені теплом і чистотою, чепурні і веселі. Неодмінно обсажені квітами – чорнобривцями, айстрами, мальвами. А як тільки хату не називають: і батьківська, і бабусина, і рідна, і писана, і біла, і тепла, і світла, і чепурна, і весела... Ось як писав про неї Тарас Шевченко:

Хатки біленькі виглядають,
Мов діти в білих сорочках

Українська хата формувалася не одне століття, і прийшла вона до нас із сивої давнини. Для українця хата була і є святиною. Це і храм, і рідний край, і батьківщина, і матір. В хаті проходило життя не одного покоління родини. Тому її будували на віки.

Мені стало цікаво більше з'ясувати про хату моєї бабусі Валентини Степанівни. Її хата знаходиться в Лимані. Бабуся каже, що ця хата досить стара, її перебудовували та ремонтували багато разів.

Ось так виглядає хата зараз (рис. 1). Ми бачимо, що стіни з цегли, дах із заліза, видно два димоходи: в хаті та літній кухні.



Рисунок 1 - Сучасний вигляд хати

Стіни з цегли зробили порівняно нещодавно. До цього хата була спочатку дерев'яною, обмазаною глиною та побіленою, тобто мазанка. Дах тоді був вкритий соломною, а опалення було пічне.

З часом хата почала перетворюватися і ставати краще. Спочатку замінили соломю на даху на шифер (рис 2).



Рисунок 2 - Хата багато років тому

Пізніше обклали будинок цеглою та замінили шифер на залізо, старі маленькі дерев'яні рами вікон замінили на нові металопластикові. А потім на вулиці з'явилися газові труби. І стара піч вже стала не в нагоді. Вона ще існує, але бабуса нею не користується (рис.3).



Рисунок 3 - Пічні труби та залізний дах сучасного будинку

Зараз, коли в Україні йде війна, можливе відключення газу. І бабуса каже, що тоді буде готувати на пічі.

Бабусина хата ще змінюється. І як тільки закінчиться війна, ми допоможемо їй зробити хату ще краще та затишніше. Бо це наша спадщина, яку

треба берегти та передавати з покоління в покоління. З такої маленької хати починається наша Україна.

Список літератури:

1. Сумцов, Микола Федорович. Оселя [Слобожанщина] // *Слобожане: Історично-етнографічна розвідка* / Харків, 1918. С. 114–130: іл.
2. Таранушенко, Стефан Андрійович. Старі хати Харкова. Харків: Друкарня Наркомосвіти, 1922 . 16 с. ; XXVII вкл. арк.: іл. (Матерьяли до історії українського мистецтва . Випуск. 1. Будівництво).

*Анастасія Длугашевська, учениця 3-Б класу
Інна Козубняк, учитель початкових класів
Ліцею №16 ім. В. Козубняка
м. Хмельницький*

МОЯ МАЙБУТНЯ ПРОФЕСІЯ

У сучасному світі існує величезна кількість різних професій. А з розвитком прогресу з'являються все нові і нові цікаві спеціальності.

Вибір майбутньої професії – справа дуже відповідальна, адже від того, з яким почуттям ми йдемо на роботу – натхненням або тугою – залежить наш настрій і емоційний стан. Тому майбутній рід занять повинен бути цікавий і приносити моральне задоволення.

Тільки у справі, яка близька, до якої лежить душа, можна проявити себе, стати справжнім майстром, досягти висот.

На жаль, далеко не всі люди йдуть на роботу із задоволенням, для багатьох одна думка про те, що завтра знову треба вирушати туди, викликає справжній стрес. Хтось шукає не роботу до душі, а хорошу зарплату, сам сплачуючи за це тим, що займається нелюбою справою.

Цікавий той факт, що психологами давно доведено: якщо чимось займатися з любов'ю, віддавати справі душу, то навіть безнадійна справа стане приносити плоди. А це означає, що праця обов'язково буде сплачена, якщо вона виконується з натхненням.

Крім того, в цьому випадку, людина досягне найголовнішого в житті – задоволеності собою, розуміння своєї місії на цій Землі, а не безцільного існування в гонитві за грошима.

Тому дуже важливо при виборі професії знайти свою нішу, зрозуміти, до чого лежить душа і що викликає найбільший інтерес у житті. Вибір професії має бути усвідомленим і серйозним, поспішати в цій справі не варто, щоб потім не довелося шкодувати про зроблений вибір.

Існує багато професій, але виховуючись у родині медичних працівників, ти розумієш, що професія медичного працівника найгуманніша, адже вона покликана стояти на сторожі людського життя. Саме медики дарують здоров'я людям, рятують від найрізноманітніших хвороб. Тому образ медика в уяві багатьох людей пов'язаний з надією і захистом. Кажуть, що лікар – це посередник між людиною і Богом. І мені здається, що справді, лікар –

найгуманніша професія на Землі. Він позбавляє людей від страждань, хоча, часом, для цього він має спочатку заподіяти їм біль. При цьому, лікар має бути дуже хорошою людиною, добре відчувати чужий біль. Тільки тоді він зможе не нашкодити хворому. Але йому потрібно буде навчитися бути стійким, сильним духом, бачачи чужі страждання. Інакше всі сили у нього підуть на переживання, і він не зможе допомагати людям по-справжньому.

Є ще таке поняття, як лікарська таємниця. Люди йдуть до лікаря, коли їм погано, важко, боляче, вони приходять до нього, як до пастиря, зі своїм горем і бідою. І він, як священик на сповіді, має вислухати, зрозуміти, допомогти і зберегти в собі чужу таємницю. Цього вимагає клятва лікаря, яку він дає на початку свого трудового шляху, і вірним якій він повинен залишатися все своє життя.

Лікар повинен бути готовий до самопожертви. За першим покликом він повинен прийти на допомогу людям вдень і вночі, в дощ і в пургу, під час терактів та стихійних лих. Справжні лікарі віддавали свою кров, останній ковток води, затуляли своїм тілом поранених від куль та осколків, самі заражалися смертельними хворобами, рятуючи людей під час епідемій та пандемій.

Ця професія вимагає мужності, необхідність прийняття єдиного правильного рішення, від якого залежить людське життя.

Якщо помилки продавця або кравця можна виправити, то неправильно поставлений діагноз, рука хірурга, що здригнулася, навіть проста байдужість до хворого може обірвати чиєсь життя. Але зате яке це щастя, яка велика місія – першим дізнатися про народження нового життя. Або сказати матері: “Операція пройшла успішно, ваш син буде жити”.

Хоча я ще навчаюсь у початковій школі, та вже від бабусі, матусі багато чого дізналась про медицину. Саме тому моя майбутня професія – лікар. Ще з дитинства мені хотілося допомогти всім, кому погано та боляче. Я вовтузилась з бездомними хворими кошенятами та цуценятами, лікувала голуба, в якого було зламане крило. Друзі дивувалися, як мені не нудно все це. А мені “працювати” з хворими звірятами дуже подобалося і ніколи не набридало. А тепер я точно знаю, чому хочу присвятити своє життя. Мабуть, заради цієї миті і варто багато вчитися та працювати, щоб присвятити себе кращій на Землі професії – бути лікарем, а саме хірургом. Адже хірург проводить цілеспрямоване клінічне обстеження хворого. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, оцінює їх результати. Проводить диференційну діагностику. Визначає тяжкість стану хворого. Надає невідкладну медичну допомогу хворим при термінальних станах, групових та масових ураженнях. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, тактику медикаментозного та оперативного лікування з урахуванням стану хворого, необхідності передопераційної підготовки. Застосовує сучасні методи лікування та диспансеризації хворих хірургічного профілю. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Хірургія є однією з найдавніших галузей медицини, але її широке застосування стало можливим з XIX століття, після запровадження антисептичної і асептичної техніки (Джозеф Лістер, 1867), наркозу (зубний лікар Уелс, 1844; зубний лікар Мортон, 16.10.1846), відкриття груп крові та їх сумісності при гемотрансфузії. Загалом першою віхою, яка надала поштовх до розвитку хірургії — це дозвіл медичним університетам здійснювати розтини померлих з метою вивчення анатомії людини, що дозволило у подальшому здійснювати хірургічні операції з мінімальною загрозою для життя пацієнта. Одним з найвідоміших хірургів є Гіпократ.

Сучасна хірургія щоразу більше стає реконструктивною хірургією (тобто спрямованою на те, щоб відновити або замінити ушкоджений орган: протез судини, штучний клапан серця тощо) і малоінвазивною (тобто спрямованою на те, щоб мінімізувати область втручання в організм — мінідоступи, лапароскопічна техніка, рентгеноендоваскулярна хірургія). Лікар, який займається хірургією називається хірургом. Розвиток хірургії, зумовив появу підрозділів, які вивчають та вдосконалюють хірургічне лікування лише одного органу чи системи: загальна (абдомінальна), торакальна, кардіохірургія, судинна, пластична, щелепно-лицева, нейрохірургія, ендокринна хірургія, травматологія, проктологія, урологія, оперативна гінекологія, комбустіологія, трансплантологія, тощо. Як наслідок, існує поняття спеціалізації хірурга у певній галузі хірургії.

Вміння та навички хірурга залежать від його спеціалізації. Але є дещо спільне, що має вміти кожний спеціаліст.

1. Хірург повинен мати ґрунтовну теоретичну базу про будову організму людини.

2. Знати методи та техніки лікування захворювань.

3. Вміти розшифровувати дані аналізів, УЗД та інших методів діагностики.

4. Проводити медичні маніпуляції.

5. Вміти користуватися хірургічною апаратурою і професійними комп'ютерними програмами.

Але професійні навички — це ще не все. Щоб стати хорошим хірургом, треба:

1. Мати витримку, добру фізичну підготовку, адже інколи операції можуть тривати багато годин поспіль.

2. Бути стресостійким, уважним, педантичним. Потрібно вміти оперативно діяти і приймати правильні рішення під час форс-мажорних обставин.

3. Бути комунікабельним, тому що хірургу доводиться спілкуватися і з пацієнтами, і з медпрацівниками.

4. Важливо бути готовим до ризиків на операційному столі і зберігати самовладання.

Багато професіоналів кидають улюблену професію, тому що не можуть впоратись з переживаннями через складні робочі ситуації з пацієнтами.

Отже, ти маєш бути упевнений, що це твоє покликання, тобто саме цим ти хочеш займатися. Ось я вже обрала професію свого життя, мене тягне до цієї сфери. Я буду віддана своїм діям і «жити» своєю роботою. Я — майбутній лікар, це моє покликання. Саме тому я схилиюся до того, щоб вибрати дану

професію після закінчення навчання в школі і пов'язати з нею все своє життя. Для цього я старанно готуватимуся до здачі всіх іспитів. І в майбутньому, я сподіваюся, що мої старання виправдають себе.

На закінчення хочу сказати, що не важливо, яка у тебе професія, головне щоб вона приносила користь людям і подобалася тобі самому. Адже всі професії гарні, по-своєму хороші, у кожної свої плюси і мінуси. Так що дій для досягнення мети і пам'ятай, що тільки ти можеш змінити своє життя. Мета вже близько. Вперед до перемоги!

*Яна Івасішена, учениця 3-Б класу
Інна Козубняк, учитель
лицею №16 імені Володимира Козубняка
м. Хмельницький*

МОЯ МАЙБУТНЯ ПРОФЕСІЯ – ГРАФІЧНИЙ ДИЗАЙНЕР

Є дуже багато цікавих професій, але яку з них вибрати? Моя майбутня професія повинна в першу чергу подобатися мені та повинна приносити мені радість. Людина, яка любить свою професію, хоче стати професіоналом у своїй справі, тому так важливо вибрати професію до душі.

Коли я виросту, хочу працювати дизайнером. Це цікава творча професія, в якій можна проявити фантазію. Щоб бути хорошим дизайнером, потрібно мати талант і розвинену уяву. Люди цієї професії завжди вигадують щось нове: костюми, сумки, взуття або предмети побуту, іграшки. Можна бути дизайнером одягу або приміщення, дизайнером меблів чи графічним дизайнером. У майбутньому я мрію стати саме графічним дизайнером.

Графічний дизайнер займається оформленням навколишнього середовища за допомогою графічних програм. Він оформлює вивіски, рекламні щити, плакати, покажчики, знаки та схеми, які ми бачимо навколо. Графічний дизайнер займається оформленням інтернет-сайтів, журналів, газет, листівок, обкладинок книг і дисків, меню в ресторанах, каталогів товарів, візиток, а також упаковок продуктів, та графічним оформленням вітрин. З цього переліку можна зрозуміти, що куди б ми не прийшли, скрізь обов'язково побачимо різноманітні витвори графічного дизайну.

Професія графічного дизайнера має декілька напрямків, і один дизайнер може працювати або в одному з них або поєднувати два чи три напрямки.

Графічний дизайн поширено використовується в навколишньому середовищі. Це знаки, за якими людина орієнтується у міському середовищі, торговельних центрах. Різні таблички на дверях, дорожні знаки, покажчики товарів у магазинах тощо. Схема метро, наприклад, також є роботою графічного дизайнера. Кожен виробник хоче привернути максимальну увагу до свого товару та продати його. Для цього створюється стильна упаковка, яка привертає увагу. Цим також займається графічний дизайнер.

Також графічний дизайнер займається розробкою шрифтів. Дизайнер створює легким для читання текстові шрифти.

Графічний дизайнер займається дизайном реклами, книг, журналів і газет, працює над обкладинками.

Графічні дизайнери займаються дизайном інтернету. Оформлюють інтернет-сайти, роблять їх зручними для користування.

Графічні дизайнери працюють у дизайн-студіях, рекламних агентствах, видавництвах книг, журналів та газет та у приватних фірмах, а також можуть працювати дистанційно.

Щоб стати дизайнером, потрібно бути сміливим і не боятися експериментувати. Ще потрібно вміти добре малювати. У дизайнера має бути розвинений художній смак та просторове мислення, креативність, винахідливість, відчуття стилю, посидючість, зорова пам'ять. Саме ці навички я здобуваю відвідуючи гурток «Художня майстерня».

Також потрібно багато читати, тому що книги розвивають уяву. Тоді в голові будуть народжуватися різні образи, які дизайнер намалює на папері. Мені подобається професія дизайнера, тому що ці люди можуть завжди придумувати щось нове. Я люблю фантазувати і придумувати цікаве, а для того, щоб працювати дизайнером треба мати багату уяву. Дизайнер завжди має при собі блокнот та олівець, адже натхнення може прийти в будь-який момент. Перед створенням проєкту виникає ідея, яку потрібно намалювати на папері. Далі дизайнер переносить свою ідею на комп'ютер. Для цього потрібно на високому рівні володіти графічними програмами. Я також у майбутньому хочу вивчити спеціальні комп'ютерні програми, у яких працюють графічні дизайнери та отримати професію дизайнера в університеті.

Ця професія – цікава і потрібна, адже завдяки дизайнерам у нас є гарний і модний одяг, речі, на які приємно дивитися, хороші іграшки та багато чого іншого. В сучасному світі роль дизайнера стає визначальною, тому, що саме він формує обличчя компаній та їх товарів. Люди цієї професії допомагають нам побачити красу в звичайних речах і роблять наше життя більш яскравим, комфортним та радісним. Професія дизайнера охоплює багато напрямків, включаючи графічний дизайн. Дизайнер створює приємний для ока замовника світ. Завдання дизайнера полягає не тільки в привабливості, а й у зручності.

Дизайнер – професія для тих, хто вміє та хоче творити красу. Мені подобається те, як дизайн може змінювати світ. Я хочу в майбутньому радувати людей, робити те, що мені цікаво, тому працювати дизайнером – це здорово і захоплююче!

*Ярослав Карнаухов, учень 4-Б класу
Дніпровського ліцею №31 «Пріоритет» ДМР
м. Дніпро*

СТАНЦІЯ «АКАДЕМІК ВЕРНАДСЬКИЙ»: УКРАЇНСЬКІ НАУКОВЦІ ДОСЛІДЖУЮТЬ АНТАРКТИДУ

Українська антарктична станція «Академік Вернадський» розташована на мисі Марина острова Галіндез за 7 км від західного узбережжя Антарктичного півострова. Вона розташована на відстані 15000км від Києва. Станція працює

постійно і є метеорологічною та геофізичною обсерваторією. Головне призначення станції – проведення наукових досліджень в Антарктиці.

Вона була заснована в 1947 році як британська станція Фарадей. У лютому 1996 року Велика Британія передала її Україні за символічний 1 фунт стерлінг. Станцію перейменували на честь видатного українського вченого, академіка Володимира Вернадського, першого президента Національної академії наук України.

В районі станції постійні опади, шторми і температура близько 0 °С. Україна вивчає живу і неживу природу на антарктичній станції, досліджують місцеву фауну, вплив магнітного поля на Землю, озонову діру, айсберги та метеорологічні явища. На станції перебувають постійно 14 українців.

Вчені знімають показники 8 разів на добу за всесвітнім скоординованим часом. Фіксують температуру та вологість повітря, атмосферний тиск, хмарність, силу вітру, опади тощо. Отримані результати закодовують та відправляють до Всесвітньої метеорологічної організації не пізніше, ніж за 20 хвилин після знімання показників. Кліматичні дані з “Вернадського” використовують Український гідрометцентр, Всесвітня метеорологічна організація, Міжнародна океанографічна комісія, Міжнародне агентство з атомної енергетики, а також низка вітчизняних наукових установ.

Головні дослідження українських науковців:

Наука	Дослід	Результат
Біологія	Нові зразки рослин і тварин	Експедиція систематично вивчала центральну та південну частини узбережжя півострова й відібрала біологічні зразки судинних рослин і безхребетних за полярним колом. Зібраний матеріал дозволить вивчити спорідненість між цими організмами з різних районів Антарктики.
	Фото картотека та генетичні дослідження китів	Досліджувати китів за допомогою дронів. Вчені вимірюють розміри китів. Дослідники зробили фотографії горбатих китів, косаток, морських леопардів, а також виконали акустичні записи морських ссавців. Українські вчені беруть участь у міжнародних дослідженнях стану популяції китів. Одне з головних завдань цієї програми – вивчення реакції китів на наближення човнів та їхнє перебування поблизу. Це міжнародний експеримент, за результатами якого буде скориговано правила щодо наукових та рекреаційних спостережень за китами в Антарктиці.
	Дослідження фітопланктону	Проводяться для того, щоб з'ясувати, як морська екосистема реагує на глобальні зміни довкілля. Фітопланктон працює як велетенський «насос», що викачує з атмосфери двоокис вуглецю, і цим стримує глобальне потепління. Але яка потужність цього «наосу» і до якої межі він здатний пом'якшувати наслідки людської діяльності – саме це визначатимуть вчені з Києва та Одеси, вивчаючи привезені зразки в лабораторіях.
	Карта «зеленої» Антарктиди та вплив пінгвінів на рослинність	За допомогою дронів полярники провели аерофотозйомку району Аргентинських островів, де розташована наша станція. На базі отриманої інформації науковці підготували документи з регулювання різних типів людської активності в районі Аргентинських островів та впливання на цей процес пінгвінів. Вчені почали вивчати вплив розширення колоній пінгвінів на рослинність, а також на мікробіом антарктичних ґрунтів.

Метеорологія	Нове найкраще обладнання на гідрометеостанції	На станції встановлено новий приладний комплекс, що включає: - автоматичну метеостанцію із лазерним датчиком видимості інтенсивності опадів. Запис даних відбувається щохвилини; - комплекс із сенсорами прямої, розсіяної, сумарної сонячної радіації, датчиком тривалості сонця; - автономний датчик з пристроєм для записування температури та солоності на гідрологічному посту, що записує дані кожні 15 хв, замість щоденних ручних вимірювань. Усі ці дані передаються онлайн у світову мережу і є внеском України в формування глобальних прогнозів погоди та зміни клімату.
Спелеологія	Величезна крижана печера	Полярники відшукали величезну печеру всередині льодовика. Загальна довжина ходів – близько 200 метрів, найбільша висота печери – 12 м . У печерній водоймі на глибині 8 м знайдені унікальні форми життя, зокрема коловертки-троглобіонти.
	Нове підльодовикове озеро	За допомогою георадару науковці зареєстрували на одному з островів – о. Уругвай – нове підльодовикове озеро. Встановлено, що глибина озера 9 метрів під льодовиковим щитом товщиною 11 метрів. Коли ж вдалось знайти місця, де можна відібрати проби води, гідробіологи виявили в крижаному озері кілька видів прісноводних ракоподібних і коловерток, які зараз на стадії визначення.
Петрографія	Рідкісні гірські породи	Вперше в Західній Антарктиді знайдені рідкісні гірські породи з ефектною орбікулярною (кульовою) будовою – наполеоніти. Це магматичні гірські породи. Ця знахідка дозволить краще зрозуміти геологічні процеси в регіоні, де досі відбуваються активні тектонічні рухи.
Фізика	Спостереження за надпотужними блискавками	Геофізична обсерваторія на станції «Академік Вернадський» є однією з кращих в Антарктиці. Вона постійно проводить моніторинг стану магнітного поля, іоносфери та озоносфери над Антарктичним півостровом і передає ці дані до світової бази Массачусетського технологічного інституту (США), з фахівцями якого співпрацюють наші вчені.
	Випробування нового приймального комплексу грозових сигналів української розробки	Він дозволяє суттєво підвищити точність і якість спостереження надпотужних блискавок південної півкулі.
Екологія	Список найбільш шкідливих хімічних забрудників	На станції вперше були відібрані проби накопичення в тілі тварин стійких органічних забрудників. Їх аналіз робитимуть у кращих лабораторіях ЄС за участі українських учених. Отримана інформація стане основою для встановлення списку найбільш шкідливих хімічних забрудників і шляхів їх переносу. Як підсумок передбачається заборона виробництва визначених речовин на рівні ЄС.

Список літератури:

1. ТОП-10 досліджень українських полярників на станції «Академік Вернадський» за останній рік <https://mon.gov.ua/ua/news/top-10-doslidzhen-ukrayinskih-polyarnikov-na-stanciyi-akademik-vernads-kij-za-ostannij-rik>
2. 10 фактів про дослідження на станції «Академік Вернадський», які ви могли не знати (Оригінал: 24 Інновації, 27 березня 2021) <http://uac.gov.ua/10-faktiv-pro-doslidzhennya-na-stanci%D1%97-akademik-vernads-kij-yaki-vi-mogli-ne-znati/>
3. «Академік Вернадський» Матеріал з Вікіпедії – вільної енциклопедії.
4. Відео «Наші в Антарктиді. В яких умовах живуть і працюють...» YouTube РБК-Україна 26 сент. 2023 г.
5. Відео «Цікаві факти про станцію Академік Вернадський» YouTube Сніданок з 1+1 6 февр. 2022 г.
6. «Українські вчені почали досліджувати китів за допомогою дронів» Author avatar Дмитро Михайлов 9 березня 2023, 16:34 <https://suspilne.media/409077-ukrainski-vceni-pocali-doslidzuvati-kitiv-za-dopomogou-droniv/>

Костянтин Куманьов, учень 2-Б класу

Сергій Куманьов, учитель інформатики, спеціаліст вищої категорії

КЗ «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради

м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.

ЛАБІРИНТ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО УЛЮБЛЕНЦЯ З ВТОРИННОЇ СИРОВИНИ

Якщо ви заводите вдома хом'ячка, то забезпечте йому можливість активно рухатися. Активність тварини запорука його здоров'я. Це може бути двоповерхова клітка, колесо або спеціальна площадка для вигулювання.

Саме площадку для вигулювання, у вигляді лабіринту, ми і вирішили зробити своїми руками. Але постало питання, з чого ж зробити лабіринт? Для його конструювання можна використати вторинну сировину – коробку, яка була у вживанні але вже не потрібна. Це дозволить виготовити потрібний виріб але істотно зекономити сировину. Тобто, задовольнити свої потреби як людина, яка живе за принципами сталого розвитку планети.

Тому метою моєї роботи є конструювання лабіринту для домашнього улюбленця з вторинної сировини.

Для цього нам необхідно:

1. Обрати необхідні матеріали та інструменти. Вторинним матеріалом слугуватиме картонна коробка, яка у минулому використовувалася як пакування для велосипеда. Бо треба берегти природу. Ще нам знадобиться лінійка, олівець, ніж, клейовий пістолет.

2. Розробити план лабіринту. Його можна придумати та намалювати самостійно, але слід не забувати про необхідність освоєння програм і сервісів. Для розробки лабіринтів існує безліч програм. Ми обрали програму

<https://www.mazegenerator.net/>. Зразок лабіринту отриманий за допомогою програми представлений на рис. 1.

3. Повторити одиниці вимірювання довжини, щоб зробити правильну розмітку (рис. 2).

4. Приступити до роботи керуючись зразком (рис. 3).

Результат нашої роботи був перевірений моїм хом'ячком. Їй сподобалося там бігати. Рух – це запорука здоров'я домашнього улюбленця.

Крім того, було виявлено, що за допомогою звуку і смаколиків можна підказувати тваринці куди треба йти. Вона завжди активно реагувала на відкривання коробки з кормом та голос.

Через декілька днів було помічено, що хом'ячок запам'ятав маршрут лабіринтом і долав його значно швидше.

Дана робота готується до захисту на шкільній конференції «Ліцейські читання».

Відеоматеріали представлені за посиланням: <https://www.youtube.com/watch?v=b81I3JKGI0k&t=129s>

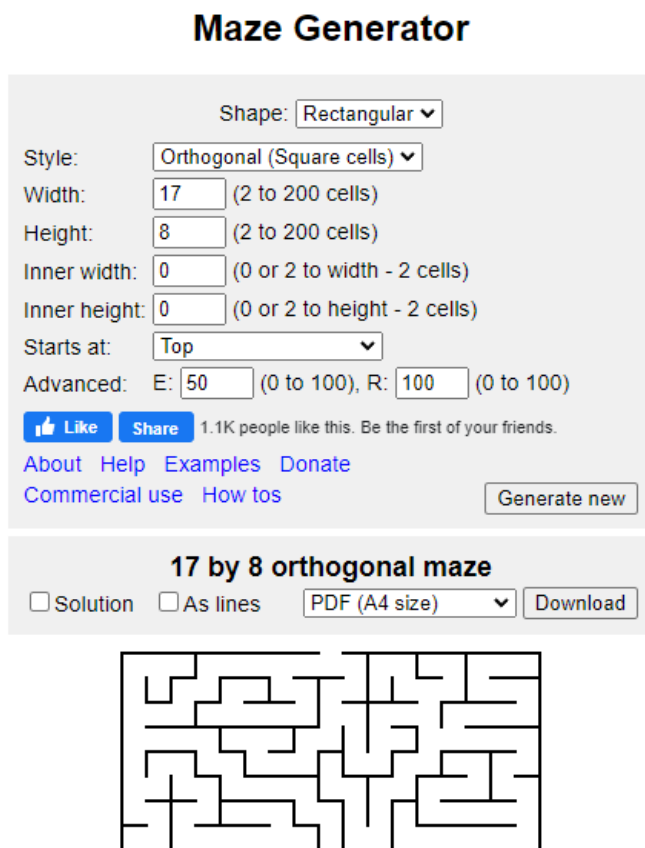


Рисунок 1 – Згенерований програмою лабіринт

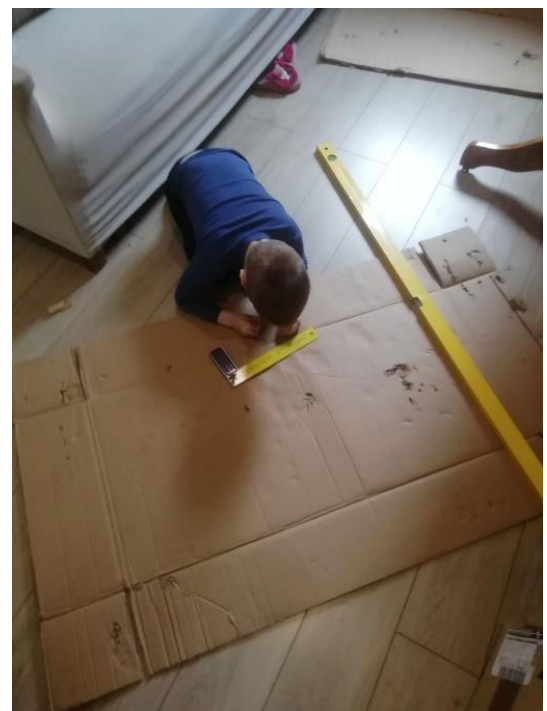


Рисунок 2 – Розмітка коробки

Отже, можна зробити висновок, що зробити площадку для рухової активності домашньої тваринки можна з підручних засобів, використавши для цього вторинну сировину. Також для реалізації мети на допомогу приходять програми, наприклад Генератор лабіринтів, який дозволить обрати найоптимальнішу конструкцію.



Рисунок 3 – Конструювання лабіринту

*Костянтин Куманьов, учень 2-Б класу
Інна Василенко, учитель природознавства,
спеціаліст вищої категорії. к.т.н., доц.
КЗ «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради
м. Кам'янське, Дніпропетровська обл.*

ШВИДКІСТЬ РОЗКЛАДАННЯ БІОРОЗКЛАДНОГО ПАКЕТУ

Більшість щоденного сміття – це пластик. Відходи можуть потрапляти на заводи з переробки, проте це призводить до викиду токсичних хімічних сполук, які є дуже шкідливими для людини та навколишнього середовища. Але є ще гірша ситуація, коли пластик не потрапляє на переробку та століттями гниє на звалищах.

На зміну звичайним пакетам для продуктів прийшли біорозкладні. Вони дозволяють зменшити кількість сміття і менше шкодять навколишньому середовищу. Це екологічна альтернатива звичайним пластиковим пакетам – біорозкладні пакети з кукурудзяного крохмалю.

Пакети з кукурудзяного крохмалю це:

1. Відмінні зовнішні та експлуатаційні якості. Будь який колір чи форма, текст чи логотип може прикрасити такий пакет.
2. Швидкість та простота утилізації.
3. Повністю органічна продукція. На дотик вони м'які і мають запах смаженого насіння.

Для виробництва таких пакетів використовується високотехнологічне обладнання та PLA-гранули тілесного відтінку, які отримують з крохмалю. Гранули розплавляються, виходить тягуча маса, з якої витягується тонка плівка. Потім на неї наноситься безпечний барвник на спиртовій чи водній основі.

Таким чином отримуються всі види пакетів: майка, сміттєві пакети, пакети з вирубною ручкою і т.д. Продукція виходить м'якою та приємною на дотик.

Найефективніше такі пакети розкладаються при компостуванні. За умови правильного компосту біологічний пакет повністю і без шкоди для природи розкластися за 45 днів. (Умови компосту: ґрунт; вплив сонця; вода) [1].

Такі пакети не підходять для багаторазового використання та зберігання продуктів, оскільки упаковка з часом руйнується.

Придбати для себе біорозкладний пакет це:

1. Зробити внесок у захист природи.
2. Дотримуватись приписів Закону.
3. Розділяти цінності своїх покупців.

А скільки ж часу розкладатиметься такий пакет без компостування, у природних умовах?

Метою роботи є дослідити, при яких умовах біорозкладний пакет швидше розкладеться потрапивши до навколишнього середовища.

Щоб з'ясувати це ми розділили пакет на 4 частини та створили 4 різні умови: вода, ґрунт, на сонечко і у темне місце.

Перші ознаки розкладання ми помітили у воді і ґрунті через 12 днів. А вже через 6 місяців пакет повинен розкластися повністю. А от звичайні пакети триматимуться сотні років (рис 1-3).

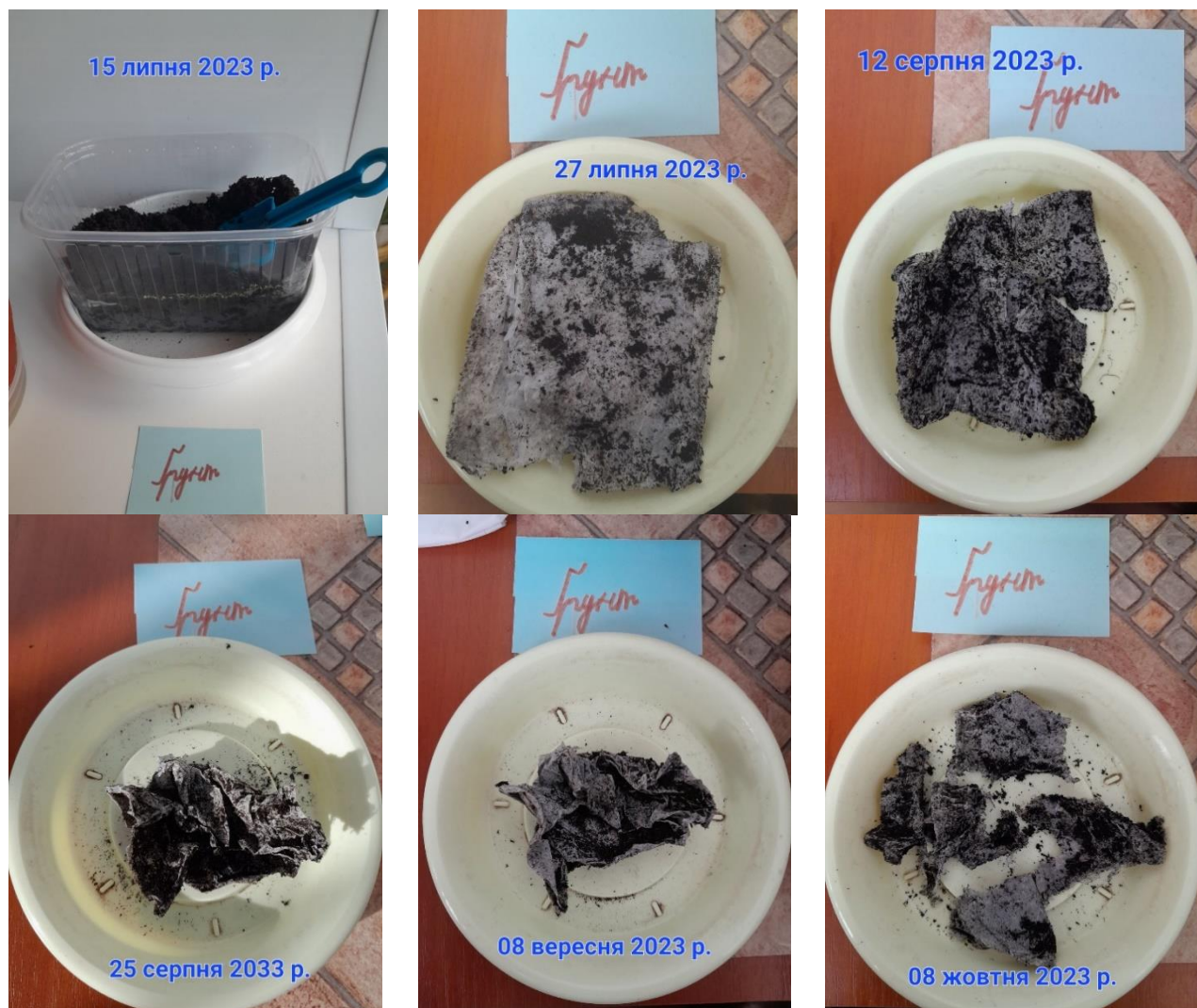


Рисунок 1 – Процес розкладання пакету у ґрунті протягом 6 місяців



Рисунок 2 – Процес розкладання пакету у воді протягом 6 місяців



Рисунок 3 – Процес розкладання пакету у тіні та на Сонці

Минуло 6 місяців. Пакет досі не розклався повністю але: у ґрунті розпався на частини, у воді став тонким і слизьким, на сонці – менш еластичним, у тіні – без змін. Отже, як бачите, саме волога і ґрунтові бактерії допомагають пакету швидше розкладатися. А от на повітрі у темному місці чи на сонечку процес триватиме довше.

Можна зробити наступні висновки:

1. Протягом всього 6 місяців можна чітко спостерігати процес розкладання пакету з кукурудзяного крохмалю.
2. Процес розкладання пакету у природних умовах відбувається довше, ніж під час компостування.
3. У ґрунті та воді процес буде відбуватися швидше ніж на поверхні Землі.

Робота готується до захисту на шкільній конференції «Ліцейські читання». Результати досліджень сформовані у відеодповідь, яка доступна за посиланням: <https://www.youtube.com/watch?v=PlJV3-cpgYY>.

Розвиваючи цифрову компетенцію здобувача освіти для створення відеодповіді був застосований програмний продукт – <https://www.incredibox.com/>.

Incredibox – це музичний додаток, у якому можна створювати музику за допомогою веселої команди бітбоксерів (9 музичних стилів).

Список літератури:

1. Wellpacks. Біорозкладні пакети з кукурудзяного крохмалю: зручно для покупців, вигідно для бізнесу, безпечно для природи / Список доступу URL: https://wellpacks.ua/catalog/biorazlagaemye-pakety?gad_source=1&gclid=Cj0KCQIAhomtBhDgARIsABcaYynNdo9GsUnD-XOVwlyq9t1thLH7ETNn4Okn0LJ-yI3mQ5McIFusX8MaAqHNEALw_wcB (перевірено 13.01.2024 р.)

*Оксана Рожок, учениця 4-В класу
Людмила Фурманець, вчитель початкових класів
Судилківський ліцей
с. Судилків, Хмельницька обл.*

ПЕЧЕРИЦІ - ЦІННИЙ ПРОДУКТ ХАРЧУВАННЯ

Гриби-це царство живої природи, що нараховує близько 70 тис. видів грибів-їстівних та отруйних, які відіграють важливу роль в житті людини.

Особливої уваги заслуговують гриби, до яких відносяться їстівні й які можуть задовольнити найвишуканіші смаки та делікатесні потреби людини. Вони цінні не лише своїми смаковими якостями, а й корисними та лікувальними властивостями.

Гриби - цінний продукт харчування. З давніх часів вважається , що вони є улюбленою їжею людини. Смакові якості й специфічний,приємний аромат роблять їх незамінною стравою. Їстівні гриби містять багато цінних мінеральних речовин. Сухі гриби багаті на білки, тому гриби називають лісовим «м'ясом».

Я вибрала цю тему, тому що хочу довести, що при забезпечені відповідних умов та при якісному вирощуванні можна отримати від шампіньйонів корисні продукти харчування. Гриби є чудовим засобом не тільки заробити на життя, а й продовжити його.

Об'єкт мого дослідження – гриб – шампіньйон.

Предмет дослідження: технологія вирощування шампіньйонів в домашніх умовах ,оскільки продукти харчування з грибів мають широкий спектр цінних властивостей.

Мета дослідження: популяризація вирощування шампіньйонів в домашніх умовах.

Моя робота складається з трьох етапів.

На першому етапі дослідження я висвітлю історичні відомості про печериці та їх види.

Наступні етапи розкриють особливості вирощування шампіньйонів в домашніх умовах.

Останній етап моєї роботи підтвердить корисні та лікувальні властивості грибів та їх вплив на організм людини.

Завдання роботи:

1. Ознайомити з історією виникнення шампіньйонів та їх видами.
2. Вивчити умови вирощування та догляду.

3. Розказати про корисні та лікувальні властивості шампінйонів.

Методи дослідження: пошуково-дослідницький.

Вирощування шампінйонів в домашніх умовах є цікавою, в також економічно вигідно справою. Вона може стати джерелом солідного доходу.

Матеріали роботи можуть використовуватися при вивченні різних навчальних предметів: природознавство, біології, ботаніки, а також в гуртковій роботі.

Робота може бути основною для подальшого дослідження МАН.

Гриби – це царство живої природи, що нараховує близькою 70 тис. видів грибів – їстівних та отруйних, які відіграють важливу роль в житті людини.

Гриби – цінний продукт харчування. З давніх часів вважається, що вони є улюбленою їжею людини.

Моя сім'я вирощує гриби шампінйони перший рік.

Ідею вирощування грибів шампінйонів запропонував мій тато .

Протягом шести років у нього було бажання, вирощувати печериці в домашніх умовах. Але на жаль не вистачало коштів. Прошли роки і нарешті мрія збулась.

Пів року облаштовували приміщень в якому вирощуємо шампінйони. Мені дуже цікаво було спостерігати як мої батьки вирощують гриби в домашніх умовах. Захотілося дізнатися, дослідити, як виростає смачний гриб – печериця. Тому я почала допомагати своїм батькам та читати книги досвідчених грибників. З них я дізналася надзвичайно багато цікавого про гриби – шампінйони, про їх корисні та лікувальні властивості, які з кожним днем стають все більш популярними в нашій країні.

Печериця – поширена назва «шампінйон» походить від фр. *champignon* , що означає просто «гриб».

Одні дослідники говорять про те, що першими вирощувати печериці стали французи інші говорять що італійці, а французи запозичили їх ідею. Перші «домашні» печериці були вирощені в Парижі в 1650 році. У 1731 році французька технологія була опублікована в Англії. В 1765 році англійці поділилися нею з США, а з 1767-х років грибна промисловість з Франції перейшла до Німеччини, Англії, США, поширилась по всьому світі. Сьогодні виробництвом продукту займають 70 країн.

Печериці дуже популярні і різноманітні. Різні види печериці можна зустріти в дикій природі по всьому світі. Печериці поділяються на кілька видів.

Печериця звичайна, печериця польова, печериця тротуарна, печериця жовтошкіра, рудіюча печериця. В природі можна зустріти ще близько двох десятків інших видів печериці.



Вирощування шампіньйонів в домашніх умовах стало дуже популярне . З одного боку, цей вид діяльності приносить непоганий дохід. А з іншого боку, вживання вирощених грибів дозволяє уникнути отруєнь невідомими грибами, що ростуть у природі.

Як же виростити гриби печериці?

Яке обладнання для цього потрібно?

Мої батьки почали облаштовувати приміщення восени 2022 року.

Вирощувати гриби можна в будь – якому зробленому приміщенні. Підлога в приміщенні повинна бути бетонною, а не земляною. Для економії місця в приміщенні стелажі з грибами обладнали з кількох поверхів. Стелажі повинні бути залізними, а не дерев'яними.



Печериці чудово можна виростити в темряві. Лампочку варто вкрутити лиш для того, щоб приміщенні було зручно працювати.

Приміщення обладнали системою вентиляції, для температури та вологості встановили в приміщенні для вирощування печериць термометр і гігрометр.



Приміщення добре дезінфікували, обробили від паразитів і цвілі.

В останні роки все більша кількість грибників починає вирощувати шампіньйони у блоках (брикетах). Це дозволяє значно спростити і прискорити процес вирощування грибів.

Ми теж закупаємо компост засіяний міцелієм шампіньйона в брикетах. Компост засіяний міцелієм шампіньйона в брикетах укладаємо в камеру на стелажі. Проводимо перфорацію плівки (дірка на поверхні діаметром 2 мм на відстані 2 см).

Поступово ниточки грибниці почнуть розростатися по субстрату. Температура, при якій відбувається зростання грибниці – 20-27 градусів. Перших 14-16 днів підтримуємо таку температуру



Далі знімаємо плівку на поверхні компосту, рихлим і посипаємо верховим торфом, розрівнюючи поверхню.



Проводимо полив протягом 5 днів. Один раз на день (200мл на 1м квадратний) Рівномірним дощиком, щоб не перелити. Фаза «СТОП»-48 годин. Робимо «ШОК» знижуємо температуру в приміщенні до 12-17 градусів, для вигонки плодових тіл. Через 14 днів очікуємо перші гриби, підтримуючи температуру повітря 19-20 градусів і вологість до 97%.



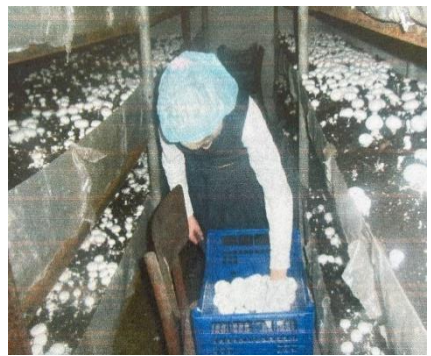
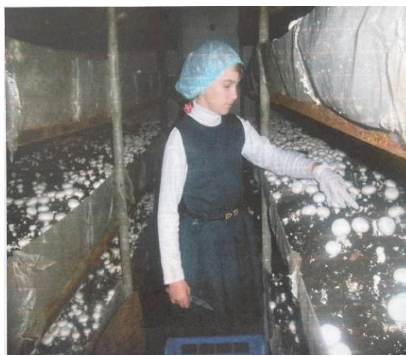
Починається період зростання грибів.

Збір врожаю грибів проводиться дуже обережно, щоб не пошкодити плодового тіла і грибниці, шляхом викручування з ґрунту, яку відразу присипаємо покривною землею. Ніжки шампіньйонів трішки обрізаємо і чистенькі гриби складаємо в ящик.

Можна зібрати до 15-16 кг грибів з одного квадратного метра. При належному догляді і хороших умовах урожайність може бути значно вище.

Після збору та збуту врожаю готуємо приміщення до нової загрузки.

Гриби – печериці мають масу корисних властивостей, через які їх корисно вживати в раціон кожному.



Вони збагачені фосфором, магнієм, калієм, кальцієм і сіркою. За змістом фосфору гриби не поступаються рибним продуктам.

В грибах міститься 85-90% води, а також велика кількість вітамінів. До складу грибів входить різні мікроелементи, такі як йод,цинк,мідь,марганець, що дуже важливо для імунної системи людського організму.

Користь зберігається і в маринованих, і в сушених грибах калорійність абсолютно однакова.

Шампінйони мають не тільки корисні властивості , а ще й лікувальні. У народній медицині гриби – це найкращі ліки. За допомогою грибів – печериці лікують багато хвороб:

- 1.Черевний тиф
2. Гнійні рани
3. Захворювання очей
- 4.Зміцнюють кістки,зуби,шкіру,волосся і нігті
5. Допомагають при головних болях
6. Покращують роботу шлунково – кишкового тракту
7. Зупиняють розвиток онкології та інше

З грибів можна приготувати різноманітні маски і використовувати замість косметичних препаратів.

Харчова цінність грибів – печериці .

Гриби вживаються у їжу протягом майже всієї історії людства.

З печериці можна приготувати безліч страв: супи, закуски, салати, безліч других страв, адже вони відмінно поєднується з овочами, м'ясом та рибою. Їх можна тушкувати, смажити, варити, запікати, готувати на грилі, на пару .

Багато хто називає їх «лісовим м'ясом», так як цей рослинний продукт багатий на білки, відмінно задовольняє відчуття голоду.

Якщо ви поки не шанувальники шампінйонів, скоріше станьте ним. Шампінйони розкриють вам дивовижні таємниці смаку.

У всьому світі їх використовують для приготування величезного різноманіття блюд.

Страви з грибів шампінйонів завжди доречні до столу.

В результаті мого дослідження я довела, що в науковому відношенні вивчення біології важливо для знань технології вирощування печериць в домашніх умовах та отримання від них корисних продуктів харчування.

Вирощування грибів – дуже прибуткове і перспективне справа. Але такою вона стає тільки для терплячих і не ледачих грибників.

Вживання вирощених грибів дозволяє уникнути отруєнь невідомими грибами. Що ростуть у природі. Гриби, які культивуються в штучних умовах,

не містять шкідливих речовин і їх можна без ризику для здоров'я вживати в їжу.



Нехай будуть гриби на наших столах! Вони допоможуть нам впоратися із безліччю досить серйозних захворювань.

Будьте здорові! Вирощуйте гриби – шампіньйони в домашніх умовах.

Список літератури:

1. Беккер З.Є Фізіологія і біохімія грибів, М.: Вид МДУ, 1988.
2. Болотских А.С. Овочі України. Харків: Орбіта, 2001.1088 с.
3. Лихацький В.І., Бургарт Ю.Є. Овочівництво: Практикум. К.: Вища школа, 1994. 366с.
4. Орлов М.І. Їстівні й отруйні гриби. Медицина 1965.
5. Негруцький С.Ф., 1982, «Фізіологія і біохімія нижчих рослин», Вид, Донецьк.
6. Федоров А.А. Життя рослин. Т.- 6: Гриби. М.: Просвітництво, 1976.

Освітня платформа «ВЧИМО»

Об'єднання науковців GlobalNauka

Онлайн-сервіс «Організатор конференцій»

Комунальний заклад «Академічний ліцей №15» Кам'янської міської ради
(м. Кам'янське)

Фаховий коледж ракетно-космічного машинобудування
ДНУ імені Олеся Гончара (м. Дніпро)

Державний університет економіки і технологій (Кривий Ріг)

Наукове видання

Збірник статей
VIII Всеукраїнської наукової шкільної конференції
«Крок у науку»
м. Кам'янське, 30 квітня 2024 р.